

ΒΙΒΛΙΟΝ Γ'

Ἀλληλογραφίας 1953-58

8-1-53 —

Ἀθήναι - ψυχιόν 8-7-53

Τῷ ἀγίῳ Δημητριάδῃ καὶ Ἰωαννίμ.

Τὸ νέον ἔτος αἴσιον καὶ καρποφόρον εἰς τοὺς
πνευματικούς ἀγῶνας ἐν τῷ ἀμπύμῃ τοῦ Θεοπύτου Χριστοῦ
ἐμβασιλεύσατε ἀγίε ἀδελφοί.

Πρὸ πολλοῦ ἔλαβον ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας ἀγάπης, ἀπὸ
ἑκατὸν χιλιάδες, ὅπου γράφετε, δὲν μοὶ διεβιβάσθησαν. Ἐλαβον ὅμως
ἐν εἰ τῶν φηγεθῆντων ἔργων ἄας (τὸ περὶ ἡμερολογίου δὲν μοὶ ἐπέ-
λατε) τὸ ἐμμελέσσα ἐπιστολήν, ὅπως ἐν ἔξερῳ παραμύθια σχεδὸν
φύσας καὶ ἀγαπῆτοῦ μητροπολίτου χίου πανταγῆματος. Ἀλλὰ τὸ ἐμ-
τέρῳ εἶναι μετὰ πρᾶξιον πνεύματος καὶ ἐν πάσῃ χρηστοφροσύνῃ πε-
πονημένον. Προβλέπετε περὶ ὧν καὶ κατατάξτε ἕνα τῶν ὀργα-
νισμῶν, διό καὶ συχαίρω ὑμᾶς ἐν μέσῃ ψυχῆς διὰ τὴν πρωτοβο-
λίαν καὶ εἶχομαι νὰ ἐπιστηθῶ ἀντιπροσώπως ἢ ἐκπαρξία τοῦ
ὀργανισμοῦ αὐτοῦ. Βεβαίως προτιμώτερον ἦτο νὰ ἐκχρησιμοποιήτο
καὶ μοιὰ διὰ τοιοῦτον ἰερατικὸν σκοπὸν, ὅπως καὶ ἡ ἀγία ἀναστασία
καὶ τότε θὰ ὑδυναίμεθα νὰ σώσωμεν ἀπὸ τὴν ἀπαρροσφίση τῶν
περιουσιῶν αὐτῶν διότι κατὰ τὸν ἐσχάτως δημοσιωθέντα νόμον ἐξαι-
ροῦνται τῆς ἀπαρροσφίσεως τὰ ἱδρύματα, τὰ ἐμπληροῦντα σκοποὺς ἐν
παιδευτικῶν καὶ φιλανθρωπιῶν. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐπιμαρξῆσθαι ὁ ὑπο-
φαινόμενος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἀγ. ὄρους καὶ ἔσῳσε τὰ ὑποφερ-
θῆναι 50 μετόχια μᾶς ἐβούθησεν ἢ ἀθηνιαῖς, ἀλλ' ἢ ἐμμελέσσα δὲ
προβλέπετε εἰς ἐμάστην τῶν μετᾶ μόνον νὰ ἱδρῶσιν σκοπὸν.
Αὐτὸ ἐπράξεν ἢ καθοριστὴν ἐμμελέσσα καὶ ἐδυνάμην ἔσῳσε περὶ παιδευτικῶν
καὶ ἄλλῳ μεταμορφώσασα πρὸς τὰς ἀνάγκας τῆς ἐπαχῆς τῶν μοναχι-
κῶν βίῳ, ἀλλ' ὁ μοναχικὸς βίος ἐχρησιμώθη δυνάμει ἐν Ἑλλάδι
καὶ εἰς τὴν ἀνάμειξιν τῆς πολιτείας καὶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῶν
διεπόντων τὰ τῆς ἐμμελέσσα. διὰ τούτου παρροσφίσηται ἀδύνητος
ἢ ἀνάμειξιν τῆς συστάσεως νέου ἰσχυροῦ ὀργανισμοῦ ἐπὶ τῶν κοί-
πων πλῆθος τῆς μοναχίας, ὅπως εἶναι ἢ "Ζωή" διὰ τὸ κῆρυγμα.
Τὸ κῆρυγμα πρῶτον νὰ εἶναι αἱ ἀθήναι μετὰ τὴν ριζοσπαστικὴν καὶ
τὴν "Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν", ἢς κῆρυγμα αἱ "ἐκπαρξιατικὴ ἐπιτροπὴ" ἐν

αγγλικήν και γαλλικήν μητρώων υπό πρόεδρον τού μητροπολίτην.
 να γίνη - είδος "Εθνικού Ιδρύματος" τού κράτους εντός της εμψυγίας
 θα υποχρεωθεί να εμπίνη φορολογίαν. πρέπει να μελετήσεται τού
 οργανισμού, όν πρὸς τοιοῦτον σκοπόν ἐξεπύνησεν ἡ ρουμ. ἐκκλησία
 πρὸ βασιλείας ὑπὸ τού μέγα μητροπολίτην και πριμάτου Βενιαμίν.
 θίναμαι ἐν τούτῳ να εἶας βοήθειαν προθύμως, ἔχοντες ἑπαύθα κα
 πρόσφατος ἐν ρουμανίαι ἱερῶν, οἵτινες μὴ διεβεβαίωσαν, ὅτι δὲν
 ὑπάρχει μὴ θεολόγος ἱερῶς ἐν ρουμανίαι ὅπου ἐπιστάται πρὸς τὴν
 ὑπαλληλικήν τού κράτους ἱεραρχίαν και μισθοδοτοῦνται.

ἐπι δε τούτοις κατασπαζόμενος ὑμῶν ἐν φιλήματι
 ἀγιῶ διατηρῶ

† ὁ καρυστάς εἰχόγιος Κουρίλας

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 8-1-53

τὸ γίον ἔτος αἰσίον και ἐπιδοφόρον ἀγαπητέ
 πάτερ Βασίλειε,

εἶχον λάβει τὸ περιοδικόν, τώρα ἔλαβον πρὸ ἡμερῶν και τὸ
 ἠράϊον σου γράμμα με τὰς κατὰς εἰδήσεις, διὰ τὰς ὁποίας
 συχαίρω ὑμῖν ἀπὸ ψυχῆς και δὲν διὰ τὴν πρόδοον τῆς ἐργασίας
 πρὸς εἰδωσὴν τού θαυμασίου Συριῶν, τού νέου θεολόγου.
 ἐγκωμίων, ὅτι ὑπάρχοντες και ἄλλαι κατηχήσεις αὐτοῦ ἀνε-
 πιγράφοι. Ἡ γνώμη μου διὰ τὸ ὄρθρον, διὰ τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷ
 ὁ κ. Βερίνης, εἶναι ὅτι κατὰ βάσιν εἶναι ὄρθρ. ἀλλ' ἐπειδὴ ἡ
 ἱστορία ἐν γένει τού ἀγίου ὄρους δὲν εἶναι τελείως γνωστή, τὸ
 ὄρθρον σας ἔχει τρωτά, ἅπερ εὐκόλως δύναται να παρεξηγη-
 θῶσιν. Κατὰ συκυρίαν δὲ συνέξέγραμην ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν
 διατύπωσιν τῶν ἰδίων τούτων, αἵτινες πρῶτην φοράν αἰούσθη
 ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις, ἐκ τῆς ἀνατολῆς, με τὰ ταυτοσημα
 δημοσιώματα ἐκ τῆ β' τέρμῳ τῆς πρακτικῆς τῆς πανορθόδοξου
 συνέδου τῆς Μόσχας, περὶ ἀγίου ὄρους, ἣν περιέλαβον εἰδος ἐν
 τῷ πανταίνῳ (εἶχω μόνον τὸν Α' ἐν γαλλικῇ μεταφράσει) και με
 τὴν διεφοδικήν διατριβήν ὑπὸ Η.Π. ἐν τῇ "ἐφημερίδι τού Πατριάρ-
 χίου Μόσχας" δημοσιωθῆσαν, ἀριθ. 6, Ἰούλιος 1952. Ταύτης ἀνήκει
 μετάφρασιν γνησίαν ὑπὸ φίλου μου (ἀναμνήτω τώρα και τῶν

συνέκλειον. ἤξις ἀρχίζει τὴν διοικητικὴν ἱστορίαν τοῦ ὄρους ἀπὸ τοῦ 1919 καὶ τὴν ἀπολαύει ἀναμνηστικῶς ἀπὸ τὸν πατέρα Βαβίριον γὰρ μοι στείλει, ἐὼς ἐπαρσεύεται ἐν μεταφράσει τὴν θύμῳ). εἰς ταῦτα γράφονται καὶ πολλὰ ψῶδῃ. π.χ. ὅτι οἱ Ἕλληνες μοναχοὶ κοινοβιάζοντο εἰς ρωσικὰ σκηνώματα, ἵνα διαδεχθῶσι τοὺς ὑπερῆρους ρώσους. Πραγματικῶς εὖτε, ὅτε ἤμην εἰς τὴν λαύραν, ὁ κύριος Πλάτων ὡς πρῶτος ἐπίτροπος καὶ δεύτερος τὸν προηγ. Κελλίνιον, ὅστις ἀπὸ ἐτῶν ἐξυπατάει τὸ Κελλίον τοῦ Παπαϊγνατίου ἐν προβάται κοινοβίασεν εἰς τὴν λαύραν, ἴδωκε καθ' ὑπόθεσιν τοῦτου εἶχε πεισθῆ ἢ σίναξις γὰρ ἐπιληρῶς αἰτήσιν 5-6 χρόνων τοῦ Κελλίου ἀγ. ἀρτεμίου ἐν προβάται περὶ κοινοβίασεως τοῦ ἱεροδιακόνου Βαμασικηνῶ, δυνάσεως τοῦ ἀρχιεπίσκοπου Παπαϊγνατίου χρόνος τοῦ Κελλίου "Παναχία Κρανιάς", ὅπερ ἀποπέμψεν βνήχαιαν τοῦ ἀγ. ἀρτεμίου. Ἡ ἀντιπολιτικὴ ἐν τῇ Σινάξιν ἔσαν 2-3 μόνον, ἐν οἷς καὶ ὁ γνωστός προηγ. Γρηγόριος. Εἰρήνησαν οἱ ἐπιτροπὸι λαύρας τὴν γνώμην μου, ἀνεξέτινα, εἰπὼν: "ἄσθε διηρημένοι καὶ νὰ κἀμῆτε σίναξιν νὰ ὀμιλήσω". ἀπέφυγον, καὶ ἐκτὸς τοῦτου ἔφερον ἐν καρδίῳ τὸν ἀσυνώμον γὰρ μὴ πᾶσιν γὰρ μὴ ἐπιμένω, ἀλλ' ἐμὲ καὶ ἀκαρπῆτος, εἰπὼν ὅτι "καθ' ὃν χρόνον διακρίονται κελία καὶ μοναὶ ἡμέτεραι δὲν βλήπω τὸν λόγον διατὶ νὰ καταλάβωμεν ρωσικὰ, καὶ δὴ κατὰ παραβασιν τοῦ καταστατικοῦ, ὅστις δὲν ἀναγνωρίζει περὶ ὅριον τινὸς ἐθνικότητάς". καὶ κατέφηλα: "πρὶν ἀποφασίσαιτε γὰρ ἀποταθῆτε εἰς τὸ ὑπουργεῖον, ὅπου θὰ ἀναπτύξω τὰς ἀποφάσεις μου". Ἐπειὴ ἔφθασα εἰς ἀθήνας μοὶ παρουσιάσθη ὁ διευθυντὴς κ. Τριβὺ καταρχαίαν τῆς παίρας κατὰ τὴν προστασίαν τῆς μετοπισφίαιας, ὅτι ὑπερασπιστῆται τοὺς ἐλαστούς ἀνεξέτινον καὶ ἠρώθηθησαν νὰ ὑπογράψω τὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς περιέχεται εἰς ἑλληνικὴν γέροντα ρωσ. κελίον κληρικῶν τῆς προβάται. τὴν ἀπόφασιν εἶχε διαβιβάσει ὁ διοικητὴς, οὗτος δὲν ἔμαθον τὴν γνώμην ἀποθὰ ἀπαντήσω ὑγράφως καὶ ὑπέβαλον ὑπόμνημα ἐμπειριστικῶς. τὸ ὑπουργεῖον ἐπίσθεν γέμει καὶ δισταξε νὰ ἀκυρωθῆ ἢ ἀποφασίσει, διότι ὁ πτεροπύρατος Παπαϊγνατίος εἶχεν ὑκαταστήσει τὸν ὑποτακτικόν του Βαμασικηνόν ὡς ἡγούμενον Ἑλλήνων, ἐπιτυχῶς ἀνεγράψασαν τὰ πάντα καὶ ἡ μονὴ διετάξε τὸν Βαμασικηνόν νὰ ἐπαίρηται εἰς τὸ κελίον του. οὐδεμίαν σημαντικὴν ἀλλὰ μόνον ἔπραξε τοιοῦτον, τὸ Βατοπέδι. π.χ. παραμαρτυρεῖται νὰ καταλάβῃ τὴν Σινάξιν τοῦ ἀγ. ἀνδρείου τῆς

προβάτα ἡρνύθη, οἱ 2-3 θέροντες ὄρον καυκάσιον ἠλμυρῶσιν
νεαρόν ἐν θιγαλονίῃ ἐν καί. προσέλαβον. Τυχόνικε ἀναγνώσασαι καὶ
ὄσον καὶ ἡρνύσασαι, ἄραβον τῶν ἀποστόλων: "εἶμαι ρῶσος"! Ταῦτα ἐπὶ
τοῦ παρόντος. πολὺ θὰ σοὺ παραωρήσω γὰρ μοι προμυθεύεις τοῦ

Κιτσοφ τὸν πῖτρον ἀθωνίτην. Χαίριτε ἐν κυρίῳ
f ὁ κορυτσῆς εὐλόγιος Κουρίλας
ἡ συνοδεία μου σὰν ἀσπάζεται ὑμᾶς.

Ἐν ψυχρῷ 21-1-53

ἀγαπᾶτε φίλε κ. Διευθυντὰ ἐπὶ ἐθνικῆ βιβλιοθήκῃ
Ἐν νοσεδύνω ψυχῇ ἀπευθύω πρὸς ὑμᾶς τὰς κατωτὶ γραμμάς. ἔλασσε ἐν
βιβλίῳ καὶ δανεισθῶ διὰ τὰς εὐλασίαις τὸ ἀρθρον μου διὰ τὸ παπηρικό εὐρεθὸς
χιλιεσπρίδας ἐπὶ ἀλεξάνδρ. Πωτριάρχ. βιβλιοθήκῃς. Ἐπειδὴ ἐπὶ πολὺ ἀνεμμενοὶ εἰς τὴν
Μεγ. αἰθάουσαν ἠναγκάσθη καὶ ἔλθω εἰς τὸ γραφεῖόν σου. Μοι εἶπασσε ὅτι ἀνεσακά
θη κόπαι, δώσει κραυῶ ἐπὶ ἐν ἑσας πέντε (ἀριθ. 5) βιβλία! διὸ ἀνακόμω καὶ ἔγραψα
αὐ μὲν ἐπιστολῆς σήμερον αὐτά, ὅσε ἐμοὶ παρά σου κομίζοντες οὐκ ἀπρὸς
συγκέλλω, ὅτι ἄλλοι κραυῶσιν ἀπειρίαν βιβλίων καὶ μετὰ τούτο θέλω καὶ εἶπω, ὅτι
κρίνεται μετὰ λύπης τὸ λέγω, μετὰ δύο μῶτρα. καὶ τούτο μοι κάμνει κατασπῆ
ξεν, δίνει ἀπὸ 40 εὐρίαις συνδέομεθα καὶ γνωρίζετε, ὅτι ἐχὼ καὶ ἔχω κάποιον δια-
αμικὰ καὶ ἐξομοιοθῶ πρὸς τὰς ἄλλους. δὲν θέλω καὶ ἐπεκταθῶ εἰς τούτο καὶ κα-
νομίσω "φλαῦνας ἀθήνας". Τούτο μόνον λέγω, ὅτι εἶθε τώρα ἡμεῖς φίλες ἐπὶ βι-
βλιοθήκῃ καὶ ἐπὶ 50 εὐρίαις φρουρὰς ἀκούσασαι καὶ προστάσας, ἀν μοι ἐπέρε-
πται ἡ λέξις, ἐφεξῆς, τὸ λέγω μετὰ λύπης, δὲν θὰ εἶμαι, ἡλειστακὺς διὰ τὰ προ-
σιωπεῶσιν ἐπὶ περιουσίαν αὐτῶ ἐχνομήν πρὸς πολλὰ ἐνδοξοῦσιν ἐν φίλων μου
καὶ σὺ αὐτὸ ἀπεσῆσσε εἰς κείμενα καὶ κατὰ εἰς τὰς διευθύνουσας. Τώρα
θα γίνω πλέον ἀναίσθητος καὶ ἐχὼ ὀφθαλμοῦς, δὲν θὰ βλέπω καὶ ἀκούω
τὸν θὰ ἐνωεῖ-θῶ. ἀρεθὺ εἰς τοῖς ἑσας βιβλίοις, εἰς τὰ πανευχόθεν διωκόμενοι
ἀρχιερεῖς καὶ σὺν σελήρω τὸ "ἐθνικόν", καὶ τὸ ἴδιον φέρουσαι. ἔχω τρία βιβλία
ἀκόμην ἀπὸ ἄραβας καὶ ἀνθρώπων μου ἢ ἀντιγράψων καὶ ἐνέες ὀλίγα
θα τὰ ἐποφάσω. Σκέπτομαι δὲ καὶ ἀποσυνθῶ εἰς τὴν εὐ εὐρίαις βιβλιοθή-
κῃ μου; ἀνακόμην ἐνοχλῶ καὶ ὑπαλλήλους σου. εὐτυχῶ, ὅταν ἐνώσω καὶ
ἐνέωσιν ἐπὶ κρυφῶ καὶ ἐνεαῶθεν κρηθίνας βιβλία μου, θὰ ἔχω ἐπὶ πλουσίαις
κεραὶ ἐν ἑλλάδι ἰδιωτικῆ βιβλιοθήκῃ μου καὶ θὰ δύναμαι καὶ ἐργασθῶ
ὀλίγα ἑσθ ἀκόμην, ὅσα ἀθήνα πρόνοια καὶ χάρισι.

f ὁ κορυτσῆς εὐλόγιος Κουρίλας

Ὁθήναι - ψυχιστὴ τῆ 27-1-53
~~Τῆ ὑμετέρῃ φίλῃ παπασιοφογιότητι ὡς ἴδιον πρεσβυτέρῳ~~

Εἶμαι πολὺ ἰκανοποιημένος, διότι ὁ ἅγιος τοῦ Γρηγορίου μαθηχούμενος συν-
νεχίζων τὴν κληρὴν καὶ χερσάρην παραδοσὶν τῶν μακαριστῶν προσητόχων του
ἐπιβόθῃ ὀλοφύχως ἐς τὸν μαρτίνιον ἀγῆνα ὑπὲρ τῶν προσημιῶν τοῦ ἱεροῦ τόπου
καὶ τῶν ἀκαθάρτων θεσημῶν, οὓς χιχικτηρὶς ὄχη ἐσιθάσθη καὶ ζῆνοι δυ-
νάσται ἀφῆσαν ἀπαρατρέπτους. Ὁ νεωτερισμὸς, ἵνα καὶ διὰ τοῦ τύπου ὑπερ-
αμνηθῆτε αἰλῶν, εἶναι ἐπρόσδεκτος, ὅταν μάλιστα γίνηται παρ' ἐμῆς, ὅπως
ἡ ὑμετέρα παπασιοφογιότης, ἐπισηρετῶν καὶ δρῶνται ἐν τῆν πρώτην
γραμμῆν ἐς τὰ ἱεροσηνοσημῶν. Ἐγὼ γὰρ φίλῃ ἐλεηριότητι τὸν προσημιον
σας ἐς τὸ ἀποσημῶν τῆς ἐφημεριδος, ὅπερ μοὶ ἐστὶν ἄσπετος, καὶ ὑπερχει-
ρῶ καὶ συχναίῳ ἱκαρδῶς, διότι ἔχω καὶ συναιδῆμον τῶρα ἐς τὰ
ἐπισημῶν τῶν σητήματα. Περὶ τοῦ διασημῶν, περὶ οὗ ἐς τῆν ἀπὸ
23 π. μοὶ γράφετε, τῶρα ἀμῶν. Συμμερῶμαι ἀποσημῶν τῶν γῶνμας σας
ἀλλ' ἡ τοσημῶν σταση τοῦ ὑποσημῶν ἔχει βαθυτέρους τοὺς ἰσημῶν καὶ
ἐσημῶν. Πρέπει νὰ παρασημῶν τῆς τὸν στασημῶν ἱκαρδῶν. Τύποι
διὰ νὰ προσημῶν ὅποιος γίνηται ἱκαρδῶν! Ἀνασημῶν ἐν ἔλ-
λαδι δὲν ἀκαρδῶν τῶν τοσημῶν ἐσημῶν καὶ διὰ τοῦτο προση-
θεσημῶν ἐν παρασημῶν καὶ ἰσημῶν τὰ σημῶν. Ἐν Παῖρα τὸ πῶσχα
ἐσημῶν ἀνσημῶν ἐς τῆν αὐσημῶν καὶ ἀνσημῶν τοσημῶν
τοῦ προσημῶν πῶσχα ἀποσημῶν νὰ παρασημῶν τὸν ἀγ. ἀρσημῶν ἐς
τὸν ποσημῶν παπῶ ἰσημῶν (πρὸς διασημῶν ἱκαρδῶν). Ἐν ἴδιον
τοσημῶν νὰ σημῶν ἡ μοὶ νὰ χηροσημῶν τοὺς ἐσημῶν ἵνα
ἡ δὲ ἀσημῶν καὶ νὰ περῶν ἐς τῆν μοὶ τὸ κλημῶν κατὰ
τὰ ἱσημῶν. Ὅταν εἶδον ὅτι δὲν πῶσχα καὶ δὲν ἱσημῶν νὰ με ἱκα-
ρδῶν ἐς τῆν ἱσημῶν νὰ εἶπω τῆν γῶνμας μου, εἶπον νὰ ἐσημῶν τὸ
ὑποσημῶν. Ἐφερε τὸν ἀσημῶν τῆς ἀσημῶν νὰ με πῶν, εἶπον
καὶ ἐς αὐτὸν τὰ ἴδια. Τέλος μὲ ἀνσημῶν διασημῶν ἐσημῶν μῶν εἰσημῶν
νημῶν ἡ μῶν πῶσχα ἀποσημῶν τῆς ἐσημῶν καὶ ἀνση-
γημῶν ὡς διασημῶν ἵνα καρδῶν τοῦ παπῶ ἰσημῶν ἐς τὸν ἀγ. ἀρ-
σημῶν. Διὰ τοῦ διασημῶν διεσημῶν τῆν ἀποσημῶν ἐς τὸ ὑποσημῶν
κατὰ σημῶν 2-3 ἀνσημῶν προσημῶν ὡς ἀνσημῶν.
Ἐσημῶν τὸ ὑποσημῶν ἱσημῶν ἐς με τῆν ἀποσημῶν ν' ἀποσημῶν καὶ τῆν
γημῶν μου ἀποσημῶν πρὸς τὸν διασημῶν, καθ' ὃν χρόνον ὀσημῶν

είχε υποαθρούνσει τον Διάκονο Θεοδοσίον υψούμνον(!) του μονα-
 ρίου "Άγιος Αρτζέμιος" και διατάχθη ή καθαιρέσει τον πόσον διακόνον
 ήχον ή αντιπαχθώ εις την αντιπροσωπευτικήν ταύτην πράξιν καθ' ήν
 ήν ή κοινά και μή δεδουμασμένη συνοδία έδωκετο εις ρωσικόν κλη-
 ρίον, αποδύχθη άρτίως. Το επίσημον όργανον "έφυμερις του πατρι-
 αρχίου της Μόσχας" υπό τὰ στοιχ. Η. Π. δημοσίως διατρίβην μετά
 ήν πράξιν της Πάρας (10 Ιουλίου 1952) ή ή διαπραχθών τας υπό τών έλ-
 λήνων καταπίεσει τών έλλήνων εν άθω επιλήξι, ότι ούτοι "επιθυμούν
 να κατασχόν τὰ σλαβ. μοναστήρια" (όπερ έβλεπα εις την ένοσον της
 Μόσχας, όπου τον ουκ. του 1948 συνήχθησαν οι αρχιερεί των έλλη-
 σίων του παρασπτάσματος βλ. πάντων ΚΔ' 21-10-52, σ. 510) και ούτως
 επηγήθωσα ή προρηγείς μου, διότι ήχον ειπει, ότι το να ζητούν οι
 ρώσοι του άγιου Αρτζεμιου και του Σταυρου (Καραμαγγιλον κληρίον)
 "έλληνας χρονοτας νεαρούς μοναχούς, είναι λόγος εις το συνέδριον
 αυτό ή ένετο λόγος περί διεθνοποιήσεως του άγιου όρους και ο
 επίσκοπος τών έσθων Βενιαμίν, όστις μετά του Βουλγαρου έμα-
 ναν την πραξιν, έζητήσαν την επέμβασιν του Κονζαβριγίως,
 εις το έρτζι αφιχθών μοι τών. 9, του Β' τόμου της Londonian The Chris-
 tian East (χριστιαν. άνατολή) σ. 35-50. ρώσος καθηγητής (εφομόναχος) εν
 'Οξφόρδη γράφει άρθρον υπό το αυτό πνεύμα, και ο ρώσος αυτός μοι
 γράφει, ότι αλλήθως επισήμως υπό τών ηνταίθα να συμμετάσχη εις το
 κατ' Αερτζίον συνερχόμενον " VIII Διεθνές βυζαντ. συνέδριον"
 βεβαίως τή υποδειξη τών έλλήνων, πρέπτα να λάβητε τὰ μέτρα να
 αντιπροσωπευθή και το άγιον όρος εις το συνέδριον αυτό διότι
 προβλέπω θύσηαν, και δια να μή εφοδωχέτε, να ζητήσχητε από
 τουδε φιλοζενίαν εις τών Βλαττάδων, διότι θα συρρεύσουν περι τους
 500 αντιπρόσωποι όλων τών κρατών. Η σερβ. έμφυσία έζητήσχη από
 την ηνταίθα συνοδον να επιτραπή είσοδος ελευθέρως εις τους σλαβους
 κληρικούς εν άθω και ή ένοδος διεβίβασε την αίτησιν εις το ύπουρ-
 χιον ταύτα πάντα έχων υπ' όψιν μεζέβην προς τον κ. Τριανταφυλλίδην
 όστις τώρα διωθύνει μόνος του, διότι ο κ. Τρίβας εσοίλη πρόφρατος εις
 μαεσσαζίαν, και γρήγιστα περί της υποθέσεως περί ής με πα-
 ραμαλίτζι μοι ειπεν, ότι ενήργησε, αφευ συνέβουλεύθη και τον πρόεδ-
 ρον της έπιτροπής σεβ. Ηλίουπόλεως Γεννάδιον και δύο καθηγητάς τών

Θεολογία καὶ ὅτι ἐπανεφέρει τὸ πρὸ τοῦ πορίμου καθεστώς ἐν
~~αὐτῷ ὄρει. καὶ ἔβηκε δὲ καὶ τὸ ἐπισημασθῆναι, ἔπειτα καὶ πῶς ἡμεῖς θὰ~~
 ἐπανδρώσωμεν τὰς μοῖας, ἐνῶ οἱ εὐχάριοι ἐρχόμενοι πυρετωδῶς πρὸς τοῦ.
 το καὶ δημοκράτουσι φήγῃμα διεσπορευόμενοι; ἐνδεσμοσ ἡμῶν μετὰ
 τοῦ λαοῦ ἴσαν οἱ ἱερεῖς, οἵτινες ἐρχόμενοι εἰς τὸν ἄθω ἐχρησμένον
 ἔπιτα ὡς ἀπόστολοι νὰ παρακινήσωσι τοὺς χριστιανούς εἰς ἐπίσκεψιν
 καὶ δι' ἐμέυ καὶ τοὺς νέους νὰ προσκλυτίζωσι εἰς τὸν μοναχ. βίον.
 Ταῦτα καὶ ἄλλα ἐπὶ ἕρην ἐκθέτας ἔπιβα αὐτῶν καὶ εὐρομῃ
 τρόπον νὰ συμβιβάσωμεν τὸ φήγῃμα, οὔτως ὥστε καὶ ἡ ἐθνικὴ
 ἀποψὶς νὰ μὴ παροράται. Ἄλλα ταῦτα πάντα πρέπει νὰ ἐμψύχῃ
 καὶ ὁ ὑπαρχός, ὁθῶν ἀφού ἡ κοινότης γράφῃ ὅτι ὁ θεὸς καὶ ἡ
 κυρία θεοτοκίς φωτίσῃ μὴ ἐστῆτε τὸ ἕχγραφον μετὰ τῆς ἰστορίας
 νὰ ὑποστυρίξῃ ἐπιδήμως τὰς ἀποψῆς σας καὶ προθύμως θὰ τὸ
 πράξῃ. Ἐάν θύγητε νὰ λάβῃτε γνώσιν καὶ τί γράφον οἱ ρῶδοι,
 ἀγγελοὶ, ἑρβῶν καὶ βούλγαροι δυναμοὶ ἐν μεταφράσει νὰ σὰς
 σταίξῃ. καὶ διὰ μὲν τὴν μεταφράσιν δὲν θέλω παρηρημένη, μοῖον
 σταίξῃν δεσπετογράφῃσιν, διὰ 50 περίπου σελίδας δὲν ἔξῃρῃ πάσα
 θὰ μοὶ φηγῶσιν καὶ πόσα ἀντιγράφα θέτετε. θὰ πληρώσῃτε δυ-
 νάμη ἀνοδίζῃς. Ἦσῃμῃ, ὅτι ἐναὶ ἐνάχην νὰ μῆθωσιν αἱ μοῖαι
 τὰ ἐπισημασθῆναι κατὰ τῆς διοικήσεως καὶ ἑλληνικότητος τοῦ
 τόπου. Διαχωράζονσι ἐπὶ τῇ βάσει νέων ἱστοριῶν ἀποψῆς, ὡς
 ἐρμηνεύουσι κατὰ βούλησιν, ἐμβλάζοντες πολλὰκις τὴν ἔννοιαν,
 νέαν γραμμὴν καὶ τίχουσι πράγματα, ἔπειτα μέχρι τοῦδε δὲν ἐκχ-
 θεσαν.

Εὐχόμενος τὸ νέον ἔτος αἰσίον καὶ καρποφορίαν
 πνευματικὴν καὶ καλὴν σεβαστακοσίην διαστυφῶ
 διαέτιρος πρὸς θεὸν εὐχέτης
 f ὁ Κορυτσῶν Εὐχόγιος Κουρίλας
 Καθηγουμένῳ Γρηγορίῳ Βυσσαρίνῳ.

ψυχικόν 29-1-53 φίλε κ. ζωτ. ἐχοινῶ.

εἰς βοῖον
 ὁ σεβασμώτατος σεβαστὸς ἡμῶν γέροντας ἔλαβε τὸ σεβαστακοσῆν
 γράμμα, τὸ ἀνέγνωσε δὲν ἔρμηνε ἱκανοποιημένως πλήρως ὅπως θέτετε

και τώρα το ζήτημα δια τα γραβήματα. μοι ειπε να απαντήσω
~~εις την επιστολή σου τα κατωθι: Δεν έχω δύναιον να πληρώσω~~

100 χιλ. εργασιών δια τα γραβήματα. ουσιαστικά, δηλ. 200 χιλ. δια ένα
στον υπογραφικών φύλλον δια 200 γραβήματα είναι τσάκις όχι μόνο
αδύνατον, αλλά και λογικώς ανεκφόρτον. οί εδω υπογράφοι πέρνον στοιχι-
σθησιν και γραβήματα δι' εμάστον υπογραφικών 400 χιλ. έως 450 χιλ. εις
μία σχήμα εις δύο χιλιάδες αντίζυγα συμπεριλαμβανομένης και της βιβλιο-
δεσφείας των. αχ' αυτος τούτων το και σπουδαιότερον ως είναι γνωστον τοις
πάσι οι καθηγηται Πανεπιστημίου ου μόνον δύν πληρώνω, αλλά πληρώνωτο
οσοι εζητήσαν εργασίαν του σεβασμιωτάτου προς δημοσίευσιν εις πε-
ριουδία εις ημερησιον τύπω πληρώνω, και προς δουρην ζητήσατε ερ-
χασίαν από καθηγητας Πανεπιστημίου δια το περιοδικόν σας δια να
πασθίτε προ' τούτου, αχ' εν προκειμένω ο καθηγητής είναι και σε-
βασμιωτάτος. Δεν τό ζήρομεν αυτό δια να ζητήσωμεν αξιώσεις, τό λή-
ρομεν παραπονούμενοι διότι δύν έχωμεν ο σεβασμιωτάτος αξίος μιας
μικράς θυσίας ή ως την είπωμεν αξιώσεως. Εάν, όπως γράφετε πληρώ-
σωμεν 200 χιλ. εργασιών δι' εμάστον υπογραφικών δύν είναι ευχεφέροτερον να
διαθέσωμεν αμογή άλλας 200 χιλ. και να τυπόσωμεν τό έργον εν Αθήναις
όπως ημεις τό θέρομεν συνολικώς και άνευ υποχρεώσεων; θα ήθελαμεν
επί του σημείου τούτου την γνώμην σας. ουδέναν φιλοδοξίαν επιδίω-
κει εις την υποθέσειν ταύτην ο σεβ. ούτε θέσμεν να καταλάβω... Η
συγγραφική του εργασία ήν έχω δημοσιεύσει είναι αρκετή υπέρ αρκετή
εμποδος του σεβασμιωτάτου είναι να υποστηρίξη τό έργον σας και να σας
βοηθήσει εις την προσπάθειάν σας, διότι, ερχάστες εις τό ίδιον ακρόν πολ
εργαζόμεθα έχω οί ερχάται της ευαγγελίας. θα είναι ή αριστή των
επιτυχίων σας προς ενίσφωσιν του περιοδικού σας και προς πραγμάτωσιν
του σκοπού του εν λόγω περιοδικού εάν καταρθώνατε να επιστραφώ-
τε αμογή δύο τρεις επιστήμονας έσω και με θυσίας θα είδηζε ποση
σύντομα τους υραίους καρπούς τσιαύτης συγγραφικής εργασίας ο σε-
βασμιωτάτος όπως είπομεν και ανωτέρω δια να σας υποστηρίξη δέχεται
να πληρώνη εις του πτωχικού του βαλαντίου εργασιών δι' εμάστον ουσια-
στικά 50 χιλ. όχι περισσότερον. και με τό τρόπο αυτό κάνατε αφ
ένος ένα σωδρομικήν πληρώνωτα 250 χιλ. την σωδρομικήν του, και αφ έτε-
ρου και επιστήμονα συνεργάτην του περιοδικού σας αμισθί εργαζόμενον

μή την μόνη αξίωσιν των 100 τραβηχημάτων ενώ οι άλλοι συνδραμύται
σας αλληλόμεναι 15 χιλ. και έχων και την αξίωσιν να γίνει δημοσιεύσει

όχι τις ενόσεις των, αυτή είναι η πραγματικότητα και η τήνσις αρχή
του ζητήματος

Με εκτίμησιν + ο Αρχιμανδριτης Θεόδωρος Παπαδάκης

Αθήναι - ψυχικόν 30-1-53.

Φίλτατε κ. ιατρέ, J. Διομή εβ Γλώσσαν Σλοβία.

Ο Θεός με έρωτισε να στείλω την βραχείαν, διότι δεν ήδυνάμην να
πείσω έμναυτά, οτι ήθελήσατε τόσον αποτομώς να διακόψετε την αλληλογρα-
φίαν, καίτοι αρμοίνας είχετε αραιώσει αυτήν. Δοξάτω τώρα τον αήθι έως
όνομα, διότι μαυτάνω τους λόγους της δυσασεσκείας, έτη γούμου. Αφ' ης σιγής
μετά τό φροντιστήριον "Περί Πανδώρας", καθ' ό έλαβε τον βαθμό "άριστα", ήσθώθη
αδ' διδασκαλος το ενδιαφέρον ιδιαιτέρως να την υποσηριξω την Ηλεκτραν και να
παρασχάσω την πανερνήτη στερήν, ης ή υαλή σου κόρη έοσερείτο εικάσθαι. Εξ έπι-
ρίαν να προσάγη το αίσθημα τούτο ανέτη τό γεροντός, οτι μετά τό μαθημα μόν
αίεφερε το όνομα τούτο - Νηήτα. Αλλ' όπως σαφ' έγγραφον δέν έλαβε ποτέ ή φοι-
τήριά μου την έπαγγελίαν της έμνη προσασίας. διότι αί λοιποί ήρχοντο ες την έπι-
λήν μου να με παρακαλούν, να με έρωσών, να έξεασθών ή Ηλεκτρα δέν παρουσιάθη
ποτέ ούτε και ες τό σπουδασήριον. Επήσθη, οτι δέν είχεν εσθίαν εσπό τά μαλο-
γραία, να σχεσιαθῆ με ανώτερον κληρικόν έρθόδοξον. Το ενδιαφέρον μου απεδείξα
πάντοτε όσα κλημον έτησθη όταν ήπορεύσατε, προσεφέρθη να την στερασώ
εις την οικίαν μου, με μίαν μικράν άσχολίαν ες τό μαγεύσιον 1-2 ώρα, καθε
καύσην να βοηθῆ την οικονόμον πάσχεσσαν εις κούπα ημερών είν χερών.
Τούτω ητή γενεμία κανεέφυγη εβλήτη κορίαν της τιμής τουδ. Καρόλου και
έπιστρα εώσα φίλος πρέσ τούτο και αύνον τον Τεσε Michel, και λαμπρόν του
του συμπανριώσθη μου, όσα προ ήμερών με είχεν έπισκεφθη και επετύχηεν
να προσληφθη παλιν εις τά μαλογραία. Με' ου πολύ έφυγε εκέθεν, διότι ένεκα
καθ' όρινον δέν ήδυνάσκε να διαβαθῆ. Δέν έγνωρίζον πού μίνει πρό 1-2 έτους την
συνήνεσσε εβλήτη αρχήν επ' όδωδ' χαριλάου Έρικώπη. και έμαθεν οτι συγκατακει
μετά φίλης, δέν μοι είπε τίποσε. Ένώ εσέε παρεκάλεσα να σαφράψη, οτι δια τα
απαλλοτριωθέντα χωράφια, ήδη όπου τά παρελαβον οί πρόσφυγες και έκείσαν δέν
ήμπορώ να μάσω τίποσε. Εάν έλάβανον ηδών εις αρχής πρό καθ' δημοσιεύτη, έ
νομός μόνι θα έταρμον όπως εώσα έφένσε 50 μετόχαι του άγιου Θρόνου, άφ' ε

ὅστε τὸ πατριαρχεῖον, ὅστε ἢ ἐδῶ ἐκκλησιαστικὰ ἠδυνήθησαν νὰ ἀπαλλάξουν
~~τὰ καὶ τὸ πρῶτον καὶ τὸ μοναστηριακὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως. Μοι ἐκακοφάνη~~

πολυ, δίδει μὲ χαρά κ' ἐπιζῆτε εὐσυνήματα ὡς μὴ ἐνδιαφερόμενα διὰ τὴν κόρη
σας, καὶ τὸ νῦν μου θά ἐμυρίδα, ὅτι ἔχει ἐξουσία; Μὲ παραβάλλετε πρὸς
τὴν κατωλίκον καὶ λοιπὸν ἐρίοικεσε εἰς τὸ ναζιρ ἐμὲ καὶ ἐκείνο εἰς ὅσον!
καὶ ὅμως ἐγὼ ἐπίστασιαν ἐρίοικεσε εἰς αὐτὰ δὲ ἔπαυσα ὅστε μίαν ἢ μέρη
νὰ μὴ ἐνδιαφερόμενα καὶ μὴ τρέχω διὰ τὸν νόμον. χωρὶς νὰ εἶμαι ὑποχρεω-
μένος, δίδει ὅστε ποιητὴν ἔχω, ὅστε βασιλεὺς εἶμαι. ἐπὶ κατοχῆς δὲ ἐπὶ ἐκ
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πολῖτες καὶ ἐκρύπτουσαν ἢ ἐδραπέτευσαν εἰς τὴν αὐτοκρατορίαν, ἐγὼ
εἶμινα ἐδῶ, ὡμίλον ἀπὸ ραδιοφώνου λόγους ἐπαναστατικὰς, ἐπέρεχον εἰς τὰ
σφρασηκτὰ καὶ τὰς πρεσβείας νὰ σώσω τὸν λαόν καὶ τὸν μελλοθνήσκον
κ.λ. ἐκ τῶν ἐκκεντρίων ἐπὶ ἐφάρθον ὅλοι ἀπὸ τὸ ψυχικόν διὰ νὰ σωθῶ-
σιν εἰς τὸ αἶσα. ἐγὼ ἐκαθισα διὰ νὰ ἐνταρρυνῶ τὰς ὑπολειφθέντας. συνέλη-
φθην καὶ ὠδηγήθην ἀπὸ φυλακῆν εἰς φυλακῆν καὶ δῆλυσσα πέδῃ ἐπὶ πορείαν
καὶ θανάτου μέχρι Παρνασσῶν, ἐπὶ κατεδικάσθην εἰς θάνατον ἀπὸ τὰ λαὶ
καὶ δικαστηρίων καὶ ἡ σπουδαιότερα κατηχηρία ἦτο, δίδει ἡμῖν ἐθιμογραφίαν
φανταστικὰς ἰσχυρὰ καὶ ὁ δῆλον καὶ θεοδύτης, ὅτι οἱ ὀρθόδοξοι ὄμηρον ἔλε-
γον ἀνθρώπου θύλον, δίδει ὅτι δίδει ἐκπληροῦται καὶ ἐπὶ μαρτυρικὴν περιήραν
καὶ δίδει μὴ εἶναι ἐδῶν γερμανικὴν πρεσβείαν καὶ ἔγραψον ἄρθρα
ὑπερεθνικιστικὰ. εἶμαι ἐμὸν ἀρχιερεῖς, ὅσα ὑπὲρ τῶν πολλῶν ἔπαθεν. ἔ-
ἐλάλησα δὲ καὶ εἰ ἔπραξα κατὰ τὴν ὀμνησίαν ὑπὲρ τῶν συνομηρίων, θά-
ἴδωτε μὲ ὀλίγον ἐδῶ βιβλίον ὀρῶδες. καὶ μαρτυρίας τῶν ἄλλων - Διὰ τὸν
κύριον γὰρ, ὅν ἔπρεπε νὰ συζητήσῃτε ἕνα πρόσφυγα ἰεράρχην μὲ τὰς φαρ-
δὰς - πλῆται ἐμὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐκκεντρίων ἐπὶ αὐτὰ κατωλίκον οἷον ἐργῶν
ἔχον τὴν προπαγάνδαν καὶ τὸν προσπυλισμὸν καὶ πρὸς αὐτὸ λαμβάν-
νον πακίς μισθὸν καὶ διατέτων μολοσίσια ποσά. Σὰς ἔγραψον
ὅτι ἡ εὐκὴν καὶ τὸ γέροντι καὶ ἐμὲ καὶ δῆλυσσα νὰ γράψῃτε εἰς τὸν πα-
τέρα Πατρὶν νὰ ἐπὶ φέρῃ. Βεβαίως ὁ ἀνθρώπος, εἰ μὴ δὲν τὰ ἔγραψατε, πῶς
ἦτο δυνατόν νὰ ἐπὶ φέρῃ;

Μετὰ πολλὴν ἀγάπην, ἀκροβυστὴν εὐλογίαν.
Ὁ καρτερός ἀλόγος Κασρίλας

Γ.Τ. Πάλιν ἐλπίθην δίδει ἡ σιχορμία καὶ συμπολιτικὴν σα, ἐπισκοπῶν μὲν ἀμετακ-
τως. πρᾶψ με νὰ ἀναγνώσω ἐδῶν. Παπανάστην χωρὶς νὰ φανερώσω τὸ ὄνομα,
διὰ νὰ τὸν γράψῃ καὶ ἐπὶ τὸν ἄλλον νὰ καὶ φέρῃ εἰς θεογνωσίαν. Ἐν ἐαυτῶν κατὰ
δὲ βλέπω πλέον ἀπὸ τὸ ἔχω χάσει καὶ ἰχνησαί.

Αθήναι - ψυχικόν ἐπὶ 7-2-53 Ἐπιτρόποις μνησ' Ἰθέρων

τὴν ἑμετέραν παποσιολογίαν ὁλοφύχως κατασκοπεύοντες
ἀνέβαλον μέχρι τοῦδε ν' ὁσπανάσιω ἐπὶ προσδοκίᾳ τῶν προσηγγελμῶν
μοι ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ζήτηματι τῆς λιβελλογραφίας ἐνεργεῖν αὐτοῦς. καὶ
γραφόμενα ὑπ' αὐτοῦ αἴρασι πᾶσαν ὑπόνοιαν, ὅτι ὀλίβελλοι καὶ ἠήνασ' αὐτῶν
συζητητοὺς ἔγεντο τῇ ἐπιπέσει τῶν ἐπὶ συνάξει προϊσταμένων τῆς γεραρχίας
τῶν Ἰθέρων, πρὸς τὴν παύσασε φίλα τράνα τρέφω, οὐδ' ὅσοι ἔδωκα ἀφορμὴν
οὔτε παραμιγρῶν δυσαρρεσκείας. Πιστεύω δὲ ὅτι καὶ ἡ συζητητοὺς δὲν ἔγενε-
το δημοσίᾳ, ἀλλ' ἰδιαιτέρως ὑπὸ τῶν καλοθελητῶν, οἵτινες σκοπὸν τοῦ βίου ἔτα-
ξαν καὶ δηλητηρίασιν κατὰ ἐποκέπτῳ ἐναντίον μου - εἶπας ἀρχέγονον
τὸ πάθος. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἀνέμενον ὁμῶς ἐπὶ ἀπέπνευσεν τοῦ σθεναρ-
μυροπολιτικοῦ ἀγῶνι Πραύσης, παρ' οὗ, ὡς μοι ἐγράφετε, ἐτεπείσαστε πληροφο-
ρίας. Θὰ ἔχη δὲ ἐπὶ καλωσύνην ἢ ὑμῶν σειρά πᾶσιολογίᾳ ναί μοι γρα-
φή περὶ τούτου. Ἐμαθὼν ἐν τῷ μασαζῷ, ὅτι προκειμένου καὶ ἔλθῃ εἰς ἐπιπα-
τήριον ὁ πρῶτος ἐπιτροπὸς τῆς λαύρας ἔστησεν ἀνέκωπα τοῦ "κινδύλου νο-
μίσματος", καὶ ἔλαβεν ἐν τῆς βιβλιοθήκης, αὐτὸς ὁ διαρρηγνόμενος καὶ με-
κάνασπιση καὶ δεχθῶ ἐπὶ ἡγουμένη καὶ παρασκευασμένη καὶ κινδύλου
ἀνήγειρε δὲ ἀβμάχα καὶ εὐχάριστοι γεγονῶς, χυρὶς ναί τὸν ἐχῶ ἔξουσιοδοτή-
σει, ἡ, τὸν τὸς παρεωρεθῆνα ἐν λαύρα ἀγῶν Κορινθίας, παρ' οὗ μὲν ἐπιτη-
ξωδ' ἡ κούσα τὸν εὐσεβῆ πόθου καὶ πλεωνεκῶς τὸ κοινὸν ἐπιτροπολοῦντα,
ὡς ἐσελεσμένης γεγονῶς τῆς σηματοθέσει μου. Πῶς κούρα ἀμβιβάθοντα
καὶ πρῶτα μετὰ δῶτερα ἀφίημι κρυὰς καὶ ἐπὶ ἀνδρα γηρόδοντα καὶ
ὅσοι ἀνέμων καὶ ἐν ἀφελουταῖω ἐν χι τῆς ἀγορ. βιβλιοθήκης, γραφέντα ὑπὲρ
διακόν θριαμβῶν καὶ ἀγορευτῶν ἐπὶ ὁ δὲ τῆς ἀπὸ διπλῆ συνάξει, εἰς ὁ πρω-
κοπῶν καὶ δεξιῶν οἰακοσκόφου ὑπὲρ ἐν δι' ἰθέρων ἀνεπιρόσωπα προηγου-
μενῶν μὲν χρύσαντα. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. τῶρα αἰσθάνομαι ὑποχρέ-
ωσιν να εὐχαριστήσω ἐπὶ ἰθέρων τῆς ἐπὶ ἀπὸν δια τῆς συνδρομῆς τριῶν σημά-
των ἐπὶ "πατριαρχικῆς ἱστορίας", μου. καὶ 300.000 δραχμαί, ἔλαβον ἀσφαλῶς.
Ἐπὶ τούτοις εὐχόμενα ὅπως ἡ ἰθέρων ἀδελφότης διέλθῃ ἐπὶ σαδῶν καὶ
ἀγαθῶν καὶ Μητσοπολιτικῆς ἐν ἡμῶν ἀπὸ καὶ τῆς τῶν καλῶν
καρποφορίας διασεύω.

7^{ος} Κορυνοῦ ἐπὶ τῶν καυρῶν

Ψυχικόν τῆς 7. - 2 - 53

Ἐπιτομή.

Ἀγαπήτε μοι προηγουμένε κώρ χροῦσάντε

Γνωρίζω εὖ μέγα ἐνδιαφέρον σας καί ἐπιτομήν ὑπεράμιλλον δράσαν
 ριότητα διὰ τὰ κοινά πράγματα καὶ ἔργα ἐκείνα εὖ πάλιν μαθησάμεν
 ἡμεῖς, ὅτι καί ποτε μεγάλη γίνεσθαι διὰ τὴν διεθνοποίησιν καὶ ὑπὸ εὐνοια
 θεοῦ προαῖτι καί περίεστος ἀπάντων εὐδοχαικῆν ἐπιστολὴν ἔγραψα
 εὖ σκεῖσθε πρὸς ἡμεῖς ἡμεῖς τὸν Τρηγοριάνην, λαβὼν ἀφορμὴν καί ἐκ δι
 μοσιώματός μου διὰ τὰ προνόμια Δύνασθε ἐπομένως νὰ ἐπισηώσετε πε
 αὐτὰ ἀναίγραφοι πρὸς ἐνημέρωσιν. Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι νὰ σὰς ἴδω καί
 πάλιν εἰς ἐπιπρόσθετον γραμμὴν εἰς ἐπιχειρήσεις σκληρὰς ἀγῶνας. Ἐτοι
 μασθήτε ν' ἀντιμετωπίσετε οὕτως ἐπὶ ἐν ἑνὶ ὅσον ἐπιπρόσθετον (ἀπρί
 λιον) συγχεσμένῳ Διεθνῆ βύβαιον συνέδριον ἐπὶ θεσσαλικῆς. Νὰ γράψω
 ἡδ. Κοινότης εἰς τὸ ὑπεύθυνον καί νὰ ἐκδηλώσῃ ἐπὶ λυπηρῆς, πῶς εἶσθε
 δὲν προσεκληθῆτε καί τὸ ἄρ. Ἐρεβ εἰς τὸ συνέδριον, ὅτι ἐρδίδωσεν ὅλας τὰς
 βαττανεπὸς θεσσαρὸς καὶ γραμμὰς καί τὴν εὐχὴν, καί εἶπεν ὅ
 σπευδαίοντες θεματοφύλας καὶ τιμαλφῶν καὶ ἐπιλησίων παρὰ
 δόσεων. Περὶ αὐτοῦ εὖ πρῶτον ἀρχῆς ἔπρεπε πρῶτισως νὰ ἐνδιαφερθῆ.
 Μὴ βασίζεσθε εἰς ἄλλους, οἷον δὴ ἴστε καί ἂν εἶναι, ὅσον δὴ ποτε γα
 νοί καί σοφοί συμπαρασύρονται ὑπὸ τῶν ἀρνητικῶν πνεύματων καὶ
 αἰών. Ἐλάχιστοι εἶναι ἐπὶ ἡμεῖς κατὰ βάθος καὶ ἀγαθῶν. Ἐπισημάτω
 καί τὴν πραγματικῶν συμφερόντων εἰς τὴν παρεῖσθαι κρίσιμον περὶ
 σίαν. Αἱ πρωτόκονοι ἄνθρωποι, αἱ ἔξοστομιοι εὖ μεσοῦς Ἀθήνας
 κατὰ τὸ μοναχικὸν βίον ὁ εἰσαγγελὸς εἰς τὴν διάνυσιν καὶ μοναχικῆ
 καὶ Κεραεῖα, εἶναι ἐκκηρίον καί ἐκδηλώσῃ ζωηροτάτη εὐνοια
 χθηρῶν οἰκοπῶν, οὗς ἐγχεύεσθαι οἱ πολιτικοί μας. εἰς τὸ ἐκδηλώσῃ
 παντηρικῶν καί ἐπὶ τὴν γνηθὴν σχεδὸν ἀπαλλοτριώσιν τὴν μοναστ. γαι
 ῶν καί εἰς τὸ ἐπάρατον εἰς αὐτὸ δόναγμα περὶ τῶν "Ἐκκοιτικῶν ἀδελφεί
 εντων", περὶ τῶν καί τοι ἀπνεῦσθαι εἰς τὰς ἀγορεύσεις, εὐδαίως προσῆλθε
 μοι ἐπίκουρος. ἀλλ' ἡ κραυγὴ μου ἔφθασε μὴχρι τῶν ὑψίστων καί
 ἡ πανσθενὴς ἀξία καὶ παντοφύλακος ἀντιφύσῃ αὐτὸ ἀρδῆν καί ἐπι
 θήσαν καὶ κῆμῆλια καὶ τὸ πόνυ μας.

Ὁ ἀγαπητὸς κ. Ἀλέξ. Βελλίτης μὲ παρεκάλεσε νὰ σὰς διαβεβαίωσιν καὶ ἐγ
 καρδίας καὶ προσήκει. Θέλει νὰ ἔλθῃ εἰς τὸ συνέδριον καί πρέπει εἶναι
 ἀπαραίτητος καί δὲν θὰ εἶναι μὴ συνέδριον, ἀλλ' ἔξω καί ἐν τοῖς παρα

οιμπούς δύναται να ἐπιδράσῃ σὺν ἄλλοις ἐξ αὐτῶν ἀποφάσεις. Ἄλλὰ φοβῶμαι μήπως δὲ ἐπὶ τῷ ἀνάλωμά σου ἐπιδοκίμοι, δὲ οὐκ εἶναι πολὺ αἰώμα. Διὸ παρακαλῶ νὰ γράψῃς ἐξ ἑσὸν ἠγουμένον Βλασσεάδων Πατριάρχου νὰ τοῦ φυλάξῃ ἐν κρηβάτῃ διακίμαθε ἐνδεχόμενον.

Σὰς Σπαντομῆδω καὶ ἐγὼ μίαν παλαιάν παράκλησιν, καθὼς πέμψητε ἑσπερὶ ἡπόλοσβίτων βιβλίον σου, γράφω περὶ τῶν ἐν Ρωσίᾳ καὶ ἔχω ἀπόλυτον ἀνάγκην.

Εἰχόμενος τὰ βέλτιστα, διαπερὶ τῶν μοσάπτεισιν φιλαδέλφω
f. ὁ καρὸς σου ἔλλογος καρδίαν,

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῆ 15-3-53

ἀγαπητὴ Βασίλειε,

Πιστεύω νὰ ἐτοιμάσῃσθε διὰ τὸ ταξίδιον καὶ ἐπομένως τὰ τοῦ ἀρθρου θὰ συζητήσωμεν ἑκαῖθα μετ' ὑμετέρων. Ἐγὼ ἀντεγύφθην αὐτὰ, ἄλλοι ἄλλα. Τοῦτο μόνον βίβω ὅτι δὲν πρέπει νὰ φέρουν πρόσκομματα. Γνωρίζετε τὰ αἰσθηματὰ μου ποῦ κατὰ καὶ τὴν στάσιν μου ἐν Ἀθῶν ὡς καὶ τὸν χαρακτῆρα μου καὶ δὲν σὰς ἐπιτρέπετε νὰ μὲ παρεξήγητε. Ἐάν τυχὸν διαφηνῶμαι εἰς ὑποτίμησιν, δὲν πρέπει νὰ νομίσγητε ὅτι σὰς ἀδικῶ ἀλλ' ὅτι ἐγὼ ὡς ἱστορικός κοσμοκώσμος νὰ πιστεύω, ὅτι γνωρίζω τὰ πράγματα καὶ δύναμαι νὰ κρίνω καθήκον πάντος ἄλλου μὴ εἰδικού. Τὸ "ἐνεξεδράμετι" τὸ παρεξηγήσατε κατὰ τὴν ἔξιν ἔχει τὴν ἔννοιαν τοῦ "συμπορεύεσθαι" κατὰ συχυρίαν βίβ. καὶ ὄχι κατὰ πρόθεσιν. Διὰ τὰ ἔργα σου διὰ τὴν πνευματικὴν ζωὴν τοῦ ἁγ. ὄρους δὲν ὑπάρχει καμμία ἀντίρρηση, ὅτι ἔσσε εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν μεταξὺ τῶν ζῶντων (διότι ὀρθόδοξοι πλὴν Ρώσων, ἄλλοι δὲν ὑπάρχον) τριμταῖος ἐν τῶν ζῶντων εἶναι ὁ καθ. Σπυρίδων, ὅστις πλὴν καὶ ἰσὺν ἰσοουσιασμόν ἔγραψε τὸ ἑραῖον βιβλίον του. Δὲν πιστεύω οἱ ἐν Ρώσῳ νὰ γράφον τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν ἐν ἀγίῳ ὄρει κατέστασιν καὶ τὴν στάσιν τῆς ἔκτ. κεντρικῆς καὶ παραδεδωγ- μα τὸ βιβλίου του τοῦ ἁγ. ἀρτεμίου περὶ οὗ σὰς ἔγραψον. Ἐπίτησον ἐπιμόνως οἱ Ρῶσοι ἔλθῃνα διάδοχον καὶ ἡ μὴ φιλανθρωπεύομεν ὑπεχώρησιν, ἀλλ' ἡ κεντρικὴ διακίμασε ριζικῶς. Διὰ τὴν δὲν μοι ἀπηγγέλατε εἰς αὐτό; δὲν δύναμαι νὰ τὸ ἐξηγήσω. Μήπως συ- νεψηθήσατε μετ' οὗς Λαυριάντας, διότι γνωρίζω ὅτι ἡ καρδιά σου

είναι μαλακή, έδωθε παρόψυχος, αλλ' υπεδείχθη εις αυτούς να σταλή
Λακωνική 1-3 να δημοσιευθούν τους αιδεσμούς ρωσικών.

Το άρθρον της μίσθαι παρακαλώ να το μεταφράσῃς ὄχιον και θά, σὰς
πληρώσω δια τὸν νόπον και ἔπειδή ρεσκίτια ηεμα θά σὰς φιλοζήνησω
και πάριν εις τὸ πτωχικόν μου. Διατί θά παρεμυθῆτε δὲν τὸ καταλαμ-
βάνω, ἐν τῷαύτῃ περιπτώσει σταλι με ὁ ρωσικὸν κείμενον και ὅπως τὸ
πρῶτον μέρος θά εἶρω και δι αὐτὸ ἀνθρώπον να μοί το μεταφράσῃ.

Ἔχω ἕνα παράπονον μιαν χάριν και μόνον σὰς ἐφίητα να μοί
σταίητε τοῖ βίον τοῦ ἀγ. πέτρου τοῦ ἀθωνίτου και δὲν μοί ἀπαντᾷτε
κάν, να τὸν φέρητε ἐπι ἱέρους και ἔπειδή εἶναι δύσμορον δι' ἐμέ
να σταίη κει χρέματα θά σὰς πληρώσω, ὅταν σὺν θεῷ συναντηθῶμαι.

Πρὸς τούτοις να μοί προσκομίσῃτε και τὰ ἐγὼς δύο, ἅπερ σημειῶμα
εἰ τοῦ τελευταίου καταλόγου "Zenb" No. 9 1453. σ. 3, 9. Boissiez v Lou-
vral d' un voyage au Levant. tom. I - II. 1850 και Hammer-Purgstall. Ge-
schichte des osmanischen Reichs tom. I - IV, 1840 αλλ' εις τὸ τελευταίον να
προβέητε ἵοτι δύο ἰσώσῃα γερμανιστί, ποῦ γνωρίζω εἶναι τοτόμα
και ἂν δὲν εἶναι πλήρη, δὲν τὸ θέρω ἔχω τὴν ἐγὼν. μεταφράσειν τῶν ὁ
τόμων ὑπὸ Κραϊδά.

Ἀπὸ τοῖ Ἄθυνα μοί γράφει ὁ προγυ. χρύσανθος ἰβηρίζης ἀντι-
πρόσωπος, ὅτι θά εἶθῃτε ἐν τὸ συνέδριον. Ἡ.Ι. Κοινότης θά σταίη τὸν
ἡγουμένον θισούσιου Γαβριήλ.

Ἐπιεικόμενος κατὸν πλῆθὸν και ὄριον ἀνεμον.
διακεγῶ μετὰ πολλῆς ἀγάπης και ἐκτιμῆσεως
f ὁ Κορυτσᾶ, εἰκότος Κουρίτα.

ψυχικὸν 19-3-53
Ἄγιε Δεσποτα,

τῷ Δεσποτονικῷ Παναγιώτῃ

Θεῶν να κρῖσω τὰ ἰσάμου, να καθύψω και τοῖς
ὀφθαλμοῖς μου δια τὰ συμβαίοντα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ "ἐνεκα τῆς
θλίψεως ἐπιείκων εις τὰς παραλήσεις τοῦ πρόδρου τοῦ ἐκλόγου
"Τρεῖς ἱεράρχαι", ἵας ἐπι Κοστῖαν και πλῆθον μοί ἐπαναλαμβάνει, ἕνα μιν
τὴν ὀμιλίαν, ἵνα ρίψω ὕδωρ και σβύσω τὴν πύριζ ὑμῶν πυρκαϊάν,
θά ἀγγνισθῶ τὸν κατὸν ἄγινα. Ἐπισκεψάμενος κέρυσιν εἶπον ἐμῖν να
προσφέρω βιβλίον και μοί ἀπαντῆσατε, "Ὅταν θά εἶθω εις Ἄθηναις."
Δίω με ἰσοποιήσατε να σὰς τὸ σταίη σίμαδε ἕμαθον τυχούεις και

~~ἔστωκα τὸν πρωτοσύγκελλόν μου, ἀλλ' εἶχατε ἀποδηγῆσαι. τότε...~~
~~δὲν σοχοῖσάσα τὸ γράμμα, ἀλλὰ κατ' αὐτὰ δημοσιεύων τὰ ἀκρι~~

αὐ καὶ μεθομιθρῖνά μου ἐν τῷ ἄλλο τῶν δανοπαθημάτων μου προ-
σεύθη νῖοι ἄλλοι ἐν τῆς ἀναγνώσεως μιᾶς ἐπιστολῆς σας πρὸς τὸν
ἀπνεύμονα ἀποστολὴν Κασριδῆν (Διὸς τῶν τῶν 243) τὴν ἀφῆνω ἐπι-
τοῦ παρόντος ἀνευ σοχίω. Τὴν ἀναφῶ μόνον, διότι μόνον καὶ μόνον
διότι ἐξ αὐτῆς ἐπίσθην διατί δὲν ἐδέχθητε τὸ βιβλίον μου, δῦρον ἄλλω-
μήπως ἐφοβήθητε, ὅτι θὰ σᾶς ἐπιβαρῶνω νὰ μοὶ ἐξοδώτε 5-10 ἀντίτυ-
πα; Δὲν τὸ ἐπράξα ποτὶ, νὰ ἐπιβαρῶνω ἄλλους, καίτοι μὲ τὴν δύναμιν
τοῦ θεοῦ ἔχω ἐκδώσει περὶ τοὺς 50 τόμους. "Ζῆ Κύριος ὁ θεός", ἐκ 3-4
φίλους ἀρχιερεῖς ἔστωκα, διότι μοὺ ἐψήγησαν. Ταῦτα καὶ εἶχομαι
ὁ καταπεψίμην ἰταῦδα συνειφῶδες οὐρανός νὰ ἀεθριάσει ἐν ὑμῶν
ἐκεῖ τὸ ταχύτερον διὰ νὰ ἐορτάσῃτε ἀχαρὰ τὸ ἅγιον Πάσχα.
f ὁ Κορνηλῆς ἐξόγιος Κορνήλιος.

τῷ ἡμεροβπολίῃ τη Θεολογικῆς κ. κ. Πανεπιστημίου
Εἰς Θεολογικὴν
Παχικῶν τη 28-3-53

ἀγαπητέ μου ἀνε Θεολογικῆ,

λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν ἀπ' ἀνω ἀμέσως. Το σπρασσηγμάμου ἐπέ-
ταχε. Σὰς ἐρενοχώρησα, σὰς ἐλύπησα, ἀλλὰ ἐκάμισε διὰ τῆς ἀπει-
θήσεως νὰ χαρῶ. Πρῶτον εἶμαι ἀπολυτῶς σύμφωνος πρὸς ὅσα γράφετε,
διότι εἶμαι ἀποδεδειγμένον, ὅτι ὅσα κληθεῖς εἰς ἐπὶ ὄψαν εἶσα
αὐτῆ φῶρι. Οἱ διαδόσεις ἐδῶ ἔγραψαν, ὅτι ὁ λιβελλὸς προσεκλήθη ἐν
τῆς ἀποφασίως τῶν ἐριῶν νὰ πάραυ καὶ πρῶτα θῆσαι καὶ νὰ ἀπορίσων
ὑμῶν ἀρχιεπίσκοπον πρὶν ἢ χηρεῖση ὁ θρόνος. τὰ βράδρα, αἰ νὰ
ἀραῖα, ἐπικρινῶν με τὸν γίνεσθαι μου ἀρχιεπίσκοπον καὶ ἀνα-
μνησκόμεθα ἡμερῶν ἀρχαίων καὶ πανερωματῶν ἐπιπέδ ἐν Μακε-
δονία καὶ Πείρω. Ὁ λιβελλὸς εὐκίνας καὶ ἡμερῶν ἦτο τὸ ἐπὶ ἐά-
πηκαί τῆς τῆς. Τρεῖς λίσεις ἐμενῆσαι ἀπερρίφθησαν καὶ ὑπερί-
σχυσε τὸ ὄμμα καὶ ἀντὶ ὄρατος ἐφῆσε τὸ δῆστημα νὰ βράσῃ με
εὐ δῶρι τῶν! ὁ ἀνεὶς Κωνσταντῆ ἔλασε καὶ αἰ ἰδῶ μοναχὸν πορην-
ονα θανὸν σκεπάζω με τὴν χλαμύδα μου... ἀναγγέλλεται
ἢ ἀφίξις ἐνὸς ἐν τῶν τῶν λιβέλλου μεγαλοσχήμου. # ὥρα ἡ 8^η. Η. ἔρωτα

να έλθη; ες έλθη και εγω φεύγω. Όχι να μείνεις (ίσως εάν είχε να-
~~λέσει επτενδεις για να αποδοση απτη εμε) ερχομαι. μωα εαν εν~~
 χρισω αποκαυμον, ευρατε φαιελλον να εσπαραιοσιωση ες αν
 ευρωδον. Τι εα θελεις αυτα, βρε αδελφε, βαλτα στον κορφο σου. Ζει
 μοιρασσε τα κολλυβα μου πριν κλεισω τα μανια, τι θελετε
 να μαρω τωρα; Τον πρω να λεσα και εγω, διαμαρτυρεται με
 ολην την δυναμην των πνευμων, οτι τωρα ευστο " συμβολιον των παρε-
 νομων, δω ελαβε μερας, γροριζει ομως - και αραδιασε λεπτομεριες
 - οτι κενια την Δαμασκηνον, οποτε εδωσθη μου ετητοσε ψηφοι
 αρχιεπισκοπων, αλλα εαυτηρηθη ενουεναι οτι ηα ελασεν
 ες την πυραν. Τους αφησα, οσοι παρεηλθεν η ωρα. Τα γροριζει ολα ο
 φιλικωδης μου αμας εδωσθη εις ες ελευσαιαλ επισκεψως αυτου
 προς εμε - και ερωτησασεν ε τον. Τι τα θελεις, αγαπητε, ευστου Γρη-
 γοριου ποτε σας εχον ειπει μερικα και επαναλαμβανω το " ει βου-
 λη προσελθην κυριω εσοιμασθη σεαυτον εσπαραιομον". Επιστε
 ομως προκαλειτε, οπως δια τα παχρισιαυα ονοδρια, επειδη εχω
 μιλορησει το ζήτημα και εγραψα κομον ει ζωσκριπτα σελι-
 δω, ειδω δε και εα χαλια, οπου παρευρεθη εις αυτα, και εσ αγα-
 ρεισθη, εις 40 ετη ειπκοινησαση με διαφορεθ ες αυτων εχω σχημα-
 τιση γημων Εγω πολεμησμαι λωσωδως επ ολην 50 ετιαν,
 δω μασετοπισθη απο τας αρχας μου παρ ολας εα σεληρας δωξαι,
 και πο τωλο κωσωρθωσα; οσοι παντοσε ανειμεαπτα και κιν-
 δων και δω εικαμ φθη. εχω επαρχην: " θελεθ νι αποφυγησ τον κινδον
 ανειμροσε τον, μη εσποχωρησθη, οσοι χαθητες". Το ημισον των συ-
 γραμμων μου εντα κανον ειναι πολεμια, και ποτε εφαρ-
 μοζομαι το χρυσοσομικον " οτι τα ημε αδικαυτρα εαυτον αυτα,
 παραβλαψαι δυναται,,. επολεμηθην εις τον αθω, οσοι επηρα ει χαρη
 εν ανισομικην μαχαυραν, αλλα χαριται θια εθριαμβωσα. και
 τωρα δια ματε δυσκολον ζήτημα εις εμε αποτεινεται, επολεμη-
 θην εις το πακεπονημα - οσθε:

εισι και εν θεουσων ερινηθ, αι σε ποιωσι

ψαλτων και βαγεραχην χιρονα και πορατων,

αλλα "Το κρατος της αληθείας" τοις ευαγγελισταις ες τον τοιχον
 οπως εφερον ο (ποτε Ιωαννινων) αρχιεπισκοπος. Τοιούτον κωμοφοστον εχον

ἐν βλατάδων μοῦν τῶν παχυράτων, ὅτι γὰρ ἐβλάθη δὲν ἐνδυροῦμαι,
 γὰρ ἐμπεριπέσει μάστιγα, ἀλλ' ἄς μαθῶ τὴν αἰτιολογίαν τοῦ πτε-
 ραδείου... Τὴν "Θαί φαγὴ ἢ μύγα σιδυρο" τοῦ θα κεντροφορῆς
 οὐκ ἔστι τῶμος ἐν ὑπερπεντακοσίῳ σελίδων Σόπης καὶ ἡ πατριαρχικὴ
 ἱστορία. καὶ δὲν ἐδιαβάσατε κριστὶν τοῦ κ. Καρμιῆ εἰς τὴν θεο-
 λογίαν; πῶς ἄρα δὲν ἔγνωρίζετε, ἐκεῖ ἔχω κεντροφορῆς περὶ τῶν
 πανσιβητικῶν "Τὸ πανσιβητικὸν γοσὶ ἀνάγκης!" τὸ βιβλίον φέρει
 τίτλοι "Πραγματικὴ φωνηθρία ἢ μεσομυρία" ἦμουν συχνὰ ἐν τὸν
 κομῶν τῶν συναδέλφων μου περὶ ἀρχιφῶν ἔμνηστοῦ τοῦ Καρμιῆ
 τὰ ἐξ ἀνάγκης, ἀλλὰ δὲν ἔρωτα ποτε γὰρ μάθω το ὄνομα τυχῶς
 ἀναμνήσει τὸ γράμμα σας, ἀλλὰ σας ἔρωτα ἐξήγησε τὴν ἄδωαν
 ὁ κύριος εἰσὸς νὰ παρουσιάσῃ ἐπὶ διανοστῆρι ἀτομικῶν γράμμα;
 διότι ἀσφαλῶς εἶχε διακυβανισθῆ τὸς τὸ φῶς πρᾶξιμοῦμα το
 ἢ κατέρχεται τῶν τῶν καὶ τῆς ἀρθογραφίας, ἢ ἀπομνήσει τοῦ ἀρ-
 χαιοῦ πομπιστοῦ καὶ ἀποβολῆ τῆς ἀρχαίας φιλοσοφίας διὰ τῆς
 κατέρχεται τῆς γραμματικῆς καὶ δὲν ἔτο δυνατόν γὰρ ἐπεξεργάσῃ
 αὐτῶ τὴν χρῆσιν τῆς ἐπιστολῆς ἔτι εἰς ἔργῳ, ὡς ὀρθῶς γέρετε, ὡς
 σιγῆς σιγῆς αἰσθητικῶν ἐκδοχῶν ὅν μετέδιδεν ὁ λαοπλάτης με
 τὸ χαπὶ "τοῦ ἔμνηστοῦ πνεύματος—γράψω 30 σελίδας ἐν τὸ βιβλίον
 διὰ νὰ ἀποδείξω, ὅτι ἀπὸ τοῦ μακαρίτου Πλάτωνος μέχρι σήμερα,
 ὅσοι γνωρίζομεν καὶ διδάσκωμεν τὸ "ἐμ. πνεῦμα" διότι εἶναι ἡ
 ψυχὴ τῶν ἔμνηστον ^{γραμμάτων} καὶ μόνον ὁ Καρμιῆς τὸ φησὶ. ἐξέδοθ' "Ἡ
 ἀντιδικία τῶν τῶν" (πρὸς ἀνδρείου τῶν φησῶν τῆς "Ῥίμης
 τῶν τῶν") ἐν σελ. 560. ἔτο ἡ καριστικὴ βοή κατὰ Καρμιῆ
 καὶ διὰ τὸ ἔμνηστον πνεῦμα μόνον ὁ κ. Λογοθέτης ἔγραψε 5-6 σελῶν
 διὰ τοῦτο πρὸς συμπλήρωσιν ἐμῶ γράφῳ ἐν ὅν περὶ τῶν τῶν
 κτλ. 100 σελίδας. Δὲν μετέσχοι ποτε, διότι ἐμῶ δὲν ἔμνηστον καὶ
 γητῆς, ὅτι κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς φιλοσ. ἐσχῆς. ἦθε μοὶ ἐπιπέ-
 ψητε νὰ μεταχωρίσω τὰς ὀλίγας γραμματῶν εἰς τὸ βιβλίον μου
 διὰ τὸν Καρμιῆν. Μετὰ πλείστης φιλαδέλφειας
 τὸ Κορυτσῶν εἰσότης Κορυτῶν.

Αθήναι - ψυχικόν 30-3-53

- Αγαπητέ αδελφέ Πανσελεῆμον,

Τὴν πρώτην ἐπιστολήν ἔλαβον ἐν καιρῷ, δὲν ἀπέκτισσα, διότι ἀνέμι-
νον τό εὖχος τῆς ἀγίας. Βιβλιοθ., ὅπερ καθύστερεϊ. Περὶ τῶν δημοσιευθέν-
των συγγιλιῶν θά ἐξετάσω καὶ θά γράψω. Τώρα σημειῶμαι ὅτι ἐν τῷ τέ-
χει Ιανουαρίου - Μαρτίου 1952, τῆς ἐρθεῖ. ἐδημοσιεύθησαν 1) "ἀνεκδοτὰ σι-
γγίλιον τοῦ πατριαρχοῦ Τιμοθέου β' διὰ τὰ ἐν τῇ νήσῳ Ἰμβρῶ μεσοχίαι.
τοῦ ἔτους 1619 σ. 82-3. Τοῦτο ἐδημοσίευσεν ἤδη ὁ Γεδεών τῷ 1911 ἐν αὐτῷ δι-
αιτητέρῳ κομιδῶ "ἀρχαῖα ἐκκλ. ἱστορία," σ. 266-70 μετὰ πολλῶν σ-
μειώσεων, ἐκεῖ ἰδὲ καὶ περὶ Δαμασίου. "Σιγγίλιον πατρ. πικρῶ παλαίσ-
του. Δαμασίου περὶ τῶν ἐν Ἰμβρῶ τριῶν μεσοχίων τῆς λαύρας μετὰ τῆς
σημειωτικῆς διακρίσεως," καὶ "Τιμοθέου σιγγίλιον συνοδικῶν ἐν Ἰμβρῶ
ὅτι νὰ εἶναι σκαυροπήγμα,". 2) Σιγγίλιον τοῦ πατριαρχοῦ Διονυσίου Δ' 1679
περὶ τοῦ ἐν Κρήτῃ λαύρας μεσοχίου σ. 85-87. Τοῦτο ἐπίσης ἐδημοσιεύθη
ὑπὸ τοῦ μαθητῆ Ν. Τωμαδάκη ἐν τῷ "Κρητ. χρονικῶς," τόμ. Ε' σ. 1-6
μετὰ παλαιῶν ἐπίσης σημειώσεων. Τὸ ἔλαβον ὅτε ἦλθεν ἐκεῖ. Ἐχ-
ριστῶ διὰ τὸ ἔγγραφο τοῦ Παναγιωτάτου τοῦ μοι ἐσκέιλαιτε. ὄφιλος
τοῦ καμνὲι ῥάσσα καὶ νουερῆ καὶ ἐτοιμιάζεται διὰ τὰ πατριαρχε-
ῶς μαυθάνω. Δὲν ἐπράξατε καλῶς παρατηρησάμενος, ἡ παρο-
σία σου εἶναι πολὺ χρήσιμος ἐν τῇ ἐξέτασιν. Ἐχετε πολὺ δικαιο-
δοξαμοὶ γράφετε παραπονοῦ μένος διὰ τὴν ἀχαριστίαν τῶν δευτε-
ρων καὶ τῆς Μοιῆς. Τὸ ἔργον σας θά ἐξυμῆσῃ ἡ ἱστορία καὶ θά σας ἀν-
ταμείψῃ ὁ αἴθ. Ἀθανάσιος. Ἐσκεπτόμην νὰ ἔλθω τὸ πῶσχα, ἀλλ' ἐπεὶ
δὲν μοι ἔγραψαν αὐτὸ ἔχων ἢ ἀπλωταρία, δὲν ἀπεφάσισα. Δὲν θέλω νὰ
μὲν φιλοξενούμενος, ἀλλ' αὐτοδιδόντας, ὅπως πάντοτε. Θά περιμένω
καὶ μοι γράψῃ. ἔχον ζήτησει μίαν ἐκθεσιν διὰ τὴν ἀνακλήρυσιν τοῦ
κοινοβίου τοῦ 1914 ὅπως καὶ τὴν ἀπόφασιν τῆν τελευταίαν. Θά παρα-
καλέσω πολὺ φρόνησον διὰ τοῦ Ὀνουφρίου ἢ Γρηγορίου νὰ μοι σκεῖλη.
Ἡ πρώτη ἐγένετο τότε ὑπὸ τῶν πατέρων μετὰ τὴν ἀποχώρησιν μου
καὶ περιέχει πολλάς λεπτομερείας. Δὲν θέλω τόπρακεῖκόν, ὅπερ
ὑπάρχει ἐν τῷ κώδικα. κρατῶ τὸ πρωτότυπον ὡς μνημῆλιον.
Ἐμαθὼν ὅτι ὁ Δαμασινὸς μένει ἐν τῷ αἴθ. Ἄρτεμιον ὡς "δικαῖ-
ος" καὶ τοῖς ὡς μοι γράφετε διατάχθη νὰ ὑποχωρήσῃ ἐκεῖθεν.
ἐν τῷ Παίσιον καὶ ἐν ὅλοις καὶ πατρίαι καὶ δόξια. ἔπαυσε ἐν τῷ

η περιλήψη ότι έλαβόμεν τά φωνογράμματα και τον εύχαριστώ-
~~μεν προσπαθούμε να πείσουμε το δικαστήριο να ερίσει την δικαστι-~~
 μου - λόγο σοβαροί από εθνικής απόψεως συνετέλεσαν να αναβληθῆ. Τι-
 σσώ ενέει δ' ληφθ' να τό πασορθώσωμεν. Δέν μοι έπιασε διά τό δη-
 μοσίευμα μου τό τελευταίον, τό 16 σέλιδον, της αγγ. βιβλ. οθήκης ει' ενά-
 πωσιν έκαμεν. Εάν λάμβάνετε την' θεολογίαν, θα' ιδητε ότι γραφω
 πολλά και δή περί παραδείσου.

τό έμην Πάτχα εύχαρά και εύφροσύνη να έορτάσετε.
 Διάπορες εύχέει

† ό Κορυτσός Εύλόγος Κορσίλας

Τω πανοσιολογικώ γράνει Πανεπιστήμιον Λαυριώτην κ.τ.λ.

Εις αίτησιν

Ούθηναί - ψυχικόν, Έλικώνος 5 ης 17-6-53

Έλλογώτατε και εκλεκτέ φίλε

«Ηλθον, και είπον και απήλθον», (veni, vedit, vici) εφαρμόσεται εις ήμάς,
 με μίαν παραλειψιν, διότι δέν είδαστε τούς παραδοκούς και πολυαρι-
 θμους φίλες Σαλ. Σαλ ανέμενομεν κατά την έπιστροφήν, αλλ' έμοσαι-
 ώθησαν αι' έλπίδες μενά τό να καταπώσωμεν εκείνο δημοσίευμα. Τόσον
 σάραχθην, ώστε εύάλεσα αμέσως τόν άρσενιον κ. Αλεξ. Βελλίτην και
 παρεκάλεσα αυτόν έπιμόως να άναίρεση την ανόχραντον και ανύμωλι-
 βολογράφον σκιαφανείαν, και ή άναίρεσις έδημοσιεύθη εις την καλλιτέραν
 έφημερίδα, τό «Βήμα», έξ άλλου έτηρήσαμεν, ώστε και ό έφείλθη
 να καταποση τον κερυφαϊον κωβουτασιολόγον και εκλεκτόν αυταρι-
 λον. Ενώ εις συνεδριον άρχωνομάτιον και προεδροσύμειον υπό Κουρα-
 φουσία δέν ήτο δυνατόν να λάβω μέρος. Δις μιάς έτήτησαν τα λείπια
 διά τά τραφήματα του άρθρου μου αλλ' ύπάρχουσι εύσαι διασωπύσεις
 εις την μετασάσασιν, εις την εύριστικίαι τά τραπητένια μου ενανθά
 ώστε και τοι υπεβάλομεν πρό κριτικόν άνέντων επί 10 χιλιοδράχμων
 χαρτίσημον, εν τούτοις δέν έλαβόμεν απάντησιν. Τούτο μέ σοικνωρή
 πολύ, διότι θα ήε σπαρτήρησι ό σεβασμος εκείνος έκδοσης.
 Μή σκνωχωρεώθε, φίλε μου, αφού ηρίδεται ότι εις τό ώραϊον κριτικόν
 λον, όπερ λέγεται Έλλάς, ύπάρχουσι πολλά άμυνται. Η έσπεωσι έν αι-
 κήρισι Σαλ μιάς άφήρεσε δυσσεχώς την μεγάλην εύχαριστιον, την

θα εἶχομεν νὰ εἶς σταντήσωμεν μαζί τόσα ἔτη. Ἐπιμήθηκε βεβαίως καὶ ἀριστοτελῆ, ἴσως ἀνεχώρησεν εἰς τὰ τελευταῖα ἐς Ἑλλάδα, ἵνα μὴ σκελεθῆ καὶ ἐπαναλάβωμεν οἱ ἄνθρωποι καὶ σήμερον παρὰ τοῦ Σωκράτους ἔγκλημα, ἀλλὰ καὶ το σκετέλεσε καὶ αὐτὴ καὶ δόξαν σου, ὅπως καὶ ἡ ἀναχώρησίς σου πύξισε καὶ κινεῖται κινῆσθαι σου, συγκινηθῆναι τόσο πάλι ἐπὶ τῆς ἀδικίας, ἥτις προσεφέρου εἰς διαπρεπέσαιον φίλον καὶ Ἑλλάδα. Μὴ δυσαναχοχρεῖτε, καὶ πάλι παρέρχονται καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀλλή καὶ δόξα αἶμα ἀθάνατος. Παραμαλὼ νὰ διαβιβάσῃτε εἰς ὅλα καὶ μέλη τῆς οἰκογενείας σου καὶ πλεον διατίρμιαι εὐχάς καὶ ἐλπίσας ὅτι ἔψισται νὰ φυλάξῃ ἐπὶ ἑμοῦσαν ἐλλογιμῶντα ἀπὸ καὶ βέλῃ ἐπὶ καμῶν ἀνθρώπων καὶ καὶ χάριση θείαν καὶ μαυροζώϊαν διὰ τὰ πολυπλασιάσῃτε καὶ σοφὰ συγγράμματα ἐπὶ αἰσῶν τῆς βουδανολογίας, ἥν τόσο ἐπαξίως ἀνεπροσωπεύετε.

Ἰόρμυροπολίτης Κερύσσας
Εὐλόγος Κερύσσας

Ν. Γ. Προσὶθ εἶμαι νὰ μοι σαβῶ νὰ περάσω τὸ θέρος, εἰς τὴν λαύραν καὶ εἰς τὸ θέλος νὰ εἶς ἐξυπηρετήσω, γράψαστέ μοι, καὶ τὸ πρᾶτον εὐχαρισίας. Καὶ εὐχάσῃτε γράψῃ, ὅτι θὰ εὐαγγέλιον ὑπὸν περὶ τῆς ἱστορικῆς βιβλιογραφίας μου, καὶ Δεί γινώσκω εἰς ἔμνε καὶ πᾶν θὰ εἶναι εὐρω.

Heinrich Dölger Franz o. Professor a.d. Universität

Idem.

Deutschland

ψυχικόν τῆ 20-6-53

Μακαριώτατε,

Ἐπὶ ἓνα μῆνα διασχῶ ἢν ἀνάστατος διὰ τὴν μὴ δημοσίωσιν τοῦ ἀρθρου καὶ διὰ τὴν μὴ ἐπιστροφὴν αὐτοῦ! ἐκνοχωροῦμαι, διότι δὲν εὐράσθησα ἀντίγραφον. Ὡς παλαιὸν φίλον καὶ πατρίωνα ἱεράρχην, θεωροῦμαι παρὰ πάντων μέχρι τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν θρόνον τῆς ἀρχιεπισκοπῆς - διότι τώρα κἀμένετε πολιτικὴν δυσπαρανομήτητον καὶ ἀνεξίχνιαστον - ἰθὺρῶσα καθεῖνον νὰ καταστήσω ὑμᾶς κοινῶν τῆς συνήθους καὶ ἀρχοῦσης μεθ' ἑμῶν ἐπὶ τῆ παραδόξῃ καινοτομίᾳ καὶ ἀνεξήγητῃ παραστρασίᾳ τοῦ ἐπισήμου πατριαρχικοῦ ὄργανου, ὁ ἀπόστολος Ἄνδρέας. Συγκινηθῆναι ὡς εἶπός καὶ ἡμεῖς ἐπομένως με παρεμαλέσαστε καὶ γράψω καὶ θὰ ἐδημοσιεύσῃ τὸ ἀρθρον μου εἰς τὴν "ἐκκλησίαν". ἀμφιθέσθητε διὰ τὴν δημοσίωσιν καὶ ἡγήθητε διαρρηθῆναι εἰπῶν, ὅτι ἐδημοσίωσα ἤδη εἰς τὴν

"ἀγορευτικῶν βιβλιοθήκων, καὶ δεόντα." Καὶ ποῖος τὸς τὰ διαβάσει ἐκεῖ; εἶπατε, καὶ

ἐνανελάβετε ἐπὶ τὴν προτροπὴν νὰ γράψω, καὶ προσέθεσατε: "ἀλλὰ μὲ τὸν προ-
σῆκοντα τόνον καὶ οὐχὶ μὲ τὴν "ἀρθρατικὴν ἡγεσίαν", προκειμένου νὰ ἐλέγξῃ
αὐτὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην, καὶ ἐπίσης, οὐδὲν ἐπὶ ὑπερθεματῶν εἰς τὸν
ἐπιχώρησα, ὅταν μοὶ εἶπατε "νὰ τὸ γράψῃς καὶ νὰ μοῦ εὐφραίνῃς νὰ τὸ δώσω
ἐγὼ πρὸς δημοσίευσιν". Μάρτυρες παρὰ τὴν συζητήσιν ἀξιόπιστοι παρίστατο
ὅτε μητροπολίτης Κορινθίας ἡ Τρούσιος καὶ ὁ σύμβουλος Σαῦς ἀρχιμανδρί-
της Ἱερώνυμος Κοτσώνης.

Διακρίσας τὴν ἐργασίαν μου μισὰ θημέραν ἦλθον τὸ Σάββατον πρὸς τὴν Ἁγίαν
Πεντακοστήν ἐν τῇ ἀρχιεπισκοπῇ. Σαῦς παρέδωκε τὸ ἐκτεταμένον ἀρθρὸν μὲ
τρία μεγάλα φύλλα ἰδιοχείρως πενηθὲς καὶ μνηρογραφικῶς γεγραμμένον. Τὸ
ἐλάβετε. Σαῦς εἶπον νὰ τὰ διαβάσετε μοὶ εἶπατε, ὅτι δὲν βλέπετε καλὰ καὶ
μὲ παρεκαλέσατε καὶ Σαῦς ἐδιὰ βραχέα ἀρξάμεναι μὲ ἐξηγήσει. Τὸ ἐνεκρίνα-
τε. Ἄν εἰ ἀνεύρησεν καὶ ὑποχέθητε νὰ τὸ στείλητε ἀμέσως εἰς τὸν διωκτικὸν
τῆς "ἐκκλησίας" ἡ Τρ. Παπαμιχαὴλ πρὸς δημοσίευσιν. Ἄν ἐσταλή καὶ δὲν ἐδημα-
σιώθη, καίτοι ὅπως ἐπὶ ἐβδομάδα ἀνεμνεν, ὅπως δὲ καὶ μοὶ ἐπεστράφη, ἀπὸ
πολλοῦ ἀποστάθην πρὸς τὸν πρῶτον ἀρχιεπίσκοπον Σαῦς, εἰς ὃ μὲ παρεπέμψατε. Ἐπει-
ρήμενος ν' ἀναχωρήσω εἰς Ἄγιον ὄρος πρὸς ἡμέραν ἐπιρίμενα εἰς τὸν ἰσχυρὸν Σαῦς
πλὴν τῆς ὥρας νὰ εἶς σταντήσω, καὶ ἀφοῦ ἀνεχώρησεν ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς,
μοὶ εἶπατε, ὅτι τὰ μὲ καλέσετε μισὰ 2-3 ἡμέρας. Παρῆλθεν πέντε καὶ δὲν
μ' ἐκαλέσατε. Σαῦς εἶπον πατηροματικῶς ὅτι δὲν θὰ ἀνεχθῶ ποσὲ ἐγὼ,
εἴπω τῆς Παναγίας, ἀγορευτικῆς ἀπὸ 12 ἐτῶν παιδί, νὰ βλασφημηθῆται ἡ θεοτό-
κος, ἡ πολιούχουσα Ἁγίου ὄρους, εἰς τὸ ἀνώτατον μόνον τῆς ὀρθοδόξιας παρ'
ἐλευθέρου φανατικῶς Σιωνιστοῦ καὶ νὰ δηλητηριάσῃ οὕτως τὸν χριστιανικὸν
κόσμον. Ἔστι χεῖρων τῶν Ρουμῶν ὁ δολφίνος Σαῦς. διότι ἐκείνος μὲν ἔγραψε
καὶ σρεβλὰς ἐνταλῆ ψευτοῦ καὶ ἐπισημῶν. Οὗτος δὲ διαστρεφὶ χριστὸν καὶ
θεοτόκον ὡς μυθολογικογράφος. Ὅπως δὲ θὰ ἀφήσω ἀνεξέλεγκτον ἐπὶ δια-
στροφῇ τῆς ἀγορευτικῆς ἰστορίας, ὅτι δόθεν τὸ ἄγιον ὄρος ἐξουσιάζουσι ὑπὸ
τῶν Πάπῶν. Ἀλλὰ καὶ δὲν δύναμαι νὰ σωθῆσω διὰ τὴν διαστροφὴν τῆς ὡ-
ραίας ἐκκλησιᾶς γλώσσης ὑπὸ τῶν ἀθλίων μαθητῶν καὶ κομμουνιστῶν,
ἐνδρῶντων εἰς τοὺς κώλυτους καθεστροφικῶς πατριαρχεῖου, ἐγὼ ὅσα
ἄλλοτε, ὡς γνωρίζετε, διεξήγαγον σφοδρῶν καὶ κηφόρον ὑπὲρ αὐτῆς ἀγῆτας προ-
τάξας νὰ σιγήθῃ, ὅπως ἀλλῶς Σαῦς δι' ἐλευθέρωσιν καὶ ὁ συμπαραίσταται μὲν μη-
τροπολίτης καὶ τότε καὶ 1911 συμφοικητήριον. Οὐδὲν ἔπιθυμῶ νὰ

επιτηρώ τὸν ἀρχιεπισκοπὸν, γράφει ἐπὶ ἱστορίαν τοῦ ναὶ εἶναι ἐλεῖ θεοβλάτη
~~γράφῃ, ὅπως βούλεται καὶ θέλει αὐτὸς. Φιλικάς παρατηρήσεις καὶ μὴ μόνον δια-~~
 ἐπὶ ἀνεκουλῶσαν τοῦ πρόσθεν, καὶ τούτο ἐμαθήματα καὶ ὑπόθεσις ἀδελφίκα
 βιασμένος ἀνάγκης. ἀλλ' οὐδαμῶς ἀπονεῖ ἀνειλέγει τῷ ἀρχιεπί. ἀλλὰ τὸ δίκαιον
 με πνίγει. Ἡ ἀψαυδὴς ἱστορία θά γράψῃ, ὅτι ἐπὶ τῆς ἱερατείας ὑμῶν ἐμὴ ὁδὸς
 ἀπορρήτου φράσεως ἐν τῇ παπτικῶν συνελῶσει τὴν παρανομίαν ἐπιέλο
 γῆς ὑμῶν, καθ' ἣν 75 ἡπειρωτικὰς ἐκλήσεις ὀργανώσας ἀεὶ πρόεδρος τῆς ἀνωτ.
 συνταξίσεως. Ἐπιτροπῆς ἀγγλῶν ἠπείρου, ἐπὶ Ζαμπιῶ, ἀφοσιώσας τὸν κατ' ὑμῶν ἁ
 σῶτα ἀντιπολιτευόμενον τύπον καὶ ἐπιβαλὼν εἰς αὐτὸν ἐπιπέσει ἀφρα
 σίτην, δοκιμάσθαι, ὡς μὴ ὄφειλε, καὶ βάλλομαι συνεχῶς πανταχόθεν. Κα
 εἰ ὁ ἐχθρὸς ἀναδιδέμε, ὑπὸνῆμα ἀν, οὐ δέ, ὀφείτω, ἰσόψυχε καὶ γνωσέ
 μου. . . . ἢ; ἀλλ' ὑπομένω σωτικῶς τὰ φιλικὰ τραύματα, καὶ μάλιστα κατὰ
 θῶν καὶ ἐπιφραζομαι τῶν σπαγίων τοῦ φίλου εὐλαψίαν. Παράδειγμα. Κατὰ
 τὰ μίσητα τῆς ἡ. Τεσσακοστῆς καταναγκασθεῖς, ὑπὸ φίλων μου καὶ τῆς ἐκκλη
 σίας φίλων καὶ ἐξέλθω τῆς παπτικῆς σκασίσεως καὶ τὰ ῥίψω ὑδὼρ εἰς τὴν εἰς τῆς
 λιβέλλογραφίας κατὰ ἱεραρχῶν ἀναφθίσαν πύραν, ἀπεφάσισσε καὶ καμῶ
 σιρὰν ὀμιλίαν εἰς τὸς "τρεῖς ἱεράρχας", ἵνα μὴ παρεξηγηθῶ ἔλθω καὶ πα
 ρόντες τοῦ ἀρχιεπισκοπῆ τοῦ τριμήνου ἐκοινοποίησα ὑμῶν τὸν σκοπὸν καὶ τὸ
 θέμα τῶν ὀμιλιῶν μου περὶ τοῦ πῶς θά οὐρανοποιήσωμεν τὴν γῆν διάσωση
 ματικῆς ὀργανώσεως τοῦ χριστιανικοῦ πληρώματος, ὅπερ οὐ μόνον μου
 ἔγινε ἐλίπεν ἀλλὰ καὶ ῥίπτει συνεχῶς ἐναντίον τῆς ἱεραρχίας τὰ ἰοβόλα
 βέλη. ἐπισκεπθεὶς τὸ θέμα ἦτο: "Ἡ λαϊκὴ χριστιανικὴ ὀργάνωσις συγκροτῆ ἐν τῇ
 ἐκκλησίᾳ τὸν ἐπίγειον παράδεισον καὶ τελειοποιεῖ τὸν ἐκκλησιαστικὸν
 δαιμονισμόν, ἔδωκατε πλήρη τὴν συγκατάθεσιν, καὶ μισὰ ἐπὶ πρῶτον
 ὀμιλίαν συναντήσατε ὑμῶν δὲν ἦσαν παρὰ πονηρὸν, εἴη μάλιστα παρεπα
 νέθη, διότι ἡ ἱεραρχία καὶ ὀμιλήρως ἔλαμψε διὰ τῆς ἀπουσίας*. ἀλλὰ
 διότι εἶσα καὶ μαθητῶν μου ἐμάφατε ἀπὸ ἐξαχμῆτος ἐπὶ λειτουργία
 ὅπως καὶ ὅταν ἀντρέφα τὸ ἐπάρατον εἰς αἰνοβρασι διατάγμα τῆς "τε
 νεσιτικῆς ἀδελφότητος", ὅπερ, φῶ! παρέδιδε τὴν πρόνοιαν τοῦ κράτους καὶ
 τὴν οἰκονομικὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας εἰς τὸ σωματικὸν τούτο σωματικὸν καὶ
 ἔχω ἀπὸ τῆς κυριακῆς τῆς ὀρθοδόξιας καὶ μεαλάβω! Ἐπανέρχομαι εἰς τὸ ζήτη
 μα καὶ ἀρθρῶν. Δὲν ἐλέγχω, ἀλλὰ διαμαρτύρομαι καὶ ἐκφράζω τοὺς βαθῆς
 μου σκαμνῶν. Πῶτον μόνον σημαίωμαι, ὅτι ὑπερεκτιμάτε εἰς τὸ ζήτη
 μα τούτω, ἔπειτα, κατὰ τὸν ὑπολογισμόν ὑπενεκχωρήσατε. Ἐ ὑπολο-

νομός ὁμοῦ ἀφ' ἑαυτῶν ἐπάγεται τὸν ἐπιμασελογισμόν. Παράδειγμα. ὁ ἔπιμα-
~~σελογισμὸς ἐπιτέθειται εἰς τὸ δόγμα τοῦ μακαριολογοῦ. διότι~~
 ἐν τῷ ἐμαίρω μου ἐπέστησας ἐνηγομένην περὶ τοῦ πραιτέρο καὶ διεύπω-
 σα προφορικῶς τὰς γενικὰς γραμμάς, ἀς ἐπιμασεύσασαι καὶ με παρακαλε-
 σασαι νὰ ἐμπούσω τὰς λεπτομερῆς, προσημύσασαι ἔπειτα ἄλλου, εἰς αὐτὸν
 ἀνθεύσασαι νὰ γράψω καὶ νὰ ὀμιλήσω. οὐδέ, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἀνεπρο-
 σίπεναι τὴν ἐκκλησίαν, ἐγὼ δὲ δὲν ἐκλήθην οὕτε εἰς τὸ ἐν τῇ κληροπόλει κλε-
 σθέν μνημόσιον. Ἀλλὰ μοὶ ἐπιδραπῆ καὶ εἶπω τὸ διονυσιακόν: "πολλοὶ τοὶ
 ναρθημοφόροι, πᾶροι δὲ εὐβίαχοι," ἠκούσασαι τὰς ἀρνητικὰς καὶ ἰδιολογικὰς
 παντοσηματικὰς καὶ ἐστέφασαι ἐλόγως καὶ ὡτα ἀπὸ τῶν αἰαδημαϊνῶν. ἐπε-
 χηρίσασαι δ' ἐν τῷ ἐπιμασεύσῳ, ὅπου ἔτερον ἡρωτόθημα τῆς συγκεκρίστης,
 νὰ διορθώσασαι τὸ μακόν, ἀλλ' ἐγὼ μᾶλλον, ἵνα ἀνεπανόρθωται.
 Συγχωρήσασαι μοὶ διὰ τὴν ἐνόχλησιν, ἧς, διαββαίουμαι ἱμαῖ δένθα ἐ-
 παναληθῆ, ἐφ' ἃ καὶ μοσὰ πάσης φιλαδελφίας ἐποσημύσασαι.

Ἐν Χριστῷ ἀδελφοί
 τὸ Κυρνεοῦς ἐλόγως Καρρίλας

* Καὶ ὁμοῦ ἡ ὀμιλία μου ἔμαρκεν ἐν εὐπῶσιν καὶ ὀύπωσιν ἐπικρότους καὶ
 ἰδαζμοῦ, ἡ δὲ ἀνάστασις, ἔκτισε, ἀπὸ τοῦ Μαρκίου, εἰς κίρια ἐνδοκίμα ἔρ-
 θρα ἐπέστη καὶ ἀνάγκην τῆς λαϊκῆς ἀναγκροσησῶς καὶ πλοισίωσῶς ἐγὼ τὴν
 ἐκκλησίαν τοῦ ποιμνίου τῶν λογικῶν προβατων.

Ἀθήναι - ψυχικὰ κῆ 21-6-53

Ἀγαπητέ μοι πνευματικὲ κύριε γάτιε

Ἡ σιωπὴ σου ἀπὸ 2-3 εἰς ἄνω μέ εἶχεν ἐμβαλεῖ εἰς σκέψιν, ἧς δὲί με διε-
 ψευσεν. Ἀπεικλήσασαι ἄλλους φίλους. Ἀλλ' οἱ νέοι φίλοι εἶναι τὸ νέον κρασί,
 ὅπερ τέρπει καὶ φέρει εὐθυμίαν πρὸς σιγήν, ἀλλὰ δὲί εἶχει καλὰ ἀποτελέ-
 σματα. Ἐμυρῖξες, ὅτι ἔχω ἰστορίαν τῆς προβάτας, δι' ἣν ἐκίσασα σὺ ὀλιγοὶ
 καὶ ὀλίκα μέ τὰ 5-6 ἐκ. νὰ ἐκδώσασαι αὐτὴν ἐξεδώκατε τὴν ἰδίκην σου,
 ἡ ὁποία θά ζῆσῃ καὶ θά κυκλοφορῇ, ὅσον θά ζῆσῃ ἡ πανοσιότης σου. ὅτε βο-
 ηθήσασαι ἱμαῖ εἰς τὴν σὺνταξιν ἧτο ὀπλεόν ὀκαστάλληλος καὶ ὀδημοσιεύ-
 σασαι οὕτε, τὸν καιρὸν εἶχε οὕτε δὲ καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ ἐξελέγη
 τὰ γραφομένα περὶ ἐνὸς ζητήματος, περὶ τοῦ ὁποίου σιγᾶ ἢ ἀγορευτικῶς ἰσ-
 ρία. ἐγὼ δὲν θά γράψω τίποτε περὶ τῆς ὀποθέσεως αὐτῆς δι' εἰρησῶς λόγους. ἀς
 γράψω ἄλλοι. Ἐπαύσασαι, ὅτι ἔπαυθον ὀάγανναῖται. Διὰ καὶ ἐπωφελήθων

αὐτοὶ ἀπὸ τῆν κυκλοφορίαν τοῦ βιβλίου τῶν, ἔβαλον ἕνα μαθηρημένον ἴερο
 μάναχον, μετ' ἔδωκεν καὶ εὐπογραφικά δοκίμια εἰς ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας
 τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ προλαβὴν με ἐκυκλοφόρησε τῆν ἱστορίαν τῆς ἀγίας
 αἰσῆς, καὶ ἐξ ἀριβλῆμα καὶ ἐλεεινὸν οὐρανὸν ἔλεγε. ὅλλ' ἐτι μωρήθη
 σαν, διότι ἐμίσησαν με ἀπὸ τὸ δῶρον τοῦ ἀγύρτου Δελαλή καὶ ἡ ἱστορία τῆν
 μένει χαρὸγραφος. Μοί σ' ἐλλετε τὰς ἐπιστολάς μου καὶ δημοσιεύσω, πολὶ
 εὐχαρίσως θὰ τὸ εἶρα - τον, καὶ εἰ κοινῆν περιπτώσει πρέπει νὰ γράψω καὶ
 δι' ἡν αἰτίαν ἀπελύθησαν. ἀλλὰ μάθετε ὅτι διὰ τὰ προσωπικά αὐτὰ δ.κ.
 Σχοινὰς ἀπαιτεῖ πληρωμὴν. δι' ἧν ὅτα σ' ἐλίδον λαμβάνει 75 σελ. καὶ ἂν θέλη
 τε καὶ τραβήγματα θὰ πληρώσῃτε καὶ ἐν ἐλάχισον ποσὸν ἀναλόγως τοῦ
 ἀριθμοῦ διὰ τὸ χαρτί. Νομίζω, ὅτι καὶ εἰ ἔχετε γράψῃ περὶ μεσοτίας μου τὸ
 σ' ἐλλετε καὶ αὐτὸ νὰ τὸ δημοσιεύσω. Τούτων ὅπως ἐχόντων ἀνεπαρκῆ
 ροι, φρονῶ, πλήρως εἰς τὸ ῥητόν τοῦ Πλάτωνος. Εἶμαι σὺν ὅλοις πρὸς ὅσα γρά
 φω ἢ ὄχι; Περιεπλάκησε εἰς ἕνα ἐθνικὸν μὲν μοσε' ἐπίφασον ἀγῆνα, ἀλλὰ
 ὅσοι ἐμαρτῶν καὶ δυσειλάτητον καὶ δυσεπίτευτον χρῆμα, κατὰ
 Τρηγόριον καὶ ἄλλοι Παλαμῶν, ὃν δια' τῆς ἑμετέρας διακριθῆς εἰσποικίσθη. Μὲ
 ἠρώτησαν ἄλλοι εἶπον τῆν ταπεινὴν μου γῆμιν καὶ ἐνοικήθη, ἀλλ' ὅσα πᾶ
 ἰγνάσιος ὁ ὄρμηκεὶ καὶ αἰμάθικτος εἰς τὰ βουλεύματα καὶ τὰς πράξεις τῶν
 δι' ἑσταμῆσιν, ὡς ὄφειλον. Ἐν τῶν διαθήμασιν αὐτῶν λαβὴν ἀφορμὴν
 καὶ Πατριάρχων Μόσχας γράφει 50 μεγάλας σελίδας εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον
 καὶ κενερελιάζει τὸ ἔλλην. κενερε καὶ τὸν κενερε. Χαίρετεν! Ἐὸ εἶχο
 προμαεῦσι ἐρωτήσασε τὸν καλὸν, καὶ φίλον γέροντα ἀμβρόσιον καὶ
 θὰ σ' ἀπληροφορήσῃ. Ἐχω εἰ μεσαφρασί ὅλην τῆν αἰθρογραφίαν, τὸ δὲ
 ὑπορχεῖον με παρακαλεῖ ἐπιμόνω νὰ ἀπαντήσω πρὸς διαφώεισιν τῆς
 αἰοιτῆς γῆμης. Αὐτὰ σοῦ προσφέρων οἱ νεοὶ φίλοι, δι' ἡν ἡμῶν βεβαίως πᾶς
 σκεπτόμενος. ἀλλ' εἶμαι πάντοτε ἄλλοι ματακρίσως, κατὰ τὸν Μαρ. Βασι
 σίλειον (δὶ τὸν δὲν ἐρωτῶν νὰ μάθω). Εἰς τῆν παλαιὰν ἀθλητὰ ἐδιδάχθη
 μεν καὶ Παραιντικὸν τοῦ ὄρανοφάντορα πορὰ τοῦ ἀειμῆσιν Χριστοφο
 ρου Κενερε. Γράφει ἐν ἀρχῇ καὶ ἐπὶ μεσαφρασί καὶ ἡσίοδον. Διὰ τὸ τὸ ἔ
 βρησιον: " Ὄρισον μὲν τὰν παρὰ τὸν καὶ δόντα ἐνορῶντα, ὅσθλον δὲ καὶ κενε
 ρου, καὶ καὶ παρ' ἐτέρω ἀποδιδιχθῆσιν ἐπόμειον, καὶ δὲ πρὸς σὺδ' ἐτέρω ἐπιτέθη
 σον ἀρχεῖον εἶμαι πρὸς ἅπαντα ».

Εἶχε καὶ ἐλόγια εἰς πάντα καὶ εἰς τὸν καλὸν Βασίλειον

τῶν παισιωλάτων Παπα' Ἰγνατίου, γέροντα καὶ λαυριωτικῶν κελίων "Παναγία Κρανιάς,
 ἐξ ἐπιβότων ἀγῆσθων."

ΑΙΤΗΣΙΣ

Εὐδοκίου Κουρίου, μητροπολίτου Κερυραίας, περί αποδοτικῆς

κατασχισθῶντων ἐν τῷ φιλίῳ τῆς Παιίδας εἰκοσι δύο βιβλίῳ τῆς
 ἱστορικῆς αὐτοῦ βιβλιοθήκης, καὶ ἰκανοποιήσεως διὰ τὴν προε-
 γνωρισθῆν προσβολῆν. ἐν ψυχρῷ τῆ 17-8-53 ἡδὸς ἐπιμύνης
 πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ἑξαετηρίων σεβάσιον ὑπουργεῖον
 Ἐξοχώτατε κ. ὑπουργέ,

Μεταβὰς πρὸς μετρίαν ἐν τὴν μονὴν τῆς μεταπολεμικῆς μου
 Παιίδας, ὅπου ἔχω τὴν βιβλιοθήκην μου, ἴδενος κατὰ τὴν ἀνακη-
 ρυσιν νὰ λάβω ἐν τὴν θαλίτσαν μου εἰκοσι δύο βιβλία ναιτέρω
 ὅσα καὶ χρῆσιμα διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς μονῆς μεγίστης Παιίδας
 κατὰ τὸν ἐπισυντηρηθῆν ὑπ' ἀριθ. 1 κατάλογον. ἀπὸ τοῦ 1948 ἡ
 Μοῆ μοι ἔχει ἀναθεῖν παραλαβῆσασάμε ἐπιμύνης, νὰ συγχράψω
 τὴν ἱστορίαν, ὡς ἐν τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐπισυντηρηθῆν ἀντιγράφου
 καταφαίνεται, ἡς ἡδὴ ἐκτυπῶται ὁ Α' τόμος ἐν τὸ τυπογραφίᾳ
 τῆς "Ἐστίας". Διὰ τοῦτο πρὶν ἢ παραλάβω τὰ ἐν τῷ βιβλίᾳ
 ταῦτα συντηρηθῆν μετὰ τοῦ πρώτου τῶν ἐπιτροπῶν τῆς μονῆς
 γέροντος Ἀμβροσίου, ἀφ' οὗ ἔμαθον ὅτι ὁ Διοικητῆς τοῦ ἁγίου ὄρους
 κ. Κωνσταντίνουτος ἔχει διαβιβάσει τὴν προσηχθῆσαν πρὸς τὸ
 ὑπουργεῖον αἰτησὶν μου, ἵνα μὴ παρεμποδισθῶ. οὗτος δὲν μοι
 ἀντέτει καὶ μοι ὑποσχίθη, ὅτι θὰ ἐπέμψῃ ἐν τὴν ἀστυνομίαν
 νὰ γνωρίσῃ ὅτι πρὶντα περὶ βιβλίῳ ἱστορικῶν, ἀπαιτου-
 μίνων διὰ τὴν συγγραφήν τῆς μοναστηριακῆς ἱστορίας. ἀναφέρω τοῦτο
 διότι καὶ περὶν ἡθῆσεν ὁ σταθμάρχης Παιίδας νὰ ἐρευνηθῇ
 τὰς ἀποσκευὰς μου, ἀλλ' ἀνεχαιτίσθη ὑπὸ αὐτοῦ, μὲθ' οὗ συνεκα-
 ζιδώσαμεν. ἦσαν ἡσυχος ἀγνοίᾳ τὴν σευσίριαν, ἡς ἐν ἡμερῶν ἐναν-
 τισιν μου παρὰ τοῦ ἐν τὴν προΐσταμίνων τῆς μονῆς προχ. πλάτωνος
 γρέφαντος ἀσπρονδου μῆσος ἐναντίου μου. οὗτος καὶ περὶν παρέπεσε
 τὸν σταθμάρχην ἐν τὸ νὰ φυγῆν νὰ καμῆ ἐρῶσαν - καὶ τὸ ἔπειθ ὁ
 ἴδιος ἐπὶ σπῆσει - ἀλλ' ἡ παρουσία τοῦ γέροντος Ἀμβροσίου ἐπατάσθη
 τοῦτο, ἐφέτος ὅμως εἶχε ὑποχίριον τὸν διοικητῆν τῆς ἀστυνομίας
 τοῦ ἁγίου ὄρους κ. Θεοφιλοπούλου, συμπατριώτην μου, ὃν δὲς ἀουβά-
 λησεν ἐν τὴν μονὴν ἐν ἀμφότερας τὰς ἐπιστάσεις οὗτος ἀπηξίωσεν
 ἐξ ἐν τὸ διακρίσθαι μου νὰ χαιρετίσῃ ἑτάραχην καὶ μάτρω

ζήτησ δυνῶσ δοκιμασθῆναι, ἐπισημασίαι, ἐπὶ ἄλλοτε διατίθητο καὶ
 χωροφύλαξ πρὸς ἀσφάλειάν μου ὡσ τοιοῦτο. ἔγω οὕτωσ ὅτωσ
 ἀνύποπτος, μὴ γνωρίζω, ὅτι ἐπιτιγῶσ ἔχον προσήγησ εἰς τὴν πρῶτην ὅτι
 ἀστυνόμος οὕτωσ καὶ ὁ τερμῆσ θάφησ Καλαντζῆσ ἀπεχαίρεισασ
 τοὺσ ἐπιτρόπουσ εἰς τὸ γραφεῖον τῶν - πρώτην φοράν δὲν μὲ προ-
 ἐπέφαν, μέχρι τῆσ μοῆσ, ὡσ εἶθισται εἰς πάντα ἱεράρχην, καίτοι
 ἔχον προσήγησ γὰ ἐπισκέφθῶ τὴν μοῆν καὶ δὴ γὰ λειτουργήσω εἰς
 τὴν πανήγυριν καὶ μόλισ ἔμαθεν, ὅτι ἔφθασα, ἐμάρεσασ τὸν ἐνδημῶντα
 ἐκτὸς μεγαλοπόλεωσ, κ. ἱερόσων γὰ λειτουργήσω, ἄλλη προσβολή αὐτῆ
 εἰς τὸν μητροπολίτην Κορυζῶσ - μὲ συνῶδωσασ μέχρι τοῦ λιμένωσ
 ὁ παραδειφῶσ μου παῖσιωσ μοχαῶσ, ὃν ἔχω φρουρόν τῆσ βιβλιοθήκησ
 μου καὶ ὁ Διακονοσ τοῦ προηγουμένου Ἰωαννῆμ Ἐρεσφότοσ, ὡσ καὶ
 προσήγησ μαρτυρασ. εἰς τὸν λιμένα μὲ ἐμπόδισασ μίαν ὀλοήγυρον
 ἔρωσασ παρὰ τὰσ διαμαρτυρίασ τοῦ ὀδηγῶ τῆσ βενφινάκατοσ διὰ τὴν
 ἀνωχηρήσασ, ὅταν ἔβασιτῶεν ὁ ἥλιωσ! ἔβριπον ἐν ἀγνωστον ἄτομον
 ἐπὶ τοῦ πλοιαρίου ἀναμῶντα, φαίνεται διαταγῶσ παρὰ τοῦ ἀστυνόμο
 ὅσσισ παρκαλοῦνθαι ἀνωθεν τὰ πάντα, τίλωσ ἀνήθων ἐπὶ τοῦ πλοιαρί
 ὅτε μὲ πηλοσάφεσ καὶ χωρίσ κῶν γὰ μὲ χαίρεισασ προσπαθεῖ γὰ
 ἐρωτήσασ τὰσ ἀποσιωπῶσ μου. τὸν ἔρωτῶ ποίωσ εἶναι μοὶ ἀπαντῶ,
 «εἶμαι ὁ τερμῆσ τῆσ θάφησ Καλαντζῆσ καὶ εἶμαι ὑποχρεωμένος
 ν' ἀνοίξω τὰσ ἀποσιωπῶσ σου» παρ' ὅτασ τὰσ δοθείσασ ἐξηγήσασ,
 παρ' ὅτασ τὰσ διαμαρτυρίασ μου καὶ ὅτι ὑπάρχει ἔγγραφοσ τοῦ
 ὑπουργεῖου, γὰ τὰσ ἔρωτῶ βιβλία ἐκ τῆσ βιβλιοθήκησ, ὁ κῶν
 αὐτῶσ προσθεῖ εἰς τὸ ἔρωσασ καὶ παρῆλαβε τὰ ββ βιβλία μου, διὰ
 γὰ μὲ θεατῶσ ἐνώπιον κῶν, ὅσσισ εὐρίσκειτο ἐν τῶ λιμένι
 καὶ γὰ νομίσων ὅτι τὰ βιβλία ἦσαν κλεμμένα ὑπὸ τοῦ ἱεράρ-
 χου! Διαμαρτύρομαι, κ. ὑπουργῶ μὲ ὅτην τὴν δύναμιν τῶν πνευ-
 μῶν μου, καὶ θλίβωμαι, διὸτι ἐνῶ ἡ ἐπαρχία μου καταδικμα-
 ται ὑφίσταται ἀνύποπτοσ μαρτύριωσ παρὰ τῶν ἐρωθῶν ὁ δὲ μητ-
 ροπολίτησ τῆσ ὑποβάλλεται εἰς τοιοῦτον ἐξουχηρῶσ ὑπὸ τῶν
 ἐπὶ ἐρχῶν ὡσ ὁ τερμῆσ τῆσ θάφησ ὁ ἱεράρχησ, ὅσσισ ὡσ ἡ
 ὑμετέρα ἐξουχηρῶσ κατῆσασ γνωρίζεσ, εὐσῶσασ τὸν θρόνον τοῦ κα-
 ριν τῶν ἐλληνικῶν φρονημάτω. ἔαν δὲν εἶχον ὑπ' ὄφτη, ὅτι τὸ ὑπουρ-
 γεῖον τῶν ἐξωτερικῶν διαθῶναι ρεῖλησ, ὀνήρ καὶ διπλωμάτησ
 ἐξοχῶτεσ, ὃν μικρόν παιδίον πρὸ ἡμῶν ἔγω κρατῶσει εἰς τὰσ

ἀγαθὰς ἐν τῷ φιλοζήνῳ οἴῳ τοῦ πατρὸς τοῦ, δημάρχου Πύργου,
~~οὐ αἰώνιον τὸ μνημόσυνον, θὰ εἶναι ἐνεργήσει ἄλλως καὶ δὲν~~
 θὰ ἰδῶμαι, ἔμοχθῶ, νὰ συμπράττω τὴν δικαίαν μου ἀγαθά-
 κτησιν. Εἶμαι ὅθεν ὑπὲρ βίβλιος, ὅτι οὐ μόνον τὰ βιβλία θὰ μοί
 ἐπιγραφῶσιν ἀμελῶς ἰνταῦθα, ὅτι ἐσταμάτῃσιν ἢ ἐκτύπωσιν
 τῆς ἱστορίας, ἀλλ' ἢ ὑμετέρα ἐξοχότης θὰ ἐναρτισθῇ νὰ μοί
 ἐξασφαλίσῃ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς βιβλιοθήκης μου ἀνέως
 καὶ ἀνεμπόδιστως τοῦ λοιποῦ χάριν τῶν μετέων μου. Ἡμῶσα,
 ὅτι ὁ δημάρχος τοῦ σκωδαίου Πύργου, ὅστις ἐπέστησε ἰνταῦθα
 τὴν ἐπιπέμπην νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ κατόρθωμά του εἶπω ἐν τὸν
 κ. Φιοικητὴν ἐντὸς τοῦ ὑπουργίου, ὅτι τὰ βιβλία εἶναι τῆς
 μουῆς !!! Φίῳ θὰ μοί ἐπιγραπῇ νὰ εἶπω ἐν τὴν ὑπερέραν ἐξοχό-
 τητα, ὅτι οὗτος γνωρίζῃ πολύ καλά ὡς Παιριώτης εἶναι τὰ
 βιβλία, ἀλλ' ἐπέστησε πάσης ἄλλης δικαιολογίας ἐξεστῆρισε
 τοῦτο. ὅπως γνωρίζῃ καὶ τὸ ὑπουργίον καὶ ὅλος ὁ κόσμος, ὅτι
 ἢ βιβλιοθήκη ἀνήκει ἐν ἐπὶ μεταμορισθῆσα ἐν τῷ 1924, ὅτε
 ἀνεκλήθη ἐξ ἀθηνῶν, ὅπου διετέλεσεν καθηγητὴς τῆς ἐνερχίας τῆς
 κυβερνήσεως διὰ νὰ τιθῶ ἐπὶ κεφαλῆς πρὸς ἐφαρμογὴν τοῦ
 καταστ. χάρτου, ὅπου καὶ ἔπραξα ὡς ἀντιπρόσωπος Παιριῶν
 καὶ πρόεδρος τῆς ἱ. Κοινότητος. Μετὰ τοῦτο ἢ μοί ἰδέσθαι
 νὰ μὴ χρησιμοποιήσῃ διὰ τὴν ἀναδιορθώσιν αὐτῆς ἀναλαβῶν
 τοῦτο εἶρον καταχρηστικὴν αὐτὴν καὶ μετὰ τὸν ἐξέχον τῆς
 ἐπι ἐξασφαλίσεως διαχειρίσεως εἶρον πολλά ἀνεμαρία καὶ κα-
 ταχρησις, ἀλλὰ ἐπέστησε ὅτι αὐτὰ, ἐφ' ὅσον μοί ὑπόχοντο
 ὅτι τοῦ λοιποῦ θὰ βαρύνον συνῶν τῷ καταστ. χάρτῳ καὶ τῷ ἐκτε-
 κανοστικῷ. Δυστυχῶς δὲν ἐτέλεσαν τὴν ὑπόχον καὶ τότε πρὸς
 σωτηρίαν κατήχημα τοῖς ἀδιορθώτοις προτεταμένον καὶ πα-
 ρίδωμα τὰ κατασκευὰ ἐν τὸν σταθμάρχην Παιριῶν μετὰ τῆς μη-
 νύσεως, νὰ τὰ στείλῃ ἐν τὸν εἰσαγγελία. Τοῦτο ἐσφραγίσθησαν καὶ
 ἀφ' οὗ δὲν κατερθώσαν νὰ μὴ πείσων ν' ἀναμαρίσῃ, διὰ νὰ μὴ ἐμ-
 φοβίσων κατήχημα καὶ αὐτοὶ διὰ πράγματα, ἄλλ' ἐμπίδον ὀκιδεῖν ἢ
 δύνασκον νὰ ἀποδείξουν. ἐν τούτων ἦτο βιβλιοθήκη μου ὅτι ἐχούσα ἐλάχιστα
 βιβλία ἐκλουίσθη ἐν τῇ Μοσῇ! - ἐπὶ αὐτῶν ἐβόλωνεσθε γνωστὸν ὅτι ἐπαύλωσα
 πλοῖον καὶ ὅταν μετέφερον τὰ πῶα ἐγίμωσεν ἢ αὐτὴν, καὶ ἐν ὅλῳ μετὰ

μιλύρια περιέχοντα περί τούτ' ἑξήκοντα τόμοις. - Τότε μοι ἐπέσειναν
~~να ἀποκαλέσωμεν ἀμοιβαίως, καὶ ἐπειδὴ ἡρώτην, ἦλθεν ὁ~~
 εἰσαγγελεὺς μὲ 2-3 ἀνακρίτας, καὶ ἀφ' οὗ οὐκ ἐκρίνε τὴν σὺνάξιν
 ὅλην εἴβρεν αὐτὴν εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἀνεσώ-
 τωσαν τὰ βιβλία μου παρσσία καὶ τῶν δύο βιβλιοφυλάκων τῆς Μο-
 νῆς, καὶ ἀπέστησαν, ὅτι οὐδὲν ἐπ' ἀρεσίαν βιβλίον τῆς Μονῆς εὐράτη-
 σεν εἰ ἐν δανειζομένῳ δυνάμει ἀποδείξω. εἰρήθησαν μόνον
 ἄρια ὑπόπτα, διὸ ἐκλήθη ἐκθεσίου καὶ ἡθώθη διὰ τοῦ ὑπ'
 ἀριθ. 1653 "ἀπαλλακτικῆς βουλευματός, τὴν 16 Ὀκτωβρίου 1933, ὅτε
 ἐποιήθη ὑπ' ἀριθ. 3 (ἐδημοσιεύθη δὲ καὶ εἰς τὸ Κράτος τῆς Ἀλη-
 θείας, Ἀθήναι 1944, σ. 179-181). ἔκτεσε αὐτοὶ μὲν ἐδικασάμενοι, ἐγὼ δὲ
 ἀπογοητωθεὶς, δὲν ἔλαβον διοικητικὴν ἐν τῇ ἑμοῦ θέσῃ, διαβίβην δὲ τὴν
 1935 μαθητικῆς καὶ Πανεπιστημίου Θεολογικῆς, καὶ τὴν 1937 μόνον
 ἐκ Κορυθαίου τὴν δὲ βιβλιοθήκην, λαβὴν περὶ τούτ' 1500 χιλιάδων τόνων
 ἀφ' ἧς ἐγὼ διαμέρισμά μου εἰς τὴν Μονὴν κατέστη συνενοήσας
 μιστὰ τοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς Κυβερνήσεως. ὅταν τὴν 1938 ἐπισκε-
 ψάμην ὡς ἀρχιερεὺς τὴν Μονὴν κατὰ τὴν ὑποδοχὴν ἐν τῷ Νοεῷ ὅσο
 σφηνήσασθε μὲ πρῶτος τῶν προΐσταμένων μου. Στυρίδων Κορυθαίου
 ἰσοπέδ' ἔκαμε πρῶτον φέρειν ὑπαλληλίαν περὶ ἀφιέρωσός τῆς βιβλιο-
 θήκης εἰς τὴν Μονὴν: "Ἡ βιβλιοθήκη πράγματι τῆς ἑμοῦ τελευταίας
 ἐπιπέδ' ἔκτισται ἢ πλουσιότερα ποσῶν τῶν ἀθωϊείδων μου καὶ δια-
 τούτω θὰ ἀποκατασκευασθῆται καὶ σέπασθ' ὄνομα ἕως ἐν τῇ ἑραῖ ἡμῶν
 Μονῇ ὡς μνηστικὸν αὐτῆς καὶ θὰ εὐλογοῦσθ' ὅσο ὑμῶν ὁπάτηρ ἡμῶν
 ἄγιος ἀθανάσιος καὶ οἱ αυτοκράτορες Νικηφόρος Φωκῆς καὶ Ἰωάννης
 Κομμυηνῆς εἰς αἰῶνα καὶ ἀπαντα, (βλ. Κράτος τῆς Ἀληθείας σ. 197). Τότε
 ἀπεστάλη ὁ Τριών Αμβρόσιος εἰς μέρας τῆς Συναξίως καὶ μοι διέβι-
 βασε τὴν παρακλήσιν αὐτῆς ν' ἀφιέρωσθ' τὴν βιβλιοθήκην καὶ θάκα-
 σαν ἐν αὐτῇ αὐτῇ τῆς Μονῆς ἴδιον κτίριον, ὅπερ θὰ φέρῃ τὸ ὄνομά μου
 εἰς τὸν τούτ' λόγον δι' οὗ δὲν ἠδυνάμην, κατὰ καὶ ἡ κυβέρνησις δὲ μοι
 ἐπέστερε δι' αὐτοῦ λόγον ναὶ πράξω τούτο, ἀφ' οὗ οἱ Κορυθαῖοι ἐπέμε-
 νον καὶ μεταφέρω τὴν βιβλιοθήκην μου ἐμῇ καὶ ἐδέχθησαν ναὶ ἐμὲ ἀφί-
 σσον τὸ διαμέρισμά μου, ὅπου αὐτὴ σεργάσεται. ἀλλὰ γνωσιμαχίσατε
 οἱ λαυριῶται μοι ἀπεστείλαν τὸ ὑπ' ἀριθ. 4 ἐπιστομικὸν ἔγγραφο προ-
 σταθούτες ναὶ ἐμὲ εἰς ἡσώσι διὰ τὴν ἀφιέρωσιν. Ἐπεὶ βγ' αἴτια τοῦ ὑπαρ-

γίου καὶ ἕκαστε μίνοι ἢ βιβλιοθήκη μου διαρκῶς ἐνεῦθεν πλουσι-
~~ζομένη καὶ εὐποροῦσα καὶ εὐχερῶς ἀπάνασχε δὲ χρυσό-~~
~~δεσα καὶ εἰς ὑπερφόρους θήκας τοποθετημένα (βλ. ὑπ' ἀριθ. 5 ἄγγελον).~~
 Δὲν ἀμφιβάλλω, ἐξοχώσατε, ὅτι θὰ δοθῇ εὐμάθημα εἰς τοὺς λουριώ-
 ται καὶ πάστον ἀσχημοναῖνες ἐλάχιερὰ, ὅσους μόνον καλὰ
 εἴπραξεν εὐδὴν Μονὴν καὶ τὸ ἅγιον ὄρος. Ἥστα ἔσοχον καὶ ἑπαινε-
 ῶς διαίτησας εὐχέσεν

τὸ καρποῦς εὐλόγος Κουρίλαι

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 1-9-53

Ἀγία καὶ Ἱερά Κοινότης

Εἰς ἄκρον συγκεινημένος, ἐμ τῆς περισπουδάστου καὶ ἴαν
 κορακευτικῆς τῆς ὑμετέρας πανοσιολογιοῦτος ἐπιστολῆς, δι' ἧς μοί
 ἀναεῖθυσί τῆ ἐνδοχῆ τῆς ἐπιδόσεως τῶν δύο ὁσφραγιστῶν ψηφισ-
 μάτων πρὸς τὴν Α. μεγαλοῦτητα, τὸν ἀναεῖτα ἡμῶν, καὶ τὸν στρα-
 τάρχην πρωθυπουργόν. Εἶμαι κατενθουσιασμένος ἐμ τοῦ ἀξιοσημάντου
 τούτου γεγονότος, ἐμ ὃ κατὰ θύαν ὄντως ἐπίνωσιν προῖβυσαν αἱ
 Ἱεραὶ Μοναὶ χαραγχοῦμεναι ὑπὸ τῆς Πολιοῦχου καὶ εφόρου τοῦ ἱεροῦ
 τόπου Κυρίας ἡμῶν Θεοτόκου. Εἶναι πανθομολογούμενον, ὅτι τὰ προ-
 γόμια καὶ αἱ ἰδνικαὶ παραδόσεις ἐν τῷ σνῶμ καὶ ἰδία ἐκείστης τῶν
 ἑθνωγίδων ἱερῶν Μονῶν, διὰ τῆς ἐπιστήμον καθιερῶσεως τοῦ Κατασε.
 Χάρτου ἐσεκροποιήθυσαν καὶ προεβιάσθη κατὰ θαυμάσιον τρόπον
 ἢ ἐργνηνὴ συμβίωσις τῶν ἀγιορητῶν, ἐμ τῶν διαφόρων ὀρθοδόξων κρη-
 τῶν προσχομίμων, ἀγρίως ἀπὸ δεκαετηρίδων ἢ δὲ διατηρηζιζομένη
 καὶ ἀπηνῶς ἀφ' ἑλληνομαχορέμων. Τὸ φαινόμενον εἶναι τὸ μεγαλύτερον
 θαῦμα τοῦ αἰῶνος μας καὶ ἰδῶ ἐφαρμόζεται τὸ ἀγιορητικὸν δόγμα
 "Τὸ ἅγιον ὄρος δὲν ἔχει σκῆσιν μετὰ τὰ συμβαίνοντα ἐν τῷ κόσμῳ".
 Τοῦτο ὀφείλεται ἐμ τὴν ἐνδοχῆ καὶ ἐμφυτον δυνάμιν τῆς ἀγιορη-
 τικῆς παρτικῆς καὶ τῆς θαυμασίας δημοκρατικῆς ὀργανώσεως, πρὸς
 ἐπὶ τούτοις καὶ εἰς τὴν πατρικὴν ἀγάπην καὶ εὐλάβειαν τοῦ φιλο-
 μονάχου ἡμῶν βασιλέως καὶ τὴν μεγαλοῦτον στοργὴν τῆς ἑλληνι-
 κῆς κενθρνήσεως, ἣς τις διγενεαῖς μέγχα καὶ ἱερὸν καθήκον θεωρεῖ
 τὴν παρτικὴν τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου τόπου προστασίαν καὶ τὴν
 ἀεργιωτέραν αὐτοῦ ἀναδιορθάνωσιν πρὸς ἐπιτέσειν τοῦ ἱεροῦ ἑψηχῶ

και ουρανοβασιμος βιοτου, ου επι χιλιετηριδα σεσηρως εχεται.
 Ητο καιρος λοιπον να εμδελωθη κατα τον επισημοτερον τρο-
 που η ευγνωμοσύνη του θρους ολοκληρω προς το ελληνικόν κράτος.
 Ευχαιρω τσιν απτ καρδιας τήν τε Γ. Κοινότητα, εισηγουμένην
 τσιν αυτα κωνά βοήθηματα και τσιν ιεράς και σεβασμίας μονάς, προβι-
 βαρούσας και πραγματοποιούσας αυτά προς βοήαν και επ αγαθώ του
 ιερού τυπου, αλλ υπήρξεν ευτυχής η Γ. Κοινότης εις τήν επιλογήν του
 εμπληξίν προκαλούντος οβυγράφου και εξόχου καθηγρού (πολύ
 όρως νεωτερίζοντος εις του θρους τήν περιοχήν πλαισιουμένην και
 προς το Βυζαντιον διαρκώς εργαζόμεσαν και στρεφόμενην προσδοκί-
 μως) ευρίσκουσαι εις διαρκή μετά τήν αρμοδίαν συνενόησιν δια τήν
 όσον ενισχι ταχυτέραν επίδοσιν ερρίφθη η γνώμη να η επίδοσις
 λάβη παρηνχυρισματσαν μορφήν, είτε εν τή κεντρική ναύ, είτε
 εν τή παρασσώ εις τήν ανόρχησαν τσιν τσιν προσαγγί ο επισημότες
 φίλος του αγίου θρους κ. Ιω. Φαρμής, καθηγητής της δογματικής,
 όν εργαρίσασε ενουχος, και ο διαπρεπής διωθυντής τήν ιμνησο.
 υποθέσων εν τή ύπουργία τήν ερωτηριών κ. Τριανταφυλλίδης. Προς
 τούτοις ενημέρωσα και τόν αρχιεπισκοπον κ. Σπυρίδωνα ως και
 τόν διωθυντήν του Α' πολιτικου τμήματος κ. Χριστόπουλον, όστις
 ανήγαγε να εσχημαθί τή τον φίλον μου ύπουργόν τήν ερωτηριών
 κ. Στ. Εσφρανόπουλον δια να μάς καλέσει εις συσκεψιν.

Θνακοινοσημος ταυτα απεδέχομαι τήν ύμνητον γνώμην
 και τας οδηγίας περί του πρακτεου της ύμετέρας πανοσημογιο-
 γητος εφ' ό και μετά τον εν χριστώ ασπασμόν διαστ-
 διαπυρος ειχίτη

+ ο Κορυζοσ ειφορίας Κορυζοσ

Αθήναι - ψυχικόν τή 5-9-53

Πάτερ Αγαθία,

Η απάντησις σου είναι αποφυγή να πράξης ό όστι μοι ύποχέθη
 είναι άρνησις καθήμοτος και ανεμνηστικής ύποχρέωσις. Μόλις έμάδασι
 τήν αφιγήν μου εις τήν κρησόπιόν σας πέρυσιν εσπώσατε μετ
 του κοινου συμβουλιου να με χαιρετίσαστε εις το ξενοδοχείον και
 με εφιλοξηνήσατε ως έλευθερωτήν του χωριου σας τώ 1912 διότι ή
 με το σώμα τήν ανθρωπότην ύψωσα πρώτος τήν έπ. σφαιρίαν,

ἐφάρμεν δοξολογίαν καὶ ἐξεφώνησα λόγον πατριωτικὸν ἐμπνύσας
~~θαρρῶς, καθ' ὃν χρῆσαι εἰ στρατιῶται καὶ τερμαφίμασε καὶ αἱ λαοὶ~~
 ὑπάρχοντες τούτοις συνεισφέρουντο πρὸς ἀπίθειαν αἱ ἐφημερίδες τῆς Θεο-
 σαλοτικῆς ἑφημερίδας, ὅτι οἱ τουρκοὶ στρατὸς πολεῖται ἐν Παρίστου
 πρὸς Λομακίον! Τὸ εὐαριθμὸν σῶμα τοῦ Παπακώστα εἶχε κρυφθῆ
 εἰς τὴν Βάβδον, ὅτι ἡ Χαμιδιχὴ εἶχε ἐγκαταλειφθῆ εἰς τὸ ἔτος τῶν
 Τουρμικῶν. ὁ καπετάν Γλαχὴς εἶχε πολεμικῶς εἰς Νιχρίταν καὶ ἐξήγα
 θούθειαν 400 Κονιάροι ἐπλησίασαν πρὸς τὴν Μαρικιόβην. Ταῦτα
 μαθὼν ἐν ἁγίῳ ὄρει εἰς τὴν Πάυραν ἀποκειμενὸς ἐθεώρησα
 καθήκον νὰ σχηματίσω σῶμα ἐξ τοῦ περίπου μαχακίη μαχακίη
 καὶ λακίη καὶ καταδιωχθῆς ὑπὸ τριακοντάδος στρατιωτῶν καὶ
 τῶν σερβάρηδων ἐφθάσα μὲ 4-5 ὅπλα μόνον εἰς τὸ Καραούλι. Ἐμὲ
 ἔστειλα εἰς τὸ χωριὸν σας τὸν μακ. πατέρα Ζωσιμῶν καὶ ἐξήτησα
 πληροφορίας μοι ἐπέμφατε 4 ὅπλαφόρους καὶ εἰς τὰς 20 οὐκτι-
 ρίον τοῦ ἑσπέρου ἐφθάσα κτλ. τὰ ὅποια πράγματα νὰ γράψετε εἰς
 τὸ χωριὸν, τὴν ἰδέε, τὴν ἕνεσθε, τὴν ἱστορίαν μου εἰς εἰ ἐλευθερι-
 σίτης, καὶ οὐκ ἐγὼ, θὰ γράψετε, ἐγὼ τοῦτο μόνον τῆν ὅτι
 διέτρεξα τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον νὰ σπληνθῶ μετὰ ἀσπλοῦ
 σώματός μου, αὐτὸ ποῦ ἔμαθα διὰ νὰ σπῆσω πρὸς σωτηρίαν τῆς
 Χαμιδιχῆς ἢ το ὅχι τὸ μὲν, ἀλλὰ τὰ τρία. Ἐστειλα κληθῆν
 πρὸς τὸν ὀπλαρχηγὸν τῆς Χαμιδιχῆς εἰς Μαχακίαν τὸν πατέρα Ζωσι-
 μῶν πάλιν νὰ μοι στείλῃ ὅπλα, μὲ παρεσκεψεν εἰς τὸν γεν. ἀρχηγὸν
 τὸν Λομακίον Βασ. Παπακώστα εἰς τὴν Βάβδον, καὶ ἔπρεπε ἀσπλοῦ
 τὸ σῶμα μου νὰ τὸ ὀδύγησιν εἰς ἐμὲ, νὰ διέλθω τὸν Χιονοσεικίη
 Χορομῆνα. οἱ πατέρες φοροῦσαν τὰ ράβδα τῆς αἰῶμα ξελισίη
 εἰς τοὺς βίβλους τοῦ ἁθῶ, ὅπου κινῆσα ἔβαδίζομεν νὰ σωθῆ
 ἀπὸ τὴν καταδίωξιν τῶν Τουρμικῶν. εἶχον βίβλους ἱματιομὸν ἀπὸ
 τὸν Παπακωστόν καὶ μοι ἀπηνέχθη νὰ τοὺς ἐνδύσω δὲ ἐξ ὅθεν
 μου εἰς Μαρικιόβην καὶ θὰ μοι τὰ πληρώσω. τὸ ἔπραξα ἐξ
 ἀνάγκης καίτοι ἐγγύρην ὅτι εἰς θὰ ἐγάρβανον, εἰς τὸ ἀρχι-
 γείον τῆς Βάβδου ἔγραβον ὅπλα μαρτινία (!) καὶ ἐστειλη νὰ
 σώσω τὸ Ζαχμίδερν καὶ τὴν Νιχρίταν καὶ νὰ σταματήσω τοὺς
 τοὺς Κονιάρους. εἰς τὴν Προβάταν εἶχον συγκαταίσει ὄχθος
 τοὺς ἀλλήλους, τοὺς ἄρμια, ὑψώσαμεν τὴν συκαίαν μὲ δοξολογίαν
 καὶ ἔστειλα τὰ 25 καλοκέρια τῶν νὰ ἐτοιμασθῶν καὶ τὴν νύκτα

να συγκεντρωθώμεν ἑμὴ διὰ νὰ μαρτυρήσωμεν δι' ἑσὺ ἐγὼ πῶς
τὴν ἡμέραν ἐν Καραϊάκω και φιλῶν και ἐσπαστολόγησα ἄλλους
ἀλλὰ πρὶν φθάσω ἐν τοῦ Καστανιά το κελίον ὅπου εἶχον ὄριον νῦ
μαρτυρήσω, ἀπέστειλα σύνδεσμον ὅστις μοι ἀναγγέλλει καὶ ὅσον
ὅτι τὸ κελίον εἶχε περιορισθῆ ὑπὸ τούτων κτλ.

Λυπὸν πρῆτι ὁ ἐπιφῶν πατὴρ Ἀγαρίας νὰ μοι σημεῖον
ἀπλῶς τὰ γεγονότα τῆς Ἰερουσαλῆ, τούτο θὰ μὲ εὐχαριστήσῃ
πολύ, και ἔχάρην διότι διατηρῆ συμρῶν τὴν ἀνάγκησιν τοῦ γε-
γοτος. Πῶς πύραζε εἶδουσιν, πῶς μᾶς ἐσέτασε ὀλοφόρους, πῶς τοῦ
ἐδώσαν ἀπὸ τὴν ἀγνότην και τὸν ἐπαπειλόντα κίνδυνον, τὴν
πανηγυρικὴν ὑπόδοχην, τοὺς λόγους κτλ και τὸν ενθουσιασμὸν
τοῦ λαοῦ. Ἐγὼ εἶχον στήσῃ τὸ ἀρχηγίον ἐν τοῦ προκρίτου Πα-
πᾶ τὸν οἶκον (σύνεται κατὰ ἀπὸ τοὺς παπᾶδες, εἶχον ἕνα διανο-
μία ἐν τὰς καρδίας)

Εὐχέτης πρὸς Κύριον

+ ὁ καρυτοσῆς Εὐλόγιος Κουρίτας.

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 12-9-53 ἡλ.καρπουνοβελιόγ.α.

Τὴν ἡμέραν πανοσιολογιόγητα ὡς ἕδιστα κατασπάσμαι.

Ἐλαβὸν τὸ ἐξῆς τηλ.γράμμα ἀπὸ το γείγοντος ἀποσταλῆν μοι εἰς ὄσταν-
των ἐπιστολῆς μου:
"Ἐπιμυροζούμεν εὐχαριστῶς πᾶσαν ἐνέργειάν σου ἀφ' ἧς ἐπιδόσῃ
ψυφισμάτων. Ἰερά Κοινότης ἁγίου ὄρους" Ἀνεως μεζίσθην ἐν
τὸ ὑπορῆιον τῶν ἐξωστρικῶν και συνέστησαν ἐν ἑκάσῃ τὸ σῆμα
ἀπεφάσῃσιν ἡ Α, Μεγαλειότης ὁ βασιλεὺς ἐπέχειται πρὸς ἀνα-
χώρησιν οἱ πρεσβυτέρων, ἵνα μὴ γαγγῆται ζεφετή, ἀλλὰ νὰ ἐπιδοθῆ
ἐπιτῆς ἐν τοῖς ἀνακτόροις. Χθὲς τὸ πρῶτ' ἐπικοινωνήσῃ οἱ τριωντα-
φυλλίδης μὲ τὸν ἀρχάρχην, ὅστις ἔρῃσῃ καὶ ἐποστῆν τοῦ ἀνακτος
νὰ προσέθωμεν ἐν τὸ τασοῖον τὴν ἐπίτην ἐν τὰς 11 π.μ. ὅπου θὰ
παρουσιασθῶμεν ἐνώπιον αὐτοῦ ἵνα ἐπιδώσωμεν τὸ ψυφισμα.

Ἐγὼ μὲν λαμβάνω τὸ ἐξῆς τηλ.γράμμα διαβιβασθῆν ἐν τὰς 11 π.μ. ὅπου θὰ

"Δι' ἐπιδόσῃν ὀλοφραχίσεων ἀναρτῶνται ἐπιστολῆν μας. Γράφομεν
Ἰερά Κοινότης ἁγίου ὄρους". Ἀνεως ἐλήφθη κατόπιν τῆς με-
θαίσης αἰγιῆς ἀποφάσεως και ἔκει ἠναγμασμένως νὰ ἐμφανισθῶ
πρὸ τοῦ βασιλεὺς κατὰ τὴν λαχθῆσαν ἕραν. Διὰ τὴν πρὸς τὸν
στρατάρχη ἐπιδόσῃν θὰ συμμορφωθῶμεν κατὰ τὸ περιεχόμενον τῆς

~~Επιστολή σας. Επιπράττον η γνήσιον να αποδοθήσασιν τας διαθέσας
αυτῶν και ἀναράσιν δ α Τριανταφυλλίδης να κατακομῆθῃ πρακτικῶς,
ἐκὼν θῆσιν τῶν τῶν~~

Διαπυρος πρὸς θεὸν εὐχόμενος
f ὁ Κορινθῶν εὐχόμενος Κορινθῶν.

Ἀθήναι ψυχρὸν 17-9-53

Ἡ 4. Κοινὸν ἐπιφάνειον.

Ἐπισημειώσαμεν τὴν οὐσιολογίαν ὡς ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν
σπασμάτων

Ἐν συνεχείᾳ τῆς ἀπὸ 12 τρέχοντος ἀναγγέλλω εὐχαριστίας ὅτι
κατὰ τὴν καθέως ὥραν ἀνεβίωσαν μεσομβριανῆς 15 ἡμέ-
ρῶν δέντρον παρὰ τῆς Α. Μεγαλειότητος, καὶ βασιλέως Παύλου Α'
συνδεδωμενὸς ὑπὸ τοῦ ἡμετέρου πρωτοσυγκέλλου Θεόδουλου
Λαυριώτου ἠερο παράλειψις ἐν μέρεσι ἡμῶν, ὅτι ἐν ἀποστολῇ
ἐπιτροπῆς ἔμαθον εἰς τὸ ὑπεροσπύριον καὶ Κασοῖαν, ὅπου εἰρήθην
εἶχα, ἡ π. μ. Τότε εἶπον, ὅτι μαρτυροῦμαι καὶ ἀρετῶσιν βιαζε-
ται ὁ Μεγαλειότητα, καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν ν' ἀναβληθῆ, θά εὐαρε-
σηθῆ νὰ δεχθῆ ἡμᾶς οἱ ὅποιοι κατὰ τὴν πρῶτην ἀπόφασιν εὐχόμε-
νοισθῆ, ἀρετῶν ἀμφοτέρων εἴμεθα ἀγαθῶν. ὁ Θεόδουλος ἀπραγμά-
τευτος εἰσοχῶν καὶ μεσοβίῃ εἰς τὰς ἐποχές, ἐδῶ δὲ ἦτο ἀπαραί-
τητος νὰ προσηύχῃ φήφισμα διὰ νὰ ἀναγνώσῃ - ἐχρημάθησαν ἡμά-
λοια 4 χεῖρες, διὸ καὶ εὐχόμενος ἐπὶ τῆς νὰ εἰσαχθῆ εὐλκίος ἐν
ἀλλὰ μᾶς εἶπον ἀπαγορεύεται ἀπολύτως. ὁ βασιλεὺς εἶπεν ὅτι νὰ
μᾶς ὑποδεχθῆ εἰς τὴν εἰσοδὸν τῆς αἰθούσης καὶ θρόνου συνήθως δεχθῆ
εἰς τὸ τραπέζιον - καὶ μὲν τὸν χερσῶν καὶ μὲν ἠδῆ μὲν εἶχα,
πὼν τὸν καὶ μὲν καὶ μὲν πρότερον νὰ καθίσωμεν αὐτὰς ἐνεκθῆν
ἐπὶ τοῦ θρόνου. Τότε ἐν παρεκκλήσει νὰ εὐδοκίῃσῃ πρὶν καθί-
σωμεν νὰ ἀναγνώσῃ φήφισμα καὶ ἐπὶ ὁμοίῃσιν αὐτῶν τοῦ
θεοῦ καὶ περιπλαθῆν, ἡρχισα ἐπὶ σῆμα ἄλλα περιετικῆ προ-
σώτησιν. Ἐν ταῦτα ἔτιδα μαθῆν εἶχον εἰσοδὸν παρὰ τοῦ ἡμετέ-
ρου Πανοσιολογίου ὡς ἀριστὸν φλόγονα ἐπὶ τῆματα καὶ ἰσραὴ
ἔσταν, καὶ ἐπειδὴ δὲν μᾶς ἐδόθη καὶ νὰ ὑποβάλω παρὰ τὴν
ἐθνομιστίαν εἰς τὴν προτέρην διὰ νὰ ἐπιμαθῆ εἰς ἀπαντη-
σιν ὁ βασιλεὺς ἀνεφάρτη ἐξ ἡγεμόνα, ὅσο εὐχόμενος καὶ σὺ δέ-
εσον αὐτὸν καὶ τὸν ἔσταν, ὡς ἐπὶ παραδείγματι εἰς τὴν κατὰ τὸ 1911

σεασιαι. Σήματα, ο εἶπος ἀνέγραψε τὸ γεγονός, ἡ δὲ αἰρόπο-

~~λας ἐπὶ τὸ ἔχει σχεδὸν ὅλο κτηρὸν τὸ φησίονα.~~

Μίαν παράκλησιν ἔχω καὶ παρατήρησον πρὸς ἐπὶ ὑμετέρα ἱπανοσιο-
λογόεντα, ὅτι δὲν μοι ἀπηγγείλασε ἐπὶ ἀφίξιν ἐπὶ ἐπιτροπῆς διὰ
να δυνθῶ ναυμανοίω ἄλλως τὰ πράγματα, οὔτε δὲ καὶ τὸ ἔπος
μὲν μοι ἐσηλεφώτισε περὶ τούτου, ἀλλὰ εἰς τὰ 10 ἢ ὡρα ἐπὶ 15^{λε}
ἰσοικασθῆσε. ὁ βασιλεὺς Σάσπεριμένι εἰς τὸ ἔπος οἶον, δηλ.
αἰφηνδρασικῶς ἔμαθον εὐλόπαλατι ἐπιτροπῆς !! Διὰ πνευρὰ
πρὸς θεὸν αἰχέτης

τὸ Κορυθαῖ ἐβλόγησθε Κορυθαῖ

υ. γ. Χρὶς ἀφίξιν ἡ ἐπιτροπὴ ἐν τῷ μαθητοῦν Καραγιάνου
καὶ Παύλου καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου Κασταμονίτου καὶ Δαβίδ καὶ μοι
ἐκκεκρίθη τὸ γράμμα. Θὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὰ γράφομενα.

3 τὸ ἐπι κῶ ἔξωσερικῶν σεασιαι ἰπουρχεῖον

ἐσεαῖθα

ἔξοχώτατε κ. ἰπουρχεῖ

Ὁπό 17-8-53 (43999. ΕΚ. 18^α) παρεκάλεσα ἡμαῖ περὶ ἀποδόσεως
κῶν κατακρατημένω 22 βιβλίων μου, ὅπερ μοι εἶναι καταρτίεντα
δι' ἐργασίαν, ἢν ἀπὸ πέρυσι μοι εἶχεν ἀναθέσει ἡ Διεύθυνσις κῶν ἐκκεκρί-
κῶν πρὸς ἀναίρεσιν κῶν κατὰ τοῦ καταστ. χάρτου καὶ τῆς διοικήσεως
τοῦ αἴθου Ἰσραὴλ γραφομένου ἐν τῇ ἐφημερίδου Πατριαρχίου κηρύκ-
οχα. Καίτοι παρήλθε τετραμήνον καὶ πλέον εὔτοσε καὶ πολλὰ μὲν
ἠνωχίσα τὸ ἰπουρχεῖον ὡς καὶ τὸν Διοικητὴν καὶ αἴθου Ἰσραὴλ, ἐν
ταύτοις ἀν' ἡμῶν δὲν μοι ἐσκέλησαν τὰ βιβλία, ἀλλ' ἤκουσα παρ'
αἰσώχθες, ὅτι ἡ Μοῆ καὶ Λαύρα ἐθεσε ζήτημα κυριότητος! ἐπὶ
βιβλιοθήκῃς μου, ἀποσελομικῆς ἐν 1880 ἔφμαν, οὗς ἀπὸ τοῦ 1924
μοσεκόμισα ἐσεαῖθεν καὶ εὔτοσε διαρκῶς πλουτίθω αὐτῶν κατα-
κρατημένω ἐν τῷ ἐκεί διακρίσματά μου. Καὶ ὕστερ, ὅσ' αἰμαζ πηγαί-
νω ἐκεῖ λαμβάνω εἰς τὴν βαλίτσαν καὶ χρεαζόμενα μοι ἐσεαῖθα
πρὸς συγγραφὴν βιβλίου, καὶ οὐδέποτε μοι ἐγένετο παρατήρησις
οὔτε παρὰ τῆς Μοῆς οὔτε παρὰ τοῦ σαθραρχοῦ. Διακρίνοναι δηλ.
ὅτι ἐγὼ ἀπὸ πολλὰς εἶχω ἀφιέρωσι εἰς τὴν Μοῆν κῶν βιβλιοθήκῃς καὶ
δι' αὐτὸ δὲν εἶχω δυνάμει να λαμβάνω βιβλία μου! Ἡ αἰδοῦσι αὐτῶν

βλέπε συνέχων ἐῖσελι. 27.

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 31-10-53

Ἀγαπητέ Πάτερ Βασίλειε,

Μοις προχθές ἐπανέβην ἐν τῆς θεραπευτικῆς ἰατρικῆς ἐπιπέδου συμφωνίᾳ πρὸς τὸ γράμμα σου τὸν Θεόδωρον Ὁ. Ζούμας ἕτα πρᾶγμα ἀσθενῆ μοις ἀναρρώσας ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως καὶ νομίζω ὅτι ἴσως κατὰ τὸ φέγγος εἰς τὸν ἐσθλητὴν καὶ τοιαυτῶν ὅπως ἔχοντες μὲν πρό καιροῦ συμφωνοί μετ' αὐτοῦ, χθές μὲ πῦρ εἰς τὸ ἐκείνην καὶ σήμερον συνηντήθημεν πρῶτον μὲ τὸν προεδρὸν καὶ ἐκαστοπόπουλον καὶ ἀνέβην τὴν ἐπιστολήν σου, ἔπειτα ἐπὶ γὰρ εἰς τὸν τοιαυτῶν καὶ ἐπὶ ἕραν τοῦ ἀνέπτυξαι τὴν ὑπόθεσιν, ἰσχυρῶς τῆς περὶ τῆς ἀδωκευτοῦ σου καὶ θὰ συντάξω τὴν ἰατρικὴν ἐπὶ τῆ βάσει τὴν ἰατρικὴν μου. Ὑπογράψω, εἶπον μὲ τὰ δύο χεῖρα, ὅτι ὁ πατὴρ Βασίλειος, εἶναι ἀδὴς τῆς ἀποδοτικῆς αὐτῶ κατηχηρίας, καὶ ἐφορεῖται ὑπὸ ἀγγλῶν φιλελληνικῶν ἀποδημιῶν, θὰ εἶναι δι' δυστύχημα διατὸ τὸ ἄγιον ὄρος νὰ στερηθῆ ἑνὸς τοιοῦτου μοναχοῦ, ὅστις εἶναι τὸ καὶ χεῖρά μας. οἱ τοιοῦτοι τοῦ ἡμαθίου ἰσχυρῶν ἐκπέπωσι. ἔγραψον δὲ τὸ ἕξ, ὅτι τὸ ὑπουργεῖον πρωθυπουργοῦ περιελάμβανε τὸ φέγγος εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀσφαλείας, ἵνα διὰ ὑπουργικῆς πράξεως σὰς ἀφαιρέσει τὴν ἐλληνικὴν ἰθακήνην! ἄλλ' εἰς ἀδωκευτῆ εἰς τὸ ἐκείνην, ἡ πράξις αὐτῆ δὲν ἐξιστάσθαι πλέον. τὸν παραλαβὴν νὰ καίσει καὶ τὸν καὶ Βελτίνην. εἰς τὸν καὶ ἐκαστοπόπουλον εἶπον ποτὴ καὶ δι' ἐτόνισα, ὅτι χωρὶς νὰ τὸ ἐπιδῶμεν ὁ πατὴρ Βασίλειος, θὰ ἔχωμεν διπλωματικὰς περιπλοκάς, διότι, θὰ ἐξυφραθῆ ἡ μοῆ καὶ ἡ ἐπὶ κατοικίας... μὲ παρακαλῶ νὰ τὸν ἴδω τὰς παραμονὰς τῆς δεικνῆς διὰ νὰ ἔχῃ νῦν τὰ χεῖρά μου.

Πάτερ Βασίλειε, ἔχει θάρρος καὶ ἐπιθυμία εἰς τὸν Θεόν καὶ ἡλικία θεοφάνους σὲ θέλει εἰς τὸ περιβόητος. τὸ ὑπουργεῖον ἀντιπράξει. Τώρα σὲ παρακαλῶ ἐπιβῆ δυνάστω ἐπὶ ἕν ἕτος εἰς τὴν "θεολογίαν" περὶ παραδόξου (μοι ἔχετε δώσει δι' αὐτὸ καὶ τὸν ἐγγυῶν) ἔχω ἀνάγκην νὰ μοι σταθῆ ἕνα ἐκ τῶν τοῦ Νέου Θεολογοῦ τὸν ἕξ ἔχον "περὶ τοῦ νοητοῦ

παραδείσων θωρία και πρὸ τοῦ ἐν αὐτῷ ζύγου τῆς ζωῆς?
~~ἀρχή, εἰσφορὰς εἰ κίριε, εἰσφορὰς εἰ μίανος.~~

(περὶ θάμν ἐργῶν. πατροφ. Μιχαηλ τομ. 180, στ. 304). οὗτος ὁ λόγος
ὑπάρχει παρ' αὐτῷ μόνον ἐν λατίν. μεταφράσει ἐν στ. 585 ἔ. ἀλλὰ
νὰ σπύσητε διότι εἰς τὸ ζύχος τοῦ Ἀπριλίου πρὶν νὰ τόδωσον.
εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατριάρχου κ. ἀλεξίου,
ἣτις μοι ἤρθε διὰ τὸ θεμιτὸν πνεῦμα ὑφ' οὗ δέκονται αἰ
σεύεις τοῦ μακαριωτάτου.

Τὸ ὑπουργεῖον μοι ἔδωκεν ἐν μεταφράσει τὸ ἄρθρον τοῦ Ρ.
Νεζίπροβ, δημοσιευθὲν ἐν τῷ περιοδικῷ τῆς Μόσχας, τῶν 5
μαΐου 1953 ὑπὸ τὸν τίτλον "ὁ σάχος τοῦ 'Ιορδάν" εἶμαι εὐχα
ρίστη, ὅσα γράφει καὶ κατακρίνει τὸ ἄρθρον θαυμασίως.
ὁ θεόδοτος καὶ ἡ κατίνα σας ἀσπάζονται καὶ σας ἀνα
φέρουν καθυστάτην. προχθὲς ἔφυγεν ἡ κοινοτικὴ ἐπιτροπὴ
(ὁ καθηγ. Καραμαζου καὶ ὁ ἀντιπρόσωπος Κασταμονίτου Δαβὶδ,
κομίζουσα τὰ μισθώματα. Ἡ σκοπὴ ἔγνοιζε τὰς πύλας εἰς τὸ ἐκ
ράχιον μετ' διευτηρίαν τὸν πατριάρχη ἀρχιμ. Παυρίωνην (τοῦ
φωστικῆς ἀνάστημα)

Ἐν Χριστῷ διάπυρος εὐχέτης
+ ὁ Κορυζοῦς εἰσφορῆς Κουρίτας.

Ο.Κ. τῶν τῶν σιχημῶν ἦτοι τὴν 7-11-53 ἐξελθὼν ἐκ τῆς
ἰερουργίας ἔβρον τὸ νῆος γράφω σας μετ' ἀντίγραφα πρὸς
τὴν ἡ. Κοινότητά καὶ τὸ ὑπουργεῖον. Ἐὰν θέλητε νὰ κερδίσητε
ἐσφαλῶς τὴν ὑπόθεσιν ἀνάγκη νὰ γράψετε εἰς τὴν μοιὴν νὰ
ζητήσῃ παρὰ τῆς Κοινότητος νὰ μοι ἀναδοῖ ἐπισήμως νὰ
ἐνεργήσω καὶ αὐτὴ ἡ μοιὴ νὰ μοι γράψῃ, ἐφ' ὅσον ἀντιπροσω
πῶν ἀναῖθα τὸ ἀγ. ὄρος καὶ εἶμαι ἀνεμπόριστος, ὡς τοιοῦτοι
δύναται καὶ ἀνω εὐδυνῆς ἐπισημ. ἀλλὰ διὰ τὸ φημίμα αὐτὸ θε
ρῶ τῶν ἀπαραίτητος ὁ αὐτός.

Αθήναι - ψυχικόν 27 1-11-53

ἀγαπήτε γέρον κύρ πανεπιστήμιον

Ἡ ἐπιτομή σας ἑυχαίρως ἠφθίσα με ἔσπινωχώρησε πᾶσα
πολύ διὰ τὴν ἐπιμονὴν γὰρ μὴ θύγετε γὰρ ἔθγετε πρὸς περίθαλψιν
τῆς ἑξίας. Τοῦτο εἶναι ἑναντίον παντός ἀνθρώπινου καὶ θεοῦ δι-
καιού διότι ἡ ψυχή μας εἶναι δῶρον θεοῦ καὶ ὀφείλομεν γὰρ τὴν
προστασίωσάν, ἠγῶσθαι καὶ ὁ αὐτοχρησιασμός αὐτοχρῶς ἀπα-
γορεύεται. Βεβαίως ὁ μοναχός πρέπει γὰρ ὑποφέρει καὶ ἡ αὐτοχρῶ
ἄσχησις ἑθασάνει πολυδῶς τὸ σῶμα, ἀλλ' ἀπαιτῆται πολλή
ἐπιμονή καὶ μακάριοι οἱ ὑπομένοντες διότι "οὐκ ἄξια τὰ πα-
θήματα τοῦ νῦν καιροῦ πρὸς τὴν μελλούσαν δόξαν ἀποκα-
θῆναι". Ἄλλα τό γὰρ μοι γράψετε, ὅτι "ἡ παραλασὶς τῆς ψυχῆς
εἶναι δι' ἐπὶ δικηναίς μαρτύριον"; φοβοῦμαι μήπως ἔρχεται γὰρ ἡ
ποψυχῆτε. Διὰ τοῦτο θά μοι ἐπιτρέψετε γὰρ ἐπιμένω γὰρ ἀπο-
φασίσαιτε γὰρ ἔθγετε χωρίς ἄλλο, το δωμάτιον τὸ κρατῶ ἔσπε
εἰς τὴν διάθεσιν σου. Ἐμπόδια τὴν ἀντιάν μου, ἡ τις διαρκῆ
μοιά τῆς σήμερον εἰς ἐρατομένη γὰρ μὴ ἔθγε, καίτοι τῆς
τὴν εἶχον εἰς, δὲν εἰχθον τὴν ἔθγεσαν πρὸς νοσηρίαν ἐκ
κρίτης ἀδελφὴν τοῦ θεοδούλου, μόνον καὶ μόνον διότι σὰς
ἔδωσα τὸν λόγον καὶ ἐξαποστάσῃ γὰρ σὰς περιμένω. Βεβαίως τὸ
καλοκαίρι δὲν ἔτο εὐνοσον γὰρ ἀφύσγε τὸ ἐμπεισιστευμένον
διακονημάσου ἄλλα τώρα βίνασθε γὰρ ἀπουσιάσγε. Ποσὸν
τῆς γράψατέ μοι, ὅταν θά ἐπιτηθήσγε. Εὐχαριστῶ διὰ τὴν
εἰδήσιν ὅτι τὰ βιβλία ἔδωσαν σῶμα εἰς τὸν πατρίστον ἀλλ' ὅ
δὲν κέ ἑμαιοποιῆ αὐτὸ, πρέπει ἡ μοι, εἰν ἑνδιαφέρεται διὰ
τὴν ἱστορίαν τῆς, ἦν ὡς γνησιόν ἀπὸ ἔθους καὶ πλῆστον ἐπι-
πῆνω γὰρ μοι τὰ σῶμα χωρίς ἄλλο. γράφω περὶ τοῦτον καὶ εἰς
τὴν ἱ. Κοινότητά. διότι δὲν ἐπιτημῶ δι' ἡν τοιοῦτον ψήγμα γὰρ
εἶναι εἰς ρύθην με τὴν μεγαλοία μου. Ἡ ἐπιτημῆ λαβούσα γὰρ με
θήματα ἀνεχώρησεν. μοι ἐξίφρασε θερμὰς εὐχαριστίας διὰ τὴν
ὑποστήριξίν, διότι καὶ ἐν τῶν τούτων, ὅπου εἶχον μεγαλίαν,
ἔσπετα τὸν θεοδούλου γὰρ τὴν βοήθειαν, ὅ ὅποτος γνησίφη ὅλας
ταῖς πόρταις. Ἐλαβον παρὰ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασίλειου πρὶν ἀνα-
χωρήσῃ διὰ τὴν Ἀμερικανὴν γράμμα, δι' ἡς εὐχαριστῶ τὴν ἱ. Κοινότητα

νόημα δια τὸ ὀλοσφράγιτον καὶ ἰδιαίτερως ἐμὲ δια τὴν
προσέτασιν. ~~Ἄριστος ἰσχυριστὸς κατὰ τὴν ἰδέαν καὶ ἀπαντήσας καὶ εἰς~~
τὴν ἱ. Κοινότητα καὶ δίδασκε νὰ γίνῃ χρυσοβούτλον καὶ νὰ εἶναι
ἔσοισιν, ὅταν θὰ ἐπαίξῃ νὰ γράψῃ μετ' ὁ χέρτου.

Ἐάν, ἀγαπητέ ἡ μοῦ δὲν σὰς παρέχῃ τὰ ναιῖα, δίδω τὰ
ἄλλα ἔξοδα, ὅπως σὰς ὑποχέθη, θὰ τὰ κάμω ἐδῶ ἐγὼ, γράψα
τέρμοι καὶ ἐγὼ θὰ προσπαθῶ νὰ σὰς ἀπονομήσω τὸ ποσὸν αὐτό.

Εἰς τὰς παραγράφους μου παιδίον καὶ εἰς τὸν γείτονα μου προ-
ηγούμενον φιλότητιον, ὅπως καὶ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς προηγουμέ-
νους Ἰωαννῆν καὶ Γρηγόριον καὶ εἰς ἄλλους τοὺς ἀδελφούς τὰς
θερμὰς μου ἀδελφικὰς προσήσεις.

Φιλίππος πρὸς θεὸν εὐχόμενος
f ὁ κορυτσῆς εὐλόγιος κορυτῆς.

υ.ε. μοῦ ἔρχεται ἀνεπίσητον, ὅτι εἰς 2-3 ἀδελφούς, ποὺ δὲν
ἀσπάζονται τὴν δόξαν τοῦ ἀρχιερέως, προσεζήσῃ ἐφέτος καὶ ὁ
ἀγαπητός καὶ καλὸς Γρηγόριος. Μήπως ἔχουνε ψυχρὰς; ἐγὼ
κατ' οὐσίαν θάρω μὲν νὰ προσφέρω τὸ σίβας εἰς ἀρχιερέα
φοροῦντα μάλιστα καὶ τὸ ἐγκόμιον, ἀλλὰ δὲν ἔχω καὶ τὴν
ἀξίωσιν νὰ φιλτῶν τὸ χέρι μου, διότι καὶ δὲν τὸ δίδω πολ-
τάκις, ἀλλὰ προτιμῶ τὸν σίβαν ἀδελφικὸν μετ' αὐτῶν πατρῶς
ἀσπασμόν

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῆ 1-11-53

Ἀγαπητέ πατῆρ Ἰγνατίε,

Ἐλαβον τὸ γράμμα σου καὶ ἔμεινα κατὰπληκτος μετ' αὐτῆς
σου νὰ ὑποβάλω πρὸς ἔρχον τὸ χερσόγραφόν μου τῆς ἱστορίας τῆς
Προβάτας! ποῖος νὰ κρινῇ τὸ ἔργον ἀρχιερέως, καθήκοντος τοῦ πνευ-
ματιστικόν; Ἐξέδωκα πεντηκοντάδα τόμων, οὐδεὶς μὲ ἤλεγξε περὶ ἀμα-
τίας. Ἐξήγησαν νὰ ἴδω τὸ χερσόγραφον οἱ Κανουαριεῖται; Ἐγραφα εἶπαι
σεφίδας δια τὴν ἱστορίαν τοῦ μοναχικοῦ πολιτεύματος τοῦ ἁγίου ἔρους
εἰς τὴν ὀρθομ. καὶ χριστιανικὴν ἐκκλησιαστικὴν. Δὲν ἔμειναν ὅλοι
εὐχαριστήματα; ὅταν ἔμην εἰς τὴν ἱ. Κοινότητα, προσέφυγα τὰ
μέγα τῆς προσυνόδου, εἰσοσάδα ἀρχιερέων διασπριμμένων τὴν ὀρθοδό-
ξων ἐκκλησιῶν ἀπῆλθον εἰς τὴν πατριαρχικὴν ἐξουσίαν δια τὸ

~~ήμερολόγιο επί μίαν ήραν, με ήρώτες: κανείς να τήν αντισπο-
σώπων τι θα ήπω; εξέφηνηται κατ' ενταλήν τής Διπλής συνάξεως εις~~

τον κακόν θέννελον τον "Ιστορικόν λόγον." εζητήσεν αυτή να ήδη και
εγκρίνη το χειρόγραφον; * εείς γάρ α ή πολύ τον έξυπνον κάρνεζε ή
δεν θήξε να ήχητε μίαν πραγματικήν ιστορίαν, όταν ήτήτε να
εγκρίνητε το χειρόγραφον. τότε γράφατε μοι τι ήξετε να γράψω και
θα τα δημοσιώσω "Ιστορίαν όπως τήν έγραψαν οι προβασιανοί" αν-
πούμαι πολύ διοτι σας έδωθη ευκαιρία να απουζήσετε ιστορίαν και
τα κώδικα τήν δικαιωμάτισσας και δεν ήσχησατε.

μετ' ήχης και ελπίδας
f ο Κορυτσάς Εύλογιος Κουρίλας.

Αθήναι - ψυχικόν τή 31-10-53

Τήν ήμετέραν αγαπητήν μοι Πανοσιολογιότητα
Ασπασίως προσαγορεύω,

Όρζει επανέλθων εκ τής λουτροθεραπείας επεύχμεθα να επιμοιωνήσω
πρός τήν ήραν κοινότητα και να γνωρίσω, ότι έλαβον εν καιρώ τήν
επιστολήν, δι' ής συνώδωε τήν κοινότητήν έπιτροπήν. Το σύστημα τούτο,
εάν δεν προσφέρουν εις οίονομοιους λόγους, θα ήτο το καλύτερον κατά
το λόγιον: "Αγαθοί οι δύο υπέρ τον ένα," διοτι και επέ απαλλάσσει του
κόπου και εκπροσωπείται αργιότερον ό έκρος τόπος. Πρώτη να όμο-
λογήσω, ότι ή εν λόγω έπιτροπή, αποτελούμένη υπό τήν εγκρίτην
αρχιερωτήν του τε καθηγουμένην του Καρραμάκου και του αντιπρο-
σωπου του Κασταμονίτου, ευχαριστάζω κοινοβιατών, επιποίησεν
αριστην εντύπωσιν, όπου δύποσε παρουσιάσθη, ή δε δραστηριότης
αυτής και ή ανεξάντητος προθυμία, άμα δε και ευπροσυχρία θα μάς
μηνή αληθομονής. Είναι αληθές όμως, ότι κατηναρμήθησαν 50 ήμεραι
διά να λάβωμ τα μισθώματα. Τούτο όμως ας μή καταλογισθώ εις
βάρος τής έπιτροπής έπρεπε μοις ο στρατάρχης πρόεδρος τής
Κυβερνήσεως διατάξει, να έμδοθη άριστης το ένταγμα, όπως και ο

* εις ήπιότερον σας ήγω και τούτο, ότι πρό μηνός ή τ. Κοινότης μοι άπέθεσεν
να επιδώσω το "Ολοσφράγιστον" εις τον βασιλέα και να τον προσφέρω, όπως και έπρα-
ξα, ενώ έζητήσε να ήδη εκ τών προέδρων το χειρόγραφον. Αλλά έστωτα σήραρον
το εκχειριστήριον, γράμμα που μοι έστειλεν ο βασιλέας.

ιστορισμός του δικαστηρίου της Αθηνάδος. Δύο αίτια και λόγοι συ-
~~χετίστησαν με την παραβίαση, α) διότι αν εχόμεν αρμόσις τῶν~~
 ἑπομένων ὁ πρόεδρος, οἱ δὲ ὑπάλληλοι ἠκολούθησαν τὴν τακτικὴν
 τῆς γραμματείας, παρ' ὅτιν τὴν κατὴν τῶν διατάσεων γὰρ ἐξυπηρετοῦσαν
 τὸν τοῖτον β) τὸ καθιερωθὲν νῦν σύστημα γὰρ εἶναι κλειστὰ τὰ ὑπουρ-
 γία, πλὴν δις τῆς ἑβδομάδος. Ἀλλὰ καὶ πάλιν πρῶτη γὰρ προσήκουσ' ὁ
 αἰτῶν ὑπὸ τοῦ οἰκίου ὑπαλλήλου ἢ ὑπουργοῦ δια γὰρ παρουσιασθῆ' ὅταν
 οὗτος ἔχη κενρὸν, ὅστις ὅμως πάντοτε ἀναβάλλει δια γὰρ ἀναυμασθῆ' ὁ
 αἰτῶν γὰρ μὴν τὸν ἐνοχλή. - ἔχοντι δυστυχῶς ἐπαλληλοκρασίαν. - Τοῦτο
 οὕτως ἔχοντι πρέπει γὰρ γινῆναι κατὰ τὸν μηχανισμόν τῶν ὑπουργίων
 καὶ γὰρ χρησιμοποιοῦν καὶ καθ' ἅς ἡμέρας εἶναι κλειστὰ τὰ ὑπουργία
 ἀνεκτικῶς ἢ γὰρ εἰσέρχεται δια τοῦ παραπορεύου, ὡς φησὶν
 οἱ ἐπιτροπῆται. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐννοεῖται ἐπὶ τὸν πρῶτον διοικητικὴν
 παρὰ τὸν μηχανισμόν, ὅστις παρ' ὅτιν τὴν κατὴν διατάσεων δὲν ἠδυνήθη
 γὰρ τοῦς ἐξυπηρετοῦν, διότι ἦτο ἄλλοις διηκῶν, ἀγνωστοῦ τοῦ
 πᾶσιν. ἀποδείξτε ὅτι δις ἀπέστειλε τὸν θεόδοτον δια τὴν ὑπόθεσιν
 ταύτην καὶ αὐτὸς τὸ τρίτον ἐκ τῶν λογίων καὶ λόγῳ τῆς φωνῆς
 πῶρα καὶ γινῆναι ἐν τοῖς ὑπουργείοις ἐβόησε ἀρκετὰ καὶ οὗτος
 τὴν ἐπιτροπὴν καὶ προώθησεν τὸ φήγμα, διότι ἔχει σταματήσῃ τὸ
 ἔχρηστον εἰς τὸν κ. Βιρβίτην, φίλον μου παλαιόν καὶ τοῦτον ἀπε-
 κάθη δὲ εἰς ἄλλο γραφεῖον ἐκτὸς τοῦ λογιστηρίου, εἰς τὴν ὁδὸν Βου-
 λῆς, εἰς τὸν ἐξέχει οὕτω δὲ ἀρκετὰ ἔφυγεν ἢ ἀρροπορία. Ταῦτα
 δια τὸ μῆλον, δια δὲ τὴν ἐπιτροπὴν ὀφείλεται πᾶς ἔπαινος, διότι
 ἐξηγήσεν ὅτι τὰ μίσα καὶ ἠρξάσθαι ἀόμνη καὶ μὲ πᾶσαν δι-
 σίαν καὶ αὐταπαύνησιν ὁ δὲ ἄριστος Καραϊσκάκης παρὰ τὴν ἀπα-
 γόρωσιν τῶν θραπέων ἐξῆλθε δις ἐκ τοῦ νοσηρίου καὶ ἀφί-
 κτετο εἰς τὸν οἶκόν μου, ἀλλὰ τὸ μαρτύριον αὐτὸ πρῶτη γὰρ ἦν
 καὶ γὰρ συμφῶντι ἡμαῖς γὰρ ἐπιτύχῃτε γὰρ κλονισθῆ' κατὰ τὸ δι-
 καστὸν τὸ φήγμα τῶν μισθωμάτων δια τῆς ἀναγραφῆς τοῦ κλον-
 ιστῆος ἐκ τῶν προϋπολογισμῶν, διότι - ὅπερ μὴ γίνονται - εἶναι ἑρπύ-
 ἠουροῦς τις, ὅπως τὸν ἐβίχον π.χ. καὶ ἀρνηθῆ' τὸ βόηθημα, τὸ
 ἄριστον ἄρος θὰ ὑποστῆ δυνήν οἰκονομικὴν δοκιμασίαν ἀποφασίσαστε
 τὸ ταχύτερον, γύρω μάλιστα, ὅτε μετὰ τὸ ἀποσφράγισθαι, παρουσια-
 ζεται ἵνα ταῦτα εἰς τὴν πολιτικὴν ἡγίαν εἰσέλθωσιν.

παρά τῆς Α. Μ. τοῦ σπουτοῦ βασιλέως πρὶν ἀναχωρήσει μοι διεβί-
~~βαιε τὰ ἐπισημειώματα ἐν ἀντιγράφῳ ἐπισημειώσεων~~

Ἐσπεύσα ἄριστος νὰ ὑπομνήσω ἐν τῷ ὑπουργίῳ νὰ γίνῃ τὸ τοιοῦτον
καὶ πρὸς τὴν Ἱ. Κοινότητα καὶ ἐν τῷ στρατάρχῳ, ἀλλ' οὗτος δὲν εἶναι
προσκληρῶς παρὶ πρὸς τὸ πρωτόκολλον, ὅπως τῆς καρρίας οἱ πολι-
τικοί, καὶ δὲν περὶ τῆς καὶ πρέπει νὰ ἀρυσθῶμεν ἐν τῶν προφορι-
κῶν καλῶν λόγων οὓς διαλαμβάνον ἐν τῇ προχρησθέντων.

Ἐν τῇ θὰ ἐπιθυμοῦν νὰ μάθω - καὶ τοῦτο διότι μὲν ἤρως τὸ ὑπουρ-
γίον - ὅσον ἐπιτρέπεται, ἴσχυται, τὰς ἐμβάσεις τῶν ἐν τοῖς πατριαρχείοις
συμφορῶν μὲν τῆς ἐπιτροπῆς. Τὸ φέρον ζήτημα εἶναι ἡ ἀπάντησις
πρὸς τὸν πατριάρχῳ τῆς Μόσχας. Οὗτος ἐνὸς τῶν περὶ τῶν δύο δε-
κταίων ἀρθρῶν ἀπρωτοκλήτου βιβλίον ἀρκετῶν κατὰ τοῦ διοικητικοῦ
συστήματος τοῦ ἀντ. ὄρους. Διὰ νὰ ἔμαι πρὶν ἀκριβῆς ἐν τῷ πρῶτον γί-
νεται ἱστορικὴ ἀναδρομὴ ἐν τῷ παρεθῶν καὶ ἀκίβηται τὰ πράγματα ὑπὸ τὸ
πρίσμα τῶν γνωστῶν ἀντιλήψεων τῶν Ρώσων ἱστοριογράφων. οὗτοι δὲ κίβητην-
ται ἐν τῶν τὸ ἐξῆς πλεονέκτημα ὅτι ἔχουσι πληροτέρον ἀρχεὶον
ἀκριβοῦς κατὰ τὸν ἀποστολὴν ἀπὸ τοῦ πορφυρίου οὐσπένσκη καὶ ἐξῆς.

Ἄλλ' ἄναρχος ἐξάπτεται καὶ τρίτον ἀρθρον, οὗτος μοι παρὶ δὲ καὶ
τὸ ὑπουργίον ἀντιγράφων, ἀλλ' ἐν τῷ ἔχῳ ἐκείνῳ τὰ ἐν καὶ τὸ πε-
ριδοῖν τῆς Μόσχας ὅπου δημοσιεύεται καὶ χροῖμα προσωπικῶν τοῦ
πατριάρχου Μόσχας ἀπὸ Ἀλεξίου πρὸς τὸν οἰκουμένην ἀκριβῶς ἐπὶ
τῆς αἰτῆς ὑποθέσεως. Ἀνοσιγῶς τὸ ὑπουργίον δὲν τὸ χροῖμα καὶ τῶν
ρα ἔγραψεν ἐν τῷ πατριάρχῳ νὰ καταστήσῃ αὐτὸ κοινῶν, ἐπι-
δὲν τὰ ἀρθρα αὐτὰ εἶναι ἱστορικὰ καὶ πρέπει κάποιος νὰ μεσο-
ταβῆσθαι νὰ διατυπωθῶσι μερικὰ στοιχεῖα σφαιρῶν, τὸ ὑπουργίον
ἐπεφόρτισε τὴν ἐμὴν ταπεινότητα τὸ ἔρχον τῆς ἀναδικῆς ἢ μάλλον
εἶπεν τῆς τοποθετήσεως τοῦ ζήτηματος ἐπὶ καθαρᾶς ἱστορικῆς βάσεως

ἀπὸ τῆς παύσης πολιτικῆς καὶ κοσμητικῆς συσκευασίας. Καίτοι
ἀπὸ τῆς παύσης παρὰ πρὸς ἀντίθετον ἐξ ἀγάπης πρὸς τὸν ἱερὸν
τόπον ἐν τῷ ὅποιον τὸ καλῶς ἐνοούμενον συμφέρον μᾶς ἐπιβάλλει
νὰ γίνῃ ὅπως πάντοτε ἐπράξαμεν ἐν ἀρμονία καὶ μόνον ὡς ἀγιο-
ράται πάντες τὰς φυλαὶ καὶ χροῖμα. Τὸ σπουδαῖον τοῦτο ζήτη-
μα μὲν ἴσχυται νὰ ἐπιχωρήσῃ τὸ ταξίδιον, καίτοι μὴ ἀποκαταστα-
θῆσθαι τῆς ὑγείας μου ἕνεκα ἵσχυται ἴσχυται πρὸς κατὰ τὴν

Μ. Τεσσαρακοστήν. Προαποσταλτικός Υπουργείου πρὸς τὴν Μοῖν
~~γράμματος, ὅτι ἔρχομαι ἐκὼ καὶ μεταξὺ πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦτον τὸ~~
 ἰδιωτικῶν μου ἀρχεῖον καὶ νὰ λάβω ἐκ τῆς ἰδιῆς μου βιβλιοθήκης
 ὑρισμένα ἐδικὰ συγγράματα, ἦθον συνοδεύσας κατὰ συγχωρίαν
 καὶ τὴν θεολ. σχολὴν τοῦ Πατριστηρίου, ἐκκοίνωσα ἐς τοὺς ἐπι-
 τρόπους τοῦ διοικητοῦ μου καὶ ἐμέναμεν σύμφωνα νὰ λάβω περὶ
 τὰ 20 βιβλία (22 διὰ τὴν ἀρchiepiscopale) γύρωτα σύμφωνα μετὰ τὸν
 νόμον (καὶ τοῦ οὗτος δὲν περιλαμβάνει τὴν βιβλιοθήκην μου) Μοί
 ἔπειτα ὁ πρῶτος τῶν ἐπιτρόπων τῶν Ἀνωτάτων ὅτι ἡ μοῖν δὲν
 ἔχει ἀντίρρησην, ἀλλ' ὁ σταθμάρχης κτλ. τοῦ ἐπιπέδου, ὅτι
 ἄπειται ὁ σταθμάρχης ἠθέλησε νὰ μὴ ἀνοίξῃ τὴν βαλίτσάν μου
 καὶ εἰς τὸν ἠποδοίσατε, καὶ οὐδέποτε τόσα χρόνια ἔργοντο
 ἐς ἐμὲ παρατήρησις τις οὔτε ἐς λαίραν οὔτε ἐς δάφνην, διότι
 ὁ ἀρχιερεὺς εἶναι πρόσωπον ἱερόν καὶ ἀπαραβίαστον, φέρει δὲ
 καὶ βασιλικὴν στρατηγὴν, ἄλλως ὁ σταθμάρχης πρῶτα νὰ κληθῆ
 καὶ νὰ λάβῃ γνώσιν τῆς ὑποχρ. διαταγῆς. Διότι ἐγὼ ἔρχομαι
 νὰ μεταξὺ καὶ φέρω μαζί μου ὑρισμένα βιβλία, ἀπαραίτητα
 διὰ τὸ ρητήριον ὅπως μεταξὺ. Τὰυτα βεβαίως εἰς τὰ γνωρίζει ὁ
 σταθμάρχης, ὅστις θὰ κἀμὲν τὸν ἔγκυλον διὰ νὰ τὰ χωρίσῃ ἀπὸ
 ἐμὲ ἅπαντα θὰ παραλάβω. Διὰ τοῦτο τὸ ὑπουργεῖον διέταξε νὰ
 μὴ γίνῃται ἄσχετος, ἄλλως ἐγὼ φέρω καὶ νῦν εἰσοδικίαν εἰς τὴν
 βιβλιοθήκην μου τῆ 1838 ἀκόμα ταπεινὴν λεξιλογίαν ἐκκλησιασ-
 τικῶν ἐν 50 τόμοις ὅπως ἔδωκε ὁ πατὴρ ρήφιν. Δὲν ἔστι τὸ
 τοιοῦτον, ἀλλ' ἠμολογήσαν ἄλλην οἱ ἀρμόδιοι ὅσον διαβουλοῦ-
 μνοι παρὰ τοῦ γνωστοῦ παραλογοῦ προσηγορῶν θανόντων,
 ὅστις ἔχον σφοδρὸν πάθος ἐναντίον μου ἠθέλησε κατ' αὐτοῦ τὸν
 τρόπον νὰ μὴ ἐκδικηθῆ. Βιδῶμεν, ὅτι ἦθον νὰ σκίωσῃ τὴν ἐκκλη-
 σιαστικὴν μου 10.000 τόμονας νὰ τοὺς βάλω ἐς τὴν βαλίτσάν - ἐπέβην
 νὰ εἰς τὸν ἐναντίον ἕναμα πρότασιν νὰ ἀφερωσὼν ὅλον τὸν τὴν
 βιβλιοθήκην μου ἐξ 25.000 τόμων εἰς τὴν Μοῖν - ἀλλ' ἡ προαίρεσις
 μου ἐπαύθη κατόπιν τῶν θετικῶν γεγονότων καὶ ἠποῦμαι, διότι
 ἐπισημῶν ὁ ἀσυννόμος τοῦ τόπου διὰ μεταξὺ ἐς ἀπόσπαστον
 γυνίαν τοῦ κράτους κληθῆναι, ἕνα τῆς πρὸς ἐμὲ ἀσθεῖς ὁσῶς
 καὶ σῆσμος. Ἐπὶ τὴν ἀνάγκην τῆς λαίρας ἀπὸ τὴν ὁποῖαν δὲν ἔχω

παράπονον πισθισα, ότι τὰ βιβλία δὲν εἶναι τῆς μουῆς, ἀλλ' ἰδιὰ μου, τὰ ἔδωκεν εἰς τὸν βιβλιοθήκη μου παραδεδόν μου παῖσιον νὰ τὰ

τοποθετήσῃ εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου. ἀλλ' αὐτὸ ἔπρεπε νὰ γένη, ἢ νὰ μοι τὰ στείλῃ ἔδῳ, ἐάν ὄντως ἐνδιαφέρεται διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἱεροῦ τόπου, καὶ οὐδὲν περὶ τούτου ἀμφιβόλη, διὰ νὰ μά-
μῃ τὴν ἐργασίαν ἣν ἀναγκάζει τὸ ἔργον, ἀλλὰ καὶ διότι ἀπὸ διε-
τίας τυπῶν τὴν ἱστορίαν τῆς μουῆς κατ' ἐπίμονον παρακλήσιν αὐτῆς
ταύτης καὶ τὴν τυπῶν δι' ἐξόδων μου ἐν τοῦ πνευχροῦ βιβλιοθήκῃ μου.

Πισθίω ἢ ἴ. Κοινότης θὰ θελήσῃ νὰ μὲ συνδράμῃ εἰς τούτο καὶ θὰ
ἐυαριστήσῃ νὰ ὑποδείξῃ εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς συναδέλφους μου τὸ κατ' ἐ-
πίστασιν τῆς ἀποστολῆς ἄλλως θὰ εἶναι ἀδυνατοσύνη. . . .

εἰς τὸ δημοσίωμα τοῦ "ἀποστ. ἀνδρίου" ὀνομαζομένου "θεοφιλ. ἐπισκο-
πος Κορυθαῖ" τὸ πατριαρχεῖον μοι ἔδωκε τὸν τίτλον τοῦ μητρο-
πολίτου καὶ ἔστρεψε εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν οὕτω μὲ γράφει. Ἐσωκρίω
φάσκει. Μετὰ πλείστης φιλανθρωπίας διαπίστος εὐχόμενος
f ὁ Κορυθαῖ εὐλόγιος Κορυθαῖ

u.g. εἶχον τρυφήν τὸ γράμμα τὸ ἄφρα νὰ ἀναγραφῇ, κατέχθησαν
ὄχι μόνον εἰς τὰς ἀθήνας διὰ νὰ ἐξετάσῃ περὶ τῆς ἀπαντήσεως τοῦ βα-
σιλέως. Ποιὸν ἐπιμαρτυρεῖ μεταβῆναι εἰς τὸν Διωνυσίον τῆς ἐπιμοσύνης
u' Ἀγγελόπουλον, ὃν γινώσκω, διότι ἦτο πρόξενος τῶν Κορυθαῖ, οὗτος ἐπι-
σεμειωτικῶς μοι ἀκμοίνωσα, ὅτι ἔλαβον ἑποχὴν καὶ σίγασι τὸ εὐχαρισ-
τήριον, ὅπερ εἶναι ἰσχυρῶς καὶ μεγαλῶδες καὶ κατ' ἐμφραστίσαν
ἐπιθυμίαν τῆς Α. μεγαλοσύνης πρὸς νὰ ἔχῃ τὸν τύπον βυζαντινοῦ
χρυσοβούλλου, διὸ καὶ ἀνεμύθη ἢ ἀποστολῇ μετὰ τὴν ἐπάνοδόν τοι
- διότι εἶπεν ὅτι θέλει νὰ γράφῃ μὲ τὸ χεῖρ του. ταῦτα ἔμαθον μετὰ
πολλὴν ἐρευναν καὶ μετὰ χάρι ἀνακρίτω ἡμῶν ἵσως δὲν ἔλαβον
ὑπερβολὴν γράφην, ὅτι ὁ βασιλεὺς δεχάμενος ἐνθουσιάζομαι.

Ἀθήναι - ψυχικόν 27 18-11-53

Σεβασμιώτατε ἔχρει ἀδελφε
 εἰς προχουρίων μοι εἶχετε γράφει περί τοῦ τύπου τῆς γεντικῆς
 τοῦ ζιζίου τῆς ἐπαρχίας σας. μόλις κατορθύνην ἔγωγε νὰ ἀπαντήσω,
 καί συγχωρήσατέ μοι, διότι μετὰ τὸ ἅγιον ὄρος μετέβην εἰς τὰ
 ἱουδαία. Κατὰ τοὺς γραμματικούς ἢ Κῶς, τῆς Κῶ (βλ. τοῦ Ραρε τοῦ Πε-
 ζιχόν κατὰ μεταφρ. Σακελλαρίου, τομ. Α', σ. 2050 καὶ εἶναι ἀριστερόν καὶ
 τὸν ἡμέτερον Ζηκιδην. πρβλ. Ἀθως, Ἀθω καὶ Ἀπρω, Ἀπρω, τὸ ἄθως
 ἀδόκιμον καὶ νεώτερον). ἀλλ' ἡμῶς ἔχομεθα στερεῶς τῆς ἐπιμη-
 σιαστικῆς παραδόσεως καὶ εἰς τὰ γλωσσικά, καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ πρῶ-
 τυμπίτη ὄρος ὁ γραπτός λόγος, ὅστις ἔχει γὰρ Κῶ. ὁ ἐν τῇ Α' οἰκονο-
 μικῆ συνόδῳ Μεσίφρων ὑπογράφεται εἰς ὄρους τοὺς σωζομένους
 κώδικας: "ὁ τῆς Κῶ" (βλ. H. Gelzer, *Patrum Nicaenorum nomina*, Lipsiae 1898,
 σ. 237 πιν.) εἰς τὰ Acta πατρ. τοῦ Miklosich, τομ. I, σ. 72: "τῷ Ἀπρω, τῷ Κῶ" καὶ 198,
 224 εἰς "τοῦ Ἀπρω, τοῦ Κῶ", σ. 157, 71, 230, 234. ^{ὑπὸ} παρ' ἐμοὶ χειρόγραφον ὀνόμισεν
 τοῦ 16' αἰ. φ. 240β: "ἀπὸ δὲ (τῶν ἐπισκόπων) τοῦ ρόδου (ἐγένοντο μητρο-
 πολιταί) ὁ χίον καὶ ὁ Κῶ ἀρχιεπισκοπός". ἐπίσης εἰς Γεώργιον τὸν
 Κύπριον (Descriptio orbis Romani, Lipsiae 1890, ἐκδ. H. Gelzer) εὑρισκόμενον ἐν σ.
 79, 1690: "ὁ τῆς Κῶ." κ. ο. κ.

Ὁ ἀδόκιμος τῆς γεν. Κῶου τύπος εἶναι πολὺ μεταγενέστερος
 καὶ ἀπαντᾷ εἰς κώδικας τοῦ 12' 10' αἰῶνος. οὕτω εἰς τὸν τοῦ
 Ἱεροκλεῶς ἐκνεκιδην κατὰ τὴν σπουδαίαν τοῦ Ραζθέγγυ ἐκ-
 δοσιν (Hieroclis synecdemus et notitiae graecae episcopatum κτλ. Berolini 1886)
 παρὰ τὸν ὀρθὸν τύπον 649 "ὁ τῆς Κῶ" ἔχομεν 448 "ὁ Κῶου" καὶ
 449. καὶ ἐν τῇ ἐργαλίῳ ὀνομασίᾳ εἰς φύλλον τοῦ 12 αἰῶνος: "ὁ κῶου
 ἐπίσκοπος τοῦ ρόδου (ἐξισμῆθι) εἰς ἀρχιεπισκοπὴν" φ. 246. ἐν ἄλ-
 λῃ ἡμέτερω κώδικι τοῦ 1808 ἀναγράφεται ἐν τῇν τῶν φιλο-
 φιλοσοφικῶν ἀρχιεπισκόπων... ὁ Κῶου" σ. 90 ἐνταῦθα θὰ ἐπίστατό τις
 προσεῖν ὑπὲρ τοῦ νεωτέρου τύπου τὸ ἐν χρῆσει "ἐνταγματίον"
 τῆς μεγάλης ἐπιμησίας, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι μεταγενέστερον, ἀφοῦ οἱ
 παλαιοὶ τῶν πατριαρχικῶν κώδικων ἐγένοντο πρὸ 300 ἐτῶν παρα-

1^ο Τύπος οὗτος κυρίως δὲν εἶναι τὸ Ἱεροκλεῶς ὅστις ἤμαρ ἐν ἀρχῇ τοῦ 9' αἰῶνος, ἀλλὰ
 τῶν Νολίτιας καὶ τοῦ ἐπιφανίου κατὰ κώδικα τοῦ Μεταχίου τοῦ Παναγίου τῶν
 ἐν φαναρίῳ, ἔτους 15... Κατὰ τὴν ἐκδοσὶν τοῦ Gelzer "Ungedruckte und ungenügend veröffentlichte
 Texte der Notitiae episcopatum, München 1900", Κῶου σ. 436
 2. Τὸ ὄραμα ἔχει τὴν ἀρχὴν ἀπὸ τοῦ "Συναγματίου" τοῦ Χρυσάνθου Νοταρᾶ σ. 51!

ναλμα του Πυρος. Έτερον αξιοπρόσωτον εις την υπόθεσιν ταύτην
είναι ότι άλλοτε πρωτεύονσα ήν, γήκον Κω ήτο ή Περαισία, ως

βλέπομεν εις συγκρίματα έτους 1414 εν τῷ υπ' αριθ. 1200 κώδικι τῆς εθνικῆς
βιβλιοθήκης: "τῷ βασιλευσάτω Χωρεπιοσούτῳ Περαισίας καὶ σαμαθαρῶν
κυρίῳ Γεωργίῳ" τελευταῖον ἀναφέρω καὶ τὴν σύχυσιν, ἣτις προέρχε-
ται ἐκ τοῦ τύπου Κῶν (ὅστις ἀσφαλῶς συνζήσαμεν πρὸς τὸν χῖον,
χῖον κττ) κατὰ τὴν ἀεσίην πρὸς τὸ ἔθνηον Κῶν π. χ. "εἰς ἔθνηον ἄρτη
ὀνόματι ἡ Πάικητος γήκται γήκτος ἡμῶν διὰ τοῦ Κωαίου ἡμφορ.
1918 ἐν ἔργοις ἡμῶν πανθα πρωτοσυγκλήτου φ. φ. Κῶν" (Ι. Ζαργάφτου,
Κωίων Β' μέρος. ἱστορία τῆς Κῶ κττ. Κῶς 1992 σ. 94) ἀσφαλῶς αὐθῶν
τις θα διαφωτῶται Κῶος εἶναι οὗτος ἡ πρωτοσυγκλητος τῆς Πηλιο-
πόλεως Κῶ! εἰς τὴν τελευταίαν (1903) ἔκδοσιν τοῦ Α. Burckhardt ἐν λεξικῷ ἐκδόσει
τοῦ Ἰερουσαλῆος σ. 28 ἐπίσημον: "Ρόδος, Κῶος, Σάμος κττ." με δὲ τοῦ τύπου
τούτου, ὅστις σημειωτέον εἶναι μοναδικός, παρ' ἀρχαίους δὲ ἐσκέλος, δὲ ἠδύναστο καὶ
διοικητολογητῆ τὸ Κῶν, ἀλλ' ἐν τῇ παραδόσει δὲν εἰσηχθη. σπανίως εἶρηται ὁ πηλο-
κῶν: "Πουλκάνος τῆς Κῶν ἐπισησίας ἐλαχιστος ἐπίσηκος καὶ πρεσβυτις τοῦ
ἀποστολικοῦ θρόνου" (Mich. Le Quien Oriens Christianus, I. col. 935) ὅστις ἠσο-
γραφεῖται ἐν τῇ Α' οἰκ. συνόδῳ ὑπὸ τοῦ τύπου τούτου.

Ταῦτα προκείρω, διότι ἔνεμα τοῦ ἀποτόμου ἐνοικήσαντος ψυχῶς οἰκο-
δομεῖν καὶ ἐχρησιμοποίησαν μόνον, ὅσα θέματα ἔχομεν οἰκοί.

Μετὰ πλείους μελαδελφίας ἐν Χορδωλῶδερος

τῷ Κῶ μίτροπ. ἐμ. Καρπαθῶν) f ὁ Κορυθαῖ ἐκλόγιος Κουραῖ
υ. γ. εἶχον γράφει ταῦτα, ὅτι ἐπιθυμήθη τὸν μακρ. Ζερλίανην.
(ἱστορ. ἔργων περὶ τὰς ἐπισησίας τῶν νήσων κττ. τομ. Α' σ. 34-36)
ἐν τούτου, ἐπειδὴ ἐβαρύνθη να διέλθω ἔργον τὸν τόμον τῶν ἀστα,
προσθετῶ καὶ τὰς σ. 230, 234. διοικητολογηταὶ να μὴ διέλθω καὶ τὸν
τόμον, ὃν περ' ἐβδῶματι διὰ τὴν πατ. προπαχάνδαν, ὃν ἔχω ἐν τοῦ
Ζερλίαντου σ. 158 συμμοῦμαι: "οἱ ἐν τῷ θραβίῳ (πάγμου) μνημονεῶ-
μνοὶ ἱεράρχαι" 1584. ὁ Κῶν Νικάνδρος 1790 ὁ Κῶ κύριλλος.
χάρτην εἶσομαι σοι, εἰ πᾶνψης μοι τὸ ἔθνηον ἄρτηον. πῶς κρῖνετε
τὴν ἐν τῇ "ἐπισησίας Κῶ" "πατρ. κων. διατάξιν"

Ἐθῆναι τῆ 7 Δεκεμβρίου 1953 ψυχικόν

Τὴν ἡμετέραν Τανσιολογία καὶ ἡδὲ κατὰ τὴν ἰσοπέδωσιν
 ἔργαίρας ἐκομισάμεθα τὴν ἱεροσφράγιστον ὑμῶν ἐπιστολὴν καὶ
 ἐπερωσάμεν νὰ ἐκκελεύωμεν τὸ περιεχόμενον διὰ τὴν δικαστικὴν
 καὶ οἰκονομικὴν πατρὸς βασιλείου ὑπόθεσιν. Τὸ Συμβούλιον τῆς
 Ἐπικρατείας προ ἐβδομάδος συνεβίβη ἐδικάσε καὶ εὔρεν, ὅτι δὲν
 ὑπάρχει, οἱ διὰ τὸ ὅποιον ἐνοχοποιεῖται ὁ κατασχεθεὶς ὑπὸ τοῦ ὑπαρ-
 χίου τῶν ἔξωτερικῶν, διότι ἐσῆρσεν ὅλους τοὺς ἔργους κατὰ τὴν ἀ-
 ποδημίαν τοῦ, ὡς διαλαμβάνει ὁ κατασχετικὸς χάρτης καὶ ἄλλοι ἄλλοι
 ὡς πρὸς τὰ δημοσιωθέντα ἐκρίθησαν ταῦτα ἐπιεικῶς διὰ πολλοὺς
 λόγους καὶ δόσει ὡς ἐπισημῶν δύνασαι νὰ εὐφράσῃ ἐλευθέρως γυ-
 μὰς ὑποκειμενάς εἰς ἔλεγχον ὑπὸ τῶν ἀντιφρονούντων. καὶ ἐφ' ὅσον
 ὁ ἔλεγχος συνέβη καὶ ἀνταπήνεσεν ὁ πατὴρ βασιλείου, ἡ ἔρις
 ἔληξεν καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐθεώρησε τὸ ἀνώτατον ταῦτο δικα-
 στήριον ἀκούσαστα καὶ ἐξέδωκεν ἀθωωτικὴν τὴν ἀπόφασιν.
 ἐπέβαλε δὲ εἰς τὸ δημόσιον καὶ πληρωτὴν τὰ ἔξοδα τῆς δίκης. ἀλλ'
 ὑπάρχει τῶρα τὸ ἴδιον τῆς ἰθαγενείας, ὅπερ εἰς τῶν ἡμετέρων τὸ Συ-
 βούλιον τῶν ἀλλοδαπῶν ἐξέδωκεν οὐκ ἀναιρετικὴν ἀπόφασιν καὶ ἀ-
 προσέρησεν αὐτῶν ἀναντίστοιχον τὸν ἄρθρον καὶ συνεκρίνατο. Ἐλπίδω
 ὅτι καὶ εἰς τούτο θὰ ἀναμαλυθῇ ἀμικταλὰ, διότι μόνον διὰ νόμους
 ἀφαιρεῖται ἡ ἰθαγενεία, ὅταν καὶ διαπράττει ἔγκλημα κατὰ τὴν
 ἰθαγενείαν, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ τε ἱερά Μουσουλμανικὴ καὶ ἡ ἱ. Κοινότης δὲν τὰ
 ἀποκηρύττει ἢ τὴν πράξιν καὶ Συμβουλίου τῶν ἀλλοδαπῶν εἶναι ἀ-
 κωρες, διότι ὁ πατὴρ βασιλείου εἶναι ἐν εὐθείᾳ. ἀνεὶ τὸνλάχιστον
 εἶναι ἡ γῆμις μας. Τὸ γράμμα τῆς ἱ. Κοινότητος δὲν περιῆλθεν εἰς
 χεῖρας καὶ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας καὶ εἶναι ἀνάγκη
 διὰ τὴν ἐπισημῶν, ὡς θὰ ἀκολουθήσῃ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ὑπάρχει κατὰ τὴν
 ἀπειρίαν. Ἐπὶ ταῦτα εὐχόμενος ὑμῶν πᾶσαν προκοπὴν
 εἰς τὸ ὅσον ἰσχυρῶς ἀγῆναι καὶ καὶ χριστιανικὰ μετ' ἐμῆναι καὶ
 πικρὰν χαρὰν διασεύω εἰς χριστῶν διὰ τὴν εὐχὴν

ὁ Κορυθαὶ Ἐπίσκοπος Κορυθαί

τῆς Τανσιολογίας καὶ ἄλλοι μαθηταὶ καὶ ἀδελφοὶ Μονὴς Ἁγίου Παντελεήμονος Ρωμικῆς
 αἴθρος ὁρθοδόξου

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 11-12-53

Ἰ. Καλλιόπουλος

Τὴν ὑμέτεραν περιπόδχτον πανοσιολογίαν ἔδωκα ἐν κυρίῳ κατασπαφομαι.

Μάτην ἐπὶ μήνα καὶ πρὶν ἀπαίνων ἀπαγγεῖν εἰς τὴν ἐπιταγὴν μου ἐπιστολήν, ἀταξίαφομαι γὰρ πισίωσ, ὅτι ἡ γόσω ἑνδιαφέρουσα διὰ ἑπίμαχα βήματα τοῦ τοποῦ ἐπιστολή μου δὲν πρὶν εἰς χῆρας τῆς ὑμέτερας πανοσιολογίαν. Θωρῶ ἐπιταγίον ὡς Ἀθιορῆτης κατὰ μου γὰρ ὑπομνήσω ὅτι τὰ πράγματα ἐξελίσσονται ἐπὶ τοῦ παροῦτος ὑπὲρ τοῦ τοποῦ καὶ πρῶτα γὰρ ἐπιφραγθῆναι. Ὁ βασιλεὺς ἀφῆκτον ἀφῆκται. εἶμαι τῆς γῆρας, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς βασιλικῆς χιροτορίας γὰρ ἐξασφαλίω εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τὰ μισθώματα, ἕπερ ὁ νόμος τοῦ ἐβλῶν ἐσθῶσιν. τότε πράγματι θὰ ἔχε τὴν θέσιν του. Ἄλλὰ πρὸς τοῦτο πρέπει γὰρ προημεῖ νόμος, γὰρ ἐν τούτοις συνέχισεν τὰς ἐκθέσεις μου, κατόπιν τῆς παρακλήσεως τῆς ὑμέτερας πανοσιολογίαν γὰρ ἐσημεῖ εἰς τὸν μεγαλειότατον τὰ προσήκοντα διὰ τὴν ἐπίτησιν τῶν ἐμπερμῆν βήματα, δὲν ἔπανσα γὰρ κινῶμαι. καὶ ἐν πρώτοις εἶδον τὸν μάλλον κινούμενον εἰς τοῦ ἐμπερμῆν τῆς ἐπιταγῆς τοῦ ἁγ. ὄρους κατὰ κ. Ἰ. Καλλιόπουλον, βασιλικὸν ἐπίτροπον παρὰ τῆς Ἰ. ἐμπερμῆς, ὅστις ὄμωε μοι παραποιῶσ, ὅτι δὲν ἔλαβον ἀπαγγεῖν εἰς τὸ γράμμα. Καλὸν εἶναι γὰρ μοι στήριξε καὶ ἐν κωτακωτικῶν διὰ τὸν πρόσδρον κ. Παν. Πουλιζοσαν καὶ ἕτερον εὐχαριστήριον, διὰ τὸν ὑφυπουργὸν τῶν οἰκονομικῶν κ. ἐπιταγίαν, ὅστις τὸ ἑνδιαφέρον ἔχε διατηρήσασ ἀρτίωτον εἰς πατριῆς κηροτορίας διὸ καὶ ἔλασσε γὰρ ἐπιταχίω τὴν ἔμπερμῆν τῶν μισθωμάτων. Δὲν εἶναι ἀσχημὸν διὰ τὸ κατεπέμψασ τοῦ πράγματος γὰρ ἐστῆκετο καὶ διὰ ἐπιταγῆ, ἕτις γὰρ παρουσιάζεται ὅπου δὲ. εἰς τὰ φύλλα τοῦ φανερῶν εἶδον μετὰ καρπῶς τὸ ἀνοίγμα τῆς ἀθηνιάδος, ὑπὲρ εἰς ἀπρόσπασ, ὡς τοῖς πᾶσι γνωστοί, κατεβαλὸν πρὸς σύστασιν κώπης καὶ γρηγορῶν προύχασον διὰ τῆς παρεμβάσεως μου τὴν ἔμπερμῆν τοῦ σταματομένην διατάγματος καὶ ἕπερτε γὰρ με καταστήσαστε συμμέτοχον τῆς κωπῆς. Ἐδίξα τὸ βήματα τοῦ, διὸ κατὰ τῆς τοῦ πανοσιολογίαν εἰς τὴν κωπῆσ τῆς φηλοσ. οἰοτῆς, σιωπῶν γὰρ ἀποσπρῶ γὰρ ἀνεμοσίνωσιν, ὅτι ἔχε κατὰ νόιν γὰρ προσήκον ἐσθῶσιν καὶ ἐπίτροπος εἰς τὴν Ἀθηνιάδα, εἶναι εὐεῖνος

~~πραγματι, ὅσους ἔλαβον ἐμῆ. Ἐπειδὴ δὲν ἔχον εἰδήσεις ἐπι-
θεν περὶ τοῦ διδασκτικοῦ προσωπικοῦ δὲν ἔδωκα ἀπάντησιν~~

Ἐπὶ ταῦτοις εὐχόμενος τὴν κοσμοχαρμόσυνα Χριστοῦ
γέννησιν νὰ ἑορτάσῃ με ἰσχυρίαν καὶ χαρὰν διατελεῖ
ἀγαπητός ἐν Χριστῷ ἀδελφός

f ὁ κορυφαῖος εὐχόμενος κορυφαῖος.

Ὁ.Γ. πρὸ μηνὸς γεννηθῆς τῆς κατὰ τοῦ μοναχοῦ Εὐσταθίου
δύτης ἠγαῦθα διὰ τὴν ἀπαγγέλην τοῦ νεαροῦ φωσίου, περὶ οὗ καὶ
ἡ ἀστυκτορία καὶ ὁ τύπος παραποιοῦν πορνογραφία ἠκούσθησαν
ἐπὶ ἀποστασίῃ τὰ αἰσχίστα καὶ κατὰ τοῦ ἀπαγγέλη καὶ κατὰ
ἐμῶν, που τὸν ἐνενοήθησαν ἀπελάττειν, ὅτι ἦτο ἐμῶντος
προσφάμενος ἀπὸ τὰ πλῆθος διεφθαρμένα στρώματα τῆς κοι-
νῆς. Ὁ ψυχολόγος Εὐσταθίου ἐμάχησε τὸ πρόσωπον ἐξ
αἰσθητικῆς δι' ὅσα ὁ ἄθλιος αὐτός κατὰ πρόσωπον τοῦ ἔφαττο
οἱ ἀσχητὰ πράγματα νὰ παύσων νὰ περισυλλέξων τοιαῦτα
καθάρματα οὐκ ἔπαινον τὸν ἑσπέρου ὅσοι ἤμην ἐμῶν
περὶ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ νεοῦ, ὃν γνωρίζω κατὰ ἐπι-
τήσας νὰ μοι στείλῃ ἐν παύσει νὰ τοὶ ἰσχυρίσῃ καὶ ἠγῆθη-
σαν. τῶρα ἐμαρτύρησαν καὶ αὐτοὶ ἐπὶ τὸ ἔφερον οἱ τῆς μητρ. Ἀρ. ἀμν

τῷ Σαύρῳ Κορυφαῖο ἐξ Εὐσταθίου

Ἄδυνα - ψυχικὸν τῆ 26-12-53

Ἐπὶ τῆς εὐκαιρίας τῶν ἀγίων καὶ μεγάλων ἑορτῶν καὶ
τοῦ ἀναζήτητος ἐπ' αἰσίοις νεοῦ ἔχω μεγάλην εὐχαρίστησιν
νὰ ἐπισκοπῶν ἡμετὰ τοῦ ἀγαπητοῦ μου ἀντιοῦ καὶ τῆς οἰκονο-
μίας τοῦ ἡ ὁποία τοσοῦτον ἡμεπεριποιήθη κατὰ τὴν ἐμῶν
διεφθέρῃ μου ἔλπιήθη, ὅπως καὶ οὐ, διότι δὲν παρενέδωκε
ἐμῆ, ὅσοι ἡ χαρὰ μου. Θὰ ἦτο μεγαλυτέρα ἀπ' ἐπιφύλαξου-
μαι καὶ ἐπιφύλαξαι ἐπὶ τὸν μεγαλοδύναμον νὰ μοι χαρίσῃ
ἰσχυρίαν νὰ σὰς ἐπισκεφθῶ καὶ παρὶν. τοῦτο ἔχων ὑπ' ὄφιν
ἔγραψαι εἰς τὸν φίλον κ. Ἡλίαν ἐξέφυγε, τὸν ὁποῖον ἀλλοτρεῶς εἶχον
ἐμπνευσμένη ἀφύρῃσα τὸ ἐξοδοχίον καὶ τὸν φούρνον ἀπὸ τὸν
Σαυροῦν καὶ τὰ ἐνοικίῃσα εἰς αὐτὸν τῷ 1926 ὡς ἀντιπρόσωπος
κορυφαῖος ἐν Κορυφαῖς ἀπ' αὐτῶν ὁ αὐρ. Ἡλίας τῶν ἐλπιόσων

και δεν ήθελε να σας δώσω μιαν παράταση. Διά να τον κάγω
~~να υποχωρήσω του ήγραφου, ότι παιδί με ήρωες δια παραθερισία~~
 ή εργατοσύνη αναμνήτων να κάγω δι' έξοδον μου το μαγαζιά και το
 αποχωρητήριο, τα όποια ευρίσκονται εις αθλιωτάτην κατάστασιν,
 διά να μπορέσω να περάσω το καλοκαίρι. Μοί απήντησεν αρνη-
 τιώς. Διά δι' τον παραθερισμόν, θα είναι, γραφή πολύ εύτυχής να
 με φιλοξενήσων αλλοί και να με αναπαύσων κατά τον καλλίτε-
 ρον τρόπον. Η αποματάστασις της εὐγενίας εν Θεσσαλονίκη
 πιστών να σας εύχαριστήσῃ και επιθυώ να μοί γράψετε, διότι
 πήγα και τα είδα. Ο παραγιώτατος μηχανομητής μοί γράφει,
 ότι ή κόρη σου είναι πολύ εύχαριστήσιμη. Κατωρθώσαμεν με
 πολλούς κόπους να την παραλάβη ο α. φίλ. Δραγουμής εις
 ήμισυγράφου, μέχρι του Απριλίου μηνός από τη ήγραφής, δηλ.
 εις την Αεσσυρία (τους θρινοὺς μηνάς μας είδε κατά χά-
 ριν 300.000 κατά μήνα) από του Απριλίου αρχίζη το σιχο-
 νομικόν έτος, όπως νομίζω ότι το μηνιαίον επίδομα θα είναι
 1 έμισα. Τώρα μας δίδουν 500.000 και δι' υπόλοιπα διατίθη
 ο δεσποότης εις του ήστέρηματος. Η υποτροφία είναι του
 Μπαχασίου μηχανοδοτήματος - ο Ιω. Μπάγκας ήτο Κορυζαίος
 και έχει αφήσει 3 μεγάλα ζευδοχία εις την θρηόσιαν Αθ-
 νών, διά να σπουδάσω νεοί. Πρόεδρος της Επιτροπής είναι ο
 α. φίλημος Δραγουμής. Προς αυτόν πρέπει να γράψετε εύχα-
 ριστήριον και να μοί τό στείλετε να το δώσωμεν.
 Δείξην την ήραν των θανάτων και το χάρισμα της εὐγενίας
 και χάριτην πολύ, διότι ή Μαρίνα ζήτησε του πατρειου
 και έρχεται εις το σπίτι. Να προσέχετε πολύ να μην κρυώη
 δι' όνομα Θεού! Να ευτυχθήτε τον Θεοδουλον, διότι ή μητε-
 ρα του εις Κρήτην έπασεν ευχαριστικήν ευφρόνησιν και έχασε
 την ταλιάν. Έστειλαμεν τον πάτερ Έρμιν να την φέρη, αλλ' ο
 ιατρός εηί του παροντος δεν επέστρεφεν. Έχασεν εμπίδα, ότι αμφε
 παρ' ου ο χαμίν, θα γινη καλλίτερον, όπως θα ήμπα να ταξι-
 δεύσῃ. Έστωκεν γραμμα του Θεοδ. Παπαϊωάννου, ζαβδαφουσου,
 και παρακαλώ να μοί γράψετε τι παιδί είναι, αϊτό διότι
 μου χρειάζεται ένα παιδί δι' υπηρεσίαν το mos jeké nga soji i Visakut, gé'ish

Ἐν Ἀθήναις τῆ 30 Νοεμβρίου 1953

Φίλε κ. Σχοινᾶ,

Ελάβομεν εἰς γράμμα σαλ.
Εἶμαι πάλιν ἠναρμασιένες
ναί σας ἀπαντήσω εἰς τὸ γράμμα
σας, διότι κάνατε λόγον ναί προς
θέσωμεν εἰς καὶ 250000 μᾶτι
διὰ ταχυδρομικά. Μετὰ εἰς
καὶ 250.000, πέν γράψαμεν, ἐ-
προσθέσαμεν 25.000 διὰ ταχυ-
δρομικά μόνον καί μόνον διὰ
ναί γρή ἔχετε εἰς παρὰ πέν, δὲν
εἶναι ἀμυσταὶ διὰ ταχυδρομι-
κά αὐ 25000; διότι ἡ συμφω-
νία μας ἦτο 75000 μᾶτι ὀκτώ-
λιδου., δὲν εἶναι εἴσοι; λοιπὸν

εχόμεν $3 \times 75000 = 225000 +$
 25.000 ταχυδρομικά = 250.000 €
εξράγαμεν. Νομίζω μέ την
έξήγησιν αὐτῆν δεῖ θά εἰσάγῃ
θωμέν ἐπὶ ταῖς προκειμέναις ἡ-
τήμασι.

— Ὅσοι βασιλικαὶ κρονταὶ ἤμῃ
ἐσεργάσθαι διὰ τὰ σαβὰ ποσὲ ἔλη-
γῃ πρῶτον εὐπογραφικόν καὶ "Γε-
ρονικόν". Μοί εἶπε νὰ σαφράψω ὅτι
ἐσμὸν τῶν αἰθῆρας διαπιστωθεῖς
σὺ αὐτῆν ἐργασίαν καὶ τερματῆ,
ἵνα εἰς αὐτὴν κίον σώματα, εἴθε ἐπὶ
καλοῦ χάρακος καὶ καλῆς ἐξυφύλλου.
τὸ βιβλίον θά εἴναι πρῶτον ἱὸν καὶ χρη-
σιμώτατον καὶ θά ἔχη κυκλοφορίαν
μεγάλην.

— Μὲ ἐπίσημον
ἄρχιν. Οὐκ ἀσπασίμως

ἰ Visakut si Kolonjar, sylarush- ἂν εἶναι προσημένιος, θὰ τὸν πάρω καὶ
 θὰ τὸν ἀναδύξω διὰ τὰ μπόρην τὰ φύου. θὰ γὰρ νὰ πᾶς εἰς τὸ
~~Γαλάτι, δὲν εἶναι παραπάνω ἀπὸ ε-3 ἕρας, διὰ τὰ πλοῦθις ὁ~~
 ἴδιος γὰρ τὰ μάτια. εἶχοναι εἰς τὴν οἰκουμένην σου καὶ εἰς τὴν
 τῆς ἀδελφῆς σου τὸ νέον ἔτος αἴσιον καὶ εὐτυχίαν. εἰς τὴν ἔξιν
 ἰδρατέρως ἤτις γὰρ ὑπάρτεσε γὰρ ἀτακάρνησιν τὴν ἐνδυμοῦ-
 μεθα πάντοτε.

ἐν Χριστῷ διαέπυρος εἶχοναι
 ὁ κορυζοῦς εἰλόγιος κορυζοῦς.

υ.τ. Ζύρα πρὸ θὰ ἐπιστρέψῃ ἕνας στρατιώτης, ποὺ πῆγιν ἐν θλί-
 υης εἰς Κρήτην, θὰ σταίωμην τὰ ἀειπάσματα εἰς τὴν εἰχνησίαν
 πρὸς τὸν δευτεῖον τοῦ ἀναρχοῦ. κολληγίς Σπετσιῶν κ.

Ματζουράνιν

Ἀγαπητέ τι δευτεῖνα,

Δεν δά μὲ παρεξήγησες ἐπὶ τῇ βραδύτητι, εἰάν ἀνεγνώσασαι τὸν λόγον τοῦ
 θεοῦ προσοσοῖμον "εἰς τὴν βραδύτητά". τὰ βιβλία ἔχουν μεγάλην κερασίον, ὅτι
 πολλοὶ δὲν τα ἀφῆνει νὰ φθάσωσιν εἰς τὸν πρὸς ὃν ἄρον. δι' ἀσφάλειαν λοιπὸν
 ἀποσιέλλομαι διὰ τοῦ καλοῦ μαρ γείτονος ^{μαθῆτο} Παναγιῶν τοὺς ὑποχρημένους δύο
 τόμους τῆς "Ἱστορικῆς Βιβλιογραφίας" μου ἢ "τῶν φυτικῶν". Διωπρα-
 ματιώματι ἤδη νὰ ἐκδώσω καὶ τὸν 3' τόμον, οὗ θέξετε εἰς τὸ τέλος
 τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ β' τόμου τὴν προεῖρησιν, καὶ περιέχει τὰ εἰδυ-
 λογικὰ εὑρετήρια. Ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ ταύτῃ ἀισθανοματῶν ὑποχρε-
 ωσιν νὰ ἐμφράσω ὑμῖν καὶ τοῖς καλοῖς συναδέλφοις τὰς θερμὰς καὶ
 εὐχαριστίας ἐπὶ τῇ, ἧς εὐτύχουσα, δεξιῶσαι κατὰ τὴν ἐπίσημιν. Ὅσον ὁ
 διανύων μακρὰν καὶ ἀνδρὸν καυσιεὶν ἔρημον ἀναστροφῆς, ὅταν ἀνε-
 γρήσῃ ἄσπιν τὰ, ὅπως καὶ ἡ νυχτὴ ^{καὶ} ἐσπρήσῃ καρὰς καὶ ἀγαλλεῖται,
 ὅταν ἐπρέθηεν ἐν τῷ μέσω τοῦ μεγαλοφρεοῦς καὶ ὄντως βασιλευστέ-
 μένους τῆς γραμματικῆς, τῆς ἀναρχοῦ Σπετσιῶν. Ἡ φιλομουσία τοῦ
 εὐγενοῦ καὶ φιλοπατρῶς Σπετσιῶν ἐξήρδη εἰς ἕφος, εἰς ὃ μόνον εἰ
 ἠσορῶμαι ἔχουν φθάσει, ἔφικουμένη νὰ μερῆθῃ τοὺς πλασματικούς καὶ
 αἰγνώδους, οἵτινες ὑπὸ τὰς δευτέρους καὶ φωταγεῖ ἀκρίνας τοῦ πηλαινοῦ
 φάου ἀπῆξαν τὰ καλλιμαρμαρα καὶ πνευματικὰ κίβρα τοῦ ἑλλη-
 σμοῦ, τὸ Μουσῖον καὶ τὴν Βιβλιοθήκην. εἰς ταῦτα ὄντως ὀφείλεται
 ἡ μεταμόρφωσις τοῦ ἀρχαίου ^{ποσοῦ} καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, ὅπου ἐκ τῆς σιανῆς
 ἑλληδικῆς ὀριᾶν ἐμφορεομένης ἐμελλε μετὰ τοὺς ἑλληνοσενοῖς
 χρόνους νὰ δημιουργήσῃ τὴν κραταίαν βυζαντινὴν ἀποκρατορίαν. Αἰτῆ

δ' αὐτῶν ἐξεχρισμένοι συμφωνοῦν τὸν νόμον, συνεκλήρωσέ γ' εἰς ἀσφαλεῖν βασίλει' ἔδω-
 μέλιωσι τὸ μεγαλοῦργητῆρά τῶν δεσποσέων ἐν τῇ ἐσθέρειαν τῶν ἐκκλησιῶν γραμ-
 μάτων γ' τοῦ ἔκκλ. πνεύματος. εὐλαίαι αἱ σκέψεις, ἀγαπᾷτε α' διεθνοῦσά, καὶ ἐκ-
 σαν τὴν ψυχὴν μου ἀξιοῦσιν νὰ εὐριδῶ ἐν μέσῳ ὑμεῶν ἐν τῷ δαυμοσίῳ ἐμείνω συ-
 κερῶν, θὰ ἦτο μεγάλη παράλειψις, εἴαν δὲν ἐλάμβανον τὸν ταπεινὸν μετ' ἡμᾶ-
 ρων νὰ ἐξωστρεμύσω αὐτὰς γ' νὰ ἐπισκῶσῃ ὑμᾶς ἐν τῷ βορῆ ἅμ' ἀξιοβράβειον
 ἔργον, ὡς ἱεροφάντορας τῆς γραμμάτων ἐστέλειτε. ἐκεί. ὑπὸ τὴν εὐλογί-
 αμ τῆς τῆς ἐκκλησιῶν ψυχῆς, ἥτις διὰ διασηρῆσιν εἰσὶν τὸ ἔαρ γ' τὴν ἀεινήθλια του
 καλοῦ καὶ ὅλα τὰς ἐμφάνουσιν, τῆ ἀληθεία ἀνεξωχοληθῆν γ' τὸ γρηαῖον θρωπῶ.
 μια ἐδουίμασε σφριγῶσαν δύναμιν νεανιῶν χρόνῳ γ' ἐχάησα πρὸς τοὺς μεσθ-
 τὰς γ' ἔγραψα τῆρα τὰ ἄλλα ταῦτα, τὰ ὅωοια πιστεύω ν' ἀναπληρῶσιν τὴν βι-
 βλιογραφία, ἢ πολυκλήματα νὰ ἀποκείωσιν, ὅτε ἀφινῶσιν ἐπλοῦσια διὰ τῆς
 προσηγοριῶν γ' σημειώσεων μου. ταῦτα δὲ ἀποτελοῦσι τὴν "ἱστορίαν τῶν
 ἐπιστημῶν γ' τοῦ πολιτισμοῦ" ἐν σμειωγραφία.

Ἐπιστέφει ὑμᾶς πάντας ἐχάρις ἀφραῖς γ' εὐλογίας, ἵνα διέλθητε τὸ νέον
 ἔτος ἐν πληρῇ ὑγείᾳ γ' μεδέξωσαν πάντας ἐφελῶ, πλοῦστοι δὲ ἐν μαρσοφορίαν
 πνευματικῆς διαγωγῆς.

ὁ κορυφαῖος ἔλογος Κορυφαῖος

7-1-54.
 τὸ γὰρ προξενῶν προσοχρῶν
 Γ. Μοσκοπούλου.

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 21-1-54
 τὸ νῆον ἔτος αἴσιον καὶ εὐτυχῆς
 ἀγαπᾷτε καὶ περισπούδαστε,

Ζητῶ συγγνώμην, διότι ἐκρίθωμένος ἐς τὸ ἄγιον ὄρος δὲν
 ἠδυνήθην νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς διὰ τὴν μεγάλην μαχυσίην, ποῦ
 μοὶ ἐκάμετε, νὰ ἀναρχήσῃτε νὰ μοὶ σταῖσι οἱ ἐφείποντές μοι τὸ-
 μοι τῆς Ν. Σίων, Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν δημοσίωσιν τῆς πραγματείας μου
 τῆρα ἀποστέλλω συνέχῳ, ἥτις εἶναι πρωτότυπος καὶ θὰ ἐνδιαφέρῃ
 πάντα διπλωμάτην, διότι ἀναλύει ὡς πρὸς τὸ φύγμα τῶν ἀγίων τόπων,
 ἔλασ τὰς διεθνῆς μετὰ τῆς τουρμῆς σιθῆρας. πιστεύω νὰ εὐχαριστή-
 θῆ καὶ ὁ μαμαριώτατος καὶ πάντα οἱ ἀγιοκαφίται, οἵτινες ἀνέχσαν νὰ
 μέ ἀπαντήσωσιν καὶ διὰ τὴν ἀρθρογραφίαν καὶ δὲ διὰ τὴν ἀποστολὴν
 τῆς "Πατριαρχειῆς ἱστορίας" μου, οὔτε καὶ ἐσχημῶσιν, ὡς ἦτο ἡ τῆς,
 ἢ παραλαβῆ ἐς τὸ περιοδικὸν, ὡς καὶ πᾶσαν ἄφθῆσιν φιλῶσιν
 μόνον ἢ ἐξασχότης δίνεται νὰ ἀπελογοῖσιν ἐπέσους κόπους κατεβαρῶν
 διὰ νὰ συντάξω αὐτὸ τὸ ἄρθρον καὶ νὰ προσπορισθῶ αὐτὰ τῶν βι-

βία, ἄπερ ἔχω εἰς τὴν βιβλιοθήκην μου ἔδω, οὔτε ἐμνηνεύσε τις
~~οὐτὲ ὑπάρχει ἐν Ἑλλάδι.~~

Νὰ ὑπενθυμίσετε παρακαλῶ διὰ τὰ τραβήγματα καὶ μὴ ἀποσι-
νήσουν, ἔχον πολλὰς παρακαλὰς νὰ μοι ἀποσταλῶσι τὰ τραβήγματα
μιας μεγάλης ἀερογραφίας μου, "περὶ διορθώσεως τῶν ἑλληνικῶν βιβλίων ἐν-
μοσιωθῶν ἐν Ῥ. Σίην ἀπὸ τοῦ 1435-1440. Ἦρα πού ἔχετε ἴσως ἀφι-
στον πρόξενον καὶ ἀεροστῆν μου εἰς τὸ Παναποσίμων κ. Διονύσιον
Στέφανον, ὃν καί οὐ χαίρω ἐπὶ τῇ προαγωγῇ, ἀναθέσασε εἰλεῖται μοι
καὶ τὸ 11-12 εὖχος τοῦ ΛΑ' ἔαμου 1939 ἐπὶ Ἡ. Σίην, ὅπερ παρακαλῶ
να εἴπῃτε, νὰ μοὶ στείλῃν.

Εὐχριστῶ διάτιρες εὐχέτης
ὁ Κορυθαῖος ἑλληνογλωσσολόγος Κουρίλας

Ἠλ. ἀρχὴν σελ. 17^β καὶ ἐνεπίοισι, κ. Φουρτζέ, κατὰ πλῆθὺν καὶ δὴ π-
σεύω νὰ ἐσκεφθῶσιν σοβαρῶς οἱ ἀγρο. λαυριῶται, ὅταν ἔδωκαν ἀντὶ τῆν
αἰπάντων. Διαμαρτύρομαι καὶ διακηρύττω, ὅτι οὐδέποτε δι' ἄγρε-
φον οὔτε διὰ λόφου ἀφίερωσα ἐπὶ βιβλιοθήκην μου καὶ παρακαλῶ τὸ
ὑπουργεῖον νὰ ἀπαντήσῃ νὰ παροσιώσῃ ἐπὶ ἀφίερωσίν μου. Ἀπο-
σιτῆς, ὅτι δὴν λόφου ἐπὶ ἀλήθειαν, εἶναι τὸ ἔξῃς γεγονός, ὅπερ ἔλαβε χῶ-
ραν κατὰ τὸ παρελθόν θέρος: Ἡμέραν τινα κατὰ τὸ δὴλιον - ἦτο
τὸ πρῶτον δεκαήμερον τοῦ Ἰουλίου - ἦλθον εἰς τὸ διαμέριόν μου οἱ ἐπι-
τροπὸι ἐκδομῆς καὶ προϊστάμενοι ἀμβρόσιας, Ἀλέξανδρος καὶ
Ἰερόθεος ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸ προηγούμενον Καλλίνικον, γίτο-
νά μου, καὶ μετὰ παρακάλου ἐπιμονῆς καὶ ἀποφασίω νὰ ἀφιερω-
σῶ ἐπὶ βιβλιοθήκην μου κατὰ εὐφραυσθεῖσαν καὶ ἄλλοτε ἐπιθυ-
μίαν - κατὰ ἔνευσον τῆ 1938, ὅτε ὡς μητροπολίτης εἶχον ἐπισκεφθῆ ἐν
Μοσῆν. Πρόσῃ ἐπιμονῆς αὐτῶν ἀπάντησα ὡς ἔξῃς: Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι
ἡ ἀσὴ καὶ ζωηροτέρα μάλιστα μοι ἐπὶ πύρσῳ ἐπισημῶσιν
ἀσθένειαν - χίρις αὐτῶν παραγράφῳ θεῶ σχεδὸν ἀνέλαβον καὶ διότι χρο-
νίζει ἡ ἐπιμονὴ μου εἰς ἀλβανίαν. Ἐνθυμῶμαι ὅτι τότε μοὶ εἶχε-
τε προσέκει ὄρουσ τιμὰς, εὐτυχῶς δὲ ὁ γερμ. ἀμβρόσιας ἦτο τότε ὁ
διαγγελῶς αἰσῶν ἐν μέροσ ἐπὶ Σινάξωσ. Θα ἤθελον αὐτῶσ τὰς
ὄρας, οὐδὲ καὶ τῶρα ἐπαναλαμβάνετε, νὰ μοὶ δηλώσῃτε ἐγγράφῳ
πρὸς ἀσφάλειαν, ὅτι ἡ βιβλιοθήκη μου δεῖθα πνευματικῶς εἰς τὰς ἀποθῆ-

και, όπως η του ἀειμνήστου πατριάρχου Ἰωαννῆσι και ἄλλων λογίων
~~και μη πνεύματι. Ἐγὼ θὰ σοὺ ἀποπέμψω ἔγγραφο ἐπιτομῆ, ὅτι δέχο~~
 και ὑποτασσόμεθα νὰ ἀφιερώσω τὴν βιβλιοθήκη μου. Ἐπὶ εὐδου
 νὰ ἐρωτήσω τὸ ὑπουργεῖον, μήπως ἡ ἀφιερωσὶς γίνεται ἐμπόδιον εἰς τὴν
 ἐπίδοσόν μου εἰς τὴν Κορυθαί, ὅπου μὲ ἀναμένει τὸ ποίητόν μου.
 αὐτὰ ἐπιμαρτυρηθῶ ἐπὶ τῆς ὑπουργείας, και οὐδὲν ἔσται, και
 θύματα και οἱ λίθοι νὰ μαρτυρήσουν, διότι ἐμαθὼν ὅλοι οἱ πτωχεύοντες
 τὸ γεγονός. τὸ ἔγγραφο δὲ μοι ἐδόθη και ἐγὼ περιωρίσθην νὰ ἀναγκά-
 λω εἰς τὴν Σύνταξιν, ὅτι θὰ συνενοηθῶ μὲ τὰς τῶν ὑπουργείας και τοῦ
 ἀποφασίσω ἀναλόγως. Ἐπειδὴ οὐδὲν ἐγένετο τὸ θέλημα τῶν δυνάμεων
 μέσσω χρημάτων και νὰ μὲ ἀνακαταστήσωσι μοι ἐδημιουργήσω τὸ
 εἰπεσὸν τῶν βιβλίων εἰς τὸ λημέριον, ὅπου ἐξουσιολογίαν μοι ἐσοίχισται
 οὐκ ὀλίγον και ἀνείναι ἀναλάβω ἔργα χειρότερα. φαίνεται οἱ λου-
 ρῶται μὲ προσεκάλεσαν νὰ μὲ ἐμβιάσουν νὰ ἀφιερώσω τὴν βιβλιοθή-
 κη μου ἢ νὰ μὲ ἀποθάνω διὰ τὴν ἐκτελέσεισόν μου. Λυπούμαι πολὺ
 διότι ἐμφράζομαι οὕτως, ἀλλὰ δὲν εὐρίσκω ἄλλην αἰτίαν νὰ φέρωνται τὸσον
 θανατώσας πρὸς τὸν μητροπολίτην τῆς δαινῶς δοκιμασμένης Κορυθαί, ὅστις
 ἀφιερωσὴν ὅλα τὸν βίον του ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τοῦ ἁγίου ὄρους και δὴ
 ὑπὲρ τῆς μονῆς, ἣν ἔχω σώσει ἐκ τῆς χρεωκοπίας τῷ 1924, ὅταν ἀνεκλήθην
 διὰ νὰ προσφέρω τὰς ὑπηρεσίας μου και πέρυσιν και προπέρυσιν ἀμύ-
 μη, ἀφού τους εἶχαλα ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον ὅπου. διὰ τὰ μετόχια τῆς ἑκ-
 τῆς, ἐπιμετροσταγῆς και διὰ τὴν ἀπαρταγήν τῆς ἀπαρταγῆς τῶν 50
 μετοχίων τοῦ ὄρους, ὧν 10 σχεδὸν ἔλαβον τῆς Παιρας, τὰ καλλίτερα. εἶναι οἱ
 ἴδιοι ὅστις τότε μὲ ἀπεθώσαν- ἔχω τὰ χρέη μου και τώρα μὴ
 σεβόμενοι οὕτω τὸ ἀξίωμα μου, οὕτω τὴν ἡλικίαν μου οὕτω τὴν ἀσθε-
 νίαν μου και δημιουργοὺν τοιαῦτα φηγήματα και περιφέρων δεξιὰ και ἀριστερὰ
 διβέλους - ἔστειλαν και εἰς τὸ ὑπουργεῖον - τὸσον κακοήλους και ἐβριδίων, ὥστε
 και οἱ δημιουργοὶ αὐτῶν ἔχον ἀνακατέσει αὐτοὺς πρὸ πολλοῦ, ἐγὼ δὲ ἀνῆρτα
 και ἀπέδωκα τὸ φιλοφροσύναι και τὴν κακοήθειαν αὐτῶν. οὐδέποτε ἡ συμφορῆς
 α. ὑπουργείας, ἐφ' ὅσον γνωρίζω, ἔχειε τὸσον θρασύαν τὴν κεφαλὴν, ὅσον νῦν ἐν τῇ
 μονῇ τῆς Μεγίστης Παιρας.
 μίαν θέρμην παραμυθίαν κατόπιν ἄλλων τούτων ποιῶμαι πρὸς ὑμᾶς, α. ὑπουργ-
 εῖ, νὰ μὲ ἀπαρταγῆτε ἀπ' αὐτὸ τὸ μαρτύριον, νὰ διατάξητε νὰ μοι ἐπιστραφῶσι,
 ἔδω τὰ βιβλία μου και εἰς τὸ ἔξῃς νὰ μὴ ἐπαναληφθῆ τὸ τοιοῦτον. αὐτὰ τὰ

σε εὐεὶν κρυπτοφέρων, εὐεὶν πνευματικῶν εὐεὶν

~~καὶ ἀθανάτου μοναχῶν ἐν Σανκτολόγῳ καὶ ἐν~~

ἀναγνώσασαι ἀπάντησόν σου

Διατυρεὶ πρὸς Κύριον εὐεὶν

τοῦ Κουρσοῦ εὐλόγιος Κουρίλου

* 1. Ο Αἰεροκουρσὸς τοῦ Wellmann ἢ Λαυριτανὸς κώδικε - Μικτὴ χειρῶν μετ' ἄλλων δότων κεκλιμένον. 2. Ἐπίμτρον, περὶ τῆς ἑσθῆτος, μελετῶν ἢ τῆς ἀκευδομένη ἐργασίας δύο εὐαγγελίου.

τῷ Πατριάρχῳ καὶ φιλέσσων
Χρυσοστόμῳ.

Ἐθῆται - ψυχικόν τῆ 25-2-54

Ἀγαπήτε καὶ περισπούδαστε,

Πῶς συγκινηθῆναι ἐπὶ ταῖς εὐχαῖς τῆς ἡμετέρας ἀγάπης, αἵτινες "ὡς δρόσος ἄσπρη" ἦλθον γὰρ εὐφρανῶσι τὴν πορφυροσάνισμένην ψυχὴν μου, ἀεφράφω τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μου. Ἐνήμερον ἔσχες γὰρ ἵσθαι εἰς χεῖρας τοῦ φάκελλον "μυστικαὶ εὐχαί", ὅπου ἀναγιγνώσκω: "Ἡ ἐργασία αὐτῆ προεβλήθη ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ ἀδελφοῦ ἁγίου Κωνσταντοῦ χρυσοστόμου ἀπὸ 6-12-47". Καὶ εἰς τὸν φάκελλον αὐτοῦ ἔχω ἴκμα ἢ μοτίβο, ὡς οἱ νεώτεροι ἔχοντες τὸ ἔθῆς τοῦ μεγαλοκέρου λειτουργολόγου τῆς ἐκκλησίας μας: "εἰς τὰ γὰρ ἀναφέρουσιν αἱ εὐχαὶ διὰ τοῦ ἱεροῦ τῷ Θεῷ, ἃ οἱ φάλλοι ἀδούσιν" εἶναι ἴσθαι ἀξιοπρόσεκτον τὸ χωρίον καὶ τῆς τῶν "ἑσθῆτος δόξῃ" διὰ τὴν ὀλίγη τούτων ἔχοντων. εὐχὴν ἄλλοτε ἀναγνῶσκω εἰς τὸν προσημασμένον γὰρ ἐκδύσει τὴν πραγματείαν εἰς καὶ τὸ ὑπόμνημα κριτικόν διὰ τὸ ἱεροσολογιῶν, καὶ εἰς ἀπάντησιν ἔδωκε μίαν ἀσερπτον ἐκτύπῳ γὰρ ἔχεται μυστικῶς αἱ εὐχαί. τὴν ἀπάντησιν ἔσθαι αἱ θεολογικαὶ "ἑσθῆτος" διὰ τοῦ κατὰ τὴν τῆς λειτουργικῆς εἰς πᾶσι σκεπῆ ἑσθῆτος ὑπὸ τὸν στανδαλῶν τῆς τῆς: "βασιλεῖον ἱεραρχίας"! ἰδοὺ τὸ ἀποτέλεσμα. Βεβαίως ἀνεγκλίσει τὴν διαμάχην μου πρὸς τὸν θεολογικὸν τῶν ἑσθῆτων" καὶ "εἰ τὴν ἀπορρήτων" τῆς μακαριότητος τοῦ εἰς τὰ περιόδηα "τρεῖς ἱεράρχαι" καὶ "ἀνάγκαις" ἡμέτερον γράφω νέον ἄρθρον εἰς τοὺς "τρεῖς ἱεράρχαις". Αὐτὸς ὁ προσημασμένος παπῆς εἰς τὸν ἔχει παραδώσει τὰ 5 ἀντίτυπα (τὸ ἐν προηρισμένον διὰ τὴν ἐξουσιαστικὰ σου εἶναι πληρωμένον) δὲν μᾶς ἀπήνεγκε καὶ τοὶ τὰ ἀποθησαυριστὰ παλαιὰ καὶ νῦν ἀνεκλήφθησαν καὶ ἐξανηχοῦνται, ὡς

~~γράφων αὐτῶν ἐφ' ἡμετέρας, καὶ τὰ ἴσα. τὰ ἔνδον τοῦ καταπετάσ-~~
~~ματος ὀξύνανται, ἀφοῦ ἐτραυματίσθη διὰ τοῦ ἀσπυροφόρου τοῦ~~

τιβέτου τοῦ παντοδύναμου ρυγῶν ὃν ἠναγκάσθη κατὰ τύπον
να ἀντικαταστήσῃ, ἐξαιτίουν δριμύτερον τιβέτου τοῦ πρώτου κατὰ
τῶν αἰγῶν, περιληφθέντων καὶ 5 ἄλλων ὡς αἰώνιαι τῶν Σύρου,
Χίου, Χαλκίδος καὶ Ἠλείας. ὁ Θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χρίτον.

Κινδυνεύομεν νὰ καταλυθῶμεν. ὁ πορὺς ἀντύπας τσιπῶν βιβλίον
δύτερον "Καταλυθῆτω ἡ Βαβυλὼν!" καὶ εἶναι ἡ χαριστική βολή,
διότι δημοσιεύει τοὺς φακέλους 30 ἀρχιερέων, ὧν αἱ βιογραφίαι
ἐπιφράσθησαν εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς ἀρχιεπισκοπῆς. Μὴ χαροτέρα!

Ἐν τοῦτοις οἱ κύριοι αἰετοὶ οἰκιστοὶ, ὁ δὲ μακαριώτατος ἐμμεν
δοξία κατ' αἰγῶν τὴν ἀπειλήν, ὅτι θὰ κἀμὴ δεσποσὴν τὸν κοιν-
τῶν διὰ τὰ τοὺς διορθῶσι. αὐτὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος τὰ ὀλίγα
ἴσα, τυπρὰ δυστυχῶς.

Ἐν χριστῷ ἀγαπητῶς ἀδελφός
f ὁ Κορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρίλας.

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 28-2-54 τῷ Ἐδουάρδῳ καὶ Πέτρῳ Διονυσίου

ἀγαπητέ καὶ περισπούδαστε ἐν χριστῷ ἀδελφέ,

Ἐν πρώτοις ἐξαγοῖμαι συγχνῆμην, διότι ἔντα τῆς γρίπης ἡ
ἀπαύγασις μου καθυστέρησεν. Ἡ ἀγαθότης καὶ ἡ εὐχῆς διάθεσις,
ὡς καὶ ἡ περίστασις τῆς πρὸς ἐμὲ ἀδελφικῆς ἀγάπης τῆς ἡμετέρας
σεβασμιότατος ἀμαρτανόχως ἐπλημύρην καὶ ἀπειρορῦμην
τὸν ἔπαινον διὰ τὸ γαργῶν μου πόνημα ἡ "ἀσκηθριακή τραγωδία"
τοῦτο ἀποδοσὸν εἰς τὸ ὀμότροπον καὶ ὀμόφυτον ἡμῶν ἀμφότερων.
Κατὰ τὸν ψυχολογικὸν νόμον, οὐδεὶς βαθύτατα αἰσθάνεται τὰ παρὰ
τῶν ἄλλων τερόμενα, εἰ μὴ ἔχη ἔνδον τὰς προσημειωθούσας.
Τὸ βιβλίον ὡς εἶπον, δὲν ἀσπυροφόρε, μεταξύ τῶν 2-3 ἑλισκῶν φ-
των, εἰς οὓς προσημειώσως ἐδόθη εἶναι καὶ ἡ ἡμέτ' σεβασμιότατος. Ὁμοίως
καὶ ἐμῖνοι ἐξέφρασθησαν. Δεὸν ὅμως νὰ μὴν παραιουρθῶ ἐν τῶν τοιούτων
ἐπαίνων, παρὰ φίλων ἄλλως ἐυδηλονόητων, καὶ θὰ ἀναμῆμν νὰ αἰούσι
καὶ τὴν γνῆμην ἄλλων ἅμα τῇ ἀσπυροφῶρι τῶν ἔργων μου. Ἐν πάσῃ
περιπτῶσιν, τὰ ἴσα εἰς ὕφος 22 καὶ φρασκολογίαν, εἰς σύνταξιν καὶ
περιεχομένον φιλικὸν γράμμα τῆς ἡμετέρας σεβασμιότατος εἶναι ὄντως

μοναδίον και μοί εμπνεύσασθε και τούτω τας δυνάμεις μου να
 προβώ εις την Ύμωσιν του Β' τόμου. ~~Όθεν δεύσατε παρακαλώ τας θρησκ.~~
 εχαριστίας μου και τας συγχρηγίδια, ~~διότι απομακρύνεσθε εν τούτω, ότι~~
 εικάσθητε το κάλονος της δυνότητος και καλλιτελείας του λόγου.
 περί της θαυμασίας εμμελίας, ην εμοιολογήθη εν αιμαίνης, πρότερον εγρα-
 ψα ελίγα εις τους "τρεις τεράρχας".
 εις υμωσιν κρείσσιμον περιήθη εις χείρας μου και το φιλομάχως τυπω-
 θέν τμήχος: "Μικριόν Θεοφίλου από παιδαγωγικών επιστημών Διονύσιος
 Παναγιωτόπουλος... μητροπολίτης εδέσσης και πύλης - Η εκκλησία της ελ-
 λάδος και οι πρόμαχοι αυτής ιεράρχαι" (αλλ' εις και μόνος ούτος εν τω βιβλίω)
 Αθήναι 1953, τμήχος 5. Αναμίνω και τας προηγούμενα η τμήχη δια τας σχηματικώ-
 ραζιαν περί του πάμπαν αγνώστου τούτου συγγραφέως εις 22 τον κ.
 Ν. Εξαρχόπουλον, καθηγητήν επί 50ετίαν της παιδαγωγ. επιστήμης, και εις εμέ.
 βεβαίως αποστειλί απέραντον υμνω, ως ούτως ήξει εν εις το ποιηματικόν
εργον και την εθνικήν δράσιν της υμν. στασιμότητος, καιτοι είνω
θα προτιμήν το αφηγηματικόν του λόγου εδος, όπερ είναι δεξαστικώ
τρον εις τον αναγνώστην, εις την αφηγησιν θα ήθελον να παρακαλώ τας
σχετικα εγγραφα και ουχι εν τούτω, διότι, πισθηζόμεν, ούδεξ θα τας
διεξέσθω, πλην φιλοπερικραδην ή Ζωιζουζινός, αλλ' επί πλείον ή βιογρα-
φία τούτου διαπρσαύς ιεράρχου εδει απαραίτητως να προσαρμω-
σθί εις το πλαίσιον της συγχρόνου ιστορίας και ούτω να γίνηται
ατζημα αυτής και ουχι να μνην εις το περιθώριον. Ανοσυχώς δεν είνω
νεσο το τούτουτον, διότι ο συγγραφέας αγνοαί την ιστορίαν τούτην
και ουτε τας πηχάς ουτε τας βοηθήματα αυτής ήθελες να γάθη
υπ' όφιν και να επωφεληθή εζ αζην και να σπυρίξη τας γραφόμενα.
Ειλικώς εχομεν αρμετά συγγράμματα ειδικά εν τη υμνετέρα ημωσιν
και δια την μίσην αναταξην και την μακεδονίαν. Διότι δεν είναι
δυνατόν να αναγνωρίμενος ο αύριος αυτός τας εγγραφα, όπερ παραπέσθω
αφού ταύτα ανήκουσιν εις τας δημόσια αρχεία και άλλοι άνέστην, ή
εάν δεν άνήτην και εγραψαν αρρητα θέματα ή απεσιώπησαν να τους
ελάξω. Ο Θεοφίλου δεν είδεν ουτε το ~~κατασταθμ~~ νεοεπιπυζον και ερύ-
τατα ανεχοφορήσαν βιβλίον του κ. Βοβοχίτη, όστις αναφέρει περί του
βιογραφουμένου, ότι υψωσε την ελ. σημαίαν εις φηύριαν.
Των εγγραφων εγένεσο χρέσις δεσφιζεστικη και πολλοίσι ου μόνον
περιτζή, αλλα και επιμμία. ο βιογράφος βεβαίως ήδύνασο ταύτα να

λάβη ἐκ τῶν ἀρχείων τοῦ κράτους καὶ ὑπάρχῃ καὶ ἐν ἐκδοθῆν
τῇ 1951 (σ. 41) αὐτὴ εἶχεν ἐπὶ τὴν διαθεσὶν καὶ τὸ ἀπομνημόνιον ἀρχείων,

ἔξ οὗ περίλαβεν καὶ τὰ ἐν σ. 42-46 πιστοποιητικὰ περὶ προαγωγῆς
εἰς ἐπίσημον, ὅταν εἶναι ἀνάγκη, ἢ τῆς ἡ' αὐτῆς ἀρχῆς καὶ οὐχὶ ὁ
ὑποψήφιος (ἐνὰ μάλιστα τοῦτον ὡς τὸ ἐν σ. 45, εἶναι ἀντιγράφα),
ἐμπίστα δὲ ἄλλων ἀσημάντων ὑπηρεσιακῶν ἐγγράφων οὐδὲν προσφέρει
διὰ τὴν δράσιν τοῦ βιογραφουμένου - καὶ ἐδῶ ἤρθε τὸ "μηδὲν ἄρα
τὸ ἐν σ. 59 διὰ τὰ ὑπερήλικτα ἔδα γὰ φέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ προέδρου
(ὄπερ ἀλλοχού μνημονεύεται, ὅπου δὲν ὑπῆρχε λόγος) τοῦ μακ. μεσο-
τηρᾶ ἐν μὲν σ. 71 δὲν ἔχει τὴν ὑπογραφήν, ὡς "δυσαναγνώστου" καὶ
ὄμως εἰς τὸ ἐν ἀρχῇ παράφυλλον ὑπάρχει. Ἦτο ζῆλος ἀνάγκη ὁ εἰρο-
χημένος γὰ ἀνημοσίωσιν τοῦ πατρῆος τὰ γράμματα, ὅπου φηράται ὁ
βιογραφούμενος κινήσιν πάντα τίθων πρὸς ἐπίσημοῦσιν (σ. 71-74);

καὶ ἡ πρότασις τοῦ ναυάρχου καθυβιά περὶ προαγωγῆς, ἐφ' ἧσιν
δὲν ἔγινετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ, παρῆλθεν.

«Χρυσόστομοι εὐθυβοῦ/ηδου(ι) καὶ θαλασσηνοὶ» τρεῖς ἀσύνθετα καὶ
ἀεσατανόματα (σ. 7) βιβλιοθήκη πανπιστημίου καὶ βασιλῆως δὲν
εἶναι δύο ἀλλὰ μία καὶ μόνη, ἣς εἶς ἔλαβε τὸν κρητοῦτα τίτλον,
ὅταν ὁ ἰδρυτής ἀπεκαλύφθη ὡς ταχέμπορος... τὸ δὲ ἐν σ. 41
ἐν τῇ τρεῖς στίχοις στίχοις (ἢ ὁ ἀρχίατρος τοῦ 1921 μέχρι ση-
μῆρον καὶ εὐρίδη πιστοποιητικῶν) αὐτὸ ὅπως ἂν ἦ, χαίρει
διότι παρέχεται εἰς μέγιστον ἱστορικὸν ἀριστὸν ἔθλον καὶ πρέπει
να δοξάζωμεν τὸν ὑψιστον, ὅστις πάντοτε εὖνοι τὸ ἡμέτερον γένος
καὶ παρουσιάσῃ ἐν τοῦ ἱεροῦ καταλόγου διακρίσεως καὶ Παπαφλέσσα
ἴν' ἐπαμειβῆται τὸ τίμημα "οὐκ ἀμείψῃ ἀρχὴν ἐ' Ἰουδα, οὐδέ ἡγεύ-
μενος ἐν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ", πρὸς δόξαν τῆς ἀλληλοῦσας καὶ σωτηρίων
τοῦ ἔθνους. Ζαῦτα ἔγραψα, ἠλικρινῶς ἀδιαφοροῦμενος δι' ἀγαπητικὴν
χριστῶ ἀδελφὸν καὶ ἐνθουσιωδῆ φίλον, ἠρδιονύσιον, ἐξ ἐπίσης, ἔσαν
μοὶ εἶπασι, ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ ἐπεχάρησεν ὁ βιογράφος τὰ γράμματα,
καὶ ὑπῆλθον τὰ ἀτοπα θὰ ἀεσοθουόσων. Δὲν ἀμφιβάλλω,
ὅτι θὰ σπύσῃτε ναὶ τὸν σταματήσῃτε. Ἄρρη.

Μετὰ πλείους φιλαρθεφίας
φίλο Κορυτσῆς ἐπιτόχιος Κουρίτας.

υ.τ. Αἰὰ τὰ ἐν σ. 47-48 προσήλθον μαρτυρες, οἵτινες εἶχον λάβει

γνώσιν τού βιβλίου, και μοί ἀγαρίνωσαν, ὅτι εἶναι γεγῆσιν ἀνυπόσταται
~~ἐν τῷ ἑαυτοῦ ἰσχυρισμῷ ἀπιστοῦν και τοῖς ἐπιβόλοις σὺν αὐτῷ ἐπισημῶσι~~

βιογράφος δια τὸ βιβλίον, τοῦτο, διατι δὲν ἀνήγω τὸ βιβλίον τοῦ κ. Α. Λ. Σακελλαρίου και νὰ εἶπῃ, ὅτι συμπληροῦν τὰ ἐπ' αὐτοῦ γεγῆσιν. "συνέβησαν φιλῶνται σὺν τῷ" τὸσον μοῦνα δὲς γράφῃ και ὑπαίτιον θεωρεῖ τὸν ναύαρχον καθβαδίου, ὅστις ἐπρετε νὰ εἶναι παρὼν. χθὲς ἀπὸ τηλεφώνου ὁ κ. ναύαρχος μοί ἐξιστόρησε τὰ σσσιωπηγμένα περὶ τῶν σιγνῶν και τὸν ἀρχηγὸν ἀρχ. κομμωτιστὴν Ἡλιομαρματῆν, σημαιοφόρον, ὅστις ἐν τῇ μίσει ἀγατοτῇ κατεδίωσθη ὡς ὑπαίτιος τῆς στάσεως.
βλέπετε λοιπὸν ὁ θεοφίλου μὴ θελήσας νὰ ἐραγῆσιν τὴν ἱστορίαν και τὰς πηγὰς πόσον διημέρησεν και ἐσημῶσε τὸ ὑπαίτιον βιβλίον.

Idem.

Ὁγαπητέ φίλε κ. Αντίπα, . . .

Μ' ἐξένισεν ὁ σιγνῶν τὸ δευτέρου σας. πῶς ἠλλάξατε γνώμην τὸσον γαῖως, ἀφοῦ εἰς τὸν περίπτωτον μοί εἶπατε, ὅτι τὸ βιβλίον θὰ εὐδοῖ μετὰ τὴν ἀπογομῆν τῆς συστάσεως. 1. ὁ πρόλογος, ὅπως σας ἔδειξα εἶναι σκεδῶν ἔτοιμος και εἰς μίαν ὕψην γεγῆσιν, ἀλλὰ δια νὰ εἶναι σοβαρὰ ἡ ἐργασία, πρέπει ἔλαπαντος νὰ δημοσιωθῶσιν αἱ ἐπιστολαί, διότι ποῦ θὰ παραπέμπῃ; εἰς τὸν ἀέρα; και δυναταί τις νὰ μοί καταγγίωσιν συλλαβικὴν ἀμάθειαν, διότι κρινῶ ἀνυπόστατον κείμενον. Δὲν θέλω νὰ εἶπω, ὅτι ἐγὼ δὲν εἶδον τὰ γράμματα, ἀλλ' ἀντίγραφα αὐτῶν, διότι δὲν ἀμφέβαλον περὶ τῆς γνησιότητος αὐτῶν, ἔπαυε τῆς βλασφημίας! τὸ ἔργον, Ὁγαπητέ, τοῦ ἱστορικοῦ εἶναι βαρὺ και δὴ προσημῶνον νὰ ὑποσχεθῆσιν βιβλίον φίλου. Πραγὰ στείλατε εἰς τὸ τυπογραφεῖον τὰς ἐπιστολάς νὰ ἐκτυπωθῶσιν εἰς 3-4 τυπογραφικὰ φύλλα μὲ σελίδων 1. . . ἐγὼ δ' ἀμέως, πρὶν ἔτι εἶδω τὸ κείμενον τοῦ νῦν συλλαβικοῦ σας, θὰ καθαρογράψω τὸν πρόλογον παραπέμπων εἰς τὰς σελίδας δια τὰς περιουσίας, ἅς λαμβάνω ἐν τῇ ἐπιστολῇ, και τότε θὰ σας παραδώσω τὸν τοιοῦτον πρόλογον μὲ ἰδίαν σελίδων και ἑλλην. ἀριθμοῦς. αὐτὸ ὑπαγορεύει τὸ καθήκον μου ἐπιστόμους, διότι ἄλλως ἐκτιθεσθαι ὡς μὴ σοβαρὸς και τοῦτον δὲν θὰ σας ὑφείσθην αὐτὸ ἀφορὰ ἐμέ. ἀλλὰ πρέπει νὰ εἴθετε και ὑμεῖς ἐν τάξει. 2. ἔλαβετε τὴν ἀδελφὴν παρὰ τῶν φίλων σας και τὸ δικαίωμα νὰ δημοσιεύσῃτε τὰς ἐπιστολάς; ἄλλως πολλοὶ ἐξ αὐτῶν ἀσφαλῶς θὰ τοὺς κἀμῃτε ἐχθροῦς. αὐτὸ ἔμεν πρέπει νὰ συμφῆσιν εἰς ὁ ἀρκῶν

και υπωθινος. Γνωρίζετε βεβαίως τα επακόλουθα της απομακρύνσεως του
σπαραγγίου των επιστολών, εφ' όσον οι επιστολές δεν γραφθή, ότι, δύνασθε
να κερμίξετε και δημοσίαν χρευσίν; ενω, ενω ενω, θα είπω. Εδόν το δημο
σιεύσαν αείμηνον και χωρίς να ερωτήσω κανένα, ούτε να λάβω υπ' όψιν έν
θα ειχαριστήσω ή θα δυσαρκεστήσω διονύσιον, έλαμα την κριτικήν.

Τούτο είναι το σωστόν, το άλλο αποδιδόνει συνάχουσιν συνεργασίαν και
συννοχήν, όλα αυτά πρέπει να παραλείψωμεν δια του τρόπου, έν έπο
δεινών. Διά την κρίσιν του "Ασπραγιά εν φόβω" έχω ήδη εις τον
β' τόμον, που εδέρχεται εις την θλιβεράν κατάστασιν, κάμει αίνων
και το γνωρίζετε, και ήχαριστήθητε διότι σας επλασίωσα εις την
εφοροίαν.

μετά πλείστης αγάπης
Ο Κορυτσάς Εύδοχιος Κουρίδας.

ψυχιόν 29 Μαρτίου 1954

Αγαπητέ και περισπούδαστε εν χριστώ αδελφέ
Κυρ' Διονύσιε,

Συγγνώμη μοι, διότι έπρεπε να απαντήσω εμμέσως αλλα
σύνεχ το εξής: Εθύν φίλος μου και φίλος σας ευρέμε μεγαλύτητα
το βιβλίον, επερ ήτλησεν μετ' επιμονής εδότη - τα την φίλων κοινά -
ανέμηνον την κρίσιν του ως δεινός της θείας θεράποντος, αυτή
δεν ήτο σύνεινή και τον παρακαλώ να μοι την στείλη ή εγγραφή
- τον έχω εις χεύμα - μοι υποχρεώ, αλλα μεταχρόνι μοι εγγραφής
"ως πρός την επιθυμίαν σας να χράψω κριτικήν επιστολήν άπει
νομένην προς υμάς - επιμένει πολύ δεν μαζύρωσα να εδρω απο
χρήματα τόσον προς τούτο. μόνον εις τον ίδιον έχω χρεώ να υποβάλ
ζώνην εν έθελω σιζική" (δηλ. όταν λάβω το βιβλίον). Ταύτα ενόμιμα
αναγκαία προς μεταδωσιν δια να κανονίσωτε την πρόπουσαν σίασιν
απεισαντζι του. Το χράμμα ο καλλιγράφος διμυχόρος δεν ήμπορούσε
να το χράψη καιτοι "εν πενήνι καλαμω" (το εν περιέχει ή δοξ. είναι
όργανική συζήτηση) αλλ' εις αύτογράμ κριτικήν δέν συνεχε και απαντώ ει
τα αισθητή συγκρίσει. Η Συγκριτική και ή Άπω Ανατολή, όπου παραπέμπεις,
είναι πολύ, πόσα πολύ μακράν και ή φύλη ενταύθα δεν αμούνεται.
Τα εν σελ. 47-48 έχουσιν ήδη κυκλοφορήσθ πρό' ετών εις βιβλία και
έπρεπε να απεπερθεώσιν, και έπτατα να σιζήθ το χροσάμιον, δια να έχη
αεσαίνων τον θέσιν και οι χράφωτες είναι οι αρμόδιοι ύπουργοί και

ναύαρχοι. Ούτοι ἔπρεπον ἀμφιλύτως γὰρ παταχθῶν, οἵτινες ἐφύτησαν ἐνὰ
~~ἀμακρόντων τὰ ἔργα ἐπισημασθέντων ἀνθρώπων. Ἡ μαρτυρία τῶν~~

1850 "πὺ ἔλαβον μέρος" ἴσαν ἀναχαίται γὰρ συνελθόν καὶ γὰρ διαφύσει
τὰ κακώτατα δημοσιεύματα, ἔστω καὶ 2-3 ἔξ αὐτῶν. Ὅταν δημοσίω-
σιν ἔγγραφα δὲν ἔχομεν ὑπ' ὄψιν τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ μεταφρό-
μωτα ἢ τὸ ἀναγνωσκῶν, ὅστις θὰ τὰ κέρην, ὁ ἐκδοτὴς δὲν εἶχαν
αὐτῶν τὴν πρόβλεψιν, ἀφοῦ ὑπῆρχον αἱ ὑπογραφαὶ διατὶ γὰρ μὴ γὰρ
εἶν! Ἡ παρομοίωσις πρὸς κτίσιμον ἔχει τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν αὐτοῖς
δὲν ὑπῆρξα κτίσιμος ἀλλὰ γνωρίζω ὅτι τὰ σέρρα καὶ αἰῶνια γὰρ
ὡς τὰ πηλαγίδια, μόνον ἀπὸ τερραχίνους λίθους ἀποστρέφονται.
Ἐἰς τὸ ἐν σ. 59 ἔγγραφο ὑπάρχει ὑπογραφή, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸ ὄνομα ἐσθ,
ἐπομένως διατὶ ἐδημοσίωσιν; ἢ τὰ γράμματα τοῦ κ. Παλαγγῆ περὶ
οὔ οὐδόπως ἔγγραφο περιφρονητικῶς, τὸ ἀντιθέμενον συγκρίσιν μόνον.
« Ἐἰς ἔργον Ἰωαννίνων ἠμίχθη κατὰ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστολῆς καὶ
ἀφοῦ μου δεδήλωσε τὴν ἀπόλασιν ἐκτιμήσιν τοῦ πρὸς τὸ προσ-
πάσας μου ὑποσχισθῆ ἀνεπιφυλάκτως ὅτι θὰ κέρην ὅτι μπορῶ »
σ. 73 τὸ βαρῆς ὅταν δὲν διορθῶνται, τὰ κέρην ὅλα λάσπη, δὲν πη-
λῶ. Ὁ τηλεφώνησας μοι δὲν εἶναι ὁ Καββαδίας ἀλλ' ὁ κ. Σακελλαρίου,
ἀξιόλογος ἄνθρωπος καὶ πατριώτης. Θὰ ἐπαύμενον γὰρ ἔχω καὶ τὸ βιβλίον
τοῦ Καββαδίου, ἀλλὰ δὲν τὸν γνωρίζω, ἢ ἔχω τὸ γράμμα, ποῦ τὸν
ἐμάκατε "τουτοῦμι"; Ἐἰς ποίαν σελίδα εἶναι ἡ προσηγορία καὶ τὸ ἔγ-
γραφο τοῦ Καββαδίου; Ἰσως ἢ ἀγαπητῶσις μου σενοκωρῆσιν τὸν ἀγα-
θῶσι ἀδελφόν, ἀλλ' ἐπιδοῦ ἄς τὸν β' τόμον τῆς "Ἀσκηθρ. τραγωδίας"
καὶ κέρην περὶ αὐτοῦ πολὴν λόγον, πρῆπει γὰρ ἄρω τὸν ὀχμῶδη θράχον, ὅτι
ἔπιπροσθεῖ καὶ ἔπιθεσιν τὸν δρόμον μου. Πιστωσατέροι περὶ τῆς
ἐπιμερινίας καὶ τῶν ἀγαθῶσων μου πρὸς ὑμᾶς προθῆσων, ὅν
πρὶν ἔπι γνωρίζω τῶσόντων ἐξετίμησιν καὶ ἐπὶ ἐπιμῶ καὶ γράφω
τὰ μάλιστα ὅλα αὐτὰ θὰ καθαρίσων ἄμα ἔφθγγε μὲ τὸ κέρην
καὶ συνεπαυθῶμεν. Μόνον ποῦ θὰ καταλαβῶν μέρην κέρην τοῦ ἐργα-
σίου, ἄσθε ὁ μοσαδικὸς ἱεράρχης ἅγιος τοῦ ὀνόματος ὑπὲρ οὔ αἰῶνα γὰρ
διαθέσιν τὸν κέρην τοῦ ἐπιπατρόδρομος φίτο ἐσθ.

Μετὰ πάσης φιλαδελφίας
f ὁ Κορυζοῦσας ἐλόγιος Κορυζοῦσας.

Αθήναι - ψυχρόν τῆ 15-4-54

Περιοποιῶδα σε μοι αἶνε ἀδελφε ^{Ἐδμονς κ. Διονύσιος}
 Λυδία μὲν γὰρ λίθος μαυρεὶ χρυσοῦν, ἀνδρῶν δ' ἀρετῶν,
 σοφίαν τε παγκρατῆς ἐλέχει ἀλάθεια.

Βασιλίδης (ἀποστ. 14 (26)).

Ὀδῖνα πᾶσιν παρὰ φιλάσῃν καὶ πειθανομαζῶμαι καὶ δια-
 μαρτυρηθῶ καὶ ἡ ἱστορία ἀβυρῆς τὸ ἔργον εὐαίστου. ἔτε' ἀ-
 ποδομομασική, ἔτε' περιφροτική, ἔτε' αἴταγε τῆς βλασφημίας.
 ἢ τοῦ ἑποιοῦ μου, ἀλλὰ φιλική, φιλικωτάτη. ποιήσατε μοι
 αἶνε καὶ Θεοῦ, ὅτι οὐδέποτε, οὐδὲ πωσοῦν διανοήθην καὶ κί-
 νῶν καὶ κάλαμον πρὸς ἀδικίαν κατὰ σεβαστοῦ μαλίστα φίλου
 παρεξηγήσασθαι οἰκτρῶς. εἰς εὐαίνας περιστάσεις θεῶν καὶ ἔχει ὑπὸ
 ὄφιν καὶ κόμητον: "αἰρετώτερα τραύματα φίλων ἢ φιλήματα
 ἐχθρῶν", ὅπερ ἐνθυμούμαι ἐκ τοῦ δημοτικοῦ σχολείου τῆς πατρι-
 δός μου. καὶ διαὐτὸ ἀχαριστῶ ἐπὶ ὑμνεραν φίλων Σεβασμιω-
 τικῶν διότι ἐλέχει με εἰς τῆς ελευθερίας ἐποιολῆ. διότι κατὰ
 χρυσοῦ μου: "καὶ φιλοῦντά με καὶ φαίην αἶν ἔγωγε φίλων,
 ὅταν οὐ μόνον ἐπαιῆ με, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐμαζῆ καὶ διορθώ-
 ται". (Περὶ τοῦ προσιμ. ψαλμοῦ, Migne 55, σ. 565).

ἔχεσε δικαίον. Σὰς εὐαίνας καὶ ἐξηγήθω διὰ τῆς βαρεῖαν μορ-
 φῆν, ἢν διασπλεφῶντος μοι προσήψασε, ἀλλὰ δὲν ἔχομεν ἔρισε
 ἐπὶ ὥραν καὶ εὐεῖνην ἐπὶ σιγῆν, μόλις εἶχομεν ὀμιλήσει περὶ
 γενικῶν τιμῶν, ἦλθεν ὁ ἀρχιμαυρίτης Παρθένος Φωτιάδης, φίλος καὶ
 αὐτὸς καὶ οὐκ ἀδελφὸς ἀγορεύτης, εἰς καὶ ὅποιον εἶχεν ἔρισε ἐπὶ ὥραν
 Σὰς ἡρώποσα, αἶν ἐπιτέπινσε καὶ ἔλθη δὲν ἐφέρασε ἀνείρησον.
 Πράγματι παρήλθεν ἡ ὥρα καὶ δὲν εἰσῆλθομεν εἰς τόθεμα. Πταίσομεν
 εἰς τούτω καὶ οἱ δύο, διότι ἐγὼ μὲν ἐνόμισα, ὅτι ἐξ ὅσων ἀπὸ τῆς
 ἐλεφαντικῶς εἶχεσε πιστῆ περὶ τῆς ἀθωότητός μου - ἀλλὰ Σὰς
 εἶχεν ἀναπέψασθαι εἰς εὐταῖσει καὶ τρεῖς ἐπὶ τῷ θέματι τῆς λεβέτ-
 λογραφίας μου τῶν Μακαριωτάτων εὐραίας συζητήσεις. - Τύραν-
 μήτω ὅτι ὁ παρελθὼν χρόνος, καὶ ὅσα ἔγραφα εἰς τοὺς "τρεῖς ἱερα-
 χας", εἶτα μετὰ τὸ ἄλλων ὁ Μακαριώτατος εἶχε συμφωνήσει μετ'
 ἐμοῦ πρὸς διάλυσιν τῆς ἐνεκα τῆς κευροσεμείης ἀρμοσφαι-
 ρας καὶ καμῶ σιραν ὀμιλιῶν κ.τ.λ. Νοῦτω μόνον λόγῳ, ὅτι ἔχω

Ἐν ψυχικῷ ἀσθενῶν τῆ 24 Μαΐου 1954

Σεβαστέ φίλε πάτερ φραγκίσκου Χαλκίη, ἐν Βρυξέλλαις
 πολὺ ἐμυθόθην, διότι ἤθελε πέρυσιν εἰς τὸ συνέδριον καὶ εἰς
 ἀθήνας καὶ δὲν ἤλθατε εἰς τὸ ψυχικὸν πρὸς ἐπισκεψίην μου.
 Ἦτό χαριτρά εὐκαρῖα γὰρ γυμνοσθεῖν. Τώρα μίτην γὰρ ἐκδώσω
 πλήρη καταλόγον τῶν ἐκτυπωθέντων ἔργων μου ἐκείνησα καθήκον
 μου ὡς φίλον γὰρ ἐνημερώσω ὑμᾶς, ὅτι σημαῖται τὸ ἐξῆς εἰς τὸ
 ὑπ' ἀριθ. 65 (Φεβρουάριος κ.τ.λ.) τῶν ἔργων μου.
 "Εἰς τὸν σεβάσμιον γέροντα Χαλκίη ὀφείτω εὐγνωμοσύνην, διότι
 διὰ τῶν ἔργων του περὶ τῶν συγγραμμάτων μου κριτικῶν ἔγινετο
 ἀφορμὴ γὰρ γίνωμαι εὐπρόσδεκτος ὡς συνεργάτης τοῦ πρώτου ἐπι-
 λογικοῦ περιοδικοῦ τοῦ κρόκου καὶ ἀναρχῶν μοι τοῦτο ἐξέφραξεν
 ὄλην τὴν χαρὰν καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν διὰ τὴν τιμὴν ταύτην, ἵνα
 πρῶτος ἐγὼ προτιμηθῶ ἐξ ὅλων τῶν σοφῶν τῆς ἀνατολῆς, γὰρ συζη-
 ταριθμηθῶ μετὰ τῶν θαυμαστῶν βοτανολογῶν ὡς μέλος. Ἐγὼ δέ, ὀμο-
 λογῶ, εἶχον τὴν ἀφίμωσιν γὰρ κεκυστηρεθῶ γράφω που τὸ τοιοῦτον.
 Καὶ δίδω ἀπολύτως τὸ δίκαιον εἰς τὸν φίλον μου, ὅστις ἀναγκάζει τοῦτο
 δυσπρεπέθῃ, διότι προεμάντευσεν τὴν ἐρετὴν γὰρ κατεργάσθαι ὁ φθόνος
 ἱκανίον μου. Καὶ ἐμυθόθην. Μετὰ τὸν θῶν τοῦ ἀγίου μαζί μου
 (κατὰ δύο βιογράφοι τὸν Νήφωνα μαθητὴν του, καὶ τὸν περιθεωρῶν
 θεοφάνην, οἵτινες ἔδω ἐξετυπώθησαν) θὰ ἠμοιοῦθουν καὶ δύο ἄλλοι
 βιογράφοι, ὁ Ἰωαννῆτος Κόρχυλας καὶ Μαυέριος ὁ μακρῆς. Ὁμοῦ
 μὲ τοὺς δημοσιωθέντας πρώτους βιογράφους, ἔσχητα καὶ τὸν θῶν
 τοῦ ὁσίου Νήφωνος καὶ ὑπερίπετο πρὸς συμπλήρωσιν ἐπι εἰς τῶν
 Κανσοκαλυβιτῶν ὁσίων ὅθεν ἔγραφα καὶ διὰ τὸν τοῦ ὁσίου Ἀναστασίου
 ὅν ἠτοίμασα ἔπειτα πρὸς ἐκδόσιν, ἀλλ' ἔλαβον τὴν ἀπάντησιν, ὅτι
 νεώτερος θῶν δὲν δέχεται ἢ ἐξαρτῆσαι. Πρὸ τῆς δημοσιεύσεως ἔλαβον
 ἀγαθὴν ὁ καθ' ὁμολογίαν εἰρήνην γὰρ στείλη φωτογραφία τῶν κειμένων, ὅθεν
 ἐγὼ ἀνέγραφα καὶ ἔρχετο καὶ πάλιν ἐπανήρχετο ὁ κύριος οὗτος εἰς τὸ
 ἄγιον ὄρος καὶ ἐφίλοξενετο παρ' ἐμοί χωρὶς γὰρ μοι ἀνακασιγῶν τὸν
 σμοπον. ἄχομεν συναχθῆσθαι καὶ διὰ τὴν θῶν τοῦ διευθυντοῦ τῶν
 χαρογράφων τῆς ἁγιῆς θεολογίας καὶ τὴν τοῦ μαθητοῦ τῆς ἱστο-
 ρίας ἢ τῶν πανπιστημῶν Θεολογίας καὶ εἶχον προτιμηθῆν ἐγὼ φαίνεται.

ὅτι ἐξήγαγε τὴν ἄλλο πιδίον δράσας ἰσχυρῶς μου διὰ τὰ μέ
~~ἀνωτάτα τῆς, ἀλλ' αὐτὴν ἔκτισεν τὸ ἄσπληστο καὶ τὸ~~

παναπιστοῦ ἑσθίου, ὅπου παρ' ἐνόμῳ εἶχε καταλάβει τὴν ἔδραν μου,
ὅταν μετέβην εἰς Κορυτσῶν. Παιδίον ὑποθέτω, ὅτι εἰς ραδιουργίας αὐτοῦ
ὀφείλεται ἡ ἀπότομος μεταστροφή τοῦ φίλου μου πατρὸς Χαλκίη
καὶ προῆλθε εἰς τὴν ἕκθεσιν τοῦ βίου τοῦ ὁσίου γέγονος, ὃν ἔχον ἀπο-
στέλλει τερτίμῳ πρὸς ἕκθεσιν παρασκευασμένον δι' ἀντιβολῆς καὶ δύο
ἔξοχων κωδικῶν συμφορέων ἐν ἑσθῷ. Ἐλάβον τὰ *Analecta Bollandiana*, tom.
LVIII, *Extrait du tome LVIII, François Halckin, La vie de Saint-Niphon ermite au Mont Athos*
εἰς τὸν πρότερον ὁ κατὸς φίλος γράφει τὰ ἑξῆς κατὰ δι' ἐπὶ λογία:
"Nous sommes redevable à Mgr Euloge Kourilas d'une copie du manuscrit de la Grande
de Larre et d'une collation des deux autres témoins" (σ. 11) καὶ ἐν τῇ σημείωσει, ἐπισημα-
μαρτυρεῖ ὅσα εἶσαν ἀνωτάτω: "De simple moine de Larra qui était encore en 1936 (cf Ana-
lecta Boll. t. LVIII, p. 40-41) notre distingué collaborateur fut fait évêque de Koritza en
Albanie. Les événements politiques que tout le monde connaît l'ont obligé à regar-
ner la Grèce. Nous tenons à lui renouveler ici l'expression de notre gratitude
de pour les nombreux services qu'il nous a rendus si obligeamment." τοῦ βίου
τούτου μοι ἀπίστευε ἰσχυρῶς, καὶ ἀφοῦ ἔδειξε καλωσύνην καὶ
τόσον φιλοφροσύνην μοι ἔδωκε τὸ δικαίωμα φιλικῶς νὰ τῷ γράψω
C: "... ἀλλ' ἐγὼ ὁ τὸν βίον τοῦτον ἀναμαρτύρας καὶ τόσον μοχθήσας
νὰ περιγράψω ὅτι γνωρίζομεν πρὸς αὐτόν... ἐγὼ ὁ συμπαιγνίτης
τοῦ ὁσίου (τὴν ἐξ ἐργαστηρίου) τὰ πτωχὰ διὰ τῆς ἀπουσίας!...
Ἐράβετε φωτογραφίαν τοῦ ταυρωτικῶν κωδικῶν καὶ ἐπιστάθητε
ποσὴν ὁρθῶς ἀνασκητῶσιν τοῖς κωδικῶν... εἶδασθε, ὅτι ἐγὼ στοιχῶ
τῷ ἀρχαίῳ παρομοιωτικῷ ἢ τῷ ἕκθεσιν τῶν κωδικῶν τῶν
διδασκῶν παρὰ τοῦ μεγίστου κριτικῶν, τοῦ ἀειμνήστου Κ. Κόντου
διὸ καὶ ἀπαμαρτύρησα σοφιστικῶς τῶν καὶ τῶν ἀσυνήθων,
ἵνα μὴ ἀποζηλώσῃ δυσαρμονίαν πρὸς τὸ ἔθρον τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἡρώσεως, ἢ ὁ βιογράφος χρεῖται" κατὰ τὸ εὐσεβὲς σχεδὸν πάντων
τῶν συχρῶν ἀγιολογῶν, ὑποσημειούμενος καὶ τὰς γραφὰς ἐκδοτικῶν
καὶ τῶν σφραγῶν τοῦ κωδικῶν. Τοῦτο δὲ ἔπραξα, διότι οἱ βίοι οὗτοι
προσρίθοντο: διὰ τὴν ἐπισημείωσιν ἀνάγνωσιν ἐν τῷ ἀγίῳ ὄρει. Ὑμεῖς
ἐπιρίνατε νὰ διατηρήσῃτε αὐτοὺς τούτους εἶναι τὸ ἄπαντον τῆς ὑμετέρας συ-
νισφορῆς. Δὲν ἦτο πρᾶγμα, ποῦ θὰ ἔχον ἀντίρρησην, εἴαν ἡρωτικῶν, ἀλλὰ

δὲν ἠρωτήθη. Τὸ ἔργον ἐστὶν τῆ 95-2-51
 ἔπειτα ὁ σεβάσιμος φίλος δὲν μὲ ἔζησε ἀπαντήσας, καίτοι
 οὐδὲν ἔγραψε τὰ φίλια πρὸς με ἀιθρήματα καὶ προθύμως μὲ
 ἐξυπηρετεῖ εἰς παραγγελίας βιβλίων ὅπως ἀφιλοεργῶς καὶ ἕως πρὸς
 τοῦτο ἐφάρην δημοσίαι τὰς εὐχαριστίας μου, ἀλλ' ἐπαυθὲ "τὰ γε-
 νόμνα οὐκ ἀποχίνοντα", ἔγραφα αὐτῷ ἐπανηχημένως νὰ μοί
 στείλῃ. ἢ τὰ ἐπιτελεσθέντα προεχόμενα τῶν καισοκαρβιζιτῶν ἄξι-
 ὦν (πλὴν ἐλαχίστων σημειώσεων) ταῦτα δὲν ἐξετυπώθησαν ἐν τῷ
 ὄνῳ, 2) τὰ χειρόγραφα τῶν ἐπιτελεσθέντων βίων διὰ τὰς πολ-
 λαπλῶν σημειώσεων, αἷτινες ἐπίσης δὲν ἐξετυπώθησαν. 3) τὰ χειρόγρα-
 φα τῶν δύο βίων τοῦ ἁγίου μαζίον Κόχνητα καὶ Μαερῆ, ἐὰν δὲν
 προεῖται νὰ ἐκτυπωθῶσι ταχὺς, μέχρι σήμερον δὲν ἔλαβον ἀπάντη-
 σιν καὶ ἠλοῦμαι πολὺ διὰ τὴν τοιαύτην τοῦ ἁγίου φίλου μου
 σίασιν. οἱ ἀδελφοὶ καθολικοὶ καὶνὴν παράπονον δὲν δύναται νὰ
 ἔχουσιν ἑνωσίαν μου εἰς τὸ ἅγιον ὅπως ἔχω περιποιηθῆ αὐτοῖς ὡς οὐδὲν
 ἄλλο, μέχρι παρεξήγησας ὑπὸ τῶν συναδέλφων μου.
 Ταῦτα φίλιως ἀνακοινώσας ἔμην ἀναμένει ταχέως ἀπάντησιν
 καὶ εὐχόμεναι ἐν μέσῳ ψυχῆς πᾶν ἀγαθὸν ἀπὸ τοῦ Πατριάρχου.
 f ὁ Κορυζαῖος Ἐπίσκοπος Κορυζαῖας.

Ἀθήναι - φίλιον τῆ 12-8-54

Ὁκαμπζέ φίλε, κ. Δημήτριε Σαλαριάμα

ὡς νεοδαριώδης εἰς τὴν περιοχὴν τῶν ἐπιτελῶν φίλων
 μου εἶσθε μᾶλλον φίλος κ. ἑσπᾶσιος κατὰ τὴν κοινὴν πα-
 ροιμίαν. "Νέος φίλος, νέο κρασί" τὰ σεπτὰ ὀνόματα ἐπι-
 φανος (ὃν ἠμνησῶν εἰς τὸ σήμερον ἀποσεπτόμενον ἄρθρον μου)
 καὶ μερόπη ἔχειραχθῶσαν ἐν τοῖς ἑποῖς διπύχοις. Παρακαλῶ
 νὰ μοι κάμῃτε τὴν χάριν νὰ ἐπιμεληθῆτε εἰς τὴν διορθωσιν
 τῶν ἁρθρῶν μου. ἔχει ἡ δημοσίωσις αὐτῶν τινὰς προερχομένας
 ἐξ ἀπροσεξίας. Κάθε συγγραφεὺς φιλοδοξεῖ βεβαίως τὴν ὑπε-
 ροφῆν ἢ ἀδυνασίαν, ἀντὶ τούτου ὁ ἐπιχρηματοποιὸς Βικτωρ
 Ἰωαννῆσιος κερῖφι εἰς τὸν παρομοιογράφον Καστριώτην τὸν θάνατον
 "παρθένω ἰδῶς καὶ χερτὶν ἀνάταν" (659) ἀντὶ χερτὶν ἀθῶνατον. Παρι-
 σέδουσαν ~~ἀθῶνατον~~ ἐδῶ ὁ "ζυπογράφος" τῶν Γερμανῶν, ὅστις
 καὶ τὴν "Καὶνὴν κτίσιν" ἐξαγγελτίου ἔλαβε "καὶνὴν κτίσιν"

ἄλλα διακρίτως ἐσσι, διότι ἐπρόκειτο διὰ τὸ περιόδιον τοῦ
~~Μεταξίου~~ αὐτῆς ἢ "ἀερολυφία" τοῦ Ο Η Ε ἔγραφε ἔξ-
 ἀβελφίας "ἀερολυφία"! αἱ προσθήκαι ἐξεθῆσαν εἰς τὸ οἰκίον
 μίτος καὶ θα ἀποτελέσωσι σύνολον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς νεωτέρας
 λογοτεχνίας. Διεξήλθον καὶ τὸ νέον ἀρθρον διὰ τὴν "ἐνθύμησιν"
 τοῦ 1584 καὶ σὰς συγχάϊρω, διότι εἶναι ἱστορικῆς ἔργου πρῶτης
 τάξεως ἰδίως ἢ τελευταία κρίσις σας περὶ Γιαννιωτῶν εἶναι ἀξιό-
 μα πλῆροι τῆς ἱστορίας καὶ μᾶς ἐξηγῆ τὸς τύπος τῆς συγχ-
 ρονου ἀριστοκρατίας. Θαυμάζετε, διότι ὁ ἀραβαντινός καὶ
 Παμπρίδης δὲν ἔχουσι παραπομπάς. Θὰ εἶχω ὁ Δεύτερος εἶναι
 ἦτο. Ζαυροφιλόσοφος. ἦτο μὲν ἰατρός, Πηχὴν μοναδικὴν
 ἔχον τὸν Κουβαρῶν, ὃν καὶ ἐξηφάνισαν, ἀφ' οὗ τὸν ἐξεμε-
 ταλλεύθησαν - τὸν ἐπώλησαν. ἔχω πραγματῶν περὶ ἀπε-
 μορφωθέντων Γιαννιωτικῶν χειρογράφων - ὁ πρῶτος ἔχε καὶ
 ἰταλικὰς πηγὰς, ἃς οὐδαμῶς ὀνομάζει. Τὸ χρονίον τῆς
 Ἀρυστιδος εἶναι ὑπερωζική μυθολογία ἀεχῆρος καὶ χονδ-
 ροαδῆς γενόκαυ, ὡς ἰμάρι, κατὰ τοὺς μεταβυβαντινοὺς
 χρόνους, ὅτε ἔρχισεν νὰ ὑποφύσῃ ἐθνικὴ παρὰ τοῖς συ-
 μπατριώταις μας συνειδήσις, ποτὲ νὰ μὴ τὴν ἐπιμαρτυρῆτε
 θίω νὰ ἐπιμαρτυρῆτε διὰ τὴν ἱστορίαν τῶν Μονῶν. εἶναι
 κατὰ ὅσα γράφετε - δὲν ἐμνημονεύσατε καὶ τὴν διαρπα-
 χὴν τῆς ἡραίας αἰῶνος ἀπὸ τὴν μονὴν τῆς ἀγ. Παρασκευῆς -
 ἔχω σημειώσεις περὶ 200 περίπου μονῶν ἐν Ἠπείρῳ δὲν ἴσταντο
 εἰσεῖν συστηματικὴ ἔργασια. Πολύτιμος βοήθημα εἶναι τὸ
 "περὶ τῶν ἀγαθοεργημάτων" τοῦ Παμπρίδου καὶ τὰ χρυσό-
 βουτῆα καὶ σιχίττια τῆς Βλαχίας, δι' ἃν ἀφικροῦντο ἀγῆματα
 καὶ χρήματα καὶ εἶναι ἀξιόλογα τὰ δημοσιευθέντα εἰς τὴν
 Ἠπειρ. ἐστῆσαν. ἔχω καὶ ἐγὼ. Δεόμενος τοῦ ὑψίστου ὑπὲρ
 ὑγίαιας καὶ ἐπιφάνειας ὑμῶν μετα συμπάσης τῆς οἰκογενείας
 διαστῆ + ὁ Κορυτσῶν εἰρηόγιος Κουρίταλ

Ἀθήναι, ψυχικῶν κη 13-8-54

Θεολογικῶς καὶ ἀγαπᾶτε τέρως κερὶ ἡγιασθε,
 Μετὰ πλείονος ὄσης χαρᾶς καὶ θυμῶν ἀνεμῶν ἀπροσεργασθε

τὰς ἐπιστολάς, κατὰ Μάϊον μίνα περιφθείσας ἡμῶν καὶ ἀνεμένονεν
 νὰ λάβωμεν πάλιν σε κατασασκευὴν χάρτην καὶ τὸ εὐπρόσδεκτον δῶρον,
 ὅπερ πρότερον εἴβασεν εἰς τὸν σπὸν μου, "ἐλαίου ἀγαθιάσας," ποιήσας
 τὸς ἐκλεκτοὺς κοσμεῖται σπανιζούσης ἐν αὐτῶν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς ἐπὶ
 τούτῳ καὶ ἐν ἔξαιρέτων καὶ εὐλαβεσσάτων φίλων τὸν τέροντα βασιλεῖον.
 εἶχον περιβαλεῖ ἀπὸ τῆς διαμονῆς μου εἰς τὸν αἴνον Δημήτριον τὸν φι-
 λωθεῖον διὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ εὐλαβείας τοῦσ Προβασιανούς κελλιώται
 καὶ ἡ συμπαθεῖα αὐτῆ ἐπέστα ἔβανε πάντοσε αὐξανομένη. Καὶ τοῦ αὐ-
 σθημα τοῦτο εὐ ἐξεδηλώσαμεν κατὰ τὴν τοποθέτησιν τῶν κεισῶν ὅριον
 πράγμα, ὅπερ ἐπὶ 500 ἔτη σὺδὲς διενεήθη καὶ πράξη καὶ τούτω διὰ τὴν τοπο-
 θετώσιν, ὅπου ἐβούλοντο αὐτὰ κατὰ συμποθείας καὶ ἀνεπαθείας οἱ κερ-
 αρχοί, καὶ τὰ διασεήρια ἔσηκολούθουν καὶ ἐκαστὸν καὶ ἐκαστὸν τοῦτο
 τόπου νὰ ἀσχολῶνται μὲ Προβασιανὰς ὀριανὰς διαφορὰς. Καὶ κεισὰ ὅριον
 ἀποδίδουσιν ὑμῶν εὐμόνον τὸ δῶμασι, ἀλλὰ καὶ τὴν κυριότητα τῆς
 ἰδιουνοσίας. αὐδὲ γρηγορῶς τοῦτο εὐκέρθημεν νὰ κατασασκεύωμεν τυπικὸν καὶ
 νόμον τοῦ αἴνον ὅρουσ διὰ τῆς ἐγρησιως τυπικῶν ὑποσῆς. Κοινότητος
 ὥστε νὰ μὴ δύναται ἡ Λαύρα ν' ἀνατρέψῃ κατ' οἴανδῆποτε τρόπον τὰ
 ἀνεγνωρισμένα ὅρια. Ἡ Προβάσα ἔχει τὸ μεγαλύτερον κελλιωτικὸν συγ-
 κροτήρια καὶ τὴν καλλιτέραν περιοχὴν, πλασιουμένην καὶ ὑπὸ τῆς
 θαλασσοῦ. Ἐνεκα τοῦτο οἱ Προβασιανοὶ πάντες διακρίνονται τῶν ἄλλων
 κελλιωτῶν καὶ εὐστὴ εὐπληρῶσει τῶν μοναχικῶν ὑποχρεώσεων. Ἐί-
 ναι περιορισμένη εἰς τὴν καλλιτέραν καὶ ὀπισσῶν καὶ τὴν ἀλιεῖαν νο-
 δὲν ἐξέρχοντα ἔξω, ὅπως οἱ λοιποὶ κελλιῶται, διὰ τοῦ βιωτικῆς ἀνάγκης
 ἀμπερονομένοι κωες καὶ ἐκαστὸν τοῦ αἴνον ὅρουσ. Ἐνεκα τοῦτο διατη-
 ρεῖται εἰς τὴν Προβάσαν τὸ ἀρχαῖον μαθεσῶν, τὸ τοῦ προεσάτου. Δι-
 νάμεθα ματὰ ταῦτα νὰ διακηρύξωμεν, ὅτι ἡ "κελλιωτικὴ Λαύ-
 ρα," δὲν εἶναι πλέον εἰς τὰς κωρας, ἀλλ' εἰς τὴν Προβάσαν. καὶ δὲν σφάλ-
 λουμαι, εἰάν εἶπω, ὅτι οὐ μὲν εὐπολὸν καὶ εὐαῦτα κελλιωτικὰ συγκρο-
 τήματα, ὡς ἀνεσσηραμένα, θὰ ἀποτελέσωσι τὰ παλαιὰ "κελ-
 λιωτικὰ μοναστήρια". ὑπὸ αὐτῶν τοῦ μαθεσῶν ὅρουσ θὰ προσπαθῶ
 νὰ συνεχίσω τὴν ἀρθογραφίαν εἰς τὴν "ἀγορευτικὴν βιβλιοθήκην," καὶ θὰ ὑπο-
 στήριξω, ὅτι ὑπὸ αὐτῶν τὸ πνεῦμα πρέπει ν' ἀναδιοργανωθῇ ἡ μωσαπολίτευσις.
 Ἡ δὲ καὶ θεῶν χάρις αἴη ματὰ πάντων ὑμῶν.

Ἡ δὲ καὶ θεῶν χάρις αἴη ματὰ πάντων ὑμῶν.
 Ἡ δὲ καὶ θεῶν χάρις αἴη ματὰ πάντων ὑμῶν.

Αθήναι - ψυχρόν τῆ 14-8-54

Σεβασμιώτατε ἀγαθὲ Κασσανδρῆας κ. Καυλίνιλλε
 ἕως παρεμολογηθῶ εἰς τὴν δράσιν καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς ἑλληστικῆς
 καὶ τοῦ γένους προσπάθειας ἕως, ἔτι περιδοτέρον, διότι εἰς τοῖς κεν-
 τρικός ἰδέαι εἴμεθα σύμφωνοι καὶ ὁμότροποι. Ὁ κοινός φίλος κ.
 Ἄλξ. Βελλίγης πᾶντοσε μοί ὁμιλεῖ εὐφύμως περὶ ὑμῶν, ἐπὶ πᾶσι
 τούτοις χάρω, διότι ἡ μεγαλήνικος ἑπαρχία, ἣτις οὐ μόνον τοὺς ζι-
 λους ἐν πολλοῖς τῆς μακεδονικῆς ἀρχαίας εὐεργίας διέσωσε καὶ
 ἀπέδωξε τὴν καταφυγὴν κατὰ τὴν ἐπανάστασιν τοῦ 1821 πρὶν
 ἐξελεσθῆσα κατὰ τῆς τυραννίας, ἀλλὰ καὶ τὸν χριστιανι-
 κὸν πολιτισμὸν ἀνεκατότερον διατηρεῖ παρὰ τῶν εὐνοειδῶν
 διαπαλαιωμένησα. Ζαίτην ἔνστα οὕτε στανικός οὕτε φρά-
 γμικος πᾶσι ἐπάτησεν εἰς αὐτὴν διό καὶ αἱ τοπωνυμῶν εἶνα
 πᾶσαι ἑλληνικαί. Ζὰ ταυτὰ ἱστορικὰ τῆς Κασσανδρῆας
 προόμια πρὶν πᾶσι θύσα νὰ διατηρήσωμεν καὶ ὡς ἀπὸ
 ἀσφατοῦς κρηπίδος νὰ προαχάσωμεν αὐτὰ, ἔχουμεν δὲ τὸ
 δεδομένον, ὅτι μόνη ἡ χαλκιδικὴ δῖσωση τὴν πορφυρομακρὴν
 κληρονομίαν καὶ ἐπὶ πῆσαν τὸ ἀνεκτίμητον ἀγαθόν, τὴν ἑλ-
 ληνικὴν γαλιάν, ἣτις ἀπὸ συμπάσης σχεδὸν τῆς ὑπαιθρου
 μακεδονικῆς ἐξέλιπε καὶ ἔρχισαν ἦδη νὰ ἀκτῆται δυστυχῶς
 καὶ ἐν τῶν ἀσσηνῶν κέντρων καὶ ἀπὸ εὐνῶν εἰς ὃ δι' ἀφύ-
 των ἀκτῶν ἀχόμεν κατὰ τὸν μακρὸ ἀκτῶν κατωρθώσα νὰ
 ἐπιβάτωμεν εἰς τὴν ἔδωσαν, ἣν ἐσχάτως ἐπισυμφάμενην δὲ
 βελούεται ἐν τῆ ἀγορᾷ ἡ ἑλληνικὴ! χάρω ὑπερβαλλόντως
 διότι ἐν τῆ χαλκιδικῆ, ὅπου ἐσχάτως εἶχον σταθερὰ πᾶσαι αὐτῶν
 τὰς δυνάμεις οἱ κομμουνιστῶν πρὸς ἀφαισίωσιν τῆς ἐθνικῆ-
 τος ἀντιπᾶ τὴν ἑλληστικὴν καὶ συμπυκνῶν τὰ ἐθνικὰ
 σέλας ἡ ἡμετέρα Σεβασμιότης καὶ ἀναμνηστικῶν πᾶσον
 εἶχον δίκαιον, ὅταν τῶ 1935 ἀπέριψα αὐτὴν διὰ λόγων ἰσχυ-
 ρῶν νὰ μεταβῆ εἰς ἑλλάδα - ἡ συζητοῖς ἐγένετο εἰς τὸ εὐνοει-
 μα - ἔμπεσε ὅμως δὲν συντηρήθημεν. πρὸ ἡμερῶν ἐπεσυμφά-
 τῶμε ὁ ἑλληστικὸς τοῦ ἀμφιούργου κ. von der Vagel καὶ μοί
 ἐμίσησε τὸν «θεωρητικὸν πορφυρὸν» τῶ εἶπον: ἔχω 3-4
 μόνον ἀντίτυπα, θὰ σοί δωσω, διότι ἔχω φωνῆς ἀναμνηστικῶν

δια τούς φιλέλληνας του 1821 συμπαινώτας σου, οτινες
~~πρώτοι εξήρτησαν εις τόν άγιον και δια τόν έρασμον περιουσιών~~
 «έλλας», όπερ φοιτητής ήν έάνθανον. μετά δυσκολίας τό έν-
 θεμήθη, φαίνεται έπαυσεν ενδιόχρον. Γράφην κριτικόν υπό
 μηχμα και ήρχισα δημοσιεύων εις τόν «έλλη. φάρον» δια τό βαρυν
 σύμπτων του φίλου α. τε δόβθε έργον: "Aus den ^{Staatzkammern des}
 Heiligen Berges" λαμβάνω εύάστοτε αναμνη την υπό του χρυσανθί-
 δου "περιγραφήν της καλλιδικής" έκδ. του 1880 νομίζω, είναι ανά-
 ζτον τόσον έργον, αλλά μέ χρειάζεται δια τά μετόχια. θα μέ υποχρε-
 ώσινε μάλα, εάν έρχεσιν κων αντζιυπον επί πληρωμή εν-
 νοείται. πέρσι διερχόμενος από τόν πρόδρομον (ρεσεβνία)
 τυχαίως ενήργησα τόν έφημέριον παπα αδανάσιον, όστις μοι έπαθύ-
 μισιν έπαδόδον του ποέμου του 1919. τόν παρεκάλεσα να μο
 τό έκδου διότι θα τό καταχωρίσω εις την ιστορίαν της
 καλλιδικής, ήν έτοιμάω προς έκδοσιν. μέχρι σήμερον δεν έξε-
 πληρώσε την υποχρσιν. Δεν έχω να πείω τίποτε, μάλιστα
 θα αναγραφή τό όνομά του εις την ιστορίαν του χωριού το
 όπου τότε υπήρξα ως διδάσκαλος, έργαστο δηλ. μετά έκδοσι
 κατά του τουρκ. σταθμού και έφρονόθη και εις διδάσκαλος
 αλλά μέ ανδιαφέρουσι λειτουργήσαι την, ως αύτός ως αυ-
 τόπη και συμπαινώτής δύναται να επιβεβαιώση.
 Συγγνωθή μοι επί τή ενόχληση. έγραφα εις τό τελευταίον
 τμήχος της "αθηναϊκής βιβλιοθήκης" έκδ 215-6 κύριον
 άρθρον "προσίζατε την ορθοδοξίαν" σ. 205-9 νομίζω κατι
 περί της μη μεταβάσεως δημοσιεύσατε, παύ έπαύθησαν
 να ταβω γνώσιν και παρακαλώ να μοι γράψετε, παύ έδημοσιώσατε
 επί τούτοις ειχόμενος ήμιν την από θεού
 ενίσχυσιν εις τό ποιμαντορικόν έργον εας διατηρή
 μετά πλείστης φιλοδελφίας.
 f ο Κορυτσάος ενόχιος Κουρίλας

Αθήναι - ψυχικόν τῆ 30-8-54

Ἀγαπήσει μοι πάτερ Θεούλησε

Εἶμαι ἀπεύρως ἐγγύμων διά ἐντίπιστήν ἀνεγγραφήν. Κεῖνῳ μίαν συλλογὴν τοῦ Βυζαντινοῦ πατερικοῦ καί μοι εἶναι εὐάρχατον κείμενον χρήσιμον, ὅπου εἰς τὸν κώδικά σου εἶναι, πλήν τῶν βαρβαρισμῶν, σῶσον καὶ αἰλώθησον. οἱ Βυζαντινοί, καὶ αὐτὸς Ὁ Παῦλος τοῦ εὐεργέτου μοι, ἦσαν ἐστραμμένοι πρὸς τὴν παρελθόν καὶ ἀφῆσαν τὰ πρό τῶν ποδῶν, ὅπως καὶ ἡμεῖς. Καὶ κακερεὰ νόμισαν ὡς οἱ ἐκ μεγάλεια καὶ θαυμασὰ τοῦ μοναχικοῦ βίου περιεκτελεῖ μὴ ἢ ἀήμιτος. Διὰ τὸ δημοσίημα τῶν Ἐριῶν ἱεραρχῶν, ἔξουλησας ὅλας τὰ εἰρηνοποιήματα δὲν παρενολήθησας τὰ πρῶτα ἀφῆρα κακῆτον εἰς ἐντί δημοσίοντα. Ὁ Παλαιὸς ἐκεῖνος ἀνηψὶς εἰς καὶ μίαν κατηγορίαν, ὅσα ἔξεστῶσαν κατ' αὐτῶν, δὲν ἀπῆλθον. ὅταν ὁμοῦ τὸν ἔπτον αἰρετικὸν κακερεὰ ἔστι. εἰς ἐμὲ ἔπε καὶ χεῖρον ὁ ἐμὸς ἄγγελος Θεοῦλησε. Δὲν ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσω καὶ δι' ὅσον αὐτὸς χωλαίνω περὶ ἐντίπισιν, δι' ἔγραψεν ἐκ τῆς πραγματικῆς μου νὰ κενὸν φέρω εἰς οὐκ ἴσθην καὶ ν' ἀποδείξω, ὅτι ἀνεπίστευτος οὐδὲν κενεοῦται. Ἐπὶ τοῦ διαλελυμένου ἡν πρώτον, ἡν ἐποίμανεν ἐπὶ ἰουδαίαν, ἐπαρχίαν. Ἐν τῶν ὅπου ὁ ἄγγελος Θεοῦ ἀπέσειεν ἐκεῖ τὸν θαυμασὸν Διονύσιον. Θὰ ἀποδείξω, ὅτι καὶ ἡ Θεοῦληση εἶναι ἀάστατος, ἀλλὰ μόνον αὐ ἔλθῃ καὶ ἔδω! ἔχε, πάτερ Θεούλησε, ὑπομονὴν μέχρι ἔλους καὶ πτεύω τὰ μὲ χειροκροτήσης. Ἐπεριμένει, ἀφῶ καὶ πρὸς τὴν Ζωὴν, ἦλθεν εἰς ῥῆξιν, ἡς κατεπύθνε τὰ πρῶτα βήματα σου καὶ ἀίση Ζωὴν εὐροπικῶν καὶ ἔχει. Πῶς συμβιβάζεται; ἄλλο τούτο. ἔχω ὑπ' ὄψιν τὸ ἀφῆρον σου εἰς τὴν ἀφῆρον βιβλιοθήκη. ἀλλ' αὐτὸ δὲν ἀφῆρα εἰς ἀρχιερεὰ καὶ δὴ καὶ ἰσορροπῶν. Ἐάνδρ' ἡμῶν ἡμεῖς, ὑπὸ πολλῶν ἐπιμῶν παρὰ κληθέντες, ἀφῆρον διερρήξασμεν καὶ ἀδεομίαν μὲ ἐν συναλλαγῆν, καὶ πανταχόθεν διωκόμεθα, ποῖας παρακαλῶ, τὰ μιλῆση; καὶ ῥῆσον καὶ καιροῖς τοῦ λαλοῦν. . . .

ἔχεις εἶναι ἐν καλωσύνῃ καὶ διαβάσει εἰς τὸν ἀφῆρον κατηγόμενον ὁ παραπόνον μου. Ὁ ἀεροπαλιτῆς, ἀφ' ὅσον ἡμῶν λαυριώτης εἶναι πολέμιος καὶ αἰ ὁμοῦ καὶ αὐτὸς ὡς ἐπιτροπὴ ἦλθεν ἄλλο σε, με ἐπεσκέψατο, εἶρα ὁμοῦ δὲν ἔπιρῆμα, μισὰ καὶ ἐν τῆ ἀφῆρον. βιβλιοθήκη περὶ πλαστογραφίῶν δημοσίου κα. ἀλλ' οἱ Διονύσιοντα νὰ συνταχθῶσ μετὰ τῶν ἐχθρῶν! ὁ Θεὸς μὲ δὲν ἔπει ἐκέρδισατὲ τὸ ὄρφαν, διὰ τὸ ὅποιον ἐγὼ εἰργάσθην εἰς τὴν ἀφῆρον καὶ ἔχω ἄμει ἀφῆρα, διὰ τὴν κακῶσ ἔχων σνεργῶν τὸν συμπολιτικῶν ἀφῆρα ἰοισθ, νὰ τὸ παρῶ ἀπὸ τῆς χεῖρας καὶ Κράτους δις, διὰ τὴν πρῶτον φεραν σκελῆν ἀνῆραφον εἰς χεῖρῶν σνεργῶν τῆς μοιῆς σου. ἀλλ' ἐν τῆ μετὰ τὸ

ἑορτάῃ ὁ μαι. Νικηδόμημα, ὅστις παρὰ ἐν δόθεισαν ἐν κολῆν νὰ ἔλθῃ
 νὰ συνερρασθῇ μαζί μου. θέλω νὰ ὀσησῶ αὐτάς τὸ εὐρωπαϊκὸν ἐπιχειρήσε
 μόνος σου καὶ τὸ κατέστρεψεν. Νέσος ἀγῆνας ἀνέλαβον, εἰς οὐ κα
 πάλιν τελεωτικῶς ἀποδοθῆ εἰς ἐν Μονὴν καὶ ὄμωσθε ἐμάσθον ἔξωδῶς
 καὶ ἐλυπήθην, διότι ἡ καλωσύνη μου πάντοτε παραγνωρίζεται παρ
 τῶν ἀγαπητῶν μοι Διονυσιασῶν. τί συμβαίνει; δὲ γνωρίζω. εἴθε ὁ αἴγιος
 θεὸς νὰ πληροφορήσῃ καὶ εὐδαιμονίας καὶ εὐχρηστίας περὶ τῶν ἀγῆνων μου
 διαθέσεων. Ἐπιμαλούμενος καὶ ἐλέησθε Μεγάλου Θεοῦ ὑπὲρ τῆς
 ἡμετέρας ὀσιολογίας καὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς εὐαγγελίας Μουσουλ
 αὐ δασελῶν } ὁ Κερυσοῦς Ἐλδοῦς Κουρίλα.

Αθήναι - Ψυχικὸν τῆ 7-12-54

Ἀγαπητέ μοι ἀχίε ἀρχιμανδρίτα, κὶρ Γεράσιε Πάρασκευόπουλε

Ἐφαθον τὸ ἱεραϊκὸν βιβλίον σας καὶ ἀνέτρεξα, ἔδοξασα τὸν Θεόν, ὅτι ὠδηγεῖτε
 τοὺς ἀναγκαστάς "ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἱερῶν κανόνων", ἀφ' ὅτου "ὁ νόμος ἠδεδίκασε, ἀρρεῖ τ
 εὐαγγέλιον καὶ πᾶσα γραφή" ἀπεσοχρῆσθημεν ἀπὸ τῆς εὐθείας ὁδοῦ καὶ βαίνομεν κατ
 κρημνῶν. Ἡτοιμαζόμεν νὶ σας χράψω: "συναγαγετε τὰ ἔσορπισκίνα" καὶ θέσατε ἐν ταῖς
 καὶ ρυθμῶν, ἐμίσατε τὰ διάφορα ἀρθρα εἰς σφίραν καὶ ἀγγαροχίαν. με ἐπροτάβετε καὶ
 συχαίρω ἡμῖν διὰ τὸ ἐπίσημα. Χαίρω διότι εἰς τοὺς τελευταίους τοὺς χρόνους
 ἤρχισε μία ποικίλη κίνησις. Ἴσως τὸ σίνδγμα ἐδόθη παρ' ἡμῶν, ὅστις ἀπὸ 1937 κ.ε
 ἐδημοσίωσα σφίραν ἀρθρον περὶ τὰς κοοσμάδας εἰς τὴν Νέαν Σίμω καὶ ἔχων αὐτῶν
 τῶσας πρὸς δημόσιωσιν περὶ τῶν χειτουρημῶν (διορθώσεις καὶ σχόλια) βιβλίων. Ἡμῶν
 μᾶς ἐπαναφέρειτε εἰς τοὺς ἀκαθῆς ἐκείνους χρόνους τῶν Ζυγαράδων, τῶν Βαλαμῶνων
 καὶ Ματαζῶν. Ἡ χιγιάδες ἐσώθησαν ἀδικίαν. οἱ πρὸ ἡμῶν ἀφήσαντες ὄλους ἐκείνους
 περιωρίσθησαν εἰς τὸν θαυμαστὸν ἀχιορῆτικὸν νικηδόμημα. ἀλλ' οὗτος μετὰ τοῦ ἀγαπί
 ἐπωφελέθησαν καὶ τὴν παλαιὴν ἀγγὰ καὶ τῶν πρὸ αὐτῶν ἀμίσως γραφάντων καὶ
 διασωσάντων τὴν Παράδοσιν οἷον νεοφύτου τοῦ Πελοποννησίου, Θεωλήτου Καρατζᾶ τοῦ
 Κουσομαχουβίτου καὶ Ἰακώβου ἀρχιμανδρίτου τοῦ Ἰμαννίτου, ὅστις ἔγραψε τὴν "Βακτ
 ρίαν τῶν ἀρχιερέων". Οὕτω διετηρῆτο ἀδιακρόπως ἡ παράδοσις. Ἀνακίνω νὰ μᾶς
 παρουσιάσῃτε νῆα σύγχρονον νομοκάνονα, νέαν "Βακτριαν τῶν ἀρχιερέων" ἢ παλαιὴν
 τῶν κανόνων ἐγκρίσια ἐδημιούργησε ἐν Ἑλλάδι τὴν διαρκεῆ διοικοῦσαν σὺν ὀδοσιν τε
 συσιστοσίου τῶν προσεσοταντῶν κατ' ἀπορίμωσιν τοῦ Μ. Πέτρου καὶ ἐν τοῖς
 πατριαρχείοις ἀπὸ τοῦ 1860 τὴν "ἀγγίαν καὶ ἱεράν" σὺν ὀδοσιν, ὁ κωνσταντινῶν
 οὗτος, ὡς ὀφθαῖς χράψετε, διέκτησε τὴν ἐκκλησίαν, διότι οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις

~~Χριστιανοί μόνον αινεργητοί, καί ὀργισμένοι οἱ αἰρετικοί καί οἱ
καρμυκαλισαί, ἀλλὰ καί οἱ ἑσθιαῖοι ἐκείνοι, οἱ ἀρχιερεῖς~~

καί κατ'ἑκέρυον τὰ "ἱερά γράμματα"; ἔγω δὲ σιγήθησα περὶ ἀρχιερεῖς
συναδόν εἰς τὰ βιβλιοπνεύγια καί εἰς τὰς βιβλιοθήκας, φησὶν οἱ τὰς
ἐχθροπραξίας ὅπως ἠνόμαζεν ὁ μακαρ. Θεσσαλιώτιδος εὐθύμιος τὰς ἱεροπραξίας
αὐτὸς ἐπιμελής ἀπέφαγεν.

Τὸ βιβλίον σου, ἀγαπητέ, εἶναι μία ἡραία καί πάντρευτος ἀνθοδέσμη.
ἀναδίδον τὸ ἀγνόν ἄρωμα τῆς ὀρθῆς τῶν κανόνων ἑρμηνείας κατὰ
τὴν παράδοσιν τῆς ἐκκλησίας καί διαλύον τὰς ἀποπνευματικὰς δυσασμίας,
τὰς ἐκ τῆς διαστρεφῆς τῶν ἱερῶν κανόνων καί τῆς παραβάσεως αὐτῶν προ-
ερχομένας θρῆνα καί δυσωδία οἱ καρποὶ τῆς ἀμαρτίας.

Ἐπί τούτοις εὐχόμενος τὰ κριζῶ ἀσπάζομαι ἡμῶν Ἰησοῦν
· ὁ Κορυθαῖος εὐλογητός Κουρίλλος.

Ψυχικὸν ἑλικεῖνος 5 τῆ 28-2-54

Πρὸς τὸ σεβ. Ἰπουργεῖον Ἐξαρχικῶν Διευθύνων τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἀξιότιμε κ. Διευθύντα,

Ὅτι ἔτος καὶ πλέον ἡ ἀγαπητὴ Διεύθυνσίς εἶχε εἶν καλωσύνην εἰς ἕτερο-
σόλημα καὶ ἀποστείλῃ διὰ τοῦ διπλωματικοῦ φραέλλου ἐπὶ συνεχίαν τῆς ἀποθα-
γραφίας μου: "Ἐλλινεὶ καὶ φράγνοι εἰς τοὺς ἀγίους τόπους," ἢ ἐδημοσιεύθησαν
εἰς δύο-τρία τυπογραφικὰ φύλλα μέχρι πέρυσιν. Ὅλλ' ἐπειδὴ ἐσταμάτησεν
ἡ συνέχεια, παρεκάλεσα τὸν ἐδῶ ἐλθόντα πρὸ ἑμήνου ὑποπρόξενον κ. Δ.
Στεφάνου (ὅστις μοι εἶπεν, ὅτι παρέδωκε τὸ χειρόγραφον εἰς τὸν Διευθυντὴν
τῆς Ν. Σιών) καὶ ἐνεργήσῃ διὰ τὴν δημοσίευσιν. Μὴ ἰδὼν ἐπίστην εἰς τὰ δύο
τελευταῖα τεύχη, ἀπετάθη εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου τοῦ Ἀγ. Πάφου
κ. Παπαγιαννοπούλου ἱακρόν, ὅσα ἡμέρῃν ἔλαβεν ἀπάντησιν, ὅτι δὲ ὑπάρ-
χει ἡ συνέχεια εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ καὶ πρέπει καὶ στείλω ἄλλην!
Τί συμβαίνει παρακαλῶ. Πῶς ἀπώλεσθησαν τὰ χειρόγραφα, ὅπερ θὰ ἐδη-
μοσιεύοντο εἰς δύο τυπογρ. φύλλα; Πρόκειται δὲ περὶ ὅλων πρωτύπου ἱστορικῆς
μονογραφίας, καὶ εἰς αὐτὰ ἀκριβῶς ἔξετάσω ὅλας ἀπ' ἀρχῆς τὰς διεθνεῖς συνθή-
κας τῆς Ἑυρώπης μετὰ τῆς Τουρκίας διὰ τὴν ἀποδείξω τὰς ἀναμφισβήτητας
δικαίας τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τοῦ ἁγίου τόπου. Ἐπί τῶν θεμάτων τούτων εἶκαμα
καὶ διὰ λέξιν ἡμετέραν παρελθόντα Μάρτυρα εἰς τὸν Πατριαρχεῖον παρακαλῶ
θαῖς ὑπὸ τοῦ Συλλόγου, καὶ ἀνέπειξαι τὸ ζήτημα τῶν ἀραβικῶν διευδηνήσεων

ἐπιτῆ βάσει νέου ἱστορικοῦ νόμου, ὃν οὐδένα τῶν γραφάντων κοσμά εἰν ὄρα
 βοφῶν ἔχρησιμοποίησεν καὶ ἀνέγραφα ἄφοτη τὰ ἐπιχειρήματα τὰ
 πολλὰ βεστταται, ὡς ἔγραψεν ὁ τυπος. Δὲν ἀμφιβαλλῶ, ὅτι θα διενεργήσῃ
 τὰ δεόντα πρὸς ἀνακαίνωσιν καὶ δημοσίευσιν τῆς συνεκίας, καὶ νὰ ἔχῃ
 τε ἐπὶ καλῶσύνῃ νὰ μοι ἀνακοινώσῃτε ἐπὶ προσδοκωμένῃ ἐπαύτη
 σιν. Εὐχόμενα δὲ τὸν νέον ἔτος με ὑγιαίναν καὶ εὐτυχίαν, διὰ τυροῦ πρὸ
 θεῶν εὐχέσῃς.

f ὁ Κορυσσῶν Εὐλόγιος Κορρίλιας

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῆ 28-12-54

Ἀγαπητέ καὶ περισπούδαστε, ὄχι ἐδέσσης καὶ Πέλλης.
 Πολύ με συνεκίτησαν αἱ θεοπειθεῖς εὐχὴ τῆς ὑμετέρας φίλης Σεβα-
 σμιοτήτος ἀποπνέουσαι τὸ ἀγνόν ἀρώμα τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀπάντησις εἰς τὰ
 ἐρωτήματα καὶ τὰς ἀπορίας μου μέχρι τῆς ποθητῆς μοι ἐλευσεως τῆς ἀρ-
 κούτως με καθήσυχασαν. Βαθύτατα με συνεκίτησεν ἡ ὄρασις χρι-
 στολογικῆ ἐγκύκλιος, ἣν ἐδέξασθε ὡς οὐράνιον Παλλάδιον τὰ πνευμα-
 τικὰ κείμενα τῆς θεοσώστου ἐπαρχίας τῆς, ἣν ἐμεγάλυνεν ἡ κραταία
 τοῦ ὑψίστου δεξιὰ καὶ διεσῆρησεν ἐν τῇ πίστει τῶν πατέρων διὰ νὰ ἀ-
 κούσῃ νῦν τὸ οὐράνιον τοῦτο σάλπισμα, ὡς ἀντίλαλον τῆς ἀγγελικῆς ὑ-
 μνωδίας. Δὲν μοι ἔλυσεν ὅμως καὶ τὴν ἀπορίαν, διατί ἔθεν μοι ἀπῆνη-
 σεν ὁ ἐξάμωτος πατριώτης κ. Χρῆστος (ὃν συχαίρω ἐπὶ τῇ ὀνομαστικῇ
 ἐσωκλείσας). Τοῦτον, ἀναδιφήσας τὸ ἐξάμωτον ἔργον τοῦ σφραγηθῶ-
 κ. Χρυσόχρου καὶ τὰς χειρογράφους ἐπιθέσεις, κατετάξα μετὰ ξυ-
 τῶν ἡρώων τῆς ἀνειστάσεως. Τὸ νέον ἔτος, ὅπερ εὐχόμεθα αἰετοὶ καὶ
 εὐτυχῆς. Θάλωσθ ὅλας τὰς ἀτιλογίας. Εἰς τὴν κατά τῶ κ. Προέδρου
 εἰν ἄ τριῶν ἐπαρχῶν, μῆνυσον τοῦ ἁγίου Θεοτήτης, ἥτις ἀνεβλήθη μετὰ
 τὰς ἐορτάς, ἐμὴ παρεκλήθη νὰ καταθέσω ὡς μάρτυς. Ἐπὶ κούρους
 ἐκάλεσα 4 ἡγαντας ἀρχιερεῖς, οἵτινες εὐχαρίσως ἀπεδέξαντο νὰ
 καταθέσῃν ὅτι γνωρίζουν. Ὁ μῆνυσος εἰς τοὺς λιβέλλους κατηγορεῖ με,
 ὅτι ἦλθον εἰς ἐδέσσαν διὰ νὰ κάμω ἀνακρίσεις καὶ νὰ ἐξεργῶ κατ'
 αὐτῶ τὸ πλῆθος. Ἡ παρουσία ἐπομένως τοῦ φιλοξενήσαντός με καθι-
 σταται ἀπολύτως ἀναγκαστικὰ καὶ δι' ἄλλους λόγους, οὓς κατ' ἰδίαν
 μοι ἔχει ἀνακοινώσῃ καὶ ἀνέγραψεν εἰς τὴν πρὸς τὴν ἱ. Σύνοδον
 κατ' αὐτοῦ μῆνυσον, οὓς, εἰάν εὐρέσῃται ἡ ἀγαπητῆ μοι Σεβασμιοτήτος.

δύναται καθίσταται απόλυτως αναγκαία και δι' άλλους λόγους, οὗς κασιδί-
 εν μοι έχει ανέσκειν ὡς και ἀνεγράψεν εἰς ἐπὶ πρόσθεν. Ζηροδὸν κατὰ αὐτὴν
 μὴ μνησθῆναι, οὗς, εἰάν εὐαρεσθῆται ἡ ἀγαπητῆ μοι Σεβασμιότητι, δίδωται γὰ
 καταθέσει, ἵνα γνωστῆ τὸ ἔργον εἰὸς ἐκείνου. Μέχρι τοῦδε εἶχ' ἅλα ἀπαντήσασθαι
 τῶν άλλων, ἀνασκειν δὲ καί τῶν ὑμετέρων, ἵνα δώσω εἰς τὸν διηγηθῶρον μέχρι
 τῆς Κυριακῆς. Εἰς τοὺς ἀγαπητοὺς καί πολυ τιμους ἐργάτας τοῦ ἀρμπελιῶνος
 Κυρίου κ. Διονύσιου καὶ Ρήσαν, πνευματικὰ ἀνασκήματα αὐτῆς καί τῆν
 οἰκονομίαν τῆς Μητροπόλεως θεσποινίδος Ζώϊτσαν τὰς ἐμεαυτοῦ εὐχάς.
 Ἐν χριστῷ ἀγαπητῶ ἀδελφῶ f ὁ Κορυτῶς Εὐλόγιος Κουρίλας.

ψυχικὸν τῆ 30-12-54

Ἀγαπητῆ ἀγίε ἀρχιμανθρῖζα, ἀρχιεραγμαζῶ τῆς Ἱ. Σινόδου.
 ἀναμαινόμενα ὑμῖν τὰ ἐξῆς, ὅπως τὰ διαβηθῶσιζε ἅπου δι. Μόλις
 γαβὴν τὸ πρῶτον ἔγραψον κατόπιν παρέλθουσας μηνός, κατ'
 ὄν ἀποουσίασθον ἄς τὰ ζουρά, τῆ τρεφτικῆς διαμαρτυρήθην διὰ
 τῆν ἡθασπογράφειν τοῦ ζιζουμον, εἰπα ὅτι ἐν ἐπὶ ἀπὸ τοῦ
 1939, ὅτε ἐξεδιῶχθην ἐξ ἀθβανίας, ὡς μὴ ἔχων ἀθβανικὴν ἰθαγενεῖαν
 ἐστῆρῶσα τὸν ζιζουμον, ὄν μοι ἀπέταμην ὁ οἰκουμένης, πατριάρχης
 κυρός Βενιαμῖν - διὸ καί εἰς τὴν δωρηθῶσαν μοι ὡς τοιοῦτον με
 γνωρίθην ἐκτασε τὸ παναθῆνιον καὶ ὅτος ὁ κύριος, ὅσοις ὡς τοιοῦτον
 με διακρίσθην κατὰ τῆς τοῦ παναπιστημίου καὶ ἐπὶ ἰοεζιαν οὐκ ὄν
 ὅτι ἔγραψον τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἄλλα ἔγραψα... ὡς τοιοῦτος
 ἐξιδῶσα δωρεῖαν συγγραμμάτων, ἑπταστογράφων. Ζηροδὸν τῆν ὑπο-
 γραφὴν μου; ἀλλ' ὡς τοιοῦτον μοι γράφον πάντα, καὶ ἐπι-
 ατῆν φαμῆθονε τινας ἐπὶ ἐπιστροφῆ: ...
 1) τοῦ οἰκουμένης πατριάρχου κ. ἀθναγαθρον
 2) τοῦ ὑπουργίου τῶν ἐξωτερικῶν παλαιόν, 3) ὑπουργίου
 τῶν ἐξωτερικῶν νέον 4) τῆς ἀρχιεπισκοπῆς ἀθηνῶν 5) τῆς
 ἱερᾶς Κοινοβουλίας τοῦ ἁγίου ὄρους 6) τοῦ παναπιστημίου ἀθηνῶν
 7) τοῦ ἁγίου Θεσσαλονικῆς. Δὴν ἠρέσθην δὲ ἄς τῆν πρὸς
 ὑμᾶς διαμαρτυρίαν, ἀλλὰ μετῆθην καί, εἰς, τῆν ἐνωθῶσα
 οἰκίαν τοῦ μακαριωτάτου ἀρχιεπισκόπου κυρ Σπυριδῶνος
 ἁπὸν τὸ ἴδιον οὗτος ἰνῶπιον καὶ τοῦ παρρηθῶτος τυχαίως πα-
 ρηθῶ τῆ ἀθ. χρυσόχου, παλαιῦ φίτου αὐτοῦ, ἐξέφρασε τῆν

καταπληξιν, διοτι το τοιούτον εγένετο εν αηγοία του
και υπεραφικεν απερατηρητής Σηκεχώς δι' με δεικνότες δια

μαρτυρούμενοι διατεινόμενοι επβλητικώτατα, οτι ζήτηρια περι του ειλου
μυροπολιτης δέν υφίσταται και είναι περιτά εαλόγια, αλλά, και εανύσι
στασο, εγω θέλημι πρώτος δι' εθνικος λόγους να προτεινω επί διατήρησιν
αυτου, όπως από της εργατασασείας σας ενταυθα καθιερωθη. Παρὰ θ-
ξως πρόημερών λαμβάνω νεόν φάκελλοι με τών ἴδιον πλεονάξια ταίλια
Θέλω ν' απαντησω, και ται κατ' ούσιαν αήνω εις τό οίκου μενικώ Π. και
χίον μετά την διάλυσιν της αλβανικής επιληποιας κατὰ τόν τόμον,
και ται ο αγρά θεσσαλονίκης κατέφυγεν εις τα πολιτικά δικαστη-
ρια, εις τα ετα είναι μαρτυρ. αλλά σβόμενος επήλ. Σιόδοθ και ως
σημωτης αθηναίος και πρώην καθηγ. Πανεπιστημίου εγλημαιστα
ενταυθα και θέσας υπέρ τα 50 ετη θεωρώ εμμαντόν ελλαδικόν πλόν...
Επιστρέφω τόν φάκελλον της Σιόδοθ προς διορθωσιν κατ' εις τλην
και παρακαλώ να μοι επιστραφή ως ταχιστα.

Ειχο μανος τόνεόν εσας εν υγεία και πνευματική ευφορία να
διελθης διασελω.

fo Κορυθαυ ελόγια Κουρίθαυ

ψυχικόν 6-1-55

Αγαπητέ και περισπούδασε εσγιε καθαράτας
πορνύ με συνεκίνησαν αι αδελφικαι εχαι της εμετέρας
φιγης Σεβασημιώτης και η θαρραλέα αντήης χειρονομία. Είμαι
μαρτυρ, ατθ' εσεφθην επατα, οτι είναι ανάγκη να γάνω και
μηνυτής, να αποτινάξω απ' εμού τας χυδαίαις υβραις και κακοήθει
συκοφαντίας ως ο ασόφοθος ετόρησε να μοι προσάψη, ησει: εβήθη
τώρα από τας Σουματας της Αφρικής η και του Αδου, να διασώρη
την υπορηξιν της α Παναχιστης η και δέν με εγνώρισαν αι Αθηναι
από 50ετίας και πλέον. Τρομοκρατηθής αινη πάντα θίθον να στα-
ματήσωμεν, και προς τούτο εθεσαν ης είνεσιν και τον Μαμα-
ριώτατον, οσσις - οθα και οθα - ατθ' α θαρραλέη και τού: φιγά-
δεχφον. Πία τούτο δέν απήνεστα, ατθ' α και τι να απαντήσω;
και αν θεσών και ατθ' α ερωτηματα, δια την εμετέραν Σε-
βασημιότητα είναι οθα ται και αιτόν γνωστα και ~~και~~ εις

αὐτὴν ἐφαρμόζεται ἰσὺς εἶπυ: "Τί πρῶτον τὶ δ' ἕστατον, καταξέω;
~~θεοῦ ἡμῶν ἀδιαφέρει τὸ ἦθος τοῦ ἀνδρῶς καὶ ἡ ἀρετοσύνη~~

του, ἢν ἔχει κοινότητα, ἀφ' ἧς ἐδέξατο διπλῆμα θεολόγου τοῦ
προεστάντος πανεπιστημίου (ἡ μάλιστα Κολλεγίου) ὅπου ἐφοίτησε
εἰς διὰ τὴν ἐπιμονὴν ἐκείνη ὅπου ἔμενον, ἀλλὰ δὲ ἐν ἐπιμονῇ
ἠγάπησα. Μῆς ἀδιαφέρει νὰ ἀκούσῃ πῶς ὁ ἐπιβιβαστὴς οὗτος κα-
τέρησε τὰ ὅσα τῆν ἀκασιμὴν ἀφάθειαν του, ἢ ἀνὰ ἐν ἑρῶν
αὐτῶν ἐπαρῆς τῆς ἐπιμονῆς, καὶ προσβίβη μετ' ἀναδάντων
παιδείας πρὸς τὴν ἀρετοσύνην αὐτῆς! ἢ θραύσας ἀπείρητον
καὶ ἀκασιμῆτον. Ἄλλ' ὅλα νὰ τὰ περιήμεις. τὰ σάνια βύ-
λα ἐπιπλάσαν, τὰ γὰρ βουτῆρα, ἄρα ὁ γὰρ. Τί συμφο-
ραὶ, ἀγαπήτε, ἀναμῖναι τὴν ἀγίαν ἡμῶν ἐπιμονῆν! ὁ θεὸς
νὰ βῆτῃ τὸ χεῖρ.

Ἐπὶ ταῦτοις δέξασθε ἀγαπήτε μοι, τὰς ἡμῶν διαδύκους
καὶ ἀγαθὰς, εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ ἀντηρίαν τῆς ἡμετέρας φίλης
ἐσθλασμοῦτος "Ἄντι ἀριστοσύνην ὑπὸ ἄλλοις ἐκκεῖναι ἀφῆν"
f ὁ Κορυζοῦς, εὐλόγιος Κορυζοῦς.

Υ.Γ. αὐτὸς παρουσιάζεται ἢ ἦρω κατὰ τὴν Βουλγαρίαν κοινωσιμῶν καὶ ἐπι-
νῶν καὶ οὐ σὺν ἡμῶν καὶ ἐπιμονῆν κατὰ τὰ ψηφίσματα καὶ τὰς διακηρύξεις τῆς
Βουλγαρίας ἢ ἐδέσθη - οὐς ἀφῆν ἐλευθέρου ἐπὶ κατοχῇ καὶ συμφοροσύνῃ
ὥστε νὰ ἀρῆσιν καὶ νὰ μεταβάλῃ τὴν ἐδέσθη, ἢς ἦτο ἀκασιμῆς τοῦ ἐπι-
νοσίου ἢ ὑμῶν κοινωσιμῶν ^(ὡς ἀκασιμῆς οὐκ ἐν τῷ ἀκασιμῶν ἢ ἀκασιμῶν οὐκ ἐν τῷ ἐπιμονῇ) τὴν ἐπιμονῆν τῆς βουλγαρίας ἐν τῇ ἀφῆν
δὲν ἀρῆσιν καὶ ἄλλη χῶστα! - ὡς καὶ τοῦ τότε δευδοντοῦ ἢ ἀκασιμῆς, τὰς ἐπι-
ἐπὶ ^{Συνοσίου} ἐπιμονῆς νὰ τὴν παροσῆ ^{αὐτῶν} πρὸς ἀκασιμῆς. Bonne service (ἐπιμονῆς ἐπι-
ραὶ ὅρα), ἀφῆν κακοσύνῃς ἀντιπροσώπων ἢ βοηθῆ ἐπιμονῆς τὴν μα-
θῆσιν βουλγαρίας καὶ τὸ δεξιὸν χεῖρ τοῦ σφραγιστοῦ καὶ χροσῆς
ἐπὶ τὴν "λαίτῃν διαφῆσιν", ἀφῆν τοιαύτη φῆσιν καὶ ὁ σφραγῆς -
ἀφῆν ἀφῆν τὴν ἐπιμονῆν τῶν φῆσιν, ἀφῆν δὲν ἀφῆσιν αὐτῶν
τοῦ λόγου, οὐκ ἐπὶ διαφῆσιν οὐκ ἐπὶ ἐπιμονῆς πρὸς τὰς ἀφῆσιν
μετὰς ἀφῆς, οὐκ ὁ βουλγαρίας ἀφῆν ἐπὶ τὸ βουλγαρίας "Ἡ ἐπιμονῆς
ἐν τῷ ἀφῆν τῆς ἀφῆσιν, οὐκ καὶ ὁ κακοσύνῃς ἐπὶ τὸ ἐπιμονῆς ἐπι-
"Ἡ κατοχῆ ἐν Μακεδονίᾳ" οὐκ ἐπὶ τὸ ἀφῆσιν τῶν ἐπιμονῆς
τῶν κοινωσιμῶν Μακεδονίας. ἐδέσθη δὲ ὅτι ἦν ἀφῆς καὶ ἀφῆς καὶ τῶν
ὁ ἴδιος

Ἐν ψυχικῇ τῇ 28-1-55

Μαμαριώτατε ἀρχιεπίσκοπε ἁθηνῶν κυρ. Σουρίων.
 Ἐξαβὸν μετήσιν πρό δύο ἐβδομαίων σχεδὸν παρὰ τοῦ ἀναγι-
 γου, ἀνεβήθη μεχρι τῆς δευτέρας ἡ σινάντης δι' εὐλογοῦ αἰτίαν.
 Ἄλλοιον ἀναερνόμενος ὡς συγματοχορῶμενος μετὸν φαρμπαρπιάντων. Ἐνεκὸν
 χρίστη δὲν δύναμαι νὰ εἶδω νὰ ἐνημερώσω τὴν ἐμετέραν Μαμαριώτητα
 περὶ τῶν ἐν τῇ μετὰ τὴν γυμνάσιον. εἰς τὸ σήμερον, ὅπου ἐφθάσαν τὰ πραγ-
 ματα, εἶμαι ἡναγκασιῶς χάριν τῆς ὑποθήκης μου νὰ προβῶ εἰς εὐεῖνο, ὑπερ-
 ἀνεχαστίσθην μεχρι σήμερον χάριν τοῦ γοῦτρον τῆς ἐμετεροῦς, νὰ
 κέρην μήνοις κατὰ τοῦ θ' νήους κτλ. ἀνεκλήμονος δια τοὺς ἐναντίον μου
 ποσυχραφῆμενος γιβέθους, οὗς δεσφῶρισε ποσυχῶ νὰ μὴ δυσφημίση
 καὶ νὰ μὴ παρουσίση εἰς τὸν κόσμον ὡς τὸν τελευτῶν ἀνδρῶπων
 νῦν εἰς τὰ τῶν τοῦ θίου μου, ἔσσειε δὲ ἔνα με τὴν ὑπογραφήν του
 καὶ εἰς ἐμέ. ὑπὸ κούσα ἔως τῆρα καὶ ἔλαρα ὑπομονήν, ἀλλ' ἐπεὶ ὅπου
 ἐφθάσαν τὰ πράγματα, εἶμαι ἐμετέρα ἐναντίον τοῦ γοῦτρον μου
 νὰ υποχωρήσω. Γνωρίζη ἡ ἐμετέρα Μαμαριώτης, ὅτι καθ' ὅσον τὸν θίου
 ἐπὶ ῥῆμα ἐπερήφανος, δὲν ἡνέχθην κηλίδα ἐπὶ τοῦ προσώπου μου, νὰ
 ποδοπατοῦμαι ἀπὸ τὸν τυχόντα, ἔσση οὕτος καὶ ἂν φέρῃ ὄνομα μέγα
 καὶ κατὰ ἐψηγὴν θείων, εἶμαι ἐκώθερος διὰ τὴν μήνοις κτλ. ὑπα-
 γόμενος εἰς τὰ πατριαρχεῖα, ἐφ' ὅσον ἐπισημῶς δὲν ἦρθη τὸ αὐτοε-
 φάτον, ἐπισημῶς οὐδὲς δύναται νὰ μὴ ἐπιποδίσῃ, ἵνα μὴ ἀρμυθῶ, ἀλλὰ
 εἰς τὰ εἶμαι ἐν τῶν ἐναντι τῆς ἐμετεροῦς καὶ τῆς κοινῆς γνήμης
 κρούω τὸν κίνδυνον τοῦ κινδύνου καὶ ἀπειλοῦμαι πάσης εὐθύνης διὰ τὰ
 μέγιστα σκευαίνων ἐννοίον τοῦ διασσεχρίου.

μετὰ θερμῶν χαρεζισκῶν
 ἡ ὁ καρυζοῦς ἐυλόγιος Κουρίτης.

Ἀθῆναι - ψυχικῶν τῇ 3-2-55 Χριστοφοῦ Αλεξανδροῦ

Τὴν ἐμετέραν Μαμαριώτητα ἡδῶς προσοχορῶν κατασπαρφοῦ
 ἀπερῶν εἰσαποῦμαι συγχώρησιν διότι ἐλεγοχορῶμενος μετὸν κατὰ
 τοῦ ἀγίου Θεσσαλονίκης ἀρθεροφίαν, ἡσὶς κρινεῖται εἰς τὰ
 κινῶν διασσεχρία, δὲν ἡδῶν ν' ἀποκατοῦν ἐμαίρης.
 Μετὸν γυμνάσιον ὅχι μόνον ἀετῶχορῶμενος δὲν εἶχω, ἀλλὰ

~~οὕτε καὶ σχέσις κατὰ δὲ τὸν γνωρίων οὕτε κατ' ὄψιν καὶ ἔχω
ἐν μοίᾳ ἰσχυρὸν καὶ ἐπιβλητὸν εἰς αὐτοὺς, καὶ γὰρ ἀγαθολίμπη καὶ~~

τοὺς ἀπαυθὺν του, ἀλλ' ἔνευσεν ἀδύνατον γὰρ συνελεῖσθαι οὕτε κατ' ἐλά-
χιστον. οἱ ἠδιαφερομένοι πρέπει γὰρ προσέλθωσι εὐρηγοί διαί γὰρ κινηθῶν.....
Ἡμεῖς διαθέτομεν τὸν ποσὺν τῆς ἡμετέρας χρονοῦ καὶ τὰ ἕθλια ἀφάστα πέραν
τοῦτων οὐδὲν ἔσθον, ἀρκετὸν εἶναι το γὰρ σπείρωμεν..... καὶ τῶρα διὰ
ποσθροσθὴν φεραν ἐκπαρῶ τὴν ἡμετέραν μακαριότητα γὰρ ἐπιστραφῶσιν ἡμῖν:

α.) καὶ πρακτικῶς τῆς διορθωθῆσον συνοδου τοῦ βασιτοπιδιον, ἅπερ κρα-
τεῖ ἐμεῖ, ἔχω ἀπόλυτον ἀνάγκην. Ἡ ἡμετέρα μακαριότης δύναται γὰρ ζη-
τήσθαι παρὰ τοῦ οἰκουμένηνου πατριαρχου ἀνεκδοτον, ὅπερ ἐγὼ δὲ δύνα-
μαι γὰρ τὸ πράξω, διότι δὲν ἀφῆλτο ἀφῆ μετ' αὐτοῦ ἀπὸ τριετίας ἡδῃ.

β.) τὴν σχέσιον τὴν θιθλιουρισιῶν μου διὰ τὰ ὑπὸ τοῦ κ.
θόλγου ἐδοθέντα χρυσόβουλλα τοῦ ἀγ. ὁρους, ἐδυσπισιένθη ἐλά-
χιστον μέρος εἰς τὰ δύο τελευταῖα τελεχῆ τοῦ "ἐκκλησιαστικοῦ φεραν"

καὶ ἐφ' ὅσον ἐπὶ τόσῃ ἐγγὺ δὲν ἐπανετήθη ἢ ἐδοθῆσιν θὰ εἶναι ἀνάγκη
να τὴν ἀναθεωρήσω διὰ γὰρ δυσπισιένθη ἀφῆ αὐτοῦ. παρελαίεσα τὸν
κ. Μοσχόταν με παρεπημφεν εἰς τὸν κ. ἐγγ. Μιχαηλίδην, ἀλλὰ τοῦτον
ἐγὼ δὲν γνωρίω. Ἐγραφα εἰς αὐτὸν ἀλλοτε γὰρ μοί πεμφῆ, τὸ ὑπ' αὐτοῦ
ἐκτυπηθῆν εὐρετηριον τοῦ φεραν, ἀλλὰ δὲν μοί ἀπέκλυθεν. Ἀὐτὸ τὸ
βιβλίον τὸ πηλὴν με τὸ ματαχμα, εἰν ἔγο δυνατὸν γὰρ τὸ εὔρω καὶ
ἐπαρεσχηθῆ ἢ ἡμετέρα μακαριότης γὰρ μερικνῶσθαι περὶ τοῦτον.

ἔχων ὑπ' ὄψιν τὴν παραγγελίαν τῆς ἡμετέρας μακαριότητος περὶ διαδο-
του τοῦ μελλοτος γὰρ ἐδοθῆ ἐκκλησιαστικοῦ φεραν ἔχω ὑπ' ὄψιν τὸν
κ. κων. μερτζιζην διακρικμῖνον κωνσταντῆν ἐν Γερμανίᾳ φιλόσοφον καὶ
θεολόγον συγγραφέα ποτῶν ἔργων καὶ γὺν εὐρισθόμενον ἰναῖδα ἀλλὰ γὰρ
ὑπὸ τίνος ὁρους θὰ ἀναλάβῃ.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαρμόμενος τὴν δεξιάν τῆς ἡμετέρας γυραφῆς φίτης
μακαριότητος εἶχαμαι εἰς τὸν ἀγιον θιον γὰρ ἰσχυρὸν αὐτὴν εἰς τὸ
μετὰ σφρίχου κωνινοῦ (κατὰ τὸ ἀρξάμενον) ὑψηλὸν πατριαρχικὸν
ὑποῦργημα ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ θρόνου τοῦ ἀποστόλου μαρτιου ἢ
συμπλοῆς τῆς ὀρθοδοξίας

Ἐν Χριστῷ ἀδελφός
f ὁ Κορυζαῖς εὐλόγιος Κουρίτας.

Ὁ Εὐνοῦ - ψυχικόν τῆ 17-2-55

Ἀγαπητέ καὶ περισπούδαστο ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Τὸ εὐχέλαιόν σου ἐπὶ τὴν ἐπιτομήν μου με σπικίτῃ καὶ με ἐπεδαρρῆναι εἰς τὸν ἐγγύον ἀχῆτα, ὃν διαβάσκον κατὰ τὴν οὐρανὴν μικρὴν ἐπιτομὴν μεγάλην θρόνον. Πίσσω εἰς τὴν ἐπιτομὴν τοῦ ἀχῆτος καὶ ἐπιτῆν ἡ ἀποκαταψῆ εἰς τὴν δίκην τὴν ἐπιτομὴν τὴν καὶ τοὺς ἀποκαταψῆσι. σποῦσι. "φίλει γὰρ θεὸς συνημῶν τῷ ἡμῶντι". Σὺ ἔγραψον, ὅτι θὰ ἡμῶν τὴν διὰ τοὺς διασφάντας τὴν ἐπιτομὴν μου ἐπιτομὴν μὴνυσί οὐς ἐπιτομὴν πρὶν ἢ κατεφύγη εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν δικαστήριον διὰ τὰ με τὸν ποικίλῃ τὰ σκαρῆν τὴν ἐπιτομὴν - ἐπιτομὴν τὸ γράμμα τῆς ἐπιτομὴν - τὴν ἐπιτομὴν πρὸς τὸν ἐπιτομὴν. ἐπιτομὴν δὲ καὶ ἡ ἐκκλησία τὸ θὸν με πρὸς τὴν ἡ ἀποκαταψῆ εἰς τὰς ἐπιτομὴν "ἐπιτομὴν καὶ δικαστήριον" ἐπι τῆς ἀποκαταψῆσι μὴνυσί του, χάρη τῆς ἐπιτομὴν, ἀποκαταψῆσι διὰ 13 ἐπιτομὴν ἀποκαταψῆσι ὅτις τὰς ἐπιτομὴν ἐπιτομὴν καὶ ἐπιτομὴν του, εἰς τὰ ἐπιτομὴν τῆς μὴνυσί του ἀποκαταψῆσι τὰ ἀποκαταψῆσι ἐπιτομὴν με ἐπιτομὴν ἡ κατεφύγη (ἐπιτομὴν) καὶ θὰ ἀποκαταψῆσι εἰς τὸ δικαστήριον. Ἡ ἐκκλησία ἔχει ἐπιτομὴν ἐπιτομὴν του, διότι τὸν ἐπιτομὴν ἡ ἀποκαταψῆσι τὴν μὴνυσί καὶ ἐπιτομὴν τὸ ἐπιτομὴν καὶ ἐπιτομὴν καὶ ἡ ἐπιτομὴν ἐπιτομὴν δὲ ἐπιτομὴν ἐπιτομὴν αὐτοῦ. Οἱ ἐπιτομὴν του, ποικίλῃ ἀποκαταψῆσι καὶ ἐπιτομὴν 4-5 ἐπιτομὴν εἰναι ψῆσι ἐπιτομὴν. τὴν ἐπιτομὴν τὸ ἐπιτομὴν διὰ τὸν ἐπιτομὴν. Ἡ ἐπιτομὴν τὰ ἐπιτομὴν ποικίλῃ ἐπιτομὴν ὁ τὴν ἐπιτομὴν ἐπιτομὴν του διὰ τὰ ἐπιτομὴν ἀποκαταψῆσι, ποικίλῃ τὰ με ἐπιτομὴν, ἐπιτομὴν με διασφάντας. Βεβαίως αὐτὰ θὰ ἐπιτομὴν ἡ ἐπιτομὴν πεπνυμένε ἐπιτομὴν εἰς τὸν ἀποκαταψῆσι, ὅστις θὰ εἰς ἀποκαταψῆσι ἐπιτομὴν.

Μετ' ἀπεύρου ἐπιτομὴν καὶ ἐπιτομὴν

ἐν Χριστῷ ἀγαπητός ἀδελφός

f ὁ Κωνσταντῖνος ἐπιτομὴν Κουρίλας.

268
3-2-55
Προς την Αγία και ιερά Σύνοδο ως Εισηγητής με
εξουσιοδότηση

Αντικείμενο: Αποστολή επιστολής της 3-2-1955

Μακαριώτατε, αγία και ιερά Σύνοδος,
Δύο λόχοι με έκαμαν ν' αναβάλω μέχρι ^{πέραν} την άρσ' υμῶν ασάνητόν μου
ἐν τῇ καί' ἐμοῦ ὑποβηθῆσαν μήνισον τοῦ σεβ. μητροπολίτου Θεσσαλονί-
κης κ. Παναγήμονος τῆ 24-4-54 καὶ διαβιβασθῆσάν μοι τῆ 9-10-54.
1) Δίωξι μάλις περί τῶ τελος οὐκωθρίου ἐσανηθῶν ἐν τῷ λουτρῷ ἑλα-
βον γῆσον καὶ 2) Δίωξι ἥτο ἀνάγκη νά σκεφθῶ καλά, ἀν πρόεση ν' ἀσάνη-
σω, πρὶν λάβω ἀδείαν ἀπὸ τοῦ οἰκουμ. πατριάρχῃον, ἐφ' ὅσον ἡ ἀββανικὴ
εὐαγγελιστὶα διαφέρει διαλελυμένην φρονητήσασα ἐς τὸν κομμουνισμὸν ἐν
ἀσσοσία τῆς μανονικῆς ἱ. Συνόδου. ἐν τούτοις τὸ αὐτοῦ ἐφ' ἑαυτὸν ὄρισε καί.
ἀλλ' ὑπόσχε καὶ τυπικὸς λόχος νά βραδύωσθῃ. α.) Δίωξι, ἐκτός τῆς ἥστον
εὐαγγελιστὶα γῆσον τοῦ μενύοντος φρός γηραλέον ἐφαρξῆν, ἐν τῇ μενύοντι πα-
στογραφῇ ^{ἰδίως} τῶν τῆσον μου; ἐς δ' παρεσῆρσῃ καὶ ὁ συντάξας τῆν διαβιβα-
σοικὴν ἐπιστολήν. Περὶ τούτου ἐξηγήσας τοῖς λόχοις πρὸς τὸν ἀρχιεπιγραμ-
ματῖα φροφορικῆς δὲν εἶδὸν διόρθωσιν ἐς τὸ δεύτερον ἀπὸ 8-12-54
ἔγγραφο τῆς ἱ. Συνόδου. Ἠναγμάσθῃ νά σέμψω ἐπιστολήν πρὸς τὸν ἀρχι-
γραμματῖα ἀρχιεπιστολῆ κ. Θέμελῆν, ὅσαι τετρασῆσῃ γηρασῆς
τοῖς λόχοις, δι' οὓς ἀπὸ τοῦ 1939, ὅτε εὐρίσκομαι ἐν ταῦδα, πάντοτε καὶ
θανιαχοῦ ὑπογράφομαι μητροπολίτης. Ἐάν ἐγὼ ἐδεχόμενι ἀσσηθῆσῃ
τὸ ἔγγραφο, δι' ἀσσηθῆσῃ μου, ὅτι καὶ ἐς τὸ Πανσεκοιήμενον καὶ ἐς τὰ
σχηματῖα καὶ πανταχοῦ ἐπλασῆσθῃ τὸ ὄνομά μου. Ἄλλως καὶ ὁ
οἰκουμηνικὸς καὶ οἱ ἄλλοι πατριάρχαι καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπὴ καὶ τὸ ὑπουργεῖ-
ον τῶν ἐξωτερικῶν καὶ ὁ τῶπος ἐν γένει μητροπολίτη με φροσαγορεύει.
Ἐὐχῶς ἡ Α. Μακαριότης, ὁ ἀρχιεπίσκοπος, λαβὴν γῆσον τῆς φροφου-
πῖας ἐνετείλατο νά μοι διαβιβασθῇ με τὸν τῆσον μου τὸ ἔγγραφο καὶ
εἰς τούτω ἀφραῶν τὰς εὐχαριστίας μου καὶ τῶν εἰς τὸ προκείμενον,
ἐφ' ὃ καὶ παρακαλῶ τῆν ἁγίαν Σύνοδον νά εὐαρεσῆσθῃ νά δώσῃ τῆν δέου-
σαν φροσσχίαν ἐς τὰ γραφόμενά μου. εἰς τὴν πρώτην φοράν κατὰ τῆν
ἡμερομηνία τῆ ἐγκαῦδα διαμονῆ μου λαμβάνω ἀφορμὴν νά ἐφρασιθῆσῃ
τῆς φροφουπῖας μου ἐνώπιον Ἀγίας, διό καὶ φρεῖθῃ χάριν ἐς τὸν ἅγιον Θεσσαλονίτην

Ἐμοὶ εἶναι χίον εὐχαριστὸν ἡδὴ τὸ ἐπισημῶς εἶναι ἐπινοητὴν μὲ τὸς ἡγέτας τῆς ἐκκλησίας.
ὡς γνωστὸν ἐν τῷ μεγαλῷ συνέθεσαν σοβαρὰ γεγονότα· διὸ οὗτος ἀνακλαστικῶς ἔμε-
καρ' ἐμοῦ εἰς τὴν Σίνετον μὴ τὸν πατέρην εἰς τὰ πολιτικὰ δυναστήρια,
καταγγέλλας τὸν δευδεντὴν τῶν "Ἐπιμὴν Ἐραρχῶν" κ. Παν. Βαρυμπο-
πιώτην, ὅπου παροῦμαι κ' ἐγὼ τὰ ἀνακρινδῶ εἰς μαθηγορῶμενος σὺν
ἔδῳ χροῦσόν τοῦ ἔφθασαν τὰ ὑπάρχματα, κωλύομαι, εἰς εἶναι ἀπονοσού-
μενοι, γὰρ ἐπισκεπτάδῳ, παροχόμενος "ἐξηγήσων κ' πληροφορίας ἐπιτῶ
καταγγελλομένων ὑπὸ τοῦ σεβασιμωλαίου Θεσσαλονίκης", εἰς γράφετε.
Ἐκ σεβασμοῦ ἔρχη πρὸς τὴν Σίνετον δὲ ἀποδείξω, ὅτι ὁ ἅγιος
Θεσσαλονίκης δὲ ἠδέγησε γὰρ ἀπολοιδόρη τὴν ἐνδεδηγμένην εἰς
εἰς ὑπόδειξιν ὅσον, ὅθεν κ' ἐξώδησε τὰ ὑπάρχματα εἰς ἴσῳ πε-
ραιτέρῳ. Ἐφ' ὅσον ἐγὼ γράφω ἱστορίαν, ^{μὴ ἄλλοι δὲ ἀπορογραφαὶ εἰς τὴν Σίνετον!} κ' ὑποσπαδῶ δὲ ὁ κ' ἔχει
φω γὰρ ὑποσπαδῶ μαρτυρίας ἐπιστήμους - οὐχὶ μαρτυρίας διότι
ὁ ἱστορικός δὲ ἔχει ἀνακριτικὸν γραφεῖον - ἐξετάσει τὸν δημό-
σιον αὐτοῦ βίον κ' ἑραρχῶν κ' ἐθνικοῦ ἐνστάσεσιν, κ' ὑποσπαδῶ ^{τὴν περιμαρτυρίαν} ἔχει
γε γὰρ ἀποαντήση κ' αὐτοῦ μὲ ἔγγραφα κ' ἀποδείξεις ἀπολοιδόρη κ'
κ' ἀπολοιδόρη ^{κ' οὐχὶ γὰρ μὲ διασπῶν καὶ ἐκπέσει, παροχρήσασθαι τὸν ἐθνικὸν μὲν βίον}
κ' ἀπολοιδόρη κ' εἰς ὅσον ἐργασέτο, δὲ ἐκέρδιζεν ἀσφαλῶς ἡ
κοινὴν γνώμην. ἦ τις εἶναι εἰς τὰς ἀπολοιδόρη τὸ ἀδύνατον περιτήριον: "φωνή
λαοῦ φωνή Θεοῦ", κ' τότε ἐγὼ ἦμην ὑποχρεωμένος γὰρ ἀναδεν-
ρήσασθαι τὰ γραφόμενά μου. Ὁδὴ γράφεσαι ἡ ἀληθὴς ἱστορία κ'
οὐχὶ μὲ δυναστήρια, οὐχὶ μὲ διασπῶσες κ' ψηφίσματα, μὲ ὑπολοιδόρη
τῶν (bonne services) μὲ μαρτυρίας εἰς τὴν ὑπόδειξιν. Τώρα ἔχει τὸν λόγον
ἡ ἱστορία, ἦ τις εἶναι ἀπεικονιστὸς κ' δὲ ἀπολοιδόρη εἰς τὸν ἑραρχῶν ἔχει
ἐν τῇ μητροπόλει ἑστέσους δὲ ὑποέρχει κωδὶξ κ' πρᾶξι τῶν τῆς ἡμερῶν
τοῦ νῦν Θεσσαλονίκης. Ὁ κ. Βοβολίνης δὲ ἀπολοιδόρη εἰς ἐκδοσὴν
αὐτοῦ, ὅπου τὴν ἔκκειν μητροπολιτῶν τῆς Μακεδονίας. Ἡ ἐξάπορη ἱστορία
τοῦ ^{στρατιωτοῦ} Χρυσόχοου, ἡμᾶν ὑπολή: "Ἡ κατοχὴ ἐν Μακεδονίᾳ", ἀπολοιδόρη
φέρει τὸν κωδὸν Παντελεήμονα - ὅπου ^{σημειωτῶν} ἔχει τὸν κωδὸν νεοκρατικὸν
σημειῖον τῆς ἀπολοιδόρη χώρας, εἰς τὴν κεντρικὴν Μακεδονίαν - κ'

τὰ δὲ αὐτὰ εἶναι ἢ ἐνδρόσιός του. εἰς τοῦ κατ' ἐμοῦ διασωροποθέντος³
 ἀποδῶν λιβέλους γράφει περὶ λόγων καὶ ἐργῶν^{καὶ} δαυμασίων καὶ ἐπιπέδων^{αὐτῶν} ἀντικειμένων.
 σικκῶν - καὶ τοῦτο, διότι ἐφεξῆς αὐτὸν, ὅτι ὁ υἱὸς τῆν ἡγεσίαν αὐτοῦ Γρηγόριος,
 ὁ Παλαμῆς, τὸ μόνον δημοκρευτικῶν περιουσιῶν ἐν Μακεδονίᾳ δὴν ἔλαβεν εἰσέ-
 τε δέον κατὰ τοῦ κομμουνισμοῦ, περιουσιῶν ἐπιχορηγοῦν ἐν τῇ στα-
 ρασσομενίᾳ καὶ κενδοκρευσίᾳ Μακεδονία. - εἰς τὴν τῶν μετέλλων, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἀ-
 σίω, γράφει, δὲ ἡμνίζετο, ἢ ἐδέσθη, "σχηματοποιῶν μέγα τοῦ λαοῦ, πάντοτε μι-
 σα εἰς τὸ σόμα τοῦ λέμου, .. καὶ οἱ ὄμιλιαν καὶ ἐπιπέδων σικκῶν τὰ ἐργήματα
 τῶν ἀντιχριστῶν παρακλιτικῶν καὶ ἀνατροπῶν." Τούτων ἀσπίστευέ μοι ὁ ἴδιος
 καὶ ἐν ἐπιτομῇ ἐξήτασα πάντα δυνάμενον καὶ γινώσκον, καὶ οὐδὲν ἐγνώριζεν
 ἐν τῶν ἀπομαρτυριῶν^{αὐτοῦ}, ἀλλ' οὐκ ἐν χειρογράφοις ὑπαρχοῦν εἰς τὰ ἀρχαῖα. καὶ
 εἰς ἔχει τοιαῦτα ὅπλα, διατὶ δὴν ἐδημοσίωσε καὶ μετὰ σταματηθῆσθαι ἀμείνων
 ἀλλὰ πιστώσει τῶν λόγων εἶναι αἱ πράξεις. "Ἄφηνον ἔρχον κρείσσων ἐπὶ
 τοῦ λόγου" φωνάζει ὁ Ναζιανζηνός. τὰ ἡρωικῶν Παπαφλέσσαν ὁ Παλαι-
 ῶν Πατρῶν ἀσεβιάμεσιν ἐξυπέστατον, δὲν μαθητῶν^{ὁμοῦ ἐκείνου}, ἀλλ' ἐδωκε τῶν
 λαοάντησιν ἐσθλεμῆσας καὶ λέων καὶ δουρασθῆς εἰς τὸ Μανιάκι. ^{καὶ ἐπὶ ὁ δόσωσιν} τὸν μισθὸν τῶν
 ἀραχιδῶν ἐπὶ δέξαι καὶ ἀντικρούσας ἀθροῦν καὶ ἀξιοδρήνησιν καταστάσιν
 ἡμῶν ὑποχρεωμένους καὶ ἐξελίξω τὸν ὑπαίτιον, ὅσως εἰσὶ 100 τῶν ὄλων (1942-51)
 ἐποίμανε τοῖς ἑδεστικοῖς. "οὐδὲν ἀνευ ἐκκλησιαστικῆς ἐλέγχου" (β. Ἀνάθησιν, 11
 1B, 1899, σ. 284-286), πολλὰ μάλλον, ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς εἶναι καὶ ἐθνικός ἡγεὺς,
 καὶ κατεπείσθη εἰς τοῦτο, ἂν ἔλαβον ἀπὸς δημοσίευσιν τοῦ ἐργήτου δεικνύ-
 ρου καὶ Χρ. Γυίλλα τὸ γράμμα διὰ τοῦς 16 τοῦ κατ' ἡρώα, μετ' οὗ ἐν
 ἑδέσθη οὐδὲν ἐδωκε ^{περὶ τοῦ ἀρ. ὁ/ημῶν} - μάρως μου ὁ κύριος. αἰδοῦμαι καὶ ἀνακρίνω
 λαϊκοῖς περὶ συναθροῦν. - ἀλλ' ἔλαβε τὸ ἐνδοξίμον ἐναγνός τοῖς "φρεῖς
 ἐπαρχαῖς". οὐκ ἐδὲ καὶ ἄλλον τινὰ ἀνὴρτινα, οὐκ ἐδὲ καὶ ἀνὴρτῶν τὸ ὄνομα
 τοῦ κῆρ Παντιμετήμωνος (μάρως^{μον} ὁ παρειαγνῶστος ἅγιος ἑδέσθης καὶ Διονῖος,
 ἀλλ' ἐρωτῶ τῶντων, διατὶ μοι ἐδιδε τὸ δεικνύμα καὶ τὸν συμβουλεύω, καὶ ἀποσχερῶν
 νῦν τὸν ἐλέγχον; καὶ ἐσπιδῆ δὲν ἐλήρησε τὸ ἀσπύρητον τῶν ἐπιστολῶν ἀπὸς ἀ-
 θῆν μιν, μοι δίδει τὸ δεικνύμα καὶ ἐπὶ καὶ παραβιάσω, ἀλλὰ ἀπὸς ὄψεσθαι του.
 - ἀλλήλων τῶν, ἂν ἐδημοσίωσιν, ὅσα μοι ἔγραφε κατ' ἀλλῶν - διὰ τῶν σιγῶν

ὅσον ἐρώτησθαι ἔχει ἢ ἀγ-
 ῖς ἐν πλοῦτον τὸσον ἔχει
 ἢ ἐκφρασίς καὶ ἢ ὅλη
 τὸ τὸς μεγάλος περὶ
 τῆς Πατρίδος
 ἢ Ἐπολιτικῆ Πάσης

γὰς, ὅχι μόνον δὲν παρρησίῳ, ἀλλ' εὐχαρισίῳ, γράφει μοι τῆ 25-6-53· διότι ζῶμεν ἐν μέσῳ
 ψευδοδελφῶν καὶ ψευδοχριστιανῶν, παραχρηστικῶν λέξεων, μάλιστα θεὸν φοβούμενων μήτε ἀν-
 θρώπους ἰντριγουμένων, ὥστε ἡ ἀσφα συμβουλή καὶ πᾶσα πληροφορία νὰ εἶναι εὐφρο-
 σδέατος καὶ πολῦτιμος. Τούτων οὐτως, ὅταν εἶδον, ὅτι αἱ συμβουλαὶ μου δὲν ἴσχυσαν,
 ἐχοσάμην φαρμάκῳ δραστηριότητι, τῷ δὲ διὰ τοῦ λόγου. ἔλεγμα ἐλέγξας τὸν ἀκούον
 σου καὶ οὐλήθη δι' αὐτὸν ἀμαρτίαν" Λευτ. 18, 17. Τῷτο ἴδιον φίλου πιστοῦ, ὡς διδά-
 σκει τὸ χρυσοῦν στόμα: "Τὸν φιλοῦντά με τότε φαίην ἂν ἔγνωε φίλῳν, ὅταν οὐ
 βρόνον ἐκείνη με, ἀλλὰ καὶ ὅταν ἐμαυτῆ καὶ διορθῶται" (Μιγμε 55, σ. 585).

παρ' ἡμῶν ἀληθῆς ἱστορία δὲν δόναται νὰ γραφῆ· διότι ἂν τοχηθῆτ' ἂν γραφῆ
 ἡμῶν ἐν ἀλήθειαν, δὲ ἐξεχερδῆ ὅλος ὁ κόσμος ἐναντίον τοῦ· διὰ τοῦτο καὶ δὲν
 ἔχομεν ἱστορίαν τῆς ἑλλην. ἐπιθανασίας, οὐδὲ διδάσκεται ἐν τῷ πανεπιστή-
 μῳ, ἀλλ' οὐδὲ καὶ μετεφράσθη ^{ἢ ὑπάρχουσα} ἡ ἱστορία γῶσαν. φίλος μου ἐμ' ὁδὸς πρὸ τετρα-
 ετίας ἠνίχοισαν τῆς ἀντιφάσεως ἐν Μακεδονίᾳ ἰναγιάσθη νὰ ἀφαιρῆτ' αὐτὰ ὀνόματα!
 καὶ ὅμως δὲν συμβαίνει αὐτὸ ἐν ταῖς ἐξῆς, ἀπομνημονεύουσι· διότι διδάσκοντες καὶ
 ἀδελφὸν ἐχούσι τὴν ἱστορίαν. ἀνέγνωσε τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀρχῆς τοῦ Μακρόλεῦ;
 εὐχαριστήτως αὐτὸν καὶ τὸν μέγιστον τῶν Ἀρχῶν ἐχθρὸν, διότι ἀεὶ ἀνηκέστῳ και-
 νηριάζει τὴν κακίαν τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν διηγεματιῶν. καὶ ὅμως ἐν τῷ μέ-
 γαλι τούτων ἱστορικῶν ὄφειλε τὸ μαγαλιῶν τὸ ἀρχαῖον ἔθνος. Διὰ νὰ εἶμαι
 ἐν τάξει προσειδοποιῶ αὐτὸν, ὅτι δὲ χάρις τοῦ ὀξυφρονήτου ἐν χεῖρας καὶ ἀ-
 φασί. τὴ ἀσπασίαν τῆν 9-5-54: "καίρε λοιπὸν, καὶ κτύπα μας καὶ δὲν πειράζει· ἀντί-
 χορον, διότι δὲν εἴμεθα μόνον Ἀχιορέλαι καὶ Ἰσθμῶντες, εἴμεθα καὶ Μυραϊνῆτες!"
 κατόπιν ἀποσπασίαν ἐν τῷ δημοσιογραφικῶν ἀγῶνα ἔλαβον ὑπὸ ὄφιν, ὅτι ὁ τέως
 εὐεργετηδὴς καὶ προσταλῶδης ὑπὸ ἐμοῦ δὲν εἶναι ὁ γλυκὺς Παύλιος, δὲν
 μέγα τοῦτο, ὡς ἄλλος ἄρατιος, ἐδάξανε με λευκοὺς βιδόντας, ἀλλ' εἶναι
 Ἰσθμῶντες Μυραϊνῆτες. δύο φορές Ἰσθμῶντες. Ἐσομένῳ ἐκὼν ^{τοῦ ἐμοῦ} ἀποσπασίαν
 καὶ ἐπισκολεύθησθε συμπερὸς ἀγῶν, ἐγὼ μὲν καὶ ἱστορικῶν ἀρθρογραφῶν, αὐτὸς δὲ ἀποσπασίαν
 ἰστορικῶν, ἐπὶ ἀνεγείρων ἐρυμνὸν τὸ τεῖχος τῆς φιλίας, αὐτὸς δὲ ἀνατρέσων. καὶ
 ἀφ' οὗ ὁ κόσμος δὲν ἠδύνηθη νὰ με προμογραφήσῃ κατὰ καὶ ἐπὶ ἐξουσιάζοντ' οὗτο
 ξυμπερὸς ἐπὶ τὰ κοινὰ διατηρήρια περιφρονῶν τὸν τε Παῦλον (Α Κορ. 9, 1), τὸν θ' ἑαυτὸν.

τῆς Δ' οὐκ. Συνόδου, τὸν ΙΔ' τῆς ἐν Καρδαγίῃ καὶ τὸν ΙΒ' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ. Ταῦτα ἔχον
 ὑπόψιν καὶ τὸ ἐκκλησι. πᾶσι δὲ ἡδύνησα τὰ κωνσταντινῶν αὐτῶν ἐπιδοση-
μισοὶ καὶ τοῦ ἐπιόντα ἀνομιὰ σὺν ἡμῶν αὐτῶν. ἄλλὰ ῥίγας ὁ θεὸς καὶ ῥεγαλῆ
ἠτοχὲς αὐτοῦ. Δὲν ἰστοκῶν νὰ μοὶ ἀντίση καὶ νῦν, εἰσὶν κατ' ἀνάγκην πρέ-
 σεις νὰ θεῶν, ὅσα κατ' ἐμοῦ εἴσε καὶ ἔγραψε ^{καὶ ἔγραψε καὶ ἔγραψε} ~~καὶ ἔγραψε~~ ὁ ἅγιος θεσσαλονίκης.
 καὶ τοῦ τῆν ἰρίων τοῦ διμασπηρίου; ἄσος ἔρδασαν τὰ πράγματα πρὸς νὰ ὑπο-
βάτω μῆνυσον; καὶ ὑπαρκακῶ τῆν ἅγιον Σύνοδον νὰ μοὶ εἴση ^{πῆν} δύναμαι
ἐγὼ ν' ἀνελθῶ τὰ ἐξῆς (ἀναφέρομαι μόνον εἰς τὸν εἰσοιτημένον γράμμα καὶ ἐν)
ἐν μόνον σημείον):
 "Αὐτὸν ὁ κορυτοῦς δὲν ἔφυγε μόνον "θανηρυμῶν" ἀπὸ τῆν Κορυττῶν αὐτῆ
 πρὸ τοῦ Ἰταμῶν πολέμου, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔσεσπερ γεν εἰς τῆν Κορυττῶν μετὰ
 τῆν ὑπὸ τοῦ ἑλλην. στρατοῦ ἀπελευθέρωσιν αὐτῆς. εἴτε διότι οὗτος δὲν ἐτάχθη-
 σε νὰ ἐμφανισθῆ πρὸ τοῦ λαοῦ τῆς Κορυττῶν, εἴτε διότι οὗν ἐσεφράση τοῦτο
 εἰς αὐτὸν, ὅσπερ ἰσχυρὸν καὶ βαρύτερον". Ἐὐλοχῶς ἡ ἱστορία αὐτῆ ἔχει
δημοσιευθῆ πρὸ Ἰθελίας καὶ ὅλοι γηρωρίζον, ὅτι με ἐδιώξαν οἱ Ἰταμοὶ καὶ
ἔλληνα. "διότι δὲν ἔεχον λάβε τῆν ἀφαιγίαν Ἰθαγέμιαν." ^{καὶ διότι δὲν ἔφησον νὰ τοῖς ἴσασαν} ~~καὶ διότι δὲν ἔφασαν~~
 καὶ τῆς ἑλλην. κυβερνήσει ἐσοῦν ἀδύνατον νὰ με ἀφήσιν νὰ ἐπανέλθω. Ὁ δὲν ἐ-
κπρύχθη ὁ πόλεμος, τῆν ἐσομένην ἡορμικῶς βαρὸν δὲ ἐμὲ νὰ συνοδεύσω εἰς
 στρατόν, ἔκκ' ὁ Μεττιξῶν καὶ ἡλ. τῆς γῆρως, ὅτι δὲν ἦν ἀνάγκη νὰ ὀ-
 σαγῶ, διότι δὲν δὲ μείνωμεν εἰς τῆν Β. Ἰσθμὸν καὶ τὸσε ποῖον νὰ σπι-
 δω εἰς Κορυττῶν, ἀφοῦ ἡ σεβασμιότη^{σαι} δὲ εἴση νὰ βγάθῃ λόγον
 καὶ δὲ ἐπιτεθῆ; αὐτὰ ἡκουσα ^{ἰστορῶν τῆν καρδίαν μου} καὶ ἔμεινα. Τότε ἡ δημοκρατία
καὶ Κορυττῶν ἀνέθεσε εἰς τὸν πρόεδρον αὐτῆς, τὸν τ. Βοσκειλίμ Κορυττῶν
καὶ Βασ. Κονδῆν καὶ συνέταξεν ἐπιτενέστατον ἐπιστολήν μα ἰνδελίζονσα
τῆν ἐθνικὴν καὶ ὑπομαχορικὴν μισθράσιν καὶ ὑπαρκακῶσα νὰ με
ἀφήσιν νὰ ὑπάγω τὰ χεῖρα, διότι εἰς τῆς ἀποουσίας παραρρεῖ τὸ
ἔργον μου, ὅσπερ εἴσι τρεῖς ἡμέρας δι' ἀπείρην μεσῶν εἶχον εἰδημέδες. καὶ
ἐγὼ μὲν ἐκωλύθην, ἀλλ' ἄλλοι μνηστήρες τοῦ θρόνου παρουσιάζοντα
καὶ ἔμειναν εἰς τὰ "ὑπόα τοῦ λουτροῦ;" διότι, πρὶν σταθῶν κατὰ στρατὸν ἀποκ-

καιτοι έχουν δημοσιευθή πολλά βιβλιογραφία του σπουδαίου βόλου ιστορικού
 (βλ. "Πατριαρχική Ιστορία", "Κράτος και Αρχιεπισκοπή", "Ανεκμωβριανή τραγωδία", βιβλία μου
 εύρισκόμενα εβ λυμ εδρ. βιβλιοθήκην), δει υπινω άσκασον να σφρηάβω τονά ενλαδα.
 όσων είναι γνωστόν. η έγραφα εις τήν "Πατρ ιστορία" μου, ότι έζηώσα όδξαν η αξίω
 μα άρχιερέω, καιλοι ό μακ. Στέφανος Βολκάνω με έωτισε να έυλέξω τήν
καλλιτέραν έσφοχίαν (μεόρως ό νίν "ύδρα" ή "Κοσμοπόιος), άωοδε τού 1908 έ-
 χον αναγραφή, φοιτητής εις έν, μεγαξύ τήν ευχεξέμεν του πατριαρχείω. "Ηδραον
 ως μοναχός να έυπηρετήσω τό άγιον όρος η τήν επιστήμην. επί 10ετία η ηφιοδής
 ή άρχιεπισκοπος Αλβανίας ηγονέμεν να ύσάω η τή 1936 ύσχωρήσα, ότε ή-
 δέν ενλαδα ό τότε πρόεδρος της τριαν. βουχής σερβολύτης Κωτσε Κιτάα, με
 άξίωμεσε να ύσχωρήσω ενάτι. : : "θά ηίνωμεν όλοι ούντιαι, ενάδεν ήδεν!"
 η τό ύσφήνημα (σ. 5) αναφέρω τό γεγονός χέγες: "Τό πατριαρχείον ωφο άδιέξο-
 δου εύριδει ύσμεαλέοδη τον παρρωσεόμοί του η. Εύλογια, ό όσώτος η έσως εν
 τιαοίσταου διχδεις τή μητροπ. όρόνον τής Κορυτσάς" (είχε κωμοφορήσει τότε
 εύρύτατα τό "Κιβόδηον νόημα" η 500 αντίωπα έχον σιαλή εις τήρανα
 άσο τον εν άγιω έσφοδαμώντα τον, άρ'όδ έξώοδη, όρόνοη. ^{αλλά δέν ήδη εν'όσιν.} Περί τού καρά τή
 καθολικώ ^{εν Κορυτσά} ποέμοι, όίλην έχον ιδρούσει γάον τή ούντιλν, μονίω τήν καχογρα-
 τή η σχολείον με 400 μαθητά. "άλλ' η ηρωικη όράση του μητροποσί άνωρια,
 όου δια σφρά η ηερυηαίω, έωτισε τού όου η' άσούροιν τά ζέννα τή, με
άσπλάζε του κινδύνου. . . Ούδεις ενί τή ημερύν του, παρ'όλα τά. . . καπαχθονια
μείσα, έσπενεί τή παγίδα του προσημητισμού μεδ'άου τήν έσάρχαν! Ουδεις εν
 τή μητροπολιτίν Κορυτσάς ενά Αλβανικώς διοικήσει έχει έσκαρηόσει να κωμη τή.
 ύσχωρητικη περιοδία ενά τά. . . χωρία ^{ήλα} αένα ενί εολλά ήη ήματα αλεμμένα εν
 τή τήκω τήν έχον ησμενησει, ότε ήσαν χροισανόι, αλλ' ό άγιος Κορυτσάς η. Εύ-
λόγιος ούδολη, ωρονδής τό έσώσον η ενάτι μεδαν. με περιοδίας, μεδ' εν όχι
άσας δι κινδύνουσε η αυτήν τή ζωή του, σατρασις εν τού ύσφοχίη, έσποίμην.
 περί οι 120 χερια : : "έσάν ηδέν μεγα ήμην εν Κορυτσάν. . . έσώημεσε να έσισορήση
 τή ενκηησία τά δεινωσοδηματα τήν χρισ. χωρίω. ανακαλύψα, συστημετικη
 πρόγραμμα τήν άβ. κωβρηόσει προς έμλορημοίον ενά χροισανή διοικήσει εν-
 τορία τή φωνή "Δέν δέλει κείον τείρομους εν έμσοδίαίνη, άρ' αίοι να ηέννοσι χροισανή

Ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης οὐδὲν ἀναγκόν, οὐδὲν ἀκούσας, ἤθελε νὰ μὲ βιογραφῆται.
Ἄλλα αὐτὰ εἶναι παραπίνοις σατανικῆ τῶν γεγονότων πρὸς δυσφήμιόν μου καὶ
παραπλάνιον τῆς κοινῆς γνώμης καὶ διὰ νὰ μεταβάλῃ τὴν περὶ ἐμοῦ ματῶν γνώμην τοῦ
κ. Γκιώργα πρὸς ὄν-ἀπιστίαν, καὶ-τοῖς εἶναι ὁ κυριώτερος κατὰ τοῦ Γκιώργ-
γογράφου μαρτυρῶν, ὃν καὶ ἀποφραττῶ, ὅτι θα εἶναι ἀρχαί, γένην "ὅταν μᾶλλον
ποῖος ὁ εὐλόγιος Κουρίτας, μὲ οὐ ὑπὸ τὰς ἐπιθόας τοῦ μητροπολίτου σὰς κ.
θιονουσίον συγγραφέα, θὰ συγχεθῆτε ποτῶν".

Ἄλλα αὐτὰ εἶναι κηδὴν, ἀχία καὶ ἱερά ἐνόδος, ἀπέταρτι τοῦ Γκιώργου,
ὅνπερ ὁ κῆρ παρετήρημιν ἐσχητε πρὸς δυσκοσίαν εἰς τοὺς "τρεις ἱεραρχαί"
θασισθῆς εἰς μίαν καταπίστον, φυττάδα, "τὸ κίβδηλον νόμισμα" τοῦ
μακ. Σπυριδῶνος Καμπαναίου Παιριῶνον, δημοσιεύθη τῷ 1936 ὡς
ἀπαρτήσις ἐγένετ' εἰς αἰσθητῆς κριτικῆς "τὸ μῦθον ἄγας",
ὅπερ ἐγὼ εἶχον δημοσιεύσει κατ' αὐτοῦ. τῷ 1938, ἐπὶ δεκαετίαν
ἐργάσθη ἐκτελετικῶς ὡς πρόεδρος τῆς γ. Κοινότητος ἀπὸ
τοῦ 1925-1934, καὶ κατῴρθωσα οὐ μόνον νὰ ἀναδιοργανώσω
τὸ ἅγιον ὄρος ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καταστ. χάρτου, ἀλλὰ νὰ
ἀνασυστήσω καὶ τὴν ἀδωνιαδα καὶ ἄλλα μεγάλα ἔργα νὰ
καταρθώσω. Ἄλλα δυσχερῶς τῷ 1938 ἤρθον εἰς σύμφωνον πρὸς
τὴν μετάνοιαν μου, τὴν μαχίστην παύσαν. Αὕτη δὲν ἐπυλοῦσε
νὰ, ἐφαρμόσῃ ἢ μᾶλλον, νὰ τελεθῆ, τὰ ἔργα τοῦ χάρτου
ἠνύχθη ἐπὶ δεξίαν μίαν ἐκρηκτικὴν καταστάσιν προσπαθῶν δι'
ἡπίων μεσῶν νὰ πείσω τοὺς πατέρας νὰ γυμονήσωσιν τὴν
παλαιὰν νοστροπία, ἄλλ' ματαίως. Ἡ μόνη κατεχρησθῆ καὶ
ἔβαινεν εἰς διάλυσιν. Τότε κατῴρηκα καὶ ἤρθε εἰς τὸ

δεκαετήριον ἐβνίκης δι' ἀναμνήσεις. Ἄλλα καὶ εἰπεῖν νὰ
μὲ τρομοκρατήσωσιν κατῴρησαν φαντασιώδη πράγματα
μὲ ψευδομαρτυρίας, καὶ ἐγὼ μὲν ἀπεχτήθηκα διὰ βουλή
ματος. (βλ. κράτος ἀγυθίας σ. 179-181) αὐτοὶ δὲ παρεπέμφθησαν.

Γίης καταδείξαι τὴν ψευδομαρτυρίαν ἐκείνην περιλαμβανὰ τὸ
κίβδηλον νόμισμα εἰς ὃ ἐγράψωσιν, ὅσοι ἤθελεσαν νὰ τὸ
χρησιμοποιήσωσιν ἐναρτίον μου. Δὲν πιστεύω, ὅτι ὁ ἅγιος ἐβνίκης
δὲν ἐγκλημῆε τὴν πρόθεσιν τοῦ Γκιώργου τοῦτου δὲν πιστεύω,
ὅτι δὲν ἀνέγνω εἰς τὴν "Ἄχιορτικ. Βιβλιοθήκην" (τῶχος σελτ. 1954)
ἢθα καταχρίσασιν "ἐγκλήμα ἀποικιαγυθικόν" διὰ νὰ ἀποδείξω ὅτι
πῶς συγχεθῆκα, καὶ πῶς ἀνεκάλωσεν αὐτός ὁ συγχετῆς τὸν
Γκιώργου καὶ ἐγένετο ὁ διαπρύσιος ἠμνητῆς μου.

Και με επεσεύετο, δύο φορές που έπηγα εις την μονήν τῆ 1938 καί 1939, καθιερώσθην καθημερινός καί βεβαρυντός ἐν τῷ γήρατος ἀνερχόμενος κληρικῆς πορείας εις τό διαμέρισμα καί κληρίων διηγετό μοι πόσις τῶν παρισυρίν. Ἀναγούς εις τας ἐφημερίδας περί τῆς στάσεως μου εις τό συνέδριον τοῦ Ἐδιμβούργου, ἔσπασεν ἐν Κορυζοῶν γά με συχαρή ἀπό 5-11-37 ὡς ἔξῃς: ταῦτα παραλαμβάνω ἐν τῆς ἀγ. βιβλιοθήκῃ μου σ. 265-267): Τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα ἀδελφικῶς ἐν Κυρίῳ ἀσπάζομαι ἡδὺς καί προσφιλῶς προσαγορεύω. Ἡ Ἀνατολική Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ ἔχει μακαρίως καί ἀδαμαντίνην τὴν παράδοσιν, διότι ὁ κληρὸς αὐτῆς οὔτε τὴν ἀποστολὴν οὔτε τὸ καθήκον αὐτοῦ ἐλησμόνησεν, ἢ ἀπυρνήθη ἀχρηστὸς φρουρὸς ἱσταμένος ἐπὶ τῶν σινοπῶν, εἰς ἃς ἔταξεν αὐτὸν ἡ Ἐκκλησία περιφρουρεῖ τὴν ποιμνίην τοῦ Χριστοῦ διασωτῶν τὰς παχίδας τῶν ὑπεναγκῶν. Καί ἀγρυπνῶς κατὰ τὸν νῦν αἰῶνα τῆς διγῆς τοῦ ἡλισμοῦ καί τῶν προπαγανδῶν, εἰ μὴ ὁ Κύριός μας ἤγαγε τὸν χριστιανὸν, τὴν ὑμετέραν σεβασμιότητα, οὐκ ἂν τὸν παρόντα δυσχερῆ διαύλον ἢ ἢν πηλοπία ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀποσοβῆσαι ἡδύνατο.

Ἡ Ὁξφόρδη ἀλλοτὸν μάρτυρα ἔφείσθη καί φῶτιον εἰς ἀνέδειξε, διό ὑποβάλλομεν θερμὰ συχαρηζήρια. Σπυριδῶν Λαυριώτης. Τό ἐπόμενον ἔτος (1938) ἐν Κορυζοῶν κινήσας ἦρθον εἰς τό Ἅγιον Ὄρος ἡγετο μεταγιώδης ἢ γεννημένη εἰς ἐμὴ ὑποδοχὴ ὑπὸ τῆς ἱ. Κοινότητος. Τέλος ἀφικουμένη εἰς τὴν ἱεράν μου Μεγαλοίαν, τὴν Μεγίστην Παύραν, οἱ ἀδελφοὶ καί πατέρες μέχρι βαθείας νυκτός συγκεντρωμένοι εἰς τὴν εἴσοδον ἀνέμενον. Τὴν ἐπομένην ἔρχετο δοξαρχία εἰς τὸν καθεδρικὸν ναόν, ὅπου πάλιν ὁ μακαρίτης Σπυριδῶν ἀνεπροσώπευεν τὴν ἐνταξίν καί ἐμφράξιν τὰ πηκνυρούμενα τῶν ἀδελφῶν αἰσθήματα πρὸς ἐμπλήξιν πάντων, ὅτιως ποθέμις καί δεινὸς κατήχερός μου, εἶπε μόλις συχαρῶν τὴν συγγίνην, ταῦτα:

«Τί τοῦτο, σεβασμιώτατε; ὄραμα θλίπῃ σήμερον ἢ ὄνειρον; οὐχί, ἀλλὰ πραγματικὴν πανήγυριν καί ἑορτήν, τὴν τοῦ συναδέλφου μας ἀρχιερέως ὑποδοχὴν· διὰ τοῦτο ὅτι, καί ἂν εἴπωμεν ἀντάξιον, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὡν δέδωκεν ἡμῖν ὁ φιλόανθρωπος θεὸς ἡμῶν. Σίχῃ κατῆλθει τὸν θαυμασμόν μας, ἢ ὑπερβολὴ τῆς ἀγαπῆς μας ἢ γὰρ ἐν ἀγίῳ ὄρει καί τῇ Ἐκκλησίᾳ δράσις εἰς εἰς κρείττων πάντος γένου, ἢ δὲ πατριωτικῆς στάσεως εἰς, εἶναι τοιαύτη, ὡστε εἶναι εὐτύχημα διὰ τοὺς εἰσεβῆς Κορυζοῶν, διότι ἔσχεν τοιοῦτον ποιμῆνα ὀρθόδοξον καί ἐπιστήμονα ἐν τῶν σπανίων. Ἄνθρωπος πνευτός τὸν νῦν καί τὴν διάνοιαν καί ἀνδρείος τό φρόνημα, μέγα κληρὸς παρά πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν ἐμῆστος εἰς τὰ συνέδρια τῆς Ὁξφόρδης καί Ἐδιμβούργου καί σεβασμὸν εἰς τό ράσον καί τὴν ἐκμῆν καί ὑπ' αὐτῶν τῶν ζῶντων. Πολλὰ ἐλέγχθησαν ὑπὸ τῶν ὑμετέρων, οὐδὲς ὅμως ἐθροντοφύνησε τὴν ἀγάθειαν τῆς πίστεως ἡμῶν ὡς ἡ ὑμετέρα ἀγαπή.

« Προσεβήθησαν, ἔγραψες, πρὸς ἡμᾶς, πρὸς τό φῶς τῆς Ἀνατολῆς οἱ τῆς Δύσεως αἰρεσιάρχαι καί οἱ τῆς πλάνης αἰετῆν διδάσκαλοι, ἵνα ἐν μίῳ νόμῳ τῶν ὀρθοδόξων ἐπιγνώσιν ἀκριβῶς τὴν ἀλήθειαν». Εἶμαι εὐτυχῆς εἰς τό τέρμα τοῦ θίου μου, διότι ὁ πρὸ τεσσαράκοντα ἐτῶν μαθητῆς μου ἔχοντο σήμερον διδάσκατος καί καθηγητῆς μου, ὡς πάσαι ποτὲ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι φιλόσοφοι:

ἄμεις δὲ ποῦ εἴμεθ ἀληθινοὶ νεανία
 ἄμεις δ' ἰσοόμεθα περὶ τῆς κείρας (τῶν διδασκάλων μας).

Εὐλογητός ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅστις μᾶς ἠγάπησε γὰ ἰδωκεν ἐπίκλιτον ἀρχιερεῖα τὸν ἀδελφόν μας καί γὰ προσφωγγίσωμεν αὐτῷ: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου» καί γὰ ἐκχυθῶμεν ἀπὸ καρδίας, ὅπως ὁ ψψιστος θεὸς καί μέγας οὐρανὸστέφος τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας ἐπιμνησθῆ τὰ ποθῆντα ἐν τῆς ζωῆς σου καί ἐπιρρῶναι τὰς δυνάμεις σου.....»

^{η δὲ δὴν ἀληθοφάνειαν}
μονασία, δὲν ἐσήτησε παρὰ τῆς φυσ. σχολῆς καὶ δημοφιλῆς εἰσισημῆς
περὶ τῶν οὐρανίων, ἀπὸρ εἰς δύο μῆνας ἐτάρασον τὸ Πανεπιστήμιον,
καὶ τότε δὲ ἐλάμβανε τὴν ἐξὺς περιουσίαν τῆς "ἐπιτομῆς τῆς ἐξεταστικῆς ἐπι-
τροπῆς" διὰ τὴν τακτικὴν ἔδραν τῆς ἱστορίας:

"ὁ ἔχων ὑπὸ ἀφάρμην τὴν κολοσσαϊαν καὶ αὐτὸ τοιοῦτο ἐμπληκτικὴν
τοῦ Σεβασμιωτάτου συγγραφικῆν ἐνέργειαν, ἥτις ἀναδεικνύει αὐτὸν τὸν πο-
λυγραφώτατον τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων¹ καὶ ἀγαθὴν καλὴν κτησιν, ὁ γινώσκων ὅμοια ἢ
εἰς τοὺς πολλοὺς ἀγνωστοί, ἐξ ἡμῶν ἀφελὲν, ἐδιδίκεν αὐτοῦ δράσον, τὰς ἐφεσὺς τῆν
πατρίδα παλλακῆς καὶ ἀγαθῆς νιοπρεσίας καὶ προσέειπεν τὸν ἐφ' ἑαυτὸν ἐνδοξασμὸν
καὶ τὴν σπανίαν εὐφροσύνην, ὁ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἀναλογιζόμενος παρα-
λαμβάνεται ἰσὺς ἐλόγου ἀπορίας καὶ διερωτᾷται "ὡς τοιοῦτος ἀνὴρ ἐν τῇ
πατρὶ ἤμην λευκανδρία δὲν ἐχρησιμοποίησεν, ὡς ἔδει, ἐν τῇ ἀνωτάτῃ ἐκ-
παιδεύσει καὶ διατί τοιαύτη ἐπιστημονικὴ δύναμις ἔχει παραρριφθῆναι ἀ-
δικαιολογητῶς εἰς τὴν λήθην;" ἀλλ' ἐπὶ ταῦτα τέλος, ὅπου τὸ διαπραχθεὶς ἔργον
μα, ἔστω καὶ ἀγρία, ἐθανορρωθῆ, παραμυθηθῆ καὶ εὐεξῆθ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ
καὶ ὁ τοιοῦτος ἀνὴρ, ὅπου μέλλει - πεποῖδαμεν - καὶ προσεγγίξῃ εἰς τὸ ἀνώτα-
τον ἐπιστημονικὸν ἴδρυμα καὶ τὸ ἔδος μαθῆται πολυτίμου καὶ σοφοῦ
καὶ νιοπρεσίας" Ε. Πελοπίωνος, Κ. Λογοθέτης, Α. Χ. Χατζής.

(βλ. Μητροπολίτου Κορινθίας ἐβλογίου Κορυθαίου, τακτικῆς ἐπιτομῆς
τοῦ ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου. "Πανεπιστημιακά. Τὸ κράτος τῆς
ἐκπαιδεύσεως. Κραυγὴ τοῦ ἀδικουμένου Ἑλληνισμοῦ ἀπὸ ἀνωτέρων καὶ τοιο-
του μέχρι ταύτης τῆς". Ἀθήναι 1944, σ. 29-30. τὸ βιβλίον ἐστὶν ἡ βίβλος
ἐπιτομῆς
ταῦτα, μακαριώτατε καὶ ἀγία καὶ ἱερά συνόδος ἔλαβον τὴν μαχρὴν ἐπι-
τομὴν καὶ ἐπιδείξω πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐξαίτωμα τῆν ἐπιτομὴν
ὑμῶν, εἴαν δὲ ἴδω καὶ ἡ ψυχὴ ὁδὸν μετ' ἡνάγκασαν καὶ ἐπιτομὴν

ὑμῶν μουράου. Μετὰ τῆς ἐπιτομῆς ἐπιτομῆς
τὸ Κορυθαίου ἐβλογίου Κορυθαίου.

¹ Ταῦτα ἐγράφησαν πρὸ 15ετίας ἐπὶ τῆς βάσει τῶν μετὰ ἐντύπων ἔργων, σήμερον
διότι καὶ ἐῖσω ἐπιτομῆς τῆς ἐπιτομῆς βρω, αὐτῆς ἀνέχεται ἐν ὑπερστικῆ
πεντατόμους καὶ περὶ τῆς διακοπῆς ὑπερστικῆς καὶ ἄλλων. Τὰ ἔργα ταῦτα
εἰς 8^{ον} ἡμερολογιζόμενα ἀνέχονται εἰς 30000 σελίδας. Ἐκτός τούτων ἐπιτομῆς
πεντα τῶν ἔργων μὲν ἀνευδρα, δὲ ἀνεῖναι τὰ βροτανικά καὶ τὸ πεντα-
τόμους τῆς ἐπιτομῆς. ὅπου τῶν φυσ. ἐπιτομῆς, οὗ ἐξέδωκα μὲν τὴν βίβλιν
γραμμῶν εἰς δύο τόμους ἐν σελ. 1500

Χρήστω Γαίγγρα εις Έδεσσαν

Ψυχικόν - Αθήναι 27 9-3-55

Αγαπητέ φίλε,

Διατί δεν μοι απαντάσατε, όπως έπραξεν ο κ. Χρυσόχοος εις τας προτάσεις του Σωζοπούλου, υμεις που εζητήσατε αιτά τα πράγματα; από όσον εγγράφητε εις τους νεοδαμνείς Πάριους; Βεβαίως ως ιστορικός μάρτυρας έχω τα γραπτά μνημεία, άλλερ επί του παρόντος έχω κατά πλεονασμόν χαρίτι θεία 277 υμεις, της θείμης οι θεράποντες, θέτετε και μάρτυρας αθηνοίμονον μας! έπρεπε τότε να συσγέσωμεν εις κάθε ιστορημα ανακριτικόν γραφείον. Θα συμφορηθώμεν δια να σώσωμεν τους φίλους, οτιγινες μοι ήνοσαν τους σφθαηροι και τους ελληνοποιήσαν επί του 4ου έξαμαρτύρου δια της αρθρογραφιας μοι είπα έτοιμος γα μοι συγχρησθαι τα πάντα και δι' αιτο δεν με κατήχητε - το δ' αληθές είναι ότι η 4. Σύνοδος του απηχόρησε - αρκεί γα τον αφήσω να ειρημήση τους πρωταγίους τον διενδυντήν του περιοδικού και τον κορυφαίο των εν έδεσση ανειδρασιμον, τον πράγματι "Κέρβερον" της εθνικής μας εκεί 277 προνομίας. Μ' έφερεν ο εισαγγελης μόνος του - αιτο υποσχεθίον οτοι - ως καταχρούμενον, ενω δεν έπραξε τοτο απ' αρχής, αιτά τότε τον δικήνυσα, επικαθώμενος το προτάκιον των δημοσιογραφων, οτι ουτοι δεν πρέπει να κρινωτα με ανεπιβολογίαν της, ως χρησιμοποιούν αιωνιόμοροι δια την ετήθειαν δικη κατά το πηυρόν των παρίσταται καταχρούμενη η αφήθεια. άλλης που είναι το ετήθειον πνύμα του ενταξίματος; τότε ήμπορεί να ελαρή δημοσιογραφία και το τεπετέτερον και σκοταστικόν διέτη της δικαιοσύνης πνύμα; Η καρδογραφία εις οτα τα σύχχρονα ιστορικά έργα μου ήτο το πρόθεσμα της ιστορίας. ήνω έξονυχίζονται δια της συζητήσεως και του ετήθειου τα ιστορ. θέματα και ανακαλύπτεται η αφήθεια, αιτά ο άλλος θ/νικός απήνησε δι' έθρυν. Δια μου τας έθρυν έχη τον λόγον η 4. Σύνοδος και η δικαιοσύνη, ήθα ήδη έχει από δύο χεδόν μηνών καταχρησθή. και τώρα είμαι ~~ισοπα~~ ήναχισμένος γα δώσω το ήπο- μνημα ως καταχρούμενος ήτοι να γραφή την "πραγματικήν" (κατά πολύθιον) ιστορίαν της δράσεως του κύρ πανταίω κατά την διατασίαν, γα αποδείξω με περιστασιμώς, ότι έθυσιασε πράγματι την ήρωισίαν επαχίαν της Μικρασίας, τι συνεπράξε μετά του έχθρου, ότι ήναχίσθη την θέσιν εν καιρώ πολέμου κτλ. αποδειδειμώς τετραγωνίως και επιβεβαιώμενα και δια μαρτύρων. έπειτα αφού τον εξέτασω και από κοινωγικής απόψεις αποδειμνών, ότι ουδέ έλαβε θέσιν επάνω του κομμουνισμου, έρχομαι εις το θεροσευτικόν μέρος, όπερ απορραφα

τά 3/4 του υπογράμματος - είναι ευσταθές - και επικερδέστατο, ότι
έπειδή "Χηλαίνει περί τήν πίσιν" παρίδωκε τήν επαρχίαν εἰς τόν ἄρχιεπισκόπον

τῆς θρησκειακῆς προπαγάνδας. ἐπί τῶν ἡμερῶν τοῦ εὐαγγελιστοῦ, συνέλαβεν χιλιάσθαι ἰσχυρίσθαι
κ.ά. ἐπέσταθον καί ἀνηλικράν μεγαλοπράξεις ναούς ἐν ᾧ χρόνῳ οἱ ἑσσηνοὶ
Χριστιανοὶ ἐξευροῦντο εἰς παρανομίας καί καταστά με κόπρον καί γαφορευμένους
ἐσσηνομένους! ἔπρεπε γάρ ἔσθαι ὁ κύριος Διονύσιος διὰ τὰ ἀρχαῖα τῆν ἀνοικοδόμησιν.
πῶς ἐσσηνοῦσαν εἰς τὰ πηλασία τῆς θρησκείας οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, εἶνα θαῦμα!
εἶχον δίκασον γὰ γράψω, ὅτι χηλαίνει περί τήν πίσιν. Ἴδού οἱ ἄγριοι καρποὶ τῆς
ἀπιστίας καί θρησκειακῆς ἀδιαφορίας του. Ἐπὶ παραλαβῆν αὐτὸν ἔπειτα εἰς
τὰ χριστιανικά συνέδρια καί τὸν παρουσιάσω πρωταστυχούντα ὑπὲρ τῆς ἐνώσεως
μετὰ τῶν ~~εὐαγγελιστῶν~~ προσεσσητῶν παρθοῖα πῶς ὀμιλοῦντα καί γράφοντα καί γὰ
ὑπογράφοντα τὰς διαμαρτυρίας τῆς ἑθ. ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας, διὰ τὸν ἐξευτε-
ρισμὸν τῆς ὀρθοδοξίας ὥστε καί αὐτοὶ οἱ μαθηθηταὶ τοῦ Μπρατσιώτης καί Καρ-
μύρης, οἱ συναδελφοὶ τοῦ Καβάσθας - Σεβριου, Κορινθίας (νῦν Ἀμερικής) καί
Κασσανδρείας ὀνομάθουν αὐτὸν εἰς τὸ μαθηθητικόν, ὅπερ ἑθνησοφίαν
εἰς τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, τὴν "Ἐκκλησιαστικὴν", ἀποχρωματισ-
μένον ὀρθόδοξον. αὐτοὶ θὰ παρασταθῶσι καί μάρτυρες, δι' αὐτὸ ἀτύψωσαν τὸν
ἀμαρτωλὸν αὐτὸν εἰς τὸν πρωτόθρονον Θ/κείας ἐν μετὰ μεσονυκτίου ὕπνου
καί μᾶς τὸν ἐσσηνοῦσαν καί ἀρχιεπισκοποῦσαν... Ὁ ἅγιος Κασσανδρίας μοὶ
εἶπεν περί τοῦ συμποσίου σας κ. Σεβριανοῦ, ὅτι εἶνα πρόθυμος γὰ κα-
ταθέσθαι. Γράψον μοι δύναται, ἀφοῦ ἀνηλικράν τήν σφραγῆν τῶν ἑσσηνῶν ἱεραρχῶν
γὰ μᾶς γράψω τὰς ἐκδηλώσεις, ἢ γὰ δικάσῃ γὰ τὸν δηλώσθαι μάρτυρα;

Διάπυρος εὐχετής
f ὁ Κορυζοῦς Ἐπίσκοπος Κορινθίας.

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῆ 3-3-55

Πανοσιολογιώτατε ἅγιε Πατριάρχικῆ Ἐπίτροπε κύριε Παρθένιε,

Ἡ καρδιά μου εἶνα ἀπερίγραπτος, διότι ἡ θεία πρόνοια καί ἡ εὐκλεία τοῦ Θεοῦ
ἀνύψωσαν τήν ὑμέτερον Πανοσιολογιώτατα εἰς τὴν ἐπίσημον ταύτην θέσιν, ὅπως μέχρι καὶ
ἡ ἡ δεινὰ χεῖρ αὐτοῦ καί τὸ στήριγμα τοῦ πρῶτον θρόνου. Ἐυχαριστῶ διὰ τὴν
ἐξυψηλότησιν. Ἐπὶ αὐτὰ, ὅπερ μοὶ ἐπέφην ἡ Πανοσιολογιότης τῆς, εἶνα τὰ ἡμέρη τῶν
δημοσιουμένων ἔσοι τὰ ἐν τῷ Γ' τευχῆ τοῦ ΜΗ' τόμου, ἐπομίνως ἔπονται τὰ ἐν τῷ
Δ' τευχῆ. Ταῦτα ὅπως ὡς δημοσιουμένα εἶναι μοὶ εἶνα καί ἀσφαλιστά, σκοπὸς μου,
ὅπου τὸσα ἐσση σὰς ἔνοχῶν, εἶνα τὰ μὴ δημοσιουμένα χειρόγραφα γὰ ἔχο. Μοὶ ἐσση τὰ
τεράσια χειρόγραφα ἐπομίνως μέχρι τῆς 34 σελίδος 26 τεμάχια, τούτων τὰ 8

Είμαι άμειβτος - ναυ και παρακαλω θρημώς να μοι σταλώσιν. Επίσης να έχω και τόν τόπον τών πρακτικών τής εν τῷ Βασιλείου Διαρθρώσει Εννόου, ούπερ από στείας σκευήμα. Μου τον έβιζον ο Μακαριώτατος προσκυριώτης και τρεσάις έγραψα χωρίς αποτέλεσμα. Πιστών να έχω άπαύσησιν.

Είς τον Μακαριώτατον τά προσκενήματα μου παρακαλω

Μεσά ποτῆς αγάπης
† ο Κορυζοάς Εύλογιος Κουρίτης.

Αρξάνδρη Κραση

Ψυχικόν τῆ 10-3-55,

Φίλε συμπατριώτα

Ξεφραξίμ τῆν βαθυτάτην μου συκλήνοσιν διά τῆν επί Έσεμοφραβίας τραυλιάν ὄνας, ὅσον και άκατανόητον και άδιον περιπέτειαν, εἰς ἣν ὑπέβαλον ὑμᾶς οἱ ὑπέρ τῶν θρακιῶν έθνεσῶν έξεχρηθάντες ὄρεσῆρες τῆς εἰρηδίας εαμίτας, τά επαίσχυντα του έσσανά ὄργανα, οἱ πωλημένοι αρνησιπατρίδες. Ὁσῆ ὀνομασία μοναστηριώτισσα, άνατραφείσα μέ τά ὑψηλά ἰδεώδη τῆς φυτῆς, έσπερε να έχω και ἵνα έδομαρζυρα - ευγεδομένη μετά του μακαριώτου αδελφούσας - αἰτῆ δέν ἠδυνήθη να ἄνησῃ, αὐταί αι κατηχοριαί ἄσπασιον ἔμην ὡς δοσιτόχου έξημοτοούθησαν να άπασχολώσιν και τά διμασῆρια του έλευθέρου κρατους; Βεβαιως γηρηίμ ποτῆς θεσσαλονικεῖς παθόντας μεγάλας άδικίας και ποτῆς έσωσα ἑνερχήσας εἰς τό Συμβούριον Εμπρακτίας, ὡς τον φαχαροπλάστην Κερυδαν κ.ά. τό μόνον σφάσμα μας είναι ὅτι εν αρχῆ δέν έψηφίσασεν τους σκαπούς τῶν λιγηματιῶν τούτων και οἱ ποτῆοι οὐ μόνον δέν έπορεύσαν τό ΕΑΜ αἰτῆ διορισῆς ενίσχονον αἰαό. Έξεμεταφλέυοντο τῆν δυσοχίαν και άθλιότητα του έτῆ. τῆου και οὔτω ἠμίρον εἰς τῆν καρδιαν του και έσπον αὐτόν ὡς τυφλόν πρὸς τό μέρος των. Ἡ ἡγετιμῆ τάξις, εἰς ἣν ἠρπίσαμεν, δέν έπαμε δυσοχίως τό καθήμον και μας παρέδωκεν εἰς χείρας τῶν θυμίων. Ἡ δέ θυσια ἡμῶν έσωσε τά ζουμάρια των. Ὁ γράφω ὡς ὄρκυρος δύνουεν τῆν πορείαν του θανάτου" μέχρι του Παργασου, καταδισσθεις εἰς καθ' ὁδόν εἰς θάνατον. εἰς τῆν ἁράχων, τον τόπον τῆς έμπεδωσῆς εν ἡραις μεγαμεσονουπιτίας. θεία δύναμις μέ άνήρπασεν εἰς τῶν χείρων τῶν θυμίων, δέσχουσα τῆν διπλῆν χρημῆν τῶν φρουρῶν, οὔς έμάτῆεν. άσρασια και δέν ἔβρῆθη τῆν πρῶϊαν, ὅς έτουφίεσαν τους συνθεσμετας μου, τους 13 κεορυφαίους τῆς αριστοκρατίας τῶν Ἀθηνῶν. Λόχος ὀλοκῆρος μέ ελληνηγῆσιν μέχρι Νειθαδίας, αἰτῆ δέν ἠδυνήθη να μέ συστῆθη. εἰ θεός έθνηετιάν επί φηπὸς πλωσῆ. Τό καρζυριόν σας μέ συνεκίησε μεγάλως και ἡ δεκαπεντάμηνος άσχημία έκεινῆ, ἦεις παρατή και τῶν ἡρῶν άνδρῶν τῆν ἰσχύν.

Ἐπειδὴ γράφω περὶ τοῦ στρατοπέδου Καταφύτου (βλ. "τῆς ἱεραρχίας"
~~ἀπὸ Γαλλίου καὶ μὴ μᾶλλον, σήμερον~~) θὰ παρέμαθον καὶ μοὶ γράψετε
 Ἐπειδὴ εἶπα ἐν τῷ μαρτυρίῳ σας καὶ τῶν συμμαρτυρῶν.
 Εἶμαι εὐτυχής, διότι μοὶ παρέχεται τὴν εὐκαιρίαν νὰ γράψω τὴν ἱστορίαν
 ἡρώων μοναστηριῶν, τοὺς μοναστηριῶτας τὸ ἔθνος ἐξέκρινε πάντοτε ὡς πρω-
 τοπόρους τῆς ἐθνικῆς παρατάξεως. Τί γίνεται ὁ κατὰς Καταφυτῶν; ἢ
 Καταφυτῶν; ἔχασαμεν προῦτως (ἀπὸ ἀγνωστῆς ἰντζα) τὸν ἀγαθὸν ποιητὴν
 καὶ ἀρρετὸν βαθμολογοῦ, τὸν Σαχισαϊστοῦν καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν χρυσοῦν
 πατριῶτην καὶ σπουδαῖον γλωσσολόγον τὸν ἀείμνηστον Τσιούθικον, ἔχω χρόνια
 νὰ τὸν συναγγίσω, ὁ ἰατρός Ἄριστος Ματῆς; ὁ Β. Κουρῆς καὶ ἄλλοι συγερ-
 γαταὶ μου εἰς τὸν μακεδονικὸν ἀγῶνα; ὁ παπάφορον ἱπάρχει; ἔχω ἀπε-
 γαντῆ μου δύο βίβλας, ὅπου κἀθύγεται δύο ἀδελφοὶ Παπάφορον. Δὴ γυν-
 ρίβω ἂν συζητήσω. Εὐχαριστῶν διὰ τὴν ἀποστολὴν τοῦ βιβλίου
 σας καὶ συγκαρῶν, διότι ἔλαβετε τὸν φυτοστέφανον τῶν ἐπὶ κα-
 τοχῆς καὶ ἐμπορασίας ἐνομομαρτυρῶν.

Διαστῆν διακρύσιος πρὸς θεῶν εὐχέτης
 ὁ Κορυζοῦς Ἐλάγιος Κουρίτας

Ψυχικὸν τῆ 12-3-55 τημεροπολιτῆ Κῶ α. Ἑμμανουὴλ Κορυζοῦ

Ἐλαβον τὸ ἐπιστολίον, κερὸν μὲν τῷ γράμματι, κερὸν τῷ διανο-

καὶ οἶδα ἐν τῷ νεοδακτικῷ ἱπποκράτειον κερὸν τῷ κερῶν ἐκείνου τῆ
 θείας φωνῆς (ἐκφραζῆ) γενόμενον. Τούτου ἡ φράσις κατὰ τὸν ἄριστον αὐτοῦ
 ἐρμηνεύει, τὸν πάνσοφον Γαλατῶν, "ἔθος πενόμενος μὴ τῆ φέει, προεῶν δὲ
 τῆ διανοία" Ἄλλὰ τί θηλεῖ ἐπὶ κερῶν; Μονοκεφάλον ἄεσοι προβάλλοντα
 σταυρὸν! Θεία ἐμπνεῖσις ἐφώτισεν ἡμᾶς νὰ συγγίγῃ τὸν διεφέραον ὅστις
 ὡς πορτοκέραιος "Περναία ὕδρα" ἐνεθρονιάσθη καὶ ἕψθη ἐν τοῦ δαπέδον, ἐν
 ᾧ πατοῦμεν αὐτὸν κερσοτονόμενοι, ἐπὶ τῷ σῆδον ἀρχιεπισκοπῶν καὶ
 πατριάρχων! καὶ πανταχοῦ, ἵνα ἐμποτίσῃ τὸν χριστοῦ, οἱ τὸν τύπον Μα-
 μουῖαι, παρέδωκαν ἡμῖν. Ἐγκυρίον θεοῦ οἱ πατέρες ἐκείνοι
 τῆς πρώτης ἐθνικῆς συνελεύσεως, ὅτι οὔτε θυφαντικὸν βασιδικὸν ἐθνί-
 σμον εἶνα, ἡμισα δὲ χριστιανικὸν, ἀλλὰ τέραις εἰδηροκρατικὸν καὶ
 σύμφωτον ἀνίτρον τῶν περσῶν καὶ Βαβυλωνίων βασιδῶν καὶ ἀφῆσαν αὐτοῖς
 τοῖς κατεράτοις μασόνοις, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1758 προσέβαλον αὐτοῦ καὶ

τοῖ τοῦ κερῶν ἄεσοις τὸν σταυρὸν κερῶν ἕδη εἰς τοὺς κῶνας!

φέρουσι οί αρχιεροί των επισήθιον < έσωσμήν είκονα! >†

~~μεγάλης ενίσχυσει με εν τή ενισχυμένη αγνήν οί φερόνται γάρ τήν ψυχήν~~
~~τέρας σεβασμιότητος, καί ούτω τό "μικρόν περιγύλον" όπερ φασμασίως άνέστηεν~~
~~ο μαθητήν, κραταλούται θεία χάρις. Η προσήγησις προς παραθερισμόν μέ~~
~~σχεινει καί εάν καταρθώσω να παραμερίσω δύο άγτας τών αγίων κα-~~
~~τάγτας καί Κασσανδρείας θα προσήγω τήν γενέσσαν του Ιππουράτου~~
~~Πάντως εύχαριστώ χμίν επί τή ενική τών κατησόνη καί διά τους καλούς~~
~~προς έμέ λόγους τής σκεπτικής περιγύλης σεβασμιότητος καί τής θεοπιδείξιώς~~

Μετα θερμήν ασθασίαν χαρμελισμικήν
‡ ο Κορυζαός εύλόγιος Κορυζαός.

† περί μάστοι, κατακλίσειν εν τή περιοχή τής εμμενίας έπιβίτα εν τή "πατριαρχική ιστορία"
αποκαλυπτόμενα. Το κακόν δυσούχων προχρητέ. Ο αρχιεπίσκοπος έν μια αύτηρήν παρατήρησιν
απέβαλεν αυτό προς μακρόν, νύν παρην επιστρέψα επί τον ίδιον έμγον. Τόν έμνήθη νύν καί ο
φίλος μου Κασσανδρείας!

Ψυχικόν τή 13-3-55

Αγαπητέ Θεοσιζόμενες,

Παραδόξον θα φαγή, ότι χρόνον ποτρου περιγυμνήνου αελαγώ είς τήν προς
ύμεις διαθιβαθείσαν καί παρ ύμίν επίσης επισυναφθείσαν κατά άνεπιγυμνήνην
επιστολήν του σεβασμιωτάτου πρ. Νευροκοπιόν κ. Γεωργίου Παπαγεωργιάδου, άγθ' ως
μοί έγγραφετε, άτέμειον να ήλθετε προς σύμμεσιν. Έκθέσει εν άετυχές επεισόδιον,
όπερ από ποτρου χρόνου ενευνοφορείτο εν τή ψυχή του καί εν εύσημη ήμια έθνηϊώς
χαρμούνου έορτής έξέρχην εν τή ιερή τής μητροπόλεως ένώπιον του αρχιεπισκόπου καί
πηγύθους αρχιερέων καί κληρικών, καί τίσ ο θεατρίσας με ούτω καέ διαπομπείσας, ούχί
άγθος έχθος, άγθ' άσπονδος φίλος καί συνέυδημος από τών εν Κ/πόλει μαθησιμώτμας
χρότων, ο ποτράμις εύεργετηθείς ύπ' έμού καί ίσαδέλφων περιποιήσων άγιωδής έν' αθω.

Η μεγάλη αύτη θραδύτης προήγθεν έα του γεγονότος, ότι άνέμενον γυγονός τι, όπως
πείσω τον ίδιότροπον φίλον, ότι παραλογίζεται - συχώρησόν μοι διά τήν φράσιν - ως κατα-
δειχθήσεται άμέσως. Μετά 50 ετών φίλιαν καί καλήν αναστροφήν καί σπουδαία συζητήσεις,
καθ' ας, είτε συνεφωνούμεν, είτε διαφωνούμην, απεχωρήόμεθα πάντοτε φίλοι, ως γράφει, εσχάτως
παρατήρησεν είς έμέ δύο άσας "απαράδεκτους", τής μεν συμβάσις "έν συναρπαγής", τής δε "έξ-
επιμονής". Παραδόχμα τον χαρακτηρισμόν διά ν' απαγγείλω κατ' άντω τό εύλογον παρα-
πονόν μου, ότι δια μίν τό πρώτον δεν ήτο κατάλληλος τόπος ούτε ή ώρα να μοι
καί μη δημοσία τήν παρατήρησιν, σιανδαλίσασαν τους εν τή ιερή θήσσει συλλειτουργούς
καί παρεστώτας καί να άμύνω τον εξεχειρόμεγον αρχιεπίσκοπον είπόντα επί λέξει: "τον
"άγιον Κορυζαός ως μαθητήν καί σοφόν προσήγμενον όλοι καί παραχωρούμεν αύτῃ πρώτα-
θεδρίας, άγθ' είναι επί πλέον φιλοξενούμενος", πρώτος κούταφος! άγθ' ο δώτερος ήτο

χειρότερης, διότι ήναρ άσση να όμνηση και διαμαρτυρηθή ο δύνων παρακμω-
~~νισθεις παρ' ημεν πρηνη και αίστος φεσφομαπίου, ο μιν βίχνης ειπών. άνευ~~
 περιστροφών τα έξής: "έχω καιτοι έχω τα προβία της χειροτονιας, παρακμω πάνν
 ήχαρίστως πάντοτε την θεσιν μου και δίν σας πύβη ρότος να διαμαρτύρεσαι δια
 λογαριασμόν μου... Ούτω παρ' άμφότερων άπρραπίση, ως τή ήρμην, διότι έστόμησε να
 λάβη θεσιν στραταρχου και να σφεσφισθή, τα δίνασα του άρχιεπισκόπου. Διά τό
 δεύτερον, έφ' όσον άπαξ και δίσ παρατηρήσασ, οι σφεσφίζομαι την θεσιν του έφάρχου
 του 'αχίου τάφου άρχιμανδρίτου δέ τούτου όντος, την καθολικην, άρμηνικήν,
 "εθραειν κ.τ. προποριόνομος αυτών, έφ' όσον δέν μ' έπεισαν, έπρεπε να έφαρ-
 μόση τό εύαγγελισμόν" μετά πρώτην και δεύτεραν νουθεσίαν παρατου, και να
 μέ αναφέρη εις τον άρχιεπισκόπον, "είπε τή έμελησίαι, όστις παρ' ότην την,
 κατά παπακωρηιάδη, παρακμηπίαν μου μέ έμάγει πάντοτε ήγγραφως και έμενεν
 ήχαριστικόνος, επί τή τοιαύτη συμπαράστασει μου.

μηοί άτέφρεν άγροσε τό παράδειγμα του έδανασιου, όστις καίτοι διάκονος,
 κατείχε την θεσιν του άτζεξανδρίας εν τή Α' οίκομ. ευνόμ. τούτο δέν είναι
 άγνηές, διότι ο πατριάρχης άτζεξανδρος ήν παρών, άττ' άτε χέρων είχε θογθάν
 τον διάκονόν του, άττ'ά τούτο άνήκει πτόιον εις την ιστορίαν και δέν δύνα-
 ται να έφαρμοσθή νύν έφ' όσον αρχαιοθεν έπειράτχσεν εν ταίς σίμ ουμ. συνόδοις
 να παρίστασσε μόνον άρχιερεϊς διότι θα ήτο άτοπον διάκονος ή ιερως να έχη
 πρωτοκαθδρίαν εμπρός εις άρχιερεϊς. Διά τους παπικόνς άτσιπροσώπους συνεπρε-
 χεν άγρος ρότος άττ' ενγαύθα πρόκειται περί τής θεσως εν ταίς έπισήμησι
 στραταξ, ως ή δοξολογία, ήτις δέν είναι σίκομ. σύνοδος, έξερων έμάτερον.
 Είναι δε περίεργον και τούτο θάτω να τονίσω, ότι ο άχιος κωροκοπίου
 ρησμονεί τό "αρχιχου παρόντος πάσα αρχή παυσάσθω. Απορω δέ πώς συνε-
 κρατήθη τότε ο άυστηρός πρωτοκαρχης, όστις έπαυσε τό έποκόνον έτος τον
 κασθηφωνοτατον και εύπαρηύστατον και σμνότατον άρχιδιάκονον τής Μητρο-
 πόλεως μ. Ιάκωβον άχιοσταφίζην (νύν διευθυντήν τής νέας σιών), διότι προσεβών εις
 την δοξολογίαν ο στραταρχης κ. παπαίγος μετά των ύπουρχών ήρώτησεν αυτον, ποσ
 να σταθή: έαυνος δε μόνον, διότι τή υπέδενε την όρισθεϊσαν θεσιν, ήκουσε τό κε-
 ραννοθόρον πρόσταγμα του έξορκισθέντος άρχιεπισκόπου: "να ξεφορέσης και να φύγης
 άρεσως"! φαίνεται, ότι έφθασε τό έπεισόδιον εις τα ύστα του βασιτεως, όστις
 άρεσως προσελαθεν αυτον έφημέριον των άγαστόρων. Αττ'ά τί θα έτεχεν ο
 άυστηρός ως κένσωρ ρωμαίος τιμητής, εάν ήτο έδω τό παρελθόν θότος, ότε εις
 έπίσημον δοξολογίαν ο άρχιεπίσκοπος, μη δύναμονος να όρθοστατή, διέταξε να τεθθ
 εύ τα θηκόθωρα θρόνος δι' έαυτον και έξερσ δια τον χροσφοτα ταύτα, και

νά ἴστατο αὐτός ὡς πατριερχικός ἀποαρισάριος μετὰ τῶν ἀγῶν ὀρθοῦς; Σημειώσα
~~δ' ὅτι κατὰ τὰς ἐπισημὰς ταύτας ἐξέστῃς προσεμαρτυρήσει μάρτυρον ὡς μάρτυρον~~
 πορίτης τῆς μαρτυρικῆς πόσεως Κορυθαῖος, οὗ ἡ ἐμφάνισις ἐπεδείκνυε τοὺς νόσους
 χεῖς πόθους τῶν πατριερχικῶν, ἢν ἐγὼ ὑπάρχω τὸ σύμβολον καὶ φρουρὸς νά διατηρή-
 σαι τὴν δάδα ἀσθεστον. Ἀπὸ βοσκίας σχεδόν, ἀφ' ὅσον ἐξεδιώχθη ἀπὸ τῶν ἱερῶν,
 δὲν ἐπίσταται μητροπολ. θέσιν καὶ ὑποφέρει τὰ πάντα χάριν τῆς ἰδιοστορίας μου.
 καὶ ἔφερον ἄμα τρεῖς ἔτι τρεῖς: ἤμην συχνόνως καθήκοντος τοῦ πανεπιστη-
 μίου καὶ πρόεδρος τῆς "ἀσκητικῆς ἐντυπονιστικῆς ἐπιτροπῆς ἑθνικῶν ἀγῶν" Ἠπείρου,
 καὶ ἐνθυμίζω σὺν τῶν πατριερχικῶν, ὅτι, ὅταν κατὰ τὴν ἐπίθεσιν τῶν συμ-
 μοριζῶν ἐναγείον τῆς Κόνιτσας, ἐκινδύνευσαν καὶ αὐτὰ τὰ ἰωάννινα, ἐγὼ ἐπέ-
 θην περὶ τῆς ὀργανώσεως τῆς πόσεως καὶ ἐνεστάθην παρὰ τῆς κυβερνήσεως νά
 ἐξοπηθῶ τὴν συσταθῆσαν Ἠπειρωτικὴν Τετραρχίαν καὶ νά μεταβῶ πρὸς
 ἐπιτόπιον ἀρκεῖν καὶ συτηρίαν τοῦ ἀρχαίου πηγαθοσμίου. καὶ ἐστῶσα κα-
 τὰ τὰς ἀρχαῖς Ἰακοναρείου τοῦ 1948 πρῶτος μετὰ τῆς βασιλείσεως νά μεταβῶ
 εἰς Κόνιτσαν κατὰ πατρὸν χειμῶνα καὶ διασχίσην ἀνταρτοκρατικῆς περιοχῆς
 νά περιήθην τὴν ὑπαίθριον χώραν καὶ τὸ μέτωπον, ἐνισχύων τὸν στρατὸν καὶ
 ὀργανώων τὴν ἀγίστασιν. Μέχρι περίου διετέλουν ἐπὶ πᾶσι ταῦτοι καὶ πηγαθού-
 σιος τοῦ ἀρχαίου ὄρους. (βλ. ταῦτα πάντα ἐν πλάτῃ ἐπισημῶνα εἰς τὸν 500898ιδον
 τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον: "Ἐυλογίον Κορυθαῖος συνομήρου μητροπολιτικοῦ Κορυθαῖος
 τ. καθηγητοῦ πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, Βεμφυριακῆ Τραχηδία τῶν ὀμυρῶν - Ἡ ἔστυ
 φάλαγγ τῶν ἐπιγίγντων καὶ ἡ τῶν κρήρων - Ἡ πορεία τοῦ θανάτου - τὰ μυσθ-
 μηριά", Ἀθήναι 1953) Σημειώσα δέ, ἀγαπητέ, ὅτι εἶμαι ὁ μόνος ἀρχιερεὺς ἐν Ἑλλά-
 δι, ὅστις ἀπέχθη ὀμυρὸς καὶ ὑπόστην τὰ κινδύνια πελοποννησίων μέ ἔστος τοῦ
 στομάχου μέχρι τοῦ παρνασσού, ὅπου καὶ ἔμελλον νά ζουφεισθῶ, δις κατα-
 διασθῆς ὑπὸ τῶν ἑλασιτῶν εἰς θάνατον, εἰάν ἀγέλας κυρίου δὲν μέ ἀνήρπα-
 σεν ἐν τῷ στόματι τῶν αἰμοχαρῶν ἐκείνων γύμνη ἐν μέσῃ θυσελῶδι νυκτί. ὁ
 διπλοὶ φρουρὸν ὄντως ἔπαθον ἀορασίαν, ὅπως ἐγένετο πιστωτό, καὶ ὁ καταδιώκας
 με εἰς τὰ θαλάσσια εὐεῖνα μέγῃ γόχως. Ὁσάχιος θεὸς ἐπέχεσας με ἠθέλησε νά μέ
 σῶσθαι, ὅπως καὶ ἄλλοτε κατὰ τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα καὶ τὸν πόλεμον τοῦ 1918, ὅτε
 ἐξώρμησα ἐξ Ἀθηνῶν ὑγρὸν σῶμα καλοδήριον. Τὴν πρῶταν ἐκείνην ἐν ἀρα-
 χίῳ τοῦ παρνασσού ἐσφάγησαν μετὰ βασάνων πάντες οἱ συνδεσμῶτά μου,
 ὡς ἔγραψαν αἱ ἐφημερίδες, αἷζινες ἐπὶ ἑβδομάδα πρὸ ἐξάρθετον τὸ μαρτύριον μου
 καὶ τὸ θαῦμα τῆς διαφυγῆς. Κατόπιν ὄθην ταύτων ὁ ἀρχιεπισκοπικός, ὅστις
 δὲν εἶναι φίλος μου, ὅπως κἀλλοῖστα οἶδεν ὁ σεβασμιώτατος, ἦτο μέγα τιτὸ
 ὅτι μοὶ παρεχώρη τρικητικὴν θέσιν κατὰ τὰς τελετάς; καὶ ἔπρεπε νά γράψῃ

παλαιός φίλος ὁ ἐπιμύτης μου, ὁ πατριώτης καὶ ἠθιμολόγος τῶν ἐξῆς
~~καὶ δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι τὰ δύο ἀτακτα γεγονότα, τὰ ὁποῖα~~
 ἀνέφερα, ἐξαιρετικὸν ἀποκλειστικὸν εἶναι τὴν φιλίαν καὶ φιλανθρωπίαν
 ἐξυπλήθυνε δὲ μάλα, διότι ποτὶ ὀφίμωσιν ἀνευάρητον τοιαύτην ἰδιότητα εἰς τὸν
 ποτε φίλον κ. Θεοφύλιον Πιλιχαιρέτην ὅμως εἰς περιπτώσει τυποποιήματι, ὡς αἰ ἀνα-
 φερθεῖσαι καὶ ὑπ' αὐτῶν τῶν μεγατέρων! εἶναι ἀνυπόφορον, ὅταν ταῦτα
 γίνωνται παρὰ κ. Παπακωνσταντίνου, ὅστις γνωρίζει τὰ κατ' ἐμέ ὡς ὀλίγον καὶ
 ἀνέφερα εἰς τὸ γράμμα του μόνην μίαν περιπτώσει τυποποιήματι καὶ ἦν ἀπὸ
 τῆς προεδρίας τῆς Ἱ. Κοινωνίας ἐδεδέχθη τὴν θέσιν τοῦ πρωτεπιστάτου τοῦ ἁγίου
 ὄρους καὶ ἐθυσίασα τὸ προνόμιόν μου τοῦ ἀπαρχερέτην τὸ "Ἡσιζῶν" ἐν τῷ
 καθεστρωμένῳ γὰρ τοῦ πρωτάτου. Δὲν ἐγγυημένον ὅμως ἔστῃς σπουδαιότη-
 τας περιπτώσει, καὶ ἦν ἀναγκαθεῖς τῷ 1924 ὡς προϊοτάτου (ὑπάρχων
 ἀπὸ τοῦ 1914) ὑπὸ τῆς μετανόσας καὶ κατὰ τὴν πρώτην θέσιν
 ἠνέχθη γὰρ συλλογισθῆναι κατὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς παρὸντος Συνέ-
 τικῆς συνέσεως καὶ γὰρ εἶναι τὴν ἐλευθερίαν μόνον καὶ μόνον διὰ
 γὰρ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἀνάγκαις τῆς κοινῆς, διακινουμένης διὰ τὴν οἰκονομικὴν
 κρίσιν καὶ ἔβλεπεν ὁ κόσμος προμαθητόν μου ποτὶ νεώτερον καὶ
 ἐξ ἀπελευθερίας καὶ χειρῶν αἰτίας, τῆς δὲ κατὰ τὸν καὶ ἀρχαι-
 ματους, καὶ ὅτι εἶναι ὑψὸς τυποποιήματι γὰρ ὅτι καὶ κατὰ τὸν ὅσον ὅλον
 τοῦ θείου μου, καὶ ἐσχάτως δὲ ἐβλάστη γὰρ χειροποιήθῃ. Περὶ δὲ τοῦ
 τίτου μου μητροπολίτης παραπέμπω αὐτῶν πρὸς τὴν Ἱ. Σύνοδον, πρὸς
 ἣν ἐπέστρεψα φάσματον ἐσχάτως πεφθάντα μοι μετὰ τὴν ἐπισκοπῶν.
 Βεβαίως ἡ Σύνοδος ἐγνώριζε τὸν πραγματικὸν τίτου μου, ὃν μεταχειρίζεται
 ἡγετοσε εἰς τὰ πρὸς ἐμέ γράμματα καὶ ἡ ἀρχιεπισκοπῆ. Τὸ σφάγμα
 ἴσως ἀποδοτέον εἰς τὸν χαρακτῆρα, ὅστις ἔχω ὑπ' ὄφιν τὴν μήνην τοῦ
 ἁγίου Θεσσαλονίκης παρὰ τὴν εἰς τοῦτο. Ἡ Ἱ. Σύνοδος ἀναγνωρίζουσα ὡς
 βασίμους τοὺς λόγους μου εὐχεστέον γὰρ ἐπανρθωθῆναι τὸ σφάγμα. Αὐτὸς γὰρ
 γὰρ προχωρήσῃ περὶ τὴν καὶ γὰρ ἀποδείξῃ ποῖος ἐδιδασκαλεῖ τὸν Θεσσα-
 λονίκης, ὅστις χθὲρ καὶ πρῶτα μετ' αὐτοῦ σχέσεις τοῦ κ. Πα-
 πακωνσταντίνου, ὅστις ἐπίσης διαψεύδει, ὡς ἐμῆς, ἐαυτὸν ὑποστηρίζων τὴν ἐναντίαν
 γνώμην καὶ ἀδυναθῆτως διχοκινεῖ, καὶ ἀποδεικνύεται καὶ δὲ διορθωθεῖς καὶ τοῖς
 ἐπὶ τὰς ἐξῆς ἐπὶ τὸ ἐπάγγελμα ἐμεταγλυφόμενος πρὶν τοὺς ἱερεῖς καὶ νῦν
 τοὺς ἀρχιερεῖς. Καὶ ἂν ἐπὶ λόγῳ θεῶ μοι ἐπιτρέψῃ ὁ καλὸς φίλος κ. Θεμιστοκλεῆς, γὰρ
 δηλώσω, ὅτι τὸ ἀεροσταθμικὸν πᾶρσιον θεῶς ἀναστρέφω, διότι κατ' ἀλήθειαν

πρέπει γὰ τὸ δουλεύειν ὁ ἐπιστολογράφος." ἄλλην ἰατρὸς αὐτὸς ἔγινε θνήσκων,
~~ἐπὶ κνήμῃ νοσήσας τὸ μᾶλλον καὶ ἐξέχθη τὰς ἀνάγκας καὶ ἐν κεντρικῷ καὶ κεντρικῷ~~

διαρκῶς εἰς τὰ νεύρα, διὸ καὶ, ὅταν πρὸ τοῦ πατριάρχου προσέβλεψεν εἰς
ἐμέ, ἀπέσπευσε τοὺς ὀφθαλμούς κατόπιν τῆς « διακρίσεως φιλίας ἐσοφισμῶν
καὶ τοῦ στοιχειωδέστατου γυναικίσματος πραγματικῆς φιλίας » καὶ νὰ εὐχα-
ριστήσῃ αὐτὸν διότι γράφει ταῦτα μὲ ἀπτήταξιν τοῦ λόγου γὰ ἐπι-
νόησιν τοιαύτης μοχθηρᾶς ῥήξεως. Θὰ ἐδυσπολευθῆν ὄντως γὰ διατυπώσω πρὸς
φίλον μετὰ σοεῖ φιλίαν τοιοῦτον χαρακτηρισμόν! Τοῦτο καταδείκνυσιν τὴν
ιδιαιτέραν ἀποψιν τῆς φιλίας τοῦ ἦν ἐγὼ ὁ τάχα ἐπίσκοπος ἕως ἀγῆθῃ καὶ δι'
ἔργων ἐροφωδύτου διότι κατὰ τὸν μαθητηγόν « φίλου πιστοῦ οὐκ ἔστιν ἀντάλλαγμα.
Ἐλληνισθί μοι, φίλε ἀγαπητέ, ἐπὶ τῇ ἐνοχιάσει καὶ δέξασθε τὰς θερμὰς μου
εὐχαίς καὶ εὐλογίας.

ὁ αἰεὶ φίλῶν σε
f ὁ μητροπολίτης Κορυθαῖς Εὐστάθιος Κουρίδης.

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῇ 17-3-55. Σωτ. Σχοινὰ τυπογραφεῖα, Βόλον

Ἀγαπητέ φίτε,

Ἐπεὶ δὲ ν' ἀπαντήσω. νὰ βιάητε. τὸ κέντρον τῶν ἡσυχαστῶν
δὲν ἦ κατανύσσει, ὡς βούλεσθε. τὸ γράμμα πού ἐστάθη εἰς ἐμέ οἱ κωσσομα-
γυθῆται ἤδη. ἐπιθέσεις δέχεται πάντοτε ὁ ὑπὲρ τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἀληθείας ἀγνι-
νιόμενος, ἀλλ' ἀνεπιβόητος μετὰ θάρρους, διότι συμποτρικῶς αὐτῷ ὁ κύριος, εἶναι
τιμὴ σας, φίλτατε, διότι τὸ περιοδικόν σας ἤρξην ὁ ἅγιος θεὸς ὡς ἐπίσκοπον βῆμα
γὰ σώσωμεν τὸ ἅγιον ὄρος, ὅπερ κινδυνεύει γὰ διασῆθῃ, διότι δέν ἔχουν εἰρήνην
καὶ ὁμόνοιαν οἱ μοναχοί. ὁ μισθὸς σας αὐτὸς οὔτε μὲ δουλοπῆρα φυγίεται ἤτοι
μὲ χρυσόν, εἶναι πίστῳ εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Μή, πρὸς θεοῦ, ἀρνηθῆς
τὴν δόξαν αὐτῶν τοῦ ὁποίου ἀγνινομένη ἀλλοῦς συνδρομητῶν θὰ μᾶς φέρῃ.
Μὴ παρασείσθῃ ὑμῶν ἡ καρδία μὴ δὲ διαλύσῃ ἄλλως, ὡς θὰ ἴδῃτε, τὸ ἀντιλεγό-
μενον μέρος τοῦ « Κέντρον τῶν ἡσυχαστῶν » ἐγαμίσει μὲ τὰ χειρογράφα, πού ἔσταθη
καὶ εἰς ἐμέ, θὰ γράψω τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἱστορίαν ἢ ἐδὲν μιούρχειαν ἐνεπ
μεγάλῃ νηπιτικῇ καὶ θεόπνευστῇ πατρὶσι προηγῆθῃ ἢ ἐξέλιξις καὶ ἐφθασε μέχρι
τῶν ἡμερῶν δια γὰ ἰστορίαν ὁ ἀναγνώστης, ὅταν διαβάσῃ τὴν συνέχειαν, ἀπὸ ποῖον
ἕψος ἐξεπέσκει, ὅσα γὰ θρησκευτικὰ περιαιδιά μετὰ τὰς περυσινὰς ὀμιλίαις μου εἰς
τοὺς « Τρεῖς Ἱεραρχάς », ἔλαβον θεῖον σπουδαίαν καὶ ἀγνινομένην διὰ τὸν αἰσθη-
θερμόν τῆς ἀμελητοῦς. χαίρετε καὶ ψυχὴ μου δόξα καὶ τιμὴ παντὶ τῷ ἔργῳ.

φών το 'αγαθόν' - Η Υπερά Σύνοδος σύσσωμος επιμροζει τον άγιον και ανα-
 στήριξε του αρχιεπίσκου τούς κατά αρχιεπίσκοπο φωνήματα! Πρώ δύο περί
 εβδομάδων περί κάποιον εις το τηλεφώνον πρόεδρος πρώην διθιμητής του αγίου όρους
 και μοι γράει "πάρτε την "Καθαριστικήν" να ιδως το "αγιον" όρος γίνεται τουρι-
 στικόν κέντρον και διαλύονται και μοναί, διότι όπως είναι οόθεν προσφέρουσιν
 είπα, "τί κάρνει το ύπουργείον των έξωεθνικών, ότε το σπουδαιότερον των ήμερησίων
 φύλων γράφει αυτά"; ούτε το γραφείον του τύπου διεψήσασιν ούτε ή γ.κοινότης
 διαμαρτυρήθη. Ποιπόν ή "Αγιορειτική Βιβλιοθήκη" θα ύποσέγη την σημαίαν;
 θα καταθέσει τα όπλα; Δέν θα θείσση ό κ. Εχοινάς να βε ποιήση αυτό
 το πιερόν ποτήριον και να παραδώση εις άλλον: περιοδικόν την τετιμημένην
 σημαίαν! ήγώ τώρα στήνω το γράμμα σου εις τον παπα Ιγνατίον, να έχου
 υπ' όφιν τί καταγράφονται οι μοναστηριακοί και να μή καθώδουσιν. πρόσχε,
 Σωτήριε, και μή γνομόνως ότι δυσσεχώς και εν ήθω διεισόδουσεν ό μαγονισμός
 (ό Γρηγοριάτης, φίλτατος του Λούβαρη, σιμηά) στρατοφθερί δε τους άπλουστερον
 ο Μιχαήλ δέν είναι ο αποκηρύξας και αποσυμβασίας το εν "Αμπτεδάμ συνεδ-
 ριον του 1948 και ύπαισθη να μή λάβη μέρος εις κανέν συνέδριον; ήτω το
 πρώτον, το αποκηρυχθέν, της "κοινωνίας των έλληνοφιλων". το εν έβανστον είναι το
 θον, όπερ έεθειάσει!!! Τι να πιστώσωμε τον πρώτον μιχαήλ ή τον δεύτερον
 άσθησίμον εν την έμμεσησίαν του χριστου. "Ος αποφυγήμη τους ύπουργους
 και μεταπηρέτους, ως φράζωμεν τα ύτα εις τα κηρύγματα των, ίνα μή έρθη
 ή όργη του θεου (ό σεισμός είναι ή σαλπάνα) το δέγμα ήτο τα 50 δοκ-
 λάρια. Σας έπρόσλαθεν διότι ήδύνασθε να είητε ότι ο πρόεδρος των "πρωτων
 ιεραρχων", ότι ήγώ δέν δύναμαι να αναέρσω δια της δημοσιεύσεως της έπιστο-
 λής σας τα άρθρα του συνεργάτου μου, τον όποιον, ήγώ παρεκάλεσα δια να
 γράψη δια το έβανστον. έχω απόρρητον έμπιστοσύνην και ήγώ και οι
 συνδρομηταί, ότι υπερασπίθη ο Κορυζοάς την ορθοδοξίαν. γράψατε εις τον
 φίλον σας ο ίδιος."

Διαπυρος εύχετης
 + ο Κορυζοάς ειηθής Κορίθαις

ψυχικόν τη 22-3-55

Αγαπητέ μοι στρατηγέ, Ναπολέονι ζέρβα

είμαι βαθύτατα ύποχρεωμένος δια την απάντησιν περί του νοσηφιστου
 του ονόματος του όπλαρχηγου α.Αναστ. Κατογιάννη ή Κοκκηνού πολλα τοιαύτα
 σκωαντα εις εις την ιστορίαν του Μακεδονικου άγιντος, αλλα εκει έπαρουσι-

είδοντο χάριν ανεπαρκώς με φανήντων ενδοξων αρχηγών προς παρα-
~~φάντων, ενώ εντούτοις πρόκειται περί άρτης μεταχθονίων και μεταφασίας και~~
 συμβφάνειας εναντίον του γραφόντος ταύτα, επί τής ευλαβείας ταύτης δεξα-
 σθε τον Α' τόμον τής "Δεσποθριακής τραχηδίας" και επειδή πρόκειται να
 γραφω και εις τον Β' τήν συζητήσιν και ενδοξον δράσιν σας εν "Ηπείρω",
 παρακαλώ να μοί γράψετε εν συζομία αυτήν, ήν διέκοψατε μετά τό μαρό-
 θωμα του γοργηποτάμου εν τή "Αεροπόσει". Η παρουσία σας έσει ανεχάι-
 τισε τας όρδας τών άσθονών, οίτινες τας οίδε, είναι συμφοράς και κατατρο-
 φάς μας επεφύτασον. Θα είμαι ποτύ εύτυχής, άν επληρώσεται τό
 αίτημά μου τούτο, δι' ό επανειλημμένως παρεμαίεσα τον κ' ατζωτόπουλον εις
 κάστην. Αλλάς ό λόγος μέ εμπόδιζε να ποιήσωμαι περί ήμίν λόγον εις
 τον Α' τόμον. Έχω υπ' όφιν τά έξής δημοσιώματα εντός τών απομνημονευμά-
 των του στρατηγού Εσαράφ, // Μ. Μυριδάκη άρχοντα τής φυλής κτλ. 1948
 2) Κ. Πυρομαχών, Η Έθνηκή άγείστασις 1947. Θαρω έξ όσων αιτά τά δύο εις
 θαυιά, άλλα ποτρά, άπρ' έχω εις τήν βιβλιοθήκην μου, είναι βοθητικαί και
 άπειρεταί αυστέρως έλγχοι, όπως και εις τά δημοσιώματα τών εφημερίδων.
 3) Η Κατοχή εν Μακεδονία του κ. Α. Χρυσόχοου τμήκ 1-6 δια τά μεθ' δράσιν
 ήναι πρώτης τάξεως πηγή. Ταύτα περιήχθον μέχρι τής ήρας εις χείρας.

Διάπτωρος εν Χριστώ εύχέτης
 f ο Κορυτσάς εύλόγιος Κουρίτας

εν Αθηναις τή 25 Μαρτίου 1955 ψυχινόν εβλιμνός 5.
 προς τον επί των έξωτερικών έξουκτατον Υπουργόν
 κ. Ετ. Σεφεραγόπουλον

Εξουκτώτατε

Μοί προσβήθη τό έρώτημα παρ' επισήμου κρατικης αρχής,
 άν ενήκω εις τήν αυτοκέφαλον ασθονικήν ελληναίαν ή εις τά
 πατριαρχεία. Η Υ. Σύνοδος περί τούτου έρωτηθείσα απήντησεν, ότι
 ενήκω εις τά πατριαρχεία, εφού ή ασθονική ελληναία ανήκει εις τό
 παραπέτασμα τών ερυθρών, άλλά γινώσκωμεν ότι και ή ασθονική
 και αι άλλα όρδοόδοι ελληναίαι, όσαι είναι εις τους δορυφόρους
 τής ρωσίας, υφίστανται κατά τύπους τουλάχιστον και αυταύται
 τά καθήκοντα. Εάν ενώ ποιήσωμαι τήν αναφοράν εις τό οικουμενι-
 κόν πατριαρχείον, όπερ δέν ήρε τό αυτοκέφαλον παραβαίνω εν
 πρώτοις τον τόμον του αυτοκέφαλου, όστις ρητώς διαταμβαίνει, ότι,
 όταν διαλυθή τό αυτοκέφαλον, τότε υπαχόμεθα εις τό πατριαρχείον.

Σύνοδον καὶ εἰς τὸν ἐξαρχικὸν ἐπί-συσφύμῳ - τρεῖς καταπύστους κληρικούς
~~ἐξαρχικῶν, ἑκατὶν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ πέντε τῶν μετ' αὐτῶν~~
 ἀποστολῶν, ἀλλ' ὁ ἱστορικός εἶνα ἀναγόμενος ἀπὸ τοιαῦτα ἄλλα - καὶ οὐ μόνον
 σπασμωδικῶς πρὸ τῶν χριστιανῶν, να ἐκδικασθῆ ἢ ὑπόθεσις, ἢ ἡ χρονίσι, καὶ
 εἰς οὗτοι τὶ ἐξέλιξιν θὰ ἴαθῃ. Εὐτυχῶς ἐκέρδισα τὴν ἐκτίμησιν τῆς Ἱ. Συνόδου,
 ἣτις ἀπέριψεν τὴν καὶ ἐκὸν μὴνυσιν του καὶ ἀπεδέξατο τὴν ἐμὴν. Ἡ ποιηὴ
 γνήμη καὶ ὁ ἑλληνοκαταστασιακὸς τύπος παραλλολοῦσθ μετ' ἑνδιαφέροντος το βίτημα
 καὶ χειροκροτεῖ, διότι ἐκέρχῃ ἰσχυρῶς ἡ ἀποσύρη μίαν πτυχὴν καὶ ἡ ἀπο-
 καταλύη τῆν δεσποτικὴν πτυχὴν τῆς ἐκκλησίας. Βαθυτάτην ἐκτύπωσιν ἔρε-
 ποιῶσαν αὐ ἀποκαλύψῃ μου μέχρι τῆδε, ἢ ἐπιτέλειε θὰ ἀπομορφωθῆ ἡ
 πημ εἰς τὸν θεόν - ἐφεξῆς, ὅπου θὰ ἐξετάσω τὸ γράφη, ὅτι "Χηρῶνα περὶ
 τὴν πίστιν". Θὰ ἀποδείξῃ ὅτι εἶπα ὑπὲρ ἡμέτερον χυμνότερον καὶ τὴν ἐμὴν ἀναταρα-
 στος εἰς τὰ δογματικά καὶ ἀπεριτόμηε φῶ! τὴν ὀρθοδοξίαν εἰς τὰ συνέδρια
 ὅπου ἀπεπροσώπηε δυσενχῶς καὶ τὸ οἶμ. Πατριάρχιδον. Ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς ἑλ.
 ἐκκλησίας πάτοσε ἡσο καὶ αὐτοῦ καὶ τὸν κατήχησεν εἰς τὰς πρὸς τὴν ἑν-
 νοδον ἐθέσης τῆς. Καὶ ὅμως ἐπιπέη ὑποσηριφόμενος σαυδοαρχικῶς ὑπὸ τῶν
 προσεσαντῶν ἀλλοκαρμιάνων, οἵτινες τὸν ἔχουν ψυφίσει καὶ ἀρχιεπισκοπον.
 Ἐν μιᾷ νυκτί τὸν ἕκτον θ' ἡμέρας, ἠὲ ἢ Σύνοδος ἀφ' ἑσπέρας εἶχε ψυφίσει
 τὸν Καθαρίαν καὶ μάγιστα ὁ στανός φίλος του ἀρχιεπισκοπος τὸν συνήκαρ
 κατέσας αὐτῶ. Πρὶν τοῦ κλονητισμοῦ ἦτε το γράμμα τοῦ Καταβριχίας
 καὶ ἀπέτρησε τὰς συνοδικὰς ἀποφάσεις ὑποσχόμενος τὴν συνδρομὴν εἰς
 τὸ Κυπριακὸν ἐν σωνχία ἔοπεσιν εἰς θ' ἡμέρας ὁ πρῶτος τῆς Ἀμερικῆς Πιουριφῶν
 καὶ τοῦ προσέφρον ἐν ἐπισήμῃ τὴν ἐξέτῃ τὸ δίπλωμα τοῦ ἐπιτίμου διδάκτορος
 τοῦ Θεολογ. Πρῶτοσαντιμοῦ Παγεπιστήμιου φιλαδελφείας διὰ τὰς ὑπηρεσίας αὐτοῦ
 ἐπὶ ἐνώσεως τῶν ἀμερικανῶν ἢ τ' ἀρχικῶς εἶπεῖν ὑπὲρ τοῦ Πρῶτοσαντισμοῦ. Ἡ
 σαυδοαρχικῶς καὶ ἐκθέτουσα αὐτὸν προσφώνησις ἐδημοσιεύθη ἀπὸ σχολίων καὶ δια-
 μαρτυρίας εἰς τὸν "Γρηγ. παραμῶν". Μὲν τῆς χάρις καὶ προχθῆς εἶχεν ὁ κὺρ
 πανεπιστήμιος εἰς τὸ γράφηον ἀγρυπνόμενον τὸ Πρῶτοσαντιμὸν δίπλωμα Θεο-
 λογίας, "ὅπερ πρὸς ἐπιπέησιν γάντων ἔλαβον; ὀρισθεῖς πίστιν εἰς τὸν Πρῶτο-
 σαντισμόν! ὅσοι οἱ σπουδαίοντες εἰς ζῆνα πανεπιστήμια ἀγέμαθῃ ἡαμβα-
 νοσι δίπλωμα φιλοσοφίας, καθότι ἢ Θεολογία τῶν εἶνα ἐκφόδοτος καὶ ἐν
 δύναται ὀρθόδοτος Θεολόγος νὰ ἀρνηθῇ τὴν πίστιν, ἐξάρεσιν ἀπετέλεισθ ὁ
 ὄχιος θ' ἡμέρας α.τ.λ. Λοζάρη τὸν θεόν, διότι κατέρθωσα νὰ τὸν ἀποκαλυ-
 ψω καὶ νὰ τὸν καρφῶσω εἰς τὸν ἑσπέρικόν, ὅπως τὸν ἀτεχαιτίσα καὶ
 ἀπὸ τὸ ἔθανστον, ὅπου εἰς τὸ "Συμπόσιον τῶν ἐκκλησιῶν" ὅπως αὐτὸς

τὸ ἠγνόμασε πέρυσιν εἰς τὸν Παναγιᾶν ἡτοιμάζετο νὰ προεδρεύσῃ,
 αἱ 4 ὀμιτῆαι μου πέρυσιν εἰς τοὺς "τρῆς ἑραρχαί" περὶ ἀνορθώσεως
 καὶ ἐξυγιάνσεως τῆς ἐκκλησίας, ἦσαν τὸ σύνθημα καὶ ἤρχισε τὸν ἀγῶνα
 πρῶτη ἢ "ἀγαλλίασις" περὶ αὐτομαθαρμῶν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἡμοσούθου ὅτι
 ὁ τύπος πλὴν τῶν δύο ἐφημερίδων "ἐκκλ. τύπος" καὶ "φῆμὴ τῆς ἐκκλησίας" ὡν
 οἱ τσαντοκοιτῆλαι διευθύνται ἔρπονσι καταστάντες τὰ φύλλα πασα-
 βούρες καὶ τὸ ἐπάγγελμα βιοποριστικῶν. τὰ 10 ἄρθρα μου κατὰ τοῦ θεο-
 σαφονίου εἰς τοὺς "τρῆς ἑραρχαί" ἔβρισαν ἔταβον εἰς τὴν πυρᾶν καὶ τὸ
 "ἐκκλ. θῆμα" ἔψωσε τὴν ἐκκλησίαν τῆς ἐπαναστάσεως. Ἡ δίκη, ἡ ἐπαίσχυν-
 τος, δι' ἣν οἱ δικασταὶ παρὰ τὰ ἠγνοῖσαν διαέπρατταν τὰς πύλας τοῦ δι-
 καστηρίου καὶ μετὰ τὴν δέξιν εἰς τὸ πανεπιστήμιον τὰ διαδραματιζομένη
 τὰ εἰς θέρος τοῦ Μιζυτηνῆς ἡ δίκη, τὴν ἄστυ ὑπῆρξεν ἡ χαριστική,
 δυστυχῶς, κατὰ τῆς ἐκκλησίας θοῆ, διὸ καὶ ἤρχισαν ἀπὸ τριῶν μηνῶν το
 ἀρχιεπ. δικαστήριον τὰς ἀμειψεῖς δίνας κατὰ ἀρχιερέων, οἱ φαλλῆροι εἶχον ταφῆ
 εἰς τὸ ἀρχεῖον ἡναντίον 30 ἀρχιερέων, ὅπως καὶ οἱ ἀκλειτοφθοροῦντες τίθεσθαι ἀπὸ τοῦ
 1952 ἔ. ὅπου καὶ ἕνα τὰς ὀμιτῆαι ἵνα ρίψω ὕδωρ εἰς τὴν πυρᾶν, ὁ θεὸς εἶχεν ἐξακριβῆ
 εἰς ἀπίστευτον βαθμὸν καὶ δὲν ἔθετε ν' ἀντικρίσω ἀρχιερέα! Ἐγὼ δύναμαι νὰ καυχῆθῃ
 ὅτι περιῦρισα τὸν ἔφερον εἰς τὸν δυκόσιον θίον, ἐνῶ ὁ πανεπιστήμιος τὸν μετέφερεν
 εἰς τοῦ ἰδιωτικοῦ μου καὶ δι' αὐτὸ ἔλασε τὸ πᾶν. Ἐγὼ γράφω ἕως ἰστορικός με
 ταμέτρια, ἔγραφα, ἀποδείξεις καὶ ἰστορικός μαρτυρίας τὰ κατορθώματα τῆς ποι-
 ματορίας του καὶ αὐτὸς ὡς συμφορῆς, ψευδομάρτυς καὶ πταστογράφος (ὅπως θὰ
 ἀποδῆν καὶ ἀπέδειξα εἰς τὸ ἐκ 13 σελίδων μεγάλων δακτυλογραφήμενων εἰς τὴν
 ἑξοδὸν) προσπαθῆ πρὸς ἐξευτερισμὸν τοῦ ἀξιώματός του νὰ με πομπήσῃ. Ὁ θεὸς
 ἢ Κύριος ὁ θεὸς καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ νὰ κατισχύσῃ τὸ ψεῦδος κατὰ τῆς
 ἀληθείας. Ὁ Κύριος ἡμεῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, ἡ αἰωνία καὶ ἑδραία μετόνητος καὶ
 ἀκατάβητος κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, ὑπέσχετο ὅτι "πύλας ἄβου οὐ κατε-
 σχύουσιν". Ἐυχαριστῶ διὰ τοὺς ἀναλογισμένους ἀντιπροσώπους. Ὁ παλαιὸς
 ἀσποδὸς φίλος κὺρ εὐθύμιος, ὁ βλάχος ἐπιγυρόμενος, δὲν πιστεύω νὰ μὴ ἡχα-
 ριστήθῃ δι' ὅσα ἐπαινετικὰ καὶ εὐφρατα ἔγραφα διὰ τὸν πατριωτισμὸν τῶν
 συμπατριωτῶν του τῆς Κερατσίου εἰς τοὺς "τρῆς ἑραρχαί". Εἰς τὴν
 "ἀγιόρει. Βιβλιοθήκην" γράφω τὴν ἰστορίαν τῶν ἡοικαστῶν με κέντρον τὸν μα-
 χαλοῦν, ἐξημέσα τὴν ἐξέλιξιν διὰ νὰ ἀποδῆν τὴν προέλευσιν τοῦ νῦν μετ-
 ριωτικοῦ βίου καὶ νῦν ἔρχομαι εἰς τὸ πνευματικὸν μέρος. Θὰ ἀποδῆν ὅτι τὸ
 ἀσήμερον ἐαῖνο τοπίον, ὅπου νῦν φυτοφθοῦσι ῥῶσοι τινές, ὑπῆρξεν ἑστία
 μετὰ τῆς ἀσμετ. ἀρετῆς καὶ πνευματικῆς φιλοσοφίας. ὑπῆρξεν σχολὴ καὶ

~~φροντιστήριον μεγάλων πατριαρχῶν καὶ νηπιῶν πατέρων, οἵτινες συνέταξαν τὸ~~
~~θεωρητικὸν συντάγμα τῶν ἁγιωτάτων τῶν φιλομαθῶν καὶ τῶν τραπεζῶν τοῦτο~~
 ἀνέκει εἰς τὴν γοργὰν μονήν τῶν Ἱβηρῶν, ἧς ἐπέστει καὶ περιελάμβανε τοὺς ἀγγεῖς
 ἀσκητῶν καὶ θεωρητικῶν ἀγίου ἐκείνου, οἵτινες ἐκτελεῖσαν τὸ ὄρος καὶ τὴν ἐα-
 κησίαν εἰς τὰς συλλογασθείσας τρεῖς μεγάλας περὶ τῶν ἡσυχαστῶν συνόδους
 ἐν Κηπῶν, ἔχοντες ἀριστέα καὶ θαυμαστὸν ἡγέτην τὸν μαυριώτην Γρηγόριον τὸν
 παλαμῆν. θεωρῶ νῦν, καὶ εὐφραίνομαι ἀποχόνους ἐκείνων τῶν μακαρίων ἀνδρῶν
 τῆν σιέραν τῶν Ἱβηριζῶν Ζηνοβίδα χρύσανθον καὶ ἀθανάσιον, οἵτινες ὡς πρωτοπόροι
 ἀγωνίζονται μετ' ὄρους τοὺς θαυμασίους πατέρας Ἱβηρίτας γὰ διατηρήσωσι τὴν
 ἑνδοξὴν παράδοσιν. Εὐλογημένον τοῦ ὀνομα τοῦ ἁγίου θεοῦ, ὅστις τὰ προτύ-
 γατα τοῦ ἁγίου ὄρους ἐτοποθέτησεν εἰς τὴν μονὴν τοῦ κηήμεντος, ἧς ἀνεστῆ
 γρηγορῶ τὴν δόξαν τῆς εἰς τὸν ἐξελεγκτισμὸν τῶν Ἱβηρῶν, γὰρ τότε βαρβαροῦ
 καὶ διὰ τὰ διακωνίστην τὸ κατόρθωμα ἴδωκε τὸ συμφερινὸν εἰς τὴν μονὴν τῆν
 μετονομασίαν. Ἄν ἔχοντο τὸ τοιοῦτον οὔτε εἰς τὴν μονὴν τοῦ ἁγ. Παν-
 τελεμήμονος οὔτε εἰς τοῦ Ζωγράφου οὔτε εἰς τὸ χριστιανδαρίου.

Εὐχόμενος τὸ ἅγιον πᾶσα μετ' ἡλείαν καὶ παναφρόσυτον χαρὰν
 διατεταῖ ὅπως ἡμέτερος.

f ὁ κορυτσᾶς εὐλόγιος κουρίτας.

υ.γ. τὸ ἐπισυντημένον δίδεται εἰς τὸ φίλον πατέρα ἀθανάσιον
 εὐρον δειξέρον Ἱβηρίτην πρὸς βιογράφειν μετὰ τὸν προηγου-
 μένον πρῶτον. Πουλιᾶν τὸν νικαέα, οὔτινος ἦ μὲν τῆ μονῆ σῶφε-
 ται τὸ θεομακάριον 471 ἐξ οὗ παρακαλεῖ νὰ θάρτε κανένα κατοχὲρ τὰ 5-6
 φύλλα ἧτοι τὰ ἐν ἀρχῇ προεχόμενα, ἐν ταῖς μοναῖς δὲ τοῦ ρωσικοῦ καὶ Ση-
 ροποζάμου σῶζονται ἄλλα ἔργα.

τῷ βιβλιοθηκαρίῳ Ἱβηρῶν πατρὶ ἀθανάσιον
 Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 10-4-55

Ποθύμιε φίτε καὶ παραδεσφί πάτερ ἀθανάσιε

Ζητῶ συγγνώμην, διότι μία φράσις περὶ τοῦ ἁγίου νικοδήμου ἀνεούχησε
 τὴν ἡμέτεραν ἀγάπην τόσοσ ποτῆ, ἐκταράχθηκε ὁμοῦ μετ' ἰδεώδη, τὸν ἕτερον
 Ἱβηρίτην φίλον, κινρ χρύσανθον, καὶ ἐφοβήθηκε, "οὐ οὔτε ἦν φόβος". διότι ἀκρι-
 βῶς παρεξήγησεν τὰ γραφόμενα, ἅπερ, σημειώσας, ἐγράψασαν ποτῆ πρὶν ἀρχίσαι
 τὸ βιβλίον τῆς ἀγιοποιήσεως τοῦ νικοδήμου. εἶναι δὲ ἐπιβεβλημένον καθῆκον νὰ
 δυναμεθα νὰ χωρίσωμεν τὰ εἰσδυσαντα ζῆνα στοιχεῖα εἰς τὴν ἡμέτεραν διδα-
 σασίαν. περὶ τούτου θὰ ἴδωτε ἐν μετᾶσει ἐν τῷ ἐπιτομῆν κειμένῳ τῆς "ἡπει-

ρως. ἑστίας," ὅπου κρινώ τόν περιώνυμον ἱερομόναχον καί διδάσκαρον Ἰωαν-
 νίτζα Μεθόδιου τόν ἀνθρακίτην, ὅν δια ταῦτα καί διότι ἀντιγράψαν
 ἀπό τόν αἰρέτικόν τῆς Δυτ. ἐκκλησίας (ἀφορισθέντα καί ὑπό τοῦ πάπα)
 Μορίνου τό "πρὶ συνεχούς μεταλήψεως" καί ἄλλα ἀφώρισε τό οἰκουμενικόν
 Πατριαρχεῖον τῷ 1723. ἀπέδειξε, ὅτι ὁ Μεθόδιος δέν ἐξέπεσε τῆς ὀρθοδόξου
 διότι ἐξ ἀγαθοῦ τού συνειδότος ἔπραξε τούτον χάριν τῆς τῶν πολλῶν ὠφε-
 λείας, καί ἐπομένως τό αὐτό δύναται νά διακηρύξῃ καί περί δικαιοσύνης,
 οὐδόως μείοι τῆν ἀξίαν καί τῆν ἀγιότητα αὐτοῦ τό τοιοῦτον, ἄλλως εἶναι
 πανθομοιοποιήσιον, ὅτι "οὐδείς σοφός ἐξ ἑαυτοῦ. διὰ τόν χρυσόφορον, ὡς κα-
 λεῖται ὁ θαυμαστός, ὅσους ἐδανείσθη παρὰ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Χριστοῦ
 γεννητάς, ὁ νῦν κρινόμενος ὀνομάζει τό πράγμα "ἱερὰν κληρίαν". Ἡ τοῦ
 Θεοῦ νά παρέχῃ χάριτος διὰ νά χαράξῃ τὰ θεοφθογὰ ρήματα
 διὰ νά καμάρωσῃ μετὰ τόν μαλόν θεομνητὸν καί τόν συνειδήμον
 καί ὁμοπάτριον Ἀθανάσιον, τό καύχημα καί ἀγαλλίαμα τῆς ἰβηρι-
 κῆς ἀδελφότητος. μάθε ἐν τῆτι, ἀγαπᾷ, ὅτι ἡ ἱστορία ἀφ' ὑψηλοῦ
 κρινεῖ τὰ πράγματα πρὸς ἀναμάχησιν τῆς ἀληθείας καί πρόσωπον
 ἀνθρώπου δέν θαμβᾷ ὑπ' ὄψιν. ἄλλως ἀπολλοῖ τό κῆρος ὡς ἐπιστή-
 μη. Ἐάν ὑπάρχουν ἄνθρωποι πανηγυρίζοντες τῆν ἀγιοποιήσιν τοῦ Πιμο-
 δημον, πρῶτοι πρέπει νά εἶναι οἱ λόγιοι ἁγιοεῖς, οἵτινες σκεπῶς περι-
 ἔπρξαν εἰς τό κομβοσκοπικόν τόν κῆρον καί ἤνωσαν τῆν πρᾶξιν
 πρὸς τῆν θεωρίαν καί συνεβίβασαν τό "Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ κτλ." πρὸς τό
 παραπαράδοτον "μή λήθῃ μετ' ἀμουσίας." Ἐάν δέ θεωρῆς τόν ταπεινόν
 ἐμέ, ἐναρτίον τούτοις, τότε πρέπει νά πιστεύσῃς, ὅτι ἐγὼ πρῶτος
 ἐπαγγέλισα τό μέγα καί εὐφρόσινον τούτο διὰ τό ἅγιον ὄρος γαλατοῦ
 τὰ ἀπύργα τῶν χριστιανομάχων στόματα θά ἐμφραθῶσιν, ὅταν ἐνω-
 τισθῶσιν, ὅτι δὴν ἐσείρωσιν ἡ ἀγιότης ἀπό τόν ἱερὸν ἐκκῆνον τόπον.
 Ο ποῦς ἐν ἁγίῳ ἔγραψε κατὰ τοῦ παπιστοῦ βιβλίον ὁτόμτηρον
 πρὸς ἀπόδειξιν, ὅτι ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἐκκλησίᾳ οὐδόως ἐσείρωσιν
 ἡ πηγὴ καί ἡ χάρις τῆς ἀγιότητος ἀπό τοῦ σκίσματος καί ἐξῆς, ὡς
 διοχυρίζονται οἱ καθολικοί. Πρέπει νά ἐγερθῇ ἄλλος εὐγένιος νά
 διασαλευθῇ εἰς τῆν ὑψηλὴν τὸ πράγμα πρὸς τοὺς μνηστῶνας τοῦ ὄρους,
 οἵτινες ἐθώρησαν "κατάσχεμα πρὸς διάλυσιν" τό ἅγιον ὄρος. Ἐγραψα καί
 πάλιν σταχυοσχωῶ ἀπὸ τῆν "Καθημερινήν", ἣτις πρό τῆς διεκέρυξε:
 "Δὴν διαφηνοῦμεν μετὰ τῆν ἀποφιν (εἶναι λῆγμα τῆς ἡμέρας), ὅτι εἶναι
 κῆρος νά καταρῆθῶσιν ὅσα μοναστήρια δὴν ἔχουν μακρῶν σχέσιν

με την θρησκείαν, αλλά συντηρούν απλώς κτημένας προμήθην ὅπως πρέπει
~~παραγγίλναι να εξισορροπηθῆ ἢ μὲν ἄλλο τινος ἀξίου ὄρους~~
 θὰ ἔπρεπε νὰ ἀντιμετωπισθῆ... τὸ ψήγμα τῆς συμπεριφορῆς τοῦ ἀξίου ὄρους ἀπὸ
 τὸν αἰχμυρὸν ὁλοκληρωτικῆς ἀποσυνθέσεως" δηλ. νὰ μεταβληθῆ εἰς ΜΟΝΤΕ ΚΑΡΛΟ!
 Ἐκ θεοῦ ἀσφαλῶς ἐνεπνεύσθησαν οἱ Παιριῶται καὶ ἐπὶ ἐν ἔτος ἠγωνίσθησαν διὰ
 τὴν ἀνάδειξιν... εἰς τὴν περιουσίαν τῆς ἀγιότητος τῆς ὁσιακῆς μορφῆς τοῦ Πανο-
 δύμου, ὅστις ἐπὶ δύο σχεδὸν αἰῶνας κεντρικῶς εἰς τὴν πνευματικὴν αἰχμὴν τοῦ
 ἀξίου ὄρους. ἔχω ἀπὸ σοφίας ἀρβάνκας ἀφθονοῦν ὑγιῶν πρὸς βιογράφειν
 αὐτοῦ. Δὴν ἔγραφα διὰ δύο τόμους. α) δὴν ἐκτέλεσθαι, καὶ β) διότι ἀποφύγω
 ἐπιμελῶς νὰ ἀναμιχθῶμαι αἰζούνητος εἰς τὰ ἀχαιοειδή. Ἰδὼς, εἰν ἀνεπι-
 γνυόμεν δὴ θὰ ἐπύρθετο τόσον ταχὺς τὸ εὐχέλιστα αὐτὸ ἀποτέλεσμα. ἔσχον
 τὴν πρωτοβουλίαν ὡς πρωταρχικῆς διὰ τὴν ἀνασύνταξιν τῆς Ἀδωνιῆδος
 καὶ ἠγωνίσθη ἐρρωμένως. πιστοῦν σήμερον οἱ εὐλαβεστάτοι τυτάρχοιστον υιο-
 θιάται νὰ μὴ θεωροῦν ἄξιον τιθοβολοῦ, διότι τοὺς παρεσφύρασαν, τοὺς ἐξη-
 πατήσαν, ὡς διακηρύττουσι, καὶ ὑπεκτέφρασαν τὰς ὑπογραφάς. καὶ δι' αὐτὸ,
 βλῆπετε, τώρα ποῦ ἤνοιξε τὰς πύλας ἢ ἐσχότῃ καὶ τήχεται καὶ γράφονται
 λόγοι καὶ ἔμνοι ὑπὲρ τῆς σκοτῆς ἀποφύχων συστηματικῶς ν' ἀναφέ-
 ρουν τὸ ὄνομά μου, μάλιστα ἐτροποποίησαν καὶ τὸν κανονισμόν, ὃν ἔσχῃ
 μετὰ πολλῆς περισπῆσεως ἐξέπνευσα καὶ δι' αὐτὸ ἐπὶ 10ετίαν ἐπιτεταύρησε
 κανονικῶς ἢ σκοτῆ "οἰν ρολοῖ". ἔμασαν τὴν πρώτην μεταβολὴν ἀνι-
 δεοὶ ἄνθρωποι, ὁ θεὸς γρη῏ν τὸ πῶς διήνεσε τὸ παρεθὸν ἔτος ἢ σκοτῆ.
 εἶδος, ὅτι εἰς τὴν δισενιαύσιον ἔχρηστο λόγος πρὶ νέας τροποποιήσεως,
 καὶ ἀπὸ χρόνον πρὶ ἀλλῆς κ.ο.κ. ὅταν ἐκρηγνυοθῆ ὁ κανονισμὸς
 ἐκείνος καὶ θὰ καταγγίλῃ ἢ σκοτῆ, ὅπως ἦτο πρὸ τοῦ 1930, ὅτε καὶ
 ἔμασε τὰς πύλας ἐπὶ 1-2 ἔτη. θὰ φηταῖον δηλ. αἱ μουνοβάρεις
 πρόσφατον γεγονός ἀναφέρω τὸ τῆς διπλῆς Συναξίως, εἰς ὃ πρὸς χάριν
 τοῦ ἐπαγγελτικῆς παρορμήσεως με ἀγαπητοῦ προχουμένου κὺρ χρι-
 σάνθου εἰνήθη καὶ ἐγὼ καὶ μαζώρθωσα μετὰ πολλοὺς ἀχίνας
 προσωπικῶς νὰ πείσω τὸν κ. Βενιζέλον νὰ δώσῃ τὴν συγκατάθεσιν.
 ἀλλὰ τοῦτο καθόλου δὴν ἔγινε τοῦ πηχάτων καὶ ἐτάχθη πρὸς
 τὴν ἀγκιστρούριον. καὶ ἔπρεπε νὰ ἔρω νὰ πείσω τὸν μαμ. Ἰγνάτιον
 νὰ ἔρω μὲ τὸ μέρος μας καὶ νὰ σώσωμεν τὸ ψήγμα.
 Εὐχαριστῶ, διότι ἐδύξατε πάστιν τὴν προθυμίαν σας νὰ μοὶ
 ἀντιγράψετε (οὐκὶ τὸ θεοσομῆριον) ἀλλὰ τὰ προεχόμενα τοῦ
 Λουκά Νικαίως. Νομίζω, ὅτι εἰς τὸ θεοσομῆριον τοῦ Πανοδύμου

είναι καὶ τοῦ ἐχθαίτην οἱ γνωστοὶ μακόνες. Δὴν ἔχω ἰδὲ τὸ βιβλίον
 - τὰ ἴδω. ~~Χαίρω δὲ ἐν τῇ πνευματικῇ καὶ ἐν τῇ σωματικῇ ὑμῶν
 νικῆσιν διὰ τὴν μοιρὰν τῆν καρδίαν μου ἀξιοτάτως ἀγάπην πρὸς πρῶτην
 δευτῆς παρεμπιπτότως, ἢν δὲν ἐπιτόξια ποτε παρεμπιπτότως γράψας ὅτι
 ἔγραψα. Ὁ Θεὸς γὰρ μᾶς φυλάξῃ.~~

Καὶ τώρα ἔρχισεν ὁ θυμὸς καὶ στοματῶ ἐχθῆμος τὰ ἅγια
 καὶ βεπτά πάσῃ μὲ ποτῆν κατανοῦν, καὶ τὸ χαρμόσπον καὶ ἴφρον
 πάσῃ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης γὰρ ποιηχυρίσθητε.
 Ἡ χαρὰ τῆς ἀναστάσεως εἶναι πράγματι ὁ ἀεραβῆν, ἢν θακτά-
 γουσι οἱ δῖαμοι πρὸ τῆς κοινῆς ἀναστάσεως. Ἐάν τὴν χαρίαν ταυτη
 εἴχομεν συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον θά εἴμεθα πάσας τὰς ἡμέρας τῆς
 ζωῆς ἡμῶν εἰς τὸ παράδεισον τοῦ Θεοῦ.

f ὁ Κορυζαῖς εἰτόξιος Κουρίθας.

ψυχικὸν 26-4-55 εἰς Βόλον

Αγαπητὴ καὶ ἑ. εχοινᾶ Χριστὸς ἀνέστη,
 Μεγαλῶς ἀγαυοῦμεν περὶ ὑμῶν γράψασε μᾶς ταχῆως. Ἐάν ἀπο-
 φασισητε γὰρ ἀναχωρήσετε ἐμῶν, εὐχαρίστως δυναμέθα γὰρ σᾶς φιλοφρονήσωμεν
 εἰς τὸ πνευχικὸν μᾶς. Εἴθε ὁ ἀναστάς ἐν νεκρῶν γὰρ μᾶς θνηθῆ καὶ
 παύσει τὴν δικαίαν αὐτοῦ ὀργὴν. βεβαίως ἡ ἐλαφροτέρα ποιητῆ τῆς θείας
 τιμῆρας, διότι μᾶς δίδει καιρὸν γὰρ μεγαλοῦσωμεν. Θρηνοῦμεν πάντως μετὰ
 τῶν πασχόντων, ἀλλὰ κταίμεν τοὺς ξεθαμμένους ὑπὸ τῆ ἐρείπια. Ἰζως γνωστὸν Κόριε
 f ὁ Κορυζαῖς εἰτόξιος Κουρίθας

Ἀθήναι - ψυχικὸν ἐπὶ 12-5-55

Αγαπητὴ καὶ περισπούδαστε πάσῃ ἀθανάσιε (ἐπὶ τῆν ζωὴν ἡμῶν)
 Τὸ πρῶτον μέρος τῆς ἐπιστολῆς μὲ ἀποσχόλησε πολὺ, ἕως γὰρ διεισδύει
 εἰς τὴν ἔνοιαν. Εἶναι μία δρασίεισ ἀκτεῖς ἐπὶ τῆς φωτοβόλου εὐσίας τοῦ
 Μαγουλά, ἔνθα ἡ θέωσις ἐξεμυδένισε τὴν "ψευδάννημον ἡμῶν". Ἐμεῖ
 διάκειτῃ καθαρώσως καὶ τοῦ καὶ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τῶν παθῶν ἐπέσχεον
 οἱ θαυμάσιοι ἐμεῖνοι ἀνδρες διὰ πίστεως καὶ ἀγάπης πράξασθαι καὶ καὶ δια-
 σχίσωσι καὶ γρόφον τῆς θείας σοφίας καὶ γὰρ συνεχίσωσι τὰς ἀναβάσει
 τοῦ τοῦ εἰς τὸ ὑπερπέραν. Ὅρθως ἀποφαίνετασ ὁ Παῦλος ὅτι "ἡ ἡμῶν ρυ-
 σι οἱ, ἡ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ". (Α' Κορινθ. ἡ, ι). Οἱ πρῶτοι ἑλληνίζοντες χριστιανοί,
 οἱ γνωστικοί, ἠθέλησαν νὰ ἀναμείξωσι καὶ τὴν ἡμῶν τῆς ἑλλην. φιλοσοφίας εἰς

γινώσκοντες ἀποκαλίαν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡσεὶ ἡ οὐράνιος ἡ θεία τοῦ Θεανθρώπου διδασχὴ ἐ-
 δείκο τῆς γνήτης καὶ ἀνθρώπινης σοφίας, ἣν ὁ Παῦλος μωροῖται ἀπεκαλέσατο, διότι καὶ ἡ γὰ
 μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξαστο ὁ Κύριος, ἵνα τοὺς σοφοὺς ματαίσωσιν, ἐβροντοφώνησε
 τὸ "σκεῶς τῆς ἐκλογῆς", ὡς ἡπεξείρων ἐν εὐαγγελικῆν χάριν διεσάλπιξε, καὶ ὁ
 λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πεθεοῖς ἀνθρώπινος σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδεί-
 ξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡπίσις ἡμῶν μή ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐν
 δυνάμει Θεοῦ, (Α' Κορ. β'. 4-5). Κατὰ τῶν ἀίρεσιζόντων, ἐκείνων γνωστικῶν ἔσηχέρθη-
 σαν οἱ ἀποστολικοὶ πατέρες καὶ ἔπειτα κλήρις ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ἀπεκάλεσαν
 τὸ κήρυγμά των "ψευδὴν γνῶσιν", ἀπεσυβάλισαν δὲ τὴν ἑλλην. φιλοσοφίαν
 καὶ ἐν τοῖς χρῆσμοις μόνον καὶ ὀμολόγοις τῶ εὐαγγελίῳ τῆς χάριτος διεσήρησαν
 αὐτῶν εἰς θεραπευτικὰ καὶ θεολογία, καὶ δι' ὠριγέντην, ἀποστολικήσανα να ἔμα-
 θιδρῶση αὐτῶν ὡς δέσποιναν καὶ να μωσαβάλη ἐν χριστιανικῆν θρησκείαν ἐν φι-
 λοσοφικῶν σύστημα καὶ διὰ τῆς ἀλληγορίας καὶ διαστρέφη (ὄρα τὰ γραφέντα
 μοι περὶ αὐτῶν περὶ εἰς τὸν ΚΕ' τόμον τῆς θεολογίας ἀναδραμῆν καὶ εἰς τὸν ΚΑ')
 μακεδ' ἵκασεν ἡ ἐκκλησία ὡς πεπλατημένον καὶ διαστροφῆν καὶ ὀμολογία
 τῆς πίστεως. Ὅπως δ' ἐκείνοι οἱ αἰοῖδιμοὶ πατέρες τοῦς γνωστικῶς καὶ ὠριγέντην
 διεπόμπωσαν ὡς ἄλλοτρίους τῆς ἀληθοῦς πίστεως, οὕτω καὶ ὀνολαμπῆς καὶ
 ἄλλω φωσῆρ, Γρηγόριος ὁ Παλαμάς, συρμαχήσασ μετὰ τῶ Μαγνυλιῶν "ἡσυχαστῶν,
 κασερόπωσαν τοὺς νέους λαοπλανοῦς Βαρλααμῆτας καὶ ὀμινδυνιστάς, οἱ εἰνε
 ἐπίσασαν, ὅτι διὰ τῆς φιλοσόφου παιδεύσεως αὐτῶν θὰ διαβάλωσι τὴν περίνρεψιν
 προσευχῆς καὶ τῶ θείων ἐνοράσεων διδασκαλίαν. Καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπιγινόμενοι μωχωμετα
 τῶ μετὰ τοῦ θεορρήμονος Παύλου, ὅτι ἔχομεν. "καὶ ἡσυχαστῶν καὶ τῶ
 ἰοῦς" ἡσυχαστάς, τοῦ Μαγνυλιῶν ἐν ὀσραμῆνις: οὐνεσον, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς
 δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ καὶ μή ἔξ ἡμῶν, (Β' Κορ. δ'. 7). αὐτάς εἶναι ὀλόγος δι' ὀν τοῖς
 ἐπιόρεια, μωνηρόσαν ὡς ἐχθροῦς τῆς κοσμικῆς παιδείας ὡς φρεοσβείας. ὁ αἰοῖδιμος
 Νικόδημος, περὶ οὗ ἡσῆσσε τὸν ἔρανον μου λίαν προώρησεν καὶ ὀλως ἀντιστήμω, ἀρη-
 ἱαν ἐν σπουδαίον περὶ τῶ τοῦ ἀνοῦδου. ὁ μ. Σχοιναῖς, ὁ ἔχον ἐπὶ ὠραν χθεῖς εἰς τὸ γρα-
 φαῖν, μοι ἀνεκοίνωσαν, ὅτι ἔλαβεν ἐπιτακτικῶν ἐλεγεγραφήμα περὶ τῶ πατρῶς θεο-
 κλήσων, ἂν δέχεται τὴν ἐκάνπωσιν τοῦ "Πανμηρικῶν τόμον", καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπάντη-
 σις ἡσὺ πληρωμῆς, ἀπῆντησε καὶ. Ἐπιστρασεύθησαν πάντες, παρεκλήθησαν ἐ-
 πληρώθησαν (;) καὶ ἔγραψαν "ὅσα κεν ἐπ' αὐμαρῆμαν ἡμοι γλῆσσαν, διὰ να
 κάμω θόρυβον καὶ να δώσω ὀπλα εἰς ἐχθροῦς τοῦ Νικόδημου, οἱ ἐπαίοντες
 ἡσὺ ἡσὺ ἡσὺ. τὰ γραφέντα μῶχι τῶδε εἶναι δημοσιογραφικὰ, δὲν ἔχον περιχόμειον.
 ἡσὺ ἡσὺ ἡσὺ διὰ τὰ λίαν αἰοῖδιματα αὐτῶν ἡσὺ καὶ ἀμωρητῆς φιλαδελφῆ. Δισπῆρες ἐν
 ἐν χριστῶ ἐν χριστῶ.

ἡσὺ Κορυθαῖς ἡσὺ ἡσὺ Κυρίαῖς

Ψυχικόν τῆ 14 - 5 - 55

Ἐξίστιμε κ. Διευθύντα τῆς Ὀνομασίας κ. Κ. Καρπούλα.
 Σὰς εὐχαριστῶ, διότι εἶχεσε ἐννὴ εὐγενῆ καλωσύνην νὰ μοι ἀποσείνητε
 τὴν διαμνηστικὴν τοῦ κ. Ν. Παπαζαχαρίου, διηγήσου τοῦ κ. Τρηγ. Ζαχαροπούλου
 ὅπως ἡ ὑπόθεσις παρουσιάζει σκοτεινὰ σημεῖα καὶ πρέπει νὰ διαλευκωνθῆ, ἵνα
 μὴ ἀδικήσωμεν τὸν ἄνθρωπον. Ὅταν ἔλαβον τὰ δύο πανομοιότυπα κηρύγμα-
 τα τοῦ κ. Ζαχαροπούλου, προοριζόμενα τὸ μὲν δι' ὀρθοδόξου, τὸ δὲ δι' ἑκ-
 γηλικούς, δὲν ἐμῶριζον τίποτε οὔτε τὸν ἱεροκήρυκα Ζαχαροπούλου, οὐκ οὐ-
 οὐκ δὲν ἀναφέρεται ἐν τοῖς ἐντύποις, μοὶ ἀνηγγέλετο ὅμως, ὅτι εἰς τὴν Θεο-
 σαλονικήν ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ μητροπολίτου ἠνώθη τὸ κήρυγμα τῶν ὀρθο-
 δόξων πρὸς τὸ εὐαγγελικὸν! Ἐγράψαν τὰ ἐντυπα, ἀπορῶν περὶ τοῦ πρακτέ-
 ου. Τυχαιῶς εἶδεν αὐτὰ ἐπὶ τοῦ γραφείου μου φίλος συνοδικός, ὅστις μὲ παρεκα-
 λεσε καὶ τὰ ἐμπροσθεν διὰ τὴν παρουσιάσει τὸ ἐκκλησιαστικὸν κήρυγμα εἰς τὴν
 Ἱ. Σύνοδον. Δὲν ἔφερον ἀντίρρησην. Πιστῆλθον μὴν ἐξ-2 καὶ οὐδὲν ἕτερον ἔμα-
 θον, εἰμὴ ὅτι ἔγενετο παρατήρησις εἰς τὸν ἁγίου Θεοτήκη, ὅστις ἐδήλωσεν ὅτι
 θὰ ἔξετασῆ. Τὴν καθαρὰν ἄνευ ἀλλοῦ φίλος συνοδικός, εἰς τὴν κρατίσειν
 παρὰ πόδας παρακλιουτῶν ἐννὴ δια' ἐνωτικὴν κίνησιν καὶ προπαγεῖν καὶ
 γνωρίσειν, εἴπερ αἱ καὶ ἄλλαι, καὶ ἐν Μακεδονίᾳ μὲ ἐπιπροφέρει, ὅτι ἀνεγνώστη-
 σαν τὰ ἐντυπα καὶ ἀπεδόθησαν εἰς τὸν Κρήτα (sic) ἱεροκήρυκα Τρηγ. Ζαχα-
 ρόπουλον προτεσιάνου (sic), ὡς ἀπέδειξε μετὰ κύρους αὐτός ὁ ἴδιος. Ἐπι-
 λείαν περιέρχον, ὅτι εἰς τὴν κατηχητικὴν καὶ οὐδὲν ἀπήνευσεν ὁ ἁγιος Θεοτή-
 κης καὶ ἀφῆκεν ἐκδοτὸν τὸν ἱεροκήρυκα σου, ὃν μάλιστ' ἀμνηστῆ, ὅπως
 ὁ ἴδιος πληροφοριοδότης μὲ διεβόησεν, ὅστις καὶ μοὶ ἐξιστόρησεν ὅλον
 τὸν βίον σου καὶ τὴν δρασίαν. Ἐχὲν παρακολούθησι εἰς τὸ σύννεφον ἀπόστο-
 λικῆς καὶ πλῆθος τοῦ κ. Ζαχαροπούλου. Δὲν εὐχὸν ἀποφασίσῃ νὰ καμῶ χρη-
 σὸν ἀκόμη καὶ ἐξήτασον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων, ὅς ἐνταῦθα ἐξήτασα, εἶναι
 ἀρχιμανδρίτης αἱ, διατελέσας ἐν Θεοτήκῃ αἱ διάκονος ἐν Μητροπόλει μοὶ
 εἶπε τὰ ἑξῆς ὅτι ὁ κ. Ζαχαρόπουλος εἶναι λαϊκὸς ἱεροκήρυξ χωρὶς νὰ εἶναι
 θεολόγος καὶ παρουσιάζομαι ὡς ὀρθόδοξος ἔχει ὅπως πολὺς.
 Ὅταν δὲ μοὶ ἐπέδειξε μεσαφρασίμια ἐν τῷ ἀγγλικῷ φυλλάδι, ἠρώ-
 τῃ πῶς διανέμει εἰς τὸν λαὸν κοινὰ βιβλία, ἀπερ δὲν φέρουσι ~~ἐν~~
~~φύλαξιν~~ ἐν ἑγκρίσει τῆς Ἱ. Συνόδου οὔτε τῆς Μητροπόλεως Θεοτήκης μοὶ
 ὡμολόγησε, ὅτι πολλὰς ἔχει σχέσεις μὲ τὸς προτεσιάνους δι' αὐτὸ κατηχητι-
 καὶ ὡς προτεσιάνος, καὶ διαμοιράζει εἰκόνας ἑξῆς προτεσιανικῆς.

Τοιαύτας εἶδον εἰς τὴν Κορυθαῖαν ἐμπορτικὴν ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ ἀμερικανοῦ Κείνεντ ιεραπο-
 σκόλου, αἱ ὁποῖαι φέρονται καὶ συνταμίως ἀγοραῖα. ἰσορῖα. καὶ ἐρωτηματὶ διαί να
 μὴ μοιράσῃ εἰς τοὺς ὀρθοδόξους ὁπαδοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ τύπου εἰκόνας; ἀπό πολλῶν
 εἰς εἴρον βαρέως αἰ; Ἕλληνες καὶ ἀγοράσαν τοιαύτας χαρτίνους εἰκόνας (σαρμπὰ)
 ῥωσικὰς καὶ ἐκαστωρῶσαμεν καὶ ἰδρῖσωμεν οἶκον ἀγοραφικὸν καὶ ἀρχὰς ἐν
 ἑλβασία, ὅσας εἴματα ἐμαστὲς αὐτὴ ἐναῦθα καὶ ἐνδοῦ μετ' ἑλλήν. γράμματα ἐρ-
 χύμους εἰκόνας, ὅπως αὐτὴ καὶ "ἀποσ. Διακονία", "ἐνώπιον μοὶ κάρνει, διαί
 ὁ ὀρθοδόξωτατος", Ζαχαρόπουλος ὅτε εἰκόνας ἑλληνικὰς κικλῶφει, ὅτε ἐν
 τοῦ ἀκείνου τοῦ θησαυροῦ τοῦ ἐκκλησιαστικῆς ἡμεῖς φιλολογίαν δημοσιεύει κηρύ-
 γματα, ἀλλὰ μὴ μαφράζει τὰ ἕνα. Ὑμεῖς αὖ θεολόγοι γινώσκετε, ὅτι ἡ ἡθική διδασ-
 σαλία βάσει ἔχει τὸ δόγμα. Πῶς εἶναι δυνατὸν λοιπὸν προεσεστικὰ βιβλία καὶ
 διδάσκωσι τοὺς ὀρθοδόξους καὶ ἀδιαφορῶσι τὸν θρησκευτικὸν βίον μας;
 εἰς τὴν νῦν ἀπὸ τοῦ "Πατριαρχικῆς ἰσορῖαν" μου τόμ. Α'. σ. 156 ἐ. διδάσκω, ὅτι πλεονε-
 κτὸ εἰς ἐπολέμησεν ἡ ἐκκλησία μας τὰ τοιαύτα βιβλία καὶ τὴν ἐσεροδιδασκα-
 λίαν τῶν ἀγγλοαμερικανῶν ιεραποστόλων (οἱ αἰωνῶν Κίην, Χίλλιν. ἄ.) Γινώσκε
 καὶ τὴν διέξοδον τὴν "Παρανετικὴν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξους ἐκκλησίαν
 Γρηγορίου τοῦ Σ' (1836) καὶ ἐσώθημεν χάριτι θεῶν. εἰς ἕνα θεολόγον μαθητὴν ἐν
 Θεοπόλει, ὅσος μοὶ ἔκαμε παρατηρήσει, ἀπίνεσα: ἔσηγήσατε μοὶ καὶ λόγον τοῦ
 διπλοῦ τύπου τοῦ κηρύγματος καὶ θά εἶνα καλέσω ὅτι ἔγραψα. Αὐτὸ ἀπίνεσεν
 ὅμως μέχρις ἄρα. Κάτω εἶδον, ὅτι ὁ κ. Ζαχαρόπουλος βλασφημοῦσα τὸ σφάλμα
 ὑπόσχεται, ὅτι δεῦθ' ἀναληφθῆ τὸ τοιοῦτον.
 Γεῖσαποφυγὴν τῶν ἐπιπολαζουσῶν ἐσεροδιδασκαλιῶν. Ἐξεδόθη εἰς ἴδιον 30 σελίδων ἐν Κη.
 λην 1836 ὑπὸ τοῦ κληρικῶν Πατριαρχοῦ.

Διάπυρος ἐχέτης τῶ Κορυθαῖας Εὐλόγου Κουρίλας

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 17-5-55
 Σεβασμιώτατε καὶ ἀγαπητέ ἐν Χῶ ἀδελφέ,
 τῶ κασοσφρὶς Καμνίζου Χριστὸς Ἄνεστη

"# διὸν πρό τινος ἠρίσθη διὰ τὴν ἐκ τρέχοντος εἰς τὸ θμερὸς κακοη-
 ροδικεῖον, ἀττ' ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς ματηγείλαμεν, ὅπως εἴχον εἶπει, προ-
 σπαδοῦμεν νὰ πείσωμεν τὸ δικαστήριον νὰ προηγηθῆ ἡ μήνυσις μας, τὴν ὅποια
 ματεποσφρὶς ἡ πηλοφίλια τῆς ἐνοδοῦ καὶ διεβίθασεν ἔγγραφον εἰς τὸν
 εἰσαγγελεῖα ποτερινοῖ, ἀττὰ διὰ εἰσηκούσθη. Προχθες εἶδον τὸν προαθητικὸν
 ὅστις μοὶ ὑποχίθη ρητῶ καὶ ματηγορηματικῶς ὅτι θά ματεδοῦ ὑπὲρ ἐμοῦ,

πλέον τῆς ἐκαστοῦσεως, πατηρικῶς ἤδη ἀνεγνωρίστη. « ἔργου δι' ἀρχομένου

χρηθῆναι προσώπων ἐπικουρῶν κατὰ τὸν ποικίλον τὸ αἰετήριον σου εἶρε με βεβου-
 θισμένον εἰς πέλαγος πολυσχιδῶς ἐργασίας. ὅτι πολὺ ἐσκεψάμην καὶ τέλος ἔβρινα
 αἰρετώτερον καὶ ἔχω τὴν εὐνοίαν καὶ βοήθειαν τοῦ ἐν ταῖς ἀνάγκαις τοῦ Κυρίου νεοδατημένου
 ὁσίου Νικοδήμου ἢ ἑτέρου παντός ἄλλου βυζαντινοῦ βροτοῦ. προέβηται ν' ἀπολογηθῶμεν
 πρὸ βημάτων δ' αὖτὴν ἐν τοῖς " τριῶν ἱεραρχῶν, ἀρθρογραφίαν ἡμῶν. εἶχον πράγμα-
 τι χρεὶς ἀποφασίσαι καὶ διασαφῆσαι τὴν σύνταξιν τοῦ ὑπομνηματώδε μου, ὅπερ ἐπρόκειτο
 καὶ ὑποβάλλω τῇ 24 εἰς τὸ δικαστήριον, ὅτε ὠρίστη ἡ δικάσιμος καὶ σὺ ἐλαβόντα
 καὶ τὸ θέμα: « Ἡ ἀγοποίησις τοῦ Νικοδήμου ἀφετηρία νέας διδασκασίας καὶ ἀναγεν-
 νήσεως τοῦ ἀγίου ἔθους. ὁ θρίαμβος τοῦ δικαίου, ». Ταῦτα διαθεσθέντες καὶ κα-
 ράσω ἐπὶ τοῦ χάρτου καλούμαι εἰς τὸ ἐπὶ ἔμφρον ὑπὸ τοῦ δικηγόρου μου. τοῦ
 ἐλαβεσθαι τὸν κ. Ἡλία Μικρούλια ^{εἰς} εἰσαγγελέως ἐρετῶν, οὗτος μοι ἀναγγέλλει
 Ἰδού τὸ θαῦμα τοῦ ὁσίου πατροῦ ἡμῶν Νικοδήμου, εἰς ὃν ὀφείλω τὴν κατεῦθυσιν
 τῶν πρώτων βημάτων μου, εἰς τὴν αὐθιμίαν τῶν ἐκείνου καὶ οὕτω καλῶς
 λον ἐπιστήσαντος, εἰς τὴν πατερικὴν φιλολογίαν. ^{διὰ τὴν ὁποίαν σὺ εἶχον ὀφείλει} ^{ἀπὸ τῆς}
 βιβλαίως κατὰ ἀξίωσιν τῆς 4. Σύνόδου δὲν εἶχον παρεληφθῆ εἰς μνήμην τοῦ ἀγίου
 Θεοφάνους. Κατὰ γὰρ ἔλλοστο μόνον ὁ πρόεδρος τῶν " τριῶν ἱεραρχῶν, κ. Βαρυμπο-
 μπιώτης, διότι δὲν ἐδημοσίευσεν τὴν ἀπάντησιν τοῦ Θεοφάνους καὶ ὡς πρὸς ἐμὲ
 ἡ Σύνοδος ἀπεβαίνουσα, ὅτι ὡς ἱστορικῶς δὲν ἔπρεπε καὶ καταγγελθῆ, κατὰ τὴν
 οὐδέποτε κατ' ὅλον τὸν βίον μου ἔγραψα τι ἐπιτόλιον καὶ ἀνισώρητον, ἀλ-
 λά καὶ γράψῃ ὁ Θεοφάνης καὶ ἐπὶ τῇ βάσει κειμένη καὶ ἐπισήμων ἀποδεί-
 ξων ν' ἀναμείψῃ τὰ γραφόμενα. διό καὶ δὲν με παρέλαβεν εἰς τὴν μνή-
 μων, ἀλλὰ παρά τὴν συνκοιτῆν ἀπόφασιν ὁ εἰσαγγελέως ^{ἐπειδὴ} με ἔφερε παρηγορού-
 μενοι. ἐν αὐτῇ μεταξύ εἶχα ὑπόμνημα εἰς τὴν Σύνοδον, πᾶσι μού' ἐπέσει δια-
 σαφήσεις καὶ πληροφορίας, δις μάστιχα γράψασά μοι, περὶ τῶν καταγγε-
 μένων ὑπὸ τοῦ ἁγ. Θεσσαλονίκης. καὶ τοῦτο διὰ τὸ ἀρχεῖον χάριν τῆς ἰσοφί-
 ας καὶ ἠθέλει ἐν τούτῳ αἰεὶ καὶ με ἐξυπηρετήσῃ, ἵνα μὴ εὐρίσκωμαι ἐκτεθει-
 μένος. Ἐγράψα 13 δακτυλογραφημένας σελίδας μεγάλας. ἀλλὰ δὲν ἀπὸ τῆς
 σα εἰς τὰς ἐν τῇ μνήμῃ παρηγορίας, εἰς τὰς ὁποίας εἰς τὸ δικαστήριον θά εἰπανθῶ-
 σω, ἀλλ' ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ἵνα λίβελλοὶ μόνον, ἀπὸ τοῦ 3, οὗς ἔσ' ἀπέλυσεν ὁ εὐλαγη-
 μάτος ἐναντίον μου, καὶ αὐτὸν ἔσκειλε καὶ εἰς ἐμὲ με τὴν ὑπογραφήν του
 διὰ καὶ με τρομοκρατήσῃ καὶ σταματήσῃ τὴν ἀρθρογραφίαν. ἀνέθερα καὶ
 ὡς ἰσὶν ἀρχῆς διέλωσα ὅλας τὰς φληναφίας καὶ τὴν κερθραίαν. Ἐγράψα
 ἅμα ὅτι προηγήθησαν οἱ μαμοήθεις οὗτοι λίβελλοὶ καὶ ἐπὶ ταῦτα κατ' ἐμὸν

μηθύσεως, αλλά φοβούμενος καὶ αἰσῶν τῶν πατέρων δὲν κατήγγειλα εἰς
 καὶ πολιτικά δικαστήρια, ἀλλὰ νῦν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλω, ἀφοῦ
 ἡ Σύνοδος ἐν γὰρ τῶν ἀπογορευτικῶν συνοδικῶν κανόνων καὶ ἐπὶ πρό δι-
 ετίας ἀποφάσεως τῆς παρέσχεν εἰς αὐτὸν τὴν ἀδειαν. Καὶ ἐνόμισα, ὅτι οὕτω
 ἤρκει, διότι ἐπίστα παρασυρθῆσα ἢ αὐτῇ Σύνοδος ἔγραψεν εἰς τὸ Πατριαρ-
 χεῖον, ὅτι δὲν ἐτήτησα ἀδειαν! ἄλλως ὡς ἀνήκων εἰς ξένην ἐκκλησίαν δὲν
 ὑπεχρεώμην. Ὅτε ἐγὼ ἐμήνυσα τῶν κ. Πανσελεημονα προσάγων μάρ-
 τυρας τῶν εἰρηπισκοπῶν, καὶ τῶν μητροπολίτων Λαρίσης, Σάμου, Καβάλλας,
 Κασσανδρείας καὶ Ἐδέσσης, καὶ τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν Στεφανίου πο-
 λου καὶ Ρώσσου, ἀρχιεπισκόπων καὶ ἄλλους πολλούς, ἐσαράχθη λίαν
 διότι οὐδέ τις ἀρχιερεὺς μάρτυς αὐτῶν ἐδέχθη νὰ προσέλθῃ. Ἡ δὲ κηθὰ ἐση-
 μαντε τὴν ἀναστασῶσιν καὶ διασυρμὸν τῆς ἐκκλησίας διὸ καὶ ἐμε-
 σολάβησαν κερυφαί τῆς πολιτείας καὶ ἀπεφασίσθη, ἢ ἀναβολὴ, ἢ αὐτὴ εἰ-
 πωματοκίωσις. Ἰδού τὸ θαῦμα τῶν νέων μας δόσιον! Ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ ἑβδομά-
 δε θὰ ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸν συμβιβασμὸν, θέλω ζητήσω παράτασιν μέχρι
 τῆς 10^{ης} Ἰουνίου, ἵνα στείλω τὸ ἀρθρον. Διάπυρος εὐχέσθῃ πρὸς Κύριον καὶ παρα-
 στάσθῃ.
 φ. Κορυτσῶν Εὐλόγιος Κουρίλας

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 20-5-55 Ἰακώβω ἀρχιεπισκόπῳ διωδοντῇ ^{καὶ Ν. Ζωῆ}

τῶν ἡμετέρων ἀγαπητῶν μοι Πανοσιολογίστες ὡς ἡδίστα κατα-
 σπάζομαι,

Ὁ κοινὸς φίλος καὶ προσωνιότης κ. Γεώργιος Πασπαλιανὸς
 πύλος ἑταῖρος καὶ πρόεδρος τοῦ Συλλόγου μοίαι ἠγγαλε ἐπὶ χειροτονί-
 αν καὶ τὸν προβιβασμὸν ὑμῶν εἰς ἀρχιεπισκοπὴν. Αὐτὸ πολὺ μὲ
 χαροποίησεν, ὅπως καὶ καὶ ἐν αὐτῶν φίλος σου καὶ πάντες ἀπα-
 νηρτίσαμεν ἐπὶ τὸσον ἐπαξίαν προεμνήν, ἥτις εἶναι ἐρυμνός σοι
 μὲ καὶ χρυσὴ βασιλίσκος καὶ μεγαλοεργία διὰ τὰ ἀνέλθη-
 τε εἰς τὰ ἅπαντα ἀξιώματα τῆς Σιών ἐκ τῆς ἐκκλησίας: Ἡ ἀφορηρία
 σοι ἤδη εἶναι ἡ δὲ ἑθνητικὰ ὡραίου περιοδικῶν, τῆς "Νέας Σιών" ὅθεν
 θὰ λαμβάνῃς πάλαι καὶ καλὰ ἀφορμὰς πρὸς μελέτην καὶ
 πνευματικὴν καρποφορίαν ἐν τῷ ἀμπέλῳ τοῦ Κυρίου καὶ τὰ ἀνέλθῃς
 εἰς τὸ ὑψέστερον ἀειμνήσας ἀρχιεπισκόπου Καλλίστου, ὅστις ὑπῆρξεν
 ἡδὲ ἡδὲ Ἀιωνίου καὶ ὁ εὐφρανέστερος ὡς πὸς ἀποστολὴν "Μνη-
 μονώσατε λοιπὸν τῶν ἡγαγμένων ὑμῶν..." λέγει ὁ Παῦλος καὶ ἐγὼ προσθέ-

ω: καί μιμνήσθε αὐτούς. Ἐπί τῃ λαμπρᾷ εὐχαρίᾳ διαδήλω ὅλην ἡμετέραν
 μου, διότι, ὡς μοί εἶπεν ὁ ἀγαπητός βίαιος, θεοδημοσίωσεν ἐπὶ διακοπίσῃ καί
 καταλείψασθαι ἐκεῖ συνέχισαν τῆς πραγματείας περί τῆς κοσάνης ἔχω γραφεί
 καί εἰς τὴν διακόνειαν καί εἰς τὸν νομιστὴν, τὸν ἀγαπητὸν διαπρόξενον κ. Διωνύ-
 πον Στεφάνου, ὅσους με διεββαίωσεν οὐχὶ ἀπαξ, ὅτι ἐν χειρὶ σου αὐτῶν. Εἶμαι
 δὲ παρὰ φράγμα. Ἐπίσης καί δι' ἄλλορον καὶ μάλιστα ἀπὸ διακοπῆς καὶ πλείον
 ἐπιμνήσκω ἀπαύτησιν, διὰ τὰ ἀνάστα τῆς μεγάλης πραγματείας μου, τῆς ἐπι-
 φύσειαν (1935-1941) συνεχῶς δημοσιωθεῖσιν ἐν τῇ Ν. Σιών, ἀπὸ τοῦ Α' τόμου
 σ. 82 μέχρι τοῦ ΑΣ' σ. 354, ὅπου καὶ 1941 διέκοπη, καὶ ἡ συνέχεια ἐμνησθῆναι
 ἐν ἐκδόσει. 1) Λοιπὸν παρακαλῶ καί μοι σιναλῶσι τὰ εἰκόσιτα ἀνὰ ὅλα
 καὶ θὰ πληρῶσι τὰ ταχυδρομικὰ. 2) Καί μοι σιναλῶσι τὴν συνέχισιν (εἶμαι μὴ
 κριτικὴν ἐπὶ ταῦτα ἐκδοθῆσιν ἀπολυτῶσιν καὶ ἀγίου ἀλεξάνδρου. Μοι αὐτῶν
 ἔχω αὐτῶν καὶ σιναλῶσι μικρὰν συνέχισιν καὶ κλειῶσι. ἀνάστα 100, ὅσα
 ἔχον τυπωθῆναι ἕως νῦν. 3) Νὰ δημοσιωθῆ ἡ διακοπιεῖσα συνέχισιν τῆς πραγμα-
 τείας, περί τῆς ἐξέφρασα ἡμετέρας ἐπιγραφόμενης. " ἄγιοι ἄλλοι
 καὶ φράγμαί μου ἀνεκδοθῆσιν καὶ μνήσκω, Νὰ ἰσορική ἀποψις, αὐτῆς ἤρχισιν ἐν
 1953, τόμ. ΜΗ, σ. 33, 103, 179, καὶ ἀποστέμωσι ἐπιγραφόμενος. Μοι ἐπιμνήσκωσι καὶ
 σιναλῶσι 100 ἀνάστα, καὶ συνεχισθῶσι. Πιστεύω, ὅτι εἶμαι ἡ κλειῶσι
 φορὰ τυπωθῶσι δι' αὐτῶν τὴν ὑπόθεσιν. Ἐβαρύνθη ἡ καρδιά μου πλέον, διὸ
 ἀνεξέχω. Ἐάν σὺ καλῶσιν καὶ πᾶντοσε εὐχαριστῶσιν ἀναπᾶντοσε τῆς καρ-
 διαν μου, δὰ εἶσαι ἀπὸ θεοῦ ἐλομηθῆσιν, ἔγ' ὁ μέγας καλλιτέρας εὐχὰς δια-
 τελεῶ. Ἡ Κορυθαῖα ἐκδοθῶσι Κορυθαῖα
 Υ.Γ. ἀφ' οὗ ἀνεκδοθῶσι, ἀγαπητέ δὲν ἔλαβον τὴν Ν. Σιών δηλ. ἔλαβον καὶ
 3 πρῶτα συνέχισιν καὶ 1954 καὶ οὐδὲν πλέον. Παρακαλῶ καί μοι συμπληρῶσιν τὰ
 ἐλλείποντα, διότι ἔχω ὁλόκληρον κείμενον.

Ἀθήναι - ψυχικῶν τῇ 27-6-55

Ἀγαπητέ καὶ περιπόθητε, ἀρε προηγούμενε κ. Χρυσάνθε, ὁ
 ὅλιαν ὑποχρεωτικὸς νεοδαμῶδης κοινὸς φίλος, ὁ καλοκάγαθος
 πατήρ ἀθανάσιος, διαρκῶς ἐκδηλοῖ τὸ πληρωμα τῆς πρὸς ἡμεῶν τῶν
 ταπεινῶν ἀγάπης καὶ τοῦτο τὸ θαῦμα ὀφείλεται καὶ εἰς τὴν μετέδου-
 τῶν ὑμετέρων πρὸς ἡμεῶν ἀγαθότητων καὶ εὐκρινῶν αἰσθημάτων. εὐχα-
 ρίστως δέχομαι τὰς ἐν μέρους τῆς ὑμετέρας διαδήλου ἀγάπης διαβιβα-
 ζόμενάς μοι παρ' αὐτῶν ἀποποιήσιν προσήσεις. Ἐμφορᾶ δὲ καὶ πρὸς

Ὑμῶν τὴν εὐγνωσύνην μου καὶ δι' ὑμῶν ἐπ' ἱερᾶ συνάξει, δι' ἣν
 εἶχετε καλοσύνην καὶ φάλλητε παράκλησιν πρὸς τὴν θαυματουργίαν
 τῆς πορευαίσεώς εἰκότα, ἥτις καὶ ἐν τῷ αἵμα ἐπεδουφιλῶσα
 τόμοι τὴν ἰατρῶν. Σὰς εἴγραφον ποίαν ἔνοιαν εἶχεν ἢ περὶ τοῦ ὅσις
 Νικοδήμου πραγματεία μου - προσεύω νὰ σὰς ἀνέγνω τὸ γράμμα
 ὁ πατήρ ὁ θάνατός σου. - Δὲν ἀμφιβάλλω, ὅτι ὅλοι οἱ συμμητέχοντες εἰς
 τὸν εὐρυστασιμὸν τόμον θὰ εἶναι ἐγνωσιασταί. Ἐγὼ ἐτραίτην, ὅπως
 εἴγραφον, ἄλλην ὁδὸν, νὰ γράψω τὸ ὑπόμνημα διὰ τὸ γένος Πηδάλιο
 ν, ἔξανελήσας πᾶσαν τὴν ῥητορικὴν καὶ κριτικὴν δειρότητα διὰ
 νὰ ἀποδείξω τὴν ὑπέροχον συγγραφικὴν αὐτοῦ ἀξίαν εἰς τὸ σπουδαί-
 τερον διὰ τὴν ἐκκλησίαν ἔρχομαι, καὶ κατέληξα εἰς τὸ συμπέρασμα
 νὰ τὸν ὀνομάσω "οἴκου μετὰ διδάσκοντα". Εἰάν τῷτο γίν-
 και δι' ὅλα τὰ συγγράμματά του καὶ καταδειχθῆ ἡ μεγάλη κα-
 αὐνάγκηστος προσφορά πρὸς τὴν ὀρθοδόξισιν καὶ ἡ δημιουργικὴ
 ἱκανότης αὐτοῦ πρὸς τὸ νέον εἶδος τῆς ἐκκλησιαστικῆς λογοτεχνίας
 τότε, θὰ πεισθῆ πᾶς εἰς ὅτι αὐτὸς εἶναι τὸ μεγαλύτερον θαῦμα,
 ὅπερ πάντοτε ἐθεώρησεν ἡ ἐκκλησία ὡς σημεῖον τοῦ οὐρανοῦ
 περὶ τῆς ἀριστείας του ὑπὸ κρίσιν ἀγίου. Φρονῶ, ὅτι θετικωτέραν εἰς-
 φερὰν καὶ λυσιτεστέραν ἐκδηύλευσιν δέν ἦτο δυνατὸν νὰ ἀνα-
 μείνη εἰς παρ' ἐμοῦ. Ἐγὼ βέβαιος, ὅτι εἰάν προκηρυχθῆ περὶ τού-
 διακημιόμ, ἐγὼ ἀσφαλῶς θὰ λάβω τὰ ἀριστεία. Καὶ τοιαύτη πρα-
 γματεία ὡφείλε νὰ προταχθῆ. ἀλλ' ἄλλως ἔδοξε εἰς με Σχοιτᾶ καὶ τῷ
 τερατοῦργῳ Πλάτωνι, ὅσους ἔσπευσεν ν' ἀνασεύλη τὴν εἰς τὴν πῶσον διε-
 χόμενος εἰς βόλου. ^{τοῦ αὐτοῦ} Ἐγὼ ἐπίστευσα εἰς τὰς λόγους τὰς πατρὸς θε-
 κλήτου, ὅσους ὑπέσχετό μοι καὶ νὰ προταχθῆ τερπὴς ἐνεκεν. Καίτοι
 κοιλίτερον ἀνέμενέτις παρ' ἱεροάρχου ἰδιαζόντως ἀσχολούμενου
 περὶ τὸν κλάδον τῆς ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, εἰς ὃν κάσεται καὶ
 τὸ Πηδάλιον, καὶ ἐκδόντες τὴν "Πατριαρχικὴν ἱστορίαν", ἥτις ἀκρι-
 βῶς πραγματεῖται ἔξ ἀφορμῆς τοῦ αὐτοκεφάλου τῆς ἐλλ. ἐκκλη-
 σίας περὶ ἐρμηνείας τῶν ἱερῶν κανόνων; εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι τὸ θέ-
 μα τούτου αἰτῆσι ἀποκλειστικῶς εἰς τὰς ἱεράρχας, ὅπως καὶ ἡ ἐρμη-
 νεία τῶν νόμων εἰς τὰς νομοθέτας ἢ τὰ νομικὰ συμβούλια καὶ δὴ τὸ τῆς
 ἑπικρατείας. Ἐπανέρχομαι εἰς τὸ θαῦμα. Ἡ παπικὴ ἐκκλησία κατ'
 αὐτὰς ἀσχολεῖται μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ, ὡς βλέπετε εἰς τὰς ἐφημε-

ρίδας. Παρουσίασαν δ' ἕνα: τοπικῶν αἰγῶν τρία θαύματα, τὰ ὀριζόμενα
~~ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλ' ἐγένηθη διὰ τὸ ἐπίτον ἀμφι σθένους καὶ ἀπερρίθη~~
~~ἢ αἰτίας.~~ Διεταχθήσαν ἐν ταῖς ἀνεκρίσει καὶ νείαι ἐρευναί. Πρὸς
 Γρηγορίου τὰς ε'. ἐπειδὴ δὲν εἶχε θαύματα, προσεκέλευσαν ἐπ' 1921 τὸν
 Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας τὸν ἀέμνητον Φώτιον, νὰ ἔσκη τὸν βίον καὶ τὰς
 πράξεις αὐτοῦ. Καὶ ὅμως εἶχε ληφθῆ ἡ ἀπόφασις ὑπὸ τῆς ἱερᾶς συνόδου περὶ
 ἀγιοποιήσεως, ἀλλὰ δὲν ἐθεωρήθη ἀρκετὴ νὰ προλάβη τὰς ἐνδοχονίαις ἀν-
 τιρρήσει. Καὶ ἐβροντοφώνησεν ὁ ὑπὲρ οὗτος εὐενοῦ πατριάρχης καὶ ὁ
 λόγος τοῦ μακροβίου τοῦ ἀποπλήρωμα τῆς ἐκκλησίας, οὗ εἰς κατὰ
 τὸ ὅποσον ἀνελύθη εἰς αὐλαβητικὰ δάκρυα, ὅταν σπράξαι πρὸς τὸ μῆμα
 τοῦ ἱερομάρτυρος προσπυχήθη μετὰ προφανὸς κατανύξεως καὶ παύσας
 ἰλευτικῶς σπινθήρ μεσεδῶθη εἰς πάντα ἡμᾶς καὶ ἐγοητῆσαμεν. Σας
 ἔγραφα καὶ τὸ ἀναμείνω - εἴτε νὰ διαφωθῶ - ὅτι θὰ ἔχημεν θάψαν
 ἢ ἐράδιον εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο ἐπιθέσον. διὸ καὶ προληπτικῶς καὶ προ-
 νοητικῶς ἔγραφα τὸ θέμα αὐτό. ἀλλ' ὁ πειρασμὸς ἔβαλε ἐπὶ οὐρανῶν.
 Κατὰ τὸν ΙΗ' αἰῶνα πάλιν ἔδωκεν ἀφορμὴν ὁ ἄθως νὰ ἐπιτεθῆ λαβρῶς τὸ
 Βασιλεῖον. τὴν ἀπάντησιν ἔδωκε παρακλητικὸς εὐχρησὶς πρὸς τὰ προσήλυ-
 των ὑποδράκων ἐπὶ Ροδομαγνησίας ἐκκλησίας Κλαύδιον λαβὴν παρ' αὐτοῦ
 φάκελλον ἐμπεριέχοντα τὰς ἔσομολογήσεις του καὶ διαφορὰς ἐστάσεως
 τούτων, καὶ καὶ ἡ σπερμιολογία τῶν Δυτικῶν ἀρνούμενων ν' ἀποδέξινται
 βίβλους μετὰ τὸ σχίσμα ἐπὶ τῆ ἐκκλησίας μας. ὁ σοφὸς τῆς ἀθηναϊκῆς σχολῆς
 ἀρχὴ ἀπαριθμῶν τὰς φάλαγγας τῶν κεινομοσίων καὶ ἐμυρμένων παρ' ἡμῶν
 ἄγων εἶχε καὶ εἰς τὰ θαύματα καὶ ^{μετὰ ἄλλων} τῶν ἐξ ἀντιθέτων θείων ἐπι-
 λήψεως, αὐτὸ εἶχε ἀπελπισθῆ παρὰ τῶν ἰατρῶν ἰασίον του ἐπ' 1758. Τότε να-
 σήσας οὗτος εἰς κακοήθους φύμακας εἰς ἐπιμασχάλῃ κατέφυγεν εἰς
 ἐν Μοιτικῶν αἰγῶν Διονυσίου καὶ διὰ παρακλήσεως πρὸς ἐπὶ εἰκόνα τῆς
 Παναχίας - εἰς τὸν πατριάρχην Σερβίου, ἧτις ἔσωσε ἐπὶ πόλιν - ἀνεκτίσαστο
 ἐπὶ ὑρείαν (ἢ ἐπιστολὴ ἐδημοσιώθη εἰς τῆς αυτογραφίας ἀνδρέου Κορομη-
 λᾶ ἐν ἀθῆναις ἐπ' 1844). Εἶπα καὶ ἐλάλησα εἰμαρτίαν οὐκ ἔχω. Παρελθὴ
 ἦν ἐπιμόως παρ' ἡμῶν καὶ τοῦ πατρὸς Ἀθανασίου, ὁμοίως ἐπιμονώτερον παρὰ
 τοῦ πατρὸς Θεοφίλου, διὲ δὲ ὑπὸ τούτῃ. Σχοιτᾶ καὶ παρ' ὄλην ἐπὶ ἀσθενει-
 ἀνμου κατέφθωσα χάριτι θείᾳ καὶ πρεσβείαις καὶ ὀσίον Νικοδήμου
 ἐν τῶν τῆς κατὰ τὴν προθεσίαν καὶ εἰς ἐπὶ ὀρισθίσαν ἔντασιν, καὶ ἐπι-
 πὶ πλέον, νὰ συνιάξω καὶ ἀποσεύλω τὴν πραγματείαν πρὸς τὸν παντέρα θεῶν

κλήτων επιστολάσι, καὶ οὕτως εἶχε γνησίον. ἀλλ' οὕτως εὐρίσκειτο ἐν Κα

ρεάς, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας, ἀφ' ἧς εἶδον τὰ χειρόγραφα, ἐπαγγέλει
 εἰς τὴν ἴστω. Ταῦτα ἐμφανίζονται ἐν τῷ βιβλίῳ: "Παρελάβον... τὴν περι-
 σπούδαστον μελέτην Σαββῶν καὶ τῆς δουλίου... ἡ ὁποία μετ' ἡρέσεν ἰδίαι
 τερῶσ μοι ὑποθέτω, ὅτι εἶναι ἡ πληροτέρα ἐπιπλοροφία περὶ τοῦ θε-
 ματος καὶ τῆς μελέτης, ἐξ ὧν γινώσκω. τὴν ἐξέλιξιν ἀμείωσεν εἰς τὸν κ.
 Σχοινῶν μετ' ἐπὶ τὴν ὁμοίωσιν καὶ τὴν τοποθέτησιν πρώτῃ ἐξ τῶν πατηρικῶν
 τευχῶν". ὁ κ. Σχοινῶν, ὡς ἐξάγεσθαι ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἀνεμεινεν,
 ὅτε συνέπεσε καὶ ἐνοικήθη ἐμὲ ὁ πλάτων καὶ μοι ἀπήνευσε καὶ γρα-
 ψω ἄλλο σύντομον ἐγκώμιον, ὅπερ θὰ βάλῃ δεύτερον! Διηλ. οὐδὲν ἀ-
 ποφασίζετε ἐμὲ καὶ τὰ ἀντίθετα πράττει ὁ εὐβόλῳ τυπογρά-
 φος! Βεβαίως παρὰ τὴν γνησίον μοι διαβουκόλησιν, χάριν καὶ
 ὁσίου ἠδ' ἀγαθῆ καὶ γράψω καὶ ἐγκώμιον σύντομον, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο
 ὅπως ἄλλοτε σὰς ἐγγραφῶν, μοι ἐλλέπουσι τὰ ἐπίσημα τῆς ἀνακηρύξεως
 ἐγγραφῶν. Τέλος σήμερον ἀναμείνω τὰ χειρόγραφα καὶ ἀφ' ἧς ἀφαιρέ-
 σω τὰ πατηρικά, θὰ τὸ δημοσιώσω ὡς καθαρῶς φιλολογικὸν ἔργον
 ἐν ἄλλῳ περιοδικῷ. χαίρω παρ' ὅλα ταῦτα, διότι ὁ ἀθῶς πλόντεϊ ἐν
 λογικῷ ἀριστοῦ πληροσύνῃ καὶ δὲν αἰσθάνεσθαι ἐπὶ ἀγαθῆ ἐμοὶ
 καὶ ταπεινῷ. Καὶ ἀφ' ἧς μίαν τερμὴν παραίτησιν ἀπὸ τῶν κωδ. 109
 παρακαλεῖται θερμῶς ὁ ἀγαθὸς ἀρεθροσφραγισμένος καὶ μοι
 ἀνεγγραφή 3-4 σελίδων 1) προοίμιον εἰς τὴν ῥητορικὴν τέχνην.
 2) προοίμιον εἰς τὰς σαύσεις. καὶ τὰ παρακαλεῖται καὶ ἀγαθὸν ῥωσικῶν
 καὶ καλὸν φίλον κ. Νικόσφραστον καὶ μοι προμηθῶσιν εἰς ἀντίγραφον
 καλὸν μιᾶς ὁμοίωσιν ἐπιστολῆς (μία σελίς) ἐκ τῶν κωδ. 826 φ.
 2^α " ἐπιστολὴν ἀναστ. Παπαβασιλοπούλου πρὸς Πάρτησιν Ἰαρίσιν)*
 θὰ με ἐξυπηρετήσῃτε μεγάλως, εἰ μὴ εὐαρεσθηθῆτε ἐμὰ ῥωσικῶν καὶ
 μοι στείλητε καὶ ἀνεμείνω καὶ μὲν ἐν τῇ ἀγάτῃ **

Διὰ τὴν πρὸς Κύριον εὐχὴν
 ἴσ' Κορυσεῶν Εὐλόγῶν Κορυθαῶν

* καὶ τὸ ἐν φ. 1^α ἐπίγραμμα * Ἰακώβου ἱεροδιακόνου τοῦ Κυρίου ἐν τῷ βίβλῳ. ἀρχὴ
 Πνευματικῆς ῥητορικῆς ὁ Λατινίδων καὶ. (ὀλίγοι οὐχοὶ οὐχὶ ἴσθον¹⁰)

** εἰς τὸν ἐμὸν πατέρα Ἀθανάσιον ἐμφορῶν εὐχῶν, καὶ διαφυγῆσιν τὸν πατέρα Ἰερόκλητον, ὅσων με
 παρακαλεῖ καὶ τῶν καὶ πολυμετῶν καὶ ἐθανοσικῶν ἄρθρα καὶ τὰ ἀσχελητῶν ἐν τῇ ἐπιστάμῳ. καὶ μοι ἐπι-
 τρέψῃτε καὶ ἐπιαναλάβῃ ὅτι ἐγραψα εἰς τὴν Ἱ. Σύνοδον, τοῦ ἁγίου γράφοντος, ὅτι οὐδὲν ὁμοιωτικῶν ἐργῶν
 ἐγγραφῶν, ἔχω χάριν διὰ τοῦτο 35000 οὐχίδια, τὰ εἶναι ἐπιστομικὰ καὶ λογογραφικὰ δι' ἀρμῶν; καὶ
 καὶ τὸν πληροσφραγιστῶν, ὅτι ἐν 4 ἀεροσφραγιστῶν γράφω σὺβάρῃ ἄρθρα. ἢ γράφω καὶ μερικὰ ἐλάττω χάριν
 διαμετῶσιν καὶ τῆσιν τῆσιν ὁμοίωσιν καὶ τῶν ἄρθρων καὶ καρακτηρίζονται ἔτσι.

Ψυχικὸν ἡ 12-7-55

ἀγαπητέ μου γέροντα, πατέρα Ἀθανάσιε, βλ. κ σ. 49- τοῦ κώδικα κ 50
τῶν ἔγγραφα, ἔλε μέ παρθέινει νά γράψω. Νημοθήμια, ὅτε δέν δέλω ν' ἀνα-
μνήσκωμαι εἰς τὰ ἐσωτερικά τοῦ τόπου, ὅσους οὐδέποτε ἐξετίμησε τοὺς νόους
κ τὰς δυνάμεις βου κ ἀπεξήγησε κ τὰς ἐγγενεσίρας ἰδέασμοι. Τὰς εἶπον, ὅτε
εἰσιδόντων βραχυόθεν σιωπηρῶς νά παρακωλυθῶ, διότι ἡ φωνή μου παρῆσθε
τα κῆρα τῶν Ἀθανάσιων. Ὁ αἰμέντοιος Θύρανης ἔγραφε ὡσε κ τὸν ἔχει
δρον τῶσπον, ἔν δέν ἀσπασίμα ἢ τὸ ἔχει δρον βήμα: "τὸ ἀχιστὸν ἔρα θα-
δίζει ἀπὸς τὸν θάνατον, μὴ τοῦ παρῆσθε τὸν ὕπνον"! Διὰ τὸ ἄρ-
θρον αὐτὸ ἐξώδευσα ὅλα τὰ κῆρα τοῦ ἡμερήσιου, νά συνδυάσω κ
τα δύο, νά ἱκανοποιήσω κ τὴν ἐπιστήμην κ τοὺς ἁγιορείτας, νά ἐξηγή-
σω τὸν ὅσον κ νά διδάξω τοῖς νέους, ὡς ὁ γρηαιότερος τῶν ἁγιορείτων - Ἐπί-
ρασαν βλ ἔλη ἀφ' ὅλου μέ ἠξίωσεν ὁ κύριος νά ἐνημερωθῶ εἰς τὴν λαί-
ραν, ἔσορμίνης διναλοῦμαι νά ἔχω γνήμην κ νά συμβουλεύω - ὡς εἶπα
σὴμην ἠδίκησα ἑμαυτὸν, διὰ νά ἀρέσω ἠξέον εἰς τοὺς σπητηρσιούς, ἀφῆ
μα νά ἡμερήσιον περισσότερο ἢ ἁγιορειτικὴ καρδιά, κ ἀνέστειλα τὴν
σωτηρότητα - τῆς διανοίας - ἐξομολογῶμαι - ἔγραφα μάλλον κ ἡμε-
μασίως (κ σὸκί κ αὐτοῦρος τοῦ Πηδαχίου κριτικὸς), ὅσων ἡμε-
ξεν εἰς τὴν ἡμέραν εἰκίνην, ἥτες μετὰ δύο ἐβδωμάδας δά σπη-
τηρσιούς ἐκεῖ - ^{ἡ ἐπεδομία ἐπεδομητοῦ καὶ ἀμουσῆ} ἡ φωνὴ ἑνὸς νοσητῆρος ἁγιορείτου. Διὰ τοῦτο εἶ-
πον, ὅτε ἐφ' ὅσον ἡ σπητηρσιὸν δά ἔχη λίξαι, παρῆμουν τὰ σπη-
ταί ἡμερῶμα. Ὁ ιστορικὸς ἔχει σπη ψυχρὰν τὴν καρδίαν, ὅσων ζωη-
ρὰν ἔχει τὴν διάνοιαν, εἶναι, ὡς εἶπεν ὁ ἁριστοτέλης νοῦς ἀνευδῆξαι
κ"! Ὁ ὑποκειμενικὸς ἠδουσιασμὸς - συσποῖζει τὰ παρῆμματα, βλάσκει
τὴν ἀλήθειαν κ ἀσπικεῖ εἰς τὰ ὄρματα τῶν ἐσπαιότων τῶν ἡρώων.
Ὁ ιστορικὸς διαρμῆς αἰθῶνι τὸ αὐτοῦρον ἐπιλαχμα, "μετὰ ἀγαν" - διότι
"ἠάσα ὑπερβολὴ μακία" μαρὰ τὸν ἴδιον φιλόσοφον. ἐκδέλει ἀνε-
κειμενικῶς τὰ παρῆμματα, ἐξείρει δύελλαν ἐνδουσιασμοῦ εἰς τὸν
ἀναγνώστην. ἔδω ἔγμειλαι ἡ εἰνάμεις τῶν μεγάλων συγγραφέων κ δι-
κῶν τοῦ παλάμου κριτικῶν. εἶναι δάμικλος δυσωκῆς κ σὸκί ἡ ἔλλειψις κῶ

ρου, τό αἶλον ^{κατὰ τὴν δημοσίευσιν} τῆς παραγραφίας. εἶναι οἱ μεγάλοι
 κενηρυχαῖνοι διωνυταῖοι σου, οἵτινες οὐδε ἀνέγνωσαν αὐτὴν. Περὶ
 πάντων ὁ ἀριστοτέλης ἔγραψεν: "ἐν τῶν ἀδυνάτων ἢ καλεῖσθαι ἐσσι, μὴ κω-
 νήσαντας τῶν ἔργων κριτὰς γενέσθαι σαουδαίους" - ἔγραψα κριτῶν τὸν γεί-
 νειόν σου φιλόσοφον, ἵνα μὴ ἐπιστραβῶσιν ἄλλοι μακρόδων - θεωρῶ ἴ-
 δεινον τῆς γενόμενης σοῦ προσβολῆς τὸν ἀγαθὸν πατέρα Δεόφρονον
 σοῦ, ἀφοῦ ἐγνώρισεν τοῖς κριταῖς, διότι τὸν ἕνα ἔχει γείτονα, διὰ τοῦ
 ναί μεν εὐδοκίαν ἐπὶ τοῦ ἀγαθῶν αὐτοῦ ἀγαθῶν. ^{καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν}
^{καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν}
^{καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν}
 λόγος ^{καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν} ~~να διανοχηθῆσθε~~; - ἔχει δικαίον να ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν ^{καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν}
 τῆς χείρας να ἐλευθερώσῃ ^{καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν} ~~τὴν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν~~, διότι κατὰ τὴν μεν
 εὐδοκίαν, εἶδεν ἀνεπίστως να μετὰ κλέουσιν τὴν δύραν! τὸ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 ἔφθασεν ἀκριβῶς, ὡς μετὰ εἶχεν ὄριον, τὴν 10^{ην} ἰουλίου, καὶ εἰς χείρας τοῦ
 Σχοινᾶ, ~~(ὅστις ἀπὸ τοῦδε ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν)~~ τὴν ἐσομένην, κατὰ
 τὴν ἔγραψέ μοι, ὅτι ἀναμένει αὐτὸ διὰ να ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν. καὶ ὅταν ἔλαβεν ἀφῶ
 ἐφοροποιεῖτο, ὅτι εἶχε στοιχειωδῆσθαι τὸ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν τοῦ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 - σαουδαῖον παραγραφήν! 1-½ σελίδα - καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 δα! ἀλλὰ ^{μὴ ἀνεβούλευσε} να γράψω ἐν σύντομον ἐγκύβητον, ὅπως δα τὴν δέξῃ δέξῃ
 αὐτὴ ὅλα εἶναι τεχνάσματα ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν τὸν ἐγκύβητον ~~(καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν)~~
~~τῆς ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν~~ καὶ τοῦ ἐξουσιοδοτημένου ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν, ὅπως αὐτὸν σαφῶς
 δὴν διέδειξεν να τιμῆσθαι τὸν ὅσον καὶ να εὐχαριστήσθαι τὴν ὀργανισμὸν
 τῆς ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν. τὸ τεῦχος ἐπιπέδῃ 20 ἡμέρας ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 τῆς ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν. ἐσομένην καὶ ἐβδομάδα χάριν τοῦ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν σου,
 εἰάν καλυσιέται, οὐδὲν δα ἔβρασε τὸν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν. ~~(καὶ νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν)~~
~~αὐτὸ ἐγένετο να ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν τὸν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν~~
 "ὡς εἶναι, ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν τὸν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν, ἥτις
 ἐδοκίμασθαι καὶ τὸν ἕνα ἀγαθόν τὸν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν, οὐδὲν οἱ οἰουσίντες δὴν ἀφῶ
 τῆς ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν! να διακρίνωσι τὸν φίλον ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν, καὶ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 δέξῃ, καὶ ἐν ἔκδοσι τῆς ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν να καλοφροσύνῃ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 - καὶ, νὰ ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν τὸν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν. καὶ εὐχαριστῶ δὴ τὸν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν
 Μὴ πολλὴν ἀφῶ τὸν ἕνα ἀγαθόν σὺν εὐχόρῃ φῶ Κορυθαῖος ἐὺλόγιος Κορυθαῖος.

Ψυχικόν τῆ 17-9-55

Αξιότιμε φίλε α. πρόεδρε φ. Δραγουμή
 Κατά τὴν ἐπιθυμίαν σας ἔγραφα εἰς τὴν αἰνεσίαν καὶ
 εὐγενίαν Κορσίτα ἀμέσως καὶ μοι ἔστειλε τὴν αἴτησιν περὶ
 τῆς ἀδελφῆς τῆς Εὐθυμίας καὶ παρακατῶ νὰ εὐαρεστηθῆτε
 ἵα ναυοῦσατε τὸ ψήγμα. Ἐπισυνάπτονται ἀποφοιτηκέρριον αὐτῆς
 τοῦ Πνευματικοῦ Σχολαίου Στρατονίχης καὶ ἐνδεικτικόν
 τῆς Α' τάξης Γυμνασίου Ἰλνίχης παρακατῶ νὰ διατάξῃτε τὸ
 γραφεῖον νὰ ἄλλο χρειαζέται νὰ παρακαλῶ.
 Συγχρότως θαμβάνετε καὶ εὐχαριστήριον τῆς εὐγενείας ὑμῶν
 καὶ ἕτερον διὰ τὴν ἐπιτροπὴν. εὐχαριστῶ ἐν τῆν προτίμησιν
 μετ' εὐχῆ καὶ εὐλογίας

f ο Κορνεζιάς Εὐθύσιος Κορσίτας
 υ.τ. ἔσωσάν καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ «Πετρεοῦ», τὸ δὲ
 μοσιωθῆν ὑπὸ τοῦ ματ. καίπου σας Ν. Δραγουμή ἐν ἔτη
 1860

Ψυχικόν τῆ 17-9-55

Αξιότιμε κύριε ταξίαρχε, ἐπιτάλας

Τὸ γράμμα σας ἔστειλα εἰς κατὰ τὴν σιγήν, ἀνα-
 κινήσεως τοῦ ψήγματος, ὅπερ ἄλλως δὲν ἔπαυσε νὰ ἀποσπασθῆ
 τὸ ἔθνος καὶ τοὺς κατὰς πατριώτας. ἀνεκνήσθη εἰς τὴν ἐπιτρο-
 πὴν καὶ ἔμαρην ἀρίστην ἐντύπωσιν. αἱ φετοκέρριαι περὶ
 τῶν Νερέων μοι ἐνεπαύσαν ἐντύπωσιν διότι ἐνόμισον ὅτι μοι
 εἴδη, ὁ συγγραφεὺς μονογραφίαν περὶ αὐτῶν γερῶν τοιαύτας
 περὶ αὐτῶν φετοκέρριαι. Συγκαίρω ὑμᾶς ἀπὸ καρδίας καὶ σας
 θαυμάζω πὺς κατωρθώσατε νὰ μάθητε τόσα περὶ αὐτῶν, καὶ
 τόσον ἠδυνήθησαν ἐν τῆ ἰστορία. Τὰ πατριώταρα τοῦ Κορο-
 νοτρῶν, οἵτινες ἦσαν καὶ εἰς γράμματός του, εἰν ἐξαρῶντος
 τὸν συμπατριώτην σας Ἀμβρόσιον φραντζῆ, παρεπιπτόντος
 ἔγραψεν περὶ τῶν Νερέων, καὶ μόνος ἕνας ρουκλήτης, ὁ στρα-
 τῆχος Μικ. Κοσμομύτης, ἀνέφερε τινας ἐκ τῶν ἠρωτικῶν αὐτῶν
 ἔργων ὅπως ὅσοι ἐν καιρῷ τῆς ἐπαναστάσεως ἦσαν ἠγαθὰς-
 κῆνοι οἱ ἀρχηγοὶ αὐτῶν νὰ τοὺς περιποιῶνται καὶ διότι ὑπαρχῶ-
 ς τοῦ ἀρχιστρατήγου ἦτον ὁ ἐν Παρθουμῆς Πηλαγῶνας καὶ

~~ἄλλοι οὐδέποτε ὡς ὁ τουργαὸς παπατζῆς ἢ στασιαστὴς ἄλλος, ὁ φησὶν ἰσχυρῶς. Μετὰ τὴν ἐπαναστάσιν οὖν, εἰς τὴν~~

διανομήν τῶν θαφύρων καὶ τῶν τουργικῶν κτημάτων ἀπεπέ-
δυσαν καὶ ἐμῆσαν παρητυμωμένοι εἰς τὰ ἄγρια καὶ ἀπρόσοδο
μέρη τῶν εὐθιμοχωρίων, ἔβη ὁ πατριωτισμὸς τῶν καὶ ἐμῶ ὑπὲρ
τῶν ἀνυπότακτων, ἀνεστράψαν εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν κατὰ
τῶν τουργῶν, ἐποτέμνησαν ἕνατος εἰς 200 καὶ πλεον ἔχον κατὰ
τῶν ἐνέτων, καὶ ὅταν τῷ 1715 ἡ γαληνοζαζὴ δημοκρατία διὰ
τῆς συνθήκης τοῦ 1712 παρέδωκε τὴν π/νησιν εἰς τοὺς τούρ-
κους τότε οἱ πρώτοι οἱ ἰσχυροὶ τῶν ἀθροιστικῶν τῆς χώρας, οἵτινες ἔχον
ἀντιστάσῃ κατὰ τῶν τουργῶν, ἐμαζύριπον τὴν πατρίδα τῶν
καὶ μετέβησαν εἰς τὴν εἰσαίριαν καὶ κατὰ τζαζῆν.

Ὁ Δουξερῆς ὑποστήριξε εἰς τὸν παρνασσόν, ὅτι οἱ κερῆδες διὰ νὰ
σώσουν τὸν ἐθνητισμὸν τῶν καὶ τὴν ὀρθοδοξίαν ἐτίθον χρόνον
πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐπανῆλθον οἵαδε, ἀλλὰ τὸ φέγγμα δεῖ
ταὶ ἐξέτασσεως... Διὰ νὰ εἴπωμεν περιβοῦτερα πρέπει νὰ συνανθῶ
ἠώρην θὰ ἦεν γίαν εὐτυχῆς, εἰν ὅσοις ἐπιφοιτῶτε ἐνωῦδα
ἦρχεσθε πρὸς συνανθῆσιν μου, ὅπως πρῶτον καὶ ἄλλοι εὐ-
θιμοχωρίται ὁ α. τζοζογ, ὁ κ. μπροδούγης κ. ἄ.

Χαίρω ποτὺ, διότι εἰς τὴν φηροθίην μου θὰ προ-
σθῶ ἦδη καὶ ὑμεῖς.

Διακτῶς εὐχέτης
Ἡ ὁ Κορυζοῦς εὐλόγιος Κορυζῆς.

Ἡ. Γ. ὅτιαι σχεδὸν αἰ ἐπινυρεῖαι καὶ ταπινυρεῖαι τῶν ἑα-
θηνιστῶν τῆς ἑλλάδος ὑπάρχουσι καὶ εἰς τὰ μέρη Κορυζοῦς
ἀργυρομάστορον καὶ αἰγῶνες. αἱ ἐπισημῆς ἦρχισαν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν,
τοῦ 18' αἰῶνος καὶ διήρμησαν μέχρι τοῦ 19' αἰῶνος. αἱ ἱστορία αὐτῆ
εἶναι πλεον κτήμα τῆς ἐπιστημῆς.

Αθήναι - ψυχικόν τῆ 29-8-55

Ζεβασιμώτατε ἀπὸ ἀδελφῆ κυρίως καὶ Δημητριάδος

Βαθύτατα με συνεκίνησεν ἡ ἐπιστολή ὑμῶν καὶ αἱ διαστροφὴ περὶ τοῦ ἑλληνοαλβανικοῦ ζητήματος, ὅπερ δυστυχῶς ὀλίγους ἀπασχολεῖ σήμερον καὶ εἶναι ὡς ὀρθῶς ἀποφαινέσθε, ἐκ τῶν ζωτικωτάτων παρ' ἡμῶν. Ἐμάλεσα ἀμέσως τὸν στρατηγὸν κ. Ἀθ. Χρυσόχοι καὶ τὸν ἐξ ἀργυροκάστρου ἰατρὸν κ. Θεοχάρην Καρβούνη μετ' αὐτῶν ἀπὸ ἔτους συνεργάζομαι ἐπὶ τοῦ προκειμένου. ἀλλ' ἡ γραμμὴ μαζὶ εἶναι αἰλλή, ὅπως ἐκτός τῆς Ἑλλάδος ἐπιτύχωμεν τὰ αὐτὰ πράγματα, ὅπερ ἐνταῦθα δὲν καταλαμβάνουσιν. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς διαβουκολούμενος ὑπο ἐπιποδείων πατριδοκαπήλων εἶναι δυστυχῶς εἰς ἄκρον μισαλβανός, πολὺ περισσότερον παρ' ὅτι εἶναι οἱ ἄλβανοὶ καὶ λεγόμενοι μισῆλληνες. Εἴμεθα τῆς γνώμης, ὅτι εἴάν οἱ ἐν ἀμερικῇ ἔλληνας καὶ ἄλβανούς διὰ φιλικῆς προσεγγίσεως κατενόουν τὴν σπουδαιότητα τῆς ἑλληνοαλβανικῆς ἐνώσεως, τὰ ἠδύναστο κάλλιστα νὰ ἐπιβάλωσιν αὐτὴν καὶ ἐνταῦθα τὸ κέντρον τοῦ ἄλβανικοῦ ζητήματος ἐπὶ σήμερον εὐρίσκεται εἰς τὴν ἠνωμένην πολιτείαν. Ἐμεῖς ἐδημιουργήθη ἡ ἄλβανία καὶ ἐκεῖθεν οἱ πολιτικοὶ αὐτῆς ἤγεται, οἱ ἐξορίσται δηλ., λαμβάνουσι τὰς κατευθύνσεις. Μετ' αὐτοῦ εἶμι πληρῶς παρῆν καὶ ἔχω φέρει αὐτοὺς εἰς ἐπαρῆν καὶ μετὰ τὴν κυβερνήσιν ἀπὸ τοῦ 1945 καὶ ἔτι καὶ ἔχει κατισρωτῆ, ἐν σχεδόν συμπράξεως διὰ τὴν ἐν τῷ μέλλοντι δημοκρατίαν τοῦ δυναστικοῦ βασιλείου, ἀλλὰ αὐτοῦ το γρονόβ μέχρι σήμερον ἀπεφασισμένον οἱ κυβερνήται νὰ εὐλαϊκώσωσι φοβούμενοι τὴν βορείου περῶτα, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν "Κεντρικὴν ἐπιτροπὴν βορείου π. ἀγῶνα", (= Κ.Ε.Β.Α.) οἱ οἱ εἶναι ἀδιαλλακτοί, θέλουσι τὴν διάλυσιν καὶ τὸν ἐξασφαρισμὸν τῆς ἄλβανίας! ἐμὼ μὲν διὰ τῆς ἐννοουμένης ἐνώσεως τῶν δύο κρατῶν θέλομεν νὰ ἐπεκτείνωμεν τὰ ὅρια τῆς Ἑλλάδος μέχρι ἐκεῖ, ὅπου εὐχόμεθα αὐτὰ οἱ βαλκανικοὶ, θέτοντες φυσικὰ κρὰ τὸν Αἰμόν καὶ Σκάρδον καὶ ἐνοῦντες αὐτὰ μεσὰ τῶν δύο θαλασσῶν, ὡς ἐξείκειν Πόντος καὶ τοῦ Ἀδρια. Ἐάν δὲν ἀποφασίσῃ νὰ ἐξοπάτωσιν ἡ Κυβέρνησις, οἱ καλοὶ πατριῶται - καὶ τοῦτους ἔχομεν σὺν ὀλίγοις - εἶναι δυστυχικοί: διότι ὁ σακεὶς ἐγένετο ἀποπειρὰ ἀπέτυχεν. Ταῦτα πρὸς τὸ παρὲν ἵνα πλοιστηθῇ φιλαδελφία ὡς χρὴ σὺν ἀγαπητοῖς ἀδελφοῖς

Ἕ ὁ Κορυτσῆς Εὐλόγιος Κυρίλας

Ἀγαπτέ μοι πατέρ Γεράσιμη,
 Μεταξὺ τῶν ὀλίγων φίλων, οἱ οἱ εἶναι ζῶσιν ἢ δὲ μὲ ἐλπιόμεθα εἰς τὸν τόπον ἐπιβίον, ὡς ἐπάτησαν ἀνδρες ἰσροί, εἶναι καὶ ἡ ὑμετέρα δοσιλογίότης. Καὶ ὁμοίως

φαίνεται, ὅτι ἔπειτα καὶ τὸ "ὕδωρ τῆς λήθης", ἀνέμενον καὶ ἀπὸ τῆς ἐφο-
 ρῆς πάντων γράμματα διὰ τὰ τελευταῖα γεγονότα τῆς ἀγορητικῆς, ἢ τῆς κατὰ
 πρῶτον εἰς τὰ χρονικά τοῦ ἀγίου ἔρους ἀναφέρονται εἰς τὸν χρόνον τῶν ἀγορῶν τῶν
 δούλων καὶ νεομαρτύρων. Ἐπίσης ἐν τῇ ἀγία αἰστολ. ἐπισημασθῆναι ὅτι δι' ἐπι-
 κλησιαστικῆς οὔτε διὰ νοσηρικῆς ἐξουσίας ἐπιβάλλονται, ἀλλὰ διὰ με-
 τὰ τῆς ἀγίας οἱ ἀγορῶν καὶ θεοῦ πρὸς σπερέωσιν τῆς πίστεως. Γράφοντες
 λοιπὸν πῶς ἠκολούθησαν ταῦτα καὶ εἰς ἐξορίασαν πανταχόθεν προσβά-
 εῖς τὴν τελευταίαν ἀκριβέως τὸν ποταμὸν ὅσοι καὶ ἐὰν δέονται ὥστε ποτὲ
 καὶ μὴ σπερέωσι εἰς τῆς ἀγίας οἰκίας ἢ χάρις. Ἐλαβὼν ἀπὸ τῆς μοναστηριακῆς
 περιγραφῆς, ἀίτησιν καὶ λόγους εἰς τὸν τύπον οὐκ ὀλίγους, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς μυσ-
 τήρου ἐρήμου δὲ εἶδον καὶ ἐξομῶσι τὸν συναστικὸν τῆς οἰκίας - ὁ δὲ αἰοδιμῶς
 ἀπὸ τῆς αἰτουλευτικῆς τῆς ἐρήμου καὶ ἐνέει τῆς ποταμῶν οἰ-
 κίας εἶχε μοναστηριακὸν. - Μὴ πῶς ἐξομῶσι μὴ ἀπὸ τῆς Γερασίμου, οὔ-
 τως εἰσοσθῆναι ἐθαυμάσθη ἢ ποιηθεῖσα ἀπολαύσια, (τὴν δὲ εἶδον εἰσε-
 οἰσθῆναι καὶ πρὸ πάντων ἢ λαύρα, τὸν κατελέγησαν ἐν τῇ ζω-
 καὶ τὸν ἔστυλαν καὶ ἐξορίασαν εἰς τὴν Σηροπόλιν (Γιούρα) διότι ὁ Νι-
 κόδημος ἦτο ἀρχηγὸς κατὰ τῶν ἀγανακτικῶν, οὗς ὑπεσχηρίξεν ἢ λαύρα ὅ-
 τε ἐνοικηθῆσιν οὔτως εἰς τὴν λαύραν. ἢ ἱστορία δὲ μαρτυρεῖ περὶ τούτου. Ἀ-
 κριβῶς δὲ ἀκριβῶς ἔσμεν καὶ τὸ κελλίον, ὅπου ἐτελέωσεν, διότι οἱ Σηορταῖοι
 τότε εἶχον νοικοκυρία εἰς τὴν καὶ δὲ ἐνδιέφερον, ἀφῶν καὶ τὰ χρήματα δι-
 κόπη δαλίων, ὡς λέγει τὸ προτασσόμενον πατριάρχ. γράμμα, κατεβαλὸν οἱ
 συρρικνωσάμενοι ἢ πικρῶς σιγγενεῖς τοῦ μακαρίτου Θεοδώρου, ὅσους ἦτο ἐν
 Μεσσηνί καὶ ἄλλοις ἰσταντικῆς. οἱ Σηορταῖοι, ἐν τῷ κελλίῳ διεκδικεῖ τὴν
 ὡς ὁσιακὸν Νικόδημον, γράφονται δι' ἐν οὐρα. οὐκ εἰς τὰ ἐκκαρταῖς κελλία
 τῆς λαύρας, ἀλλ' ὡς νοικοκυρία αὐτῆς (βλ. ἐκδοσὴν 1841 σ. 479). ὅταν ἐδόθη πρὸς
 ἐνεύπωσιν τὸ Πηδάλιον ὁ Νικόδημος εἶχε συμβῆσθαι μετὰ τοῦ Θεοδώρου καὶ ἔχων
 χίτρα γράμμα, ὅπου ἐφράσσεται ὑπὲρ αὐτοῦ μετ' ἐθουσιασμοῦ. διὸ καὶ οἱ
 ἀγανακτικῶν ἐγράψαν (σ. 480) διὰ τὸ σῶμαλα σινδρομικαί, ἐν τῷ και-
 σοκαλίῳ διὰ 2'. Ἐρωτώμενα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν τελευταίαν; ἔφαλλον τὰ ὡραία σου
 ἐργαῖα; Ἐναμῶν δόξολογίαν; ἐγένετο ὁ συναρξὸς ἐν τῇ ἐρήμῳ πρὸς δόξαν τοῦ
 νεοφανέντος ὁσίου; οἱ Σηορταῖοι εἰ λέγον; ἐδέξαντο ἐν Παναριτικῆν ἀπόφασιν ἐν
 αἰρῶσιν (καταστάσιν) πατριάρχ. προσήλθον εἰς τὸ Κυριακόν; Διέμεθα
 καὶ διὰ τὴν ἐρήμον καὶ ἔπρωμεν τὸ ἐργαζομένῳ δικαίῳ ἐφρανήσθη-
 σαι λαοί. Ὁ αὐτὸ ἀνέμενε τὴν πρὸς δόξαν τοῦ Νικόδημου καὶ τὸν ἀκριβῶς οἱ

οναθληταί τας αίουηλαί, άφασ οί μονασιριανοί έφάνησαν τόν σωνοί και
προς έξουσελισην ήσαν κή σέμν κασ πρώτα του διανα τή μακαφρα εν τή Κο
κόμην τήν αίρετικήν Βαλοπεδινήν!

Εν κή αίθουση έγινετο ή ιεροσελεστία!!! μή χειρότερα, αλλά δέν εύρέθη εις τούς
2000 ναός του έρου, ναός τς τά ύπεδέξηται κόν νεοδόσιω; Πραγμασα άουηβί-
βασια. Η έξαρχα ούτε έλευτέρησεν ούτε ώμίλησεν εις τήν τελετήν (είμή μόνω
κατά κήν άποδοχήν), ενω κατά τό τυπιόν έδσι έρχιερός έπισήμως καπρωλοια-
τήση, ν' άνακηρύξη μεγαλοφώνως κόν άηον καινά άδση κόν άνθημα κήσ προσκυνη-
σεως κήσ άγίας μάρας αυτες. Διασι δέν έφηρ μόσθη τόν τυπιόν; οί άθηναίοι δια
κήν άνακήρυξην τω έρωσι άρτωρα Τρηγοριου Ε. προσκαλεσαν, κόν μολοσ
σόν κήσ ορθοδοξίασ, φίλιον κόν κλεινόν πατριάρχην Αλεξανδρείας. και ήμιν
παρην, διασ ήρωιασ αυτες μετα κόν θαυμασιον λόγον και κήν θερμήν πρής κόν
κόν άηον άηον διασ επανηλητη μέμη όνομασι έπιηλήσειωσ, "δέξαι άηε του
θεου Τρηγοριε κήσ διήσεισ ήμιν κήν τιμήν κή σε, εύλόησον κόν πλήρημα κήσ εν
έλλησιασ, ήμεσ σου κόν ύπιστων ύπερ τήσ έπιηλήσειασ, ύπερ ήσ έξέχασ κόν έμνον αι-
μα σου, δι' ου, ασου έπότισασ τόν έρόν έδαφασ κόν φααριου, έρρίφθησ εν κή θαλ-
άσση, ήσ σωσεισ τόν έρόν σήπασ σου και έλθησ' άιαπαυθησ εις κήν πατριάρχη
κόν ύπο κόν έλευθρον ουρανόν. Τοιαύτα που όργασ κήσ έπιηλήσειασ έξηρέωξασ
ύψηλή κή φωή, κόν έπιηλήσειασ κόν σαυροποπουρίασ και προσκυνητοσ
κ. λ. Σι έβησαν αυτα εκη; και κόν δέν σινέβησαν, πώς θα έπισημοποιηθή
ή μημή και κόν νεο όσθη, πώς θα έπιβληθή; έδω έπωσαν οι ζωηκοί και τόν έσοτα
σων εις κή άγίασ Βαβαράσ κόν Πανουσιων, άλλ' ουδύ, έδωκε προσοχήν, ατεσ
ζύσασ έγραφε κόν γεγονάσ, ατεσ ως είδησιν, διότι ό τι κάρμον οι ζωηκοί θεωρείτα
ις ύποπτον, είναι τό Ε.Α.Μ κήσ έπιηλήσειασ, ως εύφράσσασ οι έπιηλοσ. κόν κή
κόν όποιω έρω διατεκλήσ εντός ενωχίωσ.

Διατόν κόν τον αυτόν, που κάρμω ζητω από σέ μίαν χάριν γραφικήσ έργασιασ
) 17 κόν δις του ήμιν σαυρου κόν Τέρο- είναι τα φ. 259-272 έχει " Θεοδωρησ
ερί του ζητημασ του ήμερολογίου, διαφορη κήν νέω θεωρησ ". Παρακαλω δι
γραφή χριστου αντίγραφόν μοι από καθαρήσ σιμειούμειασ και κόν άριθ.
κόν φάλλιν, όπου είναισιν μέρεσ άρχίζη και τελειώνη και πέμψον μοι ως τα-
ισα διατόν έρόν κόν διη κόν πατριου ήμερολογίου, " όσασ ήρξαστο εν τή
κόν. Θα απόδύωρην, όσι ανέκαθεν οι άμφορτασ κόν σπαλάμωσαν τόν νέον
ήμερολόγιον.

Χαίρε και ήχουε εν Κυρίω
Διαίπρωσ προς Θεόν ειχέσθησ Ιό Κορνουά, εύλόησ Κουρίλασ

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 1-9-55

Ἀγαπήσέ με Ἀλέξανδρε (Ναυρωτά)

Ἡ κρήνη σου ἔγραψε τὴν γνώσασαν τὸ ἐν ἀρχῇ τοῦ γηφθέντος γράμματός σου (1-8-55) "εὐχαριστῶ" εἶναι ὅπως τὰ "μάτια" τοῦ μακ. Διακο-Γρηγόρη. ἴδον τὰ συχνὰ καὶ ἀμανόνηστα ἔργια ἔγραφα περὶ τούτου εἰς τὸν φίλον προηγουμένον κ. χρύσανδον.

Τούτων οὕτως συνετελεσθέντων, τί ἐχρημάτο ἡ πατρ. ἐξουχία, ἀφοῦ δὲν μετέσχε τῆς τριτῆς, εἰς αὐτὴν τὸν λόγον εἶχεν ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἅγιος Δίρμην κ.ρ. Γαλιώβος, ἵνα αὐτὸς μὲν τὸ πατρ. κῆρος, ^{ὡς ἐπὶ ἀποστολῆς}

^{ἐπὶ ἀποστολῆς τῆς ἀποστολῆς} μὲν ὅσον εἰλαβίαν τῆς (ὡς ἔγραφα) κῆρος ὅσιν καὶ νομομαρτυρίῃ εἶχε τὸ ἅγιον ἄρος, εἰς πανόνα δὲν ἐγένετο ἡ τῶν αὐτῶν κωδικοποιήσις, ἀλλ,

ἀφοῦ ἀπεφασίσθη, ὅτι γὰρ γένηται κανονικῶς καὶ ἡ ἀποστολῆσις τοῦ πρωτάτου ἢ νὰ ἀναβῆθῃ ἢ μετὰ τὴν ἀποφράττωσιν τὰ ἀποστολῆσις ἢ ἔσονται.

Τρις εἰδέσθαι ἀντιφρονῶν ἢ ὅτι ὑπῆλθον οἱ ζητῶνται νὰ διαταράξουν τὴν τάξιν, ἢ ὅτι δὲν ἠδύνατο ἡ ἐξουχία νὰ τριτῆ τὰ νομομαρτυρία, εἰμὲν ἐν καθάρειν καὶ τοῦ πρωτάτου ἢ μοῦν καὶ εἶτος ὅτι ὑπῆρχε διαφωνία καὶ ἀπεφασίσθη ἀνεπιθύμητος τὰ τριτῆ ἢ ἀνακρίβεις.

Ἐρωτῶ διατί δὲν αὐτῆς ἡ Δικτῆ εἰναβῆ εἰς τούτων ἕκτατον γεγονός; ἢ ἐπὶ τῆς διατί δὲν προσήλθον ἀντιπροσωπία τῶν μοῦν, ὅπως ἐγένοντο ἐμοῦ πρωτοπιστοτουῦντος τὰ ἐγκαι-
νία τῆς ἀδωντιάδος περὶ τοῦ κῆραίου λόγου σου γράφω εἰς τὸν κ. χρύσανδον.

^{ὁ μόνος τοῦ κῆραίου ἀποστολῆς} Ἡ Πατρίστια τοῦ ὀνομαστος τοῦ ἀειμνήστον γίροντος μου Γαβριήλ ποτὺ μὲν συκμίνθη καὶ ἐχαριστῶς θὰ συνέ-
χαρον τὸν γίροντα ὀνομαστος καὶ θὰ ἔπρασαν τὴν ἀρχιερατικὴν εὐλογίαν μου εἰς τὰ νομομαρτυρία, εἰμὲν μοὶ ἀνεχρήματο παρ αὐτοῦ δεδομένου, ὅτι ἐν τῇ μοῦν τῶν ἱερέων ὑπῆρχε καὶ ἕτερος γίρον Γαβριήλ, ὁ κατωτέρως ἴσως συγγενῆς τοῦ ὀνομαστος.

Ἄλλως ἢ τῆς αὐτῆς εἶναι μετὰ τὸν γίρον Ναυριώτην Ἀμύνων ὁ Γεο-
-ταβριλάμης δύναται νὰ διεκδικήσῃ ἑσὸν σπουδαίαν ὡς ἡμῶν ἐν τῇ μοῦν ἐπὶ τριακονταετίαν εἰργάσθη τιμῆς ὡς οἰονόμος ἐν τοῖς μετο-
χίοις, ὅπου ἐθαμμάσθη ὡς ἠνάρετος καὶ ραυγῆς μοναχός. ἐν τῇ διοικήσει τῆς μοῦνς μαθητευθεὶς παρὰ τῷ ἀρχιμανδριτῇ Βενιαμίν, οὗ ὑπῆρξεν ἢ δεξιά χερ, ἀνεδίχθη ἀριστος κωδικοποιῆσις ἐπὶ ἄλλην τριακονταετίαν εἰς 10 ἐπιτροπίας - ἢ προτιμωταία ἦτο μετὰ τοῦ παπποῦ σου (ὡς

πρώτος γνωστός), αγγ. ήτο ο μακαρίτης τούτος. Ζητός και το-
~~σούταν έρεζίμα τους γαίους, ώστε νατ' αίσιν είχε τα πρην-~~
 τία ο θ' έζάνδρος - και ή τέλευταία 1911. ότε έχμη έτύρον τον
 Ηούχλον έπιση το συνονόμον και το έπο του 1905 καταρρώσαν
 έμ του σκομού ΒΑ μάστρον, όπερ έπη ερεζίαν έφενεν ήμιτες και
 το έρεζίμων ο ύποτακτικός του, έχω μετά του έμβρίου παραδελφού
 μου Παισίου ως έπιστάτου. και όμως ο γερατολόγος ηρώτη έτοι-
 μησε να ισχυρισθώ ένωπιόν μου, ότι ο γροντάς του έπιση το ου-
 νοδιόν! ο γροντάς του έμαμε τούτο το κατόρθωμα. μετά τον θάνα-
 τον του γροντάς μου απέφαισαν ή δύναμις και έτος να χωρίσω
 1000 λίρας διά την αποπράτησιν του μάστρον και όταν έχω μη-
 ρύξας το κοινόβιον τώ 1914 έφρον εν τώ μεγάλω ταφίω το κο-
 μοπέδω έσφραγισκόνον με 300 λίρας. "Όταν, ανατραπόντος του
 κοινόβιου παρέδωκα τας κηές, πρώτη περιεργία ήτο της συνά-
 ξως να φητήσουν το κομοπέδω, όπερ γνωστό ούδεις μοι πα-
 ρίδωκε και ήδυνάμην να το χρησιμοποιήσω διά τας κοινόβια-
 κας αμύσεις ανάγκας. έθαύμασαν, ότοι, διότι έφρον αυτό άδι-
 κτον διά να τα διασπαθίσουν έπιτα ο κύρ Ηούχλος φηροδωρή-
 σας τους αντιπροσώπους και άλλους αγαθούς του κοινόβιου
 και αυτό ήτο ή πρώτη ρύξις μετά του μακ. Κορνυγιού κ.τ.λ.
 Ότα τα βιβλία, όπου έχω έδώσω, πηην 4-5, τα έξέδωσαν
 άλλοι, και τώρα έυδίδω 4 τόμους μεγάλους, ήσπε εις τα 1919
 -ταν ήσιν, θα συμπληρώσω την ποσείαν της συγγραφικής μου
 δράσεως θα έχω 60 τόμους έδώσω (νύν είναι 53, ήν 10 διά το
 "αγιον όρος) και περί τας 200 πρακματείας. ότα αυτά άνέφροντα
 εις 35000 σελίδας, έφρα ότα πρωτότυπα. Τώ 1946 μοι έπρόσεναν
 έπιστήμας ή Λάυρα να γράψω την ιστορίαν και απήντησα, ότι
 την έχω γράψη εις δύο τόμους και ανέταθον να την έδώσω,
 άλλ' άνεπράξω ο γέρο-επιφάνιος, να την κρινουν αυτοί κατά πρην-
 τον και έπιτα να έτυπωθώ και μέχρι του 1918, όχι τα έφεζέ.
 Απήντησα, ουδεις δύναται να κρίνη τα έφρα μου, αν δίν ήται μα-
 θηγής του πανεπιστημίου. Τα κρ'ατος έχω έμπιστοσύνην και
 έπη ποσειαν και ήλιον μοι άνέθεσε να διδάξω την ιστορίαν και
 ουδεις με έψέξη ή με ήτρεζε ποτέ δημοσία έπι ανατήθια, και
 πώς σας δίν έχω έμπιστοσύνην; Τόσα έφρα διά το "Αγιον

ὄρος, ἄς μοί παρουσιάσουν, ὅτι ἐτόλμησε μανίς νά μέ
 σταφύλια ἀπὸ ἐπιτοσο ἐσταμάτησαν. Τώρα δὲ τὴν χιλιετη-
 ρίδα ἔχω ἐτοιμὰ πρὸς ἑδραίνον τὸ "Πατρικὸν τοῦ ἁγίου
 ὄρους" τὸν 600 σελίδων, ὅπου ἀπέσταλα πέρυσιν εἰς τὸν
 Σχοινῶν νά δημοσιωθῇ εἰς ἐπιφυλάξιν τοῦ ἁγίου. περιόδιου
 ἀπὸ ἐπιτοσο ἔρχεται 2-3 ἡμέρας ἔρχεται νά δημοσιωθῇ ὁ ἀπε-
 ριγράψτος τὸ Μανσαϊκὸν... Ἰμβριον Ἐωφρόνιον Λαυριώτην
 πρώτην φοράν ἀκούω. Ὁ μακρ. χιροντάς μου εἶχε νά κἀγγὴ πάντοτε
 μέ τὸν πρό ἡμῶν Ἰμβρίου ὡς ἀπροσέπτος ἰδίως μέ τὸν ἀνεπίον του
 περιητήν, ὅστις ἔφυγεν ἀπὸ τὸ κἀθισμα τοῦ πικυφάρου ὅπου
 ἐκονοβίασαν ἀφοῦ δὲν ἔδυνήθη νά συμμορφωθῇ ἐντὸς τῆς μονῆς
 καὶ ἀναχωρήσας ἐκῆθεν ἐτοῦραθεν εἰς Κίποτον. Τῷ 1919 κατερχό-
 μινος ἐν Δελφῶν τὸν συνήντησα εἰς τὸν Πηλέα Ἰτέας ὡς ἐφῆ-
 μείον τῆς ποσίχνης. "Ὁρὸς περιητῆ τοῦ γέω, ἀπὸ χόρτας παπῆς!!!
 γίνεται;" μοὶ ἀπαντῆ. "γίνεται, διότι εἶμα κατῆφηνος, εἶχα προ-
 χάνει τὸν ἐσου γάρον." Ὄταν ἐσπούδαρον εἰς τὴν Κίποτον, τὸν ἀνε-
 κἀτύφα καὶ κατῆρῶσα νά τὸν ἀποσπάσω καὶ τὸν ἔβαλα εἰς
 καίητ νά ἔλθῃ ἐπαῖθα. οἱ ἀρχιερεῖς τὸν περιεπαῖθησαν μέ τὸ
 παραπάνω, ἀπὸ εἰς ἐμεὶ ποῦ δὲν ἔβρῆσαν. Μέ τὸν χαρίζονα, ἐφῆ-
 στατον, ὁ γέρος ἐνῆρμε καὶ τὸν ἐσπύδα εἰς χάρταν, ἐτεχνίσει
 ἀπὸ δὲν ἔδυνήθη νά ἀνδύξῃ εἰς τὴν καταδίωξιν τῶν λαυριωτῶν ἀπέ-
 θανω εἰς ἱεροσόλυμα. Ἦτο ἔπιτα ὁ μυζωνῆς Μιχαήλ, ἀγαθὸς
 μοναχὸς, ἀπτοῦστατος καὶ βραδύλησος ὁ μόνεστος καὶ ὁ Δο-
 μέτιος - δὲν ἔζῳρω ἂν ἀφῆσα μανίνα - καὶ τσαγκαῖον ἀναφε-
 ρω τὸν μακρ. Ἐσφονιαν, τετραπέδατον Ἰμβριον ὅστις γαῖκος ἦτο
 μονεβίτης. ὁ Ἐωφρόνιος θὰ ἦτο ἀγιαωανίτης.

Ἐπὶ τούτοις εἰχόμενος τὴν ἐξ ὕψους ἐνίσχυσιν εἰς τὸ
 ἐμπιστάδων σοὶ διακούχημα διατελῶ

f Ὁ Κορυτσῆς εἰχόχιος Κουρίτζας.

Προς τον γενικό γραμματέα της
Ενώσεως των Παλαιοσηρολογικών και
Σταύρων Καταμητών

Προς τον γενικό γραμματέα της
Ενώσεως των Παλαιοσηρολογικών και
Σταύρων Καταμητών

Εξ Αθήνας

Από δύο μηνών αρχόμενος της βιβλιογραφίας ἐξήμισα (μεγά βιβλία, ἄπρ. μακρά δόση και ἐλαχιστον ἀριθμό μοι ἐδόθησαν) τό περιοδικό "Φωνή της Ὀρθοδοξίας; Πρόιο ημερῶν ἐλθούσης της ἐπιτροπῆς ἐπὶ αὐτῶ παρκαλῶσα και πάλιν τόν κ. Πρόεδρον, και πρό ἐβδομάδος ἐπὶ ὑποσέριαν ἐλλορημότητα και με ὑποχέθητε ῥητικῶς και μαθηρηματικῶς, ὅτι αὐθημερόν θα μοι εἴτε ἄλλοτε τό ζητούμενον περιοδικό (ὅλου και ἀριθμῶν) διά τά καταχωρήσω ἐν τῆ βιβλιογραφία και κα ἀποδελτιώσω και ἐν ἀρθρογραφία, τά ἐπιυλιόνη, τά, διαμαρτυρία κ. κ.

Διό τό ἔλαβον! Μιστά 2-3 ἡμέρα, ἐπιτυπῶται ἡ βιβλιογραφία (ὑπέρτα 300 βιβλία και ἀρθρα περί κημερολόγιου και ἑορτολογίου) και ποιούμαι ἐν τελεσταίαν ἐπιυλιόν κ. κ.

f. Κορυτσῶς Εὐλόγιος Κουρίλας
Ψυχικό 8-10-55

Ψυχικόν τῆ 26-10-55

Ἀγαθόν τ' ἔστι καὶ ἐπισημασθέντα, τῶ ἀγίῳ Κωνσταντίνῳ Καλλινοῦ
Σαῦς ἔγραψον διὰ τὴν ἀνεπιάνθησιν. Δὲν ἐπισημασθέντα καὶ ἐπισημασθέντα.
ἴσθασιν οἱ τελευταῖοι διορισμοί. Ὁ εἰσδεσθησῆς, ἐν δὲν γνωρίζω, φαί-
νεται δὲν ἐπισημασθέντα καὶ ἐπισημασθέντα τοῦ ὑπουργοῦ ἐγένε-
το ἢ δέουσα σύστασις. Τέλος ἂν καὶ ἡμεῖς νὰ διορισθῆ
κατασκευὴ διδασκαλίας. καὶ ἐπισημασθέντα νὰ τὸν ὀφείλουται

Ἀφοῦ ἐπισημασθέντα ἀπὸ τοῦ συμβουλευτικῶν ἐπισημασθέντα, ἂν εἶχεν ἀνα-
λάβει ὁ ἄγιος Κωνσταντίνος κατόπιν, ἢ Σαῦς ἔγραψον, συστάσει τοῦ εἰσδε-
σθησῆ καὶ Κωνσταντίνου ἰσχυρῶς διὰ τὸν ἰσχυρῶς ἢ τὴν νομοθεσίαν. καὶ ὅ-
τω δὲ. ἔχωμεν τὸ ἐπισημασθέντα νὰ συναντιώμεν καὶ ἔτι καὶ ἐν ἀνε-
σει νὰ συζητήσωμεν, ἀποφασισθῆ ἀποφασισθῆ νὰ παρατε-
σῶν οἱ ἄλλοι. Διὰ τὴν Σαῦς ἀποφασισθῆ, πρὸς τὴν γνωρίζετε ἐν
τῆ δὲ ἐπισημασθέντα. Πῶς δὲ διορίζετε τὰ δημοσιεύματα καὶ
τοῦ ἰσχυρῶς; ἐγὼ εἰσδεσθῆ γνωρίζω καὶ τὴν καὶ τὴν κατόπιν
... νομοθεσίαν, ὅτι δὲ εἶναι ἀναγκαῖα ὅσα ὁ Κορυναῖος γράφει.
ἴσθασιν ὡς ἰσχυρῶς καὶ ἀποφασισθῆ ἰσχυρῶς διὰ τὴν Μακεδονί-
α εἶναι ἀποφασισθῆ ἐν ὅλα ἐν γενεῇ τὰ βασιλευσῆ. ἔχει γράφει
τὸσα περὶ αὐτῶ καὶ δὲν δύνανται νὰ ὡση ἐξω. Περὶ τῆ φιλαλληλίας
τοῦ δὲν δύνανται νὰ ὡση δυνάμει γινώσκῃ. ἴσθασιν ὁ φιλαλληλίας ἔχει
τῆ φιλαλληλίας νὰ ὡση αὐτὸν ἐν ζωηροτέρῳ τῆς ἐπισημασθέν-
ται, ἀλλὰ τὰ ὡση καὶ ἐν τῇ σφαιρῇ τῆς πραγματικότητος.

Πῶς κρινετέ τὴν ἐν ταῦ ἀπὸς ἐνωσιν μετὰ τῶν ἐπισημασθέντων
προσωπικῶν ἐπισημασθέντων τοῦ ἰσχυρῶς;
Βεβαίως δὲν ἴσθασιν ἢ ἐπισημασθέντα καὶ τὸν κατόπιν ὡση ὡση
φοι ἀρχιερεῖς καὶ κατόπιν τῆς θεολογίας, μετ' οὗ ἀποφασισ-
θῆσιν τῆ ἐπισημασθέντων ἐπισημασθέντων ἐπισημασθέντων καὶ
γνωρίζετε, ἂν ἔχη δυνάμει θεολογίας προτεσιανικῶν
πανευπιστησῆ; Μακάριον τοῦ ἐν τῇ ἀποφασισθῆ ἀποφασισθῆ
αποφασισθῆ αὐτὸ νὰ γίνῃ ὡση δυνάμει καὶ ἐπισημασθέντων
κατόπιν; ἐπισημασθέντων δυνάμει ὡση νὰ ὡση, ὅτι δὲ ὡση-
σῆσθῆ τὰ ἐπισημασθέντων δυνάμει, ἀποφασισθῆ ἀποφασισθῆ καὶ ὡση.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ κτλ. ἀγῶν Ἐδέσσης κ. Διονυσίῳ κ. τ. λ.

ψυχικόν τῆ 26-10-55.

Ἐγαπήτε καὶ περισπούδαστε ἀδελφε,

χαίρω υπερβαλλόντως, διότι ἀνελάβετε τὸν τῶν ταχέων καὶ τῶν ἐπιπέδων ἕως αὐτῆς θέσε. Εἰς τὸ τελευταῖον σημεῖον ἔχω παραπονοῦν, διότι, ὅταν ἦλθον εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, Σαββῶν εὐχόμενος νὰ ἀποφασίστε νὰ ἔλθῃτε πρὸς ἀνάρρωσιν εἰς τὸ πτωχικὸν μου καὶ ἀνεμεινὸν ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἀνυπομονῆς ἔλαβον τὸ τηλέφωνον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ ἔμαθον ἀπὸ τοῦ ἀνεψιοῦ Σαβ, ὅτι εἴστε εἰσέτι εἰς τὸν εὐαγγελισμόν, τῷ εἶπον νὰ σηκώθητε ἀμέσως καὶ νὰ ἀναλάβητε εἰς τὸ ψυχικόν. Μὴ ἀκούετε τοὺς ἰατροὺς. Ὅσοι ἔμαθον, ὅτι προσηλύτησεν ἐπὶ τῆς Παλαιῆς, προάσκειν, ὅπερ ὑπολείπεται ἀπὸ ἀποφάντος κλίματος τῆς ἐποχῆς. Αὐτὸ μὲ ἐλύπησε πολὺ καὶ οὐκ ἔδυναμαι νὰ τὸ ἐξηγήσω, διότι νομίζω, ὅτι τὰ δικαιώματα ἐπὶ τῆς φιλίας τοῦ ἀγαπητοῦ ἀδελφοῦ ἀγῶν Ἐδέσσης ἔχω καὶ ὡς οὐδὲν περιπεσόντων δύναται νὰ ἐξασθετήσῃ. Εἰς τὴν ἀλληλογραφίαν μου, εἰς τὴν ἀρθρογραφίαν μου εἰς τοὺς "Τραβιέρφαρχα", ἵνα φέρω ἐν πρόσφατον παράδειγμα, διαφανεῶς παρουσιάσω τῆς ἡμετέρας φιλίας σεβασμιότητα ὡς πρότυπον ἱεράρχου ἀπὸ πάσης ἀπόψεως, ἐξ ὅσων ἀπὸ ἐπιπέδου διέρχόμενος ὀριζομένην περιοχὴν τῆς ἐπαρχίας Ἐδέσσης καὶ ἐξ ὅσων ἐξ ἄλλου ἀνέμειν καὶ ἀνεμεινὸν περὶ τῶν τελεῶν ἐν τῇ τῆς περισσοῦ καὶ ἀγῶν ὄρασι.

Καὶ ἐπέστη ἡ ἄρα νὰ διαδηλώσωμεν καὶ ἐπισημῶς τὰ ἀμοιβαῖα αὐτῶν αἰσθημάτων. Ἀφῶν μαστῶν ἀσθενολογῶν ὁ χρόνος πρὸς συμβιβασμόν, ὄρισθη ἡ ἡμέρα ἐπὶ 14 ἐρχομένου Νοεμβρίου, εἰς τὴν ἀνεμειν ἔχω ὀρίσει καὶ δηλώσει ὑμᾶς ὡς τὸν σπουδαστῶν μαρτυρα ἀπὸ τῆς ἐξῆς ἀπόψεως. Αὐτὸς διίσχυρίζεται, ὅτι δὲν ἔχει δύνασιν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ αὐτῇ νὰ γείνηται ἐπὶ πλέον ἐξ ὅσων αὐτὸς ἔπραξε. διότι αὐτὴ διαστέλλεται ὑπὸ ἐξαιρετικῶν συνθηκῶν, ὅλα δὲ ὅσα ἔπραξε ἐγὼ καὶ διαδίδετε ὑμεῖς εἶναι ψεύδη καὶ ἀναπαραστα πρᾶγματα (αὐτὰ δηλ. ὡς ἀπερ διίσχυρίσθη καὶ ἐπὶ ἐνὸς). Μόνον ἡ καταθέσις Σαβ ἐπὶ δικαστηρίῳ καὶ ἡ πρόσκλησις ἐν ἀνάμνησιν καὶ πραγματογνωρίῳν τὰ τὸν ἀρσῶν. Ἐπίσης γράφει, ὅτι ὁ θεὸς τῶν εὐαγγελικῶν ἐν Μυλοτόπῳ ἐφάνητο ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Σαβ. Λέγει ἐπίσης, ὅτι ἐκαινε καὶ ἐξ, περιόδων συνεχῶν, κινήματα εἰς τὰ χωρία ἀμασσοπαύσεως φιλαθροπικῶν ἔργα μεγάλα καὶ θαυμαστά. Κατηχητικὰ σχολεῖα, ἧν αἱ εἰσὶν ἀρίθμητα. Ἐπολέμισε καὶ προπαγανδῶν κ. τ. τ.

Δι' αὐτὰ δὲ ὅλα ἔχει στρατολογήσει ψευδομαρτυρίας. Ἐγὼ εἰς τὸ ὑπόμνημα ἔχω ἀπαριθμήσει τὰ μαρτυρήματα τοῦ ἀγῶν Ἐδέσσης, καὶ μίαν παραάνεωσις μόνον αὐτῶν δύνασιν νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ ἀκαταμάχητον τὸ κῆρυξ. Πρέπει νὰ ἔχω ἀνεμειν ἐπὶ μνήσεως σου καὶ τοῦ θεοῦ καὶ τῆς τῶν Σαβ ἐπίσημα, διότι αὐτὰς θὰ ἰσχυρίσθῃ, ὅτι ἐπέστη ἐπὶ ἀνεμειν ἔλασε, ἧσαν ψεύματα καὶ διὰ τῆς παρουσίας Σαβ θὰ καὶ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ θὰ μὴν κατηχυρίσθῃ. Ἀναμειν ταχέων ἀπένεον καὶ μένω ἐν τῇ ἀγάτῃ.

Ἐν χριστῷ διάπυρον ἀδελφὸν + ὁ Κορυκοῦν Ἐλλῶν καὶ Κουσίλα

Εν ψυχικῇ τῇ 27-10-55

Ἐχρηστέ φιλέ κι Γκιλλιά,
 Ἡ παρασειομική υπόθεσις τῆς δ' ἡμῶν ἐσφιρηλάτισε τοὺς δεσμοὺς
 τῆς ἀρρήτου φιλίας μας, ἥτις ἐδημιουργήθη ἐν τοῦ ἱεροῦ κατήκοντος
 ναὶ σώσωμεν τὸν ἑλλησμοιά τῆς περιμαχίαν ἐκείνης ἐπαρχίας. Ἐθεω
 ρισα οἰκονομίαν Θεοῦ τῆν ἀναβολὴν τῆς δ' ἡμῶν. διότι ἦτο ἀναγκαία ἡ
 παρουσία σας. εἶθε ὅπου ὁμοίωτες μέρους καὶ μοναδικῶς μετὰ τοῦ
 κοινού φίλου ἀφ' οὗ μετροπολίτου σας. λοιπὸν ἄρισθι δ' ἀπὸ 14 Νοεμβρίου
 καὶ προειδοποιήσθε διὰ ναὶ καιονίσθητε τὰς ὑποθέσεις. θὰ λάβητε καὶ
 ἀπὸ τὸν εἰσαγγελία αὐτῶν. θὰ κατευθωθήτε, ὅπως σας ἔγραψον εἰς τὴν
 ψυχικόν, ἑλλησμοιά 5. καὶ εἰ δυνατὸν ὀλίγον προητέρω διὰ ναὶ ἔχωμεν 1-2 ἡμέρας
 καιρόν ναὶ συζητήσωμεν.

Ὁ ρυθμότης μας, ὅταν τὸ μακρὸν αὐτὸ διάστημα κατανάλωσε εἰς τὸ ναὶ με
 παρασύρη εἰς συμβιβασμοὺς ἕτεροβαρεῖς, ἵσως ναὶ δουριμάση τῆν ἀντοχήν μου
 καὶ ἐπίσθη, ὅτι εἶμαι βράχος προκειμένου ναὶ ὑπερασπίσω τὸ δίκαιον
 μου καὶ τῆν ἀλήθειαν, ἥτις εἰ προκειμένου εἶναι ναὶ δώσωμεν εἰς μάθημα
 εἰς τοὺς κατεχόντας ὑψηλὰς θέσεις μικροῦς ἀνθρώπους, διὰ ναὶ μάθω, ὅτι
 αἱ ὑψηλαὶ θέσεις ἔχουσι καὶ βαρῆας ὑποχρεώσεις. ὁ αἶμας Θεοῦ γνωρίζει τιπο
 τε ἄλλο προσωπικὸν πάθος δὲ ἔχομεν ἐναντίον αὐτῶν τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ ναὶ
 περιορίσωμεν τῆν μωρὰν φιλοδοξίαν του, ὅπου δὲ τὸ φθάνει ἡ θεοσέλη, ζῆτι
 ν' ἀνέλθῃ καὶ εἰς τὸν ὑψηλὸν τοῦ ἀρχιεπισκόπου θρόνον, διὰ ναὶ εὐξήση τὰ ἔρημα.
 Μάρτυρας ἔχει 6 (ἐγὼ ἔχω 7), τὸν ἀρχιγραμματέα τῆς συνοδοῦ ἀρχιεπί. Θεμέλιον
 (ἀνθρωπῶν) δύο κατήγηγας τῆς θεολογίας ὄχι σοβαροῦς, τὸν Σωτοπούλου, τὸν
 Δημητρίου Θ. Α. Μπαγλανέαν καὶ τὸν Π. Ροβάνην πρ. Νομάρχην. Διὰ τὰς ποι
 φύλας τοῦ Σωτοπούλου ἔχομεν εἰς χεῖρας γράμμα τῶν σφραγιστῶν χρυσοχόου,
 ἐνθα ἀναγρῆ αὐτὸν καὶ ἀναστέπει ὅλας τὰς ἀποστολάς του.

Συγχρόνως γράφομεν καὶ εἰς τὸν Σεβασμιώτατον ἅγιον Ἐπίσκοπον καὶ συνεισηθ
 τε διὰ ναὶ ἔλθητε ὁμοῦ συνοφία.

Ἐκ μέρους ἡμῶν εὐαγγελίως διασεύω δ' ἀπυρεξ πρὸς θεὸν εἶχε
 Ὁ Κορυθαῖς ἐλλογῶν Κορυθαῖς

ψυχικόν η' 14-11-55

ἀγαπῆτέ μοι Ἀλέξανδρε,

Προχθές σᾶς ἔγραψον περί τῆς δίκης μου, ἣς εὐχά-
 ῳριστη σήμερον νά γένη. Δεῦ ἔγινε, διατί; Ἐπὶ Πέμπτην ὁ εἰσαγ-
 γελεὺς με' εἰδοποίησε με' τὸν δικηγόρον μου ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἐ-
 ψήφισε νόμον, καθ' ὃν τὰ μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου δημοσιεύματα ὡς
 ἀδίκημα τῶν Τύπων διαγράφονται ἐπομένως νά μιν ἔξοδωθῶ
 νά καλέσω μάρτυρας διότι ἡ δίκη δέν θά γένη καί θαύσαλη ἐο-
 ροποικῶς ὁ αὐτὸς ὑπουργεῖο ἐμπιστάς κ. Δημοστέας εἰς Πάρισιον νά ὑπο-
 γράψῃ ὁ βασιλεὺς. καί τηλεγραφικῶς νά στείλῃ τὸν ἀριθμὸν τῆς βασιλ.
 ἐγκρίσεως. ἀλλά πιθανόν νά μὴ προλάβῃ διὰ σήμερον, πρέπει κατ' ἀνάγκην
 νά ζητήσω ἀναβολὴν διὰ νά μὴ καθῆσω εἰς τὸ ἐδάδιον τοῦ κατηγορουμέ-
 νου. Πράγματι σήμερον τὴν πρῶταν, ὅπου ἤνοιξα τὸ δικαστήριον συνήχθη-
 σαν οἱ μάρτυρες τῆς ὑπερασπίσεως εἰδὸν τοιχοκολλημένον, ὅτι ἡ δίκη ἀ-
 νεβλήθη. ἔχον καὶ δύο ἀρχιερεῖς τοὺς ἀγίους Καβάλλας καὶ Λαρίσης (ὁ Θεο-
 νήκης δέν εἶχεν ἀρχιερεῖς). ἔστειλα καὶ τὸν Θεόδωλον νά τούς εἴπῃ, ὅτι
 ἡ δίκη ματαιοῦται ὀριστικῶς καὶ ὄντως τὴν μεσημβρίαν ἐδημοσιεύθη
 τὸ βασιλ. διάταγμα (ἐσωκλείω τὴν ἐφημερίδα τῆς κυβερνήσεως) τῆς
 12-11-55, τευχ. Α, ἀριθ. φύλλου 310. Χάριν τῆς ἱστορίας ^{αναφορῶν, ἐπὶ} κατ' ὅλον τὸν βίον μου
 δύο φορές ματηγγέλθη εἰς τὸ Κωνσταντινεῖον. 1) ὑπὸ τῆς Μετανοίας μὲ*
 καὶ ἀπηλλάγη διὰ βουλεύματός χωρὶς νά δικασθῶ, ὅπως γνωρίζετε, καὶ 2)
 ὑπὸ τοῦ ἀγίου Θεονήκης κ. Πανσελημόνου ἐπὶ δυσφημίσει καὶ σκυφαν-
 τία καὶ ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις πρόλιθευσα ἐπὶ ἐτυμηγορίαι τοῦ δικα-
 στηρίου με' ἀμνηστεύει ἢ τοὶ παραγράφει τὸ ἀδίκημα. (Κεῖμα τὰ 32 φυλ-
 λάδια τοῦ "Κιβδήλου νομίσματος, ἅπερ ἔπευσεν ἡ προσφιλέ μοι Μετα-
 νοία νά στείλῃ εἰς τὸν κ. Πανσελημόνα διὰ νά τραβήξῃ τὸ σκρινὴ ὡς δ' ἴδιος
 εἶπεν εἰς τὸν στρατηγὸν κ. Α. Χρυσόχοον, προσφέρων τ' ἀνάκτιστον, ὅπερ οὐτα,
 ὅτε εἶδε τὸ ἔτος τῆς ἐνδόσεως, ὥνταρε τοὺς Λαυριώτας, ἀλλοὶ καὶ αὐθρο-
 νήκης, ὅσις τὰ διένειμεν. ἔχω καὶ ἄλλους μάρτυρας, εἰ σὺς ἔδωκε, δηλῶν
 ὅτι τὰ εἴστειλεν ἡ Λαύρα. Τὸ ἔτοιζε δέ τούτο, διότι διεδίδετο, ὅτι τὸ ἀνε-
 τώπασεν. Τὰ φυλλάδια αὐτὰ ἔστειλαν οἱ ἐπίτροποι σχεδὸν ταυτοχρόνως
 εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἔξωερικῶν ἐπισυνέπρασεν εἰς νῆον ἐναντίον μου
 λίβελλον. Νά καταγγείλω τοὺς ἀγίους ἐπιτρόπους ἐπὶ δυσφημίσει;

Κατὰ τῶν ποιητικῶν κώδικα ὁ περιεχόμενος τοιοῦτον μακρόφημος ἐπιτομὴ καταδι-

δικάζεται περὶ αὐτοῦ, ὁ δὲ παλαιὸς τοιοῦτον διπλάσιον ποιητικὸν ἔχει. ἔτι δὲ βαρύτε-
ραν, ὅταν τῶν λιβελλῶν ἀπειρήσει πρὶν ἀποθάνει ὁποιήσας, τὴν δὲ ἀπομνηστεύει
τοῦ ἱατροῦ ἔχω δημοσιεύσει ἀπὸ τοῦ 1944 εἰς τὰν ἐπιτομὴν μου "Πανεπιστημια-
κά", διότι καὶ ὁ Κουρέας ἠθέλησε νὰ μεταχειρισθῆ τὸ "Κίβδηλον νόμομα", ἐ-
ναντιον μου καὶ κατετροπήθη. Ταῦτα ἐπαρυνθῆσει). Διὰ τὴν λαμπρὰν προσ-
φωνήσῃ ἔχετε καὶ αὐτὸς ἐν μέγα εὐφροσύνη καὶ εὐχόμεναι νὰ ἀντισταθῶσι ταχι-
στα οἱ λαυριῶται, ὅσοι φωτογράφοι ἀπαγορεύονται εἰς τὸν ἅγιον ἐκεῖνον τόπον.
Θὰ ἐπέθυμουν νὰ ἔχω μιστ' ἐκεῖνον, ἅπερ ἐν τῇ προτέρᾳ μου ἐγγράφῳ, καὶ τὸ λο-
γύδιον τοῦ Ν. Διοικήσεως. Παρακαλῶ ἀναγγεῖλατε ταῦτα καὶ εἰς τὸν ἀρχι-
τῶν μοι πατέρα Ἀθανάσιον καὶ τὰ εὐχὰ καὶ εὐχαριστίας ἐπὶ προσδοκίᾳ
ἀπαντήσεως καὶ ἀποστολῆς. Προχθὲς ἐταχυδρομήσα αὐτῷ τὴν συνέχειαν ἐπὶ
τῶν ἀπομνηστεύσεως βιβλιογραφίας, ἴσως αὐτῶν καὶ τὸ τέλος. ὅπως, ὅσοι τὰ ἡμερο-
λογιακά εἶναι ἀτελεῖαι, ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἐτελειώσῃ, τελευταί-
ον ἠεὶ ἀνασθῆναι νὰ παραπέμψω εἰς τὰς ξένας ἐγκυκλοπαιδικὰς.

Ἡ χάρις καὶ τὸ εὐελεῖ τοῦ θεοῦ μοσά πάντων ὑμῶν
+ ὁ Κορυσσῶν εὐλόγησεν Κορυσσῶν

* Ὁ Τοχὸς διαιρεῖ τὸ ἔργον του εἰς πολιτικὴν (τῶν πολέμων) καὶ παραγματικὴν ἱστορίαν.
Ἡ παραγματικὴ εἶναι ἡ αἰσθητικὴ καὶ ἱστορίας. Αὐτὴ αἰτῶν (καὶ ἀσφύει) ἐρευνᾷ μετὰ τὴν
τῶν τῶν Μετάνειάν μας.

Ψυχικὸν τῆ 15-11-55

Αἰχαπηζέ Γέρον Παντελεήμων,

Τὸ ἐπὶ 8ης αὐγούστου γράμμα ἔλαβον καὶ σὰς ἀνέγνω
πρᾶκτος, καὶ μὴ τὴν ἀναμονὴν μετὰ τὰς 15 ἡμέρας. ἤρχισεν ἐν ψυχῇ
χαιρέων καὶ διὰ τοῦτο ἐφέτος δὲν μετέβην εἰς τὰ ζουτρά. Πρὶν
δὲ τὰς 12ης τοῦ σπητμβρίου μὲν πασάει ὁ ἅγιος Θεσσαλονίκης τοῖς
διορισμοῦ τῆς διυκῆς διὰ τὰς 12 ἡμερῶν! Θαυμάζω τὴν διαγωγήν
τοῦ ἀνδρός. Μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς 24 μαΐου ἔπεσε διπλῶς μὲν ἐπι-
βιτῶν ἐπιτόμως συμβιβασμὸν καὶ πρὸς τοῦτο ἐκρημοποιεῖ τὸν φίλον
τοῦ μητροπολίτην Κορίνθου Κωνσταντῖνον, συνοδικῶς ὄντα, καὶ ἀλλοῦς
"ὑπεχώρησα πειθόμενος καὶ παρ' ἀλλῶν, θεωρούντων ὀφειλὴν διὰ τὸ γό-
τρον μίαν ταύτην διυκὴν, καὶ συνεφωνήσαμεν περὶ τὰς ἀρχαῖς σπητμβρίου
νὰ ἀφράσωμεν ἀμφότεροι τὴν γῆν, αὐτὸς μὲν διὰ τοὺς 7 θηβίους, οὗ-
- τρὸς τὸν ἀριθμὸν - ἐξαπέστειλεν ἐναντίον μου πρὸς τρομοκράτην,

~~Εγώ δέ, διότι, καίτοι γράφω ιστορίαν, μεσσηρίσθη εν μέρι γλώσσα
γραφήν και παρακλήσασα ασυνταξίως τήν του δόξαν.~~

Ταῦτα ἔπραξα πρὸς χάριν τοῦ, ὅστις εἶχε τρομοκρατηθῆ, ὅταν
ὑπέβαλον ἑναντίον τοῦ τῆν μήνυσιν, διότι ἐστηρίβετο κυρίως ἐν
"Κιβδηρον γοητοῖα"! καὶ εἰς ἀσύστολα ψεύδη, ὅτι οἱ Τερμανοὶ μετ' ἡ
ρασαν τῆν οἰκίαν μου - ἣν ἔχω ἀπὸ τοῦ 1939 κατὰ τὸ συμβόλαιον
- καὶ μοι ἐχάρισαν καὶ τὸ ἕρπον ἀνταρτικόν - ὅπου ἀπέμεινα τὸ
1947, ὡς γυμνήθῃ ὅταν τὸ ψυχρὸν - ἀπὸ ὅτι αὐτὴ ἡ προσπάθεια
ἦτο δόξα διὰ τὰ ἐκ παραδύου νὰ προσώσω εἰς τὸν συμβιβασμὸν κα
νὰ μὴ κακῶ τιποτι διὰ τῆν μήνυσιν μου ἐν αὐτῶν συνεκλήσει
κατὰ δειμάς τοῦς μάρτυρας (πράγματι δὲ ψευδομάρτυρας ὡς ἐπὶ
τὸ πλείστον). Ἐγὼ 5 μάρτυρας εἶχον προσέχει καὶ αὐτοὶ δὲν ἐβ
τάσθησαν. Ποιοὶ μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν ἦτο βίβλος πρὸ τῆς γίνε
του, καὶ 10 ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσίευσιν ὡς κεραιὸν μοι ἐπέπευ
ὑπογράφω πρὸς συμβιβασμὸν ἐν ταπεινότητον σχέτον, ὅπου καὶ ὁ
τελευταῖος ἀνθρώπος δὲ θὰ τὸ ὑπέγραψεν. Τότε μετέβην εἰς τὸν εἰ
σαγγελέα, ὅστις εἶχε κατὰ τῆν ἀρχὴν νὰ μαι συμβιβασθῇ, καὶ δι
μαρτυρήσασθαι ἐν ὄψει διὰ τῆν ἐστῆσαν παρὰ τῆς ἐξουσίας
ἀταξοθῆν διὰ τὰ προσποιουμένῳ, ἦεις καὶ μοι παρεκλήσθη διὰ τὰ
ευχρηστοθῆσθαι αἰ δύο μνησῆς. Τούτων οὕτως ἐχόντων πρὸς ἐμ
παρὰ τῆν πάντων τὸ κράτος δημοσίευσεν ἀκριβῶς τῆν ἡμέραν τῆς
δύο χθὲς δὲ τὸν νόμον καὶ ὃν παρακράσασθαι τὰ ἀδικήματα
τοῦ τύπου ἀπὸ τότε ποῦ ἤρχισα νὰ γράφω κατὰ τοῦ θύτητος
μέχρι τοῦ γανουαρίου 1955, ὅτε τὸν ἀφῆσα διότι μετέβην εἰς τῆν
Δυτ. Μακεδονίαν διὰ δὲ τῆν ἐν αὐτῇ δράσιν τῶν μητροπολιτικῶν δη
μοσιεύω μέχρι σήμερον. Οὕτως ἐμαρτυρήθῃ ἡ διήγησιν καὶ δὲν ἐξυμνήσασθαι
ἡ ἐμειψασθῆ ἔγω δὲ ἠθωώθην πανηγυρικῶς. Ἐύχομαι εἰς τοὺς γῶνας
λαυριώτας κατὰ τῆν εὐδοκίμωσιν, ἐρωτᾶτε διὰ τὸν Πλάτωνα, τι κα
θῆναι πρὸς αὐτὸν, ὡς "Προπλάτωνος Ἰουδαίος, κατέβηθη εἰς τὸ ἀστυ
τήριον τοῦ Τρηγορίου μεταμειψὰ εἰς τὸν ὕμνητον, ὅπου διὰ τὰ δι
εἴφηται ἡ ἀμνη. λειτουργίας. εἰς τὸν Θεόδωρον εἶπον νὰ σᾶς χρά
ψῃ, τὸν Πλάτωνα τὸν ἀσπάρωμαι καὶ τὸν εὐχομαι κατὰ χερσὶν
εἰς τὸν πατέρα πετρον ἀπέναντα χθὲς. ποῦ θὰ σᾶς παρ
κατὸν νὰ μοι καίγητε μίαν εὐθεσίαν διὰ τὸ ἀμφοτέρω πῶς
πάτε με τοὺς μετῶνας. πρῶτα νὰ γυμνήθῃ χερσὶν ἄλλα

~~Κρίμα τὰ βε ἀγγέλματα τοῦ «Κιβύθητος νομιομοτος» τοῦ~~
~~ἐπιγράμμου οἱ ἐπιγράμματα εἰς τὸν θάλαμον, ὅπως μαρτυροῦν εἰς φτῆ~~

του, διότι διέδοθη ὅτι ἀνετύπωσε αὐτό. Τίνα τοῦς κἀμν τῶρα, ὁ
ἐπιγράμμου ἐπιγράμμου δευατῆ ποιητῆ. ἐξ τῶς τοιοῦτους αὐτοῦ διαδίδαν ἐνλυτον ἁβέλλη
πεπολατωμενον τῆ ἀποστολῆς ἐπιγράμμου ἵεροῦ τοῦ δράσιον τοῦιδις.
Ἐν χριστῶ ἀδελφός καὶ εὐχίτης
ὁ Κερυτσῆς εἰσοχίος Κουρίτας

Ἐξήλοχμε, κῶριε Βασίλειε Παπαχωρηίου,

Ποῦ μί συνήνησε τὸ γράμμα σας καὶ μῶτις ἀναμνήσα
τῶρα, διατι ἔχω διασσιουὸς ἀγίας, ὁμοίους σχεδόν πρὸς τοῦς ἑθνη
μοὺς εὐαίτους ὅπου ἀνέχως ἀπαντῶ εὐχαρίσως, Τὸν Κορίταν, Κο-
ρίτος καὶ Κουρίτας εἶναι τὸ αὐτό, τὸ ἀ' ἀρχαιότερον (ἀπαντῶται εἰς
τὴν Κύρον ἀνάβασην) ἱατρὸν ἠγῶριστα αὐ τῆς ἑρῆας πατριδογραφίας,
παρμολογούχοσα δὲ καὶ τὰ οἰκογενειακά τοῦ ἵου ποτῆβίου, ὅστις μα-
τωμα εἰς τὸ πῆρον ἀριστοκρατικὸν μέγαρον τοῦ κερου εὐαίτου εἰς τὸ
ἐνταγμα (ὁδὸς Ἰθῆνας). Τῶρα γῆρῶ ἀπὸ ἑαῖς καὶ τὴν δημοσιωγρα-
φον πρῶην συνηγόντον. Ἀφῶ εὐαίτατε εἰς τὸ πηκίατι (κατ' ἀθθ.
πρῶφαν πηκίατι) θῆμ μερικῆς εἰδέσεως περὶ τῶν μαστιχοχωρῶν
τοῦ Γράμμου διὰ τὰ Γεωπονικά μου καὶ εἰάν ἀδημοσιώσατε καὶ
ποῦ. Περὶ τοῦ ἱεροδιδασκαλαίου ἑλάχιστα ἔχω εἰς τὴν βιβλιογραφίαν
ου(10000 βιβλία) ἀγέδοτον δυστυχῶς, θῆμ τὸν τῆρον τουλάχιστον. Ἡ
γῆμῃ τοῦ χαρῆδασι, ἦν ὑπεσῆριζον ἐσχάτως ὁ Κεραμόπουλος δὴν ἔχη
ἱστορικὴν βασιν. Καδοδος ἠγῶριτικῶν φυτῶν μόνον ἀρχογένου, τοῦ ἰδ'
αἰῶνος ἀναφέρεται εἰς τὴν Θεσσαλίαν τὸ πρῶτον καὶ κατὰ τὸ β' ἦμῃν
εἰς Πελοποννήσον. Εἰς Μεσσηνίαν περὶ τὴν Μυροβιάνην εἰς τὸν ἀγιον
ἰωάννην εἶναι τὰ «πῆροια» κηγῆματα τῆς ἀγίας μοῦης μισοῦμα ἐπι-
χωρητῶν, ὅτινες τῶ χρόνῳ κατῆνεσαν ἰδιοκτεγῆται. Ἐμῶ περὶ τὸ πῆσι
καὶ τὸ πῆνεσι, ὅπερ εἰς ποτῆ μῆμ τῆς ἀθθαίας. Ἐὰς συμβουλήμ
να σταγῆτε τὸ «χρονικὸν τοῦ βραχίου» εἰς τὸν φῆρον κ. μ. κ. μ. μ. μ.
διδυμῆ τῆς ἠπαρ. ἑστῆς πρὸς δημοσιώσιν ὁ συσχετισμὸς εἶναι
γαμπρα ἀνάτοχ. ἑρῆσια. Διὰ τὰ σταθογῆ ὀνόματα θετικῆς δὴ
δυναμεία ν' ἀποφανθῆται ἐφ' ὅσον δὴν ἔχων ἐν πῆρῳ τὴν Γαυρα-
φῆαν τῶν ἀρχαίων ἠγῶ. ὀνομασίαν. Ὁ αἰμῆνοτος Θωμόπουλος ἔγραφε
γῆαντικῶν ἑρῆον, ἀτῆ ἔχη ποτῆς ὑπεβοῆς, εἰς ἀς περιέπεσε, διότι

~~δὲν ἠγάπησε ἡθελοθυσίαν. προσέβαλε νὰ μὴ πάθῃτε τὸ ἴδιον ἐφ' ἵνα~~
~~πρὸς τὸ ἀγ. θεότητι (εὐαγγελιστῶν) ὅσοι μέχρι νῦν γίνονται~~

ἐπὶ τῆς αὐτῆς καὶ ὁ ὄχιος σημασίας. τὰ μόνεσι, κούρεσι καὶ
μάγεσι εἶναι ὀρθῶς ἐξερρηθῆνα. τὸ εὐθαρδον δὲν εἶναι σταθμῶν
(παρὰ τὰ θεβιασθῆνα τοῦ Νασμεε 10. 139 κειμένου δὲ τουργιῶν εἶναι
ἐξφηνιῶν ἐν τοῦ θάρδια καὶ ἐσω καὶ σημαίνα ἢ παρυσίον θάρδια
ἐσώχωρα - σῶχωρα καὶ σούχωρα. Κτήματα ἐγγὺς ἢ ἐγγὺς τοῦ χωρίου
ὁ παρὺς τύπος εἰς κτηματοτοχία τῶν θυφαντιῶν, αἱ παραφθοραὶ σῶφοντα
κατὰ τόπους, καὶ τὸ ἀντίθετον ἐξώχωρα τὰ διαφθῶν τοῦ χωρίου κτήμα-
τα καὶ ἐσώθωρα - ἐξώθωρα)

Διάπυρος εὐχέτης
ὁ Κορυζοῦς ἐπίσκοπος Κορινθίας.

ψυχικῶν τῆ 23-12-55 Δεσδωρῶ Οἰκονομοῦ Διευτῆρῶ ἐν ἠθῆν

Οὐζιόζιμε - φίλε,

Ἀπὸ ποσούτου ἔγραψον ὑμῖν νὰ μοὶ δευτεῖται τὴν ἀεὶ τῆς ἐκείνης τοῦ κτηρίου
προδρόμον διὰ τὸν ἐπὶ τῶν ἐξαγωγικῶν ὑπουργῶν. Δὲν ἔταβον εἰσεῖ, κορίθω, ὅτι πρέπει
νὰ σπύσωμεν, ὅσον εἶναι ὑπουργός, ἴσως καὶ τῆς προνοίας, ὁ φίλος κ. Λεβαντζῆς.

Τὰ τῆς διέως ἔγραψε γῆυσιν ἐν τῶν ἐφημερίδων, ὁ ἅγιος θεσσαλονίκης εἶχεν ἀποφα-
σίσει νὰ μὲ καθίσαι εἰς τὸ ἐδώριον τοῦ κατηχορουμένου, καὶ ἡ ἀναβολὴ κατ' ὅρον τὸ θέρος
ἔχενετο νὰ μὲ ἀποκοιμηθῶ με τὰς προτάσεις του τὰς διημετεῖς περὶ συμβιβασμοῦ καὶ
ὅσον ἐγὼ ὑπεκάρην τόσον αὐτὸς εὐρίσκει νέας ἀφορμὰς νὰ ἀναβάλῃ διὰ νὰ συμπληρῶν
τὴν παράταξιν τῶν μαρτύρων, ἐγὼ ὁ δυστυχῆς ἐπίστευσα καὶ ἐπιάσθην εἰς τὴν παγίδα, διότι
εἶχον ἀφῆσαι τὴν μήνυσίν μου ἀνεπὲρθετον, τελετωσαῖον δὲ πρὸς τετραήμερον κατάρθωσι νὰ
μὲ πάρῃ καὶ τὸν Διευτῆρα κ. Μιχουλιάν, ὅστις παρὺτιθι προφασισθῆκεν, ὅτι θὰ ἐπῆγαγε
τὸν πενθερὸν του εἰς Βιέννην δι' ἐγκλήσειν ἐνῶ δὲν τὸν ἐπῆγεν. Ἀπὸ ἀρχιερεῖς μαρτυρίας μου
ἐπῆρχσε ὁ μὲν νὰ συνοδώσῃ τὸν ἐσθῶν πατριάρχην εἰς ἅγιον ἔρος, ὁ δὲ εἰς φουμανίαν
διὰ τὴν Θεσσαλίδαν τῆς ρουμ. ἐκκλησίας. Παρέσυρε δὲ καὶ τὸν ἀμφεστροπρέσβητον ἅγιον
ἐδέσσης καὶ αὐτὸν τὸν χρ. Γαίταν, ὅστις μοὶ ἔδωκε τὴν ἀδειαν νὰ δημοσιώσω τὸ κατὰ τοῦ
θεσσαλονίκης κατηχορηγήριον του καὶ οὐχὶ ἀπαρ μοὶ ἔγραψε νὰ τὸν κατέσω εἰς τὴν δίχην.

Παρ' ὅλα ταῦτα εἶχον ἀποφασίσαι νὰ παρουσιασθῶ, μόνον ἐπίστασα μίαν χάριν, νὰ γείνη ἡ
ἀποτοχία μου κενετισθῆται τῶν θυρῶν διὰ νὰ ὀμιλήσω ἐλευθέρως καὶ ἀποδείξῃ, ὅτι διέλυσε
τὴν ἐπαρχίαν ἐδέσσης ἐπὶ πάσης ἀπόψεως. Ἡ πρότασις αὐτῆ ἔφερε τὸ βίτημα ἐνῶπιον

του Υπουργού της Δικαιοσύνης και συνετάχθη πρό 3 ημερών ήτοι την 11 Νοεμβρίου, -

~~νόμος καθ' όν παραγράφεται τα αδικήματα τύπου μέχρι της 31/10/1938~~
ότι έχω είναι πάντα τα πύρινα κατά του Θεσσαλονίκης άρθρα με τη γραφή δια την
Αντικειν Μακεδονία, ως πράττω μέχρι σήμερα. Την Δευτέρα 14 του μηνός εις τας 9
καθ' ήν ηζιχρήν έπρεπε να είμαι εις την αίθουσαν του καπουργαδικείου εκκατοφύρου
ή εφημερί της Κυβερτήσεως και ούτως εργαταύδη ή δίχη. Τώρα μήτη ή άσας
αυτου μηνούς μου, ήν κατά παράμηνον του φίλου του εισαγγελέως κ. Κωνσταντινίδου
είχον παύση να την άρω υπό τον όρον να μη γίνω ο ίδιος το τοιούτον απ' έμέ.
αλλά ος δυναοτεύεται, ως φαίνεται, να το πράξη και ούτως γίνει υπερκόουσα.
"Ηθεσάν την έμμερον επί τούτω γνήμην της ύμετρας εφορήσεως. πρόκειται περί 2-3 διατυ-
πογραφικών και ποσολογικών εγγράφων ήν - ένα άποσπασιν ενυπόγραφον του και εις
έμέ και όν άναερών εις την εκθεσιν μου προς την ι. Συνοδον. ήν πρό ποταού έχω στείρη
πρός ύμας να λάβετε γνώσιν και παραλαβή, εάν δέν χρυσικίη να μοι επιστραφή.
θάσιν έχει το έγγραπον, όπερ εκκατοφύργεν ο ιατρος της παιδας ση. Καμπινάος, το κίβδηλον
τόμιμα τούτο δε άνήρσεν επίσημως ο μακαριότης τω 1938 και μοι έπαρξεν ένα ύβριον,
όστις ήρμωφε μόνον εις τους πατέρας της εκκατοφύσεως. ούτως, έχουσι τα υμετρα.
Εύχαμαι εις ύμας σίμολογικώς να εορτάσσητε τας χαρμωσύνους ήμερας της του
Χριστού γωνήτως εν πάση και άδισταγμω υψία και πανωφροσύνη χαρά και
κατά το επ' αίσιον νέον έτος ευτυχία

f - ο Κορυζοά Ευθόγιος Κορριζοά

Αγαπητέ μοι - προχούμενε, χρυσάνθη ήθιρίτη

Μίαν εβδομάδα πρό της διαγης είχαν παραματήσει να φάγη παρα-
καταίς προς την πορταίσισαν, διατι ήμην αποφασιστικος να εμφάνω εις το δι-
καστήριον και αντιεπισημίσω τους κατηγορους μου παρά τα αντίστα χυχοτόγα. Ο έθλιος
Θεσσαλονίκης, ο τούσον χριστορ εις τα άλλα ήτοιεν το ταρείον και έξιδεν
άφειδώς, να ενισχύη την παράστη των ματυρων του, πρό δε τριών ήμερήν έπισσε
και τον διαμαχρόν μου Η. Μικρουδάν να παρατηρή, ότι διθεν θα μετέβαλιν εις
βιεννην τον άσθενούντα πενθερόν τον συνοδείην, αλλά δέν μετέβη! 4 αρχιερείς
μάρτυρες, όμην έδεσσης έξετθών του νοσοκομείου μετέβη προς αναρρωσιν εις
την έπαρχίαν του, ο Καββάτας έσταθη εις ρουμανίαν και ο Κασσανδρείας εις
το όρος να υποδεχθί τον έρθον πατριάρχην. Ο 4ος παρισσης και αυτος κλι-
νήρης. Η σεβαρία τετρακτίς ποταίης με διεβεβαίωσεν, ότι προβίμως θα παριστασ
εις της διαγης. Τούτο όμως δέν με έπρόσεν. Ως ιστορικός είχαν άλλους ματυρας
να παρουσιασθί τα γραπτά μητρία, όπερ ύπάρχουσι ματυρες άδιάφευστοι. είχαν

τὰς ἐπιτάδας εἰς τὸν ὑψίστον, ὅστις οὐδέποτε μὴ ἐγκατέστηεν εἰς τὸν περι-
~~πετεινὴν θῶν μου εἶχον τὰς ἐπιτάδας μου εἰς τὸν ἰσχυρὸν προστατὴν μου,~~
 τὴν κυρίαν Θεοδόκω, τὴν πορταλίτισσαν Διάρτυσα Διμήχορον, τὸν μαθητὴν μου ἠγῶ
 Τσιρικώσων, ἔσσω καὶ τῆς Εἰδα ἀρχηγόν - εἰ μὴ ἠφύγησεν ὁ βασιλικώτατος Μιαιρού
 ὄγ' ἐπὶ κατοχῆς αἰνδικύσαντα νὰ πανθῆ ὡς εἰσαγγελίῳ Ἐφελῶν ἔσωσα; -
 Τὸν ἔσσειλα εἰς τὸν εἰσαγγελέα νὰ εἴπῃ, ὅτι ἡμεῖς νὰ δικασθῶ μελετησθέντα
 τῶν θυρῶν ἵνα ὁριθῆσιν ἐλευθέρως, ἅπῃς θὰ προσηύχων νὰ δικασθῶ ἐρήμῃ,
 παρὰ νὰ βγάψῃ τὰ ἔθνια σφετέρωντα ἐν Μακεδονίᾳ καὶ νὰ δώσῃ ἔργον
 εἰς τοὺς δημοσιογράφους. νὰ βγάσῃ κατὰ τοῦ ἱεροῦ σχήματος καὶ τῆς ἰ-
 αληθείας. Τὸ αἰτήριόν μου ἔχῃ ἐνώπιον τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης, ὅστις
 ἀπεφάνθη, ὅτι ἔφόσον ὁ ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης δὴ ἀνήρσει τὰ γραφόμενα διὰ τοῦ
 ποῦ, ἀπῶ ἐράτῃ εἰς δημοσιογραφικῶν φηβέλλων κατὰ τοῦ σεβ. Κορυζοῦ ἀπῶ,
 ὅτι δὲν ἔχει δίκαιον καὶ δὲν πρέπει νὰ γείῃ, τὸ δικαστήριον. Ἐνεκαὶ αὐτοῦ
 πρὸ τριῶν ἡμερῶν διάταγμα καθ' ὃ ἀρνησομένοντα τὰ ἀδικήματα τοῦ τύπου
 μέχρι 31 ἰαν. 1955, ὅσοι εἶχον γράφῃ τὸ τελευταῖον κατὰ τοῦ Θεσσαλονίκης ἄρθρου
 καὶ ἔσσειλα δι' ἐπιτάδας ἀπεστατημένον εἰς Παρισίους νὰ ὑπογράψῃ ὑπὸ τοῦ βα-
 σιλέως. Τὴν 14 τοῦ μαρτίου εἰς τὰς 9 π.μ. ὅτε ἀναμνησθὴν νὰ ἐμφανισθῶ εἰς τὸ
 δικαστήριον συνεκπορόγησεν ἡ ἐφημερίς τῆς κυβερνήσεως, τῶρα ἐκκεντρῶς ἡ κατ'
 αὐτοῦ φήμισίς μου. εἰς τὸν ἀρχηγὸν μοι πατέρα Ἀθανάσιον, εἰς ὃν ἀπέδωκε
 διεβίβασα διὰ τοῦ ἀρχιεπισκόπου τὰ ἄνωθεν, μετὰ τῶν διατύπων μου εὐχῶν ὑπανθ-
 μίσατε νὰ ἐνδιαφθῆ καὶ πῶς διὰ τὸ φηγόμενον τοῦ ἡμερολογίου ὅπως τὸν εἶχον παρα-
 καλίσει. μετὰ τὰς δηλώσεις τοῦ πατριάρχου Ἑσθονίας ἀστίνες ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὰ
 "Νέα" ἐγκαύθη, ὅτι "οἱ Ἀχαιοὶ ἀποστατοῦσι τὴν ὑγιάνουσαν τάξιν ἐν τῇ ἐκ-
 κλητικῇ ἐκκλησίᾳ καὶ γυφάνθη ἡ καρδία μου. Τούτους πρέπει νὰ μηχθῶσιν οἱ
 ἀγαπῶντες τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ νὰ συμπανώσῃ τὰ στερέχη τῶν" ἐκαράχθησαν εἰ
 κῆρσι, ὡς μανθάνω ἐνταῦθα καὶ πρόκειται νὰ ἀποφασίσωσιν. Λοιπὸν εἶχον
 προῖδει τὸ τοιοῦτον, δι' αὐτὸ ἀφίς πᾶσαν ἀλλαντὴν ἐργασίαν ἀπὸ τετρακῆνον ἐμῶν
 τὸν "Πασχάτιον κῆρσι" καὶ ἔφθασα χάριτι θλίβῃ εἰς τὸ 12 συμπληροῦμαι. Ἐκκεν-
 παρὰ ἡ γῶν ἐαδεδομένον ἢ ἀνέδοτον. ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὴν διορατικότητα τοῦ
 βιβλιοθηκῆ τῆς Ἰβηρικῆς βιβλιοθήκης ἥτις εἶναι ἡ προσηγορία τοῦ ἀρχιε-
 πῶρου. ὅθεν ὡς ἀπὸ δουρείου ἵππου ἐξεπῆδησαν τῶσοι ἐργάται τοῦ ἀμπελῆος τοῦ
 Χριστοῦ καὶ ἐδόξασαν τὸ ὄθος. τὰς ἐπὶ θῶραις κατὰ τὸ πάτριον ἔορθας τῆς σπηλα-
 γνήσεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τὸ γέρον ἑπιόν. ἔτος νὰ διέρθηζεν ἐν πᾶσι πνευμα-
 τικῇ χαρὰ ἀναμνησκόντες τοὺς θεσπεσίους ἐκείνους ὕμνους, οὓς μόνον ἐμῇ αἰσθα-
 νεταί τῃς κατὰ βάθος. εἰς μακαρίην, διότι εἴσθε τοιοῦτοι προνομιοῦχοι ὡν τῷ κῆρσι
 τούτῳ τῆς ὑποφροσύνης. μετὰ καὶ ἡμῶν τῶν νοσητῶν.

f c Κορυζοῦς ἐκκλησιολόγος Κουρίτης.

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 39-12-55.

ἀδελφότητα ἀδελφότητος πρωτοπρεσβυτέρου

α. Κωνσταντίνε Μυραϊνάκη,

Ἐν τῶν ἡραίων δηλοσιωματων σας εἶχον σχηματισμὸν τῆν κατ'ἐξέτασιν περί ὑμῶν γνώμην, ὅτι ἀγγάτε εἰς τὸν κύκλον τῶν εργατῶν τοῦ ἀμπελιῶν τοῦ κυρίου καὶ θείου καὶ βλεπῶν ὅτι διαρκῶς παραρρίπτεσθε καὶ ἀπὸ τοῦ κέντρου εὐρίσκεσθε εἰς τὴν περιφέρειαν. Καὶ συγκεκριμένως εἶσθε μετὰ τὸν Κεραμεῖα καὶ τοὺς ἐξ ἑλληνικῶν πολιτογραφημένους καθηγητὰς ἐν ρουμανίᾳ ὁ μόνος, ὅστις κοχολογήθησεν διὰ τὰ αὐτοῦ ἐλληνικὰ μνημεῖα - δυστυχῶς δὲ ἔχω τὴν ἐργασίαν σας ταύτην -. τὴν ἀγαθὴν ταύτην περί ὑμῶν γνώμην μοὶ ἐνίσχυσεν ὑπερβαρῶς ὁ κοινὸς φίλος κ. Ἀγγ. Βεργίνης, ὁ ἐκτεκτός οὗτος Ἕλληνας, ὅστις καὶ μοὶ παρώτρυνε νὰ ἀπευθυνθῶ πρὸς ὑμᾶς διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἀνατύπων ἅπερ ὁ ἀγαπῶς διευθυντὴς τῆς Ν. ἑὼν ἀρχιμανδριότης κ. Γαλακτῶς παρέδωκε πύριον εἰς τὴν πρεσβυτέρᾳ σας, σκοῦσαν τὴν καθυστάθην νὰ κομίσῃ αὐτὰ ἐνταῦθα. Ἄλλ' ἀγαθῶς τοῦ ταξιδίου ἔγραψέ μοι νὰ σας παρακαλέσω νὰ μοὶ τὰ στείρητε ἐνταῦθα. Ἐθραδυνα βεβαίως νὰ γράψω, διότι ἔπρεπε νὰ εὐρῶ καὶ νὰ ὑποδείξω ὑμῖν διὰ τίς τίνος θὰ μοὶ τὰ ἐστέρητε αὐτὰ ἀσφαλῶς. ἀγγάτε πάλιν ὁ κ. Βεργίνης καὶ ὑπέσχετο ἐνταῦθα εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς ἑξαερείας Γιαννουλάτου κ. Παναγῆν Γιαννουλάτου, καὶ νὰ παραδώσῃ τὸ δέμα εἰς τὰ ἐν Βυρζτωῦ γραφεῖα ἀπευθυνόμενον πρὸς αὐτὸν τὸν ἴδιον, ὅστις εἶχε τὴν καθυστάθην. ν' ἀναλάβῃ νὰ μοὶ στείρῃ αὐτὸ ἐνταῦθα.

Εὐχαριστῶν τὴν τε πρεσβυτέρᾳ καὶ ὑμᾶς τὸν ἴδιον ἐὰν τῶν προτέρων εἶχομαι τὸ ἐπί θυραῖς νέου ἔτος παροχὸν παγίως ἀγαθῶ. Πιστεύω νὰ ἔχητε τὴν καθυστάθην νὰ μοὶ γράψετε δύο ῥεζέεις περί τοῦ αἰτήματός μου.

f ὁ Κορυτσῶς εὐλόγιος Κουφίτης.

τῶ ἀδελφότητα ἀδελφότητος κ. Κωνσταντίνῳ Μυραϊνάκῃ, πρωτοπρεσβυτέρῳ καὶ ἱερατικῶς προποσίτῳ τῆς ἑλληνικῆς ὀρθοδόξου κοινότητος Βυρζτωῦ.

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 11-1-56

ἀξιότιμε κίριε, εὐχαρῶ ἀσχεπῶτα,

Ἡ ἐπιστολή σας μέ συνεικίνησεν οὐκ ὀλίγον διὰ τὸ μέγεθος ὑπὲρ τοῦ πατρίου ἡμερολογίου ἀδιαφέροντος σας καὶ τὰς θετικὰς ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου καὶ εὐσεβεῖς γνώμας σας. Ἐπιπροσῶ, ὅτι μόνον ἡ ἔνωσις τῶν παλαιοημερολογιστῶν θὰ ἐπιφέρει τὴν νίκην εἰς τὸν σιληρὸν ἀγῶνα, καὶ ὅτι ἡ διαίρεσις δίδει τὸ δικαίωμα εἰς τὴν κρατοῦσαν ἐκκλησίαν νὰ φρονῇ ὅτι ἡ διαίρεσις κινεῖται ἐν προσωπικῶν ἐλαττωμάτων, ὅπως καὶ ὅχι

ἡ ὑπόθεσις. Τούτου ἕνεκα μετὰ τὴν ποθητὴν ἔνωσιν πρέπει νὰ ἐπιμα-
 νισθῇ σοβαρὸς συγγραφικὴ ἀγία πρὸς ἔξαρσιν εἰς τὸ ἀνήκον ὑψὸς τῶν
 ἡμερολογιακοῦ καὶ ἑορτολογικοῦ ζήτηματος. Ἐν τῶν μέχρι τούδε δημοσιωμάτων δὲ
 εὑρίσκει ἔν τις βιβλίον ἐποικοδομητικόν, ἱστορικόν (ποίας φάσεως διήνυσεν τὸ πασχα-
 ριον ζήτημα) δογματικόν (διὰτὶ ἐπέμενε ἴδια ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος νὰ ἐνώσῃ
 ὄρους τοὺς πιστοὺς εἰς τὸ δόγμα τῆς Μικαίας ἐν συναφείᾳ πρὸς τὸν ἀπό κοι-
 νοῦ ἔορτασμον τοῦ Πάσχα), ἀστρονομικόν (ὅτι ἐπὶ ἀερίθους ἀστρονομικῆς βάσεως
 ἔεν γίνεσθαι τὸ ζήτημα, διότι οἱ ἀστρονόμοι δὲν συμφωνοῦσι μετὰ τῶν. χάριν τῆ
 ἀληθείας προσέθετο, ὅτι τὴν ἀλήθειαν ταύτην πρῶτος διετύρωσεν ὁ Κεπέρνιος),
 καὶ ἔν τῇ κοινωτικῶν, διότι ἐν τῇ μακρῇ τοῦ Πάσχα παλαιῇ ἑορτῇ δια-
 φαίνεται ἢ ἐν χριστῷ ἐνόησι τῶν πιστῶν. Τὸ τοιοῦτον βιβλίον θὰ γένηται "Πα-
 σχάχιος κώδιξ ἑορτολογικὸς" καὶ θὰ ἀποτελέσῃ τὸ συμπλήρωμα τοῦ ἱεροῦ "Πα-
 σχαίου". αὐτὸ ἔσται τὸ τρόπον τῶν παλαιολογογραφικῶν, ἀποδεικνύον τὴν ἔμ-
 μονον αὐτῶν πίστιν εἰς τὰς ὑψῆδας τοῦ χριστιανισμοῦ ἀρχαίας καὶ τὰς ἱεράς Παρα-
 δόσεις τῆς ὀρθοδόξιας, ὅτι αὐτοὶ εἶναι "οἱ ἀσάλευτοι πύργοι τοῦ νοητοῦ σφεραίουματος",
 ἀεικινεῖς καὶ ἀσύκλιτοι εἰς τὴν σφοδρότητα τῶν πνεόντων ἀνέμων καὶ κινούντων τοὺς
 ἀσθενεῖς τῶ πνεύματι πρὸς μεταβολὴν καὶ καινοτομίαν. Αἱ περὶ τὸ Πάσχα καὶ τὸ
 ἡμερολόγιον μεταβολαὶ προήρθον ἀπὸ τῆς Ἀύσης πᾶσαι, καὶ τοῦτο θαυμασίως συμβα-
 ρίθει ὁ "αεικίματος πύργος" τῆς πίστεως. Ἐτάμεν λοιπὸν κατὰ...

Διάπερος πρὸς Θεὸν εὐχέτης
 ὁ Κορυζαῖς εὐλόγιος Κουρίτης

Ψυχικὸν - ἀθήναι τῆ 8-2-56.

Ἐθαυμάζε πατέρα Θεομάτῃς Διονυσίου,

Δὲν δύναμαι νὰ ἐξηγήσω τὴν σιωπὴν σας ὡς καὶ τοῦ φίλατου πα-
 τρός ἀθανασίου, ὅστις ἤργησεν γὰρ καὶ πέφηνεν ὑπόμνημα διὰ τὸ ἡ-
 μερολόγιον νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον μου, οὐκ ἔστιν ἐξυπῆθησαν τὰ 15
 συγγραφικὰ ἔργα τὸ ἡμῖν τοῦ ὄρου. ὁ τίτλος. Κώδιξ Πασχαίου.
 Ἐορτολόγιον καὶ πατριὸν ἡμερολόγιον. Ἐπιρὴν ἐξιστόρησις τῶν ἐπισημῶν ἡμε-
 ρολογίας καὶ Ἀύσης - Ἐπιρὴν κειμήλια ἀποστολικῶν καὶ συνοδικῶν ἀπο-
 φάσεων - Πόροι ἀγίων πατέρων καὶ πᾶν ἐπίσημον ἔγγραφον περὶ τοῦ ἡμερολογίου.
 Ἡ νῦν πνευματικὴ κίνησις τοῦ ἔθου περιστρέφεται γύρω νῦν ἔχον περὶ τοὺς
 δύο πόλους Θεομάτῃς καὶ ἀθανασίου. Ἐπιτρέπεσαι τὸ ἄδυτον καὶ ἀέναντον
 ποταμὸν φῶς νὰ ἀποσιᾶσθαι ἐν τοῦ Πασχαίου κώδικος ἐν τοῦ φωτός τῆς
 ἀναστάσεως διασεταχιζόμενον; εἰς τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου συναντᾶται

Αθήναι-Ψυχικόν νῆ 15-1-56

Σαδ κ. Αθαν. Χ. Πασσαχαρίση, εἰς Τσοῦκλον.

καλασσηζὶ ροι.μ. Γυμνασιάρχᾳ, τὸ νεοῦλος αἰστονιεύω.

Κρίσει, εἰς ἱριῶν μεγρῶν ἱραγματεῶν "Γλωσσικά σὺνμεινῶτα".

δημοσιευθῆσῶν ἐν ἑδῷ περιόδ. "Πλάσμα" Ἀθήναι 1951, σ. 266-268.

1954, σ. 114-118 ἢ 1955, σ. 132-135.

Βραδέως μὲν, ἀλλὰ κασθμῶνζως ἀπαρζῶ.

Εὐχαριστῶ διὰ τοὺς κασθῶς λόγους, οὓς εἴχερε τὴν εἰρηγῶ κατμ

σύντηγ νὰ μοὶ ἀποσεινῆζε, ὡς καὶ διὰ τὰς ἱραζὰς πρᾳγματεῖας σῶς,

ἄς μοὶ ἐπέμψατε. Εὐχαίρω ἱρεῖν ἱρεασρῶνζως καὶ παρμφορῶνζως, διότι,

οὐκ ἐμελείψη ἀρχῶν ἐξ ἱούδα" καὶ ἐν τῷ πρῶσῶπῳ ἱριῶν διαβρῆπω

τόν ἀζῶν τοῦ ἀγρομῶνζου σὺρπατριῶνζως Γ. Ἀγαρησοποῦζου

διαδοχοζ. Θὰ κατμ ἐκ τοῦ πρῶσῶπῳ ὀλίγας παρμφορῶνζως, ἄς καὶ

θῆτω ὑπὸ τὴν κρῖσιν σῶς (ἱραζῶσα μὲν ἀπὸ τῆς γλωσσολογῶς, ἀλλὰ κα-

τεῖγζῶα εἰς τὴν ἱστορῶν σπουδῶνζως). εἰς τὴν πρᾳγματεῖαν τοῦ 1951 καὶ 1955

Γιάννινα, ἀπ' ὅσα ἔχουσι γραφῶ, ἀπὸ τοῦ κασθ. περζζῶνζως. μὲν

τοῦ πρῶσῶπῳ θανόνζως χαρζῶ.

δὲν ἔχω πεισθῶ περὶ τῆς κασθῶνζως τῆς γῆζως καὶ ἂν εἴχον δῖκαζον

τὰ γραφῶν οἱ γορῶνζως Γιάννινα καὶ νὰ κασθῶνζως τῶνζως

ἔτι δὺζῶνζως. Ἡ ἀρμθῶνζως, ἱρεῖς δύνατα νὰ θειρῶνζως (ὡς μὲν γραφῶ

ποτῶ) ἢ τῶνζως τῶν γλωσσῶν τῆς ἱραζῶνζως χερσῶνζως οἶον ἢ

γῆζουανζως διὰ τὴν γερμῶνζως, ἔχει ἱραζῶ (τὰ ἱραζῶνζως) καὶ

σὺρπᾳς ὁ ἱραζῶνζως κασθῶνζως, ὡς σὺρμῶνζως καὶ μὲ τὸ ἀρμθῶνζως

(= γῆζουανζως). Ἡ καζῶ πρὸς ἐξελθῶνζως, ὡς ἀπέδειζῶ εἰς τὸ "Κρᾳζῶς τῆς

ἀρμθῶνζως", διέσπρῶε πρῶσῶνζως ὀνομαζῶνζως οἱ ἀραβῶνζως. Ὁ τῆς χρονοζῶνζως

τῆς ἱραζῶνζως ἔφθῶε μὲν τῆς γῆζως τῶν ἀρμθῶνζως καὶ ἐξελθῶνζως τὸ

ὄρος Γκόρα - Μόερα εἰς Χώραν Μαυράν! (τὸ ὄρος τοῦ βασιλείου τῶν
Βουλγάρων Μόερον, ὅπου ἔπεσε μαχόμενος) οἱ ἄθλιοι ὀνομάζουσι αὐτὸ
Κάρια. οἱ γλωσσολόγοι θὰ ἀποφανθῶν, ἂν ἔχῃ σχέσηιν πρὸς τὰ Κανδακύνια το
ετραβίνος καὶ προσημασίον, κατὰ ταῦτα ἐξοβελίζομεν ἢ μάλλον ὀβελίζομεν τ
Γιαννενα, ἐπίσης καὶ τὰ γραφόμηνα τοῦ Χατζή εἰς τὴν τοῦ 1954 πραγμασίαν.

σαχάνι - σαχάνι ἐν τοῦ Σαχάγ Τουρκ, ὡς σημειοῦται ὁ Μαγρεζ ἐποικίως διορθ.
τὸ Σααγ. βεβαίως οἱ ἄθλιοι, ὅταν προφέρουσι τὴν γέζιν δὲν ἀκούονται προ-
φέροντας τὸ ἢ ὡς δασύ, διότι παρ' ἑτῆσι τὸ χ εἶναι ἄηχον (οὔτε Ἄρμις οὔτε
ριστός προφέρουσι, ἀλλὰ Κασμίτ καὶ Κριστός) ἀλλ' ὁ ἦχος ὁ σχηματιζόμενος ἐν
τοῦ φραγκοῦ τοῦ οὐρανίσκου ὑπὸ τῆς γλώσσης μόλις ἀκούσεται... τὸ σαχάνι
55 ἢ δὴ ἄηχον ἀδύηχον δὲν ἤμῃσα οὔτε τὸ σαχανάκι τὸ τελευταῖον γέγεται
ἐν Ἄθῳ διὰ τὰ ἔσφαρά κίματα, ὅταν κατεβάῃ τὸ βουνὸν τὸν ἄηχον.

Τσάκια - ἄτσάκια - ἄτσάκας.

Ὅταν συναντήσωσι τσιταριστὸν δὲν νὰ προσέξωμεν τίνα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀρχ.
βήτου φθόγγον ἀναπαριστᾷ ἐν τῇ νεοελληνικῇ. ἀρχὰ μέχρι δυστυχῶς σή-
μερον ἢ ἔρῳνα περιήρθη - χάρις καὶ τοῦτο εἰς τὸν Μακεδόνικον Μπούτο
ραν - εἰς τὸ κ. μόνον. ὡς γνωστὸν οἱ ἀρχαῖοι, ἐπειδὴ εἶχον ἐλλειπέστατον ἀρχ.
βήτον, ποτῶς διασωθέντας νῦν φθόγγους εἰς τὴν λατουμενὴν παρίστων
διὰ διπλῶν γραμμάτων, ὡς συμφωνοῦσι εἰς τὰ ἀρχαῖα χειρόγραφα θβ = μπε, δδ =
ννε (τὸ τελευταῖον συναντῶ ἐπὶ ζουρμουρασίᾳ εἰς τὰ ἑλληνιστῶν ἰνδιδόμ
τουρκ. ἔγγραφα).

Τὸ ττ, σσ παριστῶσι τὸν φθόγγον τσ γνωστοῦ ὄντος, ὅτι οἱ ἀρχαῖοι δὲ
εἶχον ἢ μάλλον δὲν προέφερον τὰ διπλὰ σύμφωνα καὶ ἐπειδὴ τὸ τσ προέρ-
χεται καὶ ἀπὸ κ, κκ διασταυροῦται ποτῶσι μὲ τὴν πρῶτην κατηγορίαν
π.χ. Ἄεττικῆ, Ἄεττῆ, Ἄεττις, Ἄεττικῆ (ἐν Χίῳ καὶ ἐν Λήμνῳ, ὅπου κληροῦχε
Ἄεθναῖοι ἔδωκαν τὸ ὄνομα τοῦ θ ἢ προφορά δὲν ἔχει καθορισθῆ ἔτ
οἱ ἠπειρώται προέφερον τσ τὸ θ τσάκια - θῶμαξ, τσάκας - θῶμαξ,
τσάκος - θῶμαξ κ.τ.τ.

Τὸ ἄτσάκι τῆς ῥόδου καὶ ἄτσάκι τῆς Κάσου μᾶς βοήθουσι γὰρ αἰ
καταψυρῶν ἐγκαῦθα τὸ αἰς. τοῦτο ἐν ἐπιγραφῇ ἐπιδαύρου ἐσχάτως
ἀνακαλυφθεῖσα προσδιορίζεται διὰ τοῦ πετρογράμμου, ὅπερ μᾶς φέρει
εἰς τὴν ἡθίνην ἐποχὴν, καθ' ἣν ὁ πυρίτης γίθος ἀντιμαθίστα τὰ σιδη-
φραγεία. ὅτι τὸ κ εἰς τὸ αἰς δὲν ἦτο ἄπτοῦν ἢ τουλάχιστον δὲν εἶχε τῆ
συνήθη προφορὰν, ἀποδεικνύει τὸ ῥῆμα ἀκείφομαι καὶ τὸ δὴμαδες
ἄτσίδα. κατὰ ταῦτα: ἄκας, ἄσσάκι, ἄτσάκι, ἄτσίδι, ἐν γῶθεν
καὶ τὸ τσάκιον μὲ ἔκπεσιν τοῦ αἰ; θὰ εἴπω καὶ δύο γέζεις διὰ τ
νέφι. ἐν τῇ ἄθωνικῇ, καὶ δὴ τῇ Γεχημικῇ, σημαίνει τὸ κύριονον,
ἀλλ' ἐν τῇ τσσεικῇ, καὶ δὴ ἐν Κορυτσῆς σημαίνει κατάρων Σηκι
βῆμα κλεφ (σοῦ, μπέχισου νέφ), φύγε, κάσον, κλεφ τῆ βῆμαση (νέφ
τε μπέχισ) νὰ καθῆς ὅπερ σημαίνει καὶ τὸ Τουρκ. κλεφ οὐρα.

Ἐν Δελφιναίου καταξέται διαπρεπὴς γόγιος καὶ ἠπειρωτολόγος
ὁ Ἄντ. Γεωργίου, οὗτινος ἔχει πομπόειδον τόμον περὶ ἠπειρῶν,
ἐκδοθέντα ἐν Ἀθήναις τῷ 1880 ὡς ἱστορικός καὶ τοπογράφος εἶναι
ἀνώτερος τοῦ Ἀραβαντινοῦ, Πάτση καὶ Παμπρίδου καὶ ἀπορῶ πῶς
εἶναι ἄγνωστος. Ὁ φίλος κ. Ν. Πατσέτης τὸν ἀγνοεῖ. Τί γίτε; ἐν
ὄστροβῶ ἠγῶρισα προπύρσι πατριαρχ. οἰκογένειαν ἐξ ἠπειρῶν Μήνη
εἶσαε συγγενῆς; εὐχέτης γ. ὁ Κορυτσῆς Εὐτόλιος Κουρίτης.

ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸ οὐράνιον φῶς διασταυροῦται πρὸς τὸ γήινον, ὡς
~~κράζει καὶ ἡ ἀγία μας ἐκκλησία~~

"Διὰ τοῦ σταυροῦ χριστέ, μία ποιμὴν ἔχοντες ἠγαθῶν καὶ ἀνθρώπων καὶ
μία ἐκκλησία, οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ ἀγαθῶται. κύριε, δόξα σοι ἐν ταῦθα στήριγμα
ἡ δόξα τῶν παλααιοκρητολογιτῶν, ὅτι ἀπαραὶ ἡμερομηνιῶν δὲν ἐπιτρέπεται, διότι
τότε δὲν θὰ συνεορταζόμεν καὶ δὲν θὰ δικαιώματα νὰ ἐμφωνῶμεν: "Σήμερα
τὰ ἄνω τοῖς κάτω συνεορτάζει καὶ τὰ κάτω τοῖς ἄνω συνομιλεῖ." αἱ "θελήσεις" ἀνι-
στασαν τὴν ἐκδοσὶν βιβλίου καὶ πρὶν τὸ ἰδῶ σὰν συχαίρω ἐκαρδίως.

Ἀγάπην ἀπὸ ποτῶν καὶ ἀσπασίαν ἐκ τῆς βιβλιοθήκης, καὶ
τῆς γησιῶν, ἀπὸ τοῦ ἐπιβλῶ ἐπιβλῶ ἐπιβλῶ. ποτὶ θὰ σὰς
παρελαίμα γὰ μοὶ ἀντιγράψετε τὰ ἐξῆς σύντομον ἐκ κωδ. 278, 11: Διαδόχου
φωσιῶν... Σχόλιον τὸ καὶ προοίμιον περὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
καὶ σαφιλτάτου Διαδόχου". εἰ δυνατὸν νὰ παραφράσεται πρὸς τὸ τῆς φρο-
νασίας προοίμιον. Διάπυρος εὐχέτης
f ο - Κορυτσῶν ἐπιτομὴς Κουρίλας.

Προοίμιον γραμματεῖα τῆς Κεντρ. ἐπιτροπῆς βυζαντινῶν θεολογικῶν ἐπιστημῶν ἀπόστολον
τῆς Κοινοῦ φιλολογίας... ψυχικῶν τῆ 11-2-56

Ἀγαπητέ κ. Θεοφάνης,

Παραεμπιπτόντως σήμερα, ἤδη τὸ ἀπαραχθέν μετὰ τοῦ ἐφ' ἡμέριου σας ραβδον
μου, σὰν εἶπον περὶ τοῦ θανάτου τοῦ καθε. Ἱεροθέου καὶ ὅτι δὲν ἦτο ἐν τάξει με-
τὰ τῆς ἐθνικῆς ὑπόθεσιν, ἣν πάντες θέτομεν νὰ κρατήσωμεν εἰς τὸ ὕψος. εἶχον πρό-
θεσίαν περίπου ἀναγγεῖλαι εἰς τὸ προεδρεῖον, ὅτι μοὶ ἀνεκοιμήθη ἐξ ἀγίου ὄρους ὅτι
εἶχεν ἀπαραφωτογραφίαν καὶ τὸν ἐν ἀμερικανῇ ἐπίσκοπον φανότην, τὸν ὅποιον αὐτὸς
ἐχειροτόκησεν εἰς Κορυτσῶν (ἐκω-φωτογραφίαν) καὶ ἐλάμβανεν ἐν ἄθῳ εὐρισκόμε-
νος παρ' αὐτοῦ δολιάρια, καίτοι οὐ μόνον ἐλάμβανεν τὸ ἐπίδομα ἐκεῖθεν, ἀλλὰ
καὶ ὅταν τὰς ἀποδοχὰς καὶ τὰ τυχερὰ παρὰ τῶν μονῶν εἰς καὶ μόνος αὐτοῦ
ἐκεῖ ἀρχιερεῖς, ἐγὼ ἀπὸ τότε διεγυροῦντο 2-3 μὲ τὰς ἰδίας προσόδους κατὰ εἰς ἄλλον
ἐπισκεψάμενον αὐτὸν εἶπε πράγματα, ὅτι ἀπὸ πατριῶν δὲν θὰ ἔγχε τρο-
φίμος τῆς ἐστ. κυβερνήσεως (ἐκω τὸ βιβλίον) ἐστῶν ὡς παρατηρητῆς ὑπὸ τοῦ οἰκ.
πατριάρχου εἰς Κορυτσῶν, ἵνα τηρῇ ἐνήμερον τὸ ἀνώτατον κέντρον καὶ αὐτὸς ἀνεπι-
ρυξεν ἑαυτὸν μητροπολιτικὴν Κορυτσῶν ἀφ' ἑπὶ ἐν ἔτος ἐπιβάνειν καὶ ἐκαίμε τὸν ὑπερ-
πατριωτικὴν ἀθῶν ἄθῶν γράφων ἀταφορᾶ εἰς τὴν ἡμῶν ἐπιτροπὴν τῆς ἀθῶνίας (ἐκω τὰ διακρίμα-
τον ἐκ τοῦ ἀρχιεπ. τῆς ἐπιτροπῆς) ἂν περιφρίσθῃ ἕως ἐδῶ, ἀλλὰ ἐξαπέστειλε καὶ μίαν ἐπιτομὴν
πρὸς τοὺς ὀρθόδοξους τῆς ἀθῶνίας τῷ 1924 γομφῶ, οὗς προέβλεπεν νὰ σχημορφωθῶσι καὶ τὰς

αποφάσεις του θερατινού συνεδρίου. Ο μόνος τότε αείμνηστος Δρυνησοπούλεως βασιλεύς
 έγινε — έξω φρενών διότι ο εντολοδόχος του ε.κ. πατριάρχου παρουσιάσε ο φανα-
 τικώτερος αθηναίος (υπάρχει εις τον φάκελλον του υπουργείου των εθνεργειών) ο εὐσυνείδητος
 αὐτός ἱεράρχης ἐν τούτοις ἔγραψε τὰ ἀντίθετα εἰς τὸν οἰκουμεν. πατριάρχην! ἀλλ' ὁ
 ἀγαθολόγος βασιλεύς ἀπεκάθη καὶ εἰς τὸ οἰκουμενικὸν πατριαρχεῖον, ὅπερ αἰέτως ἐκαί-
 ησεν αὐτὸν εἰς ἀπολογία καὶ ἔπειτα ἠνάγκασθη γὰρ τὸν ἀναμαρτήν. Τὰ τὴν "ἐκκλησι-
 ἀγήθειαν", τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῶν πατριαρχείων. Τινὰ τούτων ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς
 κινούμενος ἐδημοσίευσεν εἰς τὴν "ἀχιόρειν. βιβλιοθήκην". Τὰ μετὰ ταῦτα εἶναι τοῖς πα-
 ρησιώταις εὐρίσκωτο τὸ 1928 εἰς φηρίναν, ὅθεν ἀπέστειλε τηλεγραφικῶς διαμαρτυρίαν
 εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν ἐθνῶν ἡτῶν τὴν θέσιν του ὡς μητροπολίτης Κορυζαῶν!
 Ἐμτοσε περιήχθη εἰς τὴν δυσκένειαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ἧς τὸν ἔθεσαν
 ὑπὸ ἐπιτήρησιν εἰς φηρίναν, ἀτὰρ δραπέτως ἦλθεν ἔργαζομαι καὶ ἐβίβη
 γὰρ διορισθῆ εἰς τὴν π. Κομμικίαν ὡς ἐπίσκοπος, τὸ ὑπουργεῖον τὸν ἠνάγκασε νὰ
 ἐπανέσθῃ εἰς φηρίναν ἀτὰρ αὐτὸς ἐπέστη εἰς τὸ ἅγιον ὄρος τῷ 1929 καὶ ἐλθὼν εἰς
 Λαύραν μετὰ παρρησιαστέως νὰ μεσοσταθῆ εἰς τὴν εὐναξιν (ἡμῶν προϊστάμενος
 καὶ ἀντιπρόσωπος τῆς μονῆς ἐν Καρυαῖς). ἐδέχθη καὶ ἐγένετο τελετὴ εἰς τὸν
 κεντρικὸν καὶ δοξολογία, τὸν προσεβύνησα μάλιστα. Ἡ μονὴ ὄντως τὸν περιποίηθη
 ἐξ αἰτίας μου ἡλιακοδύπως παρακωλύσας εἰς αὐτὸν τὸν μητροπολίτην ὅπου εἶχεν ἔγμα-
 ταβιώσει ὁ ἀσίδιμος Ἰωακείμ. ὁ Γ'. Τὰ μετὰ ταῦτα γνωρίζει κατὰ τὸ ἀγαπητὸς
 συνάδελφος ἅγιος ἀργυροκάστρου κ. Παρετεγγίμων καὶ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς,
 ἀτὰρ ὁ μακρ. χρύσανθος, ὁ ἀποθανὼν ἀρχιεπίσκοπος ἀθηνῶν, τότε δὲ πατριαρχικὸς
 ἀποκριτάριος, μαθὼν ἐξ ἐμαυτοῦ καὶ γράφει μοι γὰρ τὸν ἐκδιώξω αἰέτως Ἠρήθην
 ἀπαντήσας "τὸν ἐρχόμενον πρὸς με οὐκ ἐκβάτω ἐγὼ", καὶ τὸν ἐπροστάτωσα, τὸ
 πατριαρχεῖον ἠρέσθη νὰ μὴ διατάξῃ νὰ μὴ τὸν θεωρῶμεν μητροπολίτην Κορυζαῶν,
 ἀτὰρ τριζουτάριον ἐπίσκοπον τηριζουπόλεως ἢ μηριζουπόλεως. πῶς δὲ ἐβίβη ἔπειτα πρὸς ἐμὲ
 καὶ τὴν κυβέρνησιν, οὐ τοῦ παρόντος. Τοῦτο μόνον γίνω ὅτι μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς ἐβί-
 βη νὰ ἐπανέσθῃ εἰς Κορυζαῶν, μετεχειρίετο δὲ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέτρα, τοῦτο μόνον
 γίνω, ὅτι ἐνῶ ἡ κυβέρνησις καὶ τὸ πατριαρχεῖον ἐπὶ ἰσθμίαν ἠρμηνίσθη, καὶ ἦλθον εἰς συ-
 νεννοσιν πρὸς τὴν ἀθηναϊκὴν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ λύσιν τοῦ ἐκκλ. ζητήματος, αὐτὸς ὁ μα-
 καρίτης ἐμοῦ καὶ τοῦ ἁγίου ἀργυροκάστρου εὐρισκόμενος ὡς τὰ πατριαρχεῖα πρὸς
 χειροτονίαν, αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ τορπιλίσῃ τὴν λύσιν τηλεγραφῶσας εἰς τὸν βασιλέα
 Ζώγον "ἐνθυμηθῆτε τὸν γέροντα Διοπόζην"! ταῦτα χάριν τῆς ἱστορίας παρακαλῶ νὰ
 ἀνακοινωνήσῃτε εἰς τὰ σεβαστὰ κτήν τῆς ἐπιτροπῆς.

f ὁ Κορυζαῖς εὐλόγιος Κουρίδας.

Ἀθήναι - ψυχίων τῆ 20-2-56 ἑορταστικὴ ἡμερομηνία

Ἀγαπητέ κ. Μασχονά, τοῦ Ἰνουαίου βιβλίου τῆς Πατριάρχ. Ἀθανασίου

Εὐχαρίστως γιαν ἐκομμοδαίμην τὰ ἀναμνηστικὰ δεγτάρια δια τοῦ δημοσιώματός σας ἔλαβον γνῶσιν τῆς λαμπρῆς πανηγύρεως. Ἰσχυρὰν ἀγαθὴ ἐνεπιπῶσιν ἐνεποιήσατε μοι ἡ τικηζικὴ διαίρισις πρὸς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ μακαριωτάτου καὶ ὁ ἀπέραντος σεβασμός, ὃν ἐξεδύγησαν οἱ ἅγιοι κρυπτοφερριταὶ πρὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἅπερ θὰ ἀφήσῃ μίαν χρυσὴν σελίδα ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν σχέσεων τῆς ἀνατολικῆς εκκλησίας πρὸς τὴν ἐγγυόρρυθμον ἐκείνην μονήν, ἣν αὕτη ἔχει ἀπὸ ἀγχομονύζον χρόνου διαγραφῆ ἐν τοῦ καταλόγου τῶν βυζαντινῶν σεμνεῖων. Ἡ ἀναβίωσις αὕτη φητάσε, οφείζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν ρώτικὴν πατριάρχην, ὅστις εὔρε τὸν ἀνδρῶπον, ὅστι θὰ ἀνασυνδέσῃ μετὰ τῶσαύτης ἐν προσκίῳ ἐπιτυχίας τὰς πνευματικὰς σχέσεις πρὸς τὰς ἐκπροσώπους αὐτοῦ τοῦ βυζαντινοῦ μοναχισμοῦ, ἐσάβησαν ὄντως ἤρωες εἰς τὴν διατηρησιν τῶν παραδόσεων προατίσαντες τὴν ἀνοχὴν, οὐ μὴν δ' ἀλλὰ καὶ ἐκτίμησιν τῆς ἀγίας ἑδρας εἰς τὰ πρόδρα τῆς ὁποίας ἐπύξαν τὴν καθίαν. Τὰ ἀπὸ ἐκτονταετίας δημοσιώματα τοῦ τυπογραφείου τῆς κρυπτοφερρης, ἦν τὰ πλείστα κοσμοῦσι τὴν βιβλιοθήκην μου, μαρτυροῦσι τὴν ἐργασίαν τὴν πνευματικὴν ἣτις συνεχεῖται ἐν τῇ ἱερᾷ ταύτῃ κυψέλῃ. Ἐν καὶ μόνον ἔχω τις ὑπ' ὄψιν ὅτι αὐτοῖς ἔσπισαν οὐ μόνον τοὺς κώδικας, ἀλλὰ καὶ τὴν παράδοσιν ἡμερᾶν τῆς ἐκκλησ. βυζαντινῆς κομιστικῆς, ἀνακηρύττει τὴν κρυπτοφερρην, κίθωτὸν ἱερᾶν τῶν βυζαντινῶν παραδόσεων, καὶ ἐν δευτέρου, ὅπερ ἔλαβε χώραν κατὰ τὰς διαβαθμιασ τελετάς, ἡ ἑθὸς τῆς σιωπῆς, συνδέει αὐτὴν μετὰ τὰς παραδόσεις τῶν ἀνδρῶν τῆς αἰοιδίμου μεγαλῆς ἑλλάδος. Ὁ πυθαγόρας - ἦ ἐν τῇ κρυπτοφερρῇ! εὔγε εἰς τοὺς ἀγίους αὐτοῦ πατέρας, πρὸς οὓς ἀπὸ σοεζίας σχεδὸν μετὰ συνδέει ἀγία φίλια. καὶ ἀπορῶ πῶς εἰν ἕτερα ζαν εἰς τὰ προπύλαα τὸ ἐπίγραμμα, τὸ πυθαγόρειον: "οἱ εἰσερχόμενοι ἐνταῦθα σκέπτονται παρα πολὺν, γράφουσι ὄρθα καὶ ὀμιλοῦσιν ἡλάχιστα!" Ἄλλ' ἐφῆσθησα οἱ φιλοσοφοὶ ἐκκίνοι καὶ θεοδίδακτοι πατέρες καὶ ἔφερον φιλοσοφικὸν δόγμα τῶν ἑλλήνων. τῆς μη. ἑλλάδος. Ἐπειδὴ δ' αὖτ. δέν ἐπιτρέπεται αὐτοῖς γὰ ὀμιλῶσι πολλὰ, καθίερῶσαν ἡ ἀποκλειστικὴν ἐργασίαν τὴν μουσικὴν, τὸ ψάλλειν δηλονότι, ὃ ἐπιτελετο μαθητῆς τοῦ ἐν ρώμῃ εἰσαγαγόντος τὴν στωικὴν φιλοσοφίαν Μουσωνίου, ταῦτα διδάσκει περὶ τῆς θείας προνοίας: "ταῦτα μόνον εἰσὶν ἔργα ἐρ' ἡμῶν τῆς προνοίας, καὶ τις ἐξαίρετ. ἕρρ. ὁμοίως αὐτὰ ἐπαινέσαι ἢ παρασεῖσαι; εἰ γὰρ νῦν εἶχομν, ἄλλο τί ἔδει ἡμᾶς ποιεῖν καὶ κοινῆ καὶ ἴδια ἢ ὑμνεῖν τὸ θεῖον καὶ ὑψηλὴν καὶ ἐπιβέβησθαι τὰς χάριτας; οὐκ ἔδει καὶ σκέπτοντας καὶ ἀρῶντας καὶ ἐσθίοντας ἄδειν τὸν ὕμνον τὸν εἰς τὸν θεόν; μήνας ὁ θεὸς κ. ε. λ.

(τὰ χαρίσματα δι' ἧν ἐπροΐκισον ἡμᾶς ὁ Θεός) Ζί γὰρ ἄλλο δῖναμαί γερῶν χωλός, εἰ μὴ ὑμνεῖν τὸν Θεόν. εἶχ' ἄλλων ἡμῶν ἐπαύον τὰ τῆς αἰδώς, εἰ κίκατος, τὰ τοῦ αἰώνου νῦν δὲ λογικῶς εἶμι ὑμνεῖν με δεῖ τὸν Θεόν. τούτο μόν τὸ ἔργον ἐστίν..." (Ἀρριανὸς τῶν ἐπισητῶν τὸν Διατριβῶν I, 16, 15-21, ἰσδ. Schenke μαζοζ, Τελώνες 1916, σ. 62-63). Καὶ ταῦτα μὲν εἰ καὶ ἀσπῶς ἐχέτην. Θὰ μὲ ὑποχρῶσθε δέ, εἰάν εἶχτε τὴν μαρτυσίην γὰ μοί περὶ τῆς δύο ἀριθμοῦ 10, 15, τοῦ πανταίνου 1955. εἰς τὸν Μαμαριώτατον τὰς πρὸς διασφομοῦ εἰχας, ἀτὰρ καὶ παραποναί. Πόθεν ἔμαθε τὸ ὑπουργεῖον, ὅτι ἐγὼ ἔγραφα ἐν σχολῆι με τὰς μεταξωμένας εἰς ἀφρικανὴν χερσοπονίας ἐπισκοπῶν; οὐ μόνον ἡ συνέχεια ἐξ 60 μεγάλων χειρογράφων περὶ τῶν ἐπισητῶν ἐγγράφων τοῦ Βόλδερ μολί ἔχασθ' ἐκεῖ ἀτὰρ καὶ τὰ "Πραξίσις τῆς ἐν ἀγ. ὄρθι προματσοξίωμῶν συννόδου," δὲν μοί ἐπεσογράψασαν καὶ ἀσπῶς νῦν τυπῶν θιβῶν ὀχυῶδες (ἐχῶ προκρῶσει εἰς τὸ 16 τυπογραφικόν, τὸ ἔχισον δῆλ.) καὶ δὲν τὰ ἔχῶ... εἶπέ παραματῶν, εἰς τὸν ἀρχικατρίτην κ. μετ. φούριαν, ὃν ἀσπῶς ἐγγῶρισα ὅταν ἐπύλασεν εἰς Γερμανίαν δῆλ. πρὸ 30ετίας (i) γὰ μοί στέτη τὰ ἀνάτυπα περὶ τῶν ἀμπατῶν ἐν διασπορᾷ καὶ δὲ τὸ ποτυχρῶστον μοί περὶ οὐρανίας καὶ οὐνιστῶν (περὶ αἰτῶν ἔχῶ εἰς τὸν κῶδικα περὶ τὰ τρία τυπογραφικὰ μόνον κῶδικοι τοῦ 14 αἰῶνος. Δὲν ἔμπορῶ γὰ εἰρῶ ποσε καὶ ποῦ ἔγραψ', ὅτι ἀπετάθησαν πρὸς τὸν Μαμαριώτατον καὶ τοὺς ἔδῃθ' εἰς τοὺς κῶδικους τῆς ὀρθοδόξου ἔδῃ τὸ ἀνῆ γραψαν τὸσε καὶ ἐφῆμερίδες, ἀτὰρ θῆν' ἐπίσημον μαρτυρίαν.

Διάπρος εἰχέτης f. ὁ Κορυτσῶν εἰλίχτος Κουριῶν

Ψυχικὸν - ἀσπῶν 20/4 φεβρουαρίου 1956

Ἀγαπητὴ πάτερ Θεομῆτε,

Εὐχαριστῶ διά τὴν ἀποστολὴν τοῦ σχολίου εἰς τὸν Διαδοχὸν φωτιῶν. Καίτοι τὸ μυστήριον τῆς ματαρμῆς τοῦ σμοσιφεται ἐπὶ πρῶτον, διότι καὶ οἱ ἔχῶ τὰς πρὸς τοὺς χρόνους τοῦ ἀμφίβαλλον περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' εἶναι καὶ ὑπολογισμὸν καὶ τούτο εἰς τὴν κριτικὴν ἔρχομαι εἰς τὸ ἡμερολόγιον. εἶχον μαθητὸν γὰ γρημῶν καὶ εὐχαριστῶ τὸν Θεόν, ὅτι μὲ ἔβινον. εἶμαι ὑπῆθνος, διότι ἐγὼ παρέδωρα τὸσε τὰς ἱεράς μονὰς γὰ ταυτοποιηθῶμεν ἔναντι τῆς ἐκκλησίας καὶ τοῦ λαοῦ καὶ ὑπῆρξαν εἰς μίαν συμβιβαστικὴν γῆσιν, ἐφ' ὅσον ἐχαρῶντῆσαν τὸ νέον ἡμερολόγιον ὡς προσωρινόν, ἀλλ' ἄβηται, ὅτι τὸ προσωρινόν εἶναι παρσοξείον, καὶ οὐ μόνον τούτο ἀλλ' ἐκῆρξεν καὶ ἀμείλιχτον διωχμὸν κατὰ τῶν ἐναντιοφρονούντων. τούτο μὲ ἀνασπῶσι, δὲ γὰ μὴ γῆναι ἀπῶνται τῆς ἰσπῆρίας ὑπῆθνος, γὰ γράψῃ ὑπὲρ τοῦ πατρίου ἡμερολόγιον χωρὶς ν' ἀπῶν εἰς παρασπῶν. μῆνῃ παλαιοῦ ἡμερολογίτης, ὡς ὑπῆρξα πάνσοξε καὶ ὡς τοιαῦτος εἶμαι γρημῶς καὶ ἐνταῦθα, διότι ἔχῶ δημοσιωσῆ τὸ φρόνημα μόν καὶ τὸ σέβονταί πάντες οἱ κροῦμε-

ρολογίζεσθε. μοι έιασαν όμως οδυνηράν έντυπωσιν τά γραφόμενά σας επί του ημετήματος.
~~φρονή έσας κλημερολογίζεσθαι δέν θά έγραφαί χειρότερα έκακτίον μου και ιδού ή έκ-~~
 κρημότης θαυματουργήσιν ήρχισε και τους ισχυρούς να κλονίζη! - Δέν έχρησα να γραφήτε
 κατά την νωμοσορολογίζην, άλλα να υπερασπισθήτε ως άγιορείτης τό πατριον, όπερ ήξετε
 ως καθόστως έκει. ου μόνον δέν τό έπράξατε, άλλα προσπαθείτε να άφοπλιστε και
 έμέ, όστις ουδέν άλλο πράττω, εί μή την ιστορίαν του ημερολογίου γραφή και ίσως ως
 τό Πάσχα τελειώσω συν θεώ (έντυπώθησαν 19 τυποφρ. και μένουں άλλα 30 ήτοι ό Α' τόμος
 θά άπαρτισθή έμ 40 τυποφρ. έπειδή δέ θά άπολογήμαι και Β' τόμος από του 15 και
 έξής μένω, έδωκα τον τίττον: "Κυδίζ' ορθοδοξίας") έκεινο, όπερ θά σας συν-
 θούσεν εν προκειμένω ως χέρων είναι όσι, έπιδή εις τά θεολογικά και δέ τά δογμα-
 τικά είσθε είσσι αρχάριος, δέν έπρεπε μετά τόσον στόμφου να αντιπροσέχητε
 περί ουράνοποιήσεως της γης, περί ής έποίησα προτέρως 5 σμυθίας εις τους "τρεις
 υεράρχαις" πρωτοτύπους, είχον ως σύμβολον τό "έλθέτω η βασίλεια σου, χυγηθήτω
 τό θελημα σου ως εν ουρανῳ και επί της γης" εν του πλουσίαν περιχορήκτου των
 όρκιων άνέφρον εν τη προταβούσῃ μου έπιστολή. άπώς το παρι σικκορτασμου
 ημῶν μετά την εν ουρανοίς άξιων. άλλα ή χυγητή αυτή δέν είναι ιδιότη μου, δέν
 είναι αποκύημα της φαντασίας, ως την χαρακτηρίζετε, είναι έκφρασις ην
 έπέστεινε προς έμέ ό μεγαλήτερος έπιστήμων άγιορείτης, δεινός θεολόγος,
 όστις "ου κατώκησε μαυράν όδον πορεύεσθαι" να ήδη προς έμέ εις καρία
 χειμαζόμενον εις τό δύσμοτον του ημερολογίου ημετήμα, άσχητος εν θεού απο-
 στασις, ίνα μοι εξαχρήση αυτό και μόνον και να αναχώρη. έχω εδρον τά
 τροπάρια μόνον και ρητά τινα. έμμενωσίον, ότι οι κώτεροι ορθοδοξοι θεολόγοι
 θεωρούσιν εν την πηγήν της δογματικής θεολογίας και τά κείμενα της ιεράς
 ύμνολογίας. έπειδή δέν έπιθυμῶ να έπιμεινω περισσότερον παραπίμπω την
 ύμετεραν φίλην ύστολογιότητα εις τό άγιον φιδουσίον την τε "ουράνιον"
 και την "επισημοσαστιχήν-ίεραρχίαν". Βεβαίως αί έπιτετευδόμεναι ποιητικά
 φράσεις και τίθεις ουδέν συνεισφέρουσιν εις θεολογικά ημετήματα άνεν των γρα-
 φιωῶν μαρτυριων και της ιεράς παραδόσεως "εις τις ανακινηθεί η ροχός περι πίσσεως".

Διάπτρος άχτίης
 f ό κορυτσάς εύλόγιος Κουρίαν

Τῷ Πανασιολογικῷ Αρχιμανδρίτῃ κ. Μεθοδίῳ Φούρα Αρχιερα-
 τικῆς Πατριαρχίας Αλεξανδρείας κ.λ. εὐδελξαδρείαν
 αγαπητέ μοι αἰε Αρχιμανδρίτα,
 Ματά πολλήν ευδωχαριστήσεως εννοσάτων, αὐτῶρι, εὐδω επάχειραν να

γράφω περί τῶν Θυραίνων, τὸ ὅποσα λέν δέμα εὐπερισπουδάσαν ὅπως
 πραγματοποιῶσαι. Ὁ Μαυρόπουλος εἶχεν ὅπως ἀνάγκην ἐπιχειρῶσαι πρὸς συμ-
 πλήρωσιν τοῦ δε. Hagrede, ὃν ἐν τούτοις μόνον ὑποσελιδίως ἀναφέρετε. Θεο-
 μελετήσω τὸν νόπον σας καὶ θά σὰ γράψω. Καὶ ἢ ἐν τῇ δουλειᾷ ἐκκλησι-
 α εἶρε τὸν ἀνδρα, ὅστις ἔχων ὑπ' ὄφιν τὰ σποραδικῶς ἰδία ὑπὸ τοῦ μαρ. Γεδεῶν
 γραφέντα καὶ μονογραφίασ τινὰς θά μάς παρουσιάσῃ ἐρχοῦ ἀναπληρῶνσαι
 δαίαν ἔλλειψιν. Ἐπὶ ποσίας συλλεγῶ ὑλιν ἀλλ' ὁ αἶμαθ θεὸς ἐξελέξατο τὴν
 ὑμετέραν παιδοσοφίαν. ἀγαμένω. Ἐπίσης καὶ περὶ Ἀλβανικῆ ἐκκλησι-
 οσίας μοί εἶναι λίαν χρήσιμα. ὑπὸ τὰ πιστήρια εἶναι ἐν ὄγκῳδες ἔργου
 μου "Κώδιξ Ὀρθοδοξίας", ἥδη ἐκτυπῶται τὸ 1920 πρῶτ. ἀπὸ τοῦ 17 γράφω περὶ
 δύο ἡρώων πατριαρχῶν τῆς ἐκκλησίας τοῦ αἰτιστοῦ Μάρκου, αἵτινες πρῶτο
 καὶ μόνον ἀνεφέρθησαν καὶ περισώσωσι τοὺς ὑπερβορείους ὀρθοδόξους ἐκ
 τῆς παρῆδος τῆς οὐνίας, ἣν εἰς τοὺς Ρουθίνους ἐστῆσαν τὸ πρῶτον οἰτρομεοί.
 Ἰησοῦται ἀπὸ τοῦ Pussenitius καὶ ἔξῃ. Ἐπειτα χανά φθάσωσι μετ' ἄλλο
 γον καὶ τὰ ματακατήσωσι τὸ Κίεθον καὶ εὐδ' εὐρίστοιο εἰς τὰ πρόθερα τῆς
 Παρισιαίων χωρῶν συνήτησαν τὴν Ξενορίδα Μελεσιου τοῦ Πηγά καὶ Κυρίλλου
 Λουκάριου, οἵτινες εὐ μόνον τὴν ὑμετέραν τούσαν καὶ ἐπάση τῇ Λιθουανίᾳ
 καὶ Πολωνίᾳ ἐστήριξαν δι' ἡρωϊκῶν καὶ αἵματηρῶν ἀγώνων, ἀλλ' ὑψωσαν καὶ
 ομηκόν τεῖχος, διὰ τὴν ἡ προχωρήσωσι εἰς τὰ ἐνδον τῆς Ρωσίας, εἶναι ἄλλες
 Κέρβερος ἐφρούρει καὶ ἀνεξάντητος ἠγωνίζετο Μάξιμος ὁ Γραιμὸς. Ἐπὶ
 αἰξιοσημείωτον, ὅτι καὶ πάλιν τῶνον τῆς ἀλεξάνδρινῆς ἐκκλησίας εὐδ' ἐκ
 καὶ δημοσιεύσῃ τὴν σύγχρονον τῆς Θυρ. ἐκκλησίας ἱστορίαν. ἔχω ὑπ' ὄφιν
 εἰς τὸ μερῆλαιον ἐκτός τῶν ἐπιστολῶν Μελεσιου καὶ Κυρίλλου, οὓς ἐδη-
 μοσίευσεν ὁ Ὀθ. Παλαῦ. Κεραμίδς εἰς τὸν 17 τὸμον τῆς Documente
 Ιστορία Romaniloz τοῦ Ημετημζακι, αἷ δὲν ἐχρησιμοποίησεν ὁ μαρ.
 ἀρχιεπίσκοπος χροσόστομος, καὶ ἄλλας πλείους ἀγνώστους πηγὰς. Παρ'
 ἡμῶν ζῆτῶν μίαν χάριν καὶ μοί ἀνεγράψητε τὴν ὑπ' ἀριθ. 709 τούτου κωδ. 296
 τῆς πατρ. βιβλιοθήκης, ἣν βλέπω ἐν τῇ προτασομένη βιβλιογραφίᾳ εἰς τὸ αὐτο-
 κερ. ἐν τῇ ἐρθ. ἐκκλ. Θυραϊνῆς. Ἐὰν τὸ θεωρήσω ὡς εἰσφορὰν τοῦ πρωτοπόρου
 ἐν τῇ ἀγῶνι τῆς πατριαρχείου σας.

Εὐχαριστῶ καὶ τὸν φίλον τὸν κ. Θ. Μεσοχονῆν, ὅστις εἶχε τὴν εὐχρητή μα-
 λωσὺν τὴν καμὰς συνδέση. τὸ πρῶτον ομηκῆθημεν εἰς τὴν ὁδὸν Μητρο-
 πόλεως παρὰ τὴν αἶσαν δύναμιν πρὶν ἢ χειροποιηθῆτε καὶ σὰς συνέστη-
 σεν ὁ κ. Ι. Γραϊνας.

Εχάρην πολύ διότι οὐ μόνον ἐπιστεύθη μεταξύ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τοῦ
~~πατριάρχου καὶ τῆς ἐκκλησίας, ἀλλ' ἐπλάσιωσεν πάντες ἀνάσθενον Μακαριώ-~~
 ταιον, οὐδ' ἐχόμεθα πάντες οἱ φίλοι αὐτῶν φρονούντες φανὰ τῆν ταχίαν τῆς
 ἰγείας ἀποκατάστασιν.

Μην αὐπλείσως ἀγάπης.

† ὁ Κορυθαῖος εὐλόγησθε Κουρίλλου

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 12-4-56

Ἀγαπητέ μοι ἅγιε ἀρχιμανδρίτα, τῶ φούγια.

Εἰς τὴν ἀπό 12 περιπεύσαντος ἀπαντῶν εὐχαριστῶ διὰ τὸ νέον φυλλάδιον
 περὶ τῶν ἐν τσεχοσλοβακίᾳ ὀρθοδόξων. Ἦτο ἐπίκαιρον, ὅπως καὶ προηγούμενα, καὶ τὸ
 ὄνομα σας ἔλαθε κατὰ τὴν θέσιν εἰς τὸν "κώδικα τῆς ὀρθοδοξίας". Ἐξευκλώθη
 ἡδὲ τὸ 20 τυπογραφικόν καὶ πιστεύω, ἐάν ὁ κύριος διδῶ, μέχρι τοῦ Πάσχα
 καὶ γὰρ φθάσῃ τὸ 35 ὅπου τετελειώνει ὁ Α' τόμος. Χαίρω ἀπείρως, διότι ὁ γίγας
 μετὰ Θεοφάνη καὶ Κύριλλον τῶν πατριαρχῶν ἀλεξανδρείας, γίνεται ὑπο-
 κείμενον ἐμβρυίδους μετέτης παρ' ἡμῶν. καθυσπερήσαμεν ποτὶ. ἔλαθον τὸ
 ἀντιγράψαν καὶ τυποῦμαι διότι σας ἔβαθα εἰς τὸν ἀχαρὶν κοίτον τῆς
 ἀντιγραφῆς. Δὲν παρεγγράσατε, ὅτι ἔγραψον ὑπεργράψως γὰρ μὴ ἀντιγράψετε
 διότι τὸ ἀγαλλῆμα εἰς τὰ τοῦ Ηιζμητζακί: τσολαν: δουκμεντε. Δὲν
 πειράζει εὐχαριστῶ καὶ δι' αὐτὸ διότι θὰ μοὶ χρησιμώσῃ εἰς τὸ ἀρριαστακί.
 Συνήνεγά σου εἰς τὰς ὑφαίνας διατριβὰς σας περὶ ἐπιστολῆς τοῦ μετεπίου
 πρὸς Σιγισμούνδον (σχετικὰ ἔχει 2-3 ἐπιστολὰς ὁ Γ' τόμος τῶν Παιρ. ἐγγράφων
 τοῦ Θεοφάνη καὶ ἄλλας ὁ Κερακίς). Πρόκειται περὶ ἐγγράφου ὅπερ διαφω-
 ρίζει πλήρως, ὡς νομίζω, τὸ βήτημα περὶ ὃ ἀσχολοῦμαι. χαρὶν εἶσομαι σοι, ἐάν
 ἔχω ἓν ἀντιγράφων, ὡς τὸ ταχύτερον, τούτου, εἰς τὸν συμπατριώτην μου ἀγ.
 Ἐρμουπολίτην, ὅστις με ἠγγύησε τεταίως ἀπὸ τσοαυτῆν ἐκτὴν ἀρμίζων ἀθήναζε, εἶπε
 ὅτι οὐ μόνον δὲν τὸν ἀδικῶ δι' ὅσα ἔγραψα ἐσχάτως διὰ τὴν ρητορικὴν
 τὸν "εἰς τὴν ἡπειρ. ἐσσίαν". ἀλλὰ προσδοκῶ αὐτὸν νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον
 τὸν διὰ δευτέρου τόμου περὶ τῆς θεωρίας τῆς ρητορικῆς καὶ νὰ θέσῃ αὐτὴν
 εἰς ἡν περιπλὴν ἀμύγαλον ἀπαντες οἱ αἰῶνες μέχρι τοῦ περφ. Βάμβα, ὅστις
 ἐξεπέφυσαν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ πηγάσου τοῦ αἰθεροβακίνοτος εἰς τὸ "τετρατοδον
 γνωστόν κερσαῖον βίβλον" ἠθέλον τὸν ἡπειρώτην ἰσθάρχη κληρὸν τοῦ πατα-
 βασιστοπούλου, περὶ αὐτοῦ μόλις σερὰς τινὰς ἐγνωρίζομεν καὶ ἔγραψα
 μέχρι 130 σελίδας ὅτας καὶ γράφω. εἶναι ὁ μόνος ὅστις δύνασαι νὰ ὀνο-

μασθὴ διδάσκατος τῆς ρητορικῆς, καὶ ἀπορῶ πῶς τό ἔπαθεν ὁ ἅγιος
 τοῦ Θεοῦ, ἀντὶ νὰ φωτισθῆ ἀπὸ τὰ γραφόμενά μου ἐσοκίσην τόσον
 ὥστε νὰ στείλῃ γίβερτον ἐναντίον μου πρὸς τὴν ἡπειρ. ἐστίαν πρὸς
 δημοσίωσιν! ἤτις μετὰ πατάχον, ἐννοεῖται ἀπερίφθῃ καὶ δι' ἐπιστο-
 λῆς τοῦ ἐμφράζεται ἡ γύπῃ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τοῦ περιοδικοῦ, ὅπερ
 οὐδὲν ἀνεκάλυψε τό ἐπίφοχον εἰς τὰ γραφόμενά μου, ἀλλὰ πᾶν τουναντίον
 Ἡ δὲ χάρις τοῦ Θεοῦ εἴη μετὰ σου ἐπίκουρος ἐν ταῖς πνευμα-
 τικαῖς μερίμναις

f ὁ Κορυζσαῖς εὐλόγιος Κουρίτας.

Ἀθῆναι - ψυχικόν τῆ 13-4-56

Ἀγαπητέ μοι γέρον Ἀλέξανδρε,

Ὁ "Κῶδιξ τῆς ὀρθοδοξίας" μέ ἀπερρόφησεν. (ἐτυπώθησαν 300 καὶ ἑπέ-
 κεινα σελίδες καὶ ὑπολείπονται ἐτι τόσαι νὰ συμπληρωθῆ ὁ Α' τόμος) δι' αὐ-
 τό δὲν σᾶς ἀπήγγεσα. Ἐλάβον ἀμφότερα τὰ δακτυλογραφήματα καὶ εὐχα-
 ριστῶ. Εἶχομεν καὶ τὰς ἐκλογὰς πρῶτας καὶ τὴν τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Λυπούμη
 διὰ τὸν θεσσαλονικίαν, διότι ἔμεινε μέ 3 ψήφους - διετάχθη ὅτι εἶχε 43 - οὐδ'
 τὸν πταίει, οὐδεὶς ἀπολύτως. Πταίει αὐτός μόνος διότι ἤμην πρόθυμος νὰ
 συμβιβασθῶμεν ἀνευ κυρώσεων δὲν ἠθέλησε, τελευταῖον με ἐπέβατε βαρυ-
 τάτους ὅρους πρὸς συμβιβασμόν, ἀφοῦ μέ ἐξεμεταστρέψατε ἐπὶ ἑξάμηνον
 πρὸς συμβιβασμόν, ἀφοῦ ἐπεστράτευσεν 50 μάρτυρας καὶ ψευδομάρτυρας
 καὶ τότε ἐπενέβη ὁ ὑπουργὸς τῆς δικαιοσύνης, ὅστις ὡς ἱστορικὸν καὶ οὐχὶ
 πλαστογράφον μοι ἔδωκε τὰ δίκαια. Ἐφυγε τὴν ἐπομένην ἐνῶ ὄλοι ἐκάθισα
 εἰς τὴν ἐνθρόνισιν, καταρῶμενος τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα καὶ ὅτι οὐδέ-
 ποτε θὰ ἔρθῃ εἰς Ἀθῆνας. Ὁ διαρίτης εἶναι φίλος μου, αὐτός εἶχεν ἐργασθῆ
 ἐπὶ κατοχῆς καὶ ἐπέισε τὴν ἱεραρχίαν νὰ μέ ψήφισῃ ἀρχιεπίσκοπον, ἀλλὰ δὲν
 ἠθέλησα νὰ ἐξυπηρετήσω τοὺς Γερμανοὺς καὶ εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ τὸν ὑποσι-
 ρίψω. Ὁ ἐπικυδέϊος ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Ἰωακείμ Ἰβηρίτου καὶ ἐδημοσιεύθη εἰς
 τὴν "ἐκκλησι. ἀλήθειαν". Χαίρω λοιπὸν, ὅτι συμπίπτει εἰς τὸν χαρακτηρισμόν
 διὰ τὴν διορθωσιν τῶν ἐκκλησι. βιβλίων ἔχω δημοσιεύσει 650 σελ. ἐν τῇ Π. εἰών
 (καὶ δὲν ἐξετέλειωσα) ἐν σ. 57-74 γράφω διὰ τὸν μακαρίτην διὰ τὴν συμβολήν.
 Ἐφεξῆς γράφω καὶ διὰ τὸν μακ. χρυσοστόμοι. Τὸν ἔφερον ὁ Βενιακίτ' εἰς ἀντι-
 κατάστασιν τοῦ μελχιισθεῖ. ἔχω πλήρη τὴν ἱστορίαν αὐτῆν. Ἐπειδὴ ὡς μοι
 γράφεις, ἐνδιαφέρομαι καὶ δι' ἐμέ καὶ δι' αὐτό τὸν ἀπαντᾶ καὶ ὁ ἐπίτροπος τοῦ

αγίου όρους, θα με υποχρεώσετε να μοί στείλγτε αντίγραφον τής επί-
 στολής μου. ο Ιωακείμ έλαβε τήν πρωτασιν περί άρέσεως, ο κωνσταντίνος
 τήν άπέρριψεν εντεύθεν ή κατ' αυτού σατυρα του καρκαταλινού. επειδή με-
 τὰ τό τελευταίον δημοσίευμά μου εις τήν θεολογίαν, όπου κλείω τας 300
 περί αγίου όρους σελίδας μου, θα γράψω περί Ιωακείμ (λόγια έχάρωσα
 εις τήν "πατρ. ιστορίαν" μου) να μοί στείλγτε τὰ σατυρικά ώστε να ικα-
 νοποιησμεν τό πνύμα του άειμνήστου Ιωακείμ, όταν ίδγ ότι οι άγιορει-
 ται ουχι αυτόν, αλλά τον άγχιπαλον έβαλον. Έχάρην πολύ δια τήν έκλογήν
 του αγαπητού παθαναή και άπαντώ. εις τον βίον του αγίου μας δεν άνε-
 φερεν είσει τό κοινόβιον, ούτινος υπήρξεν ο είσηγητής εν άθψ και ότερ
 ως άγιορειτικόν χαρακτηρισθέν διεδοθν παναχού (βλ. τό εκ 300 σελίδων άρ-
 θρον μου εν τή θρησκ. και χριστ. έγκλη. τό έχει ή λαυρ. βιβλιοθήκη) δύο
 αισίας επιτυχίας είχον εν Άγιω "θρει, ως πρωτεπιστάτης να επανιδρύσω τήν
 "Αθωνιάδα και ως αρχιερεύς ν' άποκτήσθ ή λαύρα με τον παθαναή τήν
 "δεσποτικην πενταδα". εις τήν επίσημον τελετήν τής εγκαθιδρύσεως
 οι τελετάρχαι, ο άγιος εισανίου τής εκκλησίας και ο κ. μπόνης καθηγητής
 και διευθυντής τών θρησκευμάτων, έξεφώνησαν ενώπιον του εν τω ιερψ
 βήμασι άθροίσματος τής ιεραρχίας, ότι ο μητροπολιτης κορυτσάς θα προ-
 ηγηται όλων τών αρχηγών τών ξένων θρησκευμάτων και αύτων τών άπορι-
 σαριων και πατριαρχιών έξάρχων. και πριν έξέρθ ή ιεραρχία με παρέ-
 λαβον και με έσοποθέτησαν. Κατά περιέρχον σύμπρωσιν ήρθον πηγαίου
 οι τρεις λαυριώται, ο Πήμνου θιονύσιος, ο πρ. Πήμνου βασίλειος και ο
 έτασσώνος Ιάμβως. είπον, γείπει εις "ετι να συμπληρωθ ή ιερά "δε-
 σποτικη πεντάς". και είσηκούσθ εύτυχώς ή δέχσις μου. διό χαίρων και
 γλυόμενος άπαντώ δια του έσωκρείστου δετζαρίου μου εις τό εύλαθές
 τηλεγράφημα όπερ ο έψυφισμένος μοί απέστειλεν έχον ως εξής:
 "Εξετέμην επισκοπος μηλίτου μηλιζουπόλεως. επικαλούμαι πατριάς ελο-
 γίας. παθαναή". Τό τηλεγράφημα κακώς μετεδόθ υπό του τηλεγραφήτου
 μηλίτου δεν υπάρχει ούτε μηλιζουπόλις. Κατά Στραβωνα βιβλ. ΙΒ', 575 σ.
 427 του Β' τόμον (έκδ. Κοραή) Μίλητος, μηλιζόπολις και μηλιζοπολιτης (ο
 κατοικος) εν Μυσία τής έφ' έγγήσποντον φρυγίας (νυν επαρχίας Κυβιου),
 ένθα ως βογθός του μητροπολιτου ο μακ. Υερόθεος ιεράτευεν, όστις συτήθω
 έκάρη έαυτον (ως άγράμματος) μηλιζουπόλεως - ανύπαρξον. και έτσι γράφει
 τών λογίων άγιορειτών τὰ άρθρα (οίτινες δεν ήνοιξαν καν τό πξίμιόν του βυ.

φαντίου εκαρτάτου να ιδωσι τό όνομα όει μελιζούπολις δέν υπάρχει αλλά
 μιηζούπολις) ό έχινάς... πόλις ήν είς τήν άρμενίαν ή γηγ. μελιζηνή, όθεν οι
 μελιζηνιώται θεόδωρος καί κωνοστατίνος έμμετροι συγγραφείς. καί γήνηται ή
 μιηζού άπλώς ή μιηζούπολις. είς τά πατριαρχεία, καί αύτοί άπαξ έγρα-
 ψαν διά τόν γερόθεον μελιζούπολις καί ίσως νύν μελιζούπολις, διότι
 βαρύνονται να εξακριβώσουν. έκει ήν καί ή άποτληνιάς γήμη ήν θέλουσι
 τήν έν β. άγ. μαζίκου (β. γογορ. άσκητισμού). Πώς πάει ό συμπατριώτης μου
 κ. Δάφνης; τί γίνεται ό φίλος μου χρύσανθος; ο πατήρ άθανάσιος φαίνε-
 ται κεκολλημένος, διότι δέν έδημοσίευσα τήν περί δικοδύμου διατριβήν.
 βεβαί έγω έπρεπε να κοιταίνω.

Διάπυρος εύχέτης,

† ο Κορυτσάς Ευλόγιος Κορυθίας.

παρακαλώ ναυπηγήσθε τήν άγορ. βιβλιοθήκην ή αναμνήν να ιδω τών συνήθειών τών χρονίων τού Σαλονικιά, τήν
 ηγώλωσιν ό παππός από τα χέρια τα κενόλογα, ή το κωστομαχίτε, όπου είνωρωσιν οι ψωσάριοι
 'Αθήναι - ψυχικόν τή 13-4-56 400 γραμμάρια
 'Αξιότιμε κ. Δύμαρχε, β. μαζιαζι να τας λαβου πάρε
 άσολά σελάρτο

Εάς εύχαριστώ θερμώς επί τή άποστολή τού ήραιού βιβλίου
 « Συλλογή πατακοχριστιανικών καί... μνημείων τής Αγκοστηής βιβλιοθήκης,
 Κοφάνης ». Τήν Κοφάνην έπεσεψάμην κατά Οκτώβριον τού 1912 είς τρα-
 γικήν έποχήν, όποτε οι νεότουρκοι είχον άκυρώσει τας βουλευτ. εκλογάς
 διότι ή έπαρχία Κοφάνης είχεν εκτρέφει έλληνας. έστράτην έξ 'Αθηνών υπό
 τού παμμακεδονικού ευλόγου καί ήρίλγδα είς τόν άγιον Νικόλαον
 νύκτα διά να φύγω παρην νύκτα, ίνα μή συλληφθώ. ήτο τότε ή πόλις
 έδρα μεραρχίας. ο γόχος μου ήτο επαναστασιακός, είπον είς έπήκοον τών
 αξιωματικών, οίτινες είχον κατατάθει τά στασίδια, ότι, εάν δέν μάς δώσιν
 τήν συνταμ. έλευθερίαν, θα μάς αναφέρουν τα γημέρια. καί ούτω κα-
 τερθώσαν να εκτρέψωμεν τους ιδιους μας με αρχηγόν τόν άτρομητον
 Μπούσιον, όστις έβροντοφωνει είς τήν τουργικήν βουτήν.

Τρείς πόλεις είς τά μερη μας άποτελούν τό ιερόν τών Μουσών τρίγωνον:
 Μοσχόπολις - Ιωάννινα - Κοφάνη, καί επί κεφαλής ής στέμμα κείται ή
 ούρανοχείτων Άθως, καί τά τρία τελευταία μερη συνέδεσεν άρρήκτως
 έν τή ιστορία τών γραμμάτων ό περιφανής μυστογραφικός ευχάνιος ό θούργας
 διά να κατεχουν νύν τήν πρώτην θέσιν είς τήν αναγέννησιν τής Ελλάδος.
 Η Κοφάνη έγινετο διά τούς Έλληνας « χερόν », διότι διέσωσε τήν περίφημο
 « χάρταν » τού πρωτομάρτυρος τής έλευθερίας Ρήγα φερραίου ανεξίτητος είς

την μήνην μου θα μείνη ή σειρήν εκείνη, καθ' ήν κοί παρουσίασαν

εν τή νυκτι εκείνη τό κεμήλιον τούτο φυλασσόμενον εις τό παθαιόν του Γυμνασίου...

Παρανοσοῦθῶ τήν εύχην καί φιλόμουσαν καί πατριωτικήν κίνησιν καί επιδαφίλῳ τήν εύλογίαν του ἑψίστου, ὅπως βοηθήσῃ ν' αἰπο. καλύψῃ τοὺς πνευματικούς θυσιαρούς. τῆς ἐνδόξου πάσης ἡμῶν.

f Διάλυτος εὐχέτης

ο Κορυτσῆς εύλογίος Κορυτῆς

ψυχικόν τῆ 21-4-56

Υπουργία Γυμνασίου εὐαγ. ἀβέρωφ

ἀξιότιμῃ κ. Υπουργέ,

μαθῶν, ὅτι ὑποστηρίζετε τὸν Φρεινουπόλεως καί Κονίτζης Δημήτριον γὰ διαδεχθῆ τὸν μαε. Ἐπυρίδωνα εἰς τὰ Ἰωάννινα! Ἐσπεύσα γὰ ἔρθω γὰ δώσω τό βιβλίον μου "Θεμελιώδη τραγωδία" γὰ μάθητε τὰ κατ' αὐτόν. Ἄν μὲ ἐδέχθητε καί ἀφήμα τό βιβλίον ἐπιστημείως τῶν σελ. 175-257 καί ὅτι πρὶν ἀπόφασίση ή σύνοδος πρέπει γὰ συνεννοηθῆμεν. ἦτο ή παρελθούσα Δευτέρα. μαθῶν ὅτι τήν Τετάρτην γίνετα ή ψήφος ἡρθον τήν τρίτην καί πάλιν, ἐδέχθητε τοὺς κτηνοτρόφους καί ἀφῆσατε τὸν μητροπολίτην Κορυτσῆς τὸν ὁποῖον μόνον εἰς τοὺς σιληρούς ἀχῶνας τὸν ἐνθυμείσθε καί τὸν καλεῖτε γὰ σώσῃ τήν κατάστασην. Ἐστειλάτε τὸν ἐκλεκτόν σας, ὅστις ἐπὶ Θεσσαλίαν ὡς Κονίτζης δὲν μετέβῃ εἰς τήν ἐπαρχίαν σου. Ἐτρέζαν οἱ παλιγγενεσ τῆ 1947-8 γὰ σώσουν τήν ἐπαρχίαν του καί αὐτός οὐδέ ἐξῆλθεν ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα! οὐδεμίαν δράσιν οὐδέ τιώποτε ἐσημείωσεν εἰς τὸν βίον του καί ἐγεπιστεύθητε εἰς αὐτόν τό πλεον νουραγικόν σημεῖον τῶν ἔργων. ἤρωτων. ἔννορα δὲν ἔχομαι, οὔτε ὁδούς, ή ὑπαίθρος ἡρηκώσα. ὁ μαε. Ἐπυρίδων 28 ἡμέρας πρὸ του θανάτου του εἶπεν, ὅτι ἐν τῶν 450 μόλις τὰ 50 κατωρθώσαμεν γὰ ἀνακοδομηθῆμεν καί ἐτόνισεν ἐπὶ συνόδῳ, ὅτι ἀπόλυτος ἀνάγκη εἶναι γὰ ἐπανδρώσωμεν τήν Ἠπειρον. Ἡ ἐμπελασ. διρήμοις ἔχει παραλύσει τετλείως καί εἰς ἐπι χεῖρον σημεῖον εὐρίσκεταί τό κοινωτικόν πρόβλημα. ἀφοῦ τὰ Ἰωάννινα γυτύχισαν γὰ ἔχω δήμαρχον καὶ κοινεδοπρόβλητον. ἐκτερεῖς τῆ 1947 παμψηφεί ὑπό τῆς ἐν Ζαππεῖω συνελευσίμῃς πανηπειρωτικῆς συνελεύσεως ἀρχηγός του ἐνστασιακοῦ του ἀγῶνος καί περιετῆν ἐν μέσῳ χειμῶνι καί ἐν μέσῳ ἀπεριγράπτων κινδύνων τήν Ἠπειρον, ὡς βλέπετε ἐν τῆ βιβλίῳ ἐμήτῃσα 2000 ὅπλα γὰ

διοργανώσω τὰ σώματα, ἤξε κυβερνήσις εὐφροσύνη καὶ τὸ ἐπιτελεῖον ἦσαν
 συμφωνοί. ἤρνηθη ὁ ἀρχιεπίσκοπος ὀργανωτικῶς τοῦ στρατοῦ ρόλλου. Διακαρτερωθῆναι
 καὶ προεῖπον ὅτι ἡδυνάμην πρὶν στερῶσθαι τὰ νερά τοῦ Καλαμά γὰ
 καθαρίσω τὴν ἠπειρὸν ἀπὸ τῶν 1000-1500 συμφορίζων. Δὲν εἰσηκούσθη.
 ἤρθη ὁ ἰούλιος καὶ ἐπέδραμεν ὁ πετρίτης μὲ 20000. Κατεστρεψεν ὁλο-
 κληρον τὴν ὑπαίθρου. Ἐν τρώπαιον τοῦ σεβ. Ἰωαννίνων γράφει ἡ
 ἱστορία. ὅτι τῷ 1948 τοῦ παρέδωκεν ἡ ὑπηρεσία μεγάλην ποσότητα ἱματισμοῦ γὰ
 ἐνδύσει τοὺς ἐστειροπισμένους καὶ γυμναζέοντας ἐπαρχιώτας τῶν. Τὸν ἐσοποθε-
 τήσαν εἰς ἀσφαγίς μέρος εἰς τὸ θεβινάμιον, παρήρθη ἕτος δὲν μεζέβη γὰ
 μοῖραση τὸν ἱματισμὸν καὶ τὸν ἐπῆραν μίαν ὑραῖαν πρῶταν οἱ συμφορίζαι!
 ἄξιος, καὶ νὰ σὰς φῆσιν. ἤναυμάσθη γὰ γράψω νῦν μετὰ τύπης καὶ συ-
 νοχῆς καρδίας ταῦτα, διότι ἀγένην σήμερον εἰς τὴν "Ἑλευθερίαν", ὅτι ἐπι-
 τράπη ὑπὸ τῆς σεβ. κυβερνήσεως εἰς τὸν στρατάρχην Ζίττον γὰ ἐπέμθη εἰς τὴν
 ἀθῶνιαν! ὁ δὲ σεβ. Δημήτριος εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις ἂν δὲν προλάβη γὰ
 φύγη θὰ ἐξέλθῃ γὰ ὑποδεχθῆ τοὺς ἐπίδρομοίς. Λυπούμαι, διότι ταῦτα συμβαίνουν
 ἐπὶ κυβερνήσεως, ἤτις ἀριθμῶ 3-4 ὑπουργοὺς ἠπειρώτας μετὰξὺ τῶν μεγάλων
 αὐτῆς ἀπὸ 20ετίας εἶμαι ὁ φιλόλογος τοῦ ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Αὐτὸ
 μοὶ ἔχει τυπώσει περὶ τὰς 2000 σελίδας γεωπονικὰ καὶ λαοονομικὰ. οὐδεποτε-
 ὑπουργός, καὶ ὅταν ἤμην ἀπλοῦς μοναχός, μὲ ἐεράτησεν εἰς τὸν προ-
 θάλαρον διὰ γὰ μὴ μὲ δεχθῆ. μοὶ τὸ ἔκαρκεν ὁ ἀγαπητὸς κ. Εὐάγγελος
 ὁ συμπατριώτης μου! Ἀγωνίεσθε γὰ ἐμφυτεύσῃτε τοὺς βραχύνεις
 τόπους τῆς Ἑλλάδος. Ἡμεῖς πρὸ ποταμοῦ ἄνευ κυβερν. προστασίας τὸ ἐπρά-
 ζαμεν. (βλ. Γεωπ. καὶ βασον. ἀγ. ὅρους ἐκδ. 1935. ἔθν. τυπογρ.). Ἐπεινα τοῦ
 ἔχειναν εἰς Ἰταλίαν καὶ Μονζάναν (τὰ εἶδον τῷ 1937), δὲν γίνονται ἔδῳ.

Μετὰ τιμῆς

f ὁ Κορυζῆς εὐλόγιος Κουρίτης.

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 16/29 Ἀπριλίου 1956

Ἰσοιοθωρίωσασθε γέρον Ἀντώνιε,

Εὐχομαι ἡ παρούσα νὰ σ' εὖρη ἐν δράσει διότι καθυστέρησαμεν
 ποῦ. εἶμεθα ὅλοι κατὰ καὶ ἡ χάρις τοῦ μεγάλου ἀρχόντος τῆς εἰρήνης
 ἐφώτισε τὴν τε κτηρικὴν καὶ γαιικὴν ἐπιτροπὴν γὰ ἀγαπήσουν. ἤρθη προ-
 χθῆς ἐπιτροπή καὶ μοὶ ἀνήγγειλεν εἶχον μάθει, ὅτι ἱεροκυριῶς γίνεται ἐνέργεια
 πρὸς ἀποστολὴν τοῦ ἀρχιμανδριτοῦ Ἀμασίου εἰς Ἀμερικὴν γὰ χειροτονηθῆ
 καὶ γὰ ἐπανεσθῆ. ἤρχισα τὸν λόγον ἐντεῦθεν καὶ εἶπον, ὅτι εὐα ταξίδια εἰς

τὴν ἡλικίαν μας εἰς τὸσον ἀπομεμαρυσμένας χώρας εἶναι γίαν
ἐπικινδύνας. εἴν εἶναι δυνατὸν νὰ φέρωμεν τὴν ἡμετέραν ἐνταύθα, τότε
ὁ κ. Μπαζιστάτος ἐπρότεινε, χωρὶς νὰ ἐπιστρατεύσῃκεν ἐκεῖθεν ἀρχιερεῶς,
νὰ γάθωμεν ταχυδρομικῶς τὸ σύμφων καὶ τελεῖται ἢ ὑπόθεσις, διορί
τοῦτε ἀρκεῖ εἰς, ὁ ἐπιθέτων τὰς χεῖρας, μετὰ χαρᾶς συνελθόντων πάντες
καὶ ἀνέλαθεν ἐξ ἁγίου ὁ κ. ἐσαῦρος νὰ πείσῃ τὸν εὐλογημένον τὸν Πιῶνιν.
ὁ ἀρχιεπίσκοπος τηρεῖ ἐφεκτικῶν στάσιν ἀλόγη ὑποστηρίζει ἐκθύμως
τὴν ὑπόθεσιν ὁ ὑπουργὸς τῶν οἰκονομικῶν κ. Θυβαῖος, εἶναι ὑπέρμαχος
πρέπει νὰ ἐξασφαλισθῶμεν κατὰ τὴν διὰ νὰ ὑψώσωμεν σημαίαν, ὁ προ-
κλαθόμενος φοβεῖται τὴν κινδύνον, ἣτις ὑποστήριξε τὸν Θεσσαλονίκης,
ὃν ὑποστήριξε καὶ τὸ παλαιό!

πράγματι πρῶτην φοράν χειροτονεῖται ἀρχιερεῖς, καίτοι καὶ ἀλ-
γοσε ἐξήτει τὸ πατριαρχεῖον, ἀλλ' ἀπέκρουσε διαρρήδην ὁ τόπος.
ὄρα τὸν ἐψυφισμένον φερικιανὸν ἐκοπῆν. φοβούμαι μήπως ἀγθύνωσιν αὐτό
ποῦ γράφετε: "Ὁ μοναχικὸς θεσμὸς συνεστήθη, ὅταν δὲν ἦδυνήθη ὁ ἱερατικὸς
νὰ ἐφαρμῆται τὰς εὐαγγελικὰς ἀρχάς. ἔπειτα ἐγένοντο οἱ κανόνες
οἱ ὑπαγαχόντες τοὺς μοναχοὺς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐπέ-
τυχον νὰ διαλύσουν τὰς μονὰς. ὅταν ἤρχοντο εἰς τὸ "Ὅρος ἀρχὰς καὶ
ἤθελον νὰ ἐγκαταβίωσουν τοὺς ὑποχρέωναν νὰ καταθέσουν τὸ ἀρχιερ.
ἀξίωμα γνωόμενοι μεγαλόσχημοι ἔφθασα εἰς τὴν ἁγ. ἄνναν τὸν μετρῶν θε-
σίθεον καὶ εἰς ἱθῆρην τὸν Κασσανδρείας Ἰωάννην. Τὸ γεγονός τούτο θά
ἔχη ἀνατρεπτικὰς διὰ τὸν ἱερόν ἄθω ἐξεργίσεις. ἔχομεν μητροπολίτας ἡγου-
μένους καὶ ἐν βασιλοπείδι καὶ ἱθῆρην μονῆ ἀλλὰ οὗτοι ἦσαν κουρά καὶ
ἐγκαταβίωσαν ὡς μοναχοὶ ἐν ταῖς μοναῖς τῆς ἦσαν ἁγιορεῖται. οἱ ὑποδο-
ρωτικαὶ ἐκεῖνοι κανόνες ἔφερον εἰς διάστασιν τοὺς ἀδελφούς "μαυρούς"
ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ὡς κατὰ θεοῦ ἐξώπησαν τὸν κοροσσὸν τῆς
ἐκκλησίας θεῖον χρυσοστόμον! Ἐνεκα τοῦ ἀπασχολοῦντος ἡμᾶς μητή-
ματος δὲν δύναμαι νὰ ἀναμιχθῶ εἰς τὰ τοῦ ἁγίου ὄρους, ἀλλὰ χάριν
τῆς ἱστορίας γράφω ταῦτα καὶ παρακαλῶ τὸ γράμμα μου ἐπὶ τοῦ
παρόντος, ἅς μὴ κιντοφορήσῃ. Πιστεύω νὰ ὑπάρχουν ἐκεῖ πατέρες γνω-
ρίζοντες ἴσως καλύτερον ἐμοῦ νὰ ὑποστηρίξωσι τὸ αἰωνόβιον καθεστῶς τοῦ
ἁγίου ὄρους καὶ νὰ ἐχειρῶσι φωνὴν πρὸ τοῦ κινδύνου τῆς ἐκκλησίας
ὁ θεὸς νὰ βάλῃ τὸ χεῖριτον. Περὶ δὲ τῶν ἀπασχολοῦντων τὴν ἱεράν
τῶν φημεριανῶν παράταξιν, διατί δὲν κινδύνοντα οἱ ἅγιοι Ζηλωταὶ καὶ

νά ἀναίρεσωσι τουλάχιστον ἐκεῖνα, ποῦ ἔγραψαν ἔναντιον τοῦ γρά-
 φοντος ταῦτα δημοσιεύσαντες καὶ τὸν χίβεττον, ὃν οἱ Παιριῶται
 ἀπέστειλαν τῇ 1915 ἔναντιον μου; ἢ μήπως δὲν ἔχουσι τὸ σύμφηφον;
 καὶ ἐάν δὲν ἔχουσι θά τοὺς ἀνοίξῃ τὰ μάτια ὁ τρομερὸς Τόμπρος,
 ἀμφιβάλλεται, λοιπὸν ἐνετέθησθε πρὶν ἢ ἀπαρῆτε ἐκεῖθεν νά ἐξασφα-
 ρίσῃτε τὸν ὑπὸ τὴν κατηγορίαν ταύτην διατελοῦντα. Γνωρίζουσι παντὸς
 ἄλλου τοὺς ὑπὲρ τῶν ἐξαρτηματικῶν ἀγῶνάς μου κἀγῆτιον οἱ Κωσσομαζι-
 θίται. Ἄλλῃ θά εἶπυτε, κατεδικάσαμεν εἰς τὴν Κοινότητα τοὺς συμβούχου
 τῆς ἐκείτης τοῦ ἁγίου παντετεγῆμονος. Ἄλλῃ τὸ πρακτικὸν γράφει, ὅτι ἐπι-
 κωρήθησαν ὡς ἀναρχικοὶ ἐκλεγάντες δικαίον χωρὶς νά κατέσωσι τὴν
 κυρίαρχον μοῆν. "Ὡς μοὶ εἶπωσι, ὅτι ἐτιμωρησάμεν τῆν γῆν; εἰς τὸ Κο-
 γάκιον μαγεῖρον καὶ Κονακιστῆν εἶχον τῆν γῆν (κλήμεντα καὶ Γελάσιον)
 καὶ ἠνεχώρησεν πρὸ παντὸς τὸν μακαρίτην ἀδελφόν μου Θεόφιλον κτλ. ὅστις
 ἦν φανατικὸς ἀλλ' οὐδέποτε ἤρξατο ἐκείνῃ, ὅπερ δὲν ἠδυνάμην
 ἔνεκα τῆς θέσεως νά κάμω. εἰς τὸν παραδελφόν μου Παΐσιον δὲ παρα-
 κατῶ δῶσε 500 δρχμάς ἃς θά μετρήσῃ ὅταν σὺν θῶ ἰπανήθῃς.

Εὐχόμενος εἰς πάντας ὑμᾶς νά διήρθωζε ἐν κατανύξῃ τὴν
 μ. ἐβδομάδα καὶ τὸ ἁγ. πᾶσχε ἐν καρᾷ καὶ πνευματικῇ
 εὐφροσύνῃ ἐπιδαφισύω τὴν ἐλπίαν τοῦ οὐρανοῦ.

f ὁ Κορυζσαῖς ἐλθῆς Κουρίθαι.

Ἀθήναι-ψυχικὸν τῇ 1-6-56

Ἀγαπῆτέ, Ἀλέξανδρε,

Εἰς τὰ ὑψηλῶν ἐλλητικῶν ὀρέων καὶ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ
 Περιοχὴν τοῦ "περιμένους τῶν Μουσῶν", ἐν βαθειᾷ κατανύξῃ εἰς τὴν λαογραφίαν
 καὶ μυροβολον μοῆν τοῦ δόσιου Σεραφίμου ἐτελέσαμεν τὰ νεομοριέ-
 να τῆς μ. ἐβδομάδος. εἰς τὴν μοῆν ταύτην ἐπὶ 50 στίχων καὶ πλεόν ἡ-
 γούμενεύει ὁ ἔξαιρτος ἐν Κορυζσαῖς ἱερομόναχος Κυριακὸς Νασύμ, καὶ
 ἀκμάζει εἰς εὐσφρίξος καὶ δραστηριότητα, φάλλιν ἀκμῆτος ὅπ'
 ἀρχῆς μέχρι τέλους τῆς ἀμολουθίας παρά τὰ 95 ἔτη τῆς ἡλικίας του.
 ὁ στρατηγὸς κ. Θω. χρυσοχόος, ὅστις παρηκολούθησε τὰ πάντα καὶ
 ἐπίσημος παύση εἰς τὰ 12 εὐαγγέλια, εἰς τὸν ἐπιτάφιον καὶ εἰς τὴν
 ἀνάστασιν αὖ καὶ κατὰ τὴν μεγαλοπρεπῆ πανήγυριν τῆς μοῆς τὴν
 Πέμπτην τῆς Διακαινησίμου, δικηρύξεν εἰς τὸ εὐχαριστήριον γράμ-

μα πρὸς τὸν ἡγούμενον, οὐκ οὐδέποτε ἠοδαίνθη ἐν τῷ βίῳ τοσαύτην θρη-

σκευαστήν μακαρίων. Ἐξ ἁπλῶν ἡμετέρας εἶχομεν τῶν ποιμένων καὶ
 ἑλικίνων καὶ πλῆθος προσωνυμιῶν ἐν τῶν περιχόρων, ὅσοι οὐδ' ἔγραψα
 εἶναι θαυματουργοὶ - ἢ ἀγάμαρατοι - καὶ ἀπολαύσι μεγάλης τιμῆς
 καὶ εὐλαβείας ἐν ὅλη τῇ ἑλλάδι, ὅσοι ἀγάπης καὶ σεβασμοῦ καὶ δέου-
 μιν Κυριακῆς. Ἄλλ' ἢ ἰδιότητάς ταύτας, ὅτι οὐκ εἶναι μοναδική
 ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ θαυμασίως περιεγράψατε αὐτὴν καὶ τὴν εἰς τὸ Σε-
 ράρον μακαρίων. Πρῶτη ὁμιλία εἶναι ἢ ἰδιότητάς, ὅτι παρά τῃ ἀνι-
 δράσει καὶ τὰ σοβαρὰ ἐμπόδια πρὸς εὐρεσὶν μακαρίων κυρίως, κα-
 τωρθώσαμεν καὶ θέσαμεν πύδα εἰς τὸ ῥωστικὸν αὐτοσύνθημα καὶ σιγα-
 ζεσαι ἀνέτως ἢ σχολῆ. Διέκρινα καὶ ἐγνώρισα τὸν Ζωγραφίτην καὶ
 τὸν Διον. ἡγούμενον, τὸν Ἀμβρόσιον, καὶ τὸν πρωτεπιστάτην, ἀλλ' οὐτε
 τὸν Ἀλέξανδρον οὐτε τὸν Νίκανδρον, οὐτε Βασσιλιανὸν εἶνα. Πόσον ἠλλα-
 ξεν ἢ νεά γενεά. Μετὰ μαυχήσεως διακρύπτω, ὅτι εἶναι ὁ ἀρχαιότερος
 ἐπιτῶν λαυριώτης ἴσως καὶ ἀγορεύτης. Τῷ 1892 μὲ ἠδήμουν ὁ ἀδελφός
 μου εἰς Λαύραν, ὅπου εἶχε χρηματίσει ὀλίγους ἐς τὸν προηγούμενον
 Νικολάου, τὸν παλαιόν. ἔχεν ὑποκατακλιθὲν ἐν τῷ χιόνι καὶ ἐτοιμάζε-
 το κα' ἐπαγγεῖ εἰς ἀνδριανούπολιν. Ἄλλ' ὅταν ἤκουσεν ὁ ἀδελφός μου
 τοῦτο, ὅτι τὰ εἴματα ἀξὸν νόμοι, δὲν ἠθέλησε κα' μέ' ἀφήσει. Ἀλλὰ
 καὶ ὁ Νικολάου δὲν ἐπῆγεν, ἐσταθῆ ὁ Κοσμάς. Ἐπιτροποὶ ἦσαν ὀρθροί
 Νεόφυτος, ὅσοι εἰσάθητο εἰς τὸν πύργον τοῦ ἀγίου Βασιλίου, καὶ ὁ μακα-
 ρίτης χιόνισα μὲν. Ὅταν ἀνεχωροῦμεν, ἀφ' ἑβαλα μεσάνοιαν εἰς τὸν
 ἀγίον ἀθανασίον καὶ ἠρμίσθη ἐπὶ τοῦ κάθου του κα' εἶναι λαυριώτης
 ἀπεχαιρετισαμεν τοὺς ἐπιτρόπους, ἔπεν ὁ Γαβριλάκης: "Πήγαυε εἰς
 ρα Διάνο - θεόφιλε καὶ ἀμα μεγαλωσὴ ὀλίγον κα' φέρη τὸν ἀδελφόν
 σου θά τὸν πάρω ἐγώ," ὅπερ καὶ ἐγένετο μοι ἀ ταῦτα. Ἐπιτῶν Λαύρας
 μὲ ἀδήμουν ὁ μακ. ἀδελφός μου εἰς τὸ σπύλαιον τοῦ ἀγίου ἀθανασίου
 τότε εἶχεν ἔλθει ἀπὸ τοῦ Σινᾶ ὁ ὀνομασιῶν μακαρίτης χοιρίτην.
 Καὶ ἐν τῷ χιόνι ὡς ἐκροπῆ πρωτοφανῆ θεωρούμενα τῶν μαθσοιῶν τοῦ ἱεροῦ
 τόπου, καλῶν περὶ διὰ πῆλον ποιητικόν, ὅπερ ἔξυφανε τὸ φανάριον καὶ
 τὸ ἐπιτῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῶν, ἀπρουριμαγίσως δὲ δέχεται καὶ ἢ ἰ. Κα-
 νόνης, διατρέτης δὲ τοῦ θαύματος ἢ ὑμετετραπανοσιολογίας. ἔχουμαι κα'
 γίνωσκ, ὅτι οὐκ παρουνσι ἀξοναί εἰς τὸ προσκήμιον. Ἀλλὰ μήπως ὅλα
 αὐτὰ εἶναι προπέτασμα ἐνέζμωσ ἡγίου, ὅπερ κρύπτει τὸ διάδωσ φαν

φοράν τῆ ἐξεγέρσει τῶν ἀληθῶς θρησκουσιμένων τῶν τελευτῶν ἀνακλιθῆν ἐπάρα-
 τον διάταγμα, οἱ βασιλευσάσασοι ὅπως οἱ τοῦ πολυβίου, ὅσους ὑπομάσθη δι' αὐτῶν
 πατρὸς τῆς ἐπιστήμης τῆς κλειοῦς καὶ προφήτης, δύναται εὖ τῶν σπριεῖν
 νὰ προμαντεύωσι τὰ ἀποτελέσματα τῶν πολιτικῶν ῥευμάτων καὶ δυνά-
 ναμισμοῖ τετὰ ἔμβασην τῶν γεγονότων, ὅπερ εὐσούδιν ἀφελῆ, εἰμὴ ἐξ ἰσὶ δῶ-
 ση ἔλην ἐξ τῆς μοιρολατρίας. Νὰ γράψω ταῦτα, ὅπερ ἀπὸ πολλοῦ ἀνευ-
 χλεων ἐξ τῆς διανοσίας μου, ἀφορμὴν παρέσχε μοι, ἢ ἀρθρον τοῦ
 προχθιστοῦ βήματος. Τῷ μόνον ἔχω τὸ θάρρος νὰ εἴπω: Φίλοιες, γρη-
 ροῦτε "Σίντε λασί καὶ φροήσατε". Ἡ ἀναγνῶσις ἐλαμένεται εὖ τῶν
 ἐνδον. Ἡ εἰδησιὶς περὶ τοῦ τελευταίου ἀποχθίου τοῦ ἀειμῆσιου γέροντος καὶ
 ἢ ἀφίρωσις τῶν κτημάτων ἐξ τὸν ναὸν τοῦ χωρίου ἰδιαιτέρως με συνηνεῖ.
 Ἐκίριος νὰ εὐλογήσῃ τὴν ἀδελφὴν σου διὰ τὴν μαλωσύνην. Θά ἦτο ὅσπερ
 θανάτῳ νίος τοῦ θάνατος.

Γράψου μοι τίνας εὖ τῶν τόμων τοῦ χρυσοχόου ἐπρωμηθῶντες, διότι
 ἔχω διπλοῦς. Θέλω νὰ μάθω διασεῖ ἐκλήθησαν ἐξ τῆς διπλῆς οἱ ἔξορχοι
 ἐφ' ὅσον δὴν εἶχαν ὑποβληθῆ ἐξ τῆς Σίνουδον κατὰ πρόβλημα τῆς τῆς ματα, καὶ
 εἴθισται; Μήπως ἐπαναλαμβάνονται παλαιαὶ ἀμαρτίαι;
 Ἐν τῷ ὑπουργίῳ ἀσφαλείας, ἀξιότιμος αὐτῶ ὀμβροῦς καὶ φίλος
 τοῦ εἴμου ἄρως μοιὰ τοῦ γραμματέως τοῦ πρακτορείου τῆς τῆς τῆς
 ρισίαν, ὡς μετὰ νῶμα ὀθη εὐ χάβας, με παρεκάλεσαν νὰ σουσιήσω καὶ
 ἐνταῦθα διευθυντὴν αὐτῶ κατὰ τὸ συνοδοῦται, ὅσους εἶναι καὶ ἀνά-
 πηρες πολέμου, νὰ σουσιήσω αὐτῶς ἐξ τῆς Κοινότητος. Περὶ αὐτῶ
 γηρίζει ὁ χθὲς αἰα χωρήσασιν διοικητῆς Κωνσταντινουπόλεως, φέρονσι
 ὅτι καὶ τὰ ἀπαραίτητα σουσιήσασιν τοῦ ὑπουργίου. Μοὶ εὐδὲς εὐλο-
 γη ἀφορμὴ νὰ γράψω μετὰ τῶσα ἔση ἐξ τῆς Κοινότητος, ἥτις ἀπὸ
 τῆς ἐπιδοσεως καὶ ὅλο σφραγίσου, δὴ μοὶ ἔγραψε. Θά ὠφελήσῃ πολὺ
 τὸν τόπον τὸ ἐπίσημον αὐτῶ πρακτορείον, ἐάνμαλῃ προδιαθέσῃτε
 τοῦς ἐπιμέτα αὐτοῦς, δι' αὐτὸ ἐπιτήθη νὰ γράψω.

Ἐσωκλιῶ τὸ ἐπίσημον ἐπιτήριόν μου διὰ τὸν νεοσχεροποιηθῆνα
 καὶ παρακαλῶ ἐγχειρίσασε.

Δυσάτιρος εὐχιστὴς πρὸς Κύριον
 + ο Κορυθαῖς εὐλογητὴς Κορυθαῖς

Τῷ ὁσιοπρωτάτῳ γέροντι ἀλεξάνδρῳ λαυριώτῃ ἀρχιγραμματεῖ. Κοινότητος ἁγίας
 ἄρως ἀπὸ

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ 2 - 6 - 56

ἀγαθὸν μοι θεομλητέ

Μόλις ἐπανελθὼν ἔλαβον τὸ γράμμα σου. ἔλιπον ἐπὶ τριπτά, εἶχον μωσαβή τὰ ἑορτάσω τὰ ἀγαπάθη καὶ τὴν ἐλευθέρωσιν εἰς τὴν μισθὴν τοῦ δοίου Σαραφίμ ἐπὶ τοῦ ἑλιγνῆτος δημοῦ μετὰ τοῦ γρωσιῶ σαβη. αἰθ. χρυσοχόου σαρασηγῶ. Μετ' ἐκπλήξεως εἶδον, ὅτι τὸ ἔλπιον ἔφθασεν εἰς αὐτὸ τόση μείων. Δεῖ ἔξετε- λισθεσὶ τὴν συνταγὴν μου, μὴ τὴν ὁποῖαν ἔχω καὶ νειθαύματα καὶ εἰσὶν ἡθεραπεία αὐτῆ καὶ ἀλλοσομοίαι. Ἀλλὰ δόξα τῷ θεῷ, ὅτι ἰάθητε διὰ τὰ συνεχίσοντε τοὺς μαλοὺς ἀγῆνας, ἀσκητικαίς καὶ φιλολογοίαις. Ὁ ἀγαπῶν μοι μαθηγὺ μιν ἄσας συνετέλεισεν ἡ ἀμὴ εἶπω εἰρωτοσιάντων, εἰμίαν ἐμπροσθὴν αὐτῶν τῶν μαθηγῶν τῶν ἐρεῦ τόπων. τὴν χειροτοσίαν καὶ ἐμαθιδόρουν ἐπιουίης εἰς ἀμὴ θρεῖ, δηλ. τὰ μαμὴ ἐπαρχίαν ἐμυθλοισασαμὴν τὸ ἀγῆν θρεῖ. οἱ ἀσκητικοὶ πατέρες μαμὴ ῥῶσαν τὰ ἐκτοπίσωσι τὸν φερισσὸν εἰς Κερσῶν, ὅπου εἶχε τὸ Κονάμι του, καὶ ἦλθεν εἰς ῥῶσιν πρὸς τοῦτο μέ τὸ Πατριαρχίαν. τὸ ἀγῆν θρεῖ καὶ ὁ μοναχικὸς βίος οὗ ἔχει ἀνάμνη χειροτοσιῶν. Ἐμυθῶς αἰπρῶτα μοναχικαὶ σχυροτήτους ἐγένοντο μετὰ τὴν ἀντιδρασην κατὰ τὴν ἐρωτοσίαν, ἥτις ἐν μαμὴ τῶν διωγμῶν εἶχε παραβιάσει καὶ εὐαγγελικὰς ἀρχὰς καὶ ἔξεμεταλλεύετο τὸν λαόν. οἱ ἰδρυταὶ τῶν πρώτων μονῶν πάντες ἦσαν μοναχοὶ καὶ ἐν αἰθῶ δ ἀγῆν ἀθανάτοισι καὶ ἀγῆν τῶν τῶν. ἐν τῇ αἰθῶ βλίσπομεν, ὅτι διὰ τὴν λαουρ- γίαν ἐμάλασεν ἱερέα ἐν τῶν πλησιοχώρων, καὶ ἐν αἰθῶ ἐπὶ ἔφθασα πολ- λά μονῆα, ἅπερ εἶχον ἐφημερίους μωσαβήτους. Ὁ ἀρχιερέας, ὅσαι θέ- λει τὰ μονῆα ἀποθέτει τὴν ἀρχιερωσύνην γινόμενας μεγαλόσχημας, καὶ ἔφθασα εἰς τοιοῦτους τὸν Μετρών Δοσίθειον εἰς ἀγῆν αἰθῶ καὶ τὸν Κασσανδρείαν ἰωάννην εἰς τὴν τῶν ἰθῆρων. τὰ μοναστήρια ἐν ἑλλά- δι διελύθησαν, διότι ὅλοι οἱ μοναχοὶ ἦσαν παπάδες. Ὁ μοναχικὸς βίος αἶμα εἰς τὸν νόμον καὶ τὴν ἐμυθλοισίαν τῶν λαύχιον εἰς διεμορφώθη ἐν αἰθῶ καὶ οὕτως ἐσώθη. ὅταν ἐπήχθη ὑπὸ ἐπισκόπους εἰς τὴν ἀνατολὴν διελύθη. Δεῖ ἐπινοήθη τὰ ἐξυψώθη διὰ τῆς ἱερω- σύνης, ἥτις ἀποσελῶ αἰτίθειον εἰς ἀξίωμα πρὸς τὸν μοναχισμόν, ὅσαι αἶμα ταπεινότης. ἔθετο οὕτως εἰς ἰδανικὸν τὰ ἀντιμωσαβή

τό εἶπεσόν ἀγγελικόν ταίγμα. Ἡ ἱερωσύη ἀποτελεῖται εἰς τὴν ἀνάγκην, ἔ-
 ναι, ἀρμόδιος τῆς μοναχικῆς πολιτείας. Πῶς εἶναι αἱμοναί τῆς εὐχρηστίας
 καὶ τῆς Καππαδοκίας; ὁ αἴγιος ἀθανάσιος, ὁ θαυμασιὸς καὶ ἐγκω-
 μαστιὸς τῶς Μ. Οὐρανίου, εὐέβητο εἰς ὑψιστον βαθμὸν τοῦ μονα-
 χού καὶ εὐεῖνοι τὸν ὑπεδέχοντο μετὰ μεγάλων τιμῶν ὡς ἀρχηγὸν
 τῆς ἐκκλησίας. Ἐν τούτοις οὐδέποτε ἠθέλησε νὰ ἐπέμβῃ. Ὅταν
 ὁ θεόφιλος ἠθέλησε νὰ ἐπέμβῃ καὶ νὰ τιμωρήσῃ τοὺς ἀδελφούς
 Μαυροῦς, προσηύλασε τῆν ἡμισολάβησιν τοῦ θείου χρυσοῦ-
 μου καὶ ἔλθον ἐξ ῥῆξιν οἱ δύο μεγάλοι πατριάρχαι, ἡ τῆς ἰσοῦσα δὲ
 νὰ ἐπισώρῃσε τῆ ἐκκλησία καὶ τῆς θύμα ὁ μεγαλύτερος διδά-
 σκαλὸς αὐτῆς. Ὅταν αἱμοναί τῆς Παλαιστίνης περιῆλθον εἰς τὴν
 ἀπόλησιν ἐξουσίαν τοῦ πατριαρχείου διεκλήθη πάντῃ ἐπι-
 εμοναχικῶς καὶ αὐτῆ δὲ ἡρώσῃ σὺν τῆς τῶν αἰγίου Σαβ-
 βα δλασελεῖ εἴσα εἰς τὸ συνθέσει! ταῦτα ἠναγκάσθη νὰ γρά-
 ψω, ὅτι αἱ πατριαρχικαὶ ἐξάρχισαι ἀρχιερέων ὡς εὐπόπεια ἐ-
 ἀδ εἶχον μαρτυρῶσι διὰ τοῦ μαλακίου μου νὰ σταματήσω, ἡρ-
 χισαν πάλιν νὰ ἐρχονται. Μὰς ἐφιλοδώρησαν ἐν χειροτονίαν
 ἐπισημοῦ τοῦ αἰγίου ἔθους. νὰ γὰρ, ζεφουρνῆσι διακόνια καὶ νὰ ἡ-
 ποτακῶσιν εἰς τὴν ἡμισίαν. Ἡ φάμπρεια τοῦ αἰγίου μητροπολί-
 του χίου, ὁ κλεινὸν αἰνάσιγμα ὁ χαροτονητῆς, θα ἔμασιασθη
 ἡδὴ ἐν ταῖς Καρειαῖς! Ἡ θέλησαν νὰ τὸν παρουσιάσῃν εἰς Λαυριώ-
 τι, αὐτό ἦτο φειάκη νὰ ῥίψῃν σάβωπον σὰ γνάτια. εἶναι ἐξ
 εἰς τῶν νόθων Λαυριωτῶν καὶ αὐτῶς, ὡς ἔγραφα εἰς τοὺς τρεῖς ἡρ-
 χας, καὶ δὲν τὸ ἀνῆρεσαν. Δὲ ἀρνοῦμαι ὅτι ἐχρημάτισιν ὑπο-
 τακτικῶς τοῦ ἀμύροσιου, ἀφ᾽ οὗ τὸν προσέλαβον ἐν τῷ 1935, ὅτι
 διωρίσθη καθηγητῆς ἐξ ὁππῶν ἀπιστήμων θεολόγος, ὁ ἀμύροσιος
 τὸν ἐπῆρε καὶ μισεῖθη εἰς Σμύρην, ὅπου τὸν παρέδωκεν εἰς τὸν Καρυστι-
 αλ Παντελεῖ ἡμίονα φωστῆν. Ἐγραφε τὸν βίον τοῦ αἰγίου ἀθανάσιου, τὸ
 πρῶτον εὐρισθῆναι εἰς τοὺς πατριαρχεῖους διὰ νὰ διαιτηρῶν ἀπὸ τοῦ
 ἐπισήμου πατριαρχ. ἔργου, ὅτι ὁ αἴγιος ἀθανάσιος ἴδρσε τὸ πρῶτον ἰδιορ-
 ρυθμὸν εἰς ἄλλῃ! ὅτι οὐκ ἔπῃ ἡρωσῃσαν. εἰς τὴν ἰδιορρύθμῃν τὸ πατριαρ-
 χεῖν θαυρωσῃ τὸ φράριον. Ἐν εἰς ἡμῶν προσηπτικῶς ἀπὸ παρατήρησιν καὶ
 εἶπον αὐτῷ, ὅτι τὸ αἴγιο. κοινόβιον, ὅπερ μετεδῶθη πανταχοῦ ἐξ ὁππῶν ἡμισίαν, εἰς
 ὁ τελειοτέρως τῶν παλ, εἶναι τὸ ἀθανάσιος, ὡς ἔγραφα εἰς τὴν ἔρησον.

καί χριστ. Ἐπισημοποιήσῃ. Ἐπισημοποιήσῃ τὸ σφάγμα. ἀλλὰ τὸ
~~τὸ εἶδος καὶ τὴν περιουσίαν αὐτοῦ τὸν Διοκλήτην τὸ εἶδος ἀθανάτου~~
 εἰς αὐτὴν ἀρθρῶν εἰς τὸ ἴδιον πατριαρχικὸν φύλλον, αἱ αἰετοὶ σκατε, οὐδαμῶς
 εἰς αὐτὴν ἐπισημοποιήσῃ. αὐτὸς προορίζεται καὶ διὰ τὴν τὸν μοναχι-
 κὸν θῖον καὶ καὶ διαμορφώσῃ τὴν νέαν γενεάν ἐν τῷ ἔθρει! ἀλλὰ πῶς
 θὰ συμβιβασθῇ δύο ἀντίθετα πράγματα; Σχολάρχης καὶ λειτουργὸς
 ἀρχιερεῶς! ἢ παπᾶς, παπᾶς ἢ ζυγᾶς, λήξιμῃ παροικία. αὐτὸ εἶναι τὴν
 ἀδυναμίαν. Πατηγίρις, χειροτονία, γνησιόσημα, κηδεύσας, διαρμῶς θὰ
 αἰποποῦν ἐν τῇ σχολῇ τὸν Διοκλήτην κ.τ.λ.

ἀλλὰ μή τι λανθᾷσθε, δὲν προορίζεται ἡ ἀρχιερωσύνη διὰ τὴν ἀθανά-
 ταν, δὲν τὸ ἀρχιερωσύνης ἔθραυεν. Ἡ χάρις καὶ ἡ ἐκδοξαστικὴ σχο-
 λή εἶχαν πάντοτε διωθντάς ἀρχιερωσύνας, καὶ πῶς δύνανται ἐπι-
 ῶνται. Ὄταν εἰς τὰ τελευταῖα χρόνια μετὰ τὸ 1900 εἰς αὐτὴν εἰσελά-
 ρισον τὸν Σχολάρχην καὶ Χάλιτην (πρῶτον τὸν ἄποστ. Χριστοδούλου ἐχα-
 ροτομοσαν Σταυρουπόλεως τῷ 1904 νομίδω), ἡ περιώρησις αὐτῆς Σχολῆς
 παρηκμασεν. ὡς μανθάνω, ὁ Μιλίτιου πόλεως πρῶτος τοῦ ἁθῶ πρόκειται καὶ
 ἀναδειχθῆ. Ἐύχομαι καὶ διαφευσθῆ. τότε θὰ ἴσπῃσιν τὸ ἴδιον καὶ οἱ Σά-
 βοι καὶ οἱ Ρῶσοι διὰ τὸ ἐπὶ γνησιόσημα, ὅσοι αὐτοὶ εἰς τὰ κρητῆτων ἔχουσιν
 καὶ ἡ γνησιόσημα ἀρχιερεῶς. Ἐπεμψόμεθα μετὰ τοῦ διὰ τὸν Πατριάρχον
 τῆς οὐρανίας ὀνομασίας. εἶχε προτείνει τὸ πατριαρχικὸν εἰς τὸ ὑπουργικὸν
 τῷ 1948 αὐτὸ καὶ μοὶ ἔγραψαν ἀπὸ τὸ φανάρι καὶ τὸ ἑορταστικόν.
 Ἐγραφα πολλά καὶ σαματὰ διαλαμοῦ ὅσοι εὐλαβίον οἱ τῶπο.
 γραφοὶ τοῦ "κώδικος τῆς ὀρθοδοξίας". Ἐπέρασεν ἡ ἐκτέλεσις τῆς 450 σελ.
 λίδας. Ἐύχομαι εὐκαρῶς ταχέως ἀνάρρωσιν. Διατύπων
 εὐχῆς ὑπὲρ Κορυθαῖς ἐν λόγῳ Κορυθαῖς

τῷ ὄνομα τῶ πατρὶ Θεοκλήτῳ ἀρχιερωματῶ Διοκλήτῳ κ.τ.λ.

Ἐξ ἁγίου ἔθρος ἁθῶ

Ψυχικὸν τῆ 2-6-56

τῷ ἁγίῳ μητροπολίτῃ Θεοφίλῳ τῆ Κεφαλαίας
 κ. Παύλου κ.τ.λ.

Χριστὸς ἁνέστη

Ἐσβασιμῶς ἐξ ἁγίου ἔθρος ἁθῶ

Ἐπεμψόμεθα μετὰ τῆς εἰς τὴν φηροζόνον μονὴν τοῦ ὁοίου Σεραφεὶμ κατὰ τὴν
 κατὰ τὴν θερμὴν συστάσιν τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἐξέτε-
 ρωσαν πλῆρως καὶ τὰ ἱερατικὰ ἔργα μαθήμοντα κατὰ τὴν ἁγίαν

πάση τήν ἁγίαν ἀνάστασιν ὡς καί τήν ἐπέσειον τῆς μοῆς πανήγυριν

μημονύσαντες καί τό ὄνομα τοῦ κυριαρχοῦ τῆς μοῆς τῆς εὐσεβισμοῦ
ζας. ἀλλά ἐμαρτύσαν καί ἀρεστόν κρῦον. Μότις ἀναλαβῶν ἐν τῇ
ἐπικινδύνου τούτης ἀσθενείας αἰσθανομαι τήν ὑποχρῶσιν νά εἶαι ἡχαριστήρι
καί νά συχαρῶ ὑμῖν διά τούς 3 ἐκλεκτούς ἱερεῖς χροστῶν, θισβῆς,
καί Δομθραίνης, οἵτινες κατὰ τήν πανήγυριν ἐφάρτων θαυμασίως καί
ἐτελετοῦργησαν μεγαλοπρεπῶς. Κατά τήν ἀναμονήν (πρό τῆς ἐνάργειας τῆς
τρετῆς) ἐν τῇ ἱερῇ τῆς μεγαλοπρεπείας οἱ εἰσερχόμενοι ἀρχιερεῖς ὡς πρῶ-
καθήκονταν πορεύε τῇ ἁγ. Τραπέζῃ οἱ κῆ παλαιοί ἐσταματῶν χαιρέ-
τῶν τες με τούς δε νῆους, ὅσοι δ' αὖ μί ἐννῆριον τούς ἐσταματῶν νά
τούς γυρίσω. Ἡ ὑμ. Σεβασμιότης διήρθη ἀθάνατος εἶχε προχωρήσει
πρός τήν προσκομιδήν, ὅτε ἠρώτα τόν παρακαθήμενον καί με ἐπη-
ροφοροῦσαν. Θῶν ἦλθεν εἰς ἀναμήτην, γίνοι θά μοῦ ἔπαρσαν τήν θείαν
ἀγάτην γυρίφοντες τόν χαρακτήρα μου καί ὅτι εἶμαι ἁγιωτάτος μοναχῶν
ὁστινος πρῶτη ἀρετή εἶναι ἡ ταπεινότης καί νά τιμᾶ τούς ἀρχιερεῖς
ὡς τόν Χριστόν τόν ἴδιον, δὲν ἔπρεπε νά μί ἐλέγξῃ τῶσον πικρῶς
ἔστω καί ἂν συνέβαινε τῶναντιον, καθῶσον τῶσον γιπαρῶν γῆρας καί
ἡ θεία μου ὡς φιλοζωομένου μέ καθιστῶσι "πρωτοῦμενον ἐν τιμῇ"
καί ὡς τοιοῦτον ὁ ἐν τοῖς μακαριστοῖς ἀρχιεπισκοπος ἐπιρῶδων ἐν-
νήθως εἰς τῆς τρετῆς ἐπ' αἰρῶν πηλοῖσιν τῶν εἰς τήν ἡραϊάν πύλῃν.
Ἐν τούτοις ἐπιτρέψαί μοι νά ὁμολογήσω, ὅτι ἐκτιμήθην διότι δὲν
συνηγήθην.

Μετὰ θεοῦν ἀδελφικῶν ἀσπασκῶν.
f ὁ Κορυθαῖος ἁγιος Κουρίθας.

Ψυχικὸν 6-7-56 Ἐτικῶνος 5 Ψυχικὸν

Μακεδονίωτατε καί ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ κύρ Φωρόδε,

Δύο-τρεις φορές ἐβῶν εἰς τήν ἀρχιεπισκοπήν μάτην ἐβήτησα νά συναντήσω
ὑμᾶς, ἀφοῦ ἀνέμενον ἐπὶ ὕραν, καί εἶδον νά γίνωνται δεκτοὶ πάντες οἱ
τυχόντες, ἐγὼ δ' εἰς γάμην τελευταῖος ὅταν εὐρισκαθε ἐπὶ ποδός πρὸς ἀνα-
χώρῃν. Παλαιῖς ἐβήτησα τόν ἅγιον Πρωτοσύμελλον εἰς τὸ τηλεφῶνον νά
μοί ἐποιήσῃ μίαν συνάντησιν. εἰς μάτην! καί τελευταῖον περιωρίσθη
νά ζητήσω ἀπό τόν ἰδιαιτερόν ἑας τηλεφῶνικῶς νά μοί ὀρίσῃτε ὕραν. καί
ἔδω ἀπέτυχον. Ἐξήμερον δὲν εἶναι δυνατόν. Δώσατέ μοι τόν ἀριθμόν τοῦ τη-

γερφώνον αὔριον νὰ σὰς εἰδοποιήσω? Αὐτὸ τὸ αὔριον οὐδέποτε ἦρθεν, ἵνα
~~ἴδω ἀπάντησιν οὐδέποτε μὴ συνέβη τὸ ἀνεξήγητον τοῦτον. εἶχον πάντι~~
 τε ἐλευθερὰ τὴν εἰσοδὸν, οὐ μόνον εἰς τοὺς φιλικῶς διακειμένους, ἀλλὰ
 καὶ εἰς αὐτοὺς οὓς κατὰ τινα τρόπον ἤρεχον καὶ ἐπορέμον, καὶ ἀναφέρω
 τοὺς τοῖς μακαριστοῖς θαυμασθῆναι καὶ ἐπυρίδωται. οὗτοι οὐ μόνον με ἐδέ-
 χοντο ὁσάντις ἐμίτουν, ἀλλὰ καὶ με ἐπεδύεποντο. καὶ αὐτὸς ὁ μεγαλειότη-
 τος, ὅταν ἀπὸ μόνον εἶδον ἡγήσασιν ἀερόρασιν μοὶ ἤρθε τὴν ἐπορέμην
 τῷ 1949 καὶ με ἐπράττει ἡμίσειαν ἤραν. Ἐχειρέται θύελλα ἐναντίον τῆς
 ὑμετέρας μακαριότητος καὶ ἐπειδὴ κατεποτέμεθα πάντα ἀλλῶν ^{ἀρμηθῶν} τὰ
 καταλάβω τὸν θρόνον πρέπει νὰ στηρίξω τὸν θεῖα θουλήσει ἐνδεει-
 μένον νὰ σώσῃ τὴν κατὰστασιν. Ἐγραψα ταῦτα, διότι θέλω νὰ
 εἶμαι ἐν τάξει καὶ πρὸς ὑμᾶς καὶ με τὴν συνειδήσιν μου καὶ ἀέ-
 ναντι τῆς ἱστορίας καὶ ἡτῶ μίαν συνάντησιν, διότι ἐπείχομαι νὰ
 μεταβῶ εἰς τὰ γουζρα.

Μιὰ φιλίση φιλασφιάς
 ὁ Κορυθαὶς Ἐλόγιος Κορυθαί.

Ψυχικόν, ἔτικωνας 5, 11-7-56
 Μακαριώτατε,

ὁμοίως τὴν χθεσινὴν συνομιλίαν ἔφυγον ἀμετάπειστος,
 διότι μίαν φιλικὴν παράκλησιν ἀσάμαντον καὶ οὐχὶ δι' ἐμέ, ἀλλὰ δια
 τὸν πρωτοσυγκλητὸν μου ἀποδεξάμενοι ἐξ ἀρχῆς, πρὶν εἰς ἄλλον ὑποσχε
 θῆτε, δὲν ἐπρωματοποιήσατε. Συμείψαστε, ὅτι οὗτος εἶναι ὁ μόνος ἔργον,
 ὅστις με ἡμοροῦθησεν εἰς Ἀθθαγίαν καὶ εἰργασθῆ ἔθνικῶς ἕως γῆρας κρητικῆ
 πατριώτης ἐκτεθεῖς καὶ εἰς κίνδυνον τῆς ζωῆς. Τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτε-
 ρικῶν ἔχει διαπιστώσει τὴν ἔθνικὴν του δράσιν εἰς τὴν ἀρχιεπισκοπήν.
 Περαιτέρω καὶ ἐνταῦθα εἶναι ἡ δεξιὰ μου χεὶρ εἰς τοὺς πνευματικοὺς
 καὶ ἔθνικους ἀγῶνας. Τὴν ἀγίαν βαρβαρίαν, 300 μέτρα ἀπέχουσαν τῆς
 κατοικίας μας, νέκεται εἰς ἀγράμματος ἱερέως, οὐδεμίαν ἔθνικὴν δράσιν
 ἔχων καὶ ὑποστηριζόμενος ὑπὸ ἱεραρχῶν, οὐχὶ θεθαίως δια τὰ ἔθνικὰ καὶ
 ἐκκλησιαστικὰ του φρονήματα, εἶναι μακρόθρεπτον τοῦ φωνῶν, ὑποστη-
 ριζόμενος φανατικῶς ὑπὸ τοῦ ἐχμαθέτου γραμματέως τῆς ἱερᾶς ἐκκλήσιας
 Παπαγιαννίου, ὅστις καὶ κατεψεύσατο ἐπὶ ἐκκλήσιας κατὰ τοῦ πρωτοσυ-
 κλητῆ μου, ὅταν ἦρθε νὰ καὶ ἐπιδώσῃ τὸ κλητικόν.
 ἀλλ' ἐπειδὴ, εἴθισταί μοι σχεδόν, πάντοτε νὰ ἔχω κοινούς μετὰ τῶν

τῶν φίλων μόνον τοὺς συγγενεὺς ἀγῶνας, οὐχὶ δὲ καὶ τὰς ἀπολαύσεις,
 ὑποχωρῶ, ἀφοῦ θεωρεῖτε πλέον ἀναγκασίους τοὺς 2-3 ἀρχιερεῖς εἰς τὸ
 βαρὺ ἔργον τῆς ἀνορθώσεως τῆς ἐκκλησίας καὶ ἐπειδὴ μοι εἶπατε νὰ
 ἐκτρέψω διανδύοτε ἀγγλὴν ἐνορίαν ψυφίσω μεθ' ὑμῶν τὸν ἅγιον Φη-
 μήτριον τῆς προσωρινῆς παροικίας μου, τοῦ ψυχικοῦ πάντοτε διὰ τὸν
 λόγον ὅτι εἶναι ἐγγύτατα τῆς καταικίας μου. Διὰ ταῦτα παρακαλῶ τῆ
 ὑμετέραν φίλην μακαριότητα νὰ τοποθετήσῃ τὸν πρωτοσύμβουλον
 μου ὡς ταπεινὸν ἑφημέριον, ἵνα σώσῃ αὐτὸν ἀπὸ τὸν ἐφιάλητον
 τῶν μεταθέσεων.

Ἐν Χριστῷ ἀγαπητὸς ἀδελφός καὶ φίλος
 ὁ Κορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρίτης.

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῆ 13-8-56

ἀγαπητέ πατέρα βασιλεῖε,

Ἐβράδυνά ν' ἀπαντήσω καίτοι ἦτο ἀνάγκη διὰ τὴν ἐργασία
 μου γὰ γράφω ἀρέσως, ἀλλ' εἶμαι ἀπασχολημένος μετὰ τὸν
 ὀγκώδη Α' τόμον τοῦ "Κώδικος τῆς ὀρθοδοξίας", φθάνει μὲ τὴν βο-
 θειαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ τέλος (περίπου 600 σελ.) καὶ τὸ τέλος εἶναι
 τὸ δυσκολώτερον διὰ τὰ εὐρετήρια. Θὰ μιμηθῶ τὸν Κεραμέα, ὅστις
 εἰς ἕκαστον τόμον ἔχει τὸ εὐρετήριον τὸν, αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πρα-
 κτικώτερον. Ἐν πρώτοις σὰς εὐχαριστῶ πολύ, διότι ἐπέφερε τὸσον
 κόπον δι' ἐμέ, ἀλλὰ δὲν ἐγύθη τὸ φῆγμα τετέλεις ἔχω τὰς ἐξῆς ἀπορίας.
 1) ვოთ ვებედენბოკ. 1951 καταλαμβάνω τὴν σύνθεσιν, εἶναι ὅπως σὰς
 ἔγραψον. Γράφετε ὅμως ἔπειτα "ρωσ. μετὰφρασις καὶ ἐκδοσις (τοῦ φραξ)
 κατὰ τὸν 14' αἰῶνα ὑπό... μοχίλα καὶ πορταὶ νεώτεραι ἐκδόσεις. Ἐπινα-
 λανθάνω τὸ ρωσικὸν μέγα εὐχολόγιον εἶναι μετὰφρασις μὲ μερικὰς προ-
 θαφαίρεσεις" (αὐ προσθήκαι εἶναι πρωτότυποι ρωσικαὶ εὐχαίς.)
 2) А менк of the eastern Church... εἶναι τοῦ γαλλορθοδόξου ἀρχιμ. Πέοντος
 Gillellet. εἶναι λοιπὸν μυθιστόρημα; δὲν ἐπεσιέφθη καθόλου αὐτὸς τὴν ρωσικὴν
 θεβείως δὲν εἶναι ὀνομαζοθείσης καίτοι ἐκείθεν ὀρμάται, ἀφοῦ ἀναφέρεται
 εἰς τὸν Νέον Ἄθωνα τοῦ Καυκάσου καὶ εἰς τὸν ἅγιον Παντελεήμονα. Ἡ ὀρθό-
 δοξος ἀποφίς τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ εἶναι ἡ ἐν τῇ ἡραϊκῇ ἀποφάσει τοῦ 1913 τῆς
 ρωσ. Συνόδου κατὰ τῶν ὀνομαζοθεισῶν (βλ. "ρωσ. ἱερά σιγήτη τοῦ προφ. Ἡλίου
 ἐν ἀγίῳ ὄρει τοῦ Ἄθωνος" (ρωσιστί). Ὁδησσός, 1913 σ. 90, καὶ γ. εἰών, τὸμ. 11)

σ. 766-75, του 1913) ἔχετε ποίας ἀντιρρήσεις εἰς αὐτά; Ὁ κ. Gilllet ὅμως ἐξέδωκεν
~~ἔμελλε τὴν ἱστορικὴν πραγματείαν περὶ τοῦ κ. Ι. Χριστοῦ αὐτῶν μετ' αὐ-~~
 διαφέρει πάρα πολύ. Ἐχω τὰ δύο πρῶτα τεύχη τοῦ Ἱεθνικοῦ τοῦ ΧΧ αἰῶνος
 μέχρι σ. 248, θὰ παρελάθουν τὴν ἡμετέραν βίβλιν πανοσιολογιοῦ ἔάν ἐγράφετε,
 εἰς τὸν φίλον μου Ρέσε Σιμπατ (ἢ Ριετσε) νὰ μοὶ στείλῃ καὶ τὰ
 2 τελευταῖα τεύχη, ἔάν ᾄ ὁ καλὸς αὐτὸς ἐγγυόρρυθμος κτηρικός.
 Ἐχω τὸ "Monachisme et monastères russes" τοῦ Journal. Paris, 1952 εἶναι ἄξιον
 πρὸς μελέτην; Πόθεν οὗτος ἠρμήθη νὰ γράψῃ; Τώρα ἡ Κατίνα ἔσχισε τὰ
 φύλλα. Οἱ ἐνταῦθα παλαιολογορολογίται ζητοῦν νὰ ἀποταθῶσιν εἰς τὸν πα-
 τριάρχην Ἀλέξιον νὰ τοὺς βοηθήσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, τώρα ὅπου μέ τὴν
 παρουσίαν ἐνταῦθα τοῦ κ. Σεπιγῶφ ἐξωκοινοδοῦσαν ἀρμόνως αἰεὶ σχέσεις
 καὶ οἱ ὀρθόδοξοι γενικῶς ὅσοι ἐνδυνάμωσαν τὴν "Ἁγίαν Ῥωσίδα" τοῦ πα-
 λαιοῦ καιροῦ. Γνωρίζω, ὅτι ἄλλοτε εἶχετε θρησκευτικὰς σχέσεις μετὰ
 κ. Σέργιεφ καὶ τὸν ἔφερατε καὶ προσκυνητὴν εἰς τὸ μοναστήριον,
 καὶ πέρυσιν πάλιν μετέβη ἐκεῖ. Ἄν ἠδύνασθε νὰ μοὶ ὑποδείξητε
 ἐνταῦθα πρόσωπον, ὅπερ θὰ ἀνελάμβανε νὰ τοὺς φέρῃ εἰς ἐπαφὴν,
 ἠοικίω, ὅτι συνεδέεσθε μετὰ τὴν κ. Demidoff ἢ μετὰ τὴν τῆς ἢ ἐν
 τέρει μετὰ τὸν ἐφημέριον τῆς Ῥωσ. ἐκκλησίας. Ἐπιτοξομάσκαμ ἐνταῦθα
 τὸν Γαμπρὸν κτηρικὸν κ. Σιμπατῆν ἐφημέριον τῆς ἐν Βυρυττῶ
 ἑλλ. πρεσβείας, ὅσοις κατὰ τὰς ἑορτὰς ἐν Μόσχᾳ τοῦ 1947 ὡς ἀντι-
 πρόσωπος μετὰ τοῦ μητροπ. Καθβάτας κ. Χρυσοστόμου, ἔμεινε κατὰ
 θουσιασμένον μετὰ τὸν πατριάρχην κ. Ἀλέξιον, ἰδίως διὰ τὰ βάθη
 θρησκευτ. τοῦ αἰσθήματα καὶ τὴν ἀμιγῆ ὀρθοδοξίαν. Ἄλλως αὐτὸς με
 εἶχε παροφώγει καὶ ὁ πατριάρχης ἀλεξανδρείας κ. Χρυστοφόρος, ἀλλ'
 οὗτος δὲν δύναται νὰ ἐπέμβῃ εἰς καμμίαν τῶν βαρμ. ἐκκλησιῶν, εἰάν
 δὲν εἶχε τὴν συμπάθειαν τῆς ποριτ. ἀρχῆς. Γνωρίζω καλύτερα, ὅτι ὑμεῖς
 ὡς ἀπορροίσι, ὅπως καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος, ἀπεφύγατε πάντοτε τὰς σχέσεις πρὸς
 τὰς πατρισταρξ. ἀρχὰς τῶν Σόβιετ, ὅπερ πᾶς τις θὰ ἠδύνατο νὰ πρά-
 ξῃ, διὰ τ' ἀνακτῆναι τὴν μετάνοιαν τοῦ, ἣν ἀδίως ἐχάσατε ἐξ ἰδιοτρο-
 πίας καὶ πιάδου ἐπὶ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐξωτερικῶν, ὅπως
 δὲν τὸ ἐπράξατε καὶ μὲνετε μακριὰν τοῦ ἁγίου ὄρους, ὅπερ
 συνδωμον αἰσθάνεται βαθύτατα τὴν ἀπουσίαν σας. Ἄλλὰ τώρα
 ἀγαπήτε φίλε, τὰ πράγματα ἤλλαξαν καὶ οἱ ἐν ἁδῶ συμπατριῶται
 σου ἀπολαμβάνουσι τὰ ὀφέλη τῆς τοιαύτης μεταβολῆς, ἐπεστράφησαν
 ποτῶν ἐν τῶν μεσοκίων ἐν κτηρῶν, ἐν ῥοδωσῶν καὶ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις

τῆς ρωσίας, αὐτὰ τὰ πράγματα ἀναγκάζουσι καὶ τὸ ἔθνην κράτος.....
 πιστῶν γὰ ἐξηγήθημεν. Ὅπως γινώσκετε, ὡς ἀχινορείτης εἶμαι πάντοτε ὑπὲρ
 τῆς ἀποκαταστάσεως τοῦ Πατρῶν ἡμερολογίου δι' εἰρηνικῶν μέσων. Ἐτυχῶς
 ὁ γέρος ἀρχιεπίσκοπος ὑπὲρ οὗ ἠγωνίσθη ἐἰς τὴν πρώτην γραμμὴν γὰ
 κατατάβη τὸν θρόνον εἶναι "ἀρχὴν εἰρήνης". ἠνοιξεν ὄτους τοὺς ναοὺς
 τῆς παλαιοῦ ἡμερολογικῆς καὶ ἔπαυσε τὴν δίωξιν. Ὅσοι εἶχαμε καλὰ, ὁ
 Θεόδωρος καὶ ἡ κατίνα, καὶ δὲν παρέρχεται ἡμέρα γὰ μὴ σὰς ἰν-
 θυμούμεθα καὶ νὰ παρακαλῶμεν τὸν ἅγιον Θεὸν γὰ ἀποκαταστα-
 θῆτε τὸ ταχύτερον εἰς τὴν περίοπτον θέσιν, ἣν κατεῖχετε ἐπὶ δε-
 τῖαν ὄλην ἐν ἠθῶ καὶ προσηνεύμασε ἀνεκτικῆτος ὑπηρεσίας. Σαῖς
 θαυμάζουν δέ πάντες οἱ ἐνταῦθα φίλοι σου διὰ τὸ ὑψηλὸν φιλο-
 γηγινικὸν φρόνημα, ὅπερ ἐπεδείξατε ἐν μοναστηρίῳ ἴωνες καὶ κατέχοιτες
 θέσιν, εἰς τὸ κυπριακὸν ἴζημα καὶ διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας
 ἀγῶνας σου.

Διάτυπος πρὸς Θεὸν εὐχέτης

+ ὁ Κορυθαῖος εὐλόγιος Κουρίλας

Ἀθήναι - ψυχικὸν τῆ 12-9-56

Πανοσιολογιώτατε ἅγιε

ἀρχιεπίσκοπε κὺρ Κυπριανέ,

ἔνω ἡτοιμασμένην γὰ συχαρῶ ὑμῖν διὰ τὴν ἐπαξίως μετὰ
 τοῦ ἀγαπητοῦ μοι ἀρχιεπισκόπου κὺρ Εὐσταθίου κατακληφθεῖσαν
 διειδύουσιν τοῦ γαμπροῦ ὄντως περιοδικοῦ "Πάνταϊνος" - ὁ σταμνημέν
 διὰ τῶν πορναθῶν ἀγῶνων μακαριώτατος καὶ ἐροί εἰς ἄκρον σε
 βαστός φίλος κὺρ Χριστοφόρος, οὗ Κύριος ὁ Θεὸς ἐπισημαίνει τὰ
 ἐξῆς τῆς ζωῆς χάριν τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἐν γενε
 εἶναι καὶ ἐν ζούτων ἅγιος συχαρηγερῶν - ἔνω ἡτοιμασμένην γένη, με
 προσηνεύμασε τὸ σημεῖον γηφθέν ἐκτεντόν "πόνημα τῆς ἡμετέρας
 Πανοσιολογιώτατος "Ἡ σύγχρονος ρωσικὴ ἐμνησίαι", ἣτις εὐσυνόπως πα-
 ρύχει ἡμῖν ἀνάγκη, εἰς εἰπεῖν, εἰκόνα τῆς χειμαρῶν γηφῆς τοῦ
 βορρᾶ μεγαληνύμου ἐμνησίαις, ἀλλὰ ποντοπορούσης καὶ εἰς τὸν
 εὐδὸν γημέναι τῆς σωτηρίας πάντοτε καταγορήτης. Τὸ θέμα τοῦτε
 με ἀπασχολεῖ ἀνεμάθεν καὶ μετ' ὀλίγας ἡμέρας εἰς ὀχιώδη τόκον μο
 θὰ ἴδῃτε πᾶσον δύσμορον εἶναι νὰ ἀποφανθῆ τις ἀξιοκρατικῶς περὶ τῶν

συμβαινόντων εκεί. Έχον υπὸ ὄψιν καὶ ρωσικὰς πηγὰς καὶ ἑλληνικὰς καὶ ἄλλας, ἀλλὰ δις τὰς εἰσέει προεκκίνου νὰ δώσω τὸ ἀποκρί-
 νεται ὑπάρχει τῇ ἀληθείᾳ πολλή ἐργασία, ἀλλὰ καὶ μέγαν σὺγχυσις. Μὲν, ὁμολοῦν, θίαν ἱκανοποιημένον ἐκ τοῦ προλόγου καὶ θὰ παρέκκινου ὑμᾶς νὰ συνεχίσαι τὴν ἱστορίαν, διότι θαυμάζω τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὸ δῶρον τῆς "συνθέσεως", ὅπερ ὀλίγοι ἔχουσιν.

Θὰ ἤμην θίαν ἐπιτυχίς, ἐάν εἴχετε τὴν κατωτέρω νὰ μοὶ σημειώσαι, ἔάν εἰς τὸ ἐν ματαρία τῆς "Ἡλιουπόλεως, σεπτῶν μηνῶν, τὸ δένδρον τῆς Παναχίας" ὑπάρχει συμμετοχὴ τῆς ἡμῶν τῶν ὀρθοδόξων καὶ εἰς ποίαν εὐρίσκειται νῦν κατὰστασις, διότι ἀθροῖς τῆς ἑλληνικῆς ἑκδοχῆς, γράφει τῷ 1914, ὅτι ἐγράφη! ἔνω ἐγὼ τῷ 1910 εἶδον αὐτὸ θαυμάσια, ἔχω ἐπεκταθῆ παρεμπιπτόντως πολὺ εἰς ὅτι γνωρίζω περὶ τούτου, ἀλλὰ εὐχαριστῶ θὰ περιλάβω πᾶσαν ἐξ ἡμῶν πληροφορίαν.

Ὁ γραφὴς ἔχει ὁ κατ. Βαζεβάνοφ, τὸ καίρον" σ. 42-48 μετ' ἀρχῆς εἰκότος, πᾶν ἄλλο ἢ "δένδρον τῆς Παναχίας" Διαρθρώσατε τὸ περὶ τῆς πορταλίτσας, διότι ἔχεται παρανοχῆς, τῶν γραφομένων ὑπὸ τοῦ Σμυρναίου (σ. 480) τὸ πρωτότυπον δὲν εἰσάγει.

Διαπερὸς πρὸς θεὸν εὐχέτης

† Ὁ Κορυθαῖος εὐλόγιος Κουρίτζα

πιστεύω ἢ χάρις τῆς θεοτόμου θὰ βοηθήσῃ νὰ μοὶ στείλῃτε μίαν κατὰ πληροφορίαν ὑπὲρ τῶν ὀρθοδόξων αἰσχύνουσαι νὰ γράψω μόνον ὑπὲρ τῶν καδοξικῶν. Ἐπιστάσῃ.

Ψυχικὸν τῇ 6/19 Σεπτ. 1956.

ἀγαπητὴ ἀγιε ἀρχιμανδρίτα κ. ματαρία,

Ποτὸν με ἐβασάνισε τὸ βίβλιον τῆς συμπληρώσεως τῶν δύο τυπογραφικῶν, διότι τὸ γ' ἔχει τὸ 7 ἀσφαρῆ θὰ μείνῃ ὡς εὐχρηστὸν καὶ τυπωθῆν μετὰ τὸ ἀναφύειν σκανδαλὸν τῆς βιβλιογραφίας καὶ μὴν ἔχον τὸ ἐπιτήψιμον. Νοτιὸν δὲ νὰ ἀναπληρώσω αὐτὰ τὰ δύο ἀπὸ τὰ δύο προσόχια (Α' καὶ Β') διὰ προσαρμογὴν χρονολογικῆν ἰπρὸς τὰ ἐπιτηθέντα. Τὸ νὰ εὐρὼ τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν δὲν ἔχω εὐλογίαν. Ἐχρησάσασθε δύο τυπογραφικὰ, δι' ἐκαστον τῶν ὁποίων εἶχον κοπιᾶσαι μῆνα καὶ πέντε, καὶ ἀχῶνα δὲ μῆνα καὶ πέντε ἀνετάβον, ἵνα ἱκανοποιήσῃ τὴν

ιδιοτροπίαν τῆς "ἐπισημογραφικῆς ἐπιτροπῆς" καί οὕτως ἡμῶν νόμος καί ἐν τυπογραφικῶν. αὐτὸ ὅμως πρέπει νὰ μοι τὸ πηρῶν - δὲν εἶναι ἔτσι τὸ δίκαιον; ἔτσι θὰ προσδῶσιν ἐν τυπογραφικῶν, εἰς τὸ τέλος ἔτσι θὰ γίνωσιν τὸ ὄρον 33 τυπογραφικῶν καὶ οὐχὶ 32 ὡς εἴχομεν ἀποφασίσαι. Τὰ δύο ταῦτα τυπογραφικῶν εἶναι συμπληρωμένα, ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι πολλαὶ σημειώσεις θὰ τυπωθῶσιν ὅταν δύνῃ ἐπιστρέψω. εἶναι δὲ τὰ σπουδαιότερα καί πρέπει νὰ εἶμαι παρὶν. Τώρα κάπετε τὴν βιβλιογραφίαν ἡριθμημένην εἰς 130 δεξιά θὰ συνεχίσῃτε σ. 65-96 "Α' προσθήκη εἰς τὴν βιβλιογραφίαν" 1627 Ρετανιὺς Διονυσίου κτλ

† μετ' εὐχῆς καὶ ἀγαθῶν, ὁ Κορυθαῖος ἐλπίστὸς Κουρίλας καὶ κατὰ ἀντάμωσιν

Ἄγαπητέ μοι γέρον κύρ Παντελεήμον

πρὶν ἢ ἀπέλθω διὰ τὰ γουρὰ ἔγραψα ἕμιν ἀπαντητικῶν, ἀλλὰ δὲν εἶχον ὑπ' ὄψιν τὰ γράμματα, διότι ὁ Θεόδουλος τὸ εἶχεν ἀνακατώσει. Ἡ "δεκεμβρ. τραγωδία" δὲν ἔχει κωμικοφρόσει ἐπὶ τῇ προφῆ τῆς ἐκδόσεως τοῦ Β' τόμου καὶ φησὶσατε ἀπὸ τὸν παραδεχθόν μου παισιον τὸν Ἰβήτου μετίζωνα τὸν γυνὴν ἀπὸ φοιτητῆν καὶ ὄντως διαφέρει τῶν ἄλλων. καθοδηγήσατε τοὺς νέους, νὰ ἀφύσῃτε διαδόχους καὶ θὰ ἔχῃ τὸν μισθὸν παρὰ τοῦ ὀπίου πατρός ἡμῶν. ἐμπνεύσατε τὴν ἀγάπην εἰς τὸ βιβλίον... χαίρω, διότι ἡ πανήγυρις μοι ἐνεθύμισε τοὺς παλαιούς καὶ ρούς διὰ τὴν μεγαλοπρέπειαν. Ὁ προσηκόμενος Νίκανδρος, ὅταν εἶχεν ἀνάγκη μ' ἐπεσκέπτετο καθ' ἐμάστην καὶ ἵνα ὁ μόνος ἀχιροειτῆς ποῦ ἔλαβε τιμὴν νὰ τὸν παρουσιάσω εἰς τὸν ἑπουρχόν τῶν ἑξωτερικῶν, ὃν παρεκάλεσα καὶ ἀπ' ἐμεῖ ποῦ δὲν εἶχε περάσει εἰς τὸν Προϋπολογισμὸν ἢ πιστωσὶς διὰ τὴν χρηματοδότησιν τῆς Μοῆς μας. τὸν εἶπασα καὶ ἐμὲ τῶν μουσικῶν κωνδύλων μὰς ἔδωκε 35 ἐματ. ποσὸν ὅπερ εἶχε προσδῶν διὰ βιβλίον μου πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς Θ. Ἡπειρῶν - ὁ ἑπουρχός καὶ νῦν τῶν ἑξωτερικῶν κ. Ἀθέρωφ εἶναι Ἡπειρώτης - τὸν Ἀφαιρίαν δὲν ἀχέμενον, εἶναι παραδεχθὸς τοῦ περιπλανημένου Πλάτωνος. Διὰ νὰ τὸν ξεφορτωθῇ ὁ ἅγιος Ἰδρας τὸν ἔσπει ἔξεν ὡς ἐπιστάτην εἰς τὴν ἐν Ἑρμιόμῃ μοῖαν τῶν καθολικῶν. καίτοι σκεπάζουσιν συνδέσμαι πρὸς τὸν κύρ Προκόπιον καὶ εἴχομεν ὁμοῦ κωμικοφρόσει ὡς θα-

σιτόφορες του 1917-1920, δεν μαρτυρούν να του κάμω γόπον.

~~Διά τον θρόνον Αλέξανδρον υπερέβαρον μοι ἔγραψαν, ὅτι θά ἔρχετο δια~~
νά ἐξελεσθῆ εἰς τὸ ἀρχιεπισκοπικόν καὶ νὰ τὸν συστήσω, ἀπαντῶν ἐπὶ-
νευσα τῆν ἀπόφασίν του, διότι ποτὸς τῶ ἔγραψα περὶ τούτου, ἀλλὰ
κατὰ τὸ διάστημα τούτο θά ἀπουσίαζον εἰς τὰ γουτρά μεθάνων, καὶ
μετὰ ταῦτα θά μεζέβαινον εἰς Πύγσον διὰ τὰς ἀρχαιοσύνας. Τυχαιῶς
ὅμως ἐβόθῃ εἰς τὰ γουτρά ὁ κ. Μπελιάρης μοι εἶπεν, ὅτι εὐρίσκεται εἰς
Ἀθήνας εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον Ἀμερόπουλος τῆς ὁμοιοίας. Ἀφῆμα τῆν Πύγσον
καὶ πρὸ δύο ἑβδομάδων ἐπανήρθον. Ἀμέσως ἐπηγεφύνησα, ἀλλὰ δὲν
ἐκλήθη ἄλλοτε ἄνθρωπον, ἐὰν κληθῆς τῆν διαμονήν του μοι γράφετε.

Ἡ δίκη μὲ τὸν Θ/νίου ὅπως εἶς ἔγραψον ἐξετείνω πρὸ ἔτους σχεδόν
καὶ μοι ἐδόθη διὰ θεοῦ Διατάγματα ἀμνηστία δι' ὅσα ἔχω δημοσίως
ἀπὸ βουζίας, ἐφ' ὅσον γράφω ἱστορίαν καὶ οὐδεὶς διὰ τοῦ τύπου πα-
ρεπονήθη ἢ ἐπέστησε νὰ μὲ διαψεύσῃ. ἀλλ' ἐνεργουῦνται ἀνακρίσεις
διὰ τῆν μήνησιν ἢν ὑπέβαλον ἐγὼ κατ' αὐτοῦ συγχρόνως προέβουσι
διότι ἀντὶ νὰ μὲ διαψεύσῃ διὰ αὐτὰ ποῦ ἔγραψον εἰς τοὺς "τρεῖς ἰσχυροὺς"
ἀπέπεσε ἐναντίον μου ποταμολογικὸν γινέμα καὶ δένεμα
τὸ κινδυνολογίον!

Ἡ διὰ πάντος συνεπονοσα χάρις τοῦ θεοῦ εἶν μετὰ
πάντων ἡμῶν.

f ὁ Κορυζοῦς εὐλόγιοις Κουρίτας.
Ψυχικόν τῆ 7/20 Ουζυβρ. 1856

Ψυχικόν τῆ 10-12-56

ἀγαπητέ ἀλέξανδρε,

Πράξεις ἡ οἰκονομία παρῶν εἰς τὰ πιεστήρια ἀναταβῶν τῆν ἄην
βαπηνν ὁ Φιλοδωτῆς, ἐδῶ ὑπάρχουσι δύο σφάλματα ἢ ξεμάρφωτος μετοχή καὶ ἢ
παράλειψις ὀνόματος. Ἐγὼ νὰ συχαρῶ, διότι ἔχει ποιότητα καὶ ἔχει εὐλαβησάτην.
Διὰ σὲ εἶναι τὸ κληρὸς τούτο εἶν ἐπισημικὸν ἐν τῆ συλλαβικῆ σταδιοδρομίᾳ.
Ἐφόσον δὲν ἔλαβον τῆν ἀπάντησιν, μόνον διὰ τῆς ἐπαναλήψεως θά γῆγῃ τὸ ἄρα-
πονον, διότι τὰ γράφοματά μου δὲν ἦσαν τυπικά, καὶ νῦν χαίρω δι' ὅσα κατὰ μοι εἶπον
ὁ κ. Βάλας, εἰς ὃν ἔγραψα προχθές. οἱ γέροι μοι ἀνοίχουν τὸν δρόμον, ἀλλ' ἐπειδὴ
νὸς κατ' αὐτὰ καὶ μακρῶς μοι ἀνοίγεται δρόμος, ἐπλήρω εἰς τὸν ἅγιον θεὸν τὰ κάμω
εἰς ἐμὲ τὸν ταπεινὸν δούλον του τῆν χάριν, ἢν ἐπεδαψίγνωσκ εἰς τὸν ἐρεμιάκ.

αφού ήνω ούτε εμήτιστα, ούτε εφαντάσθην, ότι δύναμαι είδέναι γά εξυπηρετήσ
 την εκκλησίαν. ~~Τούτου έντασ σπώδω μέχρι είνς τής τού έτους γά τρηώσω~~
 τον Α τόμον του κώδικος τής όρθοδοξίας, όσους έλαβεν την έτασιν τή
 600 περίπου σελίδων διά και ήναχμάσθην να παρατίψω την ή αρχή. έντυπω-
 θήσαν βιβλιογραφίαν έξ 6 τυπογραφείων. ήν δά προσαρτήσω είς τον Β' τόμον ή
 είς τον Γ', ότε και θά έχω καιρόν να την συμπληρώσω. και νύν εν πνευματικώ
 ήτημα διά τον γέροντα επιφάνιον. τα μεγαλύεστα ψεύδη είς την ανάκρισιν και το
 "Κιβύθηον" είπε αυτός και ό μελέτιος. ο ιατρός ό "κατός άνθρωπος" έξήγηθη ό μαμαρίζης,
 διότι τα ανεμάτεσε και μοί επήξε τον μεγαλύετον έπαινον. ο Ιεροθεός φώ! τα πήρε μα-
 λή του. εν σ. 40 ό ιστορικός θά αναγγώσθ: "έγορμος κατάθεσις του μαρτυρος γέροντος επιφανίου
 μέχρι 43 είναι ότα ψεύδη όπως έμείνα που έξεστόμισε είς τα δωμάτια μου είς το Καλοκαιρίον
 διά τα όποια ό εισαγγελέης Γεωργίης είπε κατά προσωπον ενώπιον όλοκληρου τής συναξής
 τής μονής ότι "αυτό το ράσον όρμόφει είς ήμας" δηλ. είς το παρισταμένον δικαστήριον, "και
 όχι είς σάς"! και σγραφείς προς έμέ "είσαθε ήρωσ, είπε, διότι αφήτες τας ήραίας ήθήτας
 και ήθετες να εξυπηρετήσθς αυτούς τους ανθρώπους! αμούσατε, και τους 300 τόμους, έαν
 είχε πάρει από την βιβλιοθήκη του εν καρθαίς κρητίμου διά τους όποιους τον κατα-
 χήλεσε, αφού είς τον έξουσιοδοξήσατε διά του ραβασιού να διαλέξη όσα θέτει, δέν
 είναι ήτοπή το τοιούτον, διότι τα βιβλία αυτά δέν απεξεκώδησαν. τα έφθρεν είς χρήσιν
 και θά έμνον είς την κοσμοσσιαίαν αυτήν εν τή μονή βιβλιοθήκη" αγαπητέ ήσο παρ
 και τα ήμουσε ότα αιτά και άλλα παρτά. μοί κάμνει εντύπωσιν και τούτο ότι μι
 πρόχαραν ή μοή είς προίσταμένον τή 1925 (ένώ έχω έλαβον το άζήμα τή 1914 και είο
 λαχον και 5 άλλους, ότινες διετήρησαν την θέσιν των μέχρι θανάτου) και διά χρηματι-
 κήν αποιβήν (!) αφιέρωσα την βιβλιοθήκη μου κατ. ώσπε ή τερασσία βιβλιοθήκη μη
 άξιζε 2-3 χιλιάδας, όσα επλήρωναν οι λαδοχέροντες; είς δέ την εν τή συνοδική κατάθεσι
 επατέλαβεν ό ενλοσημένος, όσα και εν τή μήνυσει, ότι έφερον έξ αθήνων δύο μισθώσια του
 πεπερταίου βιβλία αυτά μονον, τα δέ τρία 1000 (χιλιάδας δισα) τα έπλησα! το δέ δι-
 καστήριον ουδενίαν ανεμάλυσε ήτοπήν αλλά και τα τρία βιβλία εν τής βιβλιοθήκης τ
 χρυσοσώμου μοί επέστρεψε, διότι απέδειξα ως γράφει το απαχλατικόν, ότι άνήμων ε
 έμέ και όχι είς την μονήν. έφερον δύο μισθώ
 μονον έξ αθήνων! και όμω έξεφόρτωσα όλοκληρον το κάραβι του πλοίαρχου
 μαρεα και έφερον περι τα 50 μεγάλα μισθώσια, που έχεμίγεν ή αύλή, όταν τα
 έξεφόρτωναν, και τα είδον όλοι οι πατέρες. Πλήν τούτου περι τους 2000 (αριθ.
 δύο χιλιάδες) βιβλία είχον αφήσει από του 1914 είς τους ήωσασφαίους εν και
 σουαλθυβίσις (επαρχει έμει ό καταλόγος, όν κατεχώρισα και είς τον έντυπον κα-

τάρογον τῆς συνέτης τῶν Κουσουαγυβίων, ἔτους 1930) τὰ ὅποια τὸ 1924 ἐλόμισα καὶ
~~αὐτὰ εἰς τὴν μνήμην καὶ αὐτὰ ὄγα, ἔπερ σὺ φόντα μὲχρι σήμερον ἔσει. Ἡὸς τὰ κέσε~~
 Ἐπιφάνιον ἦσαν δύο κιβώτια τοῦ περρεταίου. Ἐπειδὴ, ὡς μοὶ γράφεις, εἶναι ἐν τῷ
 τελειοῦσθαι στεύσον νὰ τοῦ τηρεφνήγης νὰ ἀναίρεση χάριν τῆς σωτηρίας τοῦ
 τὰς ψυδαὶς αὐτὰς καταθέσει καὶ νὰ πράξῃ ὅτι διατάσει ὁ χριστός "Ἰδοὶ εἰνούν
 τῷ ἀντιδίων σου ταχύ, ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ' αὐτοῦ..." (Ματθ. ε', 25) τῶν πρα
 κτικῶν μοὶ ἔσειεις μόνον τὴν ἔναρξιν (θα τηρηθῶν ἀπόρρητα).

Ἐν τῶν κατηγοριῶν μου ἑταυτοποίησαν τὴν θέσιν των οἱ ἔξῃς: Α'. Πένζε ἐν
 τῶν ἀποβιωσάντων, οἱ μακαρίται. 1) Πάφαρος προϊστάμενος Παιριώτης. 2) Πέστωρ
 προϊστάμενος Παιριώτης. 3) Διακοτρηγόριος προϊστάμενος Παιριώτης. 4) Σπυρίδων Κα
 μπανάς εἰς τοὺς δύο τελευταίους ἀνήγγιν εἰς τὸ καθολικὸν τῆς μονῆς ἐνώπιον
 τοῦ ἐκκλησιασματος ἐν καιρῷ θειουργίας συχωρητικῆν ὡς ἀρχιερωὺς εὐχίν.
 5) Ἡλιόδωρος προϊστάμενος Παιριώτης, ἀναμαλέσσα εἰς τὰ δικαστῆρια μου ἐνώπιον
 τοῦ ἐισαγγελέως τὴν κατηγορίαν. Β'. οἱ ἔξαρτηματιχοὶ γέροντες κελτιῶται Παι
 ριώται 1) Μιχαὴλ τοῦ ἐν Ἀμαφηνῶν κελτιῶν "ἀρχαγγελοί". 2) Πέστωρ τοῦ ἐν κε
 ρασιά κελτιῶν "ἅγιος Φημήτριος". 3) Νύμφη βιβλιοδέτης κελτιῶτης ἐσφιχμένη ἐν
 ἠ Καραεῖς. Ὁ γέροντας Πέστωρ ἔλθῶν εἰς τὸ ψυχικὸν ἐμήτησε συχώρησιν
 καὶ εἶπε μοι, ὅτι αὐτὰ ὄγα τὰ ἔκαμεν ὁ ὑπατακτικὸς τοῦ μαξίμος. Ἡ ὑπόθε
 σις αὐτῆ ὅτι ἐγὼ ἀφῆρεσα χειρόγραφα ἐν τοῦ κελτιῶν των (ἐγὼ αὐτὰ ἠχοράσθη
 σαν ὑπὸ τῶν Ρωσσαφαίων κατὰ παράκλησίν μου, διότι ὁ εἰρηκένος Πέστωρ μοὶ εἶπεν
 ὅτι θα τὰ ἐπύρουν εἰς τοὺς βύσσους διὰ νὰ ἀγοράσουν τὸν σῖτον τῆς χρονιάς)
 ἔφθασε μὲχρι τῆς πανεπ. Συγκλήτου, ὅτε ἐγὼ τῷ 1942 μετὰ τῆς καθηκείας ἔλαβα
 καὶ τὴν δ/σιν τῶν χειρογράφων τῆς ἐθν. βιβλιοθήκης, καταχρεῖταινος τοῦ καθ.
 Κουρέα. Τότε ἐπαρουσίασα τὸν εἰρηκένον ἐντυπον καταρόγον τῆς συνέτης καὶ
 ἐν ταῖς σπ. 59-81 ἀναγράφονται ὅγα τὰ χειρόγραφα καὶ ὅτι ἀπὸ τοῦ 1913
 ἀποστέλλουσι μὲχρι τῆς ἡμέρας τῆς καταχρείας ἀναπόσπαστον κεῖμα τῆς βιβλιοθή
 κης τῶν Ρωσσαφαίων (βλ. "Κράτος τῆς ἀθρησίας" ἀθῆναι, 1944, σ. 193).

Διαίτηρος εὐχέτης
 + ὁ Κορυζοῦς Εἰρηκένος Κουρίτας.

Ψυχικὸν τῷ 10-12-56

ἀγαπητὲ γέρον θεομνηστε,

Ὁ κ. Α. Παπαδημητρίου κατὰ ἑπτεμβρίον εἶχε τὴν εὐγενῆ μαρτυρήσιν νὰ με
 ἐπύρῃ εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ νὰ προσομοίση τὸ ἑραῖον βιβλίον, ὅχι ἀπόρρητος

σαι, αλλά κατά προσφοράν ἰδιάν του. παρέλαβον αὐτὸ εἰς τὰ βιβλία, ἀλλ' ἐκεῖ οἱ λουκομανοὶ ἔθελον συζητήσεις καὶ μάλιστα κατώρθωσα τὸ ἥμισυ νὰ διεξέλθω. ἔφερα δὲ εἰς τὴν ἱστορικὴν ἀφήγησιν. τὸ ὑπόλοιπον ἀνεως θὰ τὸ ἀναγνώσω τὰ ἁγίας ἑορτὰς καὶ πῶς ἀποσυρόμενος. εἶμαι γὰν ἀποσυρόμενος, μὲ τὸν Α' τόμον τοῦ "Πασχαλίου κώδικος τῆς Ὀρθοδοξίας". Ὀμοῦ μετὰ τῆς βιβλιογραφίας θὰ φθάσω τὰς 700 περίπου σελίδας: ἐτυπώθησαν αἱ 600.

Ὁφείλω νὰ ὁμολογήσω, ὅτι ἠγαθιάσατο ἡ ψυχὴ μου, διότι ἐκεῖνο πτοῦ δὲν κατώρθωσα ἔχω, ὅστις ὡς πρωτόγειον ἐξέδωκα τὸν Α' τόμον τοῦ ἁθωνικοῦ ἀσκητισμοῦ, ἐφέρατε σεις εἰς πέρας. εἰς συχαίρω ἀπὸ καρδίας. Βεβαίως ἔχει τὸ βιβλίον σοβαρὰς ἐγγειφεί, ἅς σημειοῦμαι κατὰ τὴν ἀναγνώσιν. Δὲν σὰς γέγω, διότι δὲν μ' ἐγγέτωσες ἀφ' οὗ δὲν μὲ προσέφερες, καὶ τὸ ἔργον. Ἐν μόνον δὲν δύναμαι νὰ σιωπήσω, ὅτι, ἂν μὲ ἠρώτας, δὲν θὰ σέ ἀφήνω νὰ μεταχειρισθῆς τὴν πραγμαποποιαν. εἰς τὴν πατρολογία μετὰ τὸν πατέρων ἁγίων μεθόδιον δὲν ἐνθυμῶμαι ἂν ἄλλος εἰς ἔγραφε εἰς τὸ λογοτεχνικὸν τοῦτο εἶδος ὅπερ εἰσαγεῖ τὴν πλαστογραφίαν καὶ τὸ ψεῦδος - δὲν θάγω νὰ εἶπω τὴν μυθιστορίαν - ἐν τῇ ἐπιτηθείᾳ. εἰς τὴν παλῆδα αὐτὴν ἔπεσε καὶ ὁ θαυμασιὸς παλαμῆς. ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ μὲν "προσωποποιᾶ" του ἐσχάτως ἀπεδείχθη ὡς ἔργον τοῦ Μιχ. Ἀπομινάτου. μῆνι τῶρα ὁ διολογος Θεοφάνης καὶ Θεόσιμος, κατὰ τοὺς ἐσχάτους καιροὺς ὁ μακ. Π. Ἀμφρόσιος καθηγητῆς μου εἰς τὸ ἐνταῦθα βαρβακεῖον, ἐξέδωκε τὸν "ραβῖνον Ἰσαάκ" ὅστις ἀνεγνώσθη καὶ εἰς τὴν τράπεζαν τῆς μονῆς σας, ἀλλ' ἡμεῖς οὐκ ἔχομε νῦν νὰ γίνηται λόγος περὶ τοῦ βιβλίου; εἰς τὸ γέγω, ὅτι θὰ παρέλθωσι χρόνοι διὰ νὰ μὲ ἀναγνώσω οἱ ἠγιορεῖται, ὅπως καὶ τὸν ἀειμνηστον Θεοδώρητον ἀλλὰ θὰ εἶναι ἀργά. εἰάν εἶχες διαβάσει τὸ "μυθὸν ἄγας" ὅπου γράφω, ὅτι ὁ μακ. Ἐπιφάνης ἐπεχειρήσει νὰ καμῆ μυθιστορημα τὸν βίον τῆς Παναγίας, δὲν θὰ ἔγραψεν τὸ τοιοῦτον βιβλίον. μεθ' ὅσα ταῦτα τὸ βιβλίον εἶναι πρωτότυπον καὶ περιεχόμενον ὡς πρὸς πατερικὰ καὶ τὰ ἄλλα κείμενα εἶναι διηθησόμενον μετὰ μετὰ τῆς μελέτης καὶ προσαρμόζονται εἰς τοὺς διαφόρους γὰν κατὰ τῆς καὶ μετὰ ὀφθαλμοῦ εἶναι ἀριστὴ ὄντως ἠθογραφία μοναχική, ἀλλ' ἱστορικὴ καὶ μόνον καὶ καλύτερα καὶ 1/10 ἀναφερόμεται εἰς τοὺς ἀρχαίους. τῶρα ὁ περιέρχος ἀναγνώστης περιμένει καὶ διὰ τὸ ἁγιον ὄρος τὸ ἴδιον. ἐργάζομαι ἀνεδος νὰ σὰς δώσω τὰς κατὰς ἑφορμὰς, διὰ καὶ ἀναμῶν τὸ ἐξῆς κείμενον ἐν τοῦ 260, 23 κώδικος τῆς ἡμερ. βιβλιοθήκης. "περὶ τῆς μοναδικῆς πολιτείας, ὅπουθεν ἤρξαντο καὶ τίνες εἰμὴν τυχεῖται κατ'."

κατὰ χριστούγεννα. Διάφυρος εὐχέτης

+ ὁ Κορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρίτας.

Ψυχικόν τῆ 12-12-56

Αγαπητέ ἀδελφὲ προσηλυμένε κ. Χρυσάνθε,
 Πρέπει ἐγὼ νὰ γύσω τὴν μακρὰν διαπλῆν, ἣς ἐν γυναικί, μάρτυς μου ὁ
 Κύριος, τὴν προέβασιν. Ἡ σεμνὴ γυναικίς τῶν Ἰβηριζῶν φίλων, χρυσάνθος καὶ
 Ἀθανάσιος, ὅπως ἀδικαιολογητῶς ἠθέλησαν ἀναπολογηθῆναι νὰ μὲ τιμωροῦσιν, ἀσφα-
 λῶς παρέβηταις τις ἔχει ἐν τοῦ μισοκατοῦ ἐμφιλοχωρήσει. καθ' ὅσον τὸν βίον μου
 εἰς καύχημα εἶχον τὴν φιλίαν τῶν ἀδελφῶν Ἰβηριζῶν καὶ ἡ συνεργασία ἡμῶν ἐν
 τῇ τῆ νερά κοινωνίᾳ καὶ ἐκτός αὐτῆς ἔφερε τὰ καλλίτερα ἀποτελέσματα. Ἐν μόνον
 εἰς παράδειγμα μνημονεύω ἐνταῦθα. Μετὰ τὴν παύσιν τοῦ ἀθανασίου Παντο-
 κρατορινοῦ ἐμποιούμεν σχολάρχην. ὑπέδεξα τὸν ἀειμνήστον Ἰωακείμ. ἐδέξατο
 τὴν διακονίαν ὡς κατὰ ἀγιορείτης, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ ἀναλάβῃ καὶ ἡ ὑψη-
 λῆν διδασκαλίαν. ὑπεχώρησα, καίτοι πάσων σοβαρῶς ἐν στομαχικοῦ ἔργου
 καὶ τὸν ἐβοήθησα μετὰ πάσης αὐταπαργήσεως. Μ' ἐπέισατε νὰ ἐξυμνήσω
 τὸν νεοφάτῃ ἄγιον. τὸ ἔπραξα, καίτοι εἶχον λόγους ν' ἀρνηθῶ, διότι, ἄν καὶ ὁ
 παλαιότερος τῶν λογίων ἀγιορειτῶν ἀσχοληθεὶς ἰδιαιτέρως καὶ δημοσιεύσας ὑπὲρ
 τοῦ ἁγίου ὄρου περὶ τὰς 5000 σελίδας καὶ ἀγνησθεὶς καθ' ὅσον τὸν βίον πρὸς
 δόξαν τοῦ ἁγίου ὄρου καὶ γυναικί, εἶπερ τις καὶ ἄλλος, τὰ τοῦ βίου τοῦ ὑποψή-
 φίου ὁσίου, ἐμπίθην παρ' ἡμῶν ὅτιν ἀνάξιος συνεργασίας εἰς τὴν σπουδαίαν ὑπο-
 θέσιν, ἣς τὰ ἡδύνατο νὰ διεξαχθῆ πολὺ καλλίτερον καὶ νὰ ὀχυρωθῆ πανταχόθεν
 ἡ θαυμασία αὐτῆ καὶ ἀξιέπαινος τῶν συγχρόνων ἀγιορειτῶν χειρονομία. Παρὰ
 ταῦτα διασώφην πάντοτε τὸ τῆς ὑπαφῆς χρῆμα ἀνέλαβον ἀφείεις τὴν τρέχουσαν
 ἐργασίαν καὶ εἰς ταυτὴν προθεσίαν ἔγραφα "περὶ τοῦ πηδάλου" καὶ εἰς τὴν ὀρι-
 σθεῖσαν ἔκτασιν ἀπέστειλα γίαν ἐμαυτῶς πρὸς δημοσιεύσιν. Μοι ἀπῆλθεν ὅπως
 ταλμῆνος πατὴρ Θεοφάνης, ὅτι ἤρεσε τὴν ἐργασίαν καὶ θὰ εἶναι ἡ καλλίτερα
 εἰς τὸν ἔορτασιμὸν τόμον καὶ τὴν ἀπέστειλε πρὸς δημοσιεύσιν. τὰ περαιτέρω
 σὰς εἶναι γνωστά. ἠνέχθη τὴν προσδοκίαν καὶ βαρέως ἔφερον τὴν μὴ δημο-
 σίευσιν, ἣς ἐν ἰσχυροποιεῖ τὸν τυπογράφον, ὅστις, μοι ἐμπελοχῆθη ἐλθὼν ἐνταῦθα,
 ὅτι τοιαύτην διαταγὴν ἔλαβεν ἐκεῖθεν. Ἄλλοι δὲ μοι εἶπον ὅτι ὅχι ἔχθροί, φίλοι σου
 ἠμπίδισαν τὴν μὴ καταχώρισιν μετὰ τῶν ἐξ ὑποχυίου βιογράφων καὶ ἐμψυχια-
 στῶν "Καὶ φῆμι καὶ πόφῆμι καὶ οὐκ ἔχω τί φῶ!" Ὁ θεὸς νὰ ἐλεήσῃ τὸν κόσμον.
 τὸ θεὸς εἶχεν ἔλθει ὁ κατὰ ἀνεψίος σου φησὶν τὴν προσδοκίαν μου, εἶπαν αὐτῷ
 τὸ πρέπον πρὸς ἐπιτυχίαν νὰ πράξῃ. τὸν ἠρώτησα περὶ ὑμῶν καὶ μ' ἐπληροφόρησεν,
 ὅτι ὑγιαίνετε καὶ εἶσθε ἀντιπρόσωπος. τούτο μετὰ μὲν ἐχαροποιήσεν. ἐσχάτως δὲ
 ἔμαθον, ὅτι σὰς περισσώουν ὕραι, ὥστε νὰ βοηθῆτε καὶ ἄλλους ἐν τῇ ἱ. Κοι.

νοησι. αυτό μὲ πείθει, ὅτι ἀνευθύνασε τρεῖς τὰς δυνάμεις, ἀλλά μὴ ὀφείκει
καὶ τὸν κῆπον. Ἐπειδὴ κατὰ τὰς παντοίας ἐορτάς θὰ ἔχητε κενὸν νὰ δια-
βάσετε, ἀποστέλλω δύο ἀνάτυπα τῆς δημοσιευθείσης ἐργασίας μου "Ἀνάγει
Ἡπειρωτικά" τὸ ἔξερρον διὰ τὸν ἀγαπητὸν γέροντα Ἀθανάσιον, ὃν ὡς ἕδιστα
προσδοκῶ. εἰς τὸν ἀγιορῶν ρωσικῶν, τὸν πανοσιολογιώτατον πατέρα Δαβίδ,
θὰ μὲ υποχρεώσετε νὰ δώσετε πρὸς ἀντιγραφὴν τὸ κατωτέρω σημεῖωμα ἐκ
τοῦ κώδ. 281, σ. 165-164 καὶ 172-175. Ἡ γραφὴ εἶναι ἐνανάγνωτος τοῦ 19 αἰῶνος
(1865). μοὶ χρησιμῶς οὐκὶ διὰ τὸν "Παράλογον κώδικα τῆς ὀρθοδοξίας", ὅστις
καρῖτι θεῖα ἐξεργάσεν, ὑπερβάς κατ' ἔχον πάντα ὑπολογισμῶν, 600 περίπου σε-
λίδων - νῦν συντάσσω τὸ εὐρετήριο - ἀλλὰ διὰ ἄλλην ἐπιείκουσαν ἐπίσης
ἐργασίαν. Ἐν πίστῳ νὰ μοὶ ἀρνηθῆ ἢ μοῦ τὸ ἀγ. Παντοεργάμονος, ἢν ἔχω
ἐξυπηρετῆσει εἰς πολλὰς κρισίμους περιστάσεις. Ἄν δὲν ἔχη ἀντιγραφὴν πείσει
κατὰ ἐκ τῶν καθηκῶν νὰ μεταβῆ κατὰ τὰς ἐορτάς ἐκεῖ καὶ θὰ μὲ υποχρεώ-
ση. εἰς τὸν συμπατριώτην μου κ. Χ. Βάτταν ἔχω ἀναθέσει νὰ μεταβῆ εἰς
τὸ Βατοπέδιον. εὐχαρίστως θὰ τὸν πληρώσω ἢ ἂν θέλῃ τοῦ δίδω καὶ ἐκ νεο-
δοξικῶν ἔργων μου. εὐχόμενος ἐμφορδῶς μὲ εὐχρίαν καὶ τὴν κατ'
ἐξουσίαν νὰ διέλθῃτε τὰς κομμοσυνήριους ἐορτάς, τῆς χριστουγεννητικῆς
διαστάσεως.

Ὁ Κορυθαῖος εὐλόγιος Κουρίδας

ψυχικῶν τῆ 2/15 Σεπτεμβρίου 1956

ἀγαπητὲ γέροντα Ἀθῶνινε

Διατί ἐχμασταλίτετε τὰς κεινὰς Ἀθήνας; τὸ βιβλίον ἀπὸ τοῦ Πάσχα οὐ
δὸν ἐσταμάτησεν, ἠχέρθη τὸ σῆμα τῆς βιβλιογραφίας παρὶν. ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ
σημειώματός σου ἐβίβασαν ν' ἀποβάλω ὅσα, τὰ ἐνταῦθα συμπειούμενα, ἔργα πῶς θὰ ἀνε-
πληροῦντο τὰ κεινὰ; αὐτὸ οὐδεὶς ἐσκέφθη. εἶναι ἀνόητοι. Ζέτος μοι μὲ 2-3 ἄλλους ἀπε-
φασίσανεν νὰ κρατήσωμεν 2-3 τὰ πρῶτα τυπογραφικὰ μέχρι τῆς ἀνακινήσεως τοῦ ἡμε-
ρολ. στήματος, τὰ δὲ λοιπὰ τρία ν' ἀνεμαστῶσιν διὰ νέων βιβλίων. ἀλλὰ πῶς νὰ
εὐρῶ αὐτὰς τὰς χρονολογίας εἰς ἡμερολογιακὰ βιβλία; ἠγωνίσθη ἐπὶ ἕνα καὶ πλε-
οῦνα. Ζέτος πρὶν ὑπάγω εἰς τὰ γουτρά παρέδωκα τὰ 2-3 νέα τυπογραφικὰ βιβλιο-
γραφίας πρὸς ἐκτύπωσιν καὶ ἐξετέλιωτε ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου. φέν τὰ ἐκτύπων, διότι
εὐρον τὸ βιβλίον τοῦ αἰγινητοῦ, ὅπερ ἀνεγράφη διὰ νὰ τὸ ἀναρῶσιν - ἔχω κενάριο
ὁλοκλήρον κατ' αὐτοῦ ὅπερ θὰ τυπωθῆ εἰς τὴν οἰκίαν θεοσιν. ὅχι, εἶπον, ^{μεῖναι} πρέπει διὰ νὰ
εὐρεθῆ καὶ τὸ ὄνομα, νὰ ἀφαιρέσωμεν καὶ τὸ γον τυπογραφικόν! καὶ πῶς

ανατηρηθῆ; αὐτό δὲν τοὺς μὴται, με' ἐπῆραν διὰ χαμάλι νὰ ἐρχώμηναι δωρεάν ἀφῆ-
 νων τὰς ἐργασίας μου ὡς ἀπὸ διετίας συνεχίμην ἐν τῇ "Θεολογία" καὶ τῇ "Ἠμερ-
 ἔστια". Τέλος ἐπρότεινα ν' ἀφαιρέσωμεν ὅλην τὴν βιβλιογραφίαν καὶ νὰ τὴν πε-
 τάζωμεν ὡς ἀχρηστον, ἀλλὰ πρέπει νὰ πληρωθῶ διὰ τὰ νέα 6 τυπογραφικά πρὸς
 συμπλήρωσιν, διότι ὡς γνωστον τὸ βιβλίον ἀρχεταὶ ἀπὸ σελ. 113, ὅπου γίγχει ἡ βιβλιο-
 γραφία. Ἀνετάρατον ἀνευ πληρωμῆς νὰ γράψω τὸν τεράστιον "κώδικα", δωρεάν χά-
 ριν τῆς ἰδεολογίας, ἀλλ' οὐκ καὶ νὰ ἐκμεταλλεύωνται τὴν ἀγαθὴν μου προαίρεσιν οἱ
 ἀγράμματοι αὐτοί. Μὲ παρεζήχησαν οἱ αὐτοί. Ποῦ ἤθελον νὰ ἀμείψωσι περὶ πληρωμῆς,
 ἐν τῇ εἰπον νὰ τυπώσωμεν 4 τυπογραφικά, ἅπερ ἔχω συντάξει, καὶ δὲν θέλω πλη-
 ρωμὴν (δὴρ. ἐθυσίασα πάλιν τὸ δικαίον μου. Ἐπρεπε νὰ με πληρώσουν πρὸς 4
 ἀσπρ. σελήνας ἑκάστον τυπογραφικόν) ἐξόφλησαν νὰ μοὶ πληρώσω ὑποσχεζιμόν!
 ὅτι δὲν θὰ μεταβάτω τοὺς ὅρους, ἀλλ' ἔχω νὰ πληρώσω παρ' αὐτῶν. Θία νὰ γένη
 πέρασ· ἡ γίαν δὲ ἐμὲ ὀχληρὰ αὐτῆ ὑπόθεσις ἔγραψα: "ἀποφασιστικὴν ὑποχώρησιν".
 εἶναι δύο ἑβδομάδες καὶ οὔτε φωνὴ οὔτε ἀπόρροασις. Πρὸ δύο μηνῶν ἤλθεν ἐπι-
 τροπὴ ἐγκαυθα. τοῖς ἐδύλωσα: ἐπείγομαι μέχρι τῶν Χριστουγέννων νὰ ἔχω τελεωσῆ
 τὸ βιβλίον διὰ νὰ τὸ παραλάβω εἰς τὸ ἐν Ἀνατολῇ (ἴσως καὶ Ῥωσίαν) ἀποφασισθὲν
 ταξίδιον - καὶ τοῦτο ἰδίᾳ δαπάνῃ - οὐδεμίαν ἐντύπωσιν ἐνεποίησεν ἡ χειρονομία μα
 αὐτῆ, ἔστειλαν ἐν τῇ αἰσθητικῇ ἀγνοίᾳ μου τὸν κ. Σταυρὸν εἰς τὸν Ἄθω καὶ ἐκεῖθεν εἰς
 Ἱεροσόλυμα νὰ δεσποτοποιηθῆ, ὅπερ ἀσφαλῶς θὰ ἔχῃ τὴν τύχην τῆς προτέρως ἐπι-
 χειρήσεως παναχαιωταίου - μηπατιστάτου. θὰ ἀναμείνω ἀκόμην ὀλίγον καὶ θὰ προ-
 θῶ εἰς τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ κώδικος μετὰ τῆς βιβλιογραφίας νὰ γένη ἡ ὑπόθεσις.
 θὰ τὸ κληροδοτήσω διὰ γοηφισμοῦ μου καὶ θὰ πληρώσω δι' ἀναλόμην ἀντι-
 τύπων τὰ καταβληθέντα παρὰ τῆς ἐπιτροπῆς ἔξοδα. θὰ προσδέσω δὲ ἐν τῇ εἰ
 καὶ τὰ 4 τυπογραφικά. βλῆτε εἰ κακὸν ἐπέφερε τὸ σημεῖωμά σου ἐκεῖνο, πάτερ
 ἠγγύνη; Ἐπρεπε νὰ μοὶ τὸ φέρῃς καὶ νὰ κατανοήσωμεν ἡμεῖς οἱ δύο ὅτι τὰ σημεῖωματα
 γνωρίζεις πάσαις ὑποχώρησα εἰς τὰς ἀντιρρήσεις σου. τῶρα πληρῶ, μίαν χάριν, ἀπὸ τοῦ
 κώδικος τῆς βιβλιοθήκης τῆς συγγῆς 258 παπαχαρίζω 50 σ. 1089-1099 ἕνα κατὸν ἀντί-
 γραφον νὰ βάλῃς εἰς τὴν ἴσαν καὶ τὰς σελίδας τοῦ κώδικος. τὸ θέλω ἐσπευσμένως, μάθε
 ὅτι ὁ κώδιξ οὗτος εἶναι ὁ 285 ὅθεν προέρχεται τὸ πλαστογράφημα. ἀλλ' ὁ ἀριθ. οὗτος εἶναι
 ὁ αὐτὸς τοῦ Παπαχαρίζωτος, ὅστις εἶχεν ἀνάμην τὰ χειρογράφα μετὰ τῶν ἐντύπων διότι
 δὲν εἶχε 285 χειρογράφα, εἰ μὴ μόνον 58, ἅπερ ἔγω περιέγραφα ἐν τῷ καταλόγῳ καὶ κα-
 τεχώρησα τὸν κώδικα ὑπ' αὐτ. ἀριθ. τῆς συγγῆς 258. ἔκτισε εἶχον τὸ σχέδιον νὰ τὰ
 συγκεντρώσω εἰς τὸ κυριακόν. Ἐάν ἠνοήγετε τὸν Καταλόγον μου σ. 129-30, θὰ εἰδῆτε
 τὴν περιγραφήν καὶ τὸ σπουδαῖον σημεῖωμά μου. Ὁ δὲ σοφολογιώτατος Κοσέας δὲν θὰ

Ἐγραψεν, ὅτι ὁ Ῥαΐμβος-διότι αὐτός ἔγραψε τοὶ κώδικα - μετέβη εἰς τὸ εἶναι κτλ.
ἐγὼ ἔσο ἀπτοῦς ἀσμετῆς τῆς-π. ἐκτῆς καὶ δὲν ἐξήλθε τοῦ ὅρου.

κατὰ χριστοῦγεννα.

Ἦθηον οἱ "τρῆς ἡγάρχαλ" νὰ δη- **f** ὁ Κορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρίτης.
μοσιώσουν καὶ τρίτον ἄρρον νὰ ἀναρῶσι τὰ περί, πρᾶξοῦτος καὶ ἑπεχίρτωσ, ἀπρ' ὅταν εἶδον τὸν Θεοῦθεν
τομ. α.χ. σ. 552-6, ὅτι ὁ πρᾶστοχρ. ἐνόθευσε καὶ τοὶ 5 κεφ. εὐστακίωσα

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 15-12-56.
ἀγαπήσῃ, πᾶτερ βασιλεῖ.

Ἐθαβον τὴν ἀπὸ 9^{ης} τρέχοντος καὶ ἀπαντῶ, ὅτι ἔχετε δίκαιον. Ἐγραψον ἐν
ἐκείνῃ τῇ ἐπιστολῇ, ἣν εὗρες ἐπανερθῶν ἐκ ρωσίας, μόνον περί τοῦ πατρίου ἡμερολογίου
ἀφῆκα δέ τὸ περί οὐ ὀνόμαζον φήγμα, ἵνα μὴ σᾶς παραβαρύνω. Σᾶς γράφω, ὅτι ὁρθῶς
ἐννοήσατε καὶ ἐγὼ καλῶς ἐποίησα ἐπανερθῶν αὐτό. εἶναι δύο γοῖπόν τὰ αἰτήματά μο
ἅπερ ἀναβολὴν δὲν ἐπιδέχονται. ἀλλ' ὑπάρχει καὶ φήγμα τρίτον, ὅπερ ἀναβολὴν δὲν ἐπ
δέχεται. μετ' ὀλίγον ζητεῖν καὶ ἐκτύπωσις τοῦ ἐξ 600 περίπου δεξίδω "Παυχαλί
κώδικος τῆς ὀρθοδοξίας". τομ. Α', ἔχω διὰ τοὺς κατ' ἡμεῖς ἀγῶνας τῆς πέραν τῆς
μεχ. ρωσίας, πέραν τοῦ Κίεβου μέχρι Πολωνίας, Λιθουανίας, Οὐγγαρίας, Βοεμίας, Γαλ
κίας κατὰ ρωσίας ἣν γινώσκει κατ' ἄλλοι ὁ κόσμος διὰ τῶν ὀνομάτων Μικρὰ ρω
σία, λευκὴ ρωσία καὶ οὐκρανία. πραγματικῶς διὰ τὸ φήγμα τοῦτο κατεχ
ριστὰ οὐκ ὀλίγα εἰς τὰς σελ. 228-375. Ἐπρωτοστάτους τότε ἐνταῦθα ἐπὶ τόπου μ
ταβάντες τρεῖς ἰδία μεγάλοι πατριάρχαι ὅτε Ἱερεμίας θ', ἀρίγνωτος ἐν ρωσία κα
κύριος Νουκάρης ὁ Ἱεροκάρυς καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας μετέξιος Πηγάς τότε ὡς γνωστοί
ἰδρύθη ἡ οὐνία, τὸ κύριον ἔρχον τοῦ νεοφανέντος ταχέως τῶν Ῥωσιστῶν, οἵτινες
ἀπὸ Λιθουανίας ἤρχισαν τῆς ἐνζέχον προπαγάνδας ἐξ ἀφορμῆς τοῦ Γρηγοριατοῦ
κατενδαρίου διαδίδοντες ἅμα καὶ τὰ ἄξιμα καὶ πάσας ἐφεξῆς τὰς λατίν. καινοτ
μίας. ταύτας διὰ νὰ ἐπιβάλλουν ἕναμον καὶ ποτέμους ὁμοῦ (πρωτοφανές!) μετ' οὐ
προσεστάτας! ἔχομεν νέον μαρτυρολόγιον κυρίως ἐπὶ τοῦ Σίγισμὸνδου, ἐπιβάτου τοῦ
θρόνου τῆς Πολωνίας. ἀνεσταθῆσαν οἱ ὀρθόδοξοι ἐρρωμένως βοηθούμενοι ὑπὸ τοῦ Μι
χαὴλ Μπραβου. οἱ ρῶσοι ἐν ἀρχῇ εἶχον κέντρον τὸ Κίεβον καὶ ἐπὶ μετὰ τῆς τὸν ἐπηγαῖ
πέτρον Μοχίταν, ὅσοις μέχρι σήμερον καὶ διὰ τὴν ἀνατολὴν ὄλην εἶναι κυρία πηγή δις
τῆς "ὁμολογίας" τοῦ διὰ τὴν ὀρθόδοξον θεολογίαν, δούς εἰς αὐτὴν τὸν κλασσικὸν εἰς
τὰ δόγματα τύπον. Πηγαίς καὶ βοηθήματα ἔχω ἀρθῶνα, ὡς μαρτυρεῖ ἡ προτασο
κένη βιβλιογραφία μου ἐξ 6 τυπωρ. φύλλων - κατέρηθη νὰ ἀνοίξω ἀλληλογραφίαν κα
μὲ Λιθουανούς - μ' ἐβοήθησε πολὺ ἡ ἀλληλογραφία τῶν δύο πατριαρχῶν, εἰς οὓς πραγ
ματι ὀφείλεται ἡ σωτηρία τῆς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀξίας ὀρθοδοξίας. Συμπᾶν μεγαλῶς πρὶ
παντός τοὺς Καρπαθίους, οἵτινες ὡς καὶ ἄλλοι ποταπηθεῖς ἐξ ἄλλων περιφερειῶν ἀσβεστον δια
τηρήσαντες τὸ πῦρ τῆς ὀρθοδοξίας ὁμαδιῶς, ὡς γνωστον, ἐπατήθηον εἰς τὴν πίστιν τῶν πατέρων
καὶ τοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδοξίας ἀποπέσαντες τὴν οὐνίαν. Ἐκ τῆς ἀλληλογραφίας

τῶν χρόνων ἐπειγόντων, ἵτις ἀνήκειν εἰς τὴν συλλογὴν τοῦ πρίγκιπος Σομοῦσμο, ἀγορασθεῖ-
 σαν ἐν Κιέβῳ τῷ 1917 ὑπὸ τοῦ μαθητικοῦ πατρὸς φαίνοντο πλὴν τοῦ ἔργου τοῦ ἱε-
 ροῦ Πέτρου Σμαίρα, γιὰν διαφωτιστικῆν διὰ τὰ αὐτὰρ μέτρα καὶ τὸν συζητῶν διω-
 κτῶν, ἔπονται πολλὰ γράμματα τοῦ α' τετραῦτου τοῦ 17' αἰῶνος, ὅπου ἀναφέρονται καὶ ἁγιο-
 ρεῖτου μαρτυρήσαντες ἐκεῖ ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας. Ἡ συλλογὴ φέρει τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν:
 "Ἐπιχειρογράφα τῆς ἐποχῆς τοῦ ἁγίου τῆς πορτογαλικῆς δημοκρατίας κατὰ τῶν ἑλλήνων,
 τῶν τσαρῶν, τῶν τούρκων καὶ τῶν ρώσων". Τὸ τελευταῖον εἶναι ἔτους 1659 "ἐπι-
 σταθὴ τοῦ ἑλλήνου θεοφάνους Παιικοποῦρου πρὸς τὸν ἀδελφόν του ἁρχιεπισκοπῆ^{διονύσιον} τοῦ
 ἐν Κιέβῳ ἑλλήν. γαοῦ". οἱ κληρικοί καὶ οἱ ἁγιορεῖται, ὡς γράφει Σμαίρα "εἶχον
 ἀποστολὴν νὰ μεταβίβουν εἰς τοὺς ἐπαναστατήσαντας χωρικούς καὶ τοὺς Κοζάκους
 τὰς εὐλογίας τοῦ ἁγίου ὄρους, τὰς εὐχὰς τοῦ φακέρου καὶ ὑποδείξεις νὰ ὑποθαλά-
 σι δια φλογερῶν κηρυγμάτων τὸ ἀντιπορτογαλικὸν αἶσθημα. καὶ νὰ συνοδεύουν τοὺς
~~ἐπισημοὺς ἀρχιεπισκοπῆ τοῦ Κιέβου καὶ τοῦ ἁγίου ὄρους~~ ἀντάρτας
 εὐλογούντες αὐτοὺς διὰ τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου ὑπὲρ τῆς εὐδωξείας τοῦ θρη-
 σκευτικοῦ τῶν ρώσων ἁγίου". Τὸ τελευταῖον μοι ὑπενθυμίζει ἀγαπητέ πατερ
 βασιλείε ἐν συμφωνητικῶν συμβῶν τοῦ 1928 ἐν τῇ ἱερᾷ μονῇ τοῦ ἁγίου Πανσε-
 λεῖμονος εἰς τὸ ὁποῖον ἦσαν τότε παρὼν ὡς γραμματεῖς, ἡμῶν τότε ἀντιπρό-
 σωπος τῆς μεθιστοῦ Πλαύρας καὶ ὡς πρόεδρος τῆς Ἱ. Κοινότητος εἶχον ἀπο-
 στολὴν μετὰ δύο ἄλλων ἀντιπροσώπων νὰ ἐξετάσωμεν ἑμαυτοντάδα σχεδὸν Καρπα-
 θίων ρώσων γένη, οἵτινες εἶχον κοινοβίασει. Ἐθαυμασάμεν τὸν σθεναρὸν φῆλον ὑπὲρ
 τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τὰς φηγὰς ἐφράσεις κατὰ τοῦ πάπα, ὃν ἔχαρματῆριμον ὡς
 τὸν ἀτιχριστόν. εἶχον διαβῆθαι εἰς τὴν ἑλληνικὴν κυβέρνησιν, ὅτι ἦσαν αὐτίται.
 Συνέταξα ἀθωωτικὴν ἔκθεσιν καὶ συνέστῃσα εἰς τὴν Κοινότητα νὰ ἐφράσῃ τὸν
 θαυμασμὸν Παρητήτην ἔπειτα καὶ ἐξωδίως ἔμαθον, ὅτι ἐπεὶ οὐκ ἡ Κοινότης καὶ
 διεβίβασε τὴν ἔκθεσιν πρὸς τὰ πατριαρχία, ἀλλ' ἐπεστράφη πρὸς μεῖνονας ὑποδεί-
 ξεις κατὰ τὸν θεόν, διότι μέ ἤξιωσε νὰ μνημονεύσω τὸ γεγονός τοῦτο ἐν τῷ βιβλίῳ
 μου καὶ νὰ ἐξάρω τὴν εὐσεβίαν τῶν ἀδελφῶν ρώσων καὶ δὲ τῶν οὐκρανῶν τῶν μὲν γιὰ
 τὴν σθεναρὰν ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀθείας, τῶν δὲ διὰ τὴν ἐπί 400α σχεδὸν ἔτη μαρτυ-
 ρικὴν φῆν, καθ' ἃ ὡς ἦρωες διετήρησαν ἀσθεστον τὸ πῦρ τῆς εὐσεβείας ἀναδύσαν
 φλόγας ἱεροῦ ἐνθουσιασμοῦ κατὰ τοὺς ἐσχάτους. Πόσον εὐτυχῆ θὰ ἐλογίζομαι ἑαυτοῦς,
 εἰάν ὁ ἅγιος θεὸς μέ ἤξιον νὰ ὑπάρω ἐκεῖ νὰ ἀποματυφθῶ, νὰ χαρῆζισω εὐλαβῶς
 τοὺς ἦρωας τοὺς μάρτυρας, τοὺς ὁμολογητάς, δι' ὧν ἰδοθήσθαι ἐν τῷ σύμπαντι ἡ ἀγά-
 του Χριστοῦ θρησκεία, ἥς "πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσωσιν" ὄντως, οἵτινες μᾶρ ἔδω-
 σαν τὸ δικαίωμα νὰ εἴμεθα ὑπερήφανοι ὡς ὀρθόδοξοι. εἶπον, ὅτι προκαταρκτικῶς
 στοιχεῖα τινὰ προεχωρημένα ἔγραψα εἰς τὸν Α' τόμον, τῶν δὲ συγχρόνων ἁγίοις

βασιλεύοις ὑφάρκην. ἔχω βεβαίως ἀμετόν ὑγιὸν συγκεντρώσει διὰ τὸν
 ἑπόμενον τόμον, ἀλλὰ τὸ κατῆχον θὰ ἦτο νὰ μεταβῶ εἰς Ῥωσίαν καὶ γέ-
 γνημαι ἐν μέσῳ τῶν πραγμάτων διὰ νὰ ἔχω πλήρη τὴν ἐπιτοσίαν. Τοῦτο θὰ ἐπρα-
 γματοποιεῖτο, ἐάν ἐράμθανον προσεγγίσει, ὅπως τῶσοι ἄλλοι, ἵνα ποιήσωμαι διαλέξεις
 τινὰς περὶ βαρβαρικῶν ζητημάτων καὶ δὲ τοῦ ἠθῶ, ὅσοις, ἐάν μὴ ἐπανδρωθῶ
 καὶ ἀναδιοργανωθῶ θὰ σβύσῃ ὡς ὁ "κυφόμενος γύχνος" τοῦ εὐαγγελίου. Τοῦτο
 μόνον ὁ πατὴρ βασιλείος δύναται νὰ γύσῃ νῦν, ὅτε διατρίβει ἐκεῖ καὶ
 ὁ φίλος σου πρέσβυς κ. Λέργιεφ. Καὶ τοσε θὰ γυθῶσι καὶ τὰ ἐν λόγῳ δύο
 αἰτήματα. Τὸ κατῆχον θὰ ἦτο, ἐάν θὰ εἶχον ἐκεῖ καὶ ὑμᾶς. ἀλλὰ ται-
 αὐτὴν ἀξίωσιν δὲν ὑδυναίμην νὰ ἔχω, εἰμὴ μόνον, ἐάν νομίζετε, ὅτι ἡ ἐκεῖ
 μετάβασις εἰς ἄθῳ θὰ ἦτο εὐχερесеτέρα. Γνωρίζω, ὅτι ἡ καρδιά σου εἶται ἀνοι-
 κτή καὶ εἶσαι πρόθυμος δι' ὅσων τῶν μέσων νὰ με ἐξυπηρετήσετε, καὶ θερμῶς
 εὐχαριστῶ διὰ τὰς ὑποδείξεις. ἀλλὰ "τὸ πρόσωπον εἶναι σπαθὶ" γέγει ἡ πα-
 ροιμία. Διὰ τὸ ἑμμεγῆτον δὲν γράφει ὁ ἀρχιμ. μεθόδιος, οὔτε ἀναφέρει τὸ
 ὄνομα σου, εἰμὴ μόνον τοῦ πατρὸς εὐφρονίου, ἐν παρόδῳ μοὶ εἶπεν ὁ φίλος σα-
 πατῆς. θὰ ἐξετάσω καὶ θὰ γράψω. μὴ ἀνυσοχεῖτε. Σὰς στήλην δύο ἄρθρ.
 περὶ τοῦ ἡμερολογίου, ἅπερ ἀνωνύμως ἔγραψα ὡς συνεργάτης εἰς τοὺς "τρεῖς
 ἱεράρχας" καὶ θέτω τὸ ζήτημα ἐκεῖ πού πρέπει.

Εὐχομαι ἀπὸ ψυχῆς νὰ ἐορτάσῃτε γηθοσύνης καὶ μετ' εὐφροσύνης τὴν
 χαρμόδουνον καὶ κοσμοσωτήριον Χριστοῦ γέννησιν

f ὁ Κορυζσαῆς Εὐλόγιος Κουρίτας

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 23-12-56

Ἀγαπήτε, πατέρ' ἀληθινόν Λαυριῦλα,

μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐκομιδάρκην τὸ πρωτόγειον τῆς συγγραφικῆς σου
 δράσεως καὶ συχαίρω εὐχόμενος προσηπὴν καὶ κατῆχ' ἐπίδοσιν εἰς τὸ ἔργον.
 ἠρξῶ ἐν τῶν "Πατρῶν", πράγματος δυσκόλου διό "οἱ πολλοὶ φυσιολόγοι εἰς αὐτὰ ἀπι-
 στούσιν ἀλλὰ ἡμεῖς διὰ πίστεως περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἶδους", κατὰ τὸν σοφὸν λαύ-
 τὴν ἱστοριογράφον Θεοδώρητον. Τὸ δυσκόλον ἔχειται ἐν τούτῳ, ὅτι τὴν πίστιν προ-
 πει νὰ συμπληρώσωμεν διὰ τῆς γνώσεως καὶ τὴν παράδοσιν νὰ στηρίξωμεν ~~ἐκεῖ~~
 εἰς σοβαρὰ κείμενα καὶ ἐπαναλαμβανόμενα μέχρις ἡμῶν. αὐτὰ εἶναι ἡ ἀξίωσις τῆς
 ἐπιστήμης τῆς ἱστορίας ἢ ὁ ὑποφαινόμενος πρῶτος ἐδίδαξεν ἐν τῇ πανεπιστημικῇ
 μείμῳ εἶναι ἡ ἐπιταγή τῆς ὀρθοδόξου θεολογίας. εἶναι πλῆρη νὰ νομίζης, ὅτι ἀφοῦ ἔχομε
 τῶσας παραδόσεις, ἅς περάσωμεν καὶ αὐτὴν. τοσε διδομεν ὅπλα εἰς τοὺς προτε-
 στεάτας καὶ ὀρθοδοξοτάτας, ὅτι ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία ἐνόθευσε τὸ εὐαγγέλιον διὰ

διὰ τῶν παραδόσεων φρονούντας. Ἡμεῖς δεχόμεθα μόνον τὰς παραδόσεις ἐμείνας ὅσαι
~~σεβίζονται εἰς αὐτὸ καὶ μάλιστα τὰς ἀποστόλους ἀναγκαστικὰ καὶ ἀπορρίπτουμεν πάσας~~
 τὰς ἄλλας, ὡς κατέταξαν αἱ οἰκουμένη καὶ σύνοδοι εἰς τὰ "ἀπόμυρφα". Αἱ ἐπιγραφαὶ
 ἐληφθῆσαν ἐκ τοῦ Σμυρναίου καὶ Καμπανίου καὶ εἶναι ἑλληνικαὶ καὶ ἐσφαγμένα καὶ
 δὲν εἶναι πᾶσαι, οὔτε αἱ εἰκόνες - ποία εἶναι αὐτὴ ἡ "γραμμωτὴ"! Πού ἦντες τὸ ἔτος 1325,
 ἡ εἰκὴν καλύπτεται διὰ ρωσικοῦ ἀργυροχρυσοῦ ἐπενδύματος, ζεθέντος περὶ τὸ 1700.
 Ὑπάρχουσιν ἀντιφάσεις - γραφαὶ περὶ δύο φλωρίων εἰς τὴν ἰδίαν μάλιστα σελίδα. περὶ
 τοῦ Κουμπούτση ὁ εὐστρατιάδης ἔγραφε πραγματείαν 700 σελίδων καὶ διὰ τὰ φλωρία
 αὐτῆ ἐν Μαύρᾳ ὑπάρχουσι γραπτὰ μνημεῖα, ἅπερ, ὅταν δημοσιευθῶσι θὰ ἐπιταχῆ ὁ
 κόσμος πῶς δὲν ἐχρησιμοποίησες. Καὶ εἰς ἄλλας μόνας ὑπάρχουσι κείμενα καὶ ὑπομνή
 ματα, ὡς θεθείαις ἔνεμα τῆς ἀσθενείας σου δὲν ἔχω τὴν ἀξίωσιν νὰ ἔχῃς εἰς τὸ βιβλίον
 αὐτὸ οὔτε ἓν! Διατί δὲν μὲ ἠρώτησες, ἀφοῦ γνωρίζεις, ὅτι εἰ ἔσθου τοῦ θεοῦ μου
 ἀσχολοῦμαι περὶ τὴν ἱστορίαν τῆς μοῆς. Ἦμην δοκιμὸς ἀσέμνη ἀρβανιτάκι - σοι
 τὸ ἔγραφα - ὅτε ὑπέβαλα εἰς τὸν παππὸν σου τὸ πρωτότυπον μου, περιγραφὴν τῆς
 πανηγύρεως. Εὐχαρίστως θὰ ἔμαρινον καὶ τὸν πρόλογον ὡς ἐδωσαμένός σου διὰ
 κἀμινω ἔτεχον, διότι δὲν θέλω νὰ σε στενοχωρήσω. Ἐν μόνον θέλω εἶπαι, ὅτι αἱ
 εἰκόνες, ὡς ἔχω ἐς βιβλία, ὅθεν τὰς ἔλαβες, πλὴν μιᾶς, εἶναι φριχδῶς ἀποτυ
 χημένα! οὐ μόνον τὰ πρόσωπα εἶναι σιωπεῖναι, ἀλλὰ καὶ τὰ κέρια! (πρῶτ. τὴν
 φιάλην τοῦ Φάλγκετ ἡζοῦ Βροσκηάου ἔχει ἡ κομὴ καὶ τὰ δύο βιβλία). Κρίμα τὸ
 χαρτί, ὅπερ εἶναι πολυτελεία. Ὁ Καμπανίος εἰς κοινὸν τυπογραφικὸν χαρτὴν ἔχε
 γαμπρὰς φωτεινὰς εἰκόνας. Πιστεύω νὰ εὐδῶσες γρήγορα τὸν "Ὀδύχον" ἂν θέα
 εἶναι τοιαῦτα αἱ εἰκόνες, νὰ σταματήσῃς. Ἐν τέλει θὰ ἤθελον νὰ μάθω πῶσον
 εἶναι τὸ κόσμος πού ἐπλήρωσες εἰς τὸν ἐμδότην; Κατὰ χριστούγεννα,
 † ὁ Κορυτσᾶς Εὐλόγιος Κορυτῆς.

Ἀγαπητέ Πάτερ Ἀθανάσιε,
 Ἄνεγκον εἰς καὶ τρίς τὴν καλλιερῆ ἐπιστολήν σου, ἣτις εὐφραίνει τὴν
 καρδίαν μου διὰ τὴν εὐγείαν καὶ τὸν γαμπρὸν συνειρμὸν τῶν σεβόμενων, διὰ
 τὴν θαυνομένην τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν ἱερόν ἐκεῖνον τόπον καὶ δὲ διὰ τὴν ἀφο
 σίωσιν πρὸς τὴν κτηνὴν μετανοίαν καὶ τὴν υπέρσπασιν τῆς ἡραίας ἐσθληνίδος
 γλώσσης, ἣν ἐτάρασαν οἱ θεοὶ τοῦ οὐρανοῦ καὶ καθιέρωσεν ὁ θεοάνθρωπος ἕως τὸ
 θεοπέριον ὄργανον τῆς θείας αὐτοῦ θρησκείας. Οἱ ἀπεισιτοὶ μαθηταρομομονισταὶ
 δὲν ἐμεληματοῦσιν ὀλιώτερον τοῦ μωροῦ καὶ κακούργου Ἰτατοῦ Μαροβίνη,
 ὅστις ἐπεχείρησε τὸ ἀπονενωμένον διάβημα νὰ ἀναστανῆ τὸν Παρθενῶνα,

δέ νῦν καὶ διορθωθὲν μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας. Τὸν σοφὸν ἄνδρα ἠγό-
 μασα ἦδη ἀπὸ τοῦ 1936 ἐν τῇ "Θεολογίᾳ, εἶναι ὁ κληρικός Ἰταλὸς Γιοσέππο
 Scoroli ἢ Σκουρι (1530-1610) ὁ γράψας τὸ "Compimento spirituale", ὅθεν μετέφρασαν ὁ Νι-
 κόδημος μεταβαλὼν κελίως κενεῖλον ὡς ἀπόδειξιν ὁ Marcel Villeret. Καὶ περὶ τοῦ βιβλίου
 τούτου, ὅπερ μέχρι σήμερον κυκλοφορεῖ διὰ τὴν ἀνατυπώσασιν εὐρίως, θέλο-
 μεν ἐς ἄλλοτε ἐρευνῆσαι. ἀναφέρομεν ἐνταῦθα τὰς ἐπιγραφὰς δύο κεφα-
 λαίων ΜΖ' καὶ ΝΒ', ἧν ἡ φράσις δὲν εἶναι τῆς τῶν ἀνατολικῶν πατέρων
 νηπιωῆς: "περὶ προσυχῆς ὅπου γίνετα διὰ μέσου μελέτης καὶ θεωρίας"
 (σ. 202) ΝΒ'. "Ὅτι ἡ μελέτη τῶν παθῶν τοῦ Χριστοῦ προξενεῖ διαφόρους δια-
 θέσεις καὶ θεοφιλοῦ πάθη εἰς τὴν καρδίαν" (σ. 214). Θόρυβος ἰσχυρός, ὅστις
 ἐστοίχισεν οὐκ ὀλίγον εἰς τὸν ἀσίδιμον ἄνδρα, ἡ γένη μετὰ ἐμδοσιν τοῦ
 ἑτέρου βιβλίου, ὅπερ ἐστὶ μετὰ τοῦ "Κανονικοῦ" πρὸς ἐμδοσιν καὶ ἀναθε-
 ρησιν πρὸς τὸν θεοδώρητον Λαυριώτην μεθ' οὗ τῶς συνεδέετο φιλικώτατα. εἶναι δέ
 τὰ "Πνευματικὰ γυμνάσματα" (meditationes spirituales) οὐκ ἴδιον γυμνάσματα πνευματικὰ
 ὡς ἐξετυπώθη κατὰ κακὴν μεταφράσιν ἀνωνύμου ἑλληνικοῦ μεταφραστοῦ, ὡς μαρτυρεῖ-
 ται, ὅπερ ἔφηνεν ὁ ἡμέτερος ὁσίου τιμωδῆμος χρήσιμον πρὸς ἐμδοσιν. ταῦτα
 διαιροῦνται κατὰ τὸ ἔθος τῶν νηπιωῶν πατέρων "εἰς μελέτας, ἐξετάσεις καὶ ἀνακνή-
 σεις, ἅπερ προσθήμαι ὅτι πλείστα καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἀλλοιώσει κατὰ ἡλικιωτάτα τὰ
 καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθέντα καὶ σημειώσεσι διαφόροις καταλαίσθεντα παρὰ
 τοῦ ὀσιοτολογιστοῦ ἐν μοναχοῖς κτλ." Τὸν συγγραφέα συνεκάτηψεν ὁ μεταφρα-
 στὴς, ἀπὸ οἱ ποτέμοιο τοῦ ἡμιόδημου ἀνεκάρησαν εἰς τὴν "Ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν
 τοῦ ἀθηνῶν μελετιῶ. τομ. Δ', σ. 233 τότε εἰς τὸν ἐκδοσῆσαν (1783) ὅτι εἶναι ὁ ἰδρυτὴς
 τοῦ τάχατος τῶν Ἰησοῦτιν "Ἰησοῦτοι Ρουίται (ἡρ. Ρουιόται) πατριάρχης Ἰσπανίας.
 οὗτος ἐν ἔτει 1534. πρῆμθεῖς ἀπὸ τοῦ βασιλέως εἰς ἀπατηλὰς θεωρίας φανταστικῆς
 ὅπου τοῦ ἐδείκνυσεν, οὐκ ἔν θείας ἀποκαλύψεως καὶ ἀρπαγῆς ὑψηλῆς ἀληθοῦς θεω-
 ρίας, ἀλλ' ἐν τοῦ ποηροῦ πνεύματος. ἔλθων εἰς ἐκδοσιν οὐκ ἡμέρας, ὡς συνήκ-
 θεν εἰς ἑαυτὸν ἐσύνθεσε βιβλίον κατεσας αὐτὸ γυμνάσματα πνευματικὰ κτλ."
 καὶ ἀπαριθμοῦνται αἱ πλάναι καὶ αἰρέσεις ὡς καὶ τὰ μυθολογήματα τοῦ βιβλίου
 εἰς τὸ συνταχθὲν ἀνεκρετικὸν παρὰ τοῦ ἱακώβου Κεασσηπιωῆτος ἀνελίου τοῦ

Ἐν "Revue d'ascétique et de mystique" Anzil, 1924 ἐν τῷ προλόγῳ ἐπιπροσθέτει δὲ οὐ
 τὸς ὅτι ὁ μεταφραστὴς ἐδανείσθη καὶ ἐν τοῦ "Senties de Paradis καὶ ἐξ ἄλλων πηγῶν γίνων
 ἑξῆς που σσημηκῆνον, ὅτι ἄλλος εἶχε μεταφράσει τὸν "ἀόρατον πόσημον καὶ ὀνηιόδημος
 ἐπλοῦστερ- τὴν μεταφράσιν, διότι πλὴν ὀλίγων λατινικῶν ζῆτας ἤλωσας δὲ ἔμαθε.
 ἔχω ὅπ' ὄφιν τὴν γ' ἐκδοσιν τοῦ ἐν ἀθήναις βιβλιοπωλοῦ Ἄντ. Γεωργίου τῷ 1895 τὴν α' δὲ ἐκδοσιν τὴν εὐρῶ
 ἐν ταῦθα.

Θεωρητόν. (Ταύτα συνοπτικῶς ἐδημοσίευσεν τῷ 1938 ἐν τῇ "Θεολογίᾳ" σ. 350-354
~~ὑπόμνημα ἀποστόλων πρὸς ἀποστόλων τῶν ἁγιογράφων Χριστιανῶν, ὅτι το~~
 βιβλίον "Γυμνάσματα πνευματικά" καλουμένον καὶ τό-περὶ μικύδων Χριστοῦ
 εἰς παλαιὰ Δυτικῶν ποιήματα, ὡς εἰς τὰ βιβλία μελετητῶν Ἀθηνῶν ἐπισημ.
 ἱστορίας φαίνεται, ἵνα μὴ γίνονται οἱ τὰ βιβλία τοῦ Σατανᾶ μὴ εἰδότες ὡσευθεῖς.¹

¹ Το ὑπόμνημα ὑπάρχει εἰς τὸν ὀγμωδέσματον Α' "Τόμον ἀπαγγελίᾳ" ὑπ' ἑπιθ. 4 (αὐτ. σ. 116 τοῦ ἱερέως καταλόγου
 τῶν βιβλίων) ἐτους 1844, σ. 636. εἰς τὴν μετα χείρας ἐκδοσὶν παρεπιφθῆσαν τὰ "Παιδιά τοῦ Χριστοῦ" ἅπασιν ἡμέραι καὶ οἱ
 ἐκδοταὶ τῶν Πηδαγῶν (σ. 43) γράσαντες αὐτὰ εἰς τὸν κατάλογον τῶν ἀποστόλων.

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Ἁγίῳ Κορυθαῖος Κυρίῳ Εὐλοχίῳ,
ἀγαπητῷ ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ, ἀσπασκόν ἅγιον ἐν Κυρίῳ,

Εἰς ΑΘΗΝΑΣ.

Εὐφραδέντες ἀπὸ ζήτους πρὸ δυσχερεῶν ἀπροσδοκῆτων μετὰ τῶν
Ἀρχιερέων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχικοῦ Κλήματος καὶ ἀπόλυτον ἔχοντες τὴν
σφιγμένην ταύτην ἀνάγκην Ἀρχιερέων πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ποιμαντικῆς τοῦ
ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐμπειτιστευμένου ἡμῶν εὐσεβοῦς ποιμαντοῦ
πάσαν δε καταβαλόντες ἄχρι τοῦδε προσπαθῆσαν, ἵνα πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ
ἀπαραίτου ἀριθμοῦ τῶν ἐν τῷ θρόνῳ τῆς πατριαρχικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκ-
κλησίας τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς Ἀρχιερέων χειροτονησώμεν καὶ
ἀριθμὸν τινὰ ἄλλων Ἀρχιερέων, ἔγνωμεν ἐπ' ἐσχάτων, ἵνα πρὸς τὴν ἡμετέραν
ἀδελφικὴν Ἀγάπην προσφύγωμεν.

Τὴν ἡμετέραν Σεβασμιότητα καὶ διὰ πλείστας αἰτίας ἐν τῇ
διοικήσει τοῦ θρόνου ἡμῶν εὐρίσκοντες ἰκανὴν οὐ μόνον, ἵνα παράσχωμεν ἀπλῶς
ἀδελφικῆς συμβουλῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν σχετικὴν ἐγέρθειαν διὰ τὰς αὐτῆς αἰτίας
σπεύδομεν ὅπως προσεῖνωμεν ἑαυτῇ, ἵνα, εἰ δυνατόν, εἰς πρώτην εὐκαιρίαν ἔσθῃ
πρὸς ἡμᾶς, ἔσται καὶ δι' ἓνα μῆνα ὡς φιλοξενούμενος παρ' ἡμῶν.

Ἐλπίζοντες, ὅτι προθυμότερα μέλλετε ἐκτελεσεῖν τὴν ἐπιθυμίαν ἡμῶν
ταύτην, κατασπαθόμενοι δὲ αὐτὴν φιλήματι ἀγάπης, διατεταμέναι.

+ ὁ Ἀλεξανδρείας Χριστοφόρος

Ἐν Χῷ Ἀδελφός.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ
24^η Ἰανουαρίου 1957

Ἀλεξανδρεία, 8-1-57

Σεβασμιωτάτε,

Ἀσπάζομαι τὴν Ἀγίαν σας βεβίαν καὶ εὐλαβῶς
εὐχόμεαι, ὅπως ἡ ἐνοσαρμημένη Ἀγάπη τοῦ κόσμου, ὁ Κύριος Ἰησοῦς, σας
διαφυλάττει ἐπὶ πάντοτε ἐξῆς πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου ὀνόματος
αὐτοῦ. Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Σεπτὸς ἡμῶν Πατριάρχης διατηρεῖ τὰς ἀγα-
θὰς ἀναμνήσεις τῆς ἀναστροφῆς μεθ' ὑμῶν σας θεωρεῖ ὡς τὸν κατῆ-

στον τῶν φίλων αὐτῆς καί αναμένει τήν ἔλευσιν ὑμῶν ἐν τῇ χώρᾳ
 τῶν φαραῶν διὰ τὰ πραγματοποιηθῆναι τὸ πρόγραμμα τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτῆς
 σκέψων καί ἀποφάσεων. Δὴν κύριος κατὰ τήν καρδίαν ὑμῶν καί πάσαν
 τήν ἐπιθυμίαν ὑμῶν πληρῶσαι.

Ἀδελφικὰς προσήσεις καί διὰ τὸν ἀγαπήζον Θεόδουλον.
 Διατελῶ υἱὸς ἐν κυρίῳ εὐπειθῆς.

f' αρχ. Κυπριανός

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

PATRIARCAT GREC ORTHODOXE

ALEXANDRIE

Προσθῆμαι: διὰ τὸν σεβ. μητροπολίτην Κορυζῶς κ.κ. Εὐλόγιον.

Ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατριάρχης ἐπιθυρεῖ διακεκῶς τήν συνεργασίαν καί τήν συμμετοχὴν εἰς τήν διαποιμανσιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀλεξανδρείας τοῦ ἁγίου Κορυζῶς.

- α) ὡς Γενικοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου μέ τὸν τίτλον: Μητροπολίτης Τριπόλεως καί Θεωροῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν φέρου.
- β) θά τὸν προτείνῃ ὡς ὑποψήφιον Πατριάρχην Ἱεροσολύμων.
- γ) ὡς Ἐξάρχον τοῦ Πατριαρχείου ἐν Ἀμερικῇ.
- δ) Ἀρχιεπισκοπὸν Ἀθβανίας (διὰ τοῦ ἁγ. Μόσχας)
- ε) Διάδοχόν του εἰς τὸν θρόνον Ἀλεξανδρείας.

Προφορικῶς θά ἐμθέσῃ τὰς λεπτομερείας τῶν συνομιλιῶν μέ τὸν Πατριάρχην, ὁ κοινὸς φίλος καί συνοδίτης Διμηχόρος κ. Εὐάγγελος Κύριος.

Ἀρχιεπισκοπὸς Κυπριανός Παπαδόπουλος Θεωροῦ τῶν
 τοῦ περιοδικοῦ "ΠΑΝΤΑΙΝΟΣ" ἐν Ἀλεξανδρείᾳ

Ἐπίσης κατ' ἐνεσχὴν τοῦ Πατριάρχου ὁ ἰδιαιτερος αὐτοῦ γραμματεὺς κ. Ἱ. Σαραντάκος θεολόγος γράφει
 μοι ἐξ Ἀλεξανδρείας. ἀπὸ 30-7-57. Ἐπειδὴ μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἔχει ἀπάντησιν τινα ἡ Α.Θ.Μ.

ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, θά ἐπεθύμει πολὺ, ἵνα ὑμετέρας Σεβασμιότης εὐαρεστηθῇ καί ἀνεῖται
 δυνατὸν καί νομίμην, διαθεῖσθαι ἔστω καί προφορικῶς διὰ τῆς κόρης μου, ὅτι σχετικῶς, ἵνα ἡ Α.Θ.Μ.
 λάβῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος γνώσιν, ἐν ἀναμονῇ τῆς ὀριστικῆς ἀποφάσεως ὑμῶν. - Ταῦτα βεβαίως, εἰάν μετὰ
 τῆς ἐπιθέσεως τῆς παρουσίας δὲν ἔχη γράφει ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης τῷ Πατριάρχῃ.

Ὡς πρὸς ἐμὲ θά εἶναι μετρίστη χαρὰ ἡ ἐκπληρῶσις τῆς ἐπιθυμίας τῆς Α.Θ.Μ. καί διότι θά
 εὐτυχῶσιν ν' ἀσπασθῶ τήν δεξιάν εὐα καί διότι πολλὰ τὰ κατὰ καί ἀγαθὰ θά προκύψουν
 γενικώτερον. — ὑπὸ φίλικόν πνεῦμα περὶ τούτου μοι ἔγραψε καί ὁ θιωτοῦ τῆς
 πατριαρχικῆς βιβλιοθήκης κ. Θ. Μοσχονάς.

Η. 90^α τοῦ Γιαννοπούλου

Πάπας Χριστοφόρος ἐλέω Θεοῦ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας κτλ

Ἐν Κηφισίᾳ τῆ 9ῃ Σεπτεμβρίου 1957.

Ἐξοχώτατε,

Διὰ τῆς παρούσης προαχόμεθα, ἵνα γνωρίσωμεν
τῆ ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι ὅτι ὁ Ἀγιώτατος Πατριάρχικος ἡμῶν
Θρόνος ἔχει ἀνάγκην ἐνός διακεκριμένου Θεολόγου, ἀρετίας
ἐπιστημονικῆς καταρτίσεως καὶ δεξιότητος συγγραφικῆς
ἱκανοῦτος, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν διώθυνσιν τῶν πατριαρχικῶν
Περιοδικῶν "Ἐκκλησιαστικὸς φάρος" καὶ "Πάνταϊνος" καὶ ὅποια
ἄλλοτε ἐπαρκῶς τὴν Θεολογικὴν Ἐπιστήμην ἐθεράπευσαν καὶ
τὸ ὄνομα τοῦ πατριαρχείου εὐφύμως περιέφερον ἀνα τὸν διωκτὴν
Ἐκκλησιαστικὸν κόσμον.

Διὰ τὴν θέσιν ταύτην θεωροῦμεν κατάλληλον καὶ
ἐκαστέσας τῆς τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτικῆς Κοινοῦ
κ. εὐλογίον, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ δόκιμον συγ-
γραφέα πλείστων Θεολογικῶν ποικίλων καὶ ἐμβριθῶς μελετη-
τῶν, ὅστις προθύμως ἐδέχθη τὴν πρόσκλησιν ἡμῶν ὅπως ἀνα-
λάβῃ τὴν διώθυνσιν τῶν ὡς ἄνωθι περιειρηθέντων καὶ συνετέλει
οὕτω εἰς τὴν πνευματικὴν ἀκτινοβολίαν τοῦ ἡμετέρου Θρόνου.

Ἐπιθυμοῦμεν ὅθεν, ὅπως ἡ ὑμετέρα Ἐξοχότης εὐαρε-
στηθῆ καὶ δώσῃ εἰς τοὺς ἀρμοδίους τὰς ἀναγκαίαις ὁδη-
γίας πρὸς θεώρησιν τοῦ διαβατηρίου τοῦ εἰρημένου Μητρο-
πολίτου δι' Αἴγυπτον, ἵνα ἀναλάβῃ τὸ καθήκον τῆς κα-
θήκοντα αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτοις, ἐπευχόμενοι τῆ ὑμετέρᾳ Ἐξοχότητι
πάντων ἀνθρώπων ἐνίσχυσιν, διαταροῦμεν,

Ὁ Ἀλεξανδρινὸς Χριστοφόρος

Πρὸς τὴν Α. Ἐξοχότητα
τὸν Πρόεδρον τῆς ἑλλην. Κυβερνήσεως
κ. Κ. Καραμανλῆν
εἰς Ἀθήνας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ
ΕΘΝ. ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1957.

Πρὸς
τὴν Α.Α. Μακαριότητα
τὸν Πατριάρχην Ἀλεξανδρείας
κ.κ. Χριστοφόρον

Κηφισιαν

Μακαριώτατε

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἔλαβεν τὴν ὑπὸ ἡμερ. 9 Σεπτεμβρίου 1957 ἐπιστολὴν τῆς Ὑμ. Μακαριότητος, ἀναφερομένην εἰς τὸ φηγόμενον τοῦ Μητροπολίτου Κορυθαῖος κ.κ. Εὐλαχίου καὶ ἔδωκεν εἰς ἐμέ τὴν ἐντολήν, ὅπως ἐξετάσω μὲ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον τὴν δυνατότητα ἱκανοποιήσεως τῆς παρακλήσεώς σας καὶ ἀπαντήσω ὑμῖν σχετικῶς.

Διὰ τῆς ἐν λόγω ἐπιστολῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ζητεῖ, ὅπως ἐμφι-
θῇ ἡ Θεοσύνη τοῦ Διαβατηρίου καὶ ἀναχώρησις τοῦ Μητροπολίτου Κορυθαῖος
εἰς Αἴγυπτον, ἵνα ἀναλάβῃ τὴν ἐκεῖ διώθησιν τῶν Πατριαρχικῶν περιοδικῶν
"Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος" καὶ "Πάνταϊνος". Παρὰ τὴν μεγάλην μίαν ἐπιθυμίαν,
ὅπως ἱκανοποιήσωμεν τὸ αἶτημα τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἀτυχῶς δὲ
δυναμῆθα γὰρ συγκατατεθῶμεν διὰ τὴν ἀναχώρησιν εἰς Αἴγυπτον τοῦ
σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορυθαῖος κ.κ. Εὐλαχίου, διότι τυχεῖται ἡ πα-
ρουσία του - ὅπως καὶ τοῦ Μητροπολίτου Ἀργυροκάστρου κ.κ. Παντελεήμονος -
ἐνεαῦθα ἀπαραίτητος διὰ τὸ γνωστὸν βορειοηπειρωτικὸν πρόβλημα, διὰ
τὸ ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἀνάγκη τῶν ὑπηρεσιῶν του εἰς πᾶσαν στιγ-
μὴν, ὡς κατ' ἐξοχὴν εἰδικοῦ καὶ γνώστου τοῦ ὡς ἄνω ἔθνικοῦ φηγόμε-
τος, διὰ τὸ ὁποῖον ἄλλωστε καὶ ὁ ἴδιος ὡς βορειοηπειρωτῆς ἐνδιαφέρεται.

Διὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω λόγον καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἀπέ-
σθεν ἀπὸ τοῦ γὰ χρησιμοποίησθαι τοῦ ὡς ἄνω Μητροπολίτου, μὴ τοποθετή-
σασα αὐτοῦ ἐν τινὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κενῶν Μητροπολιτικῶν ἐδρῶν.

Εἴμεθα ὁμῶς πάντοτε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότη-
τος, ἵνα διωκομένην αὐτήν, εἰάν θελήσῃ γὰρ ζητῆσθαι ἀλλοῦς κληρικῶς
θεολόγους, κατῶς κατηρημένους, διὰ γὰρ ἀναθέσθαι εἰς εὐτούς τὴν διαδι-
σιν τῶν περιοδικῶν "Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος" καὶ "Πάνταϊνος".

Μετὰ τοῦ προσέκοντος σεβασμοῦ

Ὁ Ὑπουργός
Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων

ἈΧ. ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Μακαριώτατε Πάπαι και πατριάρχα,

Τό επί τῇ ἐπετείῳ ὀνομαστικῇ μου ἑορτῇ τηλεγράφημα τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου και χειραγωγίας μακαριότητος και αἱ εὐχαί ἦσαν γυφραταν και μέ συνεκίνησαν θαυμάσια.

Ἡ χαρά μου εἶναι ἀπεριζήρατος επί τῇ παναισία ἀπομακρυσμένη τῆς πολυτίμου και πολυποθύτου ὑγείας αὐτῆς. Εὐλογητός ὁ θεός, ὁ ἐπακούσας τῆς συτόνου εὐχῆς και ὑπερυρίας τοῦ πληρώματος τῆς ἐκκλησίας και τῶν φίλων αὐτῆ φρονούντων τριαν. Ἦξε δι' ἀπεσταλμένων και διά σελτῶν γραμμάτων ἐπιμονος πρόσκλησις και πατριική ἐπισημῆσις πρὸς ἐμέ τὸν ἐλάχιστον ἐγκύχησεν ὡς θεία εἰς ὀμφή και φθεγμα οὐρανόπεμπτον. θεθαίως περιποιεῖ ^{ἐγὼ} τοιοῦτον τιμὴν ὑπερτάτην, ἀλλ' ἀναμετρώνας ἀσθενεῖς μου δυνάμεις πρὸς τό θαρὺ ἔρχον ἐπί πολὺ ἐδίστασα και παρεκάθουν τὸν κύριον γὰ ἀργ τοὺς δισταχμούς μου. Ἡ συχραφικῆ μου ἔργασία ἐξ ἐγός και τὰ ὀχλοῦντα και ἀσυνέλεστα ἐξ ἄλλου ἐθνικὰ ζητήματα και δὴ τό τῆς ἐπανόδου μου εἰς τὴν θεόσωστον ἐπαρχίαν ἀπαιτοῦσι τὴν ἐνταῦθα παρουσία μου ἀλλ' ἡ τοιοῦτον δοκιμασμένη και ὀσμέραι φθίνουσα ἐν ἀλθακία πληθῶς τῶν ὀρθοδόξων ἀναγκάζει με γὰ εὐρω ταχέϊαν και πρᾶκτικωτέραν τινα γύσιν, και πρὸς τοῦτο ἀπό πολλοῦ ἤδη εἶχον παρακαλέσει τὴν ὑμετέραν φίλην μακαριότητα ἥτις ὄντως ἀπό δειμασίας ἐθεώρησεν ἐν τῶν κυρίων μελημάτων και τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἀρετα και ἐθνικὴν ταύτην ὑπόθεσιν. Αἱ ἀρετίως διαβιβάσθεισαί μοι παρ' αὐτῆς ρηταί ἐπαγγελίαι περί εὐδοσίας τῆς εὐκταίας γύσεως ἐπιτευχθείσης διά τῆς δραστηριότητος τῆς θεοφρουρήτου κορυφῆς τῆς ὑμετέρας μακαριότητος μέ πείδουσιν, ὅπως ὑπακούσω και τό ταχύτερον ἀπάρω ἐνεῦθεν, διότι ἐξ ἠγατοτῶν τό σωτηριον φῶς! Πρὸς τὴν ἀρεξανδρέων ἀποστολικὴν ἐκκλησιαίαν, τὸν στήλον και ἐδραίωμα τῆς ὀρθοδοξίας, κατευθύνονται ἤδη οἱ πόδες μου, ὅπως ἐνώσω μετὰ τῆς κλεινῆς και ἀξιαγάστου ἁδελφότητος τοῦ ἀγίου μαρμου τοὺς ἱερὸς πόθους μου και τὰς ἀσθενεῖς δυνάμεις. Αἱ ἠδε ἐρηίδες ἀπεδείχθησαν φροῦδα και τὰ ὄνειρα φευγαλέα... Ἦδη ἐμπληροῦται και χρόνιός τις πόθος μου γὰ συμπληρώσω τὰς ἀπο

τοῦ πρό Κορναίου ταξιδίου ἐπιστημονικῆς μελέτης. Εἰς τὴν γηφθεῖσα
ἀπόφασιν ἀπεικώγητέ με καὶ διαλαβείη τις ὑπόθεσις, ἣτις πρό ἔτους
ὑπὲρ ἐμοῦ περαιοθεῖσαι εἰς τὰ ποζιτικὰ κριτήρια, ἢ γνωστὴ πρὸς τὸν
ἅγιον θ/κικὸς ρῆξις μου, ἐπαγγέθη εἰς τὸ ἀρχιερατικὸν δικαστήριον, ἄλλα
συγεθὸν καὶ ἀκούσαι τὰς ἐνοστάσεις μου ἐλευρήθη ἀναερμόδιον γὰ
δικασθῆ. Τῆς ὑμετέρας προσκυνητῆς μοι μακαριότητος ἐλάχιστος ἐ
Χριστῷ ἀδελφός

+ ὁ Κορυτσῶς Εὐθόγιος Κουρίτας
Ἀθῆναι-ψυχικὸν τῆ 15-8-57.

Ἐν Ἀθῆναις τῆ 15-8-57 Ἐθιμῶνος 5 ψυχικόν.

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καὶ φίτε ἅγιε Κασσανδρείας,

Ἀμφότεροι εἴμεθα ἀναπολόγητοι ἐπὶ τῆ σιωπῆ. Ἐγὼ ἀνέμενον τὸ πέρας τῆ
δικαστηρίων διὰ νὰ γράψω. Ὑμεῖς ὅμως δὲν ἐγράφατε, ἐάν ἀνεκρίθητε.

1. Ὡς πρὸς τὴν μήνυσίν μου κατὰ τοῦ κυρ Παντελεήμονος ἐπὶ συκο-
φαντία ἐθεωρήθη αὕτη ἐμπρόθεσμος. Πῶς; Οὗτος ἐνόμιζεν, ὅτι θὰ μέφο-
βιζε μέ τὸ "Κιβδηλον νόμισμα" καὶ τοὺς ψευδομαρτυρας καὶ με χονδρο
ειδέστατα ψεύδη του. Ἀλλ' ὅταν ἐπηγήσασεν ἡ ἡμέρα τῆς δίτης ἐφθῆ
θη αὐτὸς τὴν καταδίωξιν, καὶ παρουσιάσθη δύο τοῦ γραφείου του ψευ-
δομαρτυρας, οἵτινες κατέθεσαν, ὅτι διεβίβασαν ἐγκαίρως τοὺς γιβέλλους εἰς
ἐμέ καὶ ὅτι ἐγὼ ἠμέγησα νὰ μηνύσω ἐντὸς τῆς ταπεινῆς προθεσμίας, ὅτε
ἀπερρίθη ἡ μήνυσις μου ὡς ἐμπρόθεσμος. Ἀλλ' ὠρολόγησεν ὅμως ὅτι
αὐτὸς εἶναι ὁ γιβέλλογράφος, ὅπερ τέως ἤρνεϊτο. Οὕτως ἀπηγγέθη τῆς καταδί-
ωξιμῆτος ὡς γιβέλλογράφος νὰ με μηνύσῃ;

2. Ὡς πρὸς τὴν κατ' ἐμοῦ μήνυσίν τοῦ κ. Παντελεήμονος εἰς τὴν Σύνο-
δον, ἣς τὰς ἀναειρήσεις εἶχεν ἀναγάβει ὁ ἅγιος Κορναίος. Ἐκλήθη καὶ πάλιν
νὰ δικασθῶ ὑπὸ τοῦ ἀρχιερατ. δικαστηρίου καὶ προσήθη τὴν τῆ κρι-
χοντος. Ἀνέπτυξα πρὶν ἀρχίσῃ ἡ δίτη τὰς ἐνοστάσεις μου καὶ προφορικῶς.

Α'. ὅτι δὲν ἔχουν ἀερμοδιότητα νὰ διαάσουν ἐξωαγικατικὸν ἱεράρχην
αὐτὸ τὸ πατριαρχεῖον δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν σύνοδον τοῖ
αὐτὸν δικαίωμα, ὡς συνέβη ὡς πρὸς τὸν κλητήν Χριστοφόρον, τὸν θ/κ
ἡς, ὃν αὕτη καθήρεσε καὶ τὸ πατριαρχεῖον ἔδωκεν εἰς αὐτὸν ἄδειαν
νὰ γειτοურῆ!

Β'. Ἀλλ' ἐγὼ δὲν μηνύομαι δι' ἀνεικανονικῆς ἐν τῆ ἐπαρχία του

πραξεις, ἀλλὰ δι' ὅσα κατ' αὐτοῦ ἐδημοσίευσαν ὡς ἱστορικός καὶ δι' συντα-
~~ξιάρχος καὶ πρ. πανεπιστημίου καὶ δι' ἑκείνου ἀθηναῖος. ἡ δὲ σύνοδος δὲν δύνα-~~
 ται γὰρ κρίναι ἱστορικόν, ἀλλ' οὔτε καὶ καταγγέλλονται οἱ ἱστορικοί. Τούτοις
 κρίνει ἡ κοινὴ γνώμη (πρδμ. Παλαίων πατρῶν Γερμανὰ καὶ Παπαφλέσας
 Τρηγόριος - κλη. Οἰκονόμος καὶ Θεολ. φαρμακίδης - Καραολίδης πάλαιος
 καὶ Σμετζίδης μεταξάλλης - Κουρέας καὶ Βλαχογιάννης καὶ ἡ πορτ-
 κροτος ἐπί τῷ γράφοντος μετὰ τοῦ Κουρέα).

Τὸ δικαστήριον ἐκάρυξεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον καὶ συνεστήσε συμβιβαστικόν.
 Δι' εὐχῶν ἀγίου τῆς ὑμετέρας φίλης Σεβασμιότητος ἡ ἀνεψία μου
 Εὐγενία, ὡς γνωστὸν, διωρίσθη καὶ θὰ παρεκάλουν νὰ εὐαρεστηθῆ αὕτη
 νὰ τῆν συστήσῃ εἰς τὸν νέον ἐπιθεωρητὴν πρὸς τοποθετήσῃν εἰς στρατο-
 νικὴν ἢ στρατόν. Μᾶς εἶπον εἰς τὸ ὑπουργεῖον ὅτι αὐτὸς θὰ προτείνῃ
 καὶ ἐδῶ ἔχομεν τὰ μέσα νὰ γείμῃ δεκτὴ ἡ πρότασις του. Ἀγαθὴν
 ἀπάντησιν ἤκουσα ἀπὸψε παρὰ τοῦ διορισθέντος ἀναγκαστικῶς διὰ τὸν
 Σμετζίδης, ὅτι γίνεται λόγος περὶ μεταθέσεως εἰς νέον. Γράψατε εἰς
 τὸν ἅγιον Σερρῶν, τὸν φίλον, ὅστις δὲν εἶναι καὶ φίλος μου, διότι ὡς
 εἰσηγητὴς ἔλαμε δυσμεγεστατὴν εἰσηγήσειν ἐναντίον μου. Καὶ ὅμως ἐγὼ
 στηρίζομαι εἰς τὴν ἐκθεσιν περὶ ὧς μοι ἠκλήθησα, εἶμαι διασώσεως
 του, καίτοι εἰς τὸ ἀρχεῖον εὔρον κατ' αὐτοῦ ἐκθέσεις περὶ συμπράξεως
 μετὰ τοῦ ἐχθροῦ.

Μετὰ πλείστῃ ἀδελφικῆς ἀγάπης

f ὁ Κορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρίτης.

παρόμοιον γράμμα ἐστάλη καὶ εἰς τὸν ἅγιον Φιλίππων μετὰ τὴν ἐξῆς
 ἐν τῇ προσηύχῃ: "ἔχω καρεὶ ὑπόμνημα ἐκ 50 σελίδων δακτυλογραφη-
 μένων ἐν ὧσι ὅτι θὰ ἐξεδικάζετο ἐπὶ συνόδῳ ἡ μήνυσις. Ἐν αὐτῇ σ. 14
 γράφω καὶ περὶ τῆς δράσεως τοῦ ἁγίου Φιλίππων σχολιάζων τὰ τῆς ἀκρι-
 πόλεως 32-3-55. Πολλὴ θὰ μὲ ὑποχρεώσῃ ὁ ἅγιος Φιλίππων, εἰάν εἶχε
 τὴν κατωθύτην νὰ μοὶ ἐπέστρεφε τὴν 13σέλιδον δακτυλογραφομένην
 ἀπάντησιν, ἣν ὑπέβαλον εἰς τὴν Σύνοδον τῆ 3-2-55 κατὰ τοῦ κ.
 Πανσελεῖμονος.

Ἀθήναι - ψυχικόν τῆ φεβρ. 3/16 1957.

Ἀγαπητέ μοι γέρον Παντελεήμον,

Ὡς εὐχαριστῶ θερμῶς. Ἡ επιστολὴ ὁμοῦ μὲ τὴν ἐπιτο-
γὴν τῶν νέων Ἐπιτρόπων μοὶ δίδει καὶ μίαν θαυμασίαν περιγραφὴν
τῶν εἰκότων τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως. Θὰ δημοσιεύσω αὐτούσιον
ταύτην, ὡς σημαντικὴν.

Μὲ τὸν ἅγιον Θεσσαλονίκης τὰ δικαστήρια ἐζηζαν.

Ἐπρόκειτο πρὸ δύο μηνῶν γὰ ἐκδικασθῆ ἢ κατ' αὐτοῦ μηνῶσις
μου. Ἦτο βέβαιον, ὑπερβέβαιον, ὅτι θὰ κατεδικάζετο ἐπὶ δυσφημίσει,
συκοφαντία καὶ πλαστογραφία. πρὸ τῆς δίκης μίαν ἐβδομάδα προ-
βλέπων τὴν καταδικὴν του ἐμήτησε γὰ ἀπορριφθῆ ἢ μὴνυσις ὡς ἐκ
πρόθεσμος, δηλ. διότι εἶχον παρέλθει 6 μῆνες ἀφ' ὅπου ἐγὼ ἔταβον γινῶ-
σιν τῶν ζιβετῶν. Πῶς δὲ τὸ ἀπέδειξεν; παρουσίασε δύο μάρτυρας τ
γραφείου του βεβαιούντας μεθ' ὁρμου, ὅτι διεβίβασαν εἰς ἐμέ τὸν φα-
κελὸν τῆς συκοφαντίας ἐγχαίρως! ψεῦδος. Καὶ τὸ μὲν ἐγχαίρως δὲν
ἦτο δυνατόν γὰ ἀποδειχθῆ, ἀλλ' ἀπεδείχθη ἕξερρον τι σπουδαιότα-
τον, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ ζιβεττογράφος, ὅστις διισχυρίζετο, ὅτι ἄλλοι ἀγα-
γῆμοι ἦσαν οἱ δράσται. Ἡ ζύσσα τοῦ "παναγιωτάτου" ἐναντίον μ.
δὲν ἔχει πλεον ὄριον. Ἀφού παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἱ. Συνό-
δου κατέφυγεν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ ἔχασε τὴν δίκην.
ὑποβάθῃ ἀμέσως ἀπὸ πέρυσιν μὴνυσις ἐπὶ δυσφημίσει (διόσα ἐγράψα
εἰς τοὺς "τρεις ἱεράρχας") ἐναντίον εἰς τὴν ἑκκλήσιον, καὶ ἦρθεν ὁ ἅγιος Κορίνθ
γὰ μὲ ἀνακρίνη τὸν ὁποῖον ἐδίωξα. Ἐμενεν ἐπὶ ἓν ἔτος ἐκαρπές τὸ σῆτημα
τώρα ἀνεκίνησεν αὐτὸ ὁ ἅγιος Χίου, ὁ γέροντάς του, συνοδικός ὢν καὶ ὑπὸ
σθῆ ἢ δίκην διὰ τὴν Ἡ. Ἐπὶ προθεσίμῃν τρέχοντος. Διεκαρτηρήθη καὶ πάλιν,
ἀλλ' ἐδήλωσα συγχρόνως, ὅτι ἐκτελεσθῆν ἐκφρασθεῖσαν παλαιὰν παράκλησιν τῆ
ἐπὶ Ἐπιρὶδωνος συνόδου γὰ ἐμφανισθῆ καὶ παρὰ σὺ ἐζητήσεις ζῆνας καὶ
διασαφύσεις, θὰ πράξω τοῦτο καὶ πρὶν ἢ καὶ ἀρχὴν τὸ Ἀρχιερατικὸν δι-
καστήριον ὑμῆθησα ἐπὶ ὕραν καὶ πλεον ἀπέδειξα, ὅτι δὲν ὑπάρχει εἰς τὰ
γραφέντα εἰς τοὺς "τρεις ἱεράρχας" οὐδεμία δυσφήμισις οὔτε συκοφαντί-
ἐφ' ὅσον ἀναγράψω ἱστορικὰ γεγονότα μετὰ κέρους ὡς καθήκον τῆς
ἱστορίας καὶ παραθέσω ἀποδείξεις ἀναμφισβητήτους

αἱ ἐνοστάσεις μου ἦσαν: 1) ὅτι εἶμαι ἐν ἐνεργείᾳ ἱεράρχης
ζέτης αὐτομεφάτου ἐμνηστίας καὶ εὐρίστοκα ἐνταῦθα πολιτικὸς

ἐξόριστος ἐκτοπιθεὶς ὑπὸ τῶν ἑταρῶν. (τοῦτο διὰ πολλῶν παραδειγμάτων ἀπέδειξα καὶ ἀνήγγελα μίαν ἀρτιαντιονικήν διάταξιν, ἧς τὸ ἐγκλημα διαφέρεται εἰς ὃν διεπραχθῆ τόπος). Ἄλλ' ἐξ ἄλλου ἢ εἰς ἔδωσαν ἐνέργεια μου, εἶπον δὲν εἶναι ἱερατικὴ διὰ τὰ δικαιώματα ἢ συνέδος τὰ δικαιώματα κ.τ. ἄλλα ἀποκλειστικῶς ἱστορικῆ.

2) μετέβην εἰς μακεδονίαν εἰς τρεῖς περιόδους προελεγμένον τὰ ἐμὸν τὸν Δ' τόμον τῆς "Κατοχῆς ἐν Ἑλλάδι", περὶ μακεδονίας καὶ ἑπραστον τοῦτο ὡς συνταξιούχος μαθηγῆτῆς Πανεπιστημίου καὶ δημότης ἀθηνῶν. Διὰ τὰ κρίνεται πρέπει τὰ μεταβῆθῆτε εἰς ἐπιστημονικὸν ἱστορικὸν συμβούλιον, ὅπερ δὲν ὑδυνήθησαν τὰ ἐφαρμόσουν οὔτε τὰ πολιτικὰ δικαστήρια καὶ διὰ νόμου παρέγραψαν τὸ ἀδίκημα ἐφ' ὅσον ὁ ἐγκλημὴν δὲν ὑδυνήθη διὰ τοῦ τύπου γ' ἀναίρεση τὰ γραφόμενα. τοὺς ἱστορικοὺς δὲν κρίνουν τὰ δικαστήρια, ἀλλ' ἡ κοινὴ γνώμη (ἐφερον οὐκ ὀλίγα καὶ εἰς τοῦτο παραδείγματα.

3) ὁ μνηστῆς μου δὲν νομιμοποιεῖται, διότι γιβελλογράφος ὡς ἐμαρῆ ἐμὲ τὸν ἱστορικὸν ἐζητήσατο δὲ καὶ τὴν ἱεράν συνέδον ὑποσχεθεὶς, ὅτι δὲν θὰ μὲ καταγγείλῃ εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ἀλλὰ τὸν διευθυντὴν τῶν "τρεῶν ἱεραρχῶν". κατόπιν τῶν ἐνοστασεων ταύτων διασκεφθέν τὸ δικαστήριον μέμαρσε καὶ μοι ἀνήγγειλεν, ὅτι ἐκέρυξεν ἑαυτὸ ἀναρμόδιον τὰ δικασθῆ καὶ συνέστρεψε τὰ συμβιβασθῆμεν πρὸς καὶ τὰ ἀγαπήσωμεν. εἰς τὴν περίστασιν ταύτην οἱ ἅγιοι συνοδικοὶ ἐξέφρασαν τὸν θαυμασμὸν ὁμοθυμαδὸν διὰ τῆς ἐν γένει ἐκκλησιαστικῆς, ἐπιστημονικῆς καὶ ἐθνικῆς δράσιν μου καὶ ἐπέβαν ἐγκλήματα καὶ διδουράμβους. ἐν ἐπί τῶν δὲν ἤξευραν πῶς τὰ μὲ περιποιηθῶσιν. ταῦτα χάριν τῆς ἱστορίας (καὶ οὐκ ἰδιοπροτορίας ἔγωγε). διὰ τὸ πέρας, ὅπερ ἔσχε τὸ πομπόροτον τοῦτο ζήτημα καὶ τὴν κατὰ τὸν δικαίον. εἰς τὸν παραδέλφον μου παιτίδιον καὶ τὸν κατὰ πρῶτον διορισθέντα ἐπίτροπον προηγούμενον ἀδελφάσιον παρακαλῶ διαβιβάσατε τὰ δέοντα.

Ἐν χριστῷ ἀδελφός καὶ εὐχέτης

ὁ κορυζοῦς εὐλόγιος κορυζοῦς.

Παρόμοιον ἐσαγγῆ καὶ εἰς τὸν προηγούμενον κῆρ χρυσανθὸν μὲ τὴν ἐξῆς προσθήκην. ὁ πατριάρχης ἀλεξανδρείας κῆρ χρυσοφόρος παραλαβὴν τὸ ἐν σπύρα μεζόχιον τοῦ ἁγίου σιμολάου ζητεῖ ρωσικῆ ἐφήμεριον. ὁ ἐν καιρῷ ἡγούμενος ἀγαθαγγεῶς ἰβηρῆτης (τῆς οὐτοῦ) ἐγγράσε πρὸς

και εστρωσε την καπν του εις την μοχνη του αγιου Γεωργιου εν πα
ραλαβην ερειπιον ατηγειρε μεγαλοημεροστατον και κατεστησε προσω
νημα ορου του κοσμου. Φυλακιστος αγιορειτης πρωτης ταξεως.

Εγεια των δικαστικων εσοχηων την μακρην απαντησιν προς
πατερα Αθανασιον έχω αφήσει ατελείωτον διό μετα των αδελφικων
ασπασηων αιτούμαι και συγγνώμην.

f ο Κορυζοῦ ἐπιόγιος Κουρίτζα

ΕΤΑΜ. ΙΩ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
28 ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΟΥ
ΤΗΛ. 25.278-ΑΘΗΝΑΙ

Αθήναι τῆ 20 Φεβρουαρις 1957

Σ εθαυριώτατε,

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἐπέστρεψα ἐξ Ἀλεξανδρείας, όπου μοι ἐδόθη ἡ
ἐπιμερία νὰ ἴδω τὴν Α. Θ. Μακροσητα τοῦ Πατριαρχικοῦ κ. κ. Χριστοφοροῦ.

Ὁ Μακροσητα εἰς μοι ἀνέθεσε νὰ σοῦ διαβιβάσω τοὺς θεωμα
χειρετικισμοὺς τοῦ και τοὺς εἰχαλτοῦ, ἐπιπλέον δὲ Σάββατομακα εἰ
νὰ μοι εἰπῆτε τὸ ταχύτερον, εἰ δυνατὸν, εἰς Ἀλεξανδρείαν διὰ νὰ
συμπεθετε ἐπὶ διαφόρων ἐπιλησιαστικῶν ζητηματων.

Μοι ἐτόνισεν ὁ Μακροσητα εἰς ἡπρεσθη ἡμετέρα
Σεβαριότητα ἐκτεμησις τῶν εἰμαι ἀπεριόριστοι και θά ἐπεθ
μει πολὺ νὰ τὴν βοηθηθετε εἰς τὸ και νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὴν
ἐντασσομει εἰς τὴν Ἀλεξανδρινὴν θρόνον, ἐφ' ὅσον Σὺ εἶσαι δυνατὸς

Εἰν κα εἰς τὴν μαθημονεῖα Σα τὸ ἀπερέπουν, θά ἦτο εὐτυχημα
πραμει νὰ προσφέρτε τὰς πολυτιμοὺς ὑπηρεσίας Σα εἰς τὸ Πατριαρχεῖον
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, τὸ ὅποιον οὕτω θά εἰσχύετο μετ' ἐραρχικῆ ἐξόχου
μορφωσιως οὐνεσιως και παρὰ Σα.

ἀσπαζόμενας ἐνδεξίαν τῆς ἡμετέρας Σεβαριότητας δια
τελῶ μουσά τῶ προσήκουσας σεβαριμῶ.

Ἰ. Γιαννοπουλος (ὕπογραφή, δεσφάριμῶ)

Σημείωμα.

Ὁ κ. Γιαννοπουλος ἐχρημάτισεν ἀπό τῶ 1935-1949 πρόεδρος τῶ προδαι κῶ δικα
σιμῶν εἰς Αἴγυπτον ἀποσταθῆς κῶ ἐφέσης εἰς Ἀθήνας και ἦθη ὡς ἀναίθα ἀσκη
τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγοροῦ ἐχῆ ἀναλάβει και ἐπὶ ἰσότησε τοῦ Πατριαρχεῖου
ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Ἐπειδὴ ἡ σὺνοχικῶ τῶ διαμῆνει εἰς Ἀλεξανδρείαν, εἰς τὴν

✠ Οὐρανὸς ὁφείλει ἡμῶν Πατριάρχῳ Ἀλεξανδρείῃσι Ἰεροσολύμοις

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κορυθαῖς

κ. Εὐλογίῳ,

Ἀδελφῷ ἐν Χριστῷ Ἀγαπητῷ, ἀσπασμόν ἐν Κυρίῳ.

Εἰς Ἀθήνας.

Ἡ Μετριότης Ἡμῶν, ἔχουσα ὑπ' ὄψει, ὅτι, κατὰ τὴν ἀρχαίαν ἀκμὴν τῆς Ἐκκλησίας, τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην κατὰ τόπον Ἐκκλησίαν δυνάμει ἐν πᾶσι, ἐν τε τῇ κατηχητικῇ διδασκαλίᾳ τῆς χριστιανικῆς πίστεως διὰ τῶν μεγάλων αὐτῆς διδασκάλων Πανταίνου, Κλήμεντος καὶ Ὠριγένους, καὶ ἐν τῇ ἀναπτύξει τῶν δογμάτων τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐχοντες ὡσαύτως ὑπ' ὄψει τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ Ἡμῶν ἐνέργειαν ταύτην, τὴν διὰ τῶν μεγάλων διδασκάλων αὐτῆς ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἐνεργηθεῖσαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τοὺς νεωτέρους χρόνους διὰ τῆς ἐκδόσεως τῶν περιοδικῶν τοῦ Πατριαρχείου "Ἐκκλησιαστικὸς Φάρος" καὶ "Πάνταινος" συνεχισθεῖσαν, ἀλλὰ σήμερον μὴ ὑφισταμένην, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον Ἡμῶν, οἱ ἐλέω Θεοῦ τὸ Παπικόν καὶ Πατριαρχικόν ἀξίωμα σήμερον ἡξιωμένοι, ἵνα συνεχίσωμεν τὴν ἐνέργειαν ταύτην τῆς ἐπανεκδόσεως τῶν δύο τελευταίων περιοδικῶν.

Πρόσ τοῦτο δὲ θεωροῦμεν τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα τὸν μόνον ἄξιον διὰ τὴν θέσιν ταύτην διό καὶ διορίζομεν αὐτὴν ὡς διευθυντὴν τῶν ὡς ἄνωθι δύο Πατριαρχικῶν Περιοδικῶν.

Ἐλπίζοντες ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἀναλάβητε τὴν ὑποχρέωσιν ταύτην, διαβιβάζομεν μὲν πρὸς ὑμᾶς τὰς εὐχαριστίας Ἡμῶν ἐπὶ τούτῳ, εὐχόμεθα δὲ ὑμῖν πλούσια τὰ ἐλέη τοῦ Μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Ἐπὶ τούτοις διατελοῦμεν ἀσπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα φιλήματι ἀγίῳ.

Ἐν Κηφισσίᾳ τῇ
12ῃ Σεπτεμβρίου 1957

† Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας
Ἰεροσολύμοις

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
PATRIARCAT GREC ORTHODOXE
ALEXANDRIE

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 20 Ἀπριλίου 1951

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Κορυζῶν
κ. Εὐλογίῳ

εἰς Ἀθήνας.

Σεβασμιώτατε,

Χριστὸς Ἀνέστη,

Σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α.Θ.Μ. παρακαλῶ τὴν
ὑμετέραν Σεβασμιότητα νὰ πληροφορήσῃ τὸν μακα-
ριώτατον εἰς ποῖον σημεῖον εὐρίσκονται αἱ προσπά-
θειαι Αὐτῆς, ἵνα ἔλθῃ εἰς Αἴγυπτον καὶ ποῖοι εἶναι
οἱ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους διάφοροι προβάλλουν
ἐμπόδια διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς. Ὁ μακαριώτατος
θα ἤθελε νὰ γνωρίσῃ τὴν φύσιν τῶν ἐμποδίων τούτων,
ἵνα ἐνεργῶν προθῆ εἰς τὰς δεύσας ἐνεργείας πρὸς
ὑπερπήδησιν τούτων.

Ἐπὶ τούτοις ἀσπαρόμενος τὴν Δεξίαν εἰς
διατελεῖ μετὰ προσήκοντος σιθασμοῦ

Ὁ Πατριάρχικὸς ἑπίτροπος

Ἄρχ. Παρθένιος.

ὅτι εἰς τὴν εὐνοια τούτου ἔξουσιοδοτήθη ὑπὸ τῶν μακαριωτάτων

πατριάρχων κ. Χριστοφόρου καὶ κ. Αἰθασίου ὡς πρὸς τὴν ἀνάταξε-
ω, ὅπως ἐλθῆν ἐν τῇ ἐπιχειρήσει αὐτῶν ἀνεπιβέβητο ἀπολλύων,
ἐπειὶ διαβάσατε καὶ κατὰ γράμμα τούτο χαρῆν τῆς ἰστορίας.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ
PATRIARCAT GREG ORTHODOXE
ALEXANDRIE

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τῇ 15ῃ Μαρτίου 1957

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῳ Κορυθαῖος κ. Εὐλογίῳ
Εἰς ἈΘΗΝΑΣ

Σεπτῇ ἐντολῇ τῆς Α. Θ. Μ. τοῦ πατριάρχου
ἡμῶν κ. Χριστοφόρου, παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα,
ὅπως, εἰ δυνατόν εἰς τὸ καλύτερον, πληροφορήσῃ τὴν Α. Θ. Μακαριό-
τητα, ἐάν θά πραγματοποιήσῃ τὴν ἐπιθυμίαν αὐτῆς περὶ ἐξίτητος
εἰς Αἴγυπτον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐχάρη πολὺ ἀναγνώσασα
τὴν ἀπὸ 15ης παρελθόντος μηνὸς ἐπιστολὴν τῆς ὑμετέρας Σεβα-
σμιότητος, καθ' ἣν ἡ Σεβασμιότης ἡμῶν ἦτο δυνατόν ν' ἀναχω-
ρήσῃ ἐξ Ἑλλάδος διὰ τὸ πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Α. Θ. Μακαριότης ἐπιθυμεῖ νὰ γνωρίσῃ πότε
ἀκριβῶς ἡ ὑμετέρα Σεβασμιότης θά δύνηται νὰ ἐρθῇ εἰς Αἴγυπτον.

Ἐπὶ τούτοις διατελῶ μετὰ βαθύτατου σεβασμοῦ

Ο ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ
Ἄρχ. Παρθένιος.

Ἀγαπήτέ μοι ἄγε Ἀρχιμανδρίτα κ. Παρθένιε,
μετὰ πολλῆς χαρᾶς σήμερον ἔλαβον τὸ γράμμα σας καὶ ἀπαιτῶ
αὐθήμερον.

Ἔχει δίκαιον ν' ἀνησυχῆ ἡ φίλη Μακαριότης, διότι κατὰ τὴν
ἀγγελίαν μας ἔπρεπε νὰ εὐρισθῆται σήμερον εἰς Ἀλεξανδρείαν. Πράγ-
ματι θά ἐπραγματοποιεῖτο τοῦτο, ἐάν δὲν παρουσιάζοντο πολλὰ προ-

σπογγιαντα εις το φησιν και του διαβατηριου. Δεν εφαιναντο μεθα, οτι θα
 εχρειασοντο κασαι διατυπωσεις και κας ενεργειας μας αφησαμεν
 εις κας παραπολας που επροκειτο να καθιδευσωμεν. Δεν πρεπει και
 να μη σφοδρησωμεν, οτι και αλλα εργασια εχενοντο κελυμα δια
 την αναχωρησιν. Επιφομεν τη βοθηεια του αγιου θεου ν' αναχω-
 ρησωμεν συντακα εαν δεν παρουσιασθη απροοπτον τι

Η καρδια μου είναι μεγάλη οτι η Α. Μακαριότης ο Πενυ-
 μένος και ήρωικός πατριάρχης μας ανδρούται αποκαθιστάμενος
 πληρως της υγειας του. Αυτό είναι δυνον θεου όπερ εχενετο και
 εις τον θιβατικόν 'θελιαν και αποτελει ειζυχημα ου μόνον δια
 τον αποστολικόν θρόνον της 'Αλεξανδρείας, αλλά και δι την
 'Ορθοδοξόν εν γενει εκκλησιαν. Διαθιβάσατε παρακαλώ, κας φιλι-
 κας μου προσήσεις και οτι έχω μάλλον ανυπομονή και ανήωμα
 κωλύμενος εν λόγων κυπριων της προς κα εκεϊσε παθηκής πορείας μο

Διακρίτος Ευχετής.

+ ο Κορυθαίος Ευλόγιος Κουρίτας.

(εργαστήριον εν Λάρισσιν.)

Αγαπητέ παπα 'Ιγνατίε, ψυχικόν 17/30 Μαρτίου 1957
 Η αποφασίς μου ν' αναλάβω την αρχιερίαν του ιερού μας αγίου
 εθετε άμεως μετά τον θάνατον του αειμνήστου κυρού Χρυσόστομου
 πρ. Φλωρίνης ενα ουσίωδη όρον να ειδώσω πρώτον τον "Κωδικα της
 'Ορθοδοξίας", όστις θα προέβη το εδαφος και θα δημιουργήση κήμα
 μεταξύ των διανοουμένων και της ιεραρχίας υπέρ του πατρίου ήμε-
 ρολογίου και ούτως αφήμα την ελπίσιν των αγιάντων μου και αφ'
 εγός και ήμισους έτους γραφω. Υπερέβη εννοείται τα συμπερωτημένα κα
 αντί 25 τυποχρ. φύλλον εφθεσε τα 35. Όταν εξετυπηθη κατ' Αύγουστον
 και το 31 φύλλον εις το τυπογραφείον του ήγουμένου Βιμπυρος, εστα
 μάτησαν και μέ εθιβάριον να λάβω την σημαίαν πριν τελείωσι
 το θιβτικόν. Διατι θιάφονται; διατι έσσειλθαν τον Παναγιωτάτον με
 τον Μπαζιστάτον εις 'Αεροστάκιμα και δια να χειροτονήσουν
 τον κ. Καρραμήσαν και μετά την άρνησιν των χειροτονιζιων τον έπει-
 φαν εις τον 'Αθω να χείμη πρώτον μοναχός κ.τ.λ.; ταύτα δε ένερ-
 γούνται εν άγνοία μου και εζώδευσαν εις μάτην, ώσπε να διοχυ-
 ρίβωνται νυν, οτι δεν έχουν να εξοδεύσουν. Εγώ θεβαίως δεν δύ

να καί να ἐξοδευῶν οὔτε ὀβολόν, διαμένω ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ 1939
 ὡς ἐξόριστος ἐν Ἰταλίᾳ. Δὲν φθαίνει ὅπου ἐργάζομαι δωρεάν; τίς ἐκ τῆς
 παρατάξεως κάμνει τὸ αὐτό; Ὁ κόσμος μὲ θεωρεῖ τρελόν, διότι μίαν
 ἀναφορὰν νὰ κάμω εἰς τὸν δικηγόρον καὶ τὸν πληρωτὴν ἀδρά. Δὲν
 θὰ εὐρεθῇ τίς νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ φέρω εἰς πέρας τὸ πολύμοχθον τοῦ-
 το πρῶτό μου; διότι ἀπὸ τοὺς ἁγιορείταις ἀπελπισθῆν. εἶναι πρά-
 ματι ὅπως μᾶς τοὺς περιέγραφε.....

Τὴν ἀγαπητὴν ἐπιστολήν σου πρὸς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἤρσα
 πολὺ. Ἡ πίστις μας εἰς τὸν καλλινοὺ ἀγῶνα εἶναι ἀκλόνητος
 καὶ ὁ ἅγιος θεὸς δὲν ^{θα} μᾶς ἐγκαταλείψῃ

Θεοπύρος εὐχέτης
 ὁ Κορυζαῖς εἰδόσιος Κουρίτας.

ψυχικὸν τῆ 9-4-57 Φιλίππῳ Μανουηλίδῃ

Ἀξιότιμε κ. Πρόεδρε, πρῶτην ὑποურῶ

εὐχαρίστως ἀποδέχομαι τὴν ἐπισημὴν ὡς ἐπιτίμου μέλους
 τοῦ θρακικοῦ κέντρου καὶ εὐχομαι εἰς τὸν ἅγιον θεὸν νὰ μὲ
 ἀξιώσῃ νὰ φανῶ ἀνταξιὸς τῆς προσδοκίμας μοι τιμῆς δι' ἣς τὸ
 πρῶτον καὶ ἡ Διευθύνουσα ἐπιτροπὴ μὲ περιέβαλε.

Ἀνταποκρινόμενος εἰς τὴν ἐπαγγελθεῖσαν παρακλήσιν ἑαυ, κ. Πρόεδρε,
 νὰ ἐπιποιήσω εἰς τὸν προκείμενον σκοπὸν τῆς ἐκδόσεως πραγματείας
 περὶ Σαραντα - ἐκκλησιῶν ὁμολογῶ, ὅτι ἡ αὐτὴ τῆς ταπεινῆς συγ-
 γραφικῆς μου δράσεως οὐκ ἐξίκετο ἕως ἐκεῖ. Δυστυχῶς δὲ καὶ ἐν
 τῇ ἐνταῦθα βιβλιοθήκῃ μου δὲν εὗρον παλαιότερας συγγραφάς ἀπο-
 κειμένας ἐν τῇ ἐν Λαύρα βιβλιοθήκῃ μου ὑποδεικνύω ταύτας
 αἰτίνας εἶναι κοινόταται ἐν ταῖς βιβλιοθήκῃς τῆς ἁθηνῆς ἃς δύ-
 νάσθε ἀπ' εὐθείας νὰ ζητήσῃτε ἀπὸ τὸν "Εὐλόγον πρὸς διάδοσιν
 ὑφετῶν βιβλίων", ἵνα πληρῶσῃ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ "θρακ. κέντρου".

- 1). Ἡ θράκη καὶ ἡ δύναμις τοῦ ἐν αὐτῇ ἑλληνικοῦ στοιχείου (στα-
 τιστικαί) 1919. Οὗτος ὡς Σαρανταελλησιώτης ἔχει οὐκ ὀλίγα περὶ τῆς πατρι-
 δος τοῦ ὁ μακ. ἐταμ. ψάλλε, ὀλιγώτερα δὲ ὁ κ. ε. Κυριακίδης.
- 2). Ἡ δυτικὴ θράκη καὶ οἱ βουλγαροί. 1919
- 3). Κλασσικὸν ὅμως ἔργον εἶναι τὸ τοῦ ἀρχικ. μελετητοῦ Χριστο-
 δούλου: "Ἡ θράκη καὶ αἱ Σαρανταεκκλησίαι κτλ." Κ/πολις, 1898,

ἐν 300 σελίδων. Τό ἔχω εἰς τήν διαθεσιν τοῦ μελλόντος νά ἐπι-
~~τηφθῇ τοῦ ἔργου. καί ἕως τότε θά μοί ἐπιτρέψῃτε νά τό ἔχω.~~
 πλησίον μου, εἰς τὴν συνδέεσθαι μετὰ δύο ἀλλῶν τοῦ αὐτοῦ ἐκκλη-
 σιασθ. βιβλίων, ἅπερ χρησιμοποιοῦ ἐκλάστοσε. Ἐπί πλέον προσθεῖω καί
 τὰ ἑξῆς: 4). εἰς τὰ "Βυζαντινά χρονικά" Πτερουπόλεως τόμ IV,
 1904, σ. 288 ἔπαρχει καλή ἱστορική πρᾶγματεία καί τὰ "Θρακικά"
 ἔχουσιν ἐκλάστεσπαρμένας πολλὰς εἰδήσεις, ὡς καί τὸ "Ἀρχεῖον τοῦ
 θρακικοῦ γεωγραφικοῦ καί γλωσσικοῦ θησαυροῦ" ὑπὸ Ἐσραῖτα-
 κλησιώτου ἐκδιδόμενον. 5). τοῦ αὐτοῦ μελετητοῦ "περιγραφή
 ἱστορικο-γεωγραφική τῆς ἐπαρχίας Ἐσραῖντα ἐκκλησιῶν". Ἀθήναι 1881
 6). Κ. Ν. Χατζοπούλου, "Ἡ ἐπαρχία 40 ἐκκλησιῶν" ἐν τῇ "Θρακικῇ
 ἐπεφυρίδι" Α', 1897, σ. 180-232.

7). Ζεφυραῖον τοῦ ἀειμνήστου Γ. Παμπουσιάδου: "Περὶ Ἐσραῖντα
 ἐκκλησιῶν ἐν τῇ τῷ ΚΖ' τόμῳ τῆς ἐκκλ. ἀληθείας, σ. 49 ε'.

ΜΕΤΑ ΦΙΛΙΚΩΤΑΤΩΝ ΠΡΟΣΡΗΣΕΩΝ ΔΙΑΠΥΡΟΣ ΠΡΟΣ
 ΘΕΟΝ ΕΥΧΕΤΗΣ.

Ἰὸ Κορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρίλας.

Εὐφρακῶς Ἀθηνῶν τῆ 6 Μαΐου 1957

Πανοσιολογίτατε,
 "ἀληθῶς ἀνέστη Ἰκχυριος,"

Κατ' ἐπιτολίην τῆ σεβασμιωτάτου καὶ σεβαστοῦ ἡμῶν
 γροντος ἀρχῆ Κορυζοῦς, ἔχω νά σας γράψω τὰς κατωθί:

Ἡ ἐπιτολίη σας ἐλήφθη καὶ ἀνεγνώσθη τῷ σεβ. ἡμῶν
 γροντῶ. Πρὶν ὅπως ἀπαντήσωμεν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τῆς
 ἐπιτολίης σας, εἰ δυνατόν νά ἐνηριθάρμεν προσωπικῶς
 τὴν ἐμοσέραν Πανοσιολογίτητα, ὥστε ἡ ἀπάντησις νά λά-
 βῃ θεῶν σοβαράν. Διότι ὁμολογοῦμεν, γὰρ τὸ διαβόη-
 τῶν εἶστε τελείως ἀνήσως καὶ ὡς ἐκ τούτου δυσκολωθήκα
 νά ἀπαντήσωμεν, ἢ γὰρ νά δώσωμεν ἐξηγήσεις εἰς τὸν τε-
 χόντα εἰς ἐπισημασμένα τοιαύτης φύσεως.

Πρῶτη φορά ἀπένοσμεν τὸ ὄνομα σας εἰς τὸ βιβλίον
 τῶν παλαιολογιστικῶν καὶ αὐτὸς εἶπεν ὅτι οὐδ' αἰσθάνομαι
 λόγος καὶ ἀπονετώμεν ν' ἀπαντήσωμεν εἰς ἀγραφόμενα

σα, δότι μας δίδου να ενοήσωμεν ότι είστε μακράν της

πραγματιότητος και τελώς άγνωστοί των χειρογράφων ουκ-
ήσων ματαξή του σεβασμιωτάτου γέροντος ήμων και ιστορα-
τάξων των εν άθηναις παλαιοντολογικών θησαυραδ. καδ άει-
μησίας πρώην φλωρίνης πρώτου χρυσοσομού).

Εάν πράγματι είστε παλαιοντολόγος και θέλετε να μά-
θητε πώς έχου τα πράγματα και ποιοι οι λόγοι του όσιν έκου-
τάξω άφρισυνα μακράν πρόπολλον πείσε επαφή με επιπρωά-
ταξήν σας, δόναστε μινιά ε-βαίοντες να τους μάθετε ευχαρί-
σως εις συνάντησίν μας εν τη οικία ήμων.

Ταύτα ως πρόλογος ε-βαίοντες να γραμμάτωσατε.

Μοσά του τυχ^ω άσπαρηού
Γαύχιω. Ο.Τ. Παλαιά ενήμη

Αφ Παιοντολογικώ Νεοφύτω Καλοφώνη εις χιανόσιτη δόμ. Σποτίλεν ερ
ένταυθα

Τριφυλίας και οχμπίας, κ. Λαμασομνόν.

Αγαπητέ και περίποθητε,

Λίαν άγαμαι και πάνυ ήδύως ήνωτισθην τας συχαρη-
τηρίους της ήμετέρας φίλης σεβασμιότατος εύχάς, και τοι υπερ-
ρίος ών και όδυνώμενος επί τη όρφανία και δεινοπαθεία της
εμληρώς δοκιμαζόμενης παρσιείας μου και πενθών δέν δύναμαι να
έορτάσω. "Πως άσωμεν την ήδην Κυρίου επί γης άλλοτριάς;"
εύρίσκω εν τούτοις ικανήν παραμυθίαν, όταν φίλοι, όπως ή πρό-
φρων σεβασμιότης σας εύχωνται υπέρ εμαυ και επί ταύτη χαρίτας
όμοιογώ αύτη.

Παραμολοουώ τό έργον, όπερ λίαν εύδοκίμως ήπιζετείται
έν τη έγκαταλειμμένη εκείνη επαρχία και είμαι ενθουσιασμένος
και δύ διότι απέκορυφώσατε τό έργον δια της ευδόσεως περι-
οδικού. Θέλω να τό παραμολοουήσω και αυτό. Είς την βιβλιοθή-
κην μου έχω μόνον άρχαία περιοδικά (σειρές 5η.) περί τό
ήμωσίον, είμαι φίλος των περιοδικών, και τας ήμίσεις των πραγμα-
τειών μου έχω δημοσιεύσει εις περιοδικά. Θα γύχημην ό πρωτοσύ-
κελος της αρμοδιας Αμβρόσιος εν των ήμνωδών του Κοινοσπύ-
μ, να εύρη εν ήμιν τό αναμενόμενον διαδοχον να συνεχισθε

τήν ιστορίαν διὰ τούς ἡρώϊκους ἡγέτες (ἑταίρους) οἵτινες, ὅπως
 ἐν ἡμετέροις ἐπισημαίνεται, διεκρίθησαν κατὰ τήν ἐπανάστασιν εἰς τήν
 πρώτην πάντοτε γραμμήν, κενεὶ μετώπιον (κατὰ κυριολεξίαν) τοῦ
 κινδύνου καὶ διὰ τοῦτο ἦσαν ἀγέρτοι. Τὰ εὐχρηστοκώρια, ἀπὸ
 λαοῦσι τήν γησιωζέραν ἀθωνικὴν διαίελλον, εἶναι ἢ ἀκρόπολις
 τῶν ἀθανάτων καὶ οἱ ἡρώων. Ἄν ἦσαν μόνον πολεμισταὶ οἱ ἡγέ-
 τες, ἀλλὰ καὶ πολιτικοί, εἶναι ἢ μὲν περιοχή, ἢ τις διετύχησε
 καλὰς σχέσεις μετὰ τούς ἐχθρούς Τουρκαθάνους καὶ τούς ἀρ-
 χηγούς τῆν ἐχρησιμοποίησαν ὁ ἀρχηγός τῆς ἐπανάστασεως νὰ σὺν-
 ῶσι πρὸς ἑαυτούς καὶ τούς ἀθάνους τοῦ τουρκ. στρατοπέδου.
 Τοιοῦτος ἦν ὁ ἀπὸ φαρμάκων ἀρχηγός, ὅστις πρὸ τῆς ἐπανά-
 στασεως τῆν 1815 ἐσχίσσε τὰ ὄπλα κατὰ τοῦ εὐσταίου καὶ
 τότε ἐκείσε τὸν Κοτοποστρήν ἐν Ζακύνθου, ὅπου ἦν κατα-
 τεταγμένος εἰς τὸ ἑλληνοαθωνικὸν σῶμα ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν
 τοῦ στρατηγοῦ Τζώρτζι. Ἐκεῖ τότε, ἀφ' οὗ ἐταπεινώσαν τὴν τουρ-
 κικὴν ὄφρ' ἐν λάτῃ καὶ ἔκαμε τὴν πρώτην ἐμφάνισιν ὁ
 Γερός, σὺνήσαν τὴν μυστικὴν συνθήκην μετὰ τῶν ἀθάνων,
 ἢς ἔνεκα οὕτως ἐβρίσθησαν ἐν ὅπλοις καὶ διπλωματί-
 αῖσι ἀλλεπάλληλα παρεδίδοντο τὰ φρούρια, ἕως ἀντιληφθεὶς ὁ
 εὐσταίος ἀντικατέστησε τούς ἀθάνους διὰ τῶν Αἰγυπτίων τοῦ
 Ἰμβραήμ. Ἄν ἦτο μόνον ὁ ἀπὸ φαρμάκων, ἦσαν καὶ ἄλλοι, οἵτι-
 νες τὸν ἐκμήθησαν ὡς ὑποστηρικτὰ τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος ὡς π.χ. ὁ
 Κιαμὴ θείης τῆς Κορίνθου, ὁ Θυσιάσας ὅτι τὰ πλοῦτα τοῦ ὑπὲρ
 τῶν ἀγωνισθέντων.

Ἰδοὺ, σεβασμιώτατε ἀγίε ἀδελφέ, οἶων ἑλλήνων ἀρχεῖς, οἱ ὅποιοι ἦσαν
 ἀγίοι καλλιζέρας τύχης. Τὸ εἶχον κρυφὸ καμάρι, διότι, ὅτε παρου-
 σιάσθην ἐνώπιον τῆς συνόδου, ἀνέμενον νὰ σε ἀντιπύσω, ὅτε μετὰ
 τύπης ἔμαθον, ὅτι ἐπιποδημήσατε εἰς τὸ ἀμάξι, τί συνέβη;

Δυσκότως ἐν τῷ κόσμῳ ζούτω καὶ πρόσωπα συμβιβάζονται πρὸς
 τὰ πράγματα, καὶ οἱ ἀείκνηστοι καθυγχαί μᾶς ἔλεγον: ἄλλο γραμ-
 ματα καὶ ἄλλο πράγματα, ἀλλ' ἢ θεόθεν λαχοῦχα ἐπαρχία ὑμῶν πρέπει
 νὰ θεωρῆ ἑαυτὴν εὐτυχίῃ, διότι ὡς ἡρώϊκὴ αὐτὴ εὖρε καὶ ἦρωα καὶ
 γιγαντοπάλαμον ποιμεναρχὴν ἀγίον κατὰ πάντα τοῦ ὀμβροσίου φρα-
 τῆς, ὅστις ὑπῆρξεν οὐ μόνον ὁ ἱστορικός, ἀλλὰ καὶ ὁ μυσταγωγός

της επανάστασεως. Πρέπει να είναι ενθουσιασμενοι διότι νυν εν
~~τη νήσω εμεινη εν τοις γερουχαις διαπρέπει ο αγιος εριφορίας.~~
οιος πνεύματα, τοι δε σμιαί αίσσουσιν.

μετ' αδελφικῶν ἀσπασκῶν
f ο κορυτσῶν εὐλόγιος κορυτῶν.

ἀγαπητέ μοι γέρον κ. Παναγτελέμων,
ἀληθῶς ἀνέστη, ἡ δὲ χερά της ἀναστάσεως εἶχε αἰ μεθ' ὑμῶν.
Ἡ ἡραία περιγραφή τῶν ἐπιλοχείων δὲν περιελάφθη
εἰς τὸν Α'. τόμον ὅσους ὑπέβη τὰς 500 σελίδας καὶ ὁ εὐλόγος
ἀφῆκε τὰ της Παναχίας εἰς τὸν Β'. εὐχαριστῶ, διότι μετὰ τό-
σον χρόνον ὁ ἀγαπητὸς πατὴρ ἠλίας δὲν μ' ἐλυστόμωσε. Παιρι-
μῶν ἀπὸ τὰς Πατρῶν τὸν θιάμο - ἐλευθερίον καὶ θα δῶσω
βιβλίον, καίτοι ἔχω σχεδιάσει νὰ μεταφορήσω τοὺς 3 τόμους ὁμοῦ.
Ἡ διαδοσις εἶναι ἀληθῆς καὶ ἀπὸ ἐνὸς ἔτους κυκλοφο-
ρεῖ εὐρύτατα καὶ ὁ μακαριώτατος Ἀλεξάνδρειας κύρ Χρι-
στοφόρος καὶ πολλοὶ φίλοι μου ἐπιμένουν ἀνεκδοτῶν νὰ
θεωροῦν τὴν ἐμὴν ἀναξιοτήτα ὡς τὸν μόνον κατάλλητον ἀλλ'
εἶμαι πολὺ διστακτικὸς, καθότι καὶ ἡ κυβερνήτης με κρατεῖ
ὡς ἐνέχυρον διὰ τὴν ἀλθανίαν. διότι ὅπως τότε ὡς ὑποψήφιος
ἤμην ἐπὶ τρεζίαν καὶ ἐπέμενον μὴ εὐρίσκοντες τὸν ἱκανόν.
οὕτω καὶ νυν δὲν εὐρίσκουν ἄλλον κατάλλητον, ἀλλὰ καὶ ὁ
πατριάρχης δὲν εὐρίσκει ἄλλον καὶ δὲν ἐνωεῖ τ' ἀσπασκῶν.
εἶμαι εἰσεὶ μετέωρος. Ἦς γίγη τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. ταῦτα,
διότι ἔφθασε καὶ ἐμεῖ ἡ διαδοσις καὶ μ' ἐρωτᾶτε.
ἀνυπόμει διὰ τὴν ἀσθενίαν τοῦ παραδειφοῦ μου παιδιοῦ, δὲν
τὸν θιάφετε νὰ ἔρθῃ ἐδῶ νὰ περιποιηθῇ τὴν ὑγιάν του; κάμετέ
μοι, παρακαλῶ, αὐτὴν τὴν χάριν. θεβαίως τὸ διακόνημα σου εἶναι
τίαν θαρῶ καὶ οἱ θεοῦ δὲν δύναται ν' ἀλλάξουν τὰ πράγματα,
ἐφ' ὅσον ἔχομεν τοιαύτην τειψανδρίαν. θα κάμετε ὑπομονήν, ἕως
ν' ἀνδρωθοῦν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν οἱ νέοι. Ἄλλως τὸ ἔργον ἔχει
καὶ τὴν πνευματικὴν ἀποψίν, ἔχεις θέσιν παιδαγωγῶν ἢ ματτοκ
πνευματικῶν καὶ διδασκῶν τοῦ ἑλληνοχριστιαν. πολιτισμοῦ κ.τ.λ.
Ὑπομονῆς ἄρα χρειᾶς ἔχομεν. οἱ πύκνοι φάταρες τῶν προσ-

αλληλῶν εἶναι φαινόμενον τῆς ἐποχῆς καὶ καὶ γὰρ γαλιθαίνονται αἱ ψυχαὶ τῶν νέων. τὸ ἄχρον ἄσρος καὶ ἡ πλάτμος εἶναι τὰ μόνὰ θυνφαντικὰ ἀρχαιολογικὰ κέντρα

χαίρετε ἐν κυρίῳ, ἀδείξατε ἀγίε βίβλιοθηνάριε.

f ὁ κορυζοσας εὐλοχίος κορυζοσας.

Ἐν τῇ τῆς μεσοπεντηκοστῆς τῇ 15-5-57

ἀξιότιμε πατριάρχα φίλε κ. Ἄντυπα

Ἁγθῶς ἀνέστη ὁ κυριος

αἱ διὰθερμοὶ εὐχαὶ τῆς ὑμετέρας ἐπιλογιμότητος καὶ τῆς εὐλαθεστάτης ἀπολογεῖας τῆς ἐπὶ γῆ ἀναστάσεως Χριστοῦ καὶ οἱ θεορρήμονες ἀποστόλοι τόχοι συνεκλήσαν βαθυτάτα τὴν ψυχὴν μου. εἶδε ἡ καρδιά τῆς ἀναστάσεως να συνοδεύη πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν μέχρι τῆς ἀποκαταστάσεως ἐκείνης ὅτε ἀποκαταστήσῃ τῆς μακαρίας ἐκείνης ζωῆς: "εἰσεθε εἰς τὴν καρδίαν τοῦ κυρίου σου". Ἦν χαρὰ ἀνεφράστ' ἐπὶ τῆς ἐκκλησίᾳ, ἣν ἐδωκεῖσθε ἐπέμψατέ μοι καὶ ἐφ' ἧς καὶ τηλεφωνικῶς ἐμνήσατε μοι ἀπάντησιν. μοι εἶπατε, ὅτι ἀπήνησαν σχεδὸν πάντες οἱ ἀρχιερεῖς τῆς ἐκκλ. ἐκκλησίας καὶ χαίρω ἐπὶ τούτῳ. ἀλλ' ἔχω ὡς ἐξημελιματιστὸς καὶ φιλοφρονεῖς μένος καὶς ἡμπορῶ να σταθῶ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἐπέχου ταχῶν τῆς ἐκκλησίας, ἵνα μὴ ἀλλοούω: "τίς εἶ ὁ κρινῶν ἀξιοῦσιν οὐκ ἐστίν;" ὡς ἱστορικὸς δέ πρέπει να ἀναμείνω τὴν κρίσιν τῶν διοικήσεων καὶ ἐπαλόντων, οἷτινες πειθαρχησάμενοι θεῷ ἀπαντήσιν. τὰ χροσρόμενα εἶναι πρόθεσις, εἶναι "εὐσεβεῖς ποθοί", ἀλλὰ ποτ' αἰεὶ καὶ ὄνειροποτήματα καὶ δημοσιότητες. ἀλλὰ καὶ οἱ ἀγαθώτεροι καὶ εὐγενέστεροι σιωποῦν κρινόμενοι ἐν τῶν ἀποσεφασμάτων. πῶς λοιπὸν να ἀποφανθῶ ἐπὶ τῆς δριμυτάτης ταύτης καὶ ἀδυσωπῆτου κατὰδικῆς τῶν ἱεραρχῶν τῆς ἐκκλησίας; ἢ ἱστορικὴ ἀλήθεια δέν εἶναι ἀβίωμα ἀρτίοσι, ἀλλ' εἶναι ἐμπειρικὴ γνῶσις, ἐκδηλωμένη ὡς κοινὴ γνῶμη. κατὰ ταῦτα ὁ ἱστορικὸς εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιστρατείαν δέν εἶναι ἀρχηγός, ἀλλ' οὐραχός. καὶ ὅταν ἐπιτύχῃ το αἶνγμα καὶ ἐξασφαλισθῇ ἡ νίκη τῆς ὑπὲρ τοῦ γενιμοῦ καλοῦ προσπα

θείας, έχω να γράψω ήτοι να ανεγράψω το οικοδόμημα και να το
~~παρρησιάζω~~ εις το γενικόν αρχιτεκτονικόν σχέδιον τῆς παγκοσμίου ιστο-
 ρίας, ἣτις ἐμφράζει τὴν ἠθικὴν πορείαν τοῦ κόσμου ἐπὶ τῇ θάσει τῶν
 ἀνεξήρευνήτων θουῶν τῆς θείας προνοίας. Οὕτως ἐργάζεται ὁ ἱστορικός,
 ἄλλως δὲν ἐκθέσει τὴν καθολικὴν ἀλλὰ τὴν ἀτομικὴν γνώμην. Ὅταν δ'
 ἀκαίρως ἐκδηλώσῃ αὐτὴν ὑπάρχει κίνδυνος νὰ παρεμυθῆ καὶ ν' ἀπολέσῃ
 τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κόσμου. Ἐσπευσέ ποτε ὁ γράφων ἀκαίρως
 τὰ ἐκδηλώσῃ γνώμην περὶ θιγίου κοινοῦ φίλου καὶ ὑπῆρξε αὐτὸ
 αἰτία νὰ ὀλισθήσῃ ὁ φίλος ἐκείνος εἰς ἕθιμόν παράπτωμα. τὴν
 ἀρχὴν ταύτην ἐπέχρησα ἀπαράβατον ὡς συγγραφεὺς, καὶ με-
 ριπέτηξαν μὲν οἱ ἐχθροὶ μου εἰς διωστικὸς ἀγῶνας, ἀλλ' ἔμεινα
 ἀπρόσβλητος διότι ἔγραψα ἱστορίαν, καθ' οὓς κανόνας ἀπαιτεῖ ἡ
 ἐπιστήμη. Τούτων οὕτως ἔχόντων ἡ ἱστορικὴ ἀλήθεια εἶναι ὁ εὐαγ-
 γελικός λόγος, ὅσους κατὰ πᾶντον "σιδύρου ἐστὶ τομώτερος", ὥστε
 ἡ ἀνατομικὴ μάχαιρα ὑποχωρεῖ. Ταῦτα γράφω, ἀνερ παλαίμαχ.
 στηρίξω καὶ θεμελιῶ ἐπὶ βάσεως ἀρραγοῦς τοὺς ἐπαίνους, οὓς ἡ-
 θελήσατε ν' ἀντιτάξῃτε κατ' ἐχθρῶν μου ἐπιβούλῃν ἢ κατὰ τὴν
 φράσιν σας "ὄφειν ὑπὸ χλοῆν". καὶ κατετρόπώσατε αὐτούς. Μηνὴ
 μὴν τοῦ καλοῦ ἔγραψα ταῦτα, ἵνα ~~παρρησιάζω~~ "ἐμφράξω γλώσσαν
 βολίαν" καὶ ἱκανοποιήσω τὴν φιλοτιμίαν ὑμῶν. Ἐρρωσθε ἐν κυρίῳ
 "καὶ ἐν τῇ δυνάμει τῆς ἰσχύος ἐνδυναμοῦσθε".

Διάπυρος εὐχέτης

Ὁ Κορυζαῖς Εὐχάγιος Κουρίτης. αἶψι ὁ αὐτὸς καὶ
 οὐκ ἄλλος πρὸς τοὺς φίλους.

τῷ μαθηγεμένῳ τερμονίῳ Συγγράμ. αρχιμ. Προκοπίῳ 15-5-57
 ἀγίε μαθητῆ μου μὴ προσώστε. Χριστὸς ἀνέδη,
 ἐν τῇ ἀσὸ 15/28-3-57 ^{επιστολὴν ἐκ ὑπετέρας πανοσιελογίου.} αἰσθανεὶ ἐν τῇ χαρᾷ τῆς ἀναστάσεως - εἴη μετ' ἡμῶν
 παρὰ τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν, εὖς νὰ ἀξιωθῶμεν καὶ ἀκούσωμεν τὴν καρ-
 μούσαν φωνῆν "εἰσελθε ἐν τῇ χαρᾷ τοῦ κυρίου σου", ἐν τῇ χαρᾷ τῆν ἀνεκλήτητον!
 Συντηκίαντα ἐμορμωσάμεν τὸ ἀληθὲν ἀντίγραφον παρὰ τοῦ θαύματος τῆς ὑπογραφῆς
 ἡστορομοῦ "ἄξιόν ἐστιν" ἐν τοῦ κινδύνου τῆς ὑμετέρας βιβλιοθήκης - τὸ κεφάλαιον
 φρον ταῦτο ἐξ ὅλων τῶν γνώσων μου δωρῶ τὸ ἀρχαιότερον καὶ πληρέστερον - διὰ
 λαμὸς ἀνεγράμ. τοῦ γραμματέως τερμονίῳ μετὰ ἐπληρῆσεν ἐπὶ τῇ ἀρχαίῳ μα-
 ληγραφίᾳ καὶ φιλοκαλίᾳ, καὶ δὲ εἰσιδύμενοι νὰ στείλω ἐν τῇ ἡ. Κοινότητι ἐν σα-

ἐν ᾧ ἔχει ἀρχίσαι πρό πνευματικῆς καὶ ἔχει ἔκρουσεν, μόνον
 ὀλίγα ἀντιβόλια εἰσέρχονται, θὰ τὰς δίδωμι εἰς ἕνα τὸ εὐαγγέλιον εἰς
 αἴρητον, δὲ ἐλήφθη ἐπὶ ὄψιν... ἰσχυρίζονται ὅτι εἰς αἴρητον πράγματα διὰ τὰ
 ἔργα, ἀλλ' ὅτι λὸγὸς τῆς ἐξουσίας καὶ ἀρχῆς τῆς ἐξουσίας καὶ ἐξουσίας καὶ
 βίβλου καὶ τῆς οὐρανῆς καὶ ὅτι εἰς τὸν αἶρα Κορνελοῦς εἰς αἰετῶν
 ἀν λὸγος τοῦ μεγάλου κύριου του θαύματος αὐτῶν οἱ αἰγυπτιακοὶ ἔκβεσται
 κώλυται καὶ πολλὰ θὰ ὑποπασθῶν, πράγματα τὸ ὅτι, ὡς λέγον, θέλον ναί προ-
 λάθω. ὁ ἰσχυρισμὸς των βεβαίως διήρμαθ' ἀνεῳσάθη ὡς παρὰ τὸν ὀρθὸν καὶ ἀμέ-
 σως τοὺς ἀντιπροῦσαι καὶ τοὺς ἐπομεν ὅτι ἡ αἴρητιανὴ κυβέρνησις θὰ χα-
 ρῆ εἰς ἕνα τὸν αἶρα Κορνελοῦς εἰς αἴρητον, δὲ τὰ προβῆ εἰς ἀποκαταστάσεως ἐπι-
 σημονίας διαλέξεως περὶ Ἡλιουπόλεως καὶ τῆς εἰς οἰκὸν τοῦ αἰρητιαν-
 ῶν πολιτικῶν (τοῦ ἀρχαίου δηλ. καὶ τοῦ ἀλεξάνδρου) καὶ εἰ μὴ ἐν πρώτῃ
 ἀπέδιδαν οἱ αἰρητιανοὶ ἐν πνευματικῇ ὑποχρῆσιν ἐν δὲ τῷ δὲ τῷ ἐπιπολετικῇ
 (ὀχυρωματικῇ). Δυστυχῶς, ὅσα καὶ εἰς τὸν αἶρα Κορνελοῦς εἰς αἴρητον
 προῦσαι εἰς μέρας ἐπὶ αἴρητιανῆς κυβερνήσεως θὰ διαλύσῃ ὅλα τὰ οὐσια
 οὐκ εἰς καὶ θὰ εἰσέρχῃ ὅλα τὰ ζῆλα πρὸς ἑσπεραν οἱ καλοὶ θεοὶ.
 Τῶν ἀδελφῶν μου ἀσπασμοὺς εἰς τὸν αἶρα Κορνελοῦς εἰς αἴρητον καὶ
 Κυπριατῶν καὶ ἑσπερῶν.

Ἐξ τῶν ἀγαπητῶν ἀσπασμῶν τῆς Κυπριατῶν καὶ εἰς τὸν αἶρα Κορνελοῦς εἰς αἴρητον
 πολλὰ παραύματα δὲ εἰς δὲ μοι ἔγραψε.
 Φιλῶ τὴν δέξιν καὶ συνελθὼν προσέφωκα καθύστερα μου ὅτι εἰς τὴν
 Μακαριώτατον Παναγιώτην καὶ τὸν κύριον Χριστοφόρον
 Μοσὰ ἀδελφῶν καὶ εἰς ἀσπασμῶν
 τῶν ἀδελφῶν Θεόδωρον Παναγιώτην

Ψυχικὸν τῆ 6-6-57

Ἀγαπητέ φίτε κ. Ν. Σταυρινίδη

Ἐφορον τῆς Βιβλιοθήκης εἰς Ἑρά-
κλειον κρήτης.

Ἀπὸ πολλοῦ τοῦ χρόνου εὐχαριστῶς ἐκομισάμην τὰ τρία ἔργα σας: τὴν
 Συμβολήν, τὸν Μηλιώτην καὶ τὸν Μπαρότην. Δὲν ἀπήγγελα, διότι ἀποστο-
 λικῶς εἰς διόρθωσιν δομικῶν μου δὲν ἔδυνάμην νὰ μελετήσω αὐτὰ,
 ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀπαντήσω, ἔρριπα βλέμμα μόνον καὶ ἐπέισθην, ὅτι ἡ
 ἐργασία ὑμῶν εἶναι καλὴ, ἴσως καλὴ καὶ πληροὶ τοὺς ἐπιστημονικοὺς
 ὄρους, πρὸ παντός ἡ Συμβολή, ἡ εἰς ἑγκαταστάσει νεαν περιοδὸν διὰ τὴν νεωτέ-
 ραν ἱστορίαν τῆς Κρήτης, τὴν τοπογραφίαν, τοπωνυμίαν καὶ δὲ τὸ
 δίκαιον καὶ τὴν ἀγροτικὴν οἰκονομίαν — Ὁ Μηλιώτης μοι ὑπεθυμίζει
 τὸν Κώστα Γραμματικὸν τοῦ Ἀρχ. Πασᾶ, τὸν ἐπιτερόμενον εὐρύαν ἐν
 Βούρμπιας, ὁ δὲ Μπαρότης τὸν Πάτριον Γούσιον τοῦ Σουλίου — Ἐν γένει

τὸ πρωτότυπον τοῦτο ἔργον ἐπιχέει ἀφθονον φῶς εἰς τὸ φερόμενον.
 σύστημα τῶν Τούρκων, ὅπερ κατὰ τὸ πλείστον παρέλαβον ἀπὸ τῶν
 Βυζαντινῶν. Ἐπρέπεν ὁμως νὰ γέμῃ καὶ συσχετισμοῖς πρὸς τὴν
 Μακεδονίαν ὅπερ γνωρίζομεν ἤδη ἐκ τῶν ἔργων τοῦ Βασδραβέλλη
 καὶ Α. Σιγάλα. Ὁ τελευταῖος ἐδημοσίευσε καὶ ἔγγραφα τῶν Κυριαδῶν
 ἀπαραιτήτως ἐπίσης κατὰ τὴν κατερινὴν μου γνώμην εἶναι καὶ ὅσα
 ἔχουσι δημοσιευθῆ περί τῆς ἐν Κρήτῃ βενετοκρατίας.

1. Μνημεῖα ἑλληνικῆς ἱστορίας τοῦ ἐπ. Θεοτοκῆ τομ. Α', Ἀθῆναι 1935
 ἐκδ. Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν τομ. Β', 1. Ἀθῆναι 1936. τομ. Β', 2. Ἀθῆναι
 1937. ταῦτα ὅλα ὅπως καὶ τοῦ Σάδα ἀναφέρονται εἰς τὴν Κρήτην.
 Τὰ τελευταῖα δύνασθε ὡς διευθυντῆς ν' ἀποσταθῆτε εἰς τὴν Ἄσκα
 δημιαν νὰ σὰς στείλῃ. Πιστεύω ὁμως νὰ ἔχη ἡ βιβλιοθήκη σας
 καὶ ἐξῆς δύο, ἅπερ ἐν τῇ προτασσομένῃ βιβλιογραφίᾳ δὲν ἀναγράφονται.

α.) Ἄγαθ. Σηρουχάκη, Ἡ βενετοκρατικὴ Ἄνατολις - Κρήτης καὶ
 Ἑπτανήσους. Ἀθῆναι 1934. πραγματεύεται εἰς πᾶς ὑπερτριακασίας σε-
 λίδας διὰ τὸ δασμοφοροῖον καὶ τὴν στατιστικὴν.

β.) Μνημεῖα τῆς Κρητικῆς ἱστορίας ὑπὸ ἐπ. Σπαννάκη ἐφόρου τῆς
 Βικελαίας βιβλιοθήκης Ἁρακλείου.

Ι. Zuanne Mocenigo, Relazione presentata nell' eccellentissimo consiglio nel 17 Aprile
 1589, Ἁράκλειον 1940.

Ἐυχόμενος ὑγίαν κραταίαν καὶ πλούσιον κόν ἁμῶν
 ἀγαμέων συνάτησιν εἰς ἡούρα.

Ἰωάν. Κορυτσᾶς, Εὐλόγιος Κουρίδας,
 Ἐν ἄλλο βιβλίῳ με' ἔγγραφα ἑλληνικά δὲν ἔδυνάθη νὰ εὔρω.

Ἀθῆναι - ψυχικὸν τῆ 20-6-57

Ἀγαπητέ μοι ἅγιε ἐρχομαι ἀνδρὶτα πάτερ βασιλεῖε, χεῖρε ἐν κείῳ
 ἡ ἐπιστολή σου πολὺ μ' ἐστενοχώρησεν. Συμμερίζομαι τὸν πό-
 νον σου, ἀλλὰ πρέπει νὰ υποκεινῶμεν καὶ νὰ ἀντεπεξέλθωμεν κατὰ
 τῆς κακίας τῶν ἀνθρώπων. Βέβαιως διὰ τὴν πείρασιν, εἴ ὅσον ἐξέ-
 νετο καὶ πατρισταχ. σύστασις, δὲν θαί ἀρνηθῶσιν, ἀλλὰ, διατί αὐτὰ
 βούλῃς ἀπεκτεῖσαι τὸ ἅγιον ὄρος, ὅπου ὑπάρχουσι τὰ καλλίστα
 χειρογράφα τοῦ Σουλῆν νέου Θεολόγου; τοῦτο ἰδιαιτέρως μὲν
 ἐτύπησεν. "Ζῆτει πολλά νὰ ταῦθ' ὄψῃ" λέγει ἡ παροιμία. Ἐγώ

ΔΕΝ ἔπαυσα νὰ ὀμιλῶ περὶ τῆς ὑμετέρας φίλης πανοσιολογίᾳ
 τῶν ἐκκλησιῶν, ὑποθέσῃ, ἔνθα νῦν ὑπάρχει νέον προσωπικόν. Θάτο
 παρακολούθῃ τὸ ζήτημα. καὶ ἐπειδὴ δὲν δύναμαι ἔνεκα τοῦ
 καισῶνος νὰ καταβαίνω συχνότερον, ἀνέθεσα τὸ ζήτημα εἰς τὸν
 ἀρχιμανδρίτην μεθόδιον φούγιαν πρ. ἀρχιγραμματέα τῆς ἱεραῆς συ-
 νόδου τοῦ πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας καὶ νῦν διαμένοντα ἐντα-
 θα, γὰρ τὸ παρακολούθῃ ὅστις συχνάει σχεδὸν καθεμῆστῃν εἰς
 τὸ ὑπουργεῖον καὶ περὶ οὗ σὰς ἔγραψον, ὅτι εἶναι, ἐκεῖνος ὅστις
 ἐξέδωκε τὴν ἱστορίαν τῶν ἐν τῇ διασπορᾷ Ῥώσων ἀρχιερέων. Τὸ
 ἐνδιαφέρον μου ἔρθεσε μέχρι τῆς Ῥωσ. πρεσβείας, καὶ ζητῶ συ-
 γνώμην, διότι δὲν σε ἤρώτησα προηγουμένως. Ἐνόμιζον, ὅτι ὁ
 κ. Σερσέχιερ εἶναι ὁ ποτε γραμματεὺς τῆς πρεσβείας, ὅστις ἐπε-
 σκέψατο τὴν ἱεράν μονήν σας τῷ 1945 (?) θίς μετέβην γὰρ
 ὀμιλῶσα περὶ ὑμῶν καὶ δὲν εἶδον αὐτὸν προσωπικῶς, ἀλλὰ
 διὰ τίνος γραμματέως διεβίβασον τὰ βέοντα χωρὶς ν' ἀναφέ-
 ρω τὸ ὄνομα καὶ ἀσφαλῶς θὰ εἰνοῦσε περὶ τίνος προέβηται.
 Οὔτε μ' ἐδέξατο, οὔτε μοι ἀπήντησεν. Ἐπεισθῆν, ὅτι δὲν εἶναι
 δημοκρατίας, ἀλλὰ φανατικὸς κληρικομάχος καὶ δὲν περιμένω
 τίποτε παρ' αὐτοῦ καὶ κλαίω τὰ λεπτά τοῦ διόθεσα δι'
 αὐτοκίνητον, τὴν Χασομερίαν καὶ διότι ἀσφαλῶς θὰ ἐκλύ-
 σθῃ τὸ τοιοῦτον. διὸ καὶ ἐγενόμην θῦμα παροξυμύσεως,
 ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀγέμενον νὰ πληροφορηθῶ καὶ περὶ
 τῆς ἐν Ἀθῆναις θέσεως τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. Ταῦτα δὲ
 συμβαίνουσιν ἐν ᾧ χρόνῳ ἐκώ ὡς ἱστορικῶς γράφω τόσα κατὰ
 εἰς τὴν ἐν Ν. Σίῳν πραγματείαν. καὶ δὴ εἰς τὸ πρὸ ὄμιχου κληθ-
 ροῦσαν τεύχος, περὶ τῶν Ῥώσων (πρέπει νὰ τὸ διαβάσετε καὶ
 θὰ συνεχίσω). Πότε ἐγράψαν τὰ τοιαῦτα ἐν Ἑλλάδι; ὁ
 ἱστορικὸς θεβαίως, ἴνα γένηται πιστευτός, πρέπει νὰ εἶναι
 ἀμερόληπτος. Μίαν θέρμην παρακλητὴν. Σοὶ ἔγραψον ἄλλοτε περὶ
 τοῦ Α' τόμου καταλόγου Λάμπρου καὶ περὶ τῆς Λαύρας. Τοῦτον
 βλέπω ἤδη εἰς τὸν ἐναγχοῦς ἀποσταλέντα μοι Catalogue 14 Ζηνο.
 1957, σ. 67, ἀριθ. 1747. εἶναι ἀκριβὴ ἢ τιμῆ, ἀλλὰ προσάθῃτον νὰ πε-
 ριόψῃς τι καὶ θὰ πληρώσω ἐδῶ εἰς τὸν κ. Παπαδμητρίου. Δὲν

ἐπιτρέπεται εἰς ἐμέ τόν Λαυριώτην νά μή τόν ἔχω. Ὁ φίλος σου πατήρ Θεοδῶς ἱεροδιδάκτονος, με ὑπεχρέωσε μεγάλης ἐντιγράψας με ἀρκετάς σελίδας δια τῶ ἀγγέλου τῶν μνημοσυγῶν ἐκ τοῦ γνωστοῦ κώδικος (Ἰασηνίας) τοῦ Ἰακώβου. εἶχον παρακαλέσει περὶ τῆς ἀντιγραφῆς τὸν προγγ. κ. Χρυσάνθου Ἰβηρίτην. ἀλλ' ἐπειδὴ ἠσθένει ἀνέθεσε εἰς τὸν Θεοδῶδ, δι' αὐτό δια τοῦ Χρυσάνθου μοι ἐστειλέ και ἐγὼ δι' αὐτοῦ τὸν ἀγγέλου — ὑποθέτω, ὅτι δὲ θέλω νά ἔχουν σχέσεις με νεοημερολογίτην ἱεράρχην — εἶμαι εὐγνώμων, εὐχαρῶν, και δὲ εἶμαι εὐτυχῆς ἐάν μοι δοθῇ εὐκαιρία νά ἐξυπηρετήσω ἐντεῦθεν τὴν χεράριαν τοῦ ἀγίου Παντελεήμονα μονῆν. Ἐσχάτως ἐκτελέσθη τὸν νεοσύμπτον θῖον τοῦ Συμεῶν, τὸν ἐκδοθέντα ὑπὸ τοῦ φίλου εἰρήν. Ημερολογίτῳ 1988. εἶνα θαυμαστικός και μακαρίζω σε, διότι ἔλαβες τὴν ἀπόφασιν νά ἐκδώς τὰ "Ἄπαντα" και παρακαλῶ τὸν Κύριον νά μέ ἀξιῶς νά ἴδω τὴν ἐκδοσιν.

οἱ μετ' ἐμοῦ φιλίως ἀσπάζονται σε.

Διαπυρος ἐν Χριστῷ εὐχέτης

Ὁ Κορυζαῖος εὐλόγιος Κουρίλας.

Τῷ σεβασμιωτάτῳ μητροπολίτῃ ἀγῶ Φωκίδεσι. Ὁμοτιμῶ
ἀγαπῶντι ἐν Χριστῷ ἀδελφε, κύριε Θεοδῶδε,
εἶμαι εὐγνώμων δια τὸ ἀποσταλέν μοι περὶ τῆς ἱστορίας Βαρ. ἀσκίας βιβλίου. εἶστε ἀξιωματικῶς, δόξαι δὲ ἐφείσθητε διαπάντι, ἵν' ἐμφανήσῃ εἰς τὸ κενὸν λίαν φιλοκαλῶς τετυπωμένον βιβλίον, ὅπερ καλῶς τὰς ἐλλείψεις τοῦ περιεχομένου. Ὁ συγγραφεὺς πτωχῶ μοι, ὁ κ. Κυλοπάρης, ἔχει εὐδαιμονία μόνον εἰς τὴν ἐπιπλήρωσιν φρασηογραφικῶν μαθημάτων τῆς ἰταλικῆς, Σικελικῆς και Κερσικῆς περὶ τὸν αἰῶνα ἐμφυλλορροπήσαντα ἑλληνισμοῦ. Περὶ τούτων οὕτως. Ἡ βιβλιογραφία εἶναι ἐξ ἀναγραφῆς βιβλίων, ὅπερ δὲν εἶδε. ἐν τούτῳ ἐχρησιμοποίησεν ἀμφοτέρως δὲ καὶ ἀπὸ περιττοῦ βιβλίων κοινολογικοῦ καὶ ἡμῶν και πλεον τῶ ἐργῶ εἶναι χωρηγραφία και διπερὶ τῆς Ναυπαινεῦν και ἐν τῷ τῷ κεφάλαιῳ ἀρκετὰ τελευταῖα ἔργα και μάλιστα τὰ ἑλληνισμῶν τοῦ ἡμῶν ἀρχαίου. Στεφανοπούλου. Ἡ ἀρχαία ἀνατολή, (1939) και τοῦ μαθητῆ φίλου σου. Ἰ. Οἰκονομίδου δια τὰς ἑλληνισμῶν ἐπιγραφῶν. ἐν τῷ ἀποστολικῷ και τῷ κενῶ βιβλιογραφίαν, ὅπως εἶπε τὸ τῷ Κ. Flaaseliere Les Aites *ἐπίγραμμα Κορυζαῖα ἀγγέλου (ἑλληνισμῶν). Ἀθήναι, 4^{ος} σ. 136, μετὰ δύο πατομοσιολογικῶν ἐπιγραφῶν

viens αδελφής κ.λ., Πατις 1937. αγροει τόδε χύριον τόπον και τό Γαλιζ. Ββη!
 μα, εθελμαι εσποφανόμενος εγραφεν επ' εως μιας πρωτεύουσι πραγμάσει αν, τιν
 διένοφα ενεκα της ιδιοτροπίας ταθ διων τευ κ. Μαιρη. οαι γραφει δις τιν
 ιστοριαν του Παπαρηγαπουλου και ελησρόποσε κη εφτεριον και ορνωδη ιστο-
 ριαν του μόνου Ρουμελιωτου ιστορικου της ελλ. επασιουστα Νημ Κασομουλη
 σρασηγού εθρημαστα σρασιωκά,, Αθηναι 1940-1942, οπως και τιν βιογραφία
 κη ματα τιν αλωουχροσγραφιαν του Μονεμβιασ Δωροθεου. Ετελει δει ανα-
 φέρει τας 26 βιογραφιας του συλλογισ Μιλλερ αφερορικιασ τριτόμοσάχαρασ
 θέμα ματαφρασθείσασ υπό του ραι. Σπ Λαμπρου 1924-1927. Αί προσασό-
 μιναι 40 σελιδεσ, περι μοναχ βίου ειναι ασυμμετροι ως προς τιν ιστοριαν της
 Βοαρναίου και η εισαγωγή υπερβαίνει κατ' ενιασον τό κειμενον! Ειδον και
 αό ανησικον επ' αριθ. 67 ερσομον. κ.λ. κ.λ. Η επαωχία φιλιδου εχει μια
 ανάγραπτον ιστοριαν. απο αυτης της απόφασ ειναι προσομη κησ, ειναι η
 πρώτη μοναχικη αρχαιου Δωρεων και του κεντρο του ποιοσσορ πολιτικου
 Καλα χριστουγεννα.

fo Κορυθουσ Ελόρεσ Κορυθασ

Αθηναι ψυχικί τη 29-12-57

Αγαπητέ μοι αγε αρχιμανδρίτα ποσσερ Βασίλειε Κριβοσέι κηνοδ
 είναι σχεδόν μίνας πού ελαβον τό γράμμασασ. επανελεθώ εν τώνλου φώ προ-
 σεβλήθη υπό τήσ γρήπτισ και εχον πάθει εξάνελισω. τωρα δόξα του θαυ ανέλαβον ολίγον
 και σαβ απαντώ. Ευχαριστω πολύ δια τό μέγα ενδιαφέρον. Ευτυχώς η αναβολή μασ
 παρέχει παράταση χρόνου και ειναι βέβαιος, οτι θα επωφεληθησε. Εις τό γνωσόν
 σοι περιοδικόν εσταμασποσιν εν ουχί εχειαν, διότι θα έπω μαγάλασ αληθείασ και
 πρέπει να έχω ανεισθήκωμα (βασιαγχαρία τό λέγον οί υλοτομοι του όρους). Εδω νεά
 δέν εχομεν. Ο νέος αρχιεπισκοπος αμολουθει εν τετρημηνία και ως προς τό γνω-
 σόν εθνικόν ζήτημα εν πολιτικη του Σπυριδίουσ. Εαν ειδεσ εν άνοσσοι κησιν
 του Κασομου του σε ελλειβ μίμραν περίληψιν, κατὰ τι διαφέρει τό νομικόν
 από τό απολυρωτικόν βαπτισμα. Ηρχισεν η εκκπωσθ του αγίου Σηριων; προ-
 χθές μ' επροσέφασω ου. Σπυροπαυλεσ τέωσ γραμματεύσ ει ούτω και ειναι
 κασευδοσσοισμενοσ, αλλά λυπεται, διότι λεπτά μόνον υπάσμηθησασε.
 Δια τό ματα λεγονόησ λαύρασ ειναι σύμφωνασ, αλλά διατι η μεγάλη διαφο-
 ρά ειναι εν τιν κησιν καυ ενόσ από του άλλου, αφου ειναι η αυτη ενδοσσοσ παροστω;
 μήπωσ εγάντεσ άλλη ενδοσσοσ ην η ποιμασθεν ο Κισσορη Λακε; τότε θα μοι σείλη.

...εε αὐτὴν ἐν ἐνδοθῶν. βεβαίως θά λάλω τὸ εὐθιγότερον, διότι ὁ ταμίης δὲν διαθέτει

δι' αὐτὴν βιβλίαν (ἐσωκλείω τὸ ἐπισκεπτήριον μου διὰ τὰ μοι τὸ σκεπτικὸν ταχυδρομικῶς. ἀν' ἀπὸ τῆς γαπερικύφης θά μὲ ὑποχρεώσῃ· διότι παρὰ τὰς ἐπιχρεώσεις τῶν ἀρχιεπισκόπου τὸ ἐπίδομα δὲν ὑψήθη). Δὲν γινώσκω τί κάρμινε, ὁ δὲ κληρικός σου εἶπε, ὅτι εἶμαι τῶν ἀδυνασιῶν ἐπιπέφωσι μετὰ τὴν εἰσὶν ἐξέλιξη. ἀλλ' ἀφοῦ θά με συμβῆτε εἰς ἴσοχον ὄνασθε νὰ ἐνταχθῆτε εἰς κληρικὴν οὐμάδα, πρὸς τὰ πάντα προσκυτήσων.

Ἡ συνδιά μου εὐχαρισσεῖ πολὺ καὶ σὰς εὐχόμεθα ποιηθῆναι τὸ ἐπιθετικὸν νὰ εὐτυχῆσαι καὶ πλούσιον εὐπνευματικὴν παραγωγὴν καὶ ἐκκλησιαστικὴν δραστηριότητα πρὸς ἐπίσχυρον ἐπιχειρηματικὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ θεολογικὴν (σήμερον εἶδον εἰς τὸ βήμα, ὅτι ἤρχισε νέος πόλεμος τῶν Σοβιετικῶν ὄργων καὶ "ἐπιστήμη καὶ ζωὴ", ἀνεκατόπιρος εἰς ἴσοχον (σ. 8)

Εὐχριστῶς διαπύρες εὐχόμενος ὀφίλος σου + ὁ κερσετῶς ἐυλόγησεν Κουσίλ

Ἀθήναι 29-12-57.

Ἀγαπητέ φίλε κ. Λυσίμαχε Κόντη,

Σήμερον ἀπεφάσισα νὰ ἀπαντήσω εἰς τὸ ἀπὸ 18 φεβρουαρίου 57 γράμμα. Δὲν ἠμέλησα, ἀπαγε! τὸ εἶχον ἐπὶ τοῦ γραφείου μου. Ἄλλ' ἀν' ἀπὸ τῆς εὐχόμεθα μετὰ τὴν σφραγισθῆναι κ. κ. χρυσοχόου καὶ τῶν γατρῶν καὶ θεολογικῶν Κερσετῶν εὐθερμῶν οὐμοειδέων ἀρχίσει τὰς ἐνεργείας νὰ ἐκμηδυνώσῃ τὸν σκοπὸν, δι' ὃν ἐγράψασε τὴν ὡραίαν καὶ πατριωτικὴν ἐπιστολήν, ἣν ἔδωκα εἰς πολλοὺς πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ εἰς τὴν Σικερίαν, ὅσοις δι' αὐτὴν τὸ ὑπουργεῖον τῶν ἐξωτερικῶν. Ἐχομεθα μάλιστα μεταφρασεῖ εἰς τὸ βιβλίον σου κ. χρυσοχόου εἰς τὴν ἀλβανικὴν πρὸς διαδόσιν ἐν λαῶν πρῶν ἰδίων περὶ συμπτύξεως μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἐνώσεως τῶν κερσετῶν. Αὕτη ἦτο ἀπ' αἰφνης ἡ ἰδέα μου καὶ δι' αὐτὴν με ὑπεχρέωσεν νὰ ἐκμεταλλεύω τὴν ἰσοχίαν καὶ εἰρήν ὄραθαι καὶ νὰ ἀναλαβῶ καὶ νὰ εἰς τὴν Κερσετῶν. εἶμαι τὸ πατροπαράδοτον δόγμα τῶν μεγάλων πολιτικῶν τῶν ὀρχωρῶν. ἄλλως ἐπίδοσθαι αὐταὶ διὰ μικροζητήματα θά προημιλώσῃ πάντοτε τὴν ἐπέμβασιν τῶν ἐπισημαστικῶν ὀρχωρῶν τῆς γῆς, οἵτινες εὐτέλει θά μᾶς διαλύσωσιν, ὅπως διελύσαν τὴν Μεγάλην Ἑλλάδα καὶ τὸ μέγιστον ἐν Βαλκανίοις ἡλυρικὸν κράτος, ὅπερ ἀφύκεινον ἀπὸ τῶν Κερσετῶν μόλις ἔφθανε μέχρι τοῦ Μέλαιος ὄρους τῆς Γερμανίας! Τί ἀπὸ μὲν ἐν, μόνον παραθαλάσσια, λυρῆς, ὅπου εἶπεν ἐλλήτικος

άπρ. είπον και έγραψαν άρμήφοβώνται οί άλβανοί άφορμείωση έχουν 460 έτη
 ένταύθα και έπαθον τοιούτων ει; οί έλληνες από τού Η. Αλέξανδρου απέδει-
 ξαν, ότι δέν είναι κατακτηται, άλλ' έλευθερωται. Έπεινες μας έκρη-
 σεν όλην την αιαντολίην, ήτις διά τών έλληνικών γραμμάτων και του
 έλλην. πολιτισμού έξύπτησεν, απέκτησε την έλευθερίαν και την ανεξαρ-
 τησίαν της και έδημισουργήθησαν υράτη ισχυρά, ως είναι ή αιήντης, τό
 ένδοξον έπερπεσε άλέξανδρινόν υράτος τών πτολεμαίων, ήν ό γενάρχης
 Πτολεμαίας ό Λάγος (έξ άλβασακίου) υπήρξεν ό μόνος άξιός διαδόχος
 τού δόρυκτη τού ενέκτου. Δέν είναι άν άρχη να γράψω εις τόν τίον τού έθ-
 νος και άνακαλίττου ή ήθεος έν Κορυτσά Βασιλακη Κόντη (αιώνια του ή μήμη!).
 πόσον άργάσθη διά την ιδέαν αυτήν έν Άλβανία, ώστε, όταν έπεδραμοί οί Ιταλοί,
 έπειδή δέν έξήλθον να υποδεχθώ και να προσφωνήσω αυτούς τούς κατακτητάς της
 πατρίδος, ως ήπραξαν οί άλλοι άρχιερεί, έμέ έξεδίωσαν έξ άλβανίας και επί-
 ρουσίαν εφίσκοποι έξόριστος ένταύθα και ύφισταμαι τεί δέντα της έξο-
 ρίας. Έμμένω σερρώς εις την ιδέαν αυτήν, και προσεπάτησεν, όταν ήμασε-
 σταθήσαν ένταύθα οί Ιταλοί, να μέδελεάσωσιν, άλλ' απέτυχον. Όταν ήλευθε-
 ρώθημεν τώ 1945 υπέβαλον υπόμνημα προς τόν Πονοργίου τών έξωτερικών, ήτοι
 και έδημοσίευσαν, προειπίν, ότι εις μέσην διοικήσει ή Κυβέρτος μέ σύμ-
 βολον τού άρρητοκόσμου να θισώδηση την Β. Ηπειρον. Τα έρωπαίκα δίκαι-
 σήρια δέν μας δίδουν τίποτε. ούτε θέ βελήσωσιν να κολοβώσωσιν την άλ-
 βανίαν τού θύίλωνος, θα πάρωμεν και αύτήν και όλην την άλβανίαν
 διά της συμπράξεως, δέν με ή μουσαν και επριένον μέχρι σήμερον εις
 την σαφράν τών πολιτικών χρησιμοπο. άντε τού Η. Κοκόσιον ως λατίριαν.
 είναι άκαταόητος δι' έμέ και δι' όλου τού σωφροσύνας ή μακροβελικη
 και πολυτική! Έπιτοσε επιδιώκω να έλθω, άλλ' εις μάστιγ. Προφουίδου και, ότι
 περιμένον να λύσουν τού κυπριακού ήτημα, εις όπτιον όμως διαρκώς κωποδ-
 νουσαι, άνει να λυθή. Δέν πρέπει, λέγον, να άνεμύξον, ήρωα τό άλβανικό.
 Μόλις έπορεψαν ήδη εις τόν Η. Καρβουνην να υλιζήση (προχτές) όλοι έξ η
 αιήντης ήθαίς και, όσους και θά σαι άνημερώσιν. Δέν αούτε ως και οι
 πατριώται να καίμιντε κοινόν λάθημα προς τόν πρόσθιν Η. Γ. Μετάν, τόν
 φίλον μου, και να παφασήσιντε πόσον θα συνελίσση ή παρουσία μου, εις
 την άρξαιένην υήντων προς συμπράξεως. Εγώ θέ πείσω και τόν άν έψιόν με
 Κωσταντίν Τσοκρζην και θα καλαφίρω και τόν φαόλην, όν χαφαστηρίζε-
 τε πολύ καλά, να παφαναίθη. Τόν έπίσκοπον Μάρμον λίπαντων έφάρμην
 εις Κηπολιωσ. Μας ήμολούθησε τώ 1937. Έμνησεν εις την Κορυτσάν έν θεος και
 έπειτα ήμολούθησε τού άηρον άρρητοκόσμου, όσους απέστειλεν αύτον εις την

θεολ. σχολήν ἐπέχαιρε. ὅταν ὁπτανὶ μὲν χεῖρας ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ
 τοῦ ἀρχιεπίσκοπου ἀνατολίτου ἀνατολίας, τότε ἐξουσιοδοτήσας ἐξέμει-
 ναὶ αὐτὸν ἐκτελεστικῶς τὸ πρόγραμμα ἐκείνου. ἐκεῖ ἐκεί φιλόνεικτος Διάκονος
 Μιχαὴλ Ἰεροκόπου, ὅσως ἐλεγετο ὅτι ἐστὶν μητροπολίτης (τοῦ εὐθυ-
 μιῶν) καὶ ἴσοι καὶ ἰσοδυναμίας ἀπὸ τῆς μητροπολίτου. Μὲ παρακαλε-
 σάμενος αὐτὸν ἐχειροτόνησας ἐξέμεινα καὶ οὕτως ἐπιστρέψῃ αὐτὸν ἐλθόν.
 ἔστω μὲν ὁλοκλήρως ἀλλοτρίως ἀπὸ ἐξήκοντα ὡς ἐπισκοπὸν ἐπὶ τὸ πατριαρχεῖον
 καὶ ἔπειτα παραπονοῦντο αὐτὸν. Ταῦτα ἀγαπήτε, καὶ εἴμαι ἐν-
 χῆρ, οὐκ ἐχθρὸν κ. Λυσίμαχος ἀντιπρόσωπον, γιὰ τὸν ἐπὶ ἡμεῶν
 ἀγαπῶν φίλον μου. ὁ πρωτοσύμβουλος εἶναι καὶ ἀκαίριος.
 μὴ καρδία, ἀλλ' ἐφύλατε ἐν ἐσέθεν. εὐχὰς εἰς ὅλην ἐν ὀνο-
 μάτιαν. Ἄν τὸν ἑσθλὸν αἴσιον καὶ εὐαχρῶν. Διάκονος εὐχῶν
 ἡ Κερσεῖος εὐλόγητος Κουρίλας,
 Ἡβλὸν, ὁπτανὶ ἔσκεν, ἐχθρὸν ἐπιπέσει 4-5 ἔτος ἀπὸ τοῦ 1930-35 ἐλθόν.
 ἐπιτελέθησαν.

ἀθήναι - ψυχικόν ἐπὶ 2 φεβρουαρίου 1958

τὸν ἐσθλὸν εὐεχισμένον καὶ πλῆρες πνευματικῆς καρποφορί-
 ας.

ἀγαπητέ Γέρον κ. Παντελεήμον,

Σήμερα ἀνεύ εὐχῶν μοι ἐμαυτῶσας τὸν ἐσθλὸν ἐσθλὸν ἐν μικρὸν, ἀλλ'
 ἐπιπροσδεκτὸν δῶρον, καὶ εἰλητάρια τοῦ λίνου πολίτου Ἰσραήλ Ἰεροκόπου
 τοῦ Σ. Κουρίλα, καὶ ὁπτανὸς φανατικὸς τοῦ μαλλιαρισμοῦ, καὶ τοῖς ὁ
 ἀείμνητος πατήρ τοῦ καὶ διδάσκαλός μου τὸν ἀπεκήρυξε περὶ τὰ τέλη
 τοῦ βίου καὶ 1919 ἐπισημῶς διὰ τοῦ τύπου). Ἡ γενναιοφροσύνη πρὸς τοιοῦτον ἐπὶ
 ἄνθρωπον δὲν εἶχε θέσῃ εἴρηκε τὴν τιμὴν ταύτην, καὶ φυλάξις δι' ἑαυτὸν. ἀλλ' ἔ
 πρῶτον πῶς δὲν ἐλήφθη ὑπὸ ὄψιν ἡμεῶν ἐπιταγὴν πατριαρχικῆν γενομένη ὑπὸ
 τοῦ μακ. Γερμανοῦ ἐργασία.

Χθὲς ἔλαβον ἀπὸ τοῦ βιβλιοπωλείου "Ζήνων", ἐν Λονδίνοῦ καταλόγον τῆς
 λαύρας, ἀλλὰ μοι τὸν ἐφόρτωσεν ἀντὶ τῆς λαύρας ἀγγλικῶν. φαίνεται ὅτι
 παρὶ τῆς σου βιβλιοπώλης ἔχει ἀναρμὴν χρημάτων διὰ τὰ σπυρίδα καὶ
 ε.ο.κ.α. Μάλιστα καὶ ἐπλήρωσα δι' ἑ. πῶς τοῦτο; εἶχον γράψῃ εἰς τὸν Λονδὶν
 ἀρχιμ. Βασιλεῖον Κριβοσείν (καὶ ἀποπνευστικὸν) καὶ μοι ἀγοράσῃ μα-
 θῶ ἀπὸ τοῦ "Ζήνωνος", τὸν καταλόγον, ὅνπερ εἶδον εἰς τὸν καταλόγον τοῦ βιβλι-
 οπωλείου. ἀλλ' ὁ εὐλογημένος κατὰ λάθος ἀντὶ τούτου μοι ἔσπειλε τὸν τοῦ
 πρῶτον εἰς τὴν ἰδίαν περίπτου τιμὴν. Δὲν ἠθέλησα καὶ τὸν ἐπιστρέψω, διότι εἶχε καὶ

βαίλει τὸ ἀντίκειμον, καὶ ἔτυχε πέρσει καὶ ἔλθη ἐν αὐθιᾷ πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ οἴου.
Τατριαρχον, ἐπομένως ἔπρεπε νὰ πληρώσω, διότι ὁ ἄνθρωπος εἶχε καλονόσι κα' ἔξο-
δα του. Οὕτως ἠπρὸς τὴν πατρίδα σας συνεισφορά μου ἐστοίχισεν εἰς τὸ πτωχὸν
βασιλείον μου πέντε καὶ δέκα λίρας ἀγγλίας. ἀλλ' εἶμαι εὐχαριστημένος, διότι
ἐν τῇ ἐπιτοῇ τοῦ βίου μου ἔχω εἰς χεῖρας μου τὸν λαυρ. ματτάλομον.

Τὸν κ. λίνον εἶχον πρὸς ὀλίγον χρόνον ὑφιστάμενον ὡς διευθυντὴς τῶν χειρο-
γράφων τῆς ἐθν. βιβλιοθήκης, καὶ δὲν ἔπρεπε νὰ λησμονήσῃ, ὅτι καὶ τοὶ ἡδυόμοι
καὶ τὸ ἀπομακρύνω, ὅπως καὶ τὸν πατέρα μου Κουρτζάν, δὲν τὸ ἔπραξα. Καὶ
ὅμως ἀπέφυγε νὰ ρητμονύσῃ τὴν ἐργασίαν μου δημοσιωθεῖσαν ἐν τῇ "Θεολο-
γία", 1948. ἐκεῖ δὲν ἀναφέρω μόνον τὸν Βεχίετ γράψαντα τῷ 1940, ἐνῶ ἐμὲ ἔγρα-
ψα ἐν Κορυτσᾷ τῷ 1938, ὡς γράφω εἰς τὸ τέλος. Δὲν ἐγνώριζον μόνον τὸν ματτάλομον
ἐκ τοῦ χρυσοστόμου, ἴσως διότι θὰ εἴηαι παράρτημα τῶν περιγραφέντων κωδίκων. Ὁ γρ-
ματὶς περιγράφῃ 49 εἰληκαρία (μέδασια) καὶ μετὰ τὸ σλαβικὸν γίνονται 50. Νομίζω,
ὅτι ἔοσιλα τὸ ἀνάσωπον, ὡς ἀνύδρον σε ἔλλω καὶ πάλιν.

Ἀπορρομεία

Βίος καὶ θαύματα τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου 862, 1 ἀναφέρονται τὸ ἀξίωμα;
θ. 88. 950, φ. 220^α, ἐκτὴ Μαναρίου Μανρῆ εἰς ἐλαία βρῆ μαρπαφορούσας, παρακα-
λῶ καὶ μοι στείλιτε αὐτὴν διὰ τὰ βοτανικά. (καὶ λοιπαὶ εἰς τὴν εἰς τοῦ Μ...j)
H. 144, 799. Περὶ κοινοβίου καὶ κοινοβιακῆς πολιτείας εἶηαι ἀρχαῖον καὶ ἀξι-
ζει νὰ δημοσιωθῇ;

F. 31, 1115 ἐν ἀρχῇ εἰλέγη περὶ τῆς Παναγίας Κοινοβία καὶ τὸ ἐγνώριζεν ὁ προκο-
μῆτος ἀλέξανδρος;
εἰς τὸν πατέρα Παΐσιον καὶ ἀγαπητὸν παραδελφόν μου καὶ δόντα καὶ εἰς τοὺς
ἐρωτῶντας.

Ἐν χριστῷ διάπυρος εὐχέσης
τὸ Κορυτσᾶς εὐλόγος Κουρτζάν

τῷ Μαναριωλῶν ἀρχιεπισκόπῳ Ἀθηνῶν καὶ πάσῃς Ἑλλάδος κ. κ.
Θεοκλήτῳ κ. κ. γ.

Ἐν αὐθιᾷ
Μαναριωλῶν ἀρχιεπίσκοπε καὶ παλαίε συμφοιτῆτά,

Παρέμεινα πέντεσε μακρὰν καὶ ἑλλ. ἐκκλησίαν καὶ
δὲν ἀνεμίχθην εἰς τὰ ἑσωτερικά, ὡς καθηκτικὸς ὅμως τῆς ἱστορίας
παρακολουθῶ πᾶσαν μίσησον διότι δὲν εἶπαυσα νὰ γράφω καὶ
νὰ πῶν βιβλία. ἔχω ὅμοιον πρὸς ἐκώπῳ τὸ πρὸς ἀναβί-
ωτικὸν τῶν ἀρχαίων ἀσχερῶν φησιολογῶν ἐν Ἑλλάδι (μετὰ τὸν
ματταμλομον τῶν νέων ἀρέσεων καὶ δὲ τῆς πάλαι ποτε

...ασουρίας). Ησαξί-τούτων έρχεται και η επαναφύ-
 οδών έλευσινίων μυστηρίων, και δη η τελευταία εν τη
 μνήσει πράξι αυτών η αίσχρα "εποπεία των έρωτων
 μου ης Δ. ημερες". ανέπτυξα όμως προφορικώς ότι εις
 την κίνηση ταύτην πρωτοσυνείμαι ο διάπραξικο-
 πήματος διορισθείς επίτροπος υπό Νίας φιλιδίας κ. Ζαρι-
 πογλου. Κανη γέλθη έπισήμως επί των αιτημάτων Σπυρίδω-
 να εγένετο λαοκιναι ανακρίσεις αξιοπιστιών μαρί-
 ρων και ενως μακεδονιάθη, απηλλάγη δέ η ένορία των
 κοιτών επίτροπος. Αίε διορίσθη εν τούτοις έχοντας όλως
 ανεικονιστικώς δώσει άντικει εις άλλην ένορίαν, γίνε-
 ται προσπάθεια, να ει των υσέρων γένεται ενόρι της
 ανεικονιστικώς λίθων και ανίσταται οίθιασώτα των νέο-
 μισοποιηθη. και όμως δεν λαμβάνεται υπόψη το σπου-
 δαιότερον αντισυρρημά των. Ήδω εις τον ύπον, ότι το
 έπίτροπος ταύτην χαριστικώς να πείσωσι τον αρχιεπίσκο-
 πον ύστεμαζουσι πατηρητική δεξίωσιν εις την Δ. ημερας
 να επηρώση τον πραξικοπηματικώς γινόμενον παρανομον
 διορισμόν, αλλά είναι βίβαιοι ότι η ήμερα πετημένη ηθε-
 μαριότης διαφέρει θεούδικως εν αίσχρα φοιτητικών χρι-
 στω έξουσιαστική ενόβη και σμύκτα των
 ήθους, δεν θα παραιουρή. φέρω δέ εις γνώσιν ήμην, ότι αντί-
 του Ζαριπογλου ήρχισεν να καταδύκωται υπό τον αρχιεπί-
 σκοπον, ο καταχειλάσων τον πρωτοδική μου θεόδικως
 Πάσαδάκη και λαφύωντες! ον ήπειριζαν εις προσατοχαι-
 ήμην ως πολυτικόν έξόριστον υπό άλλειας.

Μετα αδελφικώς εν χ^ω αγάπης
 το Κερκυραίο Ενλόγιον Κορρίνας

ψυχικόν 21-3-58

Αθήναι - ψυχικόν εν 29-3-58

Αγαπητέ μοι αγιε αρχιμανδρίτα κ. Ιωάννη εις ήμεροσχημα
 πως συμπληρούται έτος εφότου έταβον την απαντησιν σας να στεί-
 λω την συνέχειαν της πραγματείας μου. Θα διερωτάσαι διατί δεν έστειλα
 μέχρι τούδε. Το θερος ειχεν έλθει εδώ ρώσος τις αρχιμανδρίτης Αθιορεί-
 της βασ. κριβοσείν υφός του εν Περσιόις τελευταίου πρεσβυτου του Τσα-
 ρου. Όσοις ένεμα τούτου ετελεσποικήθη εις την Σορβήνην και εν τη Βυζαν-

επιστολὴν, ἐπιστήμων ἐπομένως μεγάλῃς ὀκλήσ. ἴσως ἐγνωρίσατε κατὰ τὸ 1948
 1952 ἔνα λαμπρὸν μοναχὸν συγγραφεύτα εἰς τὴν βιβλιοθήκην καὶ ὃν ἐφιλοξήνη
 σα ἐπὶ ἓν ἔτος, ἕως οὗ κατέρηθη γὰρ τοῦ εὐγάλω ἐπὶ ἀδειαν νὰ ὑπάγῃ
 εἰς θζφόρδην, ὅπως εἰργάσθῃ εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ πατρῶ. λεξιμοῦ καὶ νῦν
 ἐκιδίδει τὰ ἅπαντα Συμεὼν τοῦ γέου Θεοδόχου. τούτων ἠγγάρευσά νὰ μοί
 προμηθεύσῃ βιβλία τὰ ἐκ ρωσίας, ὅπου εἶχε μεταβῆ πρό διετίας, καὶ
 νῦν ἐπιστολεῖται καὶ αὐτῷ γὰρ ὑπάγῃ διὰ τὰς ἐρεσσάς τῆς τσεσαρραμοντα
 εμπίδος τῆς ἀνασυστάσεως τοῦ πατριαρχείου, ἐννοεῖται δὲν κατέρηθησε,
 διότι ὡς μέγας τῆς ἐξουσίας εὖν ἐν τῇ διαστορᾷ ρώσῃ δὲν ἠδύνατο ν'
 ἀποχωρηθῆ διὰ νὰ ἐρευνηθῇ εἰς τὰ πατριαρχεῖα. μοί ὑπόσχεσθε,
 ὅτι, εἴρα ποῦ θὰ μεταβῆ θὰ ἔχῃ ὅλον τὸν χρόνον νὰ μὲ ἐξυπηρετή
 σῃ. ἀφοῦ παρήθε ἰσχυρὰ χρειάζεται ἐπιθεώρησις τις, ἀφοῦ ἐν τῷ μεγα
 λῷ ἔχω συγκεντρώσει πολλὴν ὕλην.

Ἄρα ἔχω μίαν ἀξίωσιν νὰ μοί στέλλωνται τὰ ερασιγένηματα, διότι
 πρέπει διὰ νὰ προχωρῶ νὰ ἔχω ὑπ' ὄψιν τὰ προηγούμενα ἀπὸ τὰ φετ.
 τὰ βιβλία τοῦ περιοδικοῦ εἶναι κόπος καὶ νὰ γράφω δὲ ἀντίκον. ἀνα
 μένω εἴρα μὲ τοὺς προσκευτάς.

καὶ μίαν παραγγελίαν. ἔχω ἀπὸ τοῦ 1910 ὅπου συλλέγω ἀνεκδοτά
 προσκευτάρια καὶ περιγραφὰς εὖν ἀγ. λόγων, συγχρόνως δὲ κατάρτιση
 καὶ τὴν σχετικὴν βιβλιογραφίαν. ἔδω συμεὼν μερικὰ ἀπερ μοί εἶναι
 ἀπαραίτητα καὶ ἢ τὰ πλεονῶν ἢ στέλλω τὰς ἐκδόσεις μου αἰτινες ἀνε
 χονται πλὴν τῶν μικρῶν ἔργων εἰς 50ντάδα κόμην.

~~τὰς ἐκδόσεις μου εἶναι ἀπὸ τὸν~~ τὰ βαθύτατά μου σέβῃ πρὸς τὸν
 μακαριώτατον καὶ καλὸν πάσχα ἐπὶ τοῦ ζωοδόχου τάφου.

Θιάπυρος εὐχέτης ἐν κυρίῳ f ὁ Κορυτσᾶς Εὐδόγιος Κουρίδας.

τὰ δεξιότατά μου εἶναι τὰ ἑξῆς:

- 1) χερσοπολιμικτῆς βιβλιοθήκης κατὰ τὸν ἔχω μόνον τὸν Α' τόμον.
- 2) ἀνάλεκτα χερσ. σταχυολογία ἔχω Α', Β', Ε' τόμους.
- 3) προσκευτάριον Ἀρσενίου Σουκάνωφ ὑπὸ Λόπαρεφ
- 4) ἀνωνύμου περιγραφῆ εὖν ἀγίων λόγων περί τῶν εἰσῶ τοῦ 10' αἰῶνος ὑπὸ Κερα
 μέως
- 5) περιγραφῆ Τρύφωνος Κερσεβένιωφ (1593-8)
- 6) ἐμφασις ὁδοπορίας Ἰγνατίου εἰς Κποτιν, ἀθῶνα, ἀρίαν γῆν καὶ αἴγυπτον (1766-76)
- 7) ἔχσεις εὖν πατριαρχῶν Ἐφρουσαδέμ πρὸς τὴν ρωσικὴν κυβέρνησιν ἀπὸ τοῦ
 15' αἰῶνος. καὶ 1815-844 τοῦ Καπτέρεφ.
- 8) τρία ἀνώνυμα προσκευτῆ τοῦ 15' αἰῶνος ὑπὸ Κεραμέως.

Παραμοφουθὺ μετὰ πολλῆς χαρᾶς εἰς Γηροσιώσεις σου καὶ ἔχομαι ν' ἀντιπαρα
 στήσῃς τὸν ἀείμνηστον Τιμόθεον καὶ Κἀλλιστον.

101
υ. γ. αποσείνω τὰ ἐγὼς βιβλία με τὸν φίλον πρόεδρον κ. Θίμε-
την, ὅσους εὐχρηστέως νὰ τὰ λάβῃ

1) Δεκεμβριανὴ τραγωδία, 1953

2) Ἡ περιωπικὴ ἀνάστασις, 1956

3) Ηερακλῆα σαττα, 1957

4) Ὁ λαβυρινθὸς ἁγίου Γεωργίου, 1957. εἶχον στείλει τὴν πατρ. ἱστορίαν
(1953) με τὸν πρόχρον κ. Μοσχόπουλον, ἀλλὰ δὲν εἶδον εἰς τὴν Ν. εἰὼν ἀναγ-
γραίαν

Χριστὸς ἁγνέστη. Ἀγαπητέ καὶ πολυάγαθε ἅγιε Κερκυρας
καὶ Παξῶν.

Δόγμα πανετήγιον εἶναι τὸ "ἐσθλά ἀπ' ἐσθλῶν μαθήσῃ, ἢν δὲ
κακοῖς συμκρίσῃς ἀποτεῖς καὶ τὸν ἐνόνα νόον". Οἱ καλοὶ λόγοι τοῦ
ἐκτετατοῦ τῶν Κερκυραίων ποιμένου με συνέκρινσαν καὶ ἐπήρῃσαν
χαρᾶς ἀφάτου τὴν ζεθιμκίην ψυχὴν μου. "οὐκ ἐκλείψει ἀρχὴν ἐξ
Ἰούδα, οὐδὲ ἠχούμενος ἐμὲ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ". Ἡ Κέρκυρα εἶναι πόλις ἐξη-
γιασμένη ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ θαυματουργοῦ ἁγίου Εὐρυίδωτος, εἶναι πό-
λις μαρτυρικὴ ἀπὸ τῶν ἀποστολικῶν ἐπιστολῶν Πάσχος καὶ Σωσι-
πάτρου, ἢν τὴν μνήμην σήμερον ἐορτάζομεν καὶ τὴν βοήθειαν καὶ χά-
ριν ἐπικαλοῦμεθα. εἶναι πόλις μουσοτρόφος καὶ δεδοξασμένη ὑπὸ
τῆς εὐκλεοῦς ζυνωρίδος εὐχαρίου καὶ θεοσομῆ. εἶχε τὸ πρῶτον Πα-
νεπιστήμιον τὴν περίσημον (ἀλμα ματτε) Ἰόνιον ἡμαθήμεριαν. ἔχει
ἐν ἐνὶ λόγῳ ὑψηλὰς παραδόσεις, ἄς μετὰ χαρᾶς βλέπω, ὅτι συγχίζει
ἢ φιλῆ εὐθεσμιότης τασσομένη μεταξύ τῶν ἐπτοχίμων ἱεραρχῶν τῆς
νεωτέρας Ἑλλάδος. Ἀπὸ τῶν πρώτων λόγων αὐτῆς, οἷτινες ἀντήχησαν κατὰ
τὴν χειροτονίαν εἰς τὴν ἁγίαν εἰρήνην, ἐχάραξε τὸ πρόγραμμα καὶ ἐπει-
σαν τοὺς ἀκούοντάς, ὅτι τοιοῦτος ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς εἰς τὴν δεινὴν ταύτην
τῆς ἐθνικῆς καὶ θρησκευτικῆς παραλυσίας ἐποχῆν, πλήρως θάρρους καὶ
ὑψηλοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος

"Τὸ ἀρχεῖον τῆς κατοχῆς με ἐνδιαφέρει καὶ ἐπεθύμου
τὴν ἀπόσχησιν. εἶχετε τὴν εὐχαρὴ καλωσίην νὰ μοὶ πτεμψῆτε τὸν θαυ-
μασιον "βίον τοῦ Ἰησοῦ" Χριστοῦ καὶ ἐπῆνεσε τὴν πρωτοτυπίαν εἰς
τὸν Α' τόμον (ἐξ 600 σελ.) τοῦ "κώδικος τῆς ὀρθοδοξίας", ὃν πέρνει ἐξ
εὐπῶσα καὶ θὰ ἀμολοῦθῆσουν β' καὶ γ', ὁπότε ὁμοῦ θὰ κυκλοφορήσουν
ἔχω μεγάλας περιοπάς ἴδια εἰς τὰ περί τοῦ ἁστροῦ τῆς Βηθλεέμ.
Διὰ τὴν κατοχὴν ἐργάζομαι συντόμως ἐξεγύπῶσα δύο τόμους, ὡς ἀνεῖ

γνωσε εἰς τὴν ἀρθρογραφίαν μου περί μακεδονίας εἰς τοὺς "τρεῖς
ιεράρχας", ἣς ἐγένετο αἰτία νὰ συμπροσθῶ πρὸς τὸν θεσσαλονίκης
καὶ νὰ χαράξω συμπρόσ τούτους, διὰ τοῦτο θέλω εὐ "ἀρχεῖον"

μετὰ πλείστης φιλοφροσύνης
† ὁ κορυθαίολος εὐχολόγος Κουρίλας ψυχικόν 29-4-58.

Ἀγαπήσέ μοι γέρον Ἀλέξανδρε,
Χριστὸς Ἄγέσση.

Ὁ ἀναστάς κύριος ἄς ἐπιδαφίτῃ τοῖς ἀχιορείταις τὴν λαοσώτειραν
εἰρήνην ἣς ἔχει ἀπόλυτον ἀνάγκην πρὸ παντός ὁ ἄθως-τούτου κλονίζονται
ἐπαισθητῶς εὐ ἀπόνια θεμέλια - εἰς τοὺς νέους σύνεσιν καὶ ταπεινώσιν καὶ εἰς
τοὺς γέροντας ἐγκαρτέρησιν καὶ ὑπομονήν, ἕνεκα τῆς ἀματασχετοῦ σπουδῆς τῶν
τῶν νὰ ἀνέλθωσιν ἐπὶ τῶν πνευματικῶν ἐπαγγελίῶν μετὰ τὰς κηροπλάστους τοῦ ἡαροῦ
πτέρυγας, ἐπειδὴ διέαρῖνα καὶ εἰς σέ τὸν μαθητὴν μου, τοιαύτην εἶσιν (τοῦ ὁποῖου
συνεχώρησα εἰς μίαν στιγμὴν εὐς νεανικὰς κατ' ἐμοῦ καὶ καταχθονίας ἐνε-
ργείας - μοὶ εἶπασε, ὅτι εἶχες ὑποχρέωσιν νὰ ὑπακούῃς εἰς τὸν γέροντά σου
γῖα τὴν κατ' ἐμοῦ ὑποβληθεῖσαν μήνησιν - ἀλλ' ὕστερον ἰδὼν εἰς τὸ "κῆρυξ
τον νόμισμα" ὅπερ ἐγένετο φρεσὶν μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ὅτι κατέθεσας εὐ
κῦτά καὶ κείρω, ἐπίσθην ὅτι ἐψεύσθης, τὸ δὲ "δὲς ἐξαμαρτεῖν οὐ συγχωρεῖται"-διό-
τι καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ σου θέλεις νὰ μέ διαψύσῃς μετὰ εὐς ἐρεσχετίας τῶν
ἐφημεριδογραφῶν, οἷτινες ἀβρόχοις ποσὶ διέρχονται τὸ κρινόμενον βιβλίον ἢ ὀλί-
γας μόνον σελίδας ἢ καὶ καθόλου, χωρὶς νὰ λάβῃς ὑπ' ὄψιν εἶνα θέλεις νὰ
διαψύσῃς, ὃν οὐδεὶς τῶν ἐπακόντων ἤλεγχε περὶ ἀνακριθειῶν εἰς εὐς δημοσιεύσεις -
εἴτινες μικραὶ καὶ μεγάλα ὑπερέβησαν εὐς 300. τούτου ἕνεκα ἐπεικῶς φερόμενος
θέλω νὰ σέ συγχωρήσω εἰς τὸν κατ' ἐμὸν ποῦ πῆρες. Γράφεις, ὅτι δὲν λήν
τὴν ἀλήθειαν ὡς πρὸς τοὺς δημιουργοὺς τοῦ καστανεῶνος ἐν ἄθω. τὸ βιβλίον,
ἵπερ δὲν ὀνομάζεις, ἔμρινεν εἰδικὸς δασολόγος ὁ κ. Γρίσπος, ὁ γράφας μονογρα-
φίαν περὶ τοῦ καστανεῶνος τῆς Ζαγοράς καὶ μοὶ ἔπεξε εὐ ἐγκώμιον, ἕτῃς
πρὸ 70 ετίας σχεδὸν ἀφίχθεις - εἰς ἄθω ἐγνώρισα καὶ τὸν ἀναγγώστην καὶ
τὸν βελίτιστον εἰς οὐς ὀφείλεται ἢ νῦν ὑλομανοῦσα ἀνθρακὶς τῶν τῶν ἀγρίων
δασῶν τοῦ ὄρους. Δασονομίαν οὐ μόνον ἔγραψα, ἀλλὰ καὶ ἐδίδαξα εἰς τὴν
νεαν ἄθωνιάδα, καὶ ἐπειδὴ ἀνέγνως τὸ βιβλίον, μετὰ μέρος αὐτοῦ εἶνα
μεγαλειώδης ὕμνος εἰς εὐς ἐξαιρετοῦς καλλιτονας, ὅπως καὶ ὁ πρόλογος τῆς
"ἱστορίας τοῦ ἀσκητισμοῦ" ἔπαινος πρὸς τὸν μοναχικὸν βίον. Δὲν σοὶ ἔ-
καμαν ἐντύπωσιν εὐα γραφόμενα τοῦ διδασκαλοῦ σου, ἀλλὰ ~~κατὰ~~ κατέφυγες

102
Εἰς τὴν πρό σκευῆς καὶ πλεόν "χερσόμυσον" τοῦ ἁγιοπ. Κοσμᾶ καὶ ἔταβε
ἐκείθεν τὸν πρόλογον, ὡσεὶ ἐχερσώθη ἔμπεσε ὁ πνευμ. βίος ἐν Ἄθω καὶ
ἐσσεύρευσε τετρίως ἢ φιλοσοφίας δράσις - διότι φιλόσοφος ἦτο ὁ γράψας τὸ βι-
βλίον τοῦ Κοσμᾶ ἢ διορθώσας, καὶ σχολάρχης ἐν βόιω ἔχω ἱκανοὺς μαρτυ-
ρίας, ὅπως καὶ διὰ "Τὸ ἁγ. ὄρος τοῦ Ἐκμυρνάκη" ὅτι συγγραφεὺς ἢ μάλλον
διορθωτὴς εἶναι ὁ καθ. χαρίους Πτούλιος ἔχω καὶ διορθώσεις - καὶ ἵνα μὴ νο-
μίση τις, ὅτι ἄρρητα θέματα τῶν ἐπιπολλῶν συγκρίματα, τοὺς τίτλους δηλ. κεφα-
λαίων, πῶς ἐμφράξομαι διὰ τὴν ἔμπειρον τοῦ ἄσω φύσιν παραπέμπων εἰς τὰς
σελίδας τοῦ βιβλίου μου:

"Μία διδακτικὴ ἰνδρόκῃ ἐπὶ τῶν κριζύων τοῦ Ἄθως. Ἡ ἐξαισία ὑπαιότητος
καὶ τὸ ἀσύλληπτον μεγαλεῖον τῆς φύσεως παρουσιάζει τὸν σοφὸν δημιουργόν... ὄρα
ματικός", σ. 97-34 τοῦ βιβλίου μου "Δασονομία καὶ γεωπονία πάλαιτε καὶ νῦν
Ἄθως, φῶς ἐν σιῶσει. Ἡ δασικὴ χλωρίς καὶ ἡ καλλιερχουρικὴ θλάσσησις ἐν Ἄθω
κτλ." Ἀθήναι, 1935, σ. 266, εἰς τὸ κίβδηλον γόμισμα σχῆμα 8ον ἀναφέρουσε τὴν
"Ἀναγραφὴν" τῶν ἔργων μου ὅπου ὑπάρχει τὸ βιβλίον. τὸ εἶχε καὶ ὁ Παπαγιάννης
καὶ ἡ κομὴ τὸ ἔταβε ἀπὸ τὸν ἐαδότην. τὸ ὑπουργεῖον κτλ.

Τὰς περὶ ἀπειθόντων ἀδελφῶν εἰδήσεις μετὰ λύπης μανθάνω μ' ἐπιτηροφό-
ρησε καὶ ὁ πατὴρ Ἠλίας. Τὰ ἐπιστραφέντα ἔλαβον ἀσφαλῶς καὶ εὐχαριστῶ,
ὡς καὶ τὸν κατάλογον τῶν νέων ἀρχῶν περὶ τοῦ "ὄδηγοῦ" ἐπιμένεις, ὅτι ἔχεις κρ-
τικὰς κτλ. Ἐγὼ θὰ κάρω τὴν κριτικὴν μου καὶ θὰ ἴδωμαι πού θὰ σταθεῖ
αἱ τοιαῦται κριτικαί. Ἐνισχύεις χωρὶς καὶ τὸ ἐνωῆς τὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ
ὄρους καὶ τὸ πιστεύω, ἀφοῦ ἔββαλε εἰς τὸ ἐξώφυλλον τὸ ὄνομα τοῦ ἀρχι-
μαστόνου Μούσαρη, ἢ δὲν ἀνεγγὺς τί κατ' αὐτοῦ ἔγραψα καὶ εἰς τὴν γ.
κοινότητά καὶ εἰς τὴν "ἁγιοπ. βιβλιοθήκην"; ἔμπεσε εἰς εἶσαι καὶ ἐσὺ
μαστόνος. αὐτοὶ καὶ οἱ φερόμενοι "φίλοι τοῦ ἁγίου ὄρους" (εἶναι ἐκφρασις τῆ
Γαλλῶν τευτόνων) ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν σου εἶναι οἱ κατακθόνιοι ἐχθροὶ τοῦ τόπου
ἐργάζονται νὰ τὸ μεταβάλουν εἰς κουριστικὸν κέντρον. ἔργαζάνωσαν τὴν εἰς τοῖ
Παρνασσὸν διατέξιν μέ ὀριμότην τὸν ἡγούμενον τοῦ θιονυσίου. Ποιοὶ παρέ-
στησαν; ὀλίγοι βωτικοὶ, οἵτινες ἔρριψαν τοὺς πλοκάμους καὶ εἰς τὸν Ἄθω.
οὐδεὶς ἀπ' ἐνέστη εἰς τὸ προλαθὸν ἄρθρον τοῦ ἁγιοπαυλ. περιοδικοῦ, ὅπερ ἐγρα-
φη ὑπὸ τοῦ ἐγμαθέτου πατρός Θεοκλήτου θιονυσιάκου. ἤλθον ἐκκλησιαστικ-
οὶ ἄνδρες καὶ διεμαρτυρήθησαν δι' αὐτό. Ἀπένηνευσαν ἀποσταθῆτε εἰς τοῦ
ἁγιορείτας, διότι ἐγὼ ἐπαύσα νὰ ἐνδιαφέρωμαι κατόπιν τῆς τελευταίας
ἀνηκούστου εἰς ἐμέ διαχυγῆς τῶν Παυριωτῶν (καὶ ὕστερον μοὶ γράφεις περὶ
βιβλιοθήκης κτλ.) Ἄλλοι τὸν εἰκονιζόμενον ἐχαρμακτερίσαν ὡς ἁρμένιον,
διότι τὸ τμήμα τοῦ καλύμματος εἶναι ὅμοιον μέ τὸ τῶν ἀρμενίων ἢ τῶν χρι-

στιανών του θυμά. ὡστε κατὰ σέ τόν "δοιοελετοχρημύτατον" (τίνος εἶναι αὐ-
 τός ὁ νεοφανής μαυοτεχνος ὄρος;) "εἰς τήν ἐποχὴν μας μέ τὰ ὠρχαυωμένα τα-
 ζήτια ἤλλαξαν ἢ ὄφισ τῶν παλαιῶν (!) προσκυμτῶν κατ." τότε θά φέρωμεν ἢ
 αὐτοκίνητα θά συσταθῶμεν καὶ ὅτι αὐτὰ ἔχουσι τὰ τουριστικά κέντρα!!
 ἀλλ' ὁ κόπος δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τουρίστας, ἀλλὰ μόνον διὰ προσκυμτῶν
 βλέπει λοιπὸν ἐπὶ τινος σαφῆς θέσεως στηριζόμενος ἔγραψες βιβλίον. οἱ
 νεωτερισταὶ Ἕλληνας ἔδυσαν ἐματόμην διὰ τὸν προσκυμτισμὸν τοῦ ἀρχι-
 γραμματέως τῆς γ. Κοινοτύτος, δι' αὐτὸ καὶ ἐξύμνησαν τὸ βιβλίον. θά εἶμαι εὐ-
 τυχῆς, ἐάν θά μοί ἔλθῃς αὐτάς τὰς ἀπορίας, διὰ νὰ κάρω μίαν μαλλίτερα
 κριτικὴν, διότι σοῦ "ἐφούσησαν τὸ κματό" οἱ καταμαραάδες, ὅπως ἔμασαν
 καὶ εἰς τὸν Καρχαυναῖον (εἰ. προσκυμτῶριον λαῖρας εἰ γράφει ὁ Βαγιάνος
 διότι ξεψάκρην εἰς τὰ δωμάτια του). Θέλω τὸν μαθητὴν μου νὰ τὸν συ-
 γγρατῶσω εἰς εἰς πρῶτα συγγραφιὰ θήματα. Ἡ ἐπιθυμία μου καὶ
 παντός αὐτοῦ συνηφιτικῶτος εἶναι νὰ ἀφήσωμεν διαδόχους. Τοῦτο ἐπεδίωξα
 νὰ κάρω καὶ εἰς τὸν ἰατρόν. Ἀφοῦ ὁ εὐλογημένος δὲν ἔμωσε τὰς συ-
 στάσεις μου καὶ παρέχινε τὸ πρᾶγμα, ἔγραψα τὸ "Μυρόν ἄλτας", ὅπερ
 εἰς τοῦς κριτάς τοῦ πανεπιστημίου ἔμαρε ἀρίστην ἐνζύπωσην. Ἀλλὰ τὸ
 κματὸν ἦτο ἀνίατον, ἐξηκολούθησε τὰς δημοσιεύσεις. Ἀλλὰ σέ ἐρωτῶ, τὰς
 διαβάσει ἢ παραπέμπει κανεὶς σήμερον εἰς τὰς φηλαρίας
 καὶ τὰ ἀνεκδοτάτου; Τέτος διὰ νὰ βγῆ ἀσπροπρόσωπος ἔγραψε τὸν
 ἀνόητον τίβελον ἐναντίον μου, τὸν ὁποῖον ὁ ἴδιος ἀνήρεσεν ἐπειτα

Ἐν Χριστῷ εὐχέτης διάπυρως
 + ὁ Κορυσσαὶς εὐλόγιος Κουρίδας

Ἐνζυμοτάτη κυρία.

Ἐπὶ πολλοῦ ἔπρεπε νὰ ἀπαντήσω διὰ τὸ πανθαύμαστον
 ὅπερ ἐξέδωκας, βιβλίον. Ἀλλ' ἐπέρεινον ποτᾶκις ἀναφυλλίφου
 αὐτὸ καὶ καθ' ἐμάστην νέαν εὐρίστικὴν χάριν καὶ ἀπόλαυσιν. Ἐπέρει-
 νον ν' ἀνακαλύψω τὸν συγγραφέα. εἶναι ἐμπνευσις πεφωτιστικῆς ψυ-
 χῆς καὶ ἀφιερωτικῆς ὅπως σὺν τῷ σώματι εἰς τὴν ἐψηλοτέραν τῶν οὐ-
 ρανῶν. μεθυσμένη ἐμ τοῦ κάρου καὶ τῆς ἀσυλλήπτου ἀγιότητος, ἡχ-
 ματωτικῆς ἐμ τῆς ὑπερφυσικῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς πρὸς τοῦς
 Χριστιανούς ἀνεκφράστου εὐσταχχνίας δὲν εὐρίσκει λόγους ἱκανούς νὰ
 ἐξυμῶσιν τὴν ὑπερύμνητον καὶ νὰ ἐξάρη τὰς πρὸς τὴν ἀνθρωπότητα
 διηνερεῖς ἐνεργείας. ἐμβραθύνουσα ἐπὶ πλέον εἰς εἰς θείας δωρεάς καὶ τὰ

ἕπερ πάντα λόγον καὶ ἔνοιαν χαρίσματα, δι' ἣν ἡ ὑπέραγνος ἐπρωϊκίσθη ὑπὸ τοῦ ἑψίστου, ἑμμενοὶ τὸν θησαυρὸν τῆς ἑλληνικῆς γλωσσῆς, τὸν ὑμνολογικὸν πλοῦτον ψυχῆς ἐνθέου καὶ πᾶσαν εὐφράδειαν καὶ καλλιπέπειαν εἰς ὕμνον τῆς πανυμνίζου κόρης. Περὶερχομένη εἰς ἔμορσασιν καὶ εἰς ὑπεργείους ἐνοράσεις βλέπει αὐτὴν ἀνερχομένην εἰς τὰ οὐράνια ὑπὸ φαττόντων ἀγγέλων προπεμπομένην καὶ ὑπεριπταμένην μέχρι τοῦ θρόνου τῆς μεγαλοσύνης ἐν τοῖς ἑψίστοις.

Ἐποῖα εὐτυχία, ποῖον χάρμα ἀνεφράστον, ἀπροσδόκητον ὅπως δι' ἄνθρωπον τοιαύτη τιμή, τοιοῦτον θεῖον δῶρον ν' ἀτενίσῃ πρὸς ἑαυτὸν ὃν "ἄγγελοι ἀτενίσθαι οὐκ ἰσχύουσιν". Ἐννευθεν ἡ θεοφώτιστος ψυχὴ προσπαθεῖ νὰ περιγράψῃ τὰ ἀπερίγραπτα καὶ νὰ εκφράσῃ δι' ἀνθρωπίνων λέξεων τὰ ἀνευλάλητα πρὸς ὕμνον καὶ δοξολογίαν τῆς ὑπερθέου τριάδος, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ θεοῦ, διὰ τὴν μεγάλην αὐτοῦ φιανθρωπίαν καὶ συγκατάθεσιν. κτλ. κτλ. κτλ. πρὸς τὸν ἄνθρωπον.

Εἰς τοιαύτας σκέψας, ἀξιοζήτος κυρία, ἐγράψην ἀναγνούς τὸ θεοπνευστον βιβλίον σας ὅπερ εἶναι ἀπέραντος ὕμνος πρὸς τὴν καλλιπάρθενον νύμφην τοῦ οὐρανοῦ, ὃν συνέλαβεν καὶ ἐξεμίονισεν ἐν τῷ "ἄσματι τῶν ἁσμάτων" ὁ σοφὸς σοφομὴν διὸ καὶ εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἀποστολὴν εὐλογῶν τὸ ὄνομα τοῦ ἁγίου θεοῦ διὰ τὴν ἔμπνευσιν πρὸς σὲ νὰ τυπώσῃς αὐτό. εἶναι ἐντρύφημα καὶ ἀπόλαυσις διὰ τὸν ἀναγνώστην καὶ οἰομνησιακὸν ἐγκώμιον.

Ἐν Χριστῷ διαπάπυρος εὐχέτης

† ὁ Κορυζοῦς εὐλόγιος Κουρίτας.

υ.γ. δι' ἡμεσοῦται ἀπὸ τοῦ 1949 ἐξέδωκαν ἐφέτος τὸν 2 τὸμον τῆς Παναγιωτατρίας ὑπὸ τὸν εἶδη "Μαζία". τὰ βιβλία εἶναι μέχρι 1000 καὶ ζινεσ ὑπερχεισέλιδοι. Παρ' ἡμῖν ὁ ἐν θ' νύμφη κατ. Κατολήρου ἐξέδωκε πέρυσι τομίδιον (170 σελ.) περὶ ταῦτα ἡ "Δασμασιός" ἐκυκλοφόρησε τίθεται.....

Πρὸς τὴν κυρίαν Κωνσταντῖνα Ζολύτα.

Ψυχικὸν - Ἀθήναι 21-5-58

Ἀγαπητέ μοι Γέρων Ἀλέξανδρε,

Ὁ ἀνασταῖς ἐκ νεφρῶν ἄς ἐπιδαφιλώσῃ τοῖς Ἀγιορείταις τὴν ἡρασιώπειραν εἰρήνην, ἣς ἀπόλυτον ἀνάγκην ἔχει πρὸ παντός ὁ ἄσως, οὐζίνος σειονταὶ ἐπαισθήτως τὰ θεμέλια, τοῖς περισηουδαστοῖς γέοις ὀρθοφροσύνην καὶ πρὸ παντός ταπεινὸν φρόνημα καὶ τοῖς γέροισιν ἐνθρον βουλήν καὶ ὑπομονὴν εἰς τὴν ἔπαρσιν τῶν νέων, σπυδόντα

ἀνέβρωσιν εἰς τὸ πᾶνθεν τῶν μουσοτρόφων καὶ να ἵπτανται καὶ
 κηροπλάστους τοῦ ἱεροῦ φέροντες πτέρυγας ἀπτῆνες ὄντες. Ταῦτα
 ἴδων, βίοντι διέχων δυστυχῶς τοιαύτην κάσιν ἐπηρμένη καὶ εἰς τὸν
 μαθητὴν μου διὰ τὸ τελευταῖον βιβλίον σου, τὸν "Ὀδηγόν". Δὲν ἀρνῶ-
 μαι, ὅτι αἱ κρίσεις ἐν πολλοῖς εἶναι εἰδικρινεῖς διὰ τὰς παρεχομέ-
 νας εἰς τοὺς προσκυητάς εὐκολίας, ἀλλ' εἶναι καὶ ἄλλα γραφεῖσαι δι'
 ἀνομολογήτους σκοπούς καὶ δὴ διότι οὕτω προάγεται ἡ περιηγητικὴ
 ἰδίαι γὰ ματαστή ὁ Ἄθως κέντρον τῶν ἐκλαττευτικῶν τάσεων. Καὶ
 εἶναι λυπηρόν, ὅτι πρωτοστατεῖ εἰς τοῦτο εἰς τῶν Ἀλεξανδρινῶν, ὧν ὁ
 γενάρχης ἐδοχμάτιζεν, ὅτι "ἄλλα τὰ τοῦ κόσμου καὶ ἄλλα τὰ τοῦ
 ἁγίου ὄρους". Τὰς τοιαύτας ἐκλαττευτικὰς τάσεις ματαπολεμήσα-
 μεν δι' ὄλου τοῦ βίου καὶ ματωρώσαμεν νὰ ἐξοστρακίσωμεν αὐτάς
 εἰς τὴν ἐν βασιπεδίῳ συνεθούσαν διπλῆν συναξίν, εἰς ἣν εἰ ἐνεργεία
 μου παρέστη καὶ ὁ πρωθυπουργὸς κ. Σοφ. Βενιζέλος μετὰ ποτῶν τοῦ
 ὑπουργικοῦ συμβουλίου καὶ ἐμ. εἰς ἀντιπολιτευσεως ὁ κ. Θεμ. Τσάτσος.
 Κύριον δέ θέμα ἦτο ἡ ἀνασύστασις τῆς Ἀθωνιάδος ὑπὲρ τῆς ἐρωτικῆς
 ἐπολέμησης (ὅπως καὶ διὰ τὴν σύστασιν). καὶ εἶμαι ἐγὼ, ὅστις ἐξη-
 νάχμασα τὸν στρατάρχην Ἀλέξ. Παπάγον νὰ διατάξῃ τὸν ἀμεσον διο-
 ρισμόν τοῦ ἐπὶ ἐν ἔτος παρακωλυομένου ἐνταῦθα σχολάρχου, καὶ ὄρος
 ἀπέφυγον πάντες οἱ γράφοντες καὶ ἐκφωνοῦντες λόγους πανηγυρικοῦς
 ν' ἀναφέρωσι τὸ ὄνομά μου, καὶ τὸ παράπονον εἶναι μείνον, διότι
 οἱ μὲν γράφοντες εἶναι ἀπρόσοιτοι εἰς Ἀθωνιάδος ἐκείνης ἤτις ἐπὶ
 βματιάν φειτουρήσασα παρήγαγε πηχθὴν τροφίμων, οἷτινες στο-
 τήσουσι νῦν τὰς ἱερὰς μονὰς, ὁ δὲ σχολάρχῶν εἶναι προσφιτὴς μοι
 ὡς ἡμεριώτης πρόσωπον παρ' ὀλίγον δέ, ὅπως καὶ σὺ κύρ Ἀλέξαν-
 δρε, καὶ ὑποτακτικὸς μου. ἀλλ' ἡ ἀψευδὴς ἱστορία θ' ἀποδώσῃ τὸ
 συμπαικίμε καὶ θὰ γράψῃ ὅτι εἰς τὴν ἐξαμηνιαίαν μου ἐπιστα-
 σίαν ἐτίθη τὸ μίτημα τοῦ κοινοῦ νεροῦ ἐπὶ 300 καὶ ἐπέμεινα
 ἐξῆς ἐκκερεμοῦν εἰς τὰ πολιτικὰ δικαστήρια, ἐχάγετο ἡ κτιθόστρω-
 σις τῆς φωφόρου ἀπὸ τοῦ κιοσσίου δικαστοῦς διὰ τῆς ἀγορᾶς καὶ
 πέραν τοῦ θασιτικοῦ νεροῦ, ἀπηγορεύθη ἡ θύρα εἰς τοὺς μοναχοὺς,
 αἱ ὄρνιθες εἰς τὰς κερὰς κτλ. καὶ ζέτος ἡ ἰδρυσις τῆς ἐχοτῆς,
 ἣτις τὸ πρῶτον ἔτος ἐστέχασεν ὡς οἰμοτρόφος περί τοὺς 100 μα-
 θητάς, ἔφερον ευπογραφεῖον καὶ ἕακμον ὑπόμνημα περί ἐκδόσεως
 περιοδικοῦ. ἤκρηθσαν νὰ διαθέσουν τὴν βαπάνην διὰ τὸ πρῶτον
 ἔτος, ἕως νὰ συμφανερωθῶσι συνδρομηταί. εἶχονεν ἀντιθέτους οὐ

104.
μόνον τούς κοινοβιάτας καί τούς ελαύους, ἀλλά καί τήν μεγα-
λάνυμον Παύραν, ἤζις μέχρι τέτους συνεψήφισε μετὰ τῶν ἀθηναίων.
Τήν σκοτήν γέετλα νά συνδέσω στενότερον πρὸς τόν λόγον, εἰσή-
γαγον ἄλλα τε καί τήν ἱστορίαν τοῦ μοναχικοῦ βίου καί πρὸς πρα-
κτικωτέρους σκοπούς τήν Γεωπονίαν, τὰ δύο ταῦτα μαθήματα ἐδίδα-
ξα πρῶτος ἐγώ. Ταῦτα ἐδημοσιεύθησαν ἔπειτα εἰς δύο τόμους ἔκ 500
σελίδων (1935 καί 1936). Ὁ πρόδρομος τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ μον. βίου ἐν Ἄθῃ
εἶναι ὁ Α' τόμος τῆς "Ἱστορίας τοῦ ἀσκητισμοῦ" (1929). Αὐτό κατὰ τοῦ
ἱεραῦ τόπου ἠχρημάτισάν μου τήν ψυχὴν, ὁ ἀσκητικὸς καί κοινοβια-
κὸς βίος καί αἱ περιμαρτεῖς καί ἀσυναχώνιστοι φυσικαί μαθηταί
καί τοῦτο συνετέλεσεν ἵνα ἄμα τῆ ἐκδόσει γένωνται ἀνάρπαστα
καί ἐντὸς ὀλίγου νά ἐξανζηθῶσι τὰ βιβλία ταῦτα, ἅπερ καί εἶναι
τὰ μακτίτερα ἐκ τριῶν περίπου δεκάδων περὶ ἀγίου ὄρους δημο-
σιευμάτων μου. Ὁ μαθητῆς μου παραδόξως οὐδὲν τὸ χρησιμον-
εῦρεν εἰς ὅλα ταῦτα, ἀλλά κατέφυγεν εἰς τὰς δύο γνωστὰς τοῦ
κοσμοῦ καί ἑμυρνάμη ἱστορίας, αἷτινες εἶναι μάλλον δύο γνωστῶν
μαθητῶν ἐν Βότῃ καί Ἀθήναις ἔργα παραταθέντων τὸ ἀκατάρ-
τιστον ὑψιόν καί τὸ πάντων χειρίστον διὰ τήν συνοπτικὴν
ἱστορίαν τοῦ ἀγίου ὄρους ἐπεστράτευσε τὸν κοσμικὸν ματόχηρον
ζητέμπορον καί ἀνθρακίεμπορον ἐν θλίμῃ παπᾶ ἐπέφανον ἀπό-
φοιτον τῆς παλαιᾶς τῆς ὑπ' ἐμοῦ διακονείας Ἀθωνιάδος, διαζυγίου
σχοτάρχειον οὔσης τότε. Ἐκ τοῦ βιβλίου τούτου πιστοποιεῖται ἡ ε-
λεῖα παρασημὴ καί πνευματικὴ στείρωσις τοῦ τόπου, τοῦθ ὅπερ πε-
ριτράνως διαψεύδει καί ἀνατρέπει ἡ "αἰγιορειτικὴ βιβλιοθήκη", τὰ συγ-
γράμματα καί περιοδικὰ τῶν παλαιολογορολογιστῶν, ὁ "ἁγιος Παῦλος"
καί ἴδια ὁ ἀείμνητος σχολάρχης μου Κκενᾶς, καί ἐκ τῶν συγχρόνων ὁ
ἕτερος τῆς νεοφανοῦς ζυνωρίδος ὁ Διονυσιάτης Θεοκλήτος καί ὁ πάντα
ὑπερβάλλων εἰς σεμνότητά ἠθους καί ταπεινοφροσύνην ἁθων. ἰθνηρί-
της, ὁ ἀντάξιος διάδοχος τοῦ ἀληθοκλονήτου χρυσάνθου, καί εἰ τῆσιν
ἐκείσῃ μοῆ ἔχει I-II τόμους. διό ἐν ἀπορία εὐρίσκεισθαι, ἢς δὲν
ἀνεθέσαστε εἰς ἓνα τοιοῦτον Ἀγιορειτῶν καί δὴ εἰς τὸν ὀψιφάνη χρυ-
σορροάν - ἄς μοί ἐπιτραπῆ ἢ τέξις - τῆς ἀγιορ. σοφίας, θά ἦτο πραγ-
ματικῶς τοιοῦτος, εἴαν δὲν κατέλαχε ἐνίσσε εἰς ἀδοξασίαν καί δεῖ
ἐπεχεῖρει καί τὰ μὴ προσήκοντα εἰς ἠγούμενον καί πνευματικὸν
ἁγιορειτῶν. Τὸ ἐπώνυμον, ὅπερ ἀπεδόθη εἰς τὸν θεσπέσιον γόνον
τῆς θαλασσοῦ, ἐπιεικῶς θά ἦμοιγε καί εἰς τὸν Διονυσιάτην τοῦ

Εὐχαριστῶ, ἔναντι τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ἠγουμένων, οἵτινες εἰσὶν ἰχθύος ἀφωτότεροι
Σὰς εὐχαριστῶ, διότι ἠθέλησες γὰρ μὲ διορθῶσαι σχετικῶς πρὸς ὅσα γρά-
φω περὶ τῆς ἀναδασώσεως τοῦ ἀγ. Ὁρους καὶ τῆς γυρέσεως τοῦ ἀπεραν-
του ἐκείνου καὶ ἐκλεκτοῦ καστανεῦνος, ἀναφέρεσαι εἰς κώδικας τοῦ
ἀρχείου τῆς Παύρας, καὶ οἱ παλαιότεροι ἐν τῆς ἐπαρχίας Καστορίας
καὶ Φλωρίνης, εἶναι βούτγαροι ζυγομόποι καὶ ἀνθρακεῖς καὶ οὐκ κε-
ρσετεξίδες ὡς ἦσαν οἱ θεβολῆτες τῆς ἐπαρχίας Κορυζαῖς Ἀλθατοί.
Τὸν κύριον δημιουργόν τοῦ βίου σου μακαρίτην φίλον τοῦ πατρός μου
Ἀγαπήνην μεγαλέμπορον ἐν Θεσσαλονικίᾳ ἐγγύρισα κατῶς. εἶχε μαρ-
μαρένιον πατάκι καὶ τὸν υἱόν του Νικ. Ἀγαπήνητος, οὐκ κερβουλέ-
ρην ἐν Παύρα, ἀλλὰ Φιευθυντὴν τῆς Γεωργ. τραπέζης ἐν Σ/νίᾳ
καὶ μετὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν, ὅτε διελύθη ἡ τράπεζα τοῦ ἐν Καρεαῖς
ὑποκαταστήματος τῆς τραπέζης Μιτυλήνης, ἔτσι λοιπὸν γράφεται ἡ
ἱστορία καὶ ἐν τούτοις τόμας γὰρ διορθῶσαι τὸν καθηγητὴν τῆς
ἱστορίας, ὅπερ οὐδεὶς ἐπεχείρησε μέχρι σήμερον γὰρ πράξῃ. γὰρ μή θιά-
ζεσθαι, διὰ γὰρ μὴ σκοντάπτῃς, ἢ σπουδὴ εἶναι κακὸς σύμβουλος. Καὶ
εἰς τοῦτο μὲν ἀδικεῖς τὸν διδασκαλόν σου, ἀδικεῖς ὁμῶς μεγάλως
σεαυτὸν διὰ τὸν πρόλογον, ὅστις φέρει τὸ ὄνομα τοῦ καδ. Ν. Πού-
θαρη. Οὗτος εἶναι δόκιμος θρησκευτολόγος, ἀλλ' ἀγῶμων εἰς κακὸ-
φήμον καὶ ἀδελτιστικὴν ἐξαιρέτιαν εἶναι ὑπόπτως, ἂν καὶ φαίνεται
κατῶς ἐμφραζόμενος περὶ ἀγίου Ὁρους. Ἐσχάτως ὑπερήσπισεν ἐγγρά-
φως τὰς ἀρχὰς σου!!! ἐν μέσῃσι ἀθῆναις—ἤτο δὲ τότε ἐκτός τοῦ Πανε-
πιστημίου ὡς δοσίτοχος. Μὲ ἠνάγκασε γὰρ τὸν καυτηριάσω εἰς τὴν
"Αεεμεθριακὴν Τραχυδίαν" καὶ ἐπειδὴ ὁ Γρηγοριάτης ἠγούμενος τὸν
παρουσίασεν εἰς τὴν Ἱ. Κοινότητα γὰρ τῷ ἀναδέσῃ τὴν ὑπερά-
σπισιν τῶν ἀγιορ. συμφερόντων, ἔσπευσα γὰρ διαφωτίσω αὐτὴν καὶ
ἐσταμάτησα— ἔπειτα διεδόθη, ὅτι ἐκτύπησεν οὗτος 3-4 Ἀχιορεΐτας
ἀδικεῖς καὶ τὸ βιβλίον σου, διότι "ἐρχοῦ ἀρχομένου χρή θέμεν προ-
σωπον τηλαυγές" ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. εἰς τὸν πρόλογον αὐτὸν ἀντὶ
τοῦ Μ. Βασιλείου θὰ ἴδωσιν οἱ ξένοι τὸν θεατρικὸν συγγραφέα τοῦ
φάουστ καὶ ἀντὶ τοῦ ἀγ. Ἀθανασίου τὸν ἐθνικὸν πορφύριον, τὸν
δεινὸν πολέμιον τοῦ χριστιανισμοῦ Ἐλίηνα φιλόσοφον.
Εὐχαριστῶ καὶ διὰ τὰς εἰδήσεις καὶ τὰς ἐν τῷ φακέλλῳ ἀντιγράφα.
Πρέπει γὰρ γνωρίζῃς μάλιστα τώρα κατέρθωσα γὰρ ὑποκτέψω τὴν ἔραν
ἐπειδὴ τῆς ἀναλήψεως ἀρχῇ τὸ γέν. Τυπογραφεῖον ὅπου ἤρχισεν ἡ
ἐκτύπωσις τοῦ Γ' τόμου τῆς "ἱστορικῆς βιβλιογραφίας", ὅστις περιέχει

εὰ εἰδολογικά εὐρέτηρια τῶν ἐν τῇ δυοῖ ἐφομοῖς περιχομένων.
Θὰ τυπωθῶσι περίπου 1000 σελ. καὶ ἔπεται συγχεῖα.

Ἡ δὲ τοῦ θεοῦ χάρις εἴη μετὰ σοῦ

f ὁ φορυζοῦς Εὐλόγιος Κουρτίτας.

Ἑλλογιμώτατε κ. Ἐλευθέριε,

Πρόπολλου ἐγενόμην κατόχος τῶν τριῶν σου συγγραμμά-
των 1955, 1957, 1958. Ἐν τῷ πρώτῳ βλέμματός ἐπέσθη, ὅτι φερανύ-
μως τὰς ὀνόμασας ἐκλήθησ ὑπὸ τοῦ Κυρίου ἡμῶν εἰς ἐλευθερίαν
καὶ εἶσαι ἀπὸλλαγμένους πλέον τῶν δεσμῶν καὶ τῆσ αὐτῆσ
καὶ τοῦ πολλοῦ νόμου, εἶσαι εἰς λόγῳ ἐπερνωκῶσ τὴν δύναμιν
καὶ ἀπολογώσασ καὶ εἰσαγεμῶσ εἰς χριστιανισμῶ. Μοῖον
ἢ ἡμέρωσ τῆσ βίωσ ἡμῶν εἰς τὴν πνεύματι τῶν εὐαγγελικῶν ἀρχῶν
ἢ ἀλλὰσ λέξασ (ὡσ ἡμιζοβαρβασ φθίγγεται βῶσσα) ὁ ἐλληνο-
χριστιανικῶσ πολιτισμῶσ (τοιοῦτῶσ ὄρεσ αὐτῶ εἰς τὰσ ἀρχαίους
συγγραφῶσ οὐτῶ εἰς τὰσ πατρολογικὰσ βιβλοσ ὑπάρχει), μοῖον,
λέξω, ἢ ἐλληνικῆ ἡμέρωσ χριστιανικῶσ ματαρτιζομῶσ δυνα-
ται καὶ παράσ ἢ ἀξίον νόμον τὴν ἀλήθῃ εὐτυχίαν καὶ εἰρή-
κην καὶ ψυχῶσ ἡμῶν. Οἱ Στωϊκοὶ ἐδιδμαίσιζον, ὅτι τὸ κατ' ἀρε-
κὴν ζῆν,, εἶσαι ἴσον πρὸσ τὸ "ὁμολογομενικῶσ τὴ φύσιν ζῆν", ὅπτε ἡμεῖσ
λέγομεν "τὸ κατ' ἀρεκὴν ζῆν". Ὁ προερισμῶσ ἀρα τοῦ χριστιανι-
κῶσ εἶσαι ἢ ἀποπν εἰσαγεμῶσ καὶ βιοτικῶσ ῥυθμοῦ καὶ τῶν
πράξων, αἷτινεσ συμφοροῦσι τὸ χριστιανικὸν πολιτισμῶ ὡστε καὶ
δυναίμεθα καὶ εἰπῶμεν "ζῶ δὲ οὐκ οἶσι ἐμῶ, τῆ δὲ εἰ ἐμοὶ χριστός", εἰς
τὴν πολιτικὴν σῆχρονον, ἀδικαί εἰς τὸ ἐμπορίον καὶ τὰσ συναλλαγὰσ
καὶ βίωσ, εἶσαι πάντοτε ζῆον καὶ πνεῦμα καὶ οὐ. εἶμεθα κατ'
ὄνομα χριστιανοὶ. Δεῖ εἶμεθα τὴν αὐτῆσ φωτῆσ, ἀλλὰ τὸ σκο-
ταῖσ, τοῦ κοσμοκράτοροσ τοῦ αἰῶνοσ τούτου. Χαίρω δὲ σὺ γρά-
φω πρὸσ ἐπερνωκῶμενον ἀνδρα, ὅσοισ ἀνέλαβεν ἱερό, ματαρτιζομῶσ
καὶ ἐκχριστιανισμῶσ τὸν ἐλληνα πολιτισμῶ καὶ τὸν ἐμπορικὸν νό-
μοσ, καὶ "νόμοσ", ὅρθῶσ χαρῶσ τῆσ παρὰ τὸν αὐτῶσ προόδου καὶ
ἀθλιότητοσ. πῶσ γὰρ οὐ; ἀφ' αὐφῆρει δύο ὄφει; διό οἱ βῆσαντοί εἰς τὴν
ἐχάρασσαν τὸν χριστιανισμῶ, με εἰδαφῆρει μεγαλῶσ δια τὴν ἐκδο-
μῆσ ἡδὴ ἀπὸ τοῦ 1938 εἰς σερὰσ τῶν ἰστορίαν τῶν ἐπιστημῶν

105
 καί τῆς ἡμετέρας. ἔχω γυψώσει περί τὰς 3000 σελίδας. τὸ χροῖμα ἐν-
 τὸς χρόματι εἶναι τὸ χρῆσιμον μῖσον, καί οὐχί ὄσιον, ὡς ἐγένετο
 σήμερον, καὶ βίον. ὁ χρῆσιμος ἀνέγραψε τὰς γραπτὰς τῶν κολλυβιστῶν,
 ὡς γράφεται, ἢ τοὺς κατ' ἑρμηνείαν τῶν χρηματιστῶν καί ἡμεῖς εἰσηγήσομεν
 αὐτοὺς καί εἰς τὰς χρῆσιμας ἀναγνώσεις. Ἐάν δὲ διαρρυθμίσωμεν
 καὶ βίον ὡς ἔγω εἰς τὰς τρεῖς πρώτας τρεῖς αἰῶνας, εἴμεθα προωρισμένοι
 εἰς ἀπώλειαν. Ἄς ἐργασθῶμεν λοιπόν. εὐχαριστῶ δὲ τὴν ἀποστολὴν
 τῶν ἐξῆς βιβλίων: 1. τὸ νόμισμα ὡς παράμην προόδου καί ὡς παράμην
 ἀθλιότητος. 2. ἀνθρωπότης θεοῦ. περὶ συνθετικῆς ἐπιστήμης. 3. Ἡ σοφία
 πρὸς τὰς μαρτυρούμενας μεταξὺ τῶν καταφρονητῶν τῆς. ὑπὸ Ε. Εὐαγγ.
 Κωνστανταίου ἐμπόρου. Πάντα μάλ' ἀρμόζει ἢ εἰς τὸ 3 "οἰκονομικαί
 μελέται ἐλλοποχριστιανικῆς πολιτικῆς." Ἡ δὲ τὰς θεοῦ χάρις καί
 τὸ ἄπειρον ἔλεος εὐημεσίαν σου καὶ τῶν εὐλοκῶν δημοφρόνων.
 Ἰοῦ Κερκυρῶν Εὐλόγιος Κορυθαῖος
 Ψυχικῶν 13-6-58.

Τῷ κυρίῳ Σταύρῳ πολιτεωτῇ Κωσιόπουλῳ κ.τ.λ.

Ἀξιότιμε φίλε κ. Σταύρε Κωσιόπουλε,

χθὲς εἶδον εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον σου. Θ. Γεωργακοπούλου (ὁ δὲ χαριλάου
 τριμύτη) καὶ «Μεσοπηναὶ γράμματα». Ἐπειδὴ ἀπὸ φοιτητικῆς
 ἐμπειρίας τὴν Μεσοπηναιὴν καὶ ἠγάπησα αὐτὴν τὰ ἡμέτερα. Ἐχάρην,
 διὸ γίνεται τοιαύτη πνευματικὴ κίνησις. εἶδον δὲ καὶ τὸ ὡραῖον
 ἄρθρον σου περὶ τοῦ Δοξαρά. περὶ οὗ ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς φοιτητικῆς
 εἶχον ἀγαθῶσι κτῆν βιογραφίαν σου. Σπ. Λαμπροῦ, ἡγὼ
 σὺ δὲ ἔγραψες. φαίνεται ἐξ ἐσθ' ὅτι τῷ 1871, εἶναι τὸ πρῶτον τοῦ ἀν-
 κητοῦ μαθητοῦ μου καὶ περιέχει τὸ ἀνέκδοτον περὶ βιογρα-
 φικῆς ἐργασίας σου. ἐπὶ ἐπισημασμένης σχολῆς. παρά τ' αὐτὰ ἔξανα γράψατε
 τὸ θέμα ὡς τι γέγονεν περὶ τὰς σεαυτὰ μελέταις, ἵσως εἶναι τὸ
 μόνον, ὅπερ εὐχαριστῶ δὲ ἵνα γὰρ ἀγαθῶς δάξῃ τὴν πρωτοτυ-
 πίαν τῆς «λαϊκῆς βιβλιοθήκης», μετ' ἀπορίας, εἶδον, οὐδὲν κρημο-
 νισμαὶ ὅτι εἰς τὴν βιβλιογραφίαν. τῷ 1935 εἶδον δὲ τὴν πρωτοτυπὴν
 βιογραφίαν: «Κύριλλος Λαυριώτης ὁ χροιογράφος», Ἀθήνα 1935,
 83 σ. 180. ὅτι κατ' ἑρμηνείαν ἐμὴν προοριάζεται καὶ ἀναγνώσει ἐν τῇ Με-
 τηλαύρα τῶν ἁγίων, μετ' ἐπιβλ. εἰς Βλαχίαν καὶ ἐγένετο κατ' ἑρ-
 μηνείαν εἰς τὴν εὐκαθάρτηαν τοῦ Βουκουρεστίου. ἠπῆρξε πολυγρα-
 φῶτατος. Ἐμαρ δὲ καὶ εὐσεβιστικῆν εἰσαγωγὴν περὶ τῆς

114
ιστορίας της Μεσοπνίας. Ο Σάββας γράφει (λίγα) σπρά, εἰς τὰ δ' αὖτα
τῆς μιάς χειρὸς μετρονείας σου χέει αὐτὸν πρὸς τὸν ὄριον τὸν
τοῦ λαοῦ ὡς τῆς λαοῦ τῶν Καλαβρίων, ὅπως καὶ ἄλλοι πολλοί
(πρὶ τὸ τοῦ εἴραφς γιὰ τὸν Δυοβουτῶν ὁ ἐν Κυρίῳ ἀ-
καπουτ εἰς Φεζικὴν). Συνδέει μετὰ τὸς μακ. Πωρρ. Κυριακῆς
ἀμαθημαί καὶ ἐπιτηρεῖ τὴν ὁρῶσιν περὶ τὴν γωργίαν,
ἢν θεωρῶ τὴν θάσον τῆς εὐτυχίας τοῦ ἔθνους καὶ μαδῶν, ὅτι ἴδου
σε ριουσιὸν καὶ βιβλιοθήκην ἐν τῇ ἐν Καλαβρίας οἰκίᾳ τοῦ
ἡθα εὐλυροδῶτι εἰς τὸν δῆμον Καλαμῶν, προσέφερον αὐτῷ τῷ 1938
τὸ σαρακινοπᾶ (ἀρθ. 40) ἀντίτυπα τοῦ ἀδῶ βιβλίου μου καὶ
χρυσου ἐνητον ἡπειρωτικῆν ἐνδυνασίαν βλοσυρῶσαν. Ἐγὼ
περιεργὸς εἰ οἰπέμεταν τὰ δῶρα μου ταῦτα, καὶ δὲν εἶρον ἄλ-
λου ἱκανώτερον ὅσων καὶ μαδῶν τὴν τύχην. Μήπως γιὰ τὸ δῶ-
ρα τὸν τοῦ καλοῦ φίλου μου εὐρίσκειται καὶ ταῦτα ἐν τῷ
σοσιεῖ. Ἐφῆθη καὶ εἰς ἄλλο σημείον ἐνοχλῆς εἰς τὰ ὑπὲρ
τῆς πορρίδου ἐνδηλώσεως μου. ἔχον περιέλθει ὁλοκληρὸν
σχεδὸν τὴν Μεσοπνίαν γιὰ τὸ 1910 καὶ συλλέξας τὸς ὁμῶ-
δη μέ ὕλην λαογραφικὴν ὑπέβαλον αὐτὸν εἰς τὴν κρίσιν τοῦ
μακ. Ν. Πολίτου. ὅπως ἐπιτηρεῖται δὲ ὡς τὴν ἐργασίαν μετὰ πρὸς
φρετὰ ὁ συμπληρώσω ὡς ὁριεῖται σημεία. ὁ ζῆλος μου ἦν τόσον
μέγας, ὥστε ἐπιτελεῖσα δεύτερον ταξίδιον ἐξ ὁδῶν εἰς τὸς
φοιτητικὸς μου βαλατῆς, εἰς αἶνα, ἄπερ ἀφῆρον εἰς τὸς ὁριε-
σίου. Ἐμείση καὶ ἐξῆλθον εἰς τὸν τριτοῦτον ἐν Μικροασίᾳ ἡ
σαθμῶν. ἀλλ' ἐν τῇ βία, δῶς ἦτο σαθρὸς καὶ οὐκ ὀρθρῶς, ἐλθόν-
τος ἀποχρόσῳ. Τοῦτο αἰαγνῶσθην κατ' ὅλην τὴν ὁδοῦ
μὴν ἵνα πέδον γὰ τὸ ἔχω πρόχειρον εἰς τὸ ἄρθ. ὅταν ἐφῆσα εἰ-
ς τὸ παράλημα καὶ ἠνοῖξα τὴν βαλίτσάν μου εἶδον, ὅτι ἔλειπει
τὴν ἐπομένην ἐπιτελεῖσα εἰς τὰς Καλαβρίας καὶ παρεμάλε-
σα δύο ἐπίσημοὺς φίλους τοῦ κ. Κων. Παπαφλέσσου, τὸν ἀλη-
θινόν "καπταῖνον", ὅπως τιμητικῶς προσηγορευτοὶ οἱ
Καλαματιανοὶ καὶ τὸν εὐλυτὸν ἀουλητῆρα Ζουρ-
πούλην. ἀλλ' ἐγὼ μὴν τὸ χροῖον δὲν εἶρεθῆ! Τώρα εἰ-
τῆς ἐργασίας ἐμείνη εὐρίσκειται εἰς χροῖον ἀνεκδοτῶν
ἰδωρματικὸν λεξιλόγιον τῆς Μεσοπνίας καὶ ἐν ἄρθρῳ ὅπερ ἔπε-
σταλα εἰς τὸν ἐν Κορυτσᾷ ἐνδηλῶμενον "Πέλασγόν", εἰς ἡμεῖς
καὶ καὶ εἰς τὸν ἀποστολῶν καὶ ἐξάρσεως περιγράφω τὰ εἴδη

* Θὰ ἦμεν εὐτυχῆς, εἰ ἄν ἐξέμετο ἐκδομένην τὸς ὁριεῖται τὸς, θὰ εἶρον πλεονεξία καὶ ἄλλοι ἄλλοι
ἐν τῇ γλώσσῃ τοῦ λαοῦ ἐπὶ τὸν τὴν ἀποφορᾶν τῶν διφθόγων. ἔσμεν ἐν τῷ κ. κ. κ. κ.

μάλλη τῆς ἡμαρτίας, ὡς αἰτομαλῆ τὴν Μεσοπίαν ὁ Εὐριπίδης. (ἐστὶν
μοσιῶν τὴν 14 αὐτοῦ τοῦ 1911 ἐν Κορυθαί καὶ ματαλαμβάνει ὁλόκλη-
ρον τὴν 1^{ην} σελίδα τοῦ φύλλου). Σὰς εἰσάγασα καὶ ἐπιμαλοῦμαι
τὴν ἐπίκαιρά σου. Αἰσικῶς δὲ ὄχι ἀντίωπον τοῦ βιβλίου μου τὰ
σαθροεῖλω-ἐξηνελέθη πρόπολλοι-καὶ περιορίζεται εἰς τὰ θεριὰς
εὐχάριτον ὑπὲρ ὑγείας καὶ μακροημερέως ὠδύρων καὶ ἐπι-
χίτων μετὰ σωματικῆς καὶ διανοητικῆς.

ψυχικῶν τῆ 6-8-58. ὁ Κορυθαί ἐλόγιος Κουρίλας

Ἀξιότιμε φίλε, κ. φ. Μανουχίδης

Ἐπί διήμερον ἀποσιῶσον, διό καὶ ἠχρῦπυσα πρὶν ἀναχωρή-
σω τὰ μὴ καδουτερήσω τὸ τυπογραφεῖον καὶ ἀρτῆμα τῶν
διορθώσεων ἀναχωρῶν τῶν 6^{ων} πρωτῶν εἰς τὸν θυρωρὸν.
Ἐπειὶ καὶ διορθώσεις, δέν ἠδέλησα τὰ κῶμω πρασιῶν τῶν
παραδειρθέτων ὑπὸ τοῦ εσοιχειοθέτου, μόνον ἐθαρίστω ἐμαφα-
-ίως περὶ τῶν 10- καὶ τῶν εἰς κενὰς εἰχους διὰ τὰ μὴ γεί-
νη μετὰθεσις. οὐτῶν ἦσαν ἀνωραϊκῶν καὶ δέν εἶναι πολλαί
εἰς 50 σελίδας.

Ματαμαλῶ τὰ ἴδωτε ἰδίως ὄμμασι, διότι ἐγὼ δέν ἔχω πλέον
ἐμπιστοσύνην εἰς τὴν νέαν κυρίαν τῶν 4 τῶν 10, ἢς ἠπλαξέ τὸ
πᾶν ἀφότου ἐγένετο κυρία. ἴσως ἔγω θάδοσ καὶ μὴ συγχωρεῖτε.
Κακά τὴν πρό ἡμερῶν συνάνασιν μας ἐν τῇ γραφείῳ ἀνέγνω
2-3 σελίδας τοῦ πρώτου τυπογραφικῶ καὶ εἰρέθησαν,
ὡς ἠκούσασε, παῖθος τυπογραφικῶν εφαρμάτων πλέον τῶν
50 καὶ ἀποδύθησαν εἰς ἐμέ ὅλα οὐχί εἰς τὸν τυπογράφου, ἀλλ'
εἰς τὸν συγγραφέα, ἅπρω οὔτε τοῦ ἑλληνικῶ σχολείου μετῶν τῆς
θά ἔμαφετε. δέν ἀντίπον διὰ τὰ μὴν βέβω εἰς δύσκολα θέσιν
τὴν κυρίαν ἐμπιστῶσαι, δέν ἠδέλησα τὰ ἐποσταλάσω, ὅπερ
καὶ προφορικῶς ἀπὸ κλεφάτου εἶπον εἶπε, ὅτι αὐτῆ ἔχει
προθυμίαν τὰ μὴ δοκῶσιν εἰς τὴν διορθῶσιν τῶν τυπογραφικῶν
εφαρμάτων, ἀλλὰ δέν ἔχει τὰ ἀσυντακτικῶν γνῶσις τῆς
ἀρχαίας ἑλληνικῆς (καὶ εἰ, αἰτᾶ πᾶν διώρθῶσαι πρῶτῶ
π.χ. τὸ ὄμμα τὸ διώρθῶσαι ἄρκα δὴλ. τῶν εὐγαλῶ καὶ
μάτω). Ἐσιῶπῶσι διότι παρεῖχον, ὅτι δέν εἴχετε ἄρῶν τὰ μὴ
ἀσύντακτε. διὰ τὰ ἀσυντακτικῶν ὅτι εἶναι ἰδιῶν καὶ οὐχί
ἰδιῶν μου αἰ ἀνορθογραφίαι, εἰς τῆς ἔμῃ καὶ ἀσυντακ-
τικῶν

Τουα κόπον πολύ τό κέρμενον τῶν ἑπιπέδων γεωγραφικῶν, καί
αὐτῶν βιβλίων δά διορθώσωσι εἰ, τό ἔργο τοῦ βιβλίου
καί δά εἶναι 3-4 βελίση εἰ, δύο γεωγραφικά! Που εἰ,
1000 περίπου βελίση πᾶ ἔστωλον ἀπό τό ἔργον ὅπου καί
ἐνεῶδιν μέχρι προτέρου, αὐτῶν ἀπό τοῦ 1931 ἐξετυπώθησαν
εἰ, τό "Θρακικά", δέν ἔχουσι συμπληρωθῆ. Καί εἰσαγγῆ ὁ γεω-
μετρικῆ γεωγραφία, καί δέν ἔχει μεταβληθῆ. Γεωγραφία εἰσαγγῆ
εἰ, εὐρώπαι καί τό παύσασιν εἰσαγγῆς. Διό καί δέν εἰσαγγῆ
χρειώτουι τό τό δεικτολογραφία. Ἐμπορεῖτε, κ. πρόεδρε, τό ἀπο-
καθῆτε εἰ, τῶν κοινῶν τῶν Dölger εἰ, Μόναχον καί διευθυ-
νήν τοῦ "Byzant. Zeitschrift" τοῦ ταχυοφίου βήμης Βυλαυ-
νοῦ περιοδικῶν, καί εἰ, τῶν Βουδῆλλας εἰ, τό "Analecta
Bollayana" ὅπου διηροσεύω βίος ἀγίων καί εἰ, τῶν
Νέαν Διόν τῶν φερσοσύλων. Εἰ, αὐτά ἀπό κοεῖας ἴσθ, ὅπου
διηροσεύω, καί δέν καί διορθώσι ἀνορθογραφίας. Καί ὁ-
πως καί εἰσαγγῆ εἰ, τό σκαφῆ, τῶν μικροπολιτικῶν καί
μαθητικῶν τοῦ παρσιουφίου καί δά καί ἐπιγραφή τό
τό ἔργον τῶν "πολυγραφίση τῶν νετέρων ἑλλήνων" ὅπου
καί εἰσαγγῆ ἀπό τοῦ 1940 αὐτό τό Τραπεζοφίον. Ἡνέχθην,
ἀγῶ, ὅλα ταῦτα δά τό καί προβάλλω καί νεοῦ εὐρί-
θην καί δέν ἡνέχθην, ὅταν εἶπει, ὅτι τό Παρίδιον, ἀνά
Παρίδιον, εἶναι βλάστη ἰδιῶν μου! συνεπραγῆδιν καί πα-
ρεκάλεισε τῶν θεῶν τό καί δάση ὑπομονῆ. Ἐγῶ εἰ, γεῶν τό
γεωγραφία καί εἰσαγγῆ ἔργῶ καί καλωσύνη, δύνασθε τό
καί εἰσαγγῆ πρᾶγματογνωμοσύνη

Δέν ἡνέχθην, κ. πρόεδρε τῶν ἀπό τό διήμερον κατῆδιν
εἰ, Δελφῶν καί Ὀσοῦν Δομῶν. καί τῶν ἐν τῶ κατῆδιν ἀρχισ-
τήτων, ἄς ἐξήγασα δά γεωγραφία ἐν τῶ βίω γεῶν, ὅσον ἀπό
τό σήμερον τηλεφώνηκα ὅπου γεῶν, ἀγῶ ἀμῶντε καί κ.
Ποῦν, καί εἰσαγγῆ τό καί τῶ ἀπογορεύτη, ὅσοι τό καί
μου ἐπιγραφή τό καί καί τῶ γεῶν διορθώσι καί
ἐν τῶ κατῆδιν περιπτώση δέν ἡνέχθην, εἰσαγγῆ τό δάση τῶ
τοῦ βελίση, ὅταν ἀπαιτῶνται πρῶ συμπλήρωσι τοῦ τῶν Θρα-
κικῶν. Δυστυχῶς πάντοτε οὕτω οἱ πνευματικῶν ἔργῶ ἀμῶντε.

Διῶ συγγῆ κ. πρόεδρε, διότι τῶ γεῶν, ἀλλά τῶ κα-
ρματικῆ καί ἄλλῶ γεῶν τῶ δάση ὅσοι τό καί τῶ

συνσχευώμαι και εγω. Εάν ο τοπογράφος Σηλή παρρησιάζει δι' 23 σελίδας δηλ. δι' τας δόξιας προσθήκας εις τας 50 σελίδας, αιτινες θα γίνωσιν άνευ μεταδόσεως τιτος, αναλαβόμενος να τον αποσπαιώσω, αφοσι και αυτος με αποσπαιώσω δι' τας παραδείγην. Εργω και επευχόμενος παν γραφει από Θεου πανουργι-
-ωρος διατελω.

Ψυχιδόν 27 23-8-58.

Ο Κορυτσός Ευλόγιος Κουρίλας

Υ.Γ. Παραμαλώ, κ. πρόεδρε, δώσατε τω επιστολήν εις των διορθώσεων να σφηνώσιν τας ανορθογραφίας μου.

Μάιος γραφω και γραξασου εδω οι επιστοιφες δηλ. άνευ διτ-
-λυσιων το ι όταν είναι έτοιμοι και εφως μου το διορθώσωσιν
Μάιος.

Αθήναι, Ψυχιδόν 27 6-9-58.

Αγαπητέ μου εφιε αρχιμανδρίτα,

Η χαρά μου είναι ανεπίγραφος εις τω αναγγελία της εποχουρίσεως και ανσοδότης υπομεριόζωτος θουδοσ επισκόπου του εξαρχου μεγαροπολι-
-του εν Ευρώπη. Ητο παυρός παλιόν, όπως πόντοσε σας ελεγον και σας προ-
-έριπον να ενταθήςσε εις των σερατωμένην εκκλησία. Αύτω ερίπτοσε
και άλλοσε κων έχει ανσοδύεσον ενάριμν τω περρωσεφίμης διατάξας,
του εμπρωσιμένου θεολόγου της ορθοδοξίας και όλων των ιερασιώνων,
ας η ύμετέρη πανσοδογία και εν παραχηγη και εν φαιδύοσε
και των ανακαπαύοσαν μελετών διά πολλού του χρόνου εν περρω-
-σίας ενήσοσε, και κων το ενωσιέγασημα εδωσε και σερρωσ πε-
-ριεθρίγηνωσιν η εν άριμν ορει μαυροχρόνιος υποκαχη και πηυ-
-μακική εσοσις. Η αλόλογοσ δρασις ίδια εις τω ποντοκηά του έσ-
-ρου τόπου και αι υπηρεσίασ, ες προσφέρατε κατά τας πομηράς η-
-μέροσ τω παροχη, αποτελοσν λαφιπρόν έχέγηνωσιν διά των τέων πε-
-ριόδοσ, εις ην ανσοδύεσοσε, τω ιεραρχικω δρασις. Οι περιτέτεσε
και αι διώξεις έσορίσιν και φιλανθίωει ενάριμνωσιν τον χαρα-
-κτηρά σας και ανέδειξαι τον σερρόν τω εκκλησιόσιν ανδοκτην-δευ-
-τρον τουτο έχέγηνωσιν διά νέου άριμναι, ος μετ' ολίγου θα ανολά-
-θουε εν τω εντελέσει των ύψηλων μακηνότων. Ταύτα αγαπητέ φίλε,
έχην υπ. εφιν, φροσώ, ου θεία βουλή ενέπνευσε τό μακαριώτατον πα-
-ραρχην και των ιεράν σύνουον τω ρωσικω εκκλησιόσιν να δέ κοπέ-
-σοσιν εις των ύψηλήν τωύτων διαμοσίαν, εν ην ως φωσητή δέχνησ
θα χαραγημίονα τουσ πλανημένους εις των δόδον τω ανδοθείας και θα

10
προσέγγιζε τέτοια φως εἰς τό πηγήμα τῆς ἐκκλησίας. Ἰδοὺ ἡ δια-
κοινομένη οὐρανοδοξία σας. Διὰ τοῦτο δοξάζω τόν κυρίον
δοῦν εἰσήκονσι τῆς δεινότητός ἐμοῦ τῷ γαλακτῷ, καί ἐπέσειθαι γέ
ὑποκμήσονται εἰς τὴν φωνὴν τοῦ λαοῦ καί εἰς τὴν μεγαλίαν τοῦ
Θεοῦ. εἶσασι λοιπὸν θεοπρόβλητοι καί θεοπρόβλητοι. Περαιμα-
θῶ ἐν εἶδει τόν κύριον μου γὰρ μέ ἀξιώσῃ τὸ γαλύτερον γὰ
χαρῆσιν καί συχαρῶ ὡς ἀλογιερῆσαι τὴν ὑπερέραν φίδην
πανσοφολογίατα:

Διάπυρος ἐν Ἰρρισιῶ ἐγγέται
ἡ ὁ Κορυζοῦν Εὐλόγιος Κουρίνας.